

AESOPICA

A SERIES OF TEXTS
RELATING TO AESOP OR ASCRIBED TO HIM
OR CLOSELY CONNECTED
WITH THE LITERARY TRADITION
THAT BEARS HIS NAME

COLLECTED AND CRITICALLY EDITED,
IN PART TRANSLATED
FROM ORIENTAL LANGUAGES,
WITH A COMMENTARY AND
HISTORICAL ESSAY.

By BEN EDWIN PERRY

VOLUME ONE: *Greek and Latin Texts*

THE UNIVERSITY OF ILLINOIS PRESS, URBANA

MCMLII

1. FABVLAE RECENSIONIS PRIMAE SIVE AVGVSTANAE

1

Ἄετος καὶ ἀλώπηξ

Ἄετος καὶ ἀλώπηξ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι πλησίον ἑαυτῶν οἰκεῖν διέγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας τὴν συνήθειαν ποιούμενοι. καὶ δὴ ὁ μὲν ἀναβάς ἐπὶ τι περίμηκες δένδρον ἐνεοττοποιήσατο· ἡ δὲ εἰσελθοῦσα εἰς τὸν ὑποκείμενον θάμνον ἔτεκεν. ἐξελθοῦσης δὲ ποτε αὐτῆς ἐπὶ νομήν, ὁ αἰετός ἀπορῶν τροφῆς, καταπτὰς εἰς τὸν θάμνον καὶ τὰ γεννήματα ἀναρπάσας, μετὰ τῶν ἑαυτοῦ νεοττῶν κατεθοινήσατο. 5 ἡ δὲ ἀλώπηξ ἐπανελθοῦσα, ὡς ἔγνω τὸ πραχθέν, οὐ μᾶλλον ἐπὶ τῷ τῶν νεοττῶν θανάτῳ ἐλυπήθη ὅσον ἐπὶ τῇ ἀμύνῃ· χερσαία γὰρ οὔσα πτηνὸν διώκειν ἡδυνάτει. διόπερ πόρρωθεν στᾶσα, ὁ μόνον τοῖς ἀδυνάτοις καὶ ἀσθενέσιν ὑπολείπεται, τῷ ἐχθρῷ κατηράτο. συνέβη δ' αὐτῷ τῆς εἰς τὴν φιλίαν ἀσεβείας οὐκ εἰς μακρὰν οἶκην ὑποσχεῖν· θυόντων γάρ τινων αἶγα ἐπ' ἀγροῦ, καταπτὰς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ σπλάγχχνον 10 ἔμπυρον ἀνήνεγκεν· οὐ κομισθέντος ἐπὶ τὴν λαλίαν, σφοδρὸς ἐμπεσὼν ἄνεμος ἐκ λεπτοῦ καὶ παλαιοῦ κάρφους λαμπρὰν φλόγα ἀνῆψε. καὶ διὰ τοῦτο καταφλεχθέντες οἱ νεοττοί—καὶ γὰρ ἦσαν ἔτι πτῆναι ἀτελεῖς—ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον. καὶ ἡ ἀλώπηξ προσδραμοῦσα ἐν ὧσιν τοῦ αἰετοῦ πάντας αὐτοὺς κατέφαγεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ φιλίαν παρασπονδούντες, ἂν τὴν ἐκ τῶν ἡδικομένων ἐκφύγῃσι 15 κόλασιν δι' ἀσθένειαν, ἀλλ' οὖν γε τὴν ἐκ θεοῦ τιμωρίαν οὐ διακροῦνται.

Codd. G Pb Pa Mb—(Ia II III IV)

1 φιλίαν πρὸς] φιλεῖν Pb || ποιησάμενοι GPa συνθέμενοι Pb σπεισάμενοι Mb || αὐτῶν Mb || 4 αὐτῆς οἰ. Mb || αὐτῆς ποτε Pa || 5 ἀναρπάσας Mb (Ia) || αὐτοῦ Pb || 6 οὐ μᾶλλον] οὐχ οὕτως Ia οὐ τοσοῦτον Cham.; cf. infra f. 13 || 6-7 τῷ τ. ν. θανάτῳ Pb Pa τὸν τ. ν. θάνατον G τὰ τ. ν. θύματα Mb || 7 τῆς ἀμύνῃς G Pa || πεινῶν Pa Mb || 8 διὰ Pb || ἀσθ. καὶ ἀδ. Pb Mb 8-9 τῷ ἐχθρῷ Pb Pa Mb τῷ ἐχθροῦ G || 9 κατηράτω G Mb -άτω Pb || 10 σπλάγχχνον Pa Mb σπλάγχχν . . . πυρ . . . ἢ γασ. Pb σπλάγχχνιον G || 11 ἐπὶ] εἰς Pb || ἐκ] ἐν G || 12 φλόγα G || καὶ δὴ τοῦτον (vel-ου) G || 13 πτῆναι ἀτελεῖς G πτηνοὶ ἀ. Pb πτῆνες ἀ. Mb ἀτελεῖς οἱ πτηνοὶ Pa || 14 δραμοῦσα G || 15 φιλίας περισπονδούντες G || κἂν] εἰ καὶ Mb || ἐκ οἰ. Pb || 16 ἀσθενείας G || θεῶν Pa || οὐ διακροῦνται (-εται Pa) Mb Pa οὐ διακροῦντες G διακροῦνται οὐδόλως Pb

2

Ἄετος, κολοῖός καὶ ποιμὴν

Ἄετος καταπτὰς ἀπὸ τινος ὑψηλῆς πέτρας ἄρνα ἤρπασε· κολοῖός δὲ τοῦτον θεασάμενος διὰ ζῆλον [τοῦτον] μιμήσασθαι ἠθέλησε. καὶ δὴ καθείς ἑαυτὸν μετὰ πολλοῦ ροίζου ἐπὶ κριὸν ἠνέχθη. ἐμπαρέντων δ' αὐτῷ τῶν ὀνύχων τοῖς μαλοῖς, ἐξαρθῆναι μὴ δυνάμενος ἐπτερύσσετο, ἕως ὁ ποιμὴν, τὸ γεγονὸς αἰσθόμενος, προσδραμὼν συνέλαβεν αὐτὸν καὶ περικόψας αὐτοῦ τὰ ὀξύπετρα, ὡς ἐσπέρα κατέλαβε, τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν 5 ἐκόμισε. τῶν δὲ πυνθανομένων τί εἶπεν τὸ ὄρνεον, ἔφη “ὡς μὲν ἐγὼ σαφῶς οἶδα, κολοῖός, ὡς δὲ αὐτὸς βούλεται, αἰετός.”

Οὕτως ἡ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἁμιλλα, πρὸς τῷ μηδὲν ἀνύειν καὶ ἐπὶ συμφοραῖς προσκτᾶται γέλῳτα.

Codd. G Pb Pg Mb Pa—(II IV)

1 τοῦτον *exclusit* Hst. || 2 ἤθελε Pb || καθῆσας αὐτόν (i καθῆσαι αὐτῷ Mb || 2-3 τοῦ βοΐου Pg Mb || 3 δ' G Pb δὲ Pg Mb Pa || αὐτῷ τῶν Pb Pg Mb αὐτῶν G αὐτοῦ τῶν Pa || μαλοῖς G Pa Pg Mb μαλοῖς Pb || 5 τὰ εἰς ὀξύπτερα (ὀξύ πτερὰ Pa) G Pa || αὐτοῦ Pb || 6 τί δ' αὖ εἶπεν Pb Mb τί εἶ G || 8 τοῖς Pb om. G Pg Mb Pa || τῷ ex τὸ *factum*? Pa τὸ tell. || 9 προσκτᾶται γέλωτα Pa Pb προσκαταγέλωται G προσκαταγέλᾳται Pg Mb

3

Ἄετός καὶ κάνθαρος

Ἄετός λαγῶν ἐδίωκεν· ὁ δὲ ἐν ἐρημίᾳ τῶν βοηθησόντων ὑπάρχων, ὃν μόνον ὁ καιρὸς παρέσχε, κάνθαρον ἰδὼν, τοῦτον ἰκέτευεν. ὁ δὲ παραθαρσύνας αὐτόν, ὡς ἐγγὺς ἔλθοντα τὸν αἰτὸν ἐθεάσατο, παρεκάλει μὴ ἀπάγειν αὐτοῦ τὸν ἰκέτην. κάκεῖνος ἱπεριδὼν τὴν σμικρότητα ἐν ὄψει τοῦ κανθάρου τὸν λαγῶν κατεβουλήσατο. ὁ δὲ
5 ἀπ' ἐκείνου μνησικακῶν διετέλει παρατηρούμενος τοῦ αἰτοῦ τὰς καλιὰς καί, εἴ ποτε ἐκεῖνος ἔτικτε, μετάρσιος αἰρόμενος ἐκύλιε τὰ ὠὰ καὶ κατέασσε, μέχρις οὐ πανταχόθεν ἐλαυνόμενος ὁ αἰτὸς ἐπὶ τὸν Δία κατέφυγεν—ἔστι δὲ τοῦ θεοῦ ἱερὸς ὁ ὄρνις—καὶ αὐτοῦ ἐδεήθη τόπον αὐτῷ πρὸς νεοττοποιίαν ἀσφαλῆ παρασχεῖν. τοῦ δὲ Διὸς ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ τίκτειν ἐπιτρέψαντος αὐτῷ, ὁ κάνθαρος τοῦτο ἑωρακώς, κόπρου σφαῖραν
10 ποιήσας ἀνέπτυξεν καὶ γενόμενος κατὰ τοὺς τοῦ Διὸς κόλπους ἐνταῦθα καθῆκεν. ὁ δὲ Ζεὺς ἀποσείσασθαι τὴν κόπρον βουλόμενος, ὡς διανέστη ἔλαθεν τὰ ὠὰ ἀπορρίψας. ἀπ' ἐκείνου τέ φασι περὶ ὃν καιρὸν οἱ κάνθαροι γίνονται τοὺς αἰτούς μὴ νεοττεύειν.
Ὁ λόγος διδάσκει μηδενὸς καταφρονεῖν, λογιζομένους ὅτι οἷδεῖς οὕτως ἐστὶν ἀδύνατος ὡς προπηλακισθεὶς μὴ δύνασθαι ποτε ἑαυτὸν ἐκδικῆσαι.

Codd. G Pb Pa (Pd Ma)–(Ia II III)

1 βοηθησάντων Pb βοηθόντων Pa || 2 -θαρσύνας Pb περιθαρσύνας G || 3 παρακαλεῖ G || 4 τῇ σμικρότητι G Pa || τοῦ απλε κανθάρου om. Pb || 6 διαιρόμενος Pb || κατέασσε G Pb || μέχρι οὖν G Pa || 7 τὸν απλε Δία om. G Pa || ἔστι-ὄρνις om. Pa || θεοῦ G Διὸς Pb || 7-8 αὐτὸς ἐδεήθη G || καὶ αὐτοῦ ἐδεήθη || ἦται δὲ τὸν θεόν ὁ ὄρνις Pa || 8-9 τοῖς αὐτοῦ κ. Pa || 9 ἐπιτρ. αὐτόν Pa || ἑωρακώς αἰσθόμενος (αἰσθ. ex Ia) G Pa || 10 τοὺς απλε τοῦ Δ. om. Pa || 11 τὰ ὠὰ Pd Ma om. G Pb Pa || 12 μὴ ν. τοὺς αἰτούς Pa || 13 λόγος δηλοῖ Pb || λογιζομένου Pa || οὕτω Pb || 14 ὥς δὲ Pa || τότε (om. Pb) αὐτόν G Pb

4

Ἄηδὼν καὶ ἱέραξ

Ἄηδὼν ἐπὶ τινος ὑψηλῆς δρυὸς καθημένη κατὰ τὸ σύνηδες ἦδεν. ἱέραξ δὲ αὐτὴν θεασάμενος, ὡς ἠπόρει τροφῆς, ἐπιπτάς συνέλαβεν. ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἐδέετο αὐτοῦ μεθεῖναι αὐτήν, λέγουσα ὡς οὐχ ἱκανὴ ἐστὶν ἱέρακος αὐτὴ γαστέρα πληρῶσαι· δεῖ δὲ αὐτόν, εἰ τροφῆς ἀπορεῖ, ἐπὶ τὰ μείζονα τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι.
5 καὶ ὅς ὑποτυχὼν εἶπεν “ἄλλ' ἐγώ γε ἀπόπληκτος ἂν εἶην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἐτοιμὴν βορὰν παρὲς τὰ μὴδέπω φαινόμενα διώκοιμι.”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοί εἰσιν οἱ δι' ἐλπίδα μείζονων πραγμάτων τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προτίενται.

Codd. G Pb Pg Pa (Pd)–(Ia II III)

1 ὑψηλοῦ Pg || 2 ἐπιστάς Pa || 3 αὐτοῦ om. Pb || μεθεῖναι-λέγουσα || μεθεῖν αὐτοῦσα καὶ λ. Pa || ὡς δὲ Pg || αὕτη G αὕτη Pa Pg αὕτη *prol* γαστέρα Pb || 5 καὶ ὡς G Pa || ὑπο-

τυχών Pd In ἐπιτυχών G Ph Pg Pa || εἰ om. G || 6 ἀφείς Ph || παρείς-διώκοιμι | παρυσόντα, μὴ διατῶν φαινομένων διώκοιμι G || διώκειν Pa || 7 οὕτως G Pa ὁ λόγος δηλοῖ ὡς οὕτω Ph || δι' διὰ Pa δι' G || πραγμάτων *seclius. cdd.* || 8 προιέμενοι Pg

4a

(Hesiod. *Op.* 202-212 ed. Mazon)

- Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσι ἐρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς·
 ὧδ' ἱρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς·
 205 ἦ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
 μύρετο· τὴν δ' γ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 “Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νῦν σε πολλὸν ἀρείων·
 τῇ δ' εἰς, ἢ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω καὶ αἰοδὸν ἐοῦσαν·
 δεῖπνον δ', αἷ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι ἢ μεθήσω.
 210 ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλη πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·
 νίκης τε στέρεται πρὸς τ' αἰσχεσιν ἄλγεα πασχει.”
 ὥς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ, τανυσίπτερος ὄρνις.

Vss. 210, 211 *proscripsit Aristarchus apud Proclum in scholiis ad Hes. ed. Gaisford, p. 156.* 8, ὡς ἀλόγῳ γνωμολογεῖν οὐκ ἂν προσῆκον

5

Ἀθηναῖος χρεωφειλέτης

Ἀθήνησιν ἀνὴρ χρεωφειλέτης ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ τὸ χρέος τὸ μὲν
 πρῶτον παρεκάλει ἀναβολὴν αὐτῷ παρασχέσθαι, ἀπορεῖν φάσκων. ὥς δὲ οὐκ ἔπειθε,
 προσαγαγὼν ὃν ἦν μόνην εἶχε, παρόντος αὐτοῦ ἐπώλει. ὠνητοῦ δὲ προσελθόντος καὶ
 διερωτῶντος εἰ τοκάς ἢ ὥς εἴη, ἐκεῖνος ἔφη μὴ μόνον αὐτὴν τίκτειν, ἀλλὰ καὶ παραδόξως·
 τοῖς μὲν γὰρ μυστηρίοις θήλεα ἀποκύειν, τοῖς δὲ Παναθηναίοις ἄρσενά. τοῦ δὲ ἐκπλα- 5
 γέντος πρὸς τὸν λόγον, ὁ δανειστής εἶπεν “ἀλλὰ μὴ θαύμαζε· αὕτη γὰρ σοι καὶ
 Διονυσίοις ἐρίφους τέξεται.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ διὰ τὸ ἴδιον κέρδος οὐκ ὀκνοῦσιν οὐδὲ τοῖς ἀδυνάτοις
 ψευδομαρτυρεῖν.

Codd. G Ph Pg Pu-(Ia)

1 χρεωφ. ἀνὴρ Pa || ἀπὸ Pg || τὸ χρέος | χρέως Ph || 2 αὐτὸν Ph || παρασχέσθαι Pg παρέχεσ-
 θαι G ἀνασχέσθαι Pb δοῦναι Pu || 3 προσαγαγὼν G Pa ἀγαγὼν Pg || ὃν ἦν μόνην
 εἶχεν G ὃν δὲ μόνον εἶχεν Ph ὃν ἦν εἶχε μόνην Pg ὃν ἦν μόνην ἦν (om. εἶχε) Pa || δὲ
 om. Pg || προσελθόντος G || 4 εἰ-εἴη | εἰ τέτακεν ἢ ὥς Pg || ἐκεῖνος δὲ Pa || μὴ om. Pa || 5 γὰρ
 om. G Ph || μυρίοις Pg || ἐστὶ ἀντὶ θήλεα G Ph Pg Pa om. Ia || προσαθηναίους G ||
 6 αὕτη G Pa || 6-7 σοι | πρὸς ἐρίφους in Pa || 7 Διονυσίοις Ia εἰ edd. -νυσίους G
 Ph Pg Pa || 9 ψευδομαρτυρεῖ Pa

6

Αἰπόλος καὶ αἶγες ἄγριαι

Αἰπόλος τὰς αἶγας αὐτοῦ ἀπελάσας ἐπὶ νομὴν, ὡς ἐθεάσατο ἀγρίας αὐταῖς ἀνα-
 μιγεῖσας, ἐσπέρας ἐπιλαβοῖσθαι, πάσας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σπήλαιον εἰσήλασε. τῇ δὲ

ἰστεραίᾳ χειμῶνος πολλοῦ γενομένοι, μὴ δυνάμενος ἐπὶ τὴν συνήθη νομὴν αὐτὰς παραγαγεῖν, ἔνδον ἐτημέλει, ταῖς μὲν ἰδίαις μετρίαν τροφήν παραβάλλων πρὸς
 5) μόνον τὸ μὴ λιμώττειν, ταῖς δὲ ὀθνεῖαις πλείονα παρασωρεύων πρὸς τὸ καὶ αὐτὰς ἐξιδιωποιήσασθαι. παυσαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ πάσας ἐπὶ νομὴν ἐξήγαγεν, αἱ ἄγριαι ἐπιλαβόμεναι τῶν ὀρῶν ἔφειγον. τοῦ δὲ ποιμένος ἀχαριστίαν αὐτῶν κατηγοροῦντος, εἶγε περιττοτέρας αὐταὶ τημελείας ἐπιτυχοῦσαι καταλείπουσιν αὐτόν, ἔφασαν ἐπιστραφεῖσαι “ἀλλὰ καὶ δι’ αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον φυλαττόμεθα·
 10) εἰ γὰρ ἡμᾶς τὰς χθές σοι προσεληλυθυίας τῶν πάλαι σὺν σοὶ προετίμησας, δῆλον ὅτι, κἂν ἕτεραί σοι μετὰ ταῦτα προσπελάσωσιν, ἐκείνας ἡμῶν προκρινεῖς.”

Ὁ λόγος δηλοῖ μὴ δεῖν τούτων ἀσμενίζεσθαι τὰς φιλίας οἱ τῶν παλαιῶν φίλων ἡμᾶς τοὺς προσφάτους προτιμῶσι, λογιζομένους ὅτι, κἂν ἡμῶν ἐγχροניζόντων ἑτέροις φιλιάσωσιν, ἐκείνους προκρινούσιν.

Codd. G Pb Pg Pa-(IV)

1 τὰς om. G || ἐπὶ νομὴν ἀπελάσας Ph || ἔθετο Pb || 2 ἔλασεν G || 4 παραγαγεῖν Ph προ-
 αγαγεῖν Pa Pg προσαγαγεῖν G || ἐτημέλει Pa ἐπιμέλει G ἔστησε μένειν Ph Pg ||
 ταῖς δὲ μὲν G || παραβάλλων edd. περιβάλλων G Pg παραβάλων (-βαλὼν Ph) Pa Pb
 | 5 παρασωρεύων Pa περι- G Pb Pg || 6 ἰδιοποιήσασθαι Pa Pg || 7 ἐφυγων G || 8 εἰ Ph
 | αὐταὶ vcl αὐταὶ Pa G Pb om. Pg || τημελείας Pa πημελείας G ἐπιμελείας Pb
 Pg || 9 ἔφησαν Pg || διὰ τοῦτο Pg || 10 τὰς] τῇ Pg || προσεληλυθυίας G || μειζόνως τῶν πάλαι
 Pb || σὺν σοὶ] σὺ Pb || 11 κἂν-προσπελάσωσιν Pg καὶ ἕτερας-προσπ. G εἰ καὶ-προσ-
 πελάσουσιν Ph καὶ-εἰ προσπελάσουσιν Pa || προκρίνεις G Ph || 12 λ. διδάσκει G || μὴ δεῖν
 edd. μὴδὲν G Pa μὴδὲ Pg μὴδὲ Pb || ἐνασμενίζεσθαι Ph || οἱ] ὅσοι Pg || 13 τὰς
 προσφ. G || προτιμῶντες Pa || κἂν ἡμῶν Pg Pa καὶ κἂν μὴ μόνον G καὶ κἂν ἡμῶν Pb || 14
 ἐκείνοις Pa om. G || προκρίνουσιν G Ph

7

Αἴλουρος ἱατρὸς καὶ ὄρνεις

Αἴλουρος ἀκούσας ὅτι ἔν τινι ἐπαύλει ὄρνεις νοσοῦσι, σχηματίσας ἑαυτὸν εἰς
 ἱατρὸν καὶ τὰ τῆς ἐπιστήμης πρόσφορα ἀναλαβὼν ἐργαλεῖα, παρεγένετο καὶ στὰς
 πρὸ τῆς ἐπαύλεως ἐπυνθάνετο αὐτῶν πῶς ἔχοιεν. αἱ δὲ ὑποτυχοῦσαι, “καλῶς”,
 ἔφασαν, “ἐὰν σὺ ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῇς.”

5) Οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ τοὺς φρονίμους οὐ λανθάνουσι, κἂν τὰ μάλιστα
 χρηστότητα ὑποκρίνωνται.

Codd. G Pb Pg Mb (Ca) Pa-(II IV)

1 ἐν τι Mb || 3 ἀποτυχοῦσαι Mb ἀποκριθεῖσαι Pg Ca || 4 ἔφησαν Pg Mb || 5 οὕτω Pg
 Mb || καὶ τὰ G || 6 ὑποκρίνονται G Mb ἐπαγγέλλονται Pg

8

Αἰσωπος ἐν ναυπηγίῳ

Αἰσωπὸς ποτε ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς ναυπήγιον εἰσῆλθε. τῶν δὲ ναυπηγῶν
 σκωπτόντων τε αὐτόν καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν, ὁ Αἰσωπος ἔλεγε τὸ παλαιὸν
 χάος καὶ ὕδωρ γενέσθαι, τὸν δὲ Δία βουλόμενον καὶ τὸ τῆς γῆς στοιχεῖον ἀναδεῖξαι
 παραινέσαι αὐτῇ ὅπως ἐπὶ τρεῖς ἐκροφήσῃ τὴν θάλασσαν. κάκεινη ἀρξαμένη τὸ μὲν
 5) πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηνεν, ἐκ δευτέρου δὲ ἐκροφήσασα καὶ τὰ πεδία ἀπεγύμνωσεν·
 “ἐὰν δὲ δόξῃ αὐτῇ καὶ τὸ τρίτον ἐκπιεῖν τὸ ὕδωρ, ἄχρηστος ὕμῶν ἡ τέχνη γενήσεται.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ τοὺς κρείττους χλευάζοντες λαιθάνουσι μείζονας ἑαυτοῖς τὰς ἀνίας ἐξ αὐτῶν ἐπισπώμενοι.

Codd. G Pb Mb Pa

1 ποτε om. Pa || μυθοποιὸς Pb || ναυπίγειον G ναυπηγ(ιον?) Pa ναυπηγείον Pb ναυ... on Mb || εἰσῆλθε-ναυπηγῶν om. Pa || 2 σκωπτόντων Hudson σκοπούντων libri || ἐγκαλωμένων G || 3 γῆς om. G || ἀποδείξει Mb || 4 παραινέσαι (-έσε G) Pa G παρήνευσεν Pb -ένευσεν Mb || ἐπὶ τρις om. Pa || τρις Schneider τρεῖς libri || ἐκροφήση Pa -φίσει G -φήσει Mb -φήται Pb || 4-5 τὰ μὲν πρῶτα δηρ Pa || 5 ἐξέφηεν Mb ἐξέφανεν G Pa ἐξέφαγε Pb || 6 ἂν προ εἰάν Pb || αὐτὴν G Pb || τὸ τρίτον Mb τὸ om. tell. || ὑμῶν G ἡμῶν Pb Pa ἡμῖν Mb || 7 ὁ λ. δηλοῖ om. Mb || μαυθάνουσι Mb λαμβάνουσι Pa || 8 ἀνοίας Pb || ἐξ αὐτῶν | ἐαυτῶν Mb

9

Ἄλῳπῆξ καὶ τράγος ἐν φρέατι

Ἄλῳπῆξ πεσοῦσα εἰς φρέαρ ἐπάναγκες ἔμενε πρὸς τὴν ἀνάβασιν ἀμηχανοῦσα. τράγος δὲ δίψῃ συνεχόμενος, ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ αὐτὸ φρέαρ, θεασάμενος αἰτὴν ἐπυνθάνετο εἰ καλὸν εἴη τὸ ὕδωρ. ἡ δὲ τὴν συντυχίαν ἀσμενισαμένη πολὺν ἔπαινον τοῦ ὕδατος κατέτεινε, λέγουσα ὡς χρηστὸν εἴη, καὶ δὴ καὶ αὐτὸν καταβῆναι παρήνει. τοῦ δὲ ἀμελετήτως καθαλλομένου διὰ τὸ μόνην ὄρᾶν τότε τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ ἅμα 5 τῷ τὴν δίψαν σβέσαι μετὰ τῆς ἀλῳπεκος σκοποῦντος τὴν ἄνοδον, χρήσιμόν τι ἡ ἀλῳπῆξ ἔφη ἐπινενοηκέναι εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν. “ἐὰν γὰρ θελήσης τοὺς ἐμπροσθίους πόδας τῷ τοίχῳ προσερείσας ἐγκλῖναι καὶ τὰ κέρατα, ἀναδραμοῦσα αὐτὴ διὰ τοῦ σοῦ νώτου καὶ σὲ ἀνασπάσω.” τοῦ δὲ καὶ πρὸς τὴν δευτέραν παραίνεσιν 10 ἐτοίμως ὑπηρετήσαντος, ἡ ἀλῳπῆξ ἀναλλομένη διὰ τῶν σκελῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν νῶτον ἀνέβη καὶ ἀπ’ ἐκείνου ἐπὶ τὰ κέρατα διερεισαμένη ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος ἀνελθοῦσα ἀπηλλάττετο. τοῦ δὲ τράγου μεμφομένου αὐτὴν ὡς τὰς ὁμολογίας παραβαίνουσαν, ἐπιστραφεῖσα εἶπεν “ὦ οὗτος, ἀλλ’ εἰ τοσαύτας φρένας εἶχες ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, οὐ πρότερον δὴ καταβεβήκεις πρὶν ἢ τὴν ἄνοδον ἐσκέψω.”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς φρονίμους δεῖ πρότερον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων 15 σκοπεῖν, εἴθ’ οὕτως αὐτοῖς ἐγχειρεῖν.

Codd. G Pb Pg-(Pa Ma)-(II III IV)

1 ἐμπεσοῦσα Pg || ἐπ’ ἀνάγκαις G || μηχανοῦσα G || 2 δίψης G || 3 δυστυχίαν G Pb || 4 καὶ δὴ καὶ αὐτὸν καταβῆναι Pg καὶ δι’ αὐτὴν κατ. τε G καὶ καταβ. αὐτὸν Pb || 5 τοῦ-καθαλλομένου] ὁ δὲ ἀμελετήτως κατῆλθε Pb || ἀμελήτῳς G || διὰ-ἐπιθυμίαν] διὰ μόνην ἐπιθυμίαν Pb || 6 τὴν om. G Pb || μετὰ τῆς ἀλ. ἐσκόπει τὴν ἄνοδον G Pb ἀναδύναι τῆς ἀλ. σκοπομένης Pg || σκοποῦντος Hsr. || 6-7 χρήσιμόν τι-ἔφη G Pg καὶ ἡ ἀλ. χρ. τι ἔφη Pb || 7 τὴν ἐαυτῶν σ. Pg || εἰ γὰρ θελήσεις Pb || 8 τείχει Pb τύχῃ G || προσερίσας (προερ. G) ἐγκλῖναι Pg G προσερείσαι ἐγκλῖνας Pb || καὶ απτε τὰ κ. om. Pb || 9 ἀναβιβάσω Pb || 10 ἐτύμος ὑπηρετήσατο G || ἀλλομένη Pb || τοῦ νώτου G || 11 καὶ post φρέατος (sc. ex-s ortum) G ἡγγισεν καὶ (corrigendi causa) Pg om. Pb || 12 παραβαίνουσαν Pb -οίσης G Pg || 14 δὴ libri ἂν Charitonides et Hsr. δὴ (ἂν) Cham. || κατασεβήκης G

10

Ἄλῳπῆξ λέοντα θεασαμένη

Ἄλῳπῆξ μηδέποτε θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατὰ τινα συντυχίαν ὑπήντησε, τὸ μὲν πρῶτον ἰδοῦσα οὕτως ἐξεταράχθη ὡς μικροῦ ἀποθανεῖν. ἐκ δευτέρου δὲ αὐτῷ

περιτυχοῖσα ἐφοβήθη μὲν, ἀλλ' οἷχ οὕτως ὥς τὸ πρότερον. ἐκ τρίτου δὲ θεασαμένη οὕτω κατεθάρρησεν ὥς καὶ προσελθοῦσα αὐτῷ διαλέγεσθαι.

Ἵ λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ συνήθεια καὶ τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων καταπραῖνει.

Codd. G Pb Pg Mb Pa-(Ia II III)

2 ἐπαράχθη G Mb διερ- Pa || μικρὸν Pa || 3 ἐπιτυχοῦσα Pb παρατ- Mb || μὲν-πρότερον om. Pb || ἀλλ' οὕτως ὥς G || τὸ πρότερον || καὶ π. Pa || δὲ πρὸς τρίτον om. Pa || 4 προσελθοῦσαν αὐτοῦ G || διηλέχθη Pa || 5 ὁ λ. δηλοῖ om. Mb || ἡ om. Pa

11

Ἄλιεὺς αὐλῶν

Ἄλιεὺς αὐλητικῆς ἔμπειρος, ἀναλαβὼν αὐλοὺς καὶ τὰ δίκτυα, παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν καὶ στὰς ἐπὶ τινος προβλήτος πέτρας τὸ μὲν πρῶτον ἦδε, νομίζων αὐτομάτως πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐξελεύσεσθαι. ὥς δι' αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ διατεινομένου οὐδὲν πέρας ἦνύετο, ἀποθέμενος τοὺς αὐλοὺς ἀνείλετο τὸ ἀμφίβληστρον
5 καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος πολλοὺς ἰχθύας ἤγρευσεν. ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τῶν δικτύων ἐπὶ τὴν ἡύονα, ὥς ἐθεάσατο σπαίροντας, ἔφη "ὦ κακίστα ζῶα, ὑμεῖς, ὅτε μὲν ἠύλουν, οὐκ ὠρχεῖσθε, νῦν δέ, ὅτε πέπαυμαι, τοῦτο πράττετε."

Codd. G Pb Pg Pa-(II III)

1 ἀλιτικὴν G ἀλιεντικῆς Pg || 2 προβλήματος G Pb || οἶδεν G || 3 αὐτομάτως Pg -αὐτὸς (οἱ ἐν ω corr.) G -αὐτοὺς Pb Pa || ἐξάλλεσθαι Pg ἐξελεῖν πρὸς αὐτόν Pa || 4 οὐδὲν πλέον Pg || ἀποθέμενος δὲ τοὺς α. G || τὸ om. Pb || 5 ἀπὸ ἐκ Pg || 5-6 τοῦ δικτύου Pa || 6 ἐπὶ πρὸς Pa || ὥς om. Pa || ἐπέροντας G σπαίροντα Pg || 7 νῦν δὲ ὅταν Pg || τοῦτο τότε Pa || πράττεσθαι G

11a

(Herod. I 141, ed. Hude)

Ἴωνες δὲ καὶ Αἰολεῖς, ὥς οἱ Λυδοὶ τάχιστα κατεστράφατο ὑπὸ Περσέων, ἔπεμπον ἀγγέλους ἐς Σάρδεις παρὰ Κῦρον, ἐθέλοντες ἐπὶ τοῖσι αὐτοῖσι εἶναι τοῖσι καὶ Κροίσῳ ἦσαν κατήκοι. ὁ δὲ ἀκούσας αὐτῶν τὰ προῖσχοντο ἔλεξε σφί λόγον, ἄνδρα φὰς αὐλητὴν ἰδόντα ἰχθύς ἐν τῇ θαλάσῃ αὐλέειν, δοκέοντά σφεας ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν
5 ὥς δὲ ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος, λαβεῖν ἀμφίβληστρον καὶ περιβαλεῖν τε πλῆθος πολλὸν τῶν ἰχθύων καὶ ἐξειρῶσαι, ἰδόντα δὲ παλλομένους εἰπεῖν ἄρα αὐτόν πρὸς τοὺς ἰχθύς "παύεσθέ μοι ὀρχόμενοι, ἐπεὶ οὐδ' ἐμέο αὐλέοντος ἠθέλετε ἐκβαίνειν ὀρχόμενοι."

Κῦρος μὲν τοῦτον τὸν λόγον τοῖσι Ἴωσι καὶ τοῖσι Αἰολεῦσι τῶνδε εἶνεκα ἔλεξε, ὅτι δὴ οἱ Ἴωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος δι' ἀγγέλων ἀπίστασθαί σφεας ἀπὸ
10 Κροίσου οὐκ ἐπείθοντο, τότε δὲ κατεργασμένων τῶν πρηγμάτων ἦσαν ἔτοιμοι πείθεσθαι Κύρῳ.

12

Ἄλώπηξ καὶ πάρδαλις

Ἄλώπηξ καὶ πάρδαλις περὶ κάλλους ἥριζον. τῆς δὲ παρδάλεως παρ' ἕκαστα τὴν τοῦ σώματος ποικιλίαν προβαλλομένης, ἡ ἀλώπηξ ὑποτυχοῦσα ἔφη "καὶ πόσον ἐγὼ σοῦ καλλίων ὑπάρχω, ἥτις οὐ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πεποιικίλμαι."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοῦ σωματικοῦ κάλλους ἀμείνων ἐστὶν ὁ τῆς διανοίας κόσμος.

Codd. G Pb Pg Pa-(II IV)

1 κάλλος G || παρ' ἐκάστην τοῦ Pa || 2 ποικ. | ἡλικίαν Pg || ἐπιτυχοῖσα Pg ἀποτυχοῖσα Pa || 3 σοῦ om. Pg || κάλλιον (-ιον Pg) G Pg || 4 ἀμεινον G || ἐστίν om. Pa

13

Ἀλιεῖς λίθον ἀγρεύσαντες

Ἀλιεῖς σαγήνην εἰλκον. βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης ἔχαιρον καὶ ὠρχοῦντο, πολλὴν εἶναι νομίζοντες τὴν ἄγραν. ὥς δὲ ἀφελκύσαντες ἐπὶ τὴν ἡίονα τῶν μὲν ἰχθύων ὀλίγους εὗρον, λίθων δὲ καὶ ὕλης μεστήν τὴν σαγήνην, οὐ μετρίως ἐβαρυθύμουν, οὐχ οὕτω μᾶλλον ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι δυσφοροῦντες ὅσῳ καὶ τὰ ἐναντία προειλήφεισαν. εἰς δὲ τις ἐν αὐτοῖς γηραιὸς ὢν εἶπεν “ἀλλὰ παυσώμεθα, ὦ ἐταῖροι· χαρὰς γάρ, ὥς ἔοικεν, ἀδελφὴ ἐστίν ἡ λύπη, καὶ ἡμᾶς ἔδει τοσαῦτα προησθέντας πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.”

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τοῦ βίου τὸ εὐμετάβλητον ὁρῶντας μὴ τοῖς ἀεὶ πράγμασιν ἐπαγάλλεσθαι, λογιζομένους ὅτι ἐκ πολλῆς εὐδίας ἀνάγκη καὶ χειμῶνα γενέσθαι.

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia II III)

2 νομ. εἶναι Pg || εἶναι om. Pa || ἐλκύσαντες Pb || 2-3 τῶν μὲν ἰχθύων ὀλίγους Pa τὸν μὲν ἰχθὺν ὀλίγον G Pb τοὺς μὲν ἰχθύας ὀλίγους Pg, nescio an recte || 3 ὕλης | ἄλλης G ἄλλης ὕλης Pa ἄλλων Pg ἀμμων Pb || 4 ὅσῳ καὶ G ὅσον οὐ καὶ Schh. || προειλήφεισαν (-ησαν G) Pa G προειλήφασιν Pb Pg || 6 ὥς om. Pg || ἐστίν om. Pg || 6-7 πάντως-λυπηθῆναι | πρῶτον παθεῖν τι καὶ λυπηρόν Pa || 8 δεῖ om. G || ἀμετάβλητον Pb μετάβλητον G || τοῖς ἀεὶ πράγμασιν G ἀεὶ τοῖς πρ. Pg τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ πρ. Pb τοῖς ἐτέροις πρ. ἀεὶ Pa || 9 ἀνάγκην Pb Pa

14

Ἀλώπηξ καὶ πίθηκος περὶ εὐγενείας ἐρίζοντες

Ἀλώπηξ καὶ πίθηκος ἐν ταύτῳ ὁδοιποροῦντες περὶ εὐγενείας ἤριζον. πολλὰ δὲ ἑκατέρου διεξιόντος, ἐπειδὴ ἐγένοντο κατὰ τινας τάφους, ἀποβλέψας ὁ πίθηκος ἀνεστέναξεν. τῆς δὲ ἀλώπεκος ἐρομένης τὴν αἰτίαν, ὁ πίθηκος ἐπιδείξας αὐτῇ τὰ μνήματα ἔφη “ἀλλ’ οὐ μέλλω κλαίειν, ὁρῶν τὰς στήλας τῶν πατρικῶν μου ἀπελευθέρων καὶ δούλων;” κάκειν πρὸς αὐτὸν ἔφη “ἀλλὰ ψεύδου ὅσα βούλει· οὐδεὶς γὰρ τούτων ἀναστὰς ἐλέγξει σε.”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅταν τοὺς ἐλέγχοντας μὴ ἔχωσιν.

Codd. G Pb Pa (Pc)

2 ἑκατέρου (-ων Pb) διεξιόντων G Pb || κατὰ τινας τάφους scripsi κατὰ τι ἐνταῦθα G κατὰ τι ἐνταῦθα Pa κατὰ τινὰ τόπον ἐνταῦθα Pb κατὰ τινας τύμβους ἐνταῦθα Hsg. || 2-3 ὁ πίθηκος αὐτὴν ἀνεστέν. Pc, lesle Hsg. om. G Pb Pa || 3 ἀνεστέναξε Pa ἐστέναξεν G || ἐρωτωμένης G || ὁ πίθηξ Pa || 4 εἶπεν Pa || ἀλλ’ οὐ Pb || κλαίειν in κλαίειν mi. Pa || 6 σε Pc om. G Pb Pa || 7 καταλαζονεύοντες G ψεύδονται Pa || 8 ἐλέγχους Pa Pg

15

Ἀλώπηξ καὶ βότρυς

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὥς ἐθεάσατο ἀπὸ τινος ἀναδενδράδος βότρυας κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι καὶ οὐκ ἠδύνατο. ἀπαλλαττομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν “ὁμφαλὲς εἰσιν.”

- Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ τῶν πραγμάτων ἐφικέσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν τοὺς καιροὺς αἰτιῶνται.

Codd. G Pb Pg Ca Pa Pc-(IV)

1-2 ἀλώπηξ λιμ. θεάσατο-καὶ ἐβουλήθη Pc || ἐπὶ τινος ἀν. Pb Pg² ἐπὶ τινι ἀναδενδράδα Ca || 2 ἐβουλήθη G Pc || αὐτήν] αὐτὰς Pa || 3 ἔλεγεν Pc || 4 *crimythium antecedentis fab.* (nr. 14) hoc loco habet Pg || 5 τοὺς καιροὺς] αὐτοὺς Pa

16

Αἴλουρος καὶ ἀλεκτρυὼν

- Αἴλουρος συλλαβὼν ἀλεκτρυόνα τοῦτον ἐβούλετο μετ' εὐλόγου αἰτίας καταθιοῖσθαι. καὶ δὴ ἀρξάμενος κατηγορεῖ αὐτοῦ, λέγων ὀχληρὸν αὐτὸν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις νύκτωρ κεκραγὸτα καὶ οἷδ' ὕπνου τυχεῖν ἑῶντα αὐτούς. τοῦ δὲ εἰπόντος ὡς ἐπ' ὠφελεία αὐτῶν τοῦτο ποιεῖ, ἐπὶ γὰρ τὰ συνήθη τῶν ἔργων διεγείρει, ἐκ δευτέρου ἔλεγεν
- 5 “ἀλλὰ καὶ ἀσεβὴς εἰς τὴν φύσιν καθέστηκας καὶ ἀδελφαῖς καὶ μητρὶ ἐπιβαίνων.” τοῦ δὲ καὶ τοῦτο εἰς ὠφέλειαν τῶν δεσποτῶν πράττειν φήσαντος, πολλὰ γὰρ αὐτοῖς ὡὰ τίκτεσθαι παρασκευάζει, διαπορηθεὶς ἐκείνος ἔφη “ἐὰν οὖν σὺ αἰεὶ ἀφορμῶν εἰπορῆς, ἐγὼ σε οὐ κατέδομαι;”

- 10 Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ πονηρὰ φύσις πλημμελεῖν προελομένη κἂν μὴ μετ' εὐλόγου προσχήματος δυνηθῇ, ἀπαρακαλύπτως πονηρεύεται.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(Ia II III)

1 λαβὼν Pc || 2 καὶ διαρξάμενος Pb || ἀρξάμενον G || αὐτὸν εἰ G εἶναι αὐτὸν Pc εἶναι, om. αὐτὸν, Pb Pg Pa || 3 κεκραγὸτος καὶ μὴ δὲ Pa || ἑῶντα αὐτούς Pa αὐτοὺς ἑῶντα Pb ἑῶντα (ἑῶντα G, ἑῶν Pc), om. αὐτούς, Pg G Pc || εἰπόντως ἐπ' G || ὡς om. Pg Pa || ὠφελεία Pg Pa ὠφέλειαν G Pb Pc || 4 αὐτὸν τοῦτο G || ποιεῖν Pg Pa || διεγείρω Pa ἐγείρει Pb || ἐκ δευτέρου δὲ Pa || 5 καὶ post ἀλλὰ om. Pa || ἀσεβὴς-φύσιν Pg ἀσ. τε (τε καὶ G) εἰς τ. φ. G Pb Pa Pc || μητράσιν Pb Pa || ἐπιβαίνων G Pg ἐπεμβαίνων Pc ἐπεμβαίνει Pb Pa || 6 τοῦ δεσπότου Pc || αὐτοῖς om. Pb || 7 τίκτεσθαι αὐτοῖς ὡὰ Pc || παρασκευάζω Pa Pb alt. m. || ἀποκριθεὶς ἐκείνος Pa || οὖν om. Pg || αἰεὶ om. Pb Pc || 7-8 ἀφορμῶν εὑπορῆς Pa ἀφορμῶν εὐρήσεις G ἀφορμὰς εὐρήσεις Pb Pc || 8 ἐγὼ σε οὐ κατέδομαι (-εδοῦμαι Pb) G Pb Pg Pa μὴ ἐγὼ σε κ. Pc interrogative *distinxit Hsr.* || 9 καὶ ἡ πονηρὰ Pg || ἡ om. Pa || προαιρουμένη Pa || καὶ pro κἂν G || μὴ om. Pa || 10 πονηρεύεσθαι G πράττει Pg

17

Ἀλώπηξ κολουρος

- Ἀλώπηξ ὑπὸ τινος πάγης τὴν οὐρὰν ἀποκοπεῖσα, ἐπειδὴ δι' αἰσχύνην ἀβίωτον ἠγγεῖτο τὸν βίον ἔχειν, ἔγνω δεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας εἰς τὸ αὐτὸ προαγαγεῖν, ἵνα τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον ἐλάττωμα συγκρύψῃ. καὶ δὴ ἀπάσας ἀθροίσασα παρήνει αὐταῖς τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν, λέγουσα ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ περισσόν
- 5 τι αἰταῖς βάρος προσήρτηται. τούτων δὲ τις ὑποτυχοῦσα ἔφη “ὦ αὖτη, ἀλλ' εἰ μὴ σοὶ τοῦτο συνέφερεν, οὐκ ἂν ἡμῖν αὐτὸ συνεβούλευσας.”

Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόττει πρὸς ἐκείνους οἱ τὰς συμβουλίας ποιοῦνται τοῖς πέλας οὐ δι' εὐνοίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia II III)

1 παγίδος Pb || 2 προσαγαγεῖν Pb || 3 τὸ αὐτὸ ἴδιον om. G || ἀθροίσας G || 4 ὡς om. Pg || τοῦτο μόνον Pa || 5 προσήρηται. τοῦτο Pa || αὐτὴ Pg Pa αὐτὴ G αὐτὴ Pb || 5-6 εἰ ἦσοι G εἰ σοὶ *celeri* εἰ μὴ σοι *edd.* || 6 αὐτὸ Pb ταυτὸ G τοῦτο Pa om. Pg || συνεβούλευες Pg Pa || 7 οὕτως ὁ λ. G ὁ λ. (om. οὗτος) Pb || ἀρμόττει] δηλοῖ Pb || οἱ-ποιοῦντες G || πρὸς τοὺς πέλας Pg

18

Ἄλιεὺς καὶ μαινίς

Ἄλιεὺς καθεῖς τὸ δίκτιον ἀνήνεγκε μαινίδα. τῆς δὲ ἰκετευούσης αὐτὸν πρὸς τὸ παρὸν μεθεῖναι αὐτήν, ἐπειδὴ μικρὰ τυγχάνει, ὕστερον δὲ αὐξηθεῖσαν συλλαβεῖν εἰς μείζονα ὠφέλειαν, ὁ ἄλιεὺς εἶπεν "ἀλλ' ἔγωγε εἰρηθέστατος ἂν εἶην, εἰ τὸ ἐν χερσὶ παρεῖς κέρδος ἄδηλον ἐλπίδα διώκοιμι."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι αἰρετώτερόν ἐστι τὸ παρὸν κέρδος, κἂν μικρόν ᾗ, τοῦ προσδοκωμένου, κἂν μέγα ὑπάρχῃ. 5

Codd. G Pb Pa (Ma)-(II III)

1 ἀνήγαγε G Pb || 2 μὴ θοινηθῆναι αὐτήν Pa || ἐπεὶ μικρὰ παρούσα τ. G || δὲ om. Pa || αὐξηθεῖσης Pb || συλλαμβάνειν Pa || 3 ὁ ἄλιεὺς εἶπεν om. Pa || καὶ ὁ ἄλιεὺς G || ἐγὼ Pa || ἂν Ma om. G Pb Pa || 3-4 ἐν-κέρδος] ἐμπαρὸν κέρδος ἀφείς Pb || 4 διώκειν οὐ δύναμαι G || 5 κέρδος τὸ παρὸν Pb || ἢ τοῦ προσδοκώμενον G εἴη τοῦ προσδοκώμενον Pb ἢ τὸ προσδοκώμενον Pa || 6 ὑπάρχει G om. Pa

19

Ἀλώπηξ καὶ βάτος

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν ἔμελλε, βάτου ἐπελάβετο· ξυσθεῖσα δὲ τὸ πέλμα καὶ δεινῶς διατεθεῖσα ἥτιατο αὐτήν, εἶγε καταφυγούσῃ ἐπ' αὐτήν ὡς ἐπὶ βοηθὸν χεῖρον αὐτῇ ἐχρήσατο καὶ αὐτοῦ τοῦ προκειμένου. καὶ ἡ βάτος ὑποτυχοῦσα εἶπεν "ἀλλ' ἐσφάλης τῶν φρενῶν, ὦ αὐτὴ, ἐμοῦ ἐπιλαβέσθαι βουληθεῖσα, ἥτις αὐτὴ πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοί εἰσιν ὅσοι τούτοις ὡς βοηθοῖς προσφεύγουσιν οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἐστὶν ἔμφυτον. 5

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia II III)

2 τὸ πέλμα τὸ κάτω τῆς πτέρυγος Pc || αἰτιάτο Pa || εἰ γε] ὅτι Pa || καταφυγούσῃ *scripsi* -ούσα G Pb Pa -ούσαν Pg Mb Pc || 2-3 ἐπ' αὐτήν] αὐτῇ Pg || 3 χεῖρον αὐτῇ (αὐτήν G) ἐχρήσατο Pg Mb Pc G χείρονι αὐτῇ ἐχρ. Pb χείρονα αὐτῇ ἐχρ. Pa || καὶ αὐτοῦ (αὐτοῦ om. Pb) τοῦ προκειμένου] om. Pa || 4 ἐπιτυχοῦσα Pg Mb om. Pa || 5 ἥτις] ἡ Pc || αὐτὴ om. Pb Pc || ἐπιλαβέσθαι εἴωθα Pb || 6 οὕτως G Pa || προσπίπτουσι Mb || 7 ἐστὶν om. Pc

20

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος περὶ εὐγενείας ἥριζον. πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου διεξιόντος περὶ τῆς τῶν προγόνων λαμπρότητος καὶ τὸ τελευταῖον λέγοντος ὡς γεγυμνασιαρχηκόντων ἐστὶ πατέρων, ἡ ἀλώπηξ ὑποτυχοῦσα ἔφη "ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπῃς, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνεται ὅτι ἀπὸ πολλῶν εἰς γυμνασμάτων."

Οὕτω καὶ τῶν ψευδολόγων ἀνθρώπων ἔλεγχός ἐστι τὰ πράγματα. 5

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia II III)

2-3 λέγοντες-πατέρων] λέγων ὡς ἐστὶ πατέρων εὐγενῶν Pc || λέγοντος ὅτι Pb || γεγυμνασιαρχηκότων Pb Pa γεγόνασιν ἀρχηκότων (ἐστὶν) G γυμνασιαρχῶν Mb Pg || 3 ὑποτυχοῦσα om. Pa ὑπολαβοῦσα Pg Mb || ἔφη] εἶπεν Pg Mb || 4 φαίνει G Pg || εἰ] ἡ G ἦν Mb || γυμνασμάτων Pb Pa ἀναλωμάτων G Pg Mb Pc || 5 οὕτως Pa || εἰσὶ Pc

21

Ἀλιεῖς καὶ θύννος

Ἀλιεῖς ἐπ' ἄγραν ἐξελθόντες καὶ πολὺν χρόνον κακοπαθήσαντες οὐδὲν συνέλαβον, καθεζόμενοι δὲ ἐν τῇ νηὶ ἠθύμουν. ἐν τοσοῦτῳ δὲ θύννος διωκόμενος καὶ πολλῶ τῷ βοίῳ φερόμενος ἔλαθεν εἰς τὸ σκάφος ἐναλλόμενος. οἱ δὲ συλλαβόντες αὐτὸν καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐλάσαντες ἀπημπόλησαν.

- 5 Οὕτω πολλάκις ἂ μὴ τέχνη παρέσχε, ταῦτα τύχη διεβράβευσεν.

Codd. G Pb Pa Pc-(Ia II III)

1 οὐδὲν ἐπῆραν (ἐπῆρόν G) Pc G || 2 δὲ om. G Pb || ἐντὸς οὕτω G ἐντὸς ἐν τοσοῦτῳ Pb || 3 ἔλαθεν] ἔδωκεν Pa || συλλαβόμενοι Pc || 4 ἀπεμπόλησαν G

22

Ἀλώπηξ καὶ δρυτόμος

Ἀλώπηξ κυνηγούς φεύγουσα, ὡς θεάσατό τινα δρυτόμον, τοῦτον ἰκέτευσε κατακρίψαι αὐτήν. ὁ δὲ αὐτῇ παρήνευσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλίβην εἰσελθοῦσαν κρυβῆναι. μετ' οὐ πολὺ δὲ παραγενομένων τῶν κυνηγῶν καὶ τοῦ δρυτόμου πυνθανομένων εἰ τεθέαται ἀλώπεκα τῇδε παριούσαν, ἐκείνος τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο ἑωρακέναι, τῇ δὲ

5 χειρὶ νεύων ἐσήμαινεν ὅπου κατεκέρυπτο. τῶν δὲ οὐχ οἷς ἔνευε προσσχόντων, οἷς δὲ ἔλεγε πιστευσάντων, ἡ ἀλώπηξ ἰδοῦσα αὐτοὺς ἀπαλλαγέντας ἐξελθοῦσα ἀπροσφωνητὶ ἐπορεύετο. μεμφομένου δὲ αὐτῇ τοῦ δρυτόμου, εἰ γε διασωθείσα ὑπ' αὐτοῦ ἀλλ' οὐδὲ διὰ φωνῆς αὐτῷ ἐμαρτύρησεν, ἔφη "ἀλλ' ἔγωγε ἠὲ χαρίστησα ἄν σοι, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια τὰ ἔργα τῆς χειρὸς [καὶ τοὺς τρόπους] εἶχες."

- 10 Τοῦτῳ τῷ λόγῳ χρῆσαιτο ἂν τις πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους τοὺς χρηστὰ μὲν σαφῶς ἐπαγγελλομένους, δι' ἔργων δὲ φαῦλα δρῶντας.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(II III IV)

1 κυνιῶ διαφεύγουσα G || κυνηγόν Pc, qui ei infra ubique de uno lantum venatore loquuntur. || δρυτόμον G || ἰκέτευσε Pa Pc καθικέτευσεν G ἰκέτευε Pb Pg || 2 ὁ δ' αὐτήν Pc || παρήνεγκεν G || εἰσελθοῦσα G Pb || 3 τοῦ δρυτόμου G τὸν δρυτόμον Pc || 4 τεθέατο Pg || τῇδε] αὐτῇ Pc || ἀκείνος Pb || 4-5 τῇ χειρὶ δὲ Pg || 5 ἐσήμανεν G || ὅποι Pg || κατεκέρυπτο Pb κατα- G κατακέρυπται Pg κατέκρυπτο Pc κατεκρύπτετο Pa || τοῖς δὲ G Pa || προσσχόντων edd. προσχόντων libri || ἀλλ' οἷς pro οἷς δὲ Pb || 6 ἀπροσφώνητος Pc || 7 μεταμεμφομένου Pc || δρυτόμου G || ἀλλ' om. Pb || 8 οὐδὲ φωνῆς αὐτὸν ἠξίωσεν Pb || οὐδὲ δούν φ. G || αὐτῷ Pg || ὑπὸ σοῦ ἐσώθην οὐδαμῶς pro εἰ ἔγωγε add. Pc || εὐχαρίστησα G εὐχαρίστουσα Pg || 8-9 τοὺς λόγους ὁμοίους τοῖς ἔργοις χειρὸς καὶ τοῖς τρόποις Pg || 9 τῶν χειρῶν Pb || καὶ τοῖς τρόποις seclus. Hsr. || 10 οὕτω τῷ λ. Pa || 10-11 ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων οἵτινες τὰ μὲν χρηστὰ σαφῶς ἐπαγγέλλονται (?), ἔργα δὲ φαῦλα δρῶσιν Pb || 11 δρῶντες Pg

23

Ἀλεκτρυόνες καὶ πέρδιξ

Ἀλεκτρυόνας τις ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔχων, ὡς περιέτυχε πέρδικι τιθασῶ πωλουμένῳ, τοῦτον ἀγοράσας ἐκόμισεν οἰκαδὲ ὡς συντραφισόμενον. τῶν δὲ τυπτόντων αὐτὸν καὶ

ἐκδιωκόντων ὁ πέρδιξ ἐβαρυθύμει, νομίζων διὰ τοῦτο αὐτὸν καταφρονεῖσθαι ὅτι ἀλλόφυλός ἐστι. μικρὸν δὲ διαλιπὼν, ὡς θεάσατο τοὺς ἀλεκτρυόνας πρὸς ἑαυτοὺς μαχομένους καὶ οὐ πρότερον ἀποστάντας πρὶν ἢ ἀλλήλους αἰμάξαι, ἔφη πρὸς ἑαυτὸν 5
 “ἀλλ’ ἐγωγε οὐκέτι ἄχθομαι ὑπὸ τούτων τυπτόμενος· ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ αὐτῶν ἀπεχομένους.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ῥάδιον φέρουσι τὰς ἐκ τῶν πέλας ὕβρεις οἱ φρόνιμοι, ὅταν ἴδωσιν αὐτοὺς μὴδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

Codd. G¹ (= nr. 25 in cod.) G² (nr. 202) Pb Pa-(Ia II III)

1 Πέρδιξ πιπρασκομένη τοῦτον ἀγοράσας τις ἐκόμισεν οἴκαδε ὡς συντραφ. τοῖς ἡμέροις ὄρνησιν G² || ὡς περιέτυχε] ὡσπερὶ ἔχε Pa || ἀτιθάσσω Pb || 4 ἀλλόφυλον G || διαλιπὼν ὡς om. Pb || ἀλέκτωρας G² || 5 ἢ om. G¹ || ἐμάξαι G² . . . ἀξαι (αἰμάξαι, πατάξαι ?) Pb || 6 οὐκ ἄχθομαι Pb || ὑπὸ τούτων G Pb ὑπ’ αὐτῶν Pa || ὁρῶ-ἀπεχ. om. Pa || οὐδὲ αὐτῶν edd. οὐδὲ (οὐδ’ Pb) αὐτῶν G Pb || 7 ἀπέχοντας G² || 8 ῥάδιον τὰς ἐκ τ. π. ὑβ. οἱ φρ. δέχονται Pb || φέρουσι om. G¹ || 9 ἀλλὰ μὴδὲ G¹ Pa

24

Ἀλώπηξ ἐξογκωθεῖσα τὴν γαστέρα

Ἀλώπηξ λιμώττουσα ὡς θεάσατο ἔν τινι ὄρνθος κοιλώματι ἄρτους καὶ κρέα ὑπὸ τινων ποιμένων καταλελειμμένα, ταῦτα εἰσελθοῦσα κατέφαγεν. ἐξογκωθεῖσα δὲ τὴν γαστέρα, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο ἐξελθεῖν, ἐστέναζε καὶ ὠδύρετο. ἑτέρα δὲ ἀλώπηξ τῇδε παριούσα, ὡς ἤκουσεν αὐτῆς τὸν στεναγμόν, προσελθοῦσα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. μαθοῦσα δὲ τὰ γεγενημένα ἔφη πρὸς αὐτήν “ἀλλὰ μενετέον σοι ἐνταῦθα 5
 ἕως ἂν τοιαύτη γένη ὅποια οὐσα εἰσηλθες, καὶ οὕτω ῥαδίως ἐξελεύσῃ.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.

Codd. G Pb Pa Pc-(II IV)

2 ποιμένων om. G || 3 ἐστέναξεν G || 4 τῇδε om. Pc || παρούσα Pa || παριούσα εἰσήκουσεν αὐτῆς τῶν στεναγμῶν καὶ Pb || 4-5 ἐπυνθάνετο-μαθοῦσα om. G || 5 τὸ γενόμενον Pc || μενετέον σοι Pc μ. σὺ Pb μένε τέως σὺ Pa μινετέος G || 7 ὁ χρόνος δηλοῖ Pb

25

Ἀλκυών

Ἀλκυὼν ὄρνεόν ἐστι φιλήρημον διὰ παντός ἐν θαλάσῃ διαιτώμενον. ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δὴ ποτε τίκτειν μέλλουσα παρεγένετο εἰς τι ἀκρωτήριον καὶ θεασαμένη πέτραν ἐπὶ θαλάσῃ ἐνταῦθα ἐνεοττοποιεῖτο. ἐξελθούσης δὲ αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομὴν συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρου πνεύματος κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι 5
 μέχρι τῆς καλιᾶς καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. καὶ ἡ ἀλκυὼν ἐπανελθοῦσα, ὡς ἔγνω τὸ γεγονός, εἶπεν “ἀλλ’ ἐγωγε δειλαία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον ἢ πολλῶ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα.”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῶ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

10

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia III)

1 ἐστι om. Pa || θαλάττη Pb Pa || 2 περιθαλαττίοις G Pg || 3 νεοττοποιήσασθαι Pg || 3-4 καὶ ἀπτε θεασ. om. G || 4 ἐπὶ θαλάττη Schneider ἐπὶ θάλασσαν Pb εἰς θάλασσαν

G P_g P_u εἰς θάλασσαν προβάλλουσαν κοπή. Cham. ἐπιθαλάσσιον H_{sg}. || ἐνεοττ. ἐνταῖθα P_b || ἐνεοττοποιήσατο P_g || ποτε om. P_a || 5 νομάς P_a || θάλατταν P_g || λαύρων πνευμάτων P_b || 6 μέχρι om. P_g || καὶ κατ' αὐτὴν ἐπικυκλώσασαν P_b || ἐπικλύσαν G P_a || 7 ἐγὼ P_g || 8 κατέφυγα P_b || πολλῶν P_g || 9 τυγχάνουσι P_b

26

Ἀλιεὺς ὕδωρ τύπτων

Ἀλιεὺς ἐν τινι ποταμῷ ἤλιευε. καὶ δὴ κατατείνας τὰ δίκτυα, ὥς ἐμπεριέλαβεν ἑκατέρωθεν τὸ ρεῦμα, προσδήσας κάλῳ λίθον ἔτυπτε τὸ ὕδωρ, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες ἀπροφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος αἰτὸν τοῦτο ποιῶντα ἐμέμφετο ἐπὶ τῷ τὸν ποταμὸν θολοῦν τε καὶ μὴ ἔαν αἰτούς διαιγὲς ὕδωρ πίνειν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο "ἄλλ' ἐὰν μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράσσεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν."

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐνεργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσεις περιαγάγωσιν.

Codd. G P_b P_a-(Ia III)

1 περιέλαβεν P_b || 2 κάλῳ λίθον P_b Ia κάλῳ λινῷ λ. G P_a || 3 ἀπροφυλάκτως G ἀπαφυλάκτως P_b || οἰκῶν τις G P_a || 4 ἐμέμφετο ἐπὶ τῷ (τὸ G) τὸν π. θολοῦν τε (θολοῦντα P_a) καὶ μὴ ἔαν αὐτούς G P_a ἐμέμφετο ὡς τὸν π. θολοῦντα καὶ μὴ ἔωντα αὐτούς P_b || 6 δεήσει G || 7 ἐργάζονται P_b || 8 περιαγάγωσιν G P_b P_a Ia περιάγωσιν H_{sg}.

27

Ἀλώπηξ πρὸς μορμούκειον

Ἀλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς πλάστου ἐργαστήριον καὶ ἕκαστον τῶν ἐνόντων διερευνῶσα, ὥς περιέτυχε τραγωδοῦ προσωπεῖω, τοῦτο ἐπάρασα εἶπεν "οἶα κεφαλὴ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει."

Πρὸς ἄνδρα μεγαλοπρεπῇ μὲν σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G P_b P_a (bis) P_c-(Ia II III)

1 διελθοῦσα P_b || 2 τραγωδῶν P_b -δῶν ἰη -δου corr. P_c || προσώπῳ P_b -πίῳ P_a || ὦ οἶα P_a² || 4 ὁ λόγος εὐκαιρος ante πρὸς G P_b εὐκ. ὁ λ. proti ἀλόγ. P_a², om. P_a¹ || τῷ σώματι P_c || κατὰ ψυχὴν δὲ ὀλιγοστος G

28

Ἀνὴρ φέναξ

Ἀνὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος ηὔξατο τοῖς θεοῖς ἐκατόμβην τελέσειν, εἰ περισώσειαν αὐτόν. οἱ δὲ ἀπόπειραν αὐτοῦ ποιήσασθαι βουλόμενοι ραῖσαι τάχιστα αἰτὸν παρεσκεύασαν. κάκεῖνος ἑξαναστάς, ἐπειδὴ ἀληθινῶν βοῶν ἠπόρει, στεατίνους ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τινος βωμοῦ κατέκαυσεν εἰπὼν "ἀπέχετε τὴν εὐχήν, ὦ δαίμονες."

οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτόν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι ὄναρ αὐτῷ ἔπεμψαν, παραινούντες ἔλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλόν· ἐκεῖ γὰρ αὐτόν εὐρήσειν ἀττικὰς χιλίας. καὶ ὅς περιχαρὴς γενόμενος δρομαῖος ἦκεν ἐπὶ τὴν ἡϊόνα. ἐνθα δὴ λησταῖς περιπεσὼν ἀπήχθη καὶ ὑπ' αὐτῶν πωλούμενος εὖρε δραχμὰς χιλίας.

Ὁ λόγος εὐκαιρος πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον.

Codd. G Pb Pa-(II III)

1 πόντος ὦν καὶ G || τῷ θεῷ Pa || κατατόμβην G || ἑκατὸν βόας Pa || τελέσαι Pb || 4 κατέ-
καυσεν *Fugia* κατεσκέυασεν G Pa κατεσκήνωσεν Pb || τὰς εὐχάς Pa || 6 αὐτὸν εὐρήσειν
(εὐρεῖ- G) Pa G || εὐρήσει, *om.* αὐτόν, Pb || μυρίας Pb || καὶ ὡς G Pa || 7 δρομεῖς G || περι-
τυχῶν Pb

29

Ἀνθρακεὺς καὶ γναφεὺς

Ἀνθρακεὺς ἐπὶ τινος οἰκίας ἐργαζόμενος, ὡς ἐθεάσατο γναφεῖα αὐτῷ παροικισ-
θέντα, προσελθὼν παρεκάλει αὐτὸν ὅπως αὐτῷ σύνοικος γένηται, διεξιὼν ὡς οἰκειότεροι
ἀλλήλοις ἔσονται καὶ λυσιτελέστερον διάξουσιν μίαν ἑπαυλιν οἰκοῦντες. καὶ ὁ γναφεὺς
ὑποτυχῶν ἔφη “ἀλλ’ ἐμοίγε τοῦτο παντελῶς ἐστὶν ἀδύνατον· ἃ γὰρ ἐγὼ λευκανῶ, σὺ
ἀσβολώσεις.”

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητόν ἐστιν.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(II III)

1 οἰκίαν G Pa || ὡς *θθ.* καὶ θεασάμενος Pb || τὸν γναφεῖα Pc || 1-2 παροικισθέντα προσελθὼν
προσελθόντα Pa || 2 σύνοικος αὐτῷ Pb || διεξιὼν -ἔσονται] οὕτω γὰρ οἰκειότεροι ἀλλ. ἔσονται
Mb || διεξιὼν Pb || καὶ δ. Pa Pc || καὶ δὲ ἐξίον G || οἰκειότερον Pb Pc || 3 διάξουσιν G || διά-
ξουσιν Pa || διέξουσιν Mb || διέξουσιν Pc || διὰ Pb || 4 ὑπολαβὼν Mb || ἔφη πρὸς αὐτόν Pb ||
παντελῶς τοῦτό ἐστιν Pb || ἐστὶν *om.* Pa || δ γὰρ Pb || ὁ ἐστὶν *om.* Pa

30

Ναυαγὸς καὶ Ἀθηνᾶ

Ἀνὴρ πλούσιος Ἀθηναῖος μεθ’ ἐτέρων τινῶν ἔπλει. καὶ δὴ χειμῶνος σφοδροῦ
γενομένου καὶ τῆς νεῶς περιτραπείσης οἱ μὲν λοιποὶ πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος
παρ’ ἑκάστα τὴν Ἀθηνᾶν ἐπικαλούμενος μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισωθῇ. εἰς δὲ
τις τῶν συννεναυαγηκότων παρανηχόμενος ἔφη πρὸς αὐτόν “σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα
κίνει.”

5

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς μετὰ τῆς τῶν θεῶν παρακλήσεως χρὴ καὶ αὐτοὺς τι ὑπὲρ
ἑαυτῶν λογιζομένους δρᾶν.

Codd. G Pb Pa Pc (Ma)-(Ia)

2 νεῶς G Pc Ma || νηὸς Pb Pa || ἐνήχοντο Pc || 3 εἰ περισωθῇ Ma || ἂν π. G Pb Pa
Pc || ἂν περισωθῇ Ia || 4 συννεναυαγηκότων G || συνένων Pc || ἔφη πρὸς αὐτόν] *prose*
Ἀθηνᾷ in Pc || καὶ χεῖρα κίνει G Pc Ia || καὶ χεῖρα σὺ κ. Pa || καὶ σὺ τὰς χεῖρας κ. Pb ||
6 αὐτοῖς *om.* G || 7 ἑαυτῶν G || ἑαυτοῦ Pb || αὐτῶν Pc || αὐτῶν Pa || λογιζομένους] ἀγωνιζο-
μένους *coni.* *Hsg.* || *alterum epimythium tale addunt* G Pa Pc: ὅτι ἀγαπητόν ἐστι
(ἐστὶ *om.* Pa) καὶ εὐεργετοῦντας (ἐνεργοῦντας *Cham.*) θεῶν (τῶν θ. Pc) εὐνοίας (ἀνοίας G)
τυχάνειν ἢ ἑαυτῶν ἀμελοῦντας ὑπὸ τῶν δαιμονίων (δαιμόνων Pc) περισώζεσθαι

31

Ἀνὴρ μεσαιπόλιος καὶ δύο ἑταῖραι

Ἀνὴρ μεσαιπόλιος δύο ἐρωμένους εἶχεν, ὧν ἡ μὲν νέα, ἡ δὲ πρεσβύτερη. καὶ ἡ μὲν
προβεβηκυῖα αἰδουμένη νεωτέρῳ αὐτῆς πλησιάζειν, διέτελει, εἴ ποτε πρὸς αὐτὴν
παρεγένετο, τὰς μελαίνας αὐτοῦ τρίχας περιαιρουμένη. ἡ δὲ νεωτέρα ὑποστελλομένη

- γίροντα ἔραστὴν ἔχειν τὰς πολιάς αὐτοῦ ἀπέσπα. οὕτω τε συνέβη αὐτῷ ὑπὸ ἀμφο-
5 τέρων ἐν μέρει τιλλομένῳ φαλακρὸν γενέσθαι.

(ὅττω πανταχοῦ τὸ ἀνώμαλον ἐπιβλαβές ἐστι.

Codd. G Pb Pa-(II IV)

1 μεσαπόλιος G μεσοπόλιος Pa || νέα ὑπῆρχεν Pa || 2 πρὸς αὐτὰς Pa || 3 περιχρουμένη G || 4 καὶ οὕτω συνέβη ὑπ' ἀμφοτέρων αὐτὸν περιτιλλόμενον Pb || 5 φαλακρότερον G Pa

32

Ἀνδροφόνος

- Ἀνθρωπὸν τις ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν ἐκείνου συγγενῶν ἐδιώκετο. γενόμενος δὲ κατὰ
τὸν Νεῖλον ποταμὸν, λύκου αὐτῷ ἀπαντήσαντος, φοβηθεὶς ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον
τῷ ποταμῷ παρακείμενον κάκεῖ ἐκρύπτετο. θεασάμενος δὲ ἐνταῦθα ἔχιν κατ' αὐτοῦ
5 δαιρόμενον, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν καθῆκεν. ἐν δὲ τούτῳ ὑποδεξάμενος αὐτὸν κροκό-
δειλος κατέθουήσατο.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοῖς ἐναγέσι τῶν ἀνθρώπων οὔτε γῆς οὔτε αἴρος οὔτε ὕδατος
στοιχεῖον ἀσφαλές.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(II)

1 ἀνθρωπὸς τις ἀποκτ. τινὰ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ σ. Pc || ὑπὸ| ἀπὸ Pb || 1-2 κατὰ Νεῖλον ποταμὸν
(τὸν π. Pb Pc) G Pb Pc || 2 ὑπαντήσαντος Pg || φ. ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον τῷ π. περικείμενον
G Pb Pg φ. ἀνέβη ἐπὶ δένδρον τῷ π. παρακείμενον Pa ἐπὶ τι δένδρον ἀνέβη φοβηθεὶς παρα-
κείμενον (om. τῷ π.) Pc || 3 καὶ ἐκεῖ Pa || θ. δι| καὶ θεασάμενος Pg || ἔχιν^{da} (sic) Pg δρά-
κοντα Pa || 4 δαιρόμενον Pc -ούμενον G αἰρόμενον Pg αἰρούμενον Pa ἐρχόμενον
Pb αἰωρούμενον *Sternbach et Hsr.* || ἐνήκεν Pc || ἐν-κροκόδειλος| ἐν δὲ τῷ ποταμῷ κροκ.
αὐτὸν Pa || 7 ἀσφαλές ἐστιν Pg Pa

33

Ἀνὴρ κομπαστής

- Ἀνὴρ πένταθλος ἐπ' ἀνανδρίᾳ ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὀνειδιζόμενος, ἀποδη-
μήσας ποτὲ καὶ μετὰ χρόνον ἐπανελθὼν, ἀλαζονευόμενος ἔλεγεν ὡς πολλὰ μὲν καὶ
ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἀνδραγαθήσας, ἐν τῇ Ῥόδῳ τοιοῦτον ἤλατο πῆδημα ὡς μηδένα
τῶν Ὀλυμπιονικῶν ἐφικέσθαι καὶ τούτου μάρτυρας ἔφασκε παρέξεσθαι τοὺς παρα-
5 τετυχηκότας, ἂν ἄρα ποτὲ ἐπιδημήσωσι. τῶν δὲ παρόντων τις ὑποτυχὼν ἔφη πρὸς
αὐτὸν "ἀλλ', ὦ οὗτος, εἰ τοῦτο ἀληθές ἐστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· αὐτοῦ γὰρ
Ῥόδος καὶ πῆδημα."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ὦν πρόχειρος ἢ δι' ἔργων πείρα, περὶ τούτων πᾶς λόγος περιττός
ἐστιν.

Codd. G Pb Pa-(II III)

1 πεντάθλιος G || ἐπὶ ἀνανδρίᾳ Pa ἐπ' ἀνδρίᾳ G || 3 ἤλλατο Pb ἤλαντον G || 4 ὀλυμ-
πιονικαίων Pb || τούτου τοὺς μ. Pa τούτους μ. G Pb || ἔφη Pb || παρατετ. ἀνδρας Pb || 6
ὦ φιλε Pb || ἐστιν om. Pa || μάρτυραν G || 7 καὶ Ῥόδος καὶ π. Pa || 8 ὅτι om. Pb || 9 ἐστιν om.
Pa

34

Ἀνὴρ ἀδύνατα ἐπαγγελλόμενος

Ἀνὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπηλπίσθη, τοῖς θεοῖς ἠύχετο ἐκατόμβην ποιήσῃν ἐπαγγελλόμενος καὶ ἀναθήματα καθιερώσῃν, ἐὰν ἐξαναστῇ. τῆς δὲ γυναικός—ἐτύγχανε γὰρ αὐτῷ παρεστῶσα—πυνθανομένης “καὶ πόθεν αὐτὰ ἀποδώσεις;” ἔφη “νομίζεις γὰρ με ἐξαναστήσεσθαι, ἵνα καὶ ταῦτά με οἱ θεοὶ ἀπαιτήσωσιν;”

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ταῦτα ῥάδιον οἱ ἄνθρωποι κατεπαγγέλλονται, ἃ τελείειν ἔργῳ οὐ προσδοκῶσιν.

Codd. G Pb Pa Pc-(Ia II III)

1 ἐπεὶ G || ὑπὸ Pc ἀπὸ G Pa παρά Pb || ἀπηλπίσθη G Pa || 2 ποιῆσαι Pb || ἐπαγγελλόμενος Pb || ἀναθήματα Pa || 3 ἐτύγχανε-παρεστῶσα om. Pc || αὐτῷ Pa αὐτῇ G αὐτῇ Pb || 4 ἐξαναστήσεσθαι ἵνα καὶ οἱ θ. ταῦτά με Pc || με μὲν ταῦτα om. Pb μὲν Pa || 5 οἱ om. G Pa || 7 οὐ προσδοκῶσιν G

35

Ἄνθρωπος καὶ σάτυρος

Ἄνθρωπὸν ποτε λέγεται πρὸς σάτυρον φιλίαν σπείσασθαι. καὶ δὴ χειμῶνος καταλαβόντος καὶ ψύχους γενομένου ὁ ἄνθρωπος προσφέρων τὰς χεῖρας τῷ στόματι ἐπέπνει. τοῦ δὲ σατύρου τὴν αἰτίαν ἐρομένου δι' ἣν τοῦτο πράττει, ἔλεγεν ὅτι θερμαίνει τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος. ὕστερον δὲ παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης καὶ προσφαγήματος θερμοῦ σφόδρα ὄντος, ὁ ἄνθρωπος ἀναιρούμενος κατὰ μικρὸν τῷ στόματι προσέφερε καὶ ἐφύσα. πυνθανομένου δὲ πάλιν τοῦ σατύρου τί τοῦτο ποιεῖ, ἔφασκε καταψύχειν τὸ ἔδεσμα, ἐπεὶ λίαν θερμόν ἐστι. κάκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν “ἀλλ' ἀποτάσσομαί σου τῇ φιλίᾳ, ὦ οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος καὶ τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρόν ἐξεῖς.”

5

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς περιφεύγειν δεῖ τούτων τὴν φιλίαν ὣν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις.

10

Codd. G Pb Pa-(II III IV)

2 προσφέρων om. Pb || 3 ἐπέπνει-κρύος | ἔλεγεν ὅτι θερμαίνει τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος, τοῦ σατύρου τὴν αἰτίαν ἐρομένου δι' ἣν τοῦτο πράττει Pa || 5 θερμοῦ πάνυ ὄντος Pa || 7 ἐστι om. Pa || 8 ὅτι om. G Pa || καὶ θερμόν G τὸ θ. (om. καὶ) Pb || 9 ἐξεῖς G || 10 ἐπιτυγίημι om. Pa || δεῖ om. G || τούτων scίρσι τούτου G om. Pb

36

Ἀνὴρ κακοπράγμων

Ἀνὴρ κακοπράγμων συνορισάμενος πρὸς τινα ψευδὲς ἐπιδείξειν τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, ὡς ἐνέστη ἡ προθεσμία, λαβὼν στρουθίον εἰς τὴν χεῖρα καὶ τοῦτο τῷ ἱματίῳ σκεπάσας ἤκεν εἰς τὸ ἱερόν καὶ στὰς ἄντικρυς ἐπηρώτα πότερόν τ. ἔμπνουν ἔχει μετὰ χεῖρας ἢ ἄψυχον, βουλόμενος ἐὰν μὲν ἄψυχον εἴπῃ, ζῶν τὸ στρουθίον ἐπιδείξει, ἐὰν δὲ ἔμπνουν, ἀποπνίξας προενεγκεῖν. καὶ ὁ θεὸς συνεῖς αὐτοῦ τὴν κακο-

5

τεχνίαν εἶπεν "ἀλλ, ὦ οὔτος, πέπαισο· ἐν σοὶ γάρ ἐστι τοῦτο ὃ ἔχεις ἢ νεκρὸν εἶναι ἢ ἐμψυχον."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρεγχείρητόν ἐστιν.

Codd. G Pb Pa (Pe)-(Ia II III)

1 ἐπίδειξιν G || 2 ὡς *om.* Pa || λαβὼν οὖν Pa || 2-3 τῶν ἱματίων G || 4 ἢ ἄψυχον G Pa ἢ ἄπρουν ἢ ἄψυχον Pb || μὲν *om.* G || ζῶν G Pa || τὸ στρουθίον Pe τὸ στρουθὸν G Pb τὸν στρουθὸν Pa || 5 προσεγγεῖν *cdd.* προσεγγεῖν *codd.* || 5-6 τὴν κακότεχνον γνῶμην Pa || 6 εἶπεν *om.* Pa || ἐν σοὶ γάρ τοῦτο ἢ νεκρὸν ἢ ἐμψυχον Pa || 8 ἀπαρευχερίτον G ἀπαρεγχείριστον Pb || ἐστιν *om.* Pa

37

Ἄνῃρ πηρός

Ἄνῃρ πηρός εἰώθει πᾶν τὸ ἐπιτιθέμενον εἰς τὰς αὐτοῦ χεῖρας ζῶν ἐφαπτόμενος λέγειν ὅποῖόν τί ἐστι. καὶ δὴ ποτε λυγκιδίου αὐτῷ ἐπιδοθέντος ψηλαφήσας καὶ ἀμφιγνοῶν εἶπεν "οὐκ οἶδα πότερον λύκου εἶ ἢ ἀλώπεκος ἢ τοιοῦτου τινὸς ζῶον γέννημα. τοῦτο μέντοι σαφῶς ἐπίσταμαι, ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον τοῦτο τὸ ζῶον προβάτων 5 ποίμνῃ συνιέναι."

Οὕτω τῶν πονηρῶν ἡ διάθεσις πολλάκις καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος καταφαίνεται.

Codd. G Pb Pg Pa

1 εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ Pb || 2 ἐστι *om.* Pa || λυγκιδίου *Bölle et Hsg.* λυκιδίου Pb Pg λυκίδου G Pa || 3 λύκου *Lessing* κυνὸς *libri* || εἶη ἀλώπεκος Pb εἶη ἢ ἄλ. G Pa ἢ ἄλ. Pg || 5 ποίμνης Pa || συνεῖναι Pg || 6 οὕτως ἢ πονηρὰ διάθεσις Pg

38

Ἄρότης καὶ λύκος

Ἄρότης λύσας τὸ ζεύγος ἐπὶ ποτόν ἀπήγαγε. λύκος δὲ λιμώττων καὶ τροφὴν ζητῶν, ὡς περιέτυχε τῷ ἀρότρῳ, τὸ μὲν πρῶτον τὰς τῶν ταύρων ζεύγλας περιέλειχε, λαβὼν δὲ κατὰ μικρὸν ἐπειδὴ καθῆκε τὸν αὐχένα, ἀνασπᾶν μὴ δυνάμενος ἐπὶ τὴν 5 ἄρουραν τὸ ἄροτρον ἔσυρεν. ὁ δὲ ἀρότης ἐπανελθὼν καὶ θεασάμενος αὐτὸν ἔλεγεν "εἶθε γάρ, ὦ κακὴ κεφαλὴ, καταλιπὼν τὰς ἀρπαγὰς καὶ τὸ ἀδικεῖν ἐπὶ τὸ γέωπονεῖν τραπέιης."

Οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, κἂν χρηστότητα ἐπαγγέλλωνται, διὰ τὸν τρόπον οὐ πιστεύονται.

Codd. G Pb Pa (Pd)

1 ἀπήγε Pa || τροφὰς Pa || 3 ἐπεὶ Pb || ἀνασπᾶν καὶ μὴ δ. Pa || 4 ἀροτήρ G Pa || 7 κατα-χρηστότητα ἐπαγγέλλονται G || 7-8 διὰ-πιστεύονται Pd *om.* G Pa *lanium* ψεύδονται Pb

39

Χελιδὼν καὶ ὄρνεα

Ἄρτι τοῦ ἰξοῦ φυομένου ἡ χελιδὼν αἰσθομένη τὸν ἐνιστάμενον τοῖς πετεινοῖς κίνδυνον, συναθροίσασα πάντα τὰ ὄρνεα συνεβούλευσεν αὐτοῖς μάλιστα μὲν τὰς

ἰξοφόρους δρυὺς ἐκκόψαι, εἰ δ' ἄρα τοῦτο αὐτοῖς ἀδύνατον, ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καταφυγεῖν καὶ τούτους ἱκετεύσαι, ὅπως μὴ χρησάμενοι τῇ τοῦ ἰξοῦ ἐνεργείᾳ συλλαμβάνωσιν αὐτά. τῶν δὲ ἐγγελασάντων αὐτῇ ὡς ματαιολογούσῃ, αὐτὴ παραγενομένη 5 ἱκέτις τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο. οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι αὐτὴν ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ σύνοικον αὐτοῖς προσελάβοντο. οὕτως συνέβη τὰ μὲν λοιπὰ ὄρνεα ἀγρευόμενα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων κατεσθίεσθαι, μόνην δὲ τὴν χελιδόνα ὡς πρόφυγα καὶ ἐν ταῖς αὐτῶν οἰκίαις ἀδεῶς νεοττοποιεῖσθαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ τὰ μέλλοντα προορώμενοι εἰκότως τοὺς κινδύνους διακρούονται. 10

Codd. G Pb Pa-(Ia IV)

1 ἡ om. G Pa || πτηνοῖς Pb || 2 συνεβούλευεν Pb || 2-3 ταῖς ἰξοφόροις δρυσὶν Pb || 4 τῆς τ. ἰξοῦ ἐνεργείας G || συλλαμβάνωσιν Schh. συλλαμβάνονται Pb Pa -ονται G || 5 ἐγγελασάντων G ἐγκαλεσάντων Pb γελασάντων Pa || αὐτῇ ὡς ματαιολογούσῃ Pb αὐτῆς ὡς -ούσης G αὐτὴν ὡς ματαιολογούσαν Pa || αὐτῇ G αὐτὴ Pb Pa || παραγενομένη G || 6 ἱκέτις Pa || 7 αὐτοῖς Pb αὐτὴν Pa αὐτῇ G || προσλαβόμενοι Pb προελάβοντο G || οὕτω Pb || τὰ μὲν λοιπὰ ὄρνεα ἀγρ. Pa τὰ μὲν λ. ὄρν. (om. ἀγρ.) G τὰ λ. ὄρνεα (om. μὲν ei ἀγρ.) Pb || 8 πρόσφυγον Pb

40

Ἀστρολόγος

Ἀστρολόγος ἐξῶν ἐκάστοτε ἐσπέρας ἔθος εἶχε τοὺς ἀστέρας ἐπισκοπεῖσθαι. καὶ δὴ ποτε περιῶν εἰς τὸ προάστειον καὶ τὸν νοῦν ὄλον ἔχων πρὸς τὸν οὐρανὸν ἔλαθε καταπεσὼν εἰς φρέαρ. ὀδυρομένοι δὲ αὐτοῦ καὶ βοῶντος, παριῶν τις, ὡς ἤκουσε τῶν στεναγμῶν, προσελθὼν καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα ἔφη πρὸς αὐτόν “ὦ οὗτος, 5 σὺ τὰ ἐν οὐρανῷ βλέπεις πειρώμενος τὰ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ὁρᾷς;”

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιο ἂν τις ἐπ' ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ περὶ δόξης ἀλαζονεύοντες οὐδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δύνανται.

Codd. G Pb Pa-(Ia)

1 ἐσπέραν G Pa || ἐπισκοπῆσαι Pb || 2 ἐν τῷ οὐρανῷ Pb || 3 καταπεσεῖν Pa || εἰς τὸ φ. G || 4 τὸν στεναγμὸν G Pa || 5 ὁρᾷς; G ὁρᾷς: -Pb Pa || 6 τῷ λόγῳ τούτῳ Pb οὕτω τῷ λ. Pa || ἐπ' ἐκείνων G Pa πρὸς ἐκείνους Pb || περὶ δόξης G Pb παραδόξοις Pa παραδόξως (Ia) edd. || ἀλαζονεύοντες-δύνανται (δυνάμενοι G) Pb G ἀλαζονεύον(αι) καὶ μηδὲ -δυνάμενοι Pa

41

Ἀλώπηξ ἀρνίον καταφιλοῦσα καὶ κύων

Ἀλώπηξ εἰς ἀγέλην προβάτων εἰσελθοῦσα θηλαζόντων τῶν ἀρνῶν ἕνα λαβομένη προσεποιεῖτο καταφιλεῖν. ἐρωτηθεῖσα δὲ ὑπὸ κυνὸς “τί τοῦτο ποιεῖς;” “τιθηνόμην αὐτό,” ἔφη, “καὶ προσπαίζω.” καὶ ὁ κύων ἔφη “καὶ νῦν, ἐὰν μὴ ἀφῇς τὸ ἀρνίον, τὰ κυνῶν σοι προσοίσω.”

Πρὸς ἄνδρα ῥαδιουργὸν καὶ μωροκλέπτην ὁ λόγος εὐκαιρος. 5

Codd. G Pb Pg Mb (Ca) Pa Pc-(Ia)

1 τῶν ἀρνῶν ἕνα λαβομένη G Pb Pg Mb τ. ἀρνίων ἐν λ. Ca τ. ἀρνίων εὐλαβομένη

Pc τὸν ἀρνὸν ἀναλαβομένη Iη τῶν ἀρνίων ἐν ἀναλαβομένη *edd.* || 2 ποιεῖ C^{ham.} || 2-3 τιθηνοῦμαι αὐτὸν ἔφη G τ. αὐτῷ ἔφη Pb τ. ἔφη αὐτῷ Pg τ. ἔφη αὐτό Mb || 3 καὶ ὁ κύων-τὰ κυνῶν] ὁ δὲ εἰάν μὴ ἀφῆς φησιν τὸ ἀρνίον ἀφ' ἐαυτῆς τὰ κοινῶν Mb || καὶ ὁ κύων ἔφη *om.* Pg || ἀφ' ἐαυτῆς *rust.* ἀρνίον *libri, excerpto* Pb; *cf. Hsg. ad locum* || 5 μωροκλέπτην G Pb μωρὸν κλέπτειν Pg Mb Pη πανούργον Pc

42

Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ

Ἄνῃρ γεωργὸς μέλλων τελευτᾶν καὶ βουλόμενος τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἐμπείρους ποιῆσαι τῆς γεωργίας, μετακαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη “τεκνία, ἐν μιᾷ μου τῶν ἀμπελῶν θησαυρὸς ἀπόκειται.” οἱ δὲ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν ὕννας τε καὶ δικέλλας λαβόντες πᾶσαν αὐτῶν τὴν γεωργίαν ὥρυξαν. καὶ τὸν μὲν θησαυρὸν οὐχ εὔρον, ἡ δὲ ἄμπελος 5 πολυπλασίαν τὴν φορὰν αὐτοῖς ἀντεδίδου.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ὁ κάματος θησαυρὸς ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις.

Codd. G Pb Mb Pa-(II III)

1 ἐαυτοῖς Mb || 2 ποιῆσαι G Pb εἶναι Mb Pa || τεκνία μου Pb || ἐν μιᾷ μου τῶν ἀμπελῶνων G ἐν ἐνί μου τ. ἀμπελῶν Pb ἐν μιᾷ τ. ἀμπελίων μου Mb || 3 ἐαυτοῦ Pb ἐκείνου Mb || ὕνας G Pa || 4 πᾶσαν αὐτοῖς Mb || 5 πολυπλασίαν (-άσιαν G) Pa G πολλαπλάσιον Pb πολλαπλασίως Mb || τὸν καρπὸν Mb || αὐτοῖς] αὐτῆς G Mb || ἀπεδίδου Mb ἐπέδιδου Pa || 6 ὁ λ. δ. G Pb ὁ λ. διδάσκει ἡμᾶς Mb τοῦτο μὲν ἐγνώσαν Pa

43

Βάτραχοι ὕδωρ ζητοῦντες

Βάτραχοι δύο ξηρανθείσης αὐτῶν τῆς λίμνης περιήεσαν ζητοῦντες ποῦ καταμεῖναι. ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τι φρέαρ, ὁ ἕτερος συνεβούλευσεν ἀμελητὶ ἄλλεσθαι. ὁ δὲ ἕτερος ἔλεγεν “εἰάν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς δυνησόμεθα ἀναβῆναι;”

Ὁ λόγος ἡμᾶς διδάσκει μὴ ἀπερισκέπτως προσέρχεσθαι τοῖς πράγμασιν.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(Ia II III)

1 αὐτῶν *om.* G Pb || 2 συνεβούλευεν (σ. αὐτῷ Pb) Pg Pa Ph || ἀμελητὶ Pa ἀμελήτως (-ος G) Pc G ἀμελῶς Pb ἀμελητήτως Pg || καθάλλεσθαι *Schn. el Hsg.* || 3 ἔλεγεν *om.* Pg || 4 τοῖς τοῦ βίου *pr.* Pc

44

Βάτραχοι αἰτοῦντες βασιλέα

Βάτραχοι λυπούμενοι ἐπὶ τῇ ἐαυτῶν ἀναρχίᾳ πρέσβεις ἔπεμψαν πρὸς τὸν Δία δεόμενοι βασιλέα αὐτοῖς παρασχεῖν. ὁ δὲ συνιδὼν τὴν εὐήθειαν αὐτῶν ξύλον εἰς τὴν λίμνην καθῆκε. καὶ οἱ βάτραχοι τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τὸν ψόφον ἐαυτοὺς εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἐδίδοσαν, ὕστερον δὲ, ὡς ἀκίνητον ἦν τὸ ξύλον, ἀναδύν- 5 τες εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἤλθον ὡς ἐπιβαίνοντες αὐτῷ ἐπικαθέζεσθαι. ἀναξιοπαθοῦντες δὲ τοιοῦτον ἔχειν βασιλέα ἤκον ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν Δία καὶ τοῦτον παρεκάλουν ἀλλάξαι αὐτοῖς τὸν ἄρχοντα· τὸν γὰρ πρῶτον λίαν εἶναι νωχελῆ. καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν ὕδρον αὐτοῖς ἔπεμψεν, ὑφ' οὗ συλλαμβανόμενοι κατησθίοντο.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἄμεινόν ἐστι νωθεῖς καὶ μὴ πονηροὺς ἔχειν ἄρχοντας ἢ ταρακ- 10
τικούς καὶ κακούργους.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(Ia II IV)

1 βάρ. δύο Pa Pc Pg || αὐτῶν Pc || εἰς τὸν Δία (Δίαν G) Pc G ἐπὶ τ. Δ. Pb || 2 αὐτῶν
Pa om. *ceteri* || 4 ἑαυτοὺς-ἐνέδυσαν Pg || ἀναδύναντες G Pb || 5 καταφρονήσεων G || ὡς
καὶ ἐπιβ. G Pc || ἐπεκαθέζοντο Pc || ἀνέξιοπαθοῦντες Pa ἀξιοπαθοῦντες Pc || 7 τὸν
γάρ-νωχελῇ om. Pa || 8 κατ' αὐτοὺς G || ὕδραν-ἰφ' ἧς Pb || αὐτοῖς αὐτοῖς Pg || συλλαβόμενοι
Pc || 9 κατεσθίονται G Pg Pa || 10 ἐστὶ εἶναι Pg om. Pa || καὶ μὴ π. *del. Hsr.* || ἄρχοντας
ἀτάκτους Pa || τακτικούς Pg

45

Βόες καὶ ἄξων

Βόες ἄμαξαν εἰλκον. τοῦ δὲ ἄξονος τρίζοντος ἐπιστραφέντες ἔφασαν πρὸς αὐτόν
“ὦ οὗτος, ἡμῶν τὸ ὄλον βάρος φερόντων σὺ κέκραγας;”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοι, ἐτέρων μοχθούντων, αὐτοὶ προσποιῶνται κάμνειν.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(II IV)

1 ἔφασαν Pg Mb || ἔφασαν οὕτως G Pb οὗτοι ἔφασαν *Hsr.* || 2 σὺ τί κράξεις G Pb || 3
erimythium om. Pb || μοχθούντων ἐτέρων Pa || αὐτοὶ ἄλλοι G

46

Βορέας καὶ Ἥλιος

Βορέας καὶ Ἥλιος περὶ δυνάμεως ἤριζον. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς ἐκείνῳ τὴν νίκην ἀπονείμει
ὅς ἂν αὐτῶν ἀνθρωπινὸν ὁδοιπόρον ἐκδύση. καὶ ὁ Βορέας ἀρξάμενος σφοδρὸς ἦν· τοῦ
δὲ ἀνθρώπου ἀντεχομένου τῆς ἐσθῆτος μᾶλλον ἐπέκειτο. ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ψύχους κατα-
πονούμενος ἔτι μᾶλλον καὶ περιττοτέραν ἐσθῆτα προσελάμβανεν, ἕως ἀποκαμῶν
(ὁ Βορέας) τῷ Ἥλίῳ μεταπαρέδωκε. κακείνος τὸ μὲν πρῶτον μετρίως προσέλαμψε 5
τοῦ δὲ ἀνθρώπου τὰ περισσὰ τῶν ἱματίων ἀποτιθεμένου σφοδρότερον τὸ καῦμα ἐπέ-
τεινε, μέχρις οὗ, πρὸς τὴν ἀλέαν ἀντέχειν μὴ δυνάμενος, ἀποδυσάμενος ποταμοῦ
παραρρέοντος ἐπὶ λουτρὸν ἀπῆει.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πολλάκις τὸ πείθειν τοῦ βιάζεσθαι ἀνυστικώτερόν ἐστι.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(IV)

1 ἀποδοῦναι Pc || 2 ἂν om. Pc || αὐτοῖς G || ἐκδύση Pb Pg -σει G Pc ἀποδύση Pa
|| καὶ Βορέας Pc || 3 τῇ ἐσθῆτι Pc || 4 περιττότερον G Pc || περιελάμβανεν Pg || ἕως G Pb
Pa ἕως ἂν Pc ὅς Pg || 5 ὁ Βορέας *add. Schn.* || μεταπαρέδωκε G Pg μετεπαρέδωκε
Pa μετὰ τοῦτο παρέδωκε Pb παρέδωκε Pc *†* *post* πρῶτον *hial lacuna in cod. G, cf.*
Studies 79 || 6 ἀποθεμίνου Pg || 7 ἕως οὗ Pa || 8 ῥέοντος Pb || παρῆει Pa || 9 ἀντικώτερον
Pb Pa || ἐστὶ om. Pa Pc

47

Παιδίον ἐμοῦν σπλάγχνα

Βοῦν τινες ἐπ' ἀγροῦ θύοντες τοὺς σύνεγγυς ἐκάλεσαν. ἐν δὲ τούτοις ἦν τις καὶ
γυνὴ πενιχρά, μεθ' ἧς καὶ ὁ αὐτῆς παῖς εἰσῆλθε. προΐουση; δὲ τῆς εὐωχίας, τὸ παιδίον
διὰ χρόνου πληρωθὲν τῶν σπλάγχνων καὶ τοῦ οἴνου ἐξωδῆκει τὴν γαστέρα καὶ

5 ὃν βασανιζόμενον ἔλεγεν "ὦ μήτερ, ἐμῷ τὰ σπλάγχνα." ἡ δὲ εἶπεν "οὐχὶ τὰ σά, τέκνον, ἀ δὲ κατέφαγες."

(Ὁὗτος ὁ λόγος ἀρμόττει πρὸς ἄνδρα χρεωφειλέτην, ὅστις ἐτοιμῶς τὰ ἀλλότρια λαμβάνων, ὅταν ἀποτίνειν δέη, οὕτως ἐπάχθεται ὡς οἴκοθεν προῖέμενος.

Codd. Pb Pg Pa Pc (Pc)-(II)

1 σύνεγγυς Hsg. ex consanguine II γειτνιώντας Pc συγγενεῖς celeri || ἐκάλουν Pc || 1-2 τις γυνή (om. καὶ) Pg Pc || 2 ὁ αὐτῆς παῖς Hsg. ἀλλότριος παῖς Pg Pa ἀλλότρια π. Pc ἀλλοτρίας π. Pb || προσιοῦσης Pb Pc || δὲ om. Pb || τὸ παιδίον om. Pg || 3 τοῦ χρόνου Pc χρ. πολλοῦ Pg || πληρωθέντων τῶν Pg || καὶ τῶν σπλ. Pb || ἐξωδῆκει τὴν γαστέρα scitipai ἐξωδῆκει Pg ἐπειδὴ προέστη αὐτὸ Pb ἐπειδὴ προέστη αὐτῇ (-ῶ ?) Pc ἐπειδὴ προεστίατο Pa || 3-4 καὶ δὴ βασανιζόμενον (-ος Pg) Pb Pg καὶ διαβασανιζόμενον (-ος Pa) Pc Pa || 4 ἔλεγεν om. Pg || ἐμῷ om. Pa Pg || ὁ δὲ Pg || 5 ὦ τέκνον Pb om. Pg || ἀλλ' ἀ κ. Pb || 6 ἀρμόζει Pb || 7 δέοι Pa || οὕτω Pa Pb || ἐπάχθεται Charitonides ἀπέχθεται (-εῖται Pc) libri

48

Βούβαλις καὶ νυκτερίς

5 Βούβαλις ἀπὸ τινος θυρίδος κρεμαμένη νυκτὸς ἦδε. νυκτερίς δὲ ἐξήκουσε αὐτῆς τὴν φωνὴν καὶ προσελθοῦσα ἐπυνθάνετο ἀπ' αὐτῆς τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἡμέρας μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ δὲ ᾄδει. τῆς δὲ λεγούσης ὡς οὐ μάτην τοῦτο πράττει ἡμέρας γάρ ποτε ᾄδουσα συνελήφθη, διὸ ἀπ' ἐκείνου ἐσωφρονίσθη, ἡ νυκτερίς εἶπεν "ἀλλ' οὐ νῦν σε δεῖ φυλάττεσθαι, ὅτε οὐδὲν ὄφελός ἐστι, τότε δὲ πρὶν καὶ συλληφθῆναι."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι μετάνοια ἀνωφελὴς καθέστηκεν.

Codd. Pb Pa Pg-(Ia III)

1 βούβαλις (sc. iusciniā) Thompson, A Glossary of Greek Birds² p. 65 βωταλις (βο- Pa) Pb Pa βώταλις Pg || ἦδε. νυκτερίς δὲ om. Pg || ἐξήκουσε Cham. ἀφείλετο (-ατο Pb) codd. || ἀπ' αὐτῆς Pb Pg || 2 ἡ νυκτερίς ἐπυνθάνετο Pg || ἀπ' om. Pa || 3 νυκτὸς Pg || 4 μὲν γάρ Pg || συνελήφθη Pb || καὶ ἡ ν. Pa Pg || 4-5 ἀλλὰ δεῖ σε νῦν Pg || 5 ὅταν Pb δτ' Pg || ἐστι om. Pa

49

Βουκόλος μὸσχον ἀπολέσας καὶ λέων

5 Βουκόλος βόσκων ἀγέλην ταύρων ἀπώλεσε μὸσχον. περιελθὼν δὲ καὶ μὴ εὐρὼν ἠύξατο τῷ Δί, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρῃ, ἔριφον αὐτῷ θῆσαι. ἐλθὼν δὲ εἰς τινα δρυμῶνα καὶ θεασάμενος λέοντα κατεσθίοντα τὸν μὸσχον, περίφοβος γενόμενος, ἐπάρας τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπε "δέσποτα Ζεῦ, πάλαι μὲν σοι ἠύξάμην ἔριφον θῆσαι
5 ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρω, νῦν δὲ ταυρὸν σοι θύσω ἐὰν τὰς τοῦ κλέπτου χεῖρας ἐκφύγω."

Οὗτος ὁ λόγος λεχθεὶς ἂν ἐπ' ἀνδρῶν δυστυχοῦντων, οἵτινες ἀπορούμενοι εὐχονται εὐρεῖν, εὐρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν.

Codd. Pb Pg Pa Pc-(II III IV)

1 περιῶν Pg || 4 εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χ. Pb τὰς χ. πρὸς τ. οὐρανὸν Pg || δέσποτα (ὦ δ. Pc) Ζεῦ Pb Pc Ζεῦ δ. Pa Pg || πάλαι πολλὰ Pg || 5 ἐὰν τὸν κλ. Pb Pc ἂν τ. κλ. Pa εἰ τ. κλ. Pg || σοι om. Pb || θύσω προσενέγκω Pc || τὰς χεῖρας τοῦ κλ. Pc || 6 κατ' ἀνδρῶν Pb || ἀτυχοῦντων Pg || 7 εὐρεῖν θησαυρὸν Pg

50

Γαλῇ καὶ Ἀφροδίτῃ

Γαλῇ ἐρασθεῖσα νεανίσκου εἵπρεποὺς ἤϋξατο τῇ Ἀφροδίτῃ ὅπως αὐτὴν μεταμορφώσῃ εἰς γυναῖκα. καὶ ἡ θεὸς ἐλεήσασα αὐτῆς τὸ πάθος μετετέπωσεν αὐτὴν εἰς κόρην εὐεῖδῃ, καὶ οὕτως ὁ νεανίσκος θεασάμενος αὐτὴν καὶ ἐρασθεὶς οἶκαδε ὡς ἑαυτὸν ἀπήγαγε. καθημένων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ θαλάμῳ ἡ Ἀφροδίτη, γνῶναι βουλομένη εἰ μεταβαλοῦσα τὸ σῶμα ἢ γαλῇ καὶ τὸν τρόπον ἥλλαξε, μὺν εἰς τὸ μέσον καθῆκεν. 5 ἡ δὲ ἐπιλαθμένη τῶν παρόντων ἐξαναστᾶσα ἀπὸ τῆς κοίτης τὸν μὺν ἐδίωκε καταφαγεῖν θέλουσα. καὶ ἡ θεὸς ἀγανακτήσασα κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀποκατέστησεν.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φύσει πονηροί, κἂν φύσιν ἀλλάξωσι, τὸν γοῦν τρόπον οὐ μεταβάλλονται. 10

Codd. Pb Pg Mb Pa Pc-(II IV)

1 αὐτὴν om. Pb || μεταμορφώσῃ Pg || 3 καθῆλλαξε Pb || καὶ μὺν Pa || 6 τοῦ νυμφίου καὶ τῶν π. Pg || 7 ἐθέλουσα Pg Mb || αὐτὴν om. Pg Mb || 8 ἀποκατέστησεν Pa Pc || 9 πονηροὶ κατὰ πάντα κἂν τὴν φ. Pb || 10 οὐ μεταλλάσσουν Pb

51

Γεωργὸς καὶ ὄφεις

Γεωργοῦ παῖδα ὄφεις ἐρπύσας ἀπέκτεινεν. ὁ δὲ ἐπὶ τούτῳ δεινοπαθήσας πέλεκυν ἀνέλαβε καὶ παραγενόμενος εἰς τὸν φωλεὸν αὐτοῦ εἰστῆκε παρατηρούμενος, ὅπως, ἂν ἐξίῃ, εὐθέως αὐτὸν πατάξῃ. παρακύναντος δὲ τοῦ ὄφεως, κατενεγκὼν τὸν πέλεκυν τοῦ μὲν διήμαρτε, τὴν δὲ παρακειμένην πέτραν διέκοψεν. εὐλαβηθεὶς δὲ ὕστερον παρεκάλει αὐτὸν ὅπως αὐτῷ διαλλαγῇ. ὁ δὲ εἶπεν “ἀλλ’ οὔτε ἐγὼ δύναμαι σοὶ 5 εὐνοῆσαι, ὁρῶν τὴν κεχαραγμένην πέτραν, οὔτε σὺ ἐμοί, ἀποβλέπων εἰς τὸν τοῦ παιδὸς τάφον.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι αἱ μεγάλαι ἐχθραὶ οὐ ραδίας τὰς καταλλαγὰς ἔχουσι.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc (Ma)-(II III IV)

1 . . . το G τοῦτο Pb || πελέκυν G Pb Pg || 2 καὶ ὡς γενόμενος G || φ. αὐτῆς Pa || ὅπερ ἂν Pb || 3 πατάξει G Mb || κατήνεγκε γ. π. καὶ Pc || 4 τὰς δὲ παρακειμένας πέτρας ἐκοψε Pa || 5 αὐτὸ G Mb αὐτοῦ Pb || διαλλαγῇ^η Pb || ἀλλ’ om. Pc || σοὶ δύναμαι Pc || 6 ἐμοὶ om. Pg Mb || 8 ραδίας Pa ραδίως ceteri || καταλλαγὰς Ma μεταλλαγὰς ceteri

52

Γεωργὸς καὶ κύνες

Γεωργὸς ὑπὸ χειμῶνος ἐναποληφθεὶς ἐν τῇ ἐπαύλει, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο προελθεῖν καὶ ἑαυτῷ τροφήν πορίσαι, τὸ μὲν πρῶτον τὰ πρόβατα κατέφαγεν. ἐπειδὴ δὲ ἔτι ὁ χειμῶν ἐπέμενε, καὶ τὰς αἴγας κατεβοήσατο. ἐκ τρίτου δὲ, ὡς οὐδεμία ἄνεσις ἐγένετο, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀροτῆρας βοῦς ἐχώρησεν. οἱ δὲ κύνες θεασάμενοι τὰ πραττόμενα ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους “ἀπιτέον ἡμῖν ἐστὶν ἐνθένδε· ὁ δεσπότης γάρ, εἰ οὐδὲ τῶν συνεργα- 5 ζομένων βοῶν ἀπέσχετο, ἡμῶν πῶς φείσεται;”

Ὁ λόγος διδάσκει δεῖν τούτους μάλιστα φυλάττεσθαι οἱ οὐδὲ τῆς κατὰ τῶν οἰκείων ἀδικίας ἀπέχονται.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(II III)

1 ἀναπολιφθεῖς Pa Pc || ἐν οἱ. Pc. || προελθεῖν καὶ ἐαυτῷ τροφήν πορίσαι Pg Mb || πρ. ἐαυτῷ τροφήν (τροφάς Pa, τροφήν ἐ. Pb) πορίσαι (πορίσασθαι Pb) G Pb Pa || προελθὼν τρ. αὐτῷ πορίσαι Pc || 2 τὸ μὲν πρῶτον οἱ. Pg Mb || βρώματα G || δέ τι Pa || δ' ἐτι Pc || δέ τι G || δέ (οἱ. ἐτι) ceteri || 3 παρῆμενε Pc || 5 ἐγένετο Pb Pa || 4 ἔφησαν Pb Pg Mb || 5 ἡμῖν ἐστὶν ἐνθίνδε οἱ. Pc || ἐστὶν οἱ. Pa Pb || ἐνθίνδε] τὴν ἐνθάδε Pb || εἰ γὰρ ὁ δεσπότης Pc || εἰ οἱ. G Pg Mb Pa || οὐ Pg || συνεργουμένων Pg || ἐργαζομένων Pa || 6 ἀπέχετο G || καὶ ἡμῶν Pg Mb || ἡμῶν δέ Pa || 7 διδάσκει (δηλοῖ Pc) δεῖν G Pg Mb Pc || δηλοῖ ὅτι δεῖ Pb || δηλοῖ (οἱ. ὅτι δεῖ) Pa || φυλ. μάλιστα Pb || οἱ οἱ. Mb || 11 κατὰ οἱ. Pb

53

Γεωργοῦ παῖδες στασιάζοντες

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον. ὁ δέ, ὥς πολλὰ παραινῶν οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς λόγοις μεταβαλέσθαι, ἔγνω δεῖν διὰ πράγματος τοῦτο πρᾶξαι, καὶ παρήνευσεν αὐτοῖς ῥάβδων δέσμην κομίσαι. τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον δούς αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους ἐκέλευσε κατεάσσειν. ἐπειδὴ δὲ καίπερ βιαζόμενοι
5 οὐκ ἠδύναντο, ἐκ δευτέρου λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου. τῶν δὲ ῥαδίως κατακλώντων, ἔφη “ἀτὰρ οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχείρωτοι τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε, ἐὰν δὲ στασιάζητε, εὐάλωτοι.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοσοῦτον ἰσχυροτέρα ἐστὶν ἡ ὁμόνοια ὅσον εὐκαταγώνιστος ἡ στάσις.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(II IV)

1 ὁ δέ οἱ. Mb || 2 λόγοις οἱ. Pc || μεταβάλλεσθαι (-έσθαι Pb) G Pb || δὴ Pc || πρὸ δεῖν || διὰ τὰ πράγματα G || πράγματι Pb || παρήγγειλεν Pg || 3 δέσμια G Pb || 4 κατεάσειν Mb Pa || κατεάξει Pc || καίπερ β. Pg Mb Pc || καὶ περιβιαζόμενοι G Pb || κατὰ πᾶν β. Pa || 6 ὁμοφρονεῖτε Pg || 7 ἂν δὲ βιάζητε Pc || 8 τοσοῦτον (-ούτω G) ἰσχυροτέρα (-ρον Pb) ἐστὶν (ἐ. οἱ. Pa) ἡ ὁμόνοια (ὁμοφωνία Pc) ὅσον (ὡς G Pa Pc) G Pb Pa Pc || ὅσον ἰσχυρά ἐστὶν ἡ (ἡ οἱ. Mb) ὁμόνοια τοσοῦτον Pg Mb || εὐκαταγώνιστος Pb || εὐκατάγνωστος G Pa Pc || εὐκαταφρόνητος Pg Mb

54

Κοχλίας

Γεωργοῦ παῖς κοχλίας ὤπτα. ἀκούσας δὲ αὐτῶν τριζόντων ἔφη “ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκίων ὑμῶν ἐμπιπραμένων, αὐτοὶ ἄδετε;”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπονείδιστόν ἐστι.

Codd. G Pb Pa Pc-(III)

1 κολιάς G || ὤπτα G || -τει tell. || τριζόντων Pc || 2 οἰκίων G Pb || ἡμῶν G || ἡμῶν ἢ ὑμ. μυθ. Pb || 3 περὶ G || ἐστὶ οἱ. Pb Pa

55

• Γυνή καὶ θεραπεία

Γυνή χήρα φιλεργός, θεραπαινίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρειν πρὸς ἀλεκτοροφωνίαν. αἱ δὲ συνεχῶς καταπονούμεναι ἔγνωσαν δεῖν τὸν

ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀλέκτορα ἀποπνίξαι· ἐκεῖνον γὰρ ὦντο τῶν κακῶν αἰτιον εἶναι, νύκτωρ ἐγείροντα τὴν δέσποιναν. συνέβη δὲ αὐταῖς τοῦτο πραξάσαις χαλεπωτέροις τοῖς δεινοῖς περιπεσεῖν· ἡ γὰρ δέσποινα ἀγνοοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτρονίων ὥραν 5 νυχιέστερον αὐτὰς ἐξήγειρεν.

Οὕτω πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ ἴδια βουλευματα κακῶν αἷτια γίνεται.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia III)

1 φιλέργος Mb Pa || εἰώθεν Pg || νυκτὸς om. Pg Mb || 2 πρὸς ἀλεκτοροφωνίαν G πρὸς ἀλεκτροφωνίαν Pb πρὸς ἀλεκτροφωνίαν Pg Mb Pa Pc || 3 οἱ δὲ Pb || 4 ἐγείραντα Pg || αὐταῖς | αὐτὸ Pg Mb || πραξάσαις τοῦτο Pa || πραξάσας Mb || 5 πεσεῖν Mb || ὥραν Pg Mb Pc φωνὴν Pb (τάς-) φωνὰς Pa om. G || 6 νυχιέστερον G Pa νυχιαίτερον Pg Mb νυκτερινὰς Pb ἐννυχιέστερον Pc ἐννυχιέστερον Ia coniciās νυχιώτερον vel ἐννυχιώτερον || ταύ-
τας Pb pro αὐτὰς || ἐπὶ τὸ ἔργον ἐγείρειν Pa || 7 γίνονται Pg Mb

56

Γυνὴ μάγος

Γυνὴ μάγος ἐπώδᾳ καὶ καταθέσεις θείων μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη διετέλει πολλὰ τελοῦσα καὶ ἐκ τούτων οὐ μικρὰ βιοποριστοῦσα. ἐπὶ τούτοις γραψάμενοί τινες αὐτὴν ὡς καινοτομοῦσαν περὶ τὰ θεῖα εἰς δίκην ἀπήγαγον καὶ κατηγορήσαντες κατεδίκασαν αὐτὴν θανάτῳ. θεασάμενος δὲ τις αὐτὴν ἀπαγομένην ἐκ τῶν δικαστηρίων ἔφη “ὦ αὐτὴ, σὺ τὰς τῶν δαιμόνων ὀργὰς ἀποτρέπεις ἐπαγγελλομένη, πῶς οὐδέ 5 ἀνθρώπους πείσαι ἠδυνήθης;”

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆσαιτο ἂν τις πρὸς γυναῖκα πλάνον, ἥτις τὰ μείζονα κατεπαγγελλομένη τοῖς μετρίοις ἀδύνατος ἐλέγχεται.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(Ia III)

1 καὶ καθέσεις G Pg om. Pb || θείων καταθ. Pa || 1-2 διετέλει-τούτων om. G || 2 βιοπορι-
στοῦσα G -άσα Pg -σθοῦσα Pb || τούτοις γὰρ ἀψάμενοι Pg τ. ἐγγραφόμενοι Pa || 3 αὐτῆς Pg || καινοτομοῦσα G καινοτομήσαντες Pb -μάσαν Pg || περὶ-αὐτὴν om. G || περὶ
edd. ἐπὶ codd. || δίκας Pa || ἀπήγαγον Pc ὑπήγαγον Pg || κατήγ. καὶ Pb || 4 θανάτῳ
Pg ἐπὶ θανάτῳ Pb Pa Pc ἐπὶ θάνατον G || αὐτὰς ἀπαγομένης Pa || ἀπαγομένην G πα-
ραγενομένην Pc om. Pb || ἐν τῷ δικαστηρίῳ Pc || 5 ὦ αὐτὴ Pg αὐτῇ ceteri || σὺ Hsr.
οὐ G Pg Pa Pc οὐ τὰς om. Pb || τῶν δ. Pb τῶν om. ceteri || τρέπειν Pb || ἐπαγγελ-
λομένη Pb ἐπαγγέλλου G ἐπηγγέλλου Pg Pa Pc || 6 ἠδυνήθη Pb || 7 epim. tale finxit
Pg: ὁ λόγος πρὸς ἀπατεῶνας καὶ μεγάλα ὑποσχουμένους. εἴτα οὗτοι ἐπὶ μικροῖς ἐλέγχονται. || 8
ἀδυνάτως Pa || ἀπελέγχεται Pb

57

Γραῦς καὶ ἰατρός

Γυνὴ πρεσβῦτις τοὺς ὀφθαλμοὺς νοσοῦσα ἰατρὸν ἐπὶ μισθῷ παρεκάλεσεν. ὁ δὲ εἰσιὼν, ὅποτε αὐτὴν ἔχρειε, διετέλει ἐκείνης συμμουόσης καθ' ἐν ἑκάστον τῶν σκευῶν ὑφαιρούμενος. ἐπειδὴ δὲ πάντα ἐκφορήσας κάκεινὴν ἰθεράπευσεν, ἀπῆτει τὸν ὡμολο-
γημένον μισθόν· μὴ βουλομένης δὲ αὐτῆς ἀποδοῦναι, ἤγαγεν αὐτὴν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. ἡ δὲ ἔλεγε τὸν μὲν μισθὸν ὑπεσχῆσθαι ἐὰν θεραπεύσῃ αὐτῆς τὰς ὀράσεις, νῦν δὲ 5 χεῖρον διατεθῆναι ἐκ τῆς ἰάσεως αὐτοῦ ἢ πρότερον· “τότε μὲν γὰρ ἔβλεπον,” ἔφη, “πάντα τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας μου σκεύη, νῦν δὲ οὐδὲν ἰδεῖν δύναμαι.”

Οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ πλεονεξίαν λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἑλεγχον ἐπισπώμενοι.

Codd. G Pb Pg Mb Pa-(II III)

1 πρεσβύτης Pb Pa || παρεκάλεσεν ἰατρεῦσαι Mb || 2 ὁπότε αὐτὴν ἔχριε G Pb ἂν ποτὲ αὐτὴν ἔχρισε (ἐχρήσσομαι Pa) Pg Mb Pa || ἐκείνης Pb om. cell. || συμβιούσης Mb συμμυοῖσαν Pa || καὶ καθ' Pg Mb || ἐν om. Pa || 3 ἰφαιρούμενος Ph ἰφηρεῖτο G Mb Pa ἀφηρεῖτο Pg || ἐπεὶ Ph || 3-4 τὸν συναχθέντα μισθόν Ph || 4 μὴ β. δέ] καὶ μὴ β. Pa || ἐπιδούναι Ph || εἰς τοῖς Pg Mb || 5 ὑπεσχῆσθαι Pa ὑπεσχεῖσθαι G ὑπισχνεῖσθαι Ph ὑποσχέσθαι Pg Mb || τὰς κόρας Pg Mb || 5-6 νῦν δέ-τότε μὲν] κἀκείνη ἔφη πρότερον μὲν G || νῦν δέ Pb ἢ δέ Pg Mb Pa || 6 ἐκ-πρότερον om. Pb || γὰρ om. G || ἔφη prosl πάντα Pg Mb Pa om. G, cf. supra || 7 ἅπαντα G || 8 καθ' ἑαυτοῖς Pa

58

Γυνὴ καὶ ὄρνις

Γυνὴ χήρα ὄρνιν ἔχουσα καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὥν τίκτουσαν ὑπέλαβεν ὅτι, ἐὰν πλείονα αὐτῇ τροφὴν παραβάλλῃ, καὶ δις τῆς ἡμέρας τέξεται. καὶ δὴ τοῦτο αὐτῆς ποιούσης συνέβη τὴν ὄρνιν πíoνα γενομένην μηκέτι μηδὲ ἄπαξ τεκεῖν.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ πλείονες τῶν ἀνθρώπων διὰ πλεονεξίαν περιττοτέρων ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ παρόντα ἀπολλύουσιν.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(II III)

1 ἡμέραν om. Mb || ὥα Pa Pg || 2 τίκτουσα G τίκτουσαν χρύσειον Pc || 2 πλείονας αὐτῇ τροφὰς Pa || αὐτῇ τρ.] τροφὴν ἑαυτῇ Pb || αὐτῇ om. Pg Mb || παραβάλλῃ Pg Mb || δις τὴν ἡμέραν G || 3 ποιησάσης Ph || συν. εἰς τ. ὄρνιν Pa || τὴν ὄρνιν om. Pc || 4 πλείονα Pb || 7 περιττοτέρων (-τότερον G) Pb Pg G περιττότερον (-αν Mb) Pa Mb πλείονων Pc || 5 ἀπολλύουσιν G ἀπόλλουσιν Pb Pc ἀπόλλουσιν (-όλυσιν Mb) Pg Mb Pa

59

Γαλῇ καὶ ῥίνα

Γαλῇ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκῆως ἐργαστήριον τὴν ἐκεῖ κειμένην ῥίναν περιέλειχε. συνέβη δὲ ἐκτριβομένης τῆς γλώττης πολὺ αἷμα φέρεσθαι. ἡ δὲ ἐτέρπετο ὑπονοοῦσά τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖσθαι, μέχρι παντελῶς ἀπέβαλε τὴν γλῶτταν.

Ὁ λόγος εἴρηται πρὸς τοὺς ἐν φιλονικίᾳ ἑαυτοὺς καταβλάπτοντας.

Codd. G Pb Pg Mb-(Ia III)

1 γυνή G || ῥίναν G Pg -να Ph ῥύνην Mb || 2 ἡ δὲ ἐτέρπετο Pg Mb ἡ δὲ ἐρπετός G ἡ δὲ γαλῇ Ph || 3 ἀπέβαλλεν G || 4 διέλειχεν prosl γλῶτταν G Pb || 4 φιλονεικίαις Pg Mb || ἑαυτοὺς καταβάλλοντας καὶ βλαπτομένους G Pb

60

Γέρων καὶ Θάνατος

Γέρων ποτὲ ξύλα κόψας καὶ ταῦτα φέρων πολλὴν ὁδὸν ἐβάδιζε. διὰ δὲ τὸν κόπον ἀποθέμενος τὸ φορτίον τὸν Θάνατον ἐπεκαλεῖτο. τοῦ δὲ Θανάτου φανέντος καὶ πυθόμενου δι' ἣν αἰτίαν αὐτὸν παρακαλεῖται, ὁ γέρων ἔφη "ἵνα τὸ φορτίον ἄρῃς."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλοζωεῖ, κἂν δυστυχῇ.

Codd. G Pb Pg Mb-(Ia II III)

1 γεωργός G, *pro* γέρων || γέρων ποτέ εις ὄρος ἀναβάς ξ. κόπας Mb || διὰ δὲ G Pb καὶ διὰ Pg Mb || κόπον τῆς ὁδοῦ Pb || 2 φανέντος παραντίκα Mb || πυνθανομένου Pg Mb || 3 παρακαλείται Pb προσκαλείται G ἐπεκαλείτο Pg Mb || ὁ γέρων *om.* Pg Mb || ἄρης. θανεῖν δὲ ἐγὼ (ἐγὼ *om.* Pb) οὐ θέλω G Pb || 4 φιλόζωος (-ζωή G) ἐν τῷ βίῳ Pb G || διστυχῇ λίαν Pg Mb

61

Γεωργός καὶ Τύχη

Γεωργός τις εὐρών χρυσίον ἐν τῇ γῇ σκάπτων ἔστεφε τὴν Γῆν καθ' ἡμέραν ὡς εὐεργετηθεὶς ὑπ' αὐτῆς. τούτῳ δὲ ἐπιστᾶσά φησιν ἡ Τύχη "ὦ οὗτος, τί τῇ Γῇ τὰ ἐμὰ δῶρα προστίθης, ἅπερ ἐγὼ δέδωκα πλουτίσαι βουλομένη σε; ἂν γὰρ ὁ καιρὸς μεταλλάξῃ τὴν φύσιν καὶ εἰς ἄλλας χρεῖας μοχθηρὰς ἐξαναλωθῇ, οὐ τὴν Γῆν ἀλλὰ τὴν Τύχην μέμψῃ."

5

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ λόγος ὅτι χρή γινώσκειν τὸν εὐεργέτην καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia III)

1 τις *om.* Pb || εὐρών-ἡμέραν] χρυσίον ἐν γαίῃ σκάπτων εὔρε καὶ καθ' ἐκάστην ἡμ. Pg || χρ. εὐρών ἐν γῇ Pa || ἔστρεφεν Pa ἔστρεφε Pg || τῇ γῇ Pb || αὐτὴν Pa || ὡς *om.* G Pb || 2 ὑπ' G Pb παρ' Pa Pg || ἐπιστᾶς Pb || ὦ οὗτος *om.* Pa || τὰ ἐμὰ δῶρα τῇ γῇ Pg || τὸ ἐμὸν δῶρον *pr.* ὅπερ (ἅπερ G) Pb G || 3 προστίθης Pb -τίθεις G -τίθεις Pa Pg || ἐγὼ σοι Pg || πλουτίσαι Pg Ia -ῆσαι G Pa πλουτεῖν σε, *om.* σε *post* βουλ. Pb || 4 χρήας G χροίας Pb χεῖρας Pa || ἀναλώση Pg || οὐ τ. Γῆν ἀλλά] πάλιν Pa Pg || ὁ δ. ἡμᾶς ὁ λ. (μῦθος G) Pa G ὁ μῦθος οὗτος δηλοῖ Pb ὁ λ. διδάσκει Pg || ἐπιγινώσκειν Pa || χάριτος μεγάλας G Pb Pa

62

Δελφῖνες καὶ κωβιός

Δελφῖνες καὶ φάλαιναι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς διαφορᾶς σφοδρυνομένης, κωβιὸς ἀνέδυ καὶ ἐπειρᾶτο αὐτοὺς διαλύειν. εἰς δὲ τις τῶν δελφίνων ὑποτυχὼν ἔφη πρὸς αὐτόν "ἄλλ' ἡμῖν ἀνεκτότερόν ἐστι μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων διαφθαρῆναι ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν."

Οὕτως ἐνιοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐδενὸς ἀξιοὶ ὄντες, ὅταν ταραχῆς λάβωνται, δοκοῦσι 5 τινες εἶναι.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia)

2 σφοδρυνομένης Pa σφοδρᾶς γενομένης Mb || ἀνέβη Pb || κωβιός, ἔστι δὲ (δὲ *om.* Pg) οὗτος μικρὸς (σμ. Pg) ἰχθὺς Pc Pg Mb κ. μικρὸς δὲ οὗτος ἰχθὺς Pa || καὶ αὐτοὺς (-ὸς Pb) ἐπειρᾶτο G Pb ἐπειρᾶτο δὲ (δὲ *om.* Pg) αὐτοὺς (-ὸς Pa) Pc Pa Pg Mb || 3 ὑπολαβὼν Pg Mb || ἔσται Pg Mb *om.* Pa || μαχομένους Pa || 5 οὐδενὸς ἀξιοὶ ὄντες] καὶ ταῦτα μηδενὸς ἀξιοὶ ὄντες *post* εἶναι Pb || οὐδὲ ἐνὸς Pa || λάβονται Pg Mb λαβόντες G || τινὲς δοκοῦσι Pg || εἶναι *om.* Pa Pg Mb

63

Δημάδης ὁ ῥήτωρ

Δημάδης ὁ ῥήτωρ δημηγορῶν ποτὲ ἐν Ἀθήναις, ἐκείνων μὴ πάνυ τι αὐτῷ προσεχόντων, ἐδεήθη αὐτῶν ὅπως ἐπιτρέψωσιν αὐτῷ Αἰσώπειον μῦθον εἰπεῖν. τῶν δὲ συγχωρη-

πάντων αὐτῷ ἀρξάμενος ἔλεγε· “Δήμητρα καὶ χελιδῶν καὶ ἔγχελος τὴν αἴτην
 ὁδὸν ἐβάδιζον. γενομένων δὲ αὐτῶν κατὰ τινα ποταμὸν ἡ μὲν χελιδῶν ἔπτη, ἡ δὲ
 5 ἔγχελος κατέδυν.” καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησεν. ἐρομένων δὲ αὐτῶν “ἡ οὖν Δήμητρα
 τί ἔπαθεν;” ἔφη “κεχόλωται ὑμῖν, οἵτινες τὰ τῆς πόλεως πράγματα ἐάσαντες
 Αἰσώπειον μῦθον ἀκούειν ἀνέχεσθε.”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοί εἰσιν ὅσοι τῶν μὲν ἀναγκαίων ὀλιγωροῦσι,
 τὰ δὲ πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον αἰροῦνται.

Codd. G Pb Pg (Ca) Pa Pc

1 Δημῶδης G Pa || ἐκείνων δὲ Pg Ca Pb || τι om. Pg Cu τε Pc || αὐτῷ αὐτῶν Pg om.
 Pb || 2-3 ἐδεήθη-ἀρξάμενος | μᾶλλον ἐπέκειντο Αἰσώπειον μῦθον εἰπεῖν καὶ (καὶ om. Ca) ἀρξάμενος
 Pg Cu || 2 αὐτὸν Pb || τῶν δὲ προτρεφάντων αὐτὸς Pb || 3 Δήμητρα | sic. codd. || ἔγχελος
 Pa Pc || τὴν αὐτὴν ἐβ. ὁδὸν Pb || 4 ἔπτη libri ἀνέπτη Churitonides et Hsr. || 5 χελὺς G ||
 δ' αὐτῶν Pb Pg || 5-6 ἡ-τί | τί οὖν ἡ Δ. Pb Pg || 7 αἰσώπειον (-πιον G) μῦθον Pc G Ca -ειων
 μύθων Pa Pg Pb || ἀκούειν Pc om. rel. || ἀντέχεσθε Pb || 8 καὶ om. Pg || εἰσιν om. Pa ||
 τῶν μὲν | μὲν τῶν Pb μέντοι τῶν G || 9 τὰ-αἶρ. om. G

64

Κυνόδηκτος

Δηχθεῖς τις ὑπὸ κυνὸς περιήει ζητῶν τὸν ἰασόμενον. εἰπόντος δὲ τινος ὡς ἄρα
 δέοι αὐτὸν ἄρτω τὸ αἶμα ἐκμάξαντα οὕτως τῷ δακόντι κυνὶ βαλεῖν, ὑποτυχὼν ἔφη
 “ἄλλ’ ἐὰν τοῦτο πράξω, δεήσει με ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει κυνῶν δάκνεσθαι.”

Οὕτως ἡ τῶν ἀνθρώπων πονηρία δελεαζομένη ἔτι μᾶλλον ἀδικεῖν παροξύνεται.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(II III)

1 περιήει ζητῶν Pa Pc Pg περί ἐξήτει G ἐξήτει Pb || εἰπόντα G || ὡς | σώως G || 2
 αὐτῷ Pb || ἄρτι in ἄρτον miu. Pc || ἄρτῳ αἶμα ἐκμ. G τῷ αἵματι αἰμάξαντα (om. ἄρτω)
 Pg || ἐκμάξαντι Pb || οὕτως hic transposui, in codd. legitur surra proci τινος secius.
 Hsr. || ὑπολαβὼν Pg || ὑποτυχὼν δὲ ὁ δηχθεῖς G Pb || 3 ὑπὸ πάντων κυνῶν ἐν τῇ πόλει G
 ὑπὸ τῶν ἐν τῇ π. κυνῶν Pb || 4 οὕτως καὶ Pa || ἡ om. Pg || ἡ πονηρία τῶν ἀνθρώπων Pc || πονηρία |
 φύσις G Pb om. Pg || ἀποδελεαζομένη Pg || ἔστιν pro ἔτι G || παροξύνονται Pc

65

Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης ὁ μὲν ἕτερος
 φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δὲ ἕτερος μέλλων περικατά-
 ληπτος γενέσθαι πεσὼν κατὰ τοῦ ἐδάφους τὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. τῆς δὲ ἄρκτου
 προσενεγκούσης αὐτῷ τὸ ρύγχος καὶ περισφραινομένης, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε·
 5 φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῶον. ἀπαλλαγείσης δὲ, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου
 ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τί ἡ ἄρκτος πρὸς τὸ οὗς εἶρηκεν. ὁ δὲ εἶπε “τοιούτοις τοῦ λοιποῦ
 μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἱ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσιν.

Codd. Pa Pc Pg Mb G Pb-(II)

1 τὴν ὁδὸν Pc τὰς αὐτὰς ὁδοὺς Pa || ἄρκτου (et sic infra) G || αὐτοῖς ἐπιφανέντος
 Pg ἐν τῇ ὁδῷ φανείσης G Pb || ὁ μὲν εἰς G Pb || 2 φθάσας om. Pb || κάκει κατεκρύπτετο
 G Pb || περικάλυπτος G παρακατάληπτος Mb || 3 γινέσθαι Pg γίνεσθαι G Pa || πεσὼν

om. G *post* ἐδάφους in Pb || κατά] ἐπὶ G Pb || τὸν νεκρὸν Pg Mb τὸ νεκρῶν (-ὄν Pc) Pa Pc αὐτὸν νεκρὸν G v. ἑαυτὸν Pb || 4 αὐτοῦ G αὐτὸ Mb || ῥάγχοι Pg ῥέγχοι Mb Pc || αὐτοῦ τὰς ἀναπνοὰς αὐτὸς (οὗτος Pb) G Pb τὰς ἀν. αὐτῷ Pg Mb || συνεῖχεν (-ῆχεν G) αὐτάς. Pb G || 5 ὑποχωρησάσης Pa || ὁ om. G Pa || 6 καταβάς ἐπυθάνετο (ἐπυθανεοντὸν τοῦ ἑτέρου G) Pb G ἐπυθάνετο αὐτῷ Pc || 6 εἶρηκεν-εἶπε] εἶπεν. ὁ δὲ ἀπεικρίθη Pg Mb || τοιούτοις (-ους G) τοῦ λοιποῦ μὴ συνοδοιπορεῖν (ὁδυπορεῖν G) Pb G τοιούτοις μὴ συνοδ. Mb μὴ τ. σ. Pg τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ (μὴ τ. Pc) σ. Pa Pc || 7 *post* παραμένουσιν *exciderunt duo folia in G. cf. Studies 80*

66

Νεανίσκοι καὶ μάγειρος

Δύο νεανίσκοι ἐν ταύτῳ κρέας ὠνοῦντο. καὶ δὴ τοῦ μαγείρου περισπασθέντος ὁ ἕτερος ὑφελόμενος ἀκροκώλιον εἰς τὸν τοῦ ἑτέρου κόλπον καθῆκεν. ἐπιστραφέντος δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπιζητοῦντος, αἰτιωμένου δὲ ἐκείνους, ὁ μὲν εἰληφῶς ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἔχων μὴ εἰληφέναι. καὶ ὁ μάγειρος αἰσθόμενος αὐτῶν τὴν κακοτεχνίαν ἔφη “ἀλλὰ κἂν ἐμέ λάβητε ἐπιγορκούντες, θεοὺς μέντοι γε οὐ λήσεσθε.”

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀσέβεια τῆς ἐπιγορκίας, κἂν αὐτὴν τις κατασοφίζεται.

Codd. Pa Pb Pg Mb-(Ia II III)

1 μαγείρου] πρώτου Pb || παρασπασθέντος Mb περισπαθέντος Pa || 2 ἀκροκώλιον Ia -κόλλιν Pa τὸ κρέας Pb om. Pg Mb || εἰς τοῦ ἑτέρου τὸν κόλπον καθῆκεν αὐτὸ Pb || 3 αὐτοῦ libri τοῦ μαγείρου *Lessing, Hsr.* || ἐκείνόν τε αἰτιωμένου Pb || 4 εἶπεν Pa || ἀλλὰ Ia Pa ὅτι Pg Mb om. Pb || 5 γε om. Pb || λήσεσθαι Pg Mb || 6 ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀσ. *cdd.* αὐτὴ (αὕτη Pa) ἡ ἀσ. Pb Pa ἀσέβεια ἐστὶ (om. τῆς ἐπιγορκίας) Pg Mb || κἂν τὴν ἐπιγορκίαν Pg Mb || κατασοφίζεται Pg κατασκευάζεται Pb

67

Ὀδοιπόροι καὶ πέλεκυς

Δύο ἐν ταύτῳ ὠδοιπόρου. τοῦ ἑτέρου δὲ πέλεκυν εὐρόντος ὁ ἕτερος ἔλεγεν “εὐρήκαμεν”. ὁ δὲ αὐτῷ παρήγει μὴ λέγειν “εὐρήκαμεν,” ἀλλ’ “εὐρηκας.” μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀποβεβληκότων τὸν πέλεκυν, ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος ἔλεγε πρὸς τὸν συνοδοιπόρον “ἀπολώλαμεν.” ἐκεῖνος δὲ φησιν “(οὐκ,) ἀλλ’ ἀπόλωλας· οὐδὲ γάρ, ὅτε τὸν πέλεκυν εὔρες, ἐμοὶ αὐτὸν ἀνεκοινώσω.”

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ μὴ μεταλαβόντες τῶν εὐτυχημάτων οὐδὲ ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοι εἰσι φίλοι.

Codd. Pa Pc Mb Pb-(Ia III)

1 ἀνθρώπων δύο ἐν τ. ὠδοιπορούντων ἕτερος π. εὐρατο καὶ Mb || δύο τινὲς ἐν τῇ αὐτῇ Pb || τοῦ ἑτέρου δὲ Pc ἑτέρου δὲ Pa θατέρου δὲ Pb || 1-2 ὁ ἕτερος-παρήγει] τῷ ἑτέρῳ τῷ μὴ εὐρόντι αὐτὸν παρήγει Pb || 2 αὐτῷ Pc αὐτὸν Mb om. Pa || μὴ λέγε Mb || εὐρηκας Ia -κα Pa Pc Mb Pb || 3 ἐπελθόντων Pb Mb || 4 πρὸς-ἀπολώλαμεν om. Pb || ἐκεῖνος δὲ φησιν ἀλλ’ ἀπόλωλας Mb ἐκεῖνος ἀλλ’ (ἀλλ’ om. Pa) ἀπόλωλας Pc Pa κἀκεῖνος ὁ μὴ εὐρών ἔφη ἀλλ’ ἀπόλωλας εἰπέ Pb ἐκεῖνος δὲ ὁ μὴ εὐρών ἀλλ’ ἀπόλωλας εἶπε Ia ἐκεῖνος δὲ ἔφη (μὴ ἀπολώλαμεν εἶπες), ἀλλ’ ἀπόλωλα *Cham.* ἐκεῖνος δὲ ἔφη ἀλλ’ ἀπόλωλα εἰπέ *Hsr.* || 5 οὐ γάρ Pb || ἐμοὶ αὐτὸν (αὐτὸν om. Pc) ἀνεκοινώσω (ἐκοινώσω Mb) Pa Pc Mb ἔλεγε εὐρήκαμεν Pb || 6 μεταλαμβάνοντες Mb μεταλαμβάνοντες Pb || ἀλλ’ οὐδὲ Pb Pc || 7 β. εἰσι φ.] ἔσονται Mb βέβαιοι φίλοι Pa

68

Ἐχθροί

Δύο ἑχθροὶ ἐν μιᾷ νηὶ ἐπλεον. βουλόμενοι δὲ πολὺ ἀλλήλων διεξεῦχθαι ὥρμησαν ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πρῶραν ὁ δὲ ἐπὶ τὴν πρύμναν, καὶ ἐνταῦθα ἔμενον. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ καταλαβόντος καὶ τῆς νηὸς περιτρεπομένης, ὁ ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπυρθάνετο παρὰ τοῦ κυβερνήτου περὶ ποῖον μέρος καταδύεσθαι τὸ σκάφος πρῶτον κινδυνεύει. τοῦ δὲ εἰπόντος "κατὰ τὴν πρῶραν," ἔφη "ἀλλ' ἔμοιγε οὐκέτι λυπηρὸς ὁ θάνατός ἐστιν, εἴγε ὁρᾶν μέλλω τὸν ἑχθρόν μου προαποπνιγόμενον."

(Ὡς) τῶς ἐνιοὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν πρὸς τοὺς πέλας δυσμένειαν αἰροῦνται καὶ αὐτοὶ τι δεινὸν πάσχειν ὑπὲρ τοῦ κάκεινους ὁρᾶν δυστυχοῦντας.

Codd. Pb Pg Pa Pc-(Ia II III)

1 β. δι' καὶ βουλόμενοι Pa Pc || ἀλλήλων πολὺ Pb || 2 χ. δὲ πολλοῦ Pg || 3 νῆος Pc || ὁ ἐν τῇ πρύμνῃ Pb om. Pa Pc Pg || 3-4 παρὰ τοῦ κυβερνήτου om. Pb || 4 πρὸς ποῖον Pc || καταδύεται-κινδυνεύον Pb || 6 κινδυνεύειν Pa Pc || 5 ἔσται Pg om. Pa || 6 ἀποπνιγόμενον πρῶτον Pb ἀποπνιγόμενον Pg || 7 τὰς-δυσμένειας Pa || πέλας| ἑχθροῦ Pb || 8 τὸ δεινὸν Pb || χάριν (?) τοῦ Pb ὑπ' αὐτοῦ Pa || 12 συνδυστυχοῦντας Pa δυστυχήσαντας Pb

69

Βάτραχοι γείτονες

Δύο βάτραχοι ἀλλήλοις ἐγειννίων. ἐνέμοντο δὲ ὁ μὲν βαθεῖαν καὶ τῆς ὁδοῦ πόρρω λίμνην, ὁ δὲ ἐν ὁδῷ μικρὸν ὕδωρ ἔχων. καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ παραινούντος θάτερον μεταβῆναι πρὸς αὐτόν, ἵνα καὶ ἀμείνονος καὶ ἀσφαλεστέρας διαίτης μεταλάβῃ, ἐκεῖνος οὐκ ἐπέιθετο λέγων δυσάποσπαστως ἔχειν τῆς τοῦ τόπου συνηθείας· ἕως οὗ συνέβη ἄμαξαν τῇδε παριούσαν ὀλέσαι αὐτόν.

Ὡς) καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιτηδεύμασιν ἐνδιατρίβοντες φθάνουσιν ἀπολλύμενοι πρὶν ἢ ἐπὶ τὰ καλλίονα τραπέσθαι.

Codd. Pb Pg Pa Pc-(Ia III)

1 ἐγειννιάζον Pb || 2 ἔχον Pa || θάτερον μεταβῆναι Pb Pc τὸν ἕτερον μ. Pg μ. τὸν ἕτερον Pa || 3 ἵνα μετ' αὐτοῦ ἀμείνονος Pc || μετ.) ἀπολαύῃ Pb || 4 λέγων om. Pg || ἔχων Pg || 6 τοῖς ἀνθρώποις Pa || διατρίβοντες Pg || 7 τὰ κρείττω Pg || τρέπεσθαι Pa φέρεσθαι? Pg

70

Δρυς καὶ κάλαμος

Δρυς καὶ κάλαμος ἤριζον περὶ ἰσχύος. ἀνέμου δὲ σφοδροῦ γενομένου ὁ μὲν κάλαμος ἀνακλῶμενος καὶ συγκλινόμενος ταῖς τούτου πνοαῖς τὴν ἐκρίζωσιν ἐξέφυγεν, ἡ δὲ δρυς ἀντιστᾶσα ἐκ ῥιζῶν κατηνέχθη.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ τοῖς κρείττοσιν ἐρίζειν ἢ ἀνθίστασθαι.

Codd. Pb Mb-(II III IV)

1 περὶ ἰσχύος ἤριζον Mb || 2 ἀναλαμβανόμενος καὶ Mb || 3 δι' ὅλου ἀντιστᾶσα Mb || κατηνέχθη Mb ἔπεσεν Pb || 4 ἐρίζειν καὶ ἀντίστασθαι (sic) Pb ἀντιπίπτειν Mb

71

Ἀνὴρ δειλὸς λέοντα χρυσοῦν εὐρών

Δειλὸς φιλάργυρος λέοντα χρυσοῦν εὐρών ἔλεγεν· “οὐκ οἶδα τίς γενήσομαι ἐν τοῖς παροῦσιν. ἐγὼ ἐκβέβλημαι τῶν φρενῶν καὶ τί πράττειν οὐκ ἔχω· μισρίζει με φιλοχρηματία καὶ τῆς φύσεως ἡ δειλία. ποία γὰρ τύχη ἢ ποῖος δαίμων εἰργάσατο χρυσοῦν λέοντα; ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ ψυχὴ πρὸς τὰ παρόντα ἑαυτῇ πολεμεῖ· ἀγαπᾷ μὲν τὸν χρυσόν, δέδοικε δὲ τοῦ χρυσοῦ τὴν ἐργασίαν· ἄπτεσθαι μὲν ἐλαύνει ὁ πόθος, ἄπέχεσθαι δὲ ὁ τρόπος. ὦ τύχης οἰδοῦσης καὶ μὴ λαμβάνεσθαι σιγχωρούσης! ὦ θησαυρὸς ἡδονῇ οὐκ ἔχων! ὦ χάρις δαίμονος ἄχαρις γενομένη! τί οὖν; ποίῳ τρόπῳ χρήσωμαι; ἐπὶ ποίαν ἔλθω μηχανήν; ἄπειμι τοὺς οἰκέτας δεῦρο κομίσων λαβεῖν ὀφείλοντας τῇ πολυπληθεῖ συμμαχίᾳ, κἀγὼ πόρρω ἔσομαι θεατῆς.”

Ὁ λόγος ἀρμόζει πρὸς τινα πλούσιον μὴ τολμῶντα προσπαῦσαι καὶ χρήσασθαι τῷ πλούτῳ. 10

Codd. Pb (Ma Mo)

4 ψυχὴ Nevelei τύχη libri || 5 ἄπτεσθαι μὲν τοῦ σώματος (εὐρήματος Hsr.) Ma Mo, Hsr. || 7 οὐκ ἔχων Ma Mo μὴ ἔχων Pb || 8 χρήσωμαι Nevelei -ομαι libri || ἄπειμι τοῖς Ma Mo ἀμιμήτους Pb || κόμισον libri corr. Nev.

72

Μελισσουργός

Εἰς μελισσουργοῦ τις εἰσελθὼν, ἐκείνου ἀπόντος, τό τε μέλι καὶ τὰ κηρία ἀφείλετο. ὁ δὲ ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ ἐθεάσατο ἐρήμους τὰς κυψέλλας, εἰστήκει ταύτας διερευνῶν. αἱ δὲ μέλισσαι ἐπανελθοῦσαι ἀπὸ τῆς νομῆς, ὡς κατέλαβον αὐτόν, παίουσαι τοῖς κέντροις τὰ πάνδεινα διετίθεσαν. κἀκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτάς “ὦ κάκιστα ζῶα, ὑμεῖς τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῶον ἀφήκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελούμενον ὑμῶν τύπτετε;”

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων δι’ ἄγνοίαν τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους ἀπωθοῦνται.

Codd. Pb Pg Pa Pc-(Ia III)

1 μελισσουργόν τις μετελθὼν Pb || ἐκείνου αὐτοῦ Pc || τε om. Pb || ἀφείλετο Pa || 2 τὰς κυψέλλας Pb τὰς (τοὺς Pc) κυψέλους Pa Pc Pg || αὐτάς Pc || 3-4 παίουσιν τ. κ. καὶ Pg || παίσασθαι Pc || 5 μὲν om. Pb Pg || ἡμᾶς πρὸς ὑμῶν Pa || ὑμῶν ἐπιμ. Pc || 6 δεινῶς τύπτετε Pa || τύπτετε interr. distinxit Pg, Hsr. || 7 μὴ om. Pg Pc

73

Δελφὶς καὶ πίθηκος

Ἔθος ἐστὶ τοῖς πλείουσιν ἐπάγεσθαι κύνας Μελιταίους καὶ πιθήκους πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ. καὶ δὴ τις πλεῖν μέλλων πίθηκον συνανήνεγκε. γενομένων δὲ αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον—ἔστι δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ἀκρωτήριον—συνέβη χειμῶνα σφοδρὸν γενέσθαι. περιτραπίσης δὲ τῆς νηὸς καὶ πάντων διακολυμβῶντων, καὶ ὁ πίθηκος ἐνήχετο. δελφὶς δὲ θεασάμενος αὐτόν καὶ οἰόμενος ἄνθρωπον εἶναι ὑπεξελθὼν διεκόμεζεν. ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Πειραιᾶ, τὸν τῶν Ἀθηναίων λιμένα, ἐπυνθάνετο τοῦ πιθήκου

5

- εί το γένος Ἀθηναῖός ἐστι. τοῦ δὲ εἰπόντος καὶ λαμπρῶν γε ἐνταῦθα τετυχηκέναι γονέων, ἐκ δευτέρου ἡρώτα αὐτὸν εἰ ἐπίσταται τὸν Πειραιᾶ, καὶ ὅς, ὑπολαβὼν ἄνθρωπον αὐτὸν λέγειν, ἔφασκε καὶ φίλον αὐτοῦ εἶναι καὶ συνήθη. καὶ ὁ δελφίς ἀγανακτῆσας κατὰ τῆς αὐτοῦ ψευδολογίας βαπτίζων αὐτὸν ἀπέπνιξεν.

Πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. Pg Mb Pa Pb-(III)

1 ἐστὶ om. Pa || κύνας τε καὶ Pb || μελιταίους Mb μελιταίους Pa Pg μελιτιάους Pb || 2 δὲ Pa δ' Pg Mb Pb || 3 τὸ σπεῖς Σ. om. Pa || ἔστι-ἀκρωτ.] ἀκρωτήριον δὲ τοῦτο Ἀθηναίων Pa || 4 περιστροφείσης Pg παραστραφείσης Mb || διακολυμβούντων Pa || 5 δελφίν Pb || καὶ μοῖσι αὐτὸν Pa om. cell. || 5-9 ὑπεξελθὼν-αὐτὸν λέγειν om. Pb || 5 ὑπεξελθὼν Pa || 6 τὸν λιμένα τ. Ἀ. Pa || 7 γε Pg om. cell. || 7-8 γοναίων ἐνταῦθα τετυχ. Mb || εἶρετο Pa || 8-9 αὐτὸν ἄνθρωπον (ἄνθρ. om. Mb) Pa Mb || 9 φίλον αὐτὸν καὶ συνήθη γενέσθαι Pb φίλον αὐτῷ καὶ συνήθη τούτου Pa || δελφίν Pb || 10 κατὰ] μετὰ Pa || αὐτὸν om. Pb || ἀπέπνιγεν Mb ἀπέκτεινεν Pb Pa || 11 Πρὸς-εὐκαιρος Pa πρὸς ἄνδρα ψ. ὁ μῦθος (ὁ μ. om. Pg) Mb Pg ὁ λόγος εὐκαιρος πρὸς ἄνδρας οἱ τοῖς ἐβεργέτας αὐτῶν διαψεύδεσθαι βούλονται Pb

74

Ἐλαφος ἐπὶ νάματι

- Ἐλαφος δῖψῃ συσχεθεῖσα παρεγένετο ἐπὶ τινα πηγὴν. πιούσα δέ, ὥς ἰθεάσατο τὴν ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ μὲν τοῖς κέρασιν ἠγάλλετο, ὁρῶσα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποικιλίαν, ἐπὶ δὲ τοῖς ποσὶ σφόδρα ἤχθετο ὥς λεπτοῖς οὖσι καὶ ἀσθενέσιν. ἔτι δὲ αὐτῆς διανοουμένης λέων ἐπιφανεῖς ἐδίωκεν αὐτήν. κάκεινη εἰς φυγὴν τραπέισα
- 5 κατὰ πολὺ αὐτοῦ προεῖχεν. μέχρι μὲν οὖν ψιλὸν ἦν τὸ πεδῖον, ἡ μὲν προθέουσα διεσφύετο, ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τινα ὑλῶδη τόπον, τῆνικαῦτα συνέβη, τῶν κεράτων αὐτῆς ἐμπλακέντων τοῖς κλάδοις, μὴ δυναμένην τρέχειν συλληφθῆναι. μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι ἔφη πρὸς ἑαυτήν “δειλαία ἔγωγε, ἥτις ὑφ’ ὧν μὲν ψόμην προδοθήσεσθαι, ὑπὸ τούτων ἐσφύζομην, οἷς δὲ καὶ σφόδρα ἐπεποιθεῖν, ὑπὸ τούτων ἀπωλόμην.”
- 10 Οὕτω πολλάκις ἐν κινδύνοις οἱ μὲν ὑποπτοὶ τῶν φίλων σωτῆρες ἐγένοντο, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες προδότες.

Codd. Pb Pg Mb Pa G (mutilus)-(II IV)

1 δίψῃ Pg Mb || συσχεθεῖς Pa || 2 τὴν αὐτῆς Pb || κατὰ Pb ἐπὶ Pa Pg Mb || 3 σφόδρα] πάνυ Pa || 4 δ' αὐτῆς Pb || 5 κατὰ om. Mb || αὐτοῦ om. Pg || ἀλκή γὰρ ἐλάφων μὲν ἐν τοῖς ποσὶ, λέοντων δὲ ἐν καρδίᾳ μοῖσι προεῖχεν addunt Pa Pg Mb || 6 ἐσφύετο Pg Mb || ἐπεὶ δὲ Pb || 6 συνέβη τῆνικαῦτα Pg Mb || 7 συμπλακέντων Mb || καὶ συλληφθῆναι Pa σ. τῷ λέοντι Pb || 8 πρὸς ἑαυτήν] hic incipit G || ἐγὼ Pb Pg Mb || ὑφ’ ὧν προδοθήσεσθαι ἔμελλον Pa || 9 ἐσφύζομην om. Pb || καὶ om. Mb || ἀπωλώλοιον (sic) G

75

Ἐλαφος πηρωθεῖσα

- Ἐλαφος πηρωθεῖσα τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν παρεγένετο εἰς τινα αἰγιαλὸν καὶ ἐνταῦθα ἐνέμετο, τὸν μὲν ὀλόκληρον ὀφθαλμὸν πρὸς τὴν γῆν ἔχουσα καὶ τὴν τῶν κυνηγῶν ἔφοδον παρατηρουμένη, τὸν δὲ πεπηρωμένον ἐν τῇ θαλάσῃ· ἔνθεν γὰρ οὐδένα ὑφωρᾶτο κίνδυνον. καὶ δὴ τινες παραπλέοντες ἐκείνον τὸν τόπον καὶ θεασάμενοι αὐτὴν κατην-
- 5 στόχησαν. καὶ ἐπειδὴ ἐλειποψύχει, εἶπε πρὸς ἑαυτήν “ἀλλ’ ἔγωγε ἀθλία, ἥτις τὴν

γῆν ὡς ἐπίβουλον ἐφυλαττόμην, πολὺ χαλεπωτέραν ἔχουσα τὴν θάλασσαν ἐφ' ἣν κατέφυγον.”

Οὕτω πολλάκις παρὰ τὴν ἡμετέραν ὑπόληψιν τὰ μὲν χαλεπὰ τῶν πραγμάτων δοκοῦντα εἶναι ὠφέλιμα εὐρίσκεται, τὰ δὲ νομιζόμενα σωτήρια ἐπισφαλῆ.

Codd. G Pb Mb (Ca) Pa Pc-(Ia III)

1 τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν (-ῶν Pb) G Pb τ. ἐ. τῶν ὀφθαλμῶν Ia Pn Pc Mb || 2 ὁλόκλ. μὲν Mb || τῶν ὀφθαλμῶν Ia Mb om. Pa || πρὸς (εἰς Pb) τὴν γῆν G Pb Pc πρὸς τῇ γῇ Ia Pa Mb || 3 περιτηρουμένη G || 4 πλείοντες G Pb || κατεστοχάσαντο Ia κατηνυστοχήσαντο Pc || 5 καὶ ἐπειδὴ-τὴν γῆν ὡς] *spatio relicto desunt in* G || ἐλιποφύχει Pa ἔλυπο- Mb || ἐγὼ Pa || 6 καὶ (πρὸ ὡς) ἐπίβουλον G || ἐφυλαττόμην πολὺ (καὶ π. Pc Mb) χαλεπωτέραν ἔσχον τὴν θ. (τ. θ. ἔσχον Mb) G Pa Pc Mb φυλαττομένη πολὺ χ. ἔσχον τὴν θ. Ia φυλαττομένη π. χ. ἔχουσα τ. θ. Pb *primae recensiois codices ex recens. minore (Ia) varic contaminati sunt, ut saepius in hac fabula* || 9 εἶναι om. Pa || εὐρίσκονται Pb Mb Pc || νομιζόμενα σωτήρια ἐπισφαλῆ Pb σ. ν. ἐ. Pc σ. ἐ. (om. νομ.) Mb ἐπισφαλῆ ν. σωτήρια (-ία Pa) Ia G Pa

76

Ἐλαφος καὶ λέων ἐν σπηλαίῳ

Ἐλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα ἐγένετο κατὰ τι σπήλαιον, ἐν ᾧ λέων ἦν, καὶ ἐνταῦθα εἰσῆει κρυβησομένη. συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ λέοντος καὶ ἀναιρουμένη ἔφη “βαρυδαίμων ἐγώ, ἥτις ἀνθρώπους φεύγουσα ἐμαυτὴν θηρίῳ ἐνεχείρισα.”

Οὕτως ἐνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φόβον ἐλαττόνων κινδύνων ἑαυτοὺς εἰς μείζονα κακὰ ἐνσείουσιν.

5

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia III)

1 ἐν ᾧ δὲ Mb || καὶ solus Pb || ἐνταῦθα] ἐν τούτῳ Pg Mb || 2 εἶπε δυσδαίμων Pb || 3 ἐγὼ γε Pa || ἐμαυτὸν θηρίον Mb ἑαυτὴν θηρίῳ Pa || ἐνεχείρησα Pg Mb ἐχείρισα G || 4 διὰ φόβων G || φόβον ἐλαττον (ἐλαττόνων Pc) εἰς κίνδυνον μείζονα ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσιν (-βάλουσιν Pa) Pa Pc φ. ἐλάττονα εἰς μείζονας κινδύνους ἑαυτοὺς περιβάλλουσιν Ia || 5 ἐνσείουσιν G εἰσιᾶσιν Pg Mb Pb cf. *supra*

77

Ἐλαφος καὶ ἄμπελος

Ἐλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν ἐκρύπτετο ὑπὸ τινα ἄμπελον. διελθόντων δὲ γῶν κυνηγῶν [στραφεῖσα] κατήσθιε τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. εἰς δὲ τις τῶν κυνηγῶν, στραφεὶς καὶ θεασάμενος, ᾧ εἶχεν ἀκοντίῳ βαλὼν ἔτρωσεν αὐτήν. ἡ δὲ μέλλουσα τελευτᾶν στενάξασα πρὸς ἑαυτήν ἔφη “δίκαια πάσχω, ὅτι τὴν σώσασάν με ἄμπελον ἠδίκησα.”

5

Οὗτος ὁ λόγος λεχθεὶς ἂν κατ' ἀνδρῶν οἷτινες τοὺς εὐεργέτας ἀδικοῦντες ὑπὸ θεῶν κολάζονται.

Codd. G Pb Pg Mb Pa(bis) Pc-(Ia III)

1 ὑπὸ κυνηγῶν om. Pc || ὑπὸ τὴν Pc || 2 στραφεῖσα, *utroque anticipatum pro -φεις infra, seclusi* λαθεῖν ἤδη δόξασα *de suo scripsit Planudes (III), quem sequitur Hsr.* λαθεῖσα Lessing || κατήσθιε] *post* ἀμπέλου in Pb || εἰς δὲ τις τῶν κυνηγῶν Pb Pa¹ Pc εἰς δὲ τῶν κ. Pa² εἰς δὲ τῶν (om. κ.) G ὡς δὲ πᾶσαν ἐφίλωσεν εἰς τις τ. κ. Pg Mb, *quod pascere receperam* || 3 ᾧ εἶχεν ἀκοντίῳ Pc ὁ εἶχεν ἀκόντιον Pa² ὡς εἶχεν ἀκοντίῳ *rell.* ||

4 στον πρ. έ. ομι. Ρα² | ειπεν G | δίκαια δέ G | δ. γε Ρα¹ | δ. ἐγώ Ρc || δτι| οὕτως G ||
 σπασαμένη Ρg Μb || 5 ἐγὼ ἠδίκησα Ρα² || 6 οὕτως ὁ λ. Μb || λεχθ. ἂν| λεχθήσεται Ρα² || κατὰ
 Ρα | ἐπὶ| ἐπὶ Ρg || 7 θεῶν G Ρα¹ Ρc | θεοῦ Ρb Ρg Μb | τοῦ θεοῦ Ρα²

78

Πλέοντες

Ἐμβάντες τινὲς εἰς σκάφος ἔπλεον. γενομένων δὲ αὐτῶν πελαγίων συνέβη χειμῶνα
 ἐξαισίον γενέσθαι καὶ τὴν ναῦν μικροῦ καταδύεσθαι. τῶν δὲ πλεόντων ἕτερος περιρρηξά-
 μενος τοὺς πατράους θεοὺς ἐπεκαλεῖτο μετ' οἰμωγῆς καὶ στεναγμοῦ, χαριστήρια
 ἀποδώσειν ἐπαγγελλόμενος ἂν περισθῶσι. πανσαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος καὶ πάλιν
 5 γαλήνης γενομένης εἰς εἰωχίαν τραπέντες ὠρχοῦντό τε καὶ ἐσκίρτων, ἅτε δὴ ἐξ
 ἀπροσδοκῆτον διαπεφευγότες. καὶ στερρὸς ὁ κυβερνήτης ὑπάρχων ἔφη πρὸς αὐτοὺς
 "ἀλλ', ὦ φίλοι, οὕτως ἡμᾶς γεγηθέναι δεῖ ὥς πάλιν, ἂν τύχη, χειμῶνος ἐσομένου."

Ἵ) ὁ λόγος διδάσκει μὴ σφόδρα ταῖς εὐτυχίαις ἐπαίρεσθαι, τῆς τύχης τὸ εὐμετάβλη-
 τον ἐννοουμένους.

Codd. G Pb Pa Pc-(Ia)

1 δ' Ρb || χειμῶνος Ρb || 3 στεναγμοῦ ομι. Ρc || 4 ἐπαγγελλόμενος Ια Ρα | ἐπαγγειλάμενος
 Ρb Ρc | ἐπαγγελάμενος G || καινῆς ροσι πάλιν G Ρb Ρα | ομι. Ρc Ια || 5 ἄστε δὴ G
 καθὰ Ρb || 6 ἀπροσδοκῆτον κινδύνου Ρb | ἀπροσδοκῆτως (ομι. ἐξ) Ρc || πεφευγότες Ρb || στερρὸς|
 αὐστηρὸς ροροσιuit ΗαΙm || 6-7 αὐτοὺς-φίλοι| τοὺς ἀλλοφύλους Ρb || 7 ὑμᾶς Ρc || τύχοι
 Ρα || ἐσομένου Ρb Ρc | ἐσ. πάλιν κλαύσωμεν G | γενήσεσθαι ἔχει Ρα || 8 λ. δηλοῖ Ρc || 9
 ἐννοουμένους Ια | -μένον (οι σιργασετ. in Ρc) Ρα Ρc | -μενοι G | λογιζομένους Ρb

79

Αἴλουρος καὶ μύες

Ἐν τινὶ οἰκίᾳ πολλοὶ μύες ἦσαν. αἴλουρος δὲ τοῦτο γνοὺς ἦκεν ἐνταῦθα καὶ συλλαμ-
 βάνων ἕνα ἕκαστον κατήσθιεν. οἱ δὲ μύες συνεχῶς ἀναλίσκόμενοι κατὰ τῶν ὀπῶν
 ἔδυνον, καὶ ὁ αἴλουρος μηκέτι αὐτῶν ἐφικνεῖσθαι δυνάμενος δεῖν ἔγνω δι' ἐπινοίας
 ἐκκαλεῖσθαι. διόπερ ἀναβάς ἐπὶ τινα πᾶσσαλον καὶ ἑαυτὸν ἐνθὲνδε ἀποκρεμάσας
 5 προσεποιεῖτο τὸν νεκρόν. τῶν δὲ μῶν τις, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν "ἀλλ', ὦ οὗτος,
 σοὶ γε, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελεύσομαι."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειρα-
 ῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν ταῖς ὑποκρίσεσιν ἐξαπατῶνται.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(II III)

1 ἦκεν ἐντ. γν. τοῦτο Ρc || ἐκέισε Ρg || 2 μύες ομι. Ρg || 3 καὶ ὁ αἴλ. δὲ Ρg || δεῖν ἔγνω Ρb
 Ρg | δ. ὥθη Ρc | δεῖν (ομι. ἔγνω) G Ρα | μαλὶν ἔγνω δεῖν || δι' ὀπτασίας Ρc || 4 διό
 Ρg || αὐτόν Ρb || ἐνθάδε Ρb Ρc | ἐκέισεν Ρg || 5 προσεποιεῖτο τὸν νεκρόν Ρg | π. τὸν νεκρῶν
 Ρα | π. τὸ ν. Ρc | π. νεκρόν Ρb | προσεποιεῖ τὸν νεκρόν G || ἐθεάσατο αὐτόν Ρg || 6 σοὶ
 γε edd. | σύ γε libri || προσελευσόμεθα G Ρb | προσελεύσομαι Ρg || 7-8 πηρασθῶσιν οὐκ ἐν
 αὐτῶν G || 8 οὔτοι (αὐτοὶ Ρc) ροσι ὑποκρ. libri excerpto Ρg

80

Μυῖαι

Ἐν τινὶ ταμείῳ μέλιτος ἐπεκχυθέντος μυῖαι προσπτᾶσαι κατήσθιον' διὰ δὲ τὴν
 γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀφίσταντο. ἐμπαγέντων δὲ αὐτῶν τῶν ποδῶν, ὡς οὐκ

ἡδύναντο ἀναπτῆναι, ἀποπνιγόμεναι ἔφασαν “ἄθλιναι ἡμεῖς, αἱ διὰ βραχείαν ἡδονὴν ἀπολλύμεθα.”

Οὕτω πολλοῖς ἡ λιχνεία πολλῶν αἰτία κακῶν γίνεται.

5

Codd. G Pb Pg Pa (Ca)-(Ia III)

1 ταμείω Pa || ἐκχυθέντι Pb || ἐκχυθέντος Ca || προστᾶσαι Pb || 2 δ' αἰτῶν Pb || οὐκ om. Pb || 3 ἐδύναντο Pa || ἀνατείνειν ἀποπνιγόμενων G || ἔφησαν Pb Pg || 4 ἀπολλοῦμεθα Pb || 5 οὕτω πολλάκις Pb || λιχνεία G Pa || κακῶν αἰτία Pg Ca

81

Πίθηκος βασιλεὺς αἰρεθεὶς καὶ ἀλώπηξ

Ἐν συνόδῳ τῶν ἀλόγων ζώων πίθηκος εὐδοκίμησας βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη. ἀλώπηξ δὲ αὐτῷ φθονήσασα, ὡς ἐθεάσατο ἓν τινι πάγῃ κρέας κείμενον, ἀγαγοῦσα αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλεγεν ὡς εὐροῦσα θησαυρόν, αὐτὴ μὲν οὐκ ἐχρήσατο, γέρας δὲ αὐτῷ τῆς βασιλείας τετήρηκε, καὶ παρῆναι αὐτῷ λαμβάνειν. τοῦ δὲ ἀμελήτως ἐπελθόντος καὶ ὑπὸ τῆς πάγης συλληφθέντος, αἰτιωμένου τε τὴν ἀλώπεκα ὡς ἐνεδρεύσασαν αὐτῷ, ἐκείνη ἔφη “ὦ πίθηκε, σὺ δὲ τοιαύτην ψυχὴν ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασιλεύεις;”

5

Οὕτως οἱ τοῖς πράγμασιν ἀπροσκέπτως ἐπιχειροῦντες ἐπὶ τῷ δυστυχεῖν καὶ γέλῳτα ὀφλισκάνουσιν.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(Ia II III)

1 ὀρχησάμενος καὶ εὐδ. Pb, edd.; sed cf. sub. 83 || 2 αὐτὸν φθον. Pc || ἐνταῦθα ἓν τινι Pc || παγίδι Pb || 3 θησαυρόν G Pb || τοῦτο Pa Pc Mb || 3-4 οὐ κέρημαι αὐτῷ, γ. δέ σοι τ. β. τετήρηκα Pa || 4 αὐτὸ Mb || λαγεῖν (ση λαβεῖν?) Pb || ἀμελήτως G Pc || ἀμελετήτως Mb Pa || ἀτημελήτως Pb || 5 ἐπελθόντος καὶ om. Pa Pc Mb || παγίδος Pb || τε] δὲ Pc || ἐνεδρεύσασα G || 6 αὐτῷ G Pb Pa || αὐτὸν Mb Pc || ἐκείνη om. Pc || τοιοῦτοις στοιχεῖν Pa || ψυχὴν Schh. || τύχην G Pb Mb Pc || μωρίαν Ia || cf. Archil. fr. 91 (Bergk) || 7 ζώων om. Mb || τί βασιλεύεις G || 8 ἀπροσκέπτως (-όπτως Pc) G Pc || ἀπερισκέπτως Pb Mb Pa || ἐπὶ τῷ δ. Pa || ἐπὶ τῷ δ. G Mb || πρὸς τῷ δ. Pc || σὺν τῷ δυστυχεῖς εἶναι Pb

82

Ὄνος, ἀλεκτρυὼν καὶ λέων

Ἐν τινι ἐπαύλει ὄνος καὶ ἀλεκτρυὼν ἦσαν. λέων δὲ λιμώττων, ὡς ἐθεάσατο τὸν ὄνον, οἷός τε ἦν εἰσελθὼν καταθροινήσασθαι. παρὰ δὲ τὸν ψόφον τοῦ ἀλεκτρυόνος φθεγξαμένου καταπτήξας—φασὶ γὰρ τοὺς λέοντας πτύρεσθαι πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτρυόνων φωνάς—εἰς φυγὴν ἐτράπη. καὶ ὁ ὄνος ἀναπτερωθεὶς κατ' αὐτοῦ, εἶγε ἀλεκτρυόνα ἐφοβήθη, ἐξῆλθεν ὡς ἀποδιώξων αὐτόν. ὁ δὲ, ὡς μακρὰν ἐγένετο, κατέφαγεν αὐτόν.

5

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ταπεινουμένους τοὺς ἑαυτῶν ἐχθροὺς ὀρώντες, καὶ διὰ τοῦτο καταθρασυνομένοι, λανθάνουσιν ὑπ' αὐτῶν ἀναλίσκόμενοι.

Codd. G Pb Pg Mb Pa-(Ia III)

1 ὁ λέων δὲ Pa || δὲ om. Pg || 2 τοῦτον καταθ. Pb || καὶ τὸν ψ. G || περὶ δὲ τ. ψ. Pb || τοῦ ψόφου Pa || τοῦ αὐτοῦ ἀλ. om. Pb || 3 καταπτήξας φασὶ δὲ τ. λ. Pb || πτύρεσθαι τοὺς λ. Pa. || πτήσσεισθαι Pb || 5 ἀποδιώξει G Pb || 7 μὲν πρὸς ταπειν. G Pa Mb || αὐτῶν Pa || 8 ἀναλ. ὑπ' αὐτῶν λαν. Pg || ἀλίσκόμενοι Mb

83

Πίθηκος καὶ κάμηλος ὀρχούμενοι

Ἐν συνόδῳ τῶν ἀλόγων ζώων πίθηκος ἀναστὰς ὠρχεῖτο. σφόδρα δὲ αὐτοῦ εἰδοκιμοῦντος καὶ ὑπὸ πάντων ἐπισημαινομένου, κάμηλος φθονήσασα ἐβουλήθη τῶν αὐτῶν ἐφικέσθαι. διόπερ ἐξαναστᾶσα ἐπειράτο καὶ αὐτὴ ὀρχεῖσθαι. πολλὰ δὲ αὐτῆς ἄτοπα ποιούσης τὰ ζῶα ἀγανακτήσαντα ῥοπάλοις αὐτὴν παίοντα ἐξήλασαν.

- 5 Πρὸς τοὺς διὰ φθόνον κρείττοσιν ἀμιλλωμένους, εἴτα ἐκ τούτου σφαλλομένους, ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Mb Pa Pc (Ca)-(III)

1 ὠρχίσαστο Pa || 2 ἐπισημαινομένου *Reiskia, Hsg.* ὑποσ- G Pb Pa Pc σημαινομένου Ca ἐπαινομένου (*sic*) Mb || φθονήσασα G || ἠβουλήθη Pb Pc || τὸν αὐτὸν Mb || 3 ὀρχήσασθαι Pb || πολλῶ Pb || 4 ποιούσης] ἐπιχειρούσης Pc ποιησάσης Pb || αὐτὰς πεσόντα Pa || 5 εἴτα (*εἴτε* G) ἐκ. τ. σφ. G Pc *om.* Pa καὶ σφαλλομένους (*ἐφαλλομένους* Pb) Ca Pb καὶ φθονομένους Mb || 6 ὁ μῦθος Mb

84

Κάνθαροι δύο

Ἐν τινι νησιδίῳ ταῦρος ἐνέμετο· τῇ δὲ τούτου κόπρῳ κάνθαροι ἐτρέφοντο δύο. καὶ δὴ τοῦ χειμῶνος ἐνισταμένου ὁ ἕτερος ἔλεγε πρὸς τὸν φίλον ὡς ἄρα βούλοιτο εἰς τὴν ἡπειρον διαπτᾶσθαι, ἵνα ἐκείνῳ μόνῳ ὄντι ἡ τροφή ἱκανὴ ὑπάρχῃ καὶ αὐτὸς ἐκεῖσε ἐλθὼν τὸν χειμῶνα διαγένηται. ἔλεγε δὲ ὅτι, ἐὰν πολλὴν εὖρη τὴν νομὴν,

5 καὶ αὐτῷ οἴσει. παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον καὶ καταλαβὼν πολλὴν μὲν τὴν κόπρον, ὑγρὰν δέ, μένων ἐνταῦθα ἐτρέφετο. τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος πάλιν εἰς τὴν νῆσον διέπτη. ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν λιπαρὸν καὶ εὐεκτοῦντα ἠτιᾶτο αὐτὸν διότι προὔποσχύμενος αὐτῷ οὐδὲν ἐκόμισεν. ὁ δὲ εἶπεν “μὴ ἐμὲ μέμφου, τὴν δὲ φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἷόν τε, φέρεσθαι δὲ οἶδεν.”

- 10 Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους οἱ τὰς φιλίας μέχρις ἐστιάσεως μόνον παρέχονται, παραιτέρω δὲ οὐδὲν τοὺς φίλους ὠφελούσιν.

Codd. G Pb Pg Pa

1 τ. ἐγένετο νεμόμενος Pb || 2 τοῦ *om.* Pg || ὁ εἰς Pb || φίλον G Pg Pa ἕτερον Pb || βούλοιτο δὴ Pb || 3 ἵν' Pg || ὄντι *om.* Pb || ἱκανῶς Pa || ὑπάρχῃ Pa -ει G Pb Pg || 3-4 καὶ ὡσάν ἐκεῖσε Pb || 4 πολὺν Pg πολλὰς Pa || εὖροι G Pb Pa || τὰς νομὰς Pa || 5 καὶ *aplc* αὐτῷ *om.* G || παραγενόμενος G || πολλὰς μὲν τὴν κ. Pa || μὲν τὴν *om.* Pb || 6 μόνην ὑγρὰν ἐτρέφετο ἐνταῦθα Pa || ἐτρ. ἐνταῦθα Pg || 7 ἠτιᾶσατο Pb ἤτει Pa || 7-8 αὐτὸν μὴ τι φέρειν διότι Pa || 8 αὐτῷ *om.* Pb αὐτοῦ G || με Pg *om.* G || 9 οἴονται Pa οἶται G || 10 ὁ λόγος οὗτος Pb || ἀρμόσει (*om.* ἂν) Pg || μέχρι G || μόνον *om.* Pg || 11 παρέχοντες G

85

Δέλφαξ καὶ πρόβατα

Ἐν τινι ποιμνῇ προβάτων δέλφαξ εἰσελθὼν ἐνέμετο. καὶ δὴ ποτε τοῦ ποιμένου συλλαμβάνοντος αὐτὸν ἐκεκράγει τε καὶ ἀντέτεινε. τῶν δὲ προβάτων αἰτιωμένων αὐτὸν ἐπὶ τῷ βοᾷ καὶ λεγόντων “ἡμᾶς γὰρ οὐ συνεχῶς συλλαμβάνει καὶ οὐ κρᾶζομεν;” ἔφη πρὸς ταῦτα “ἀλλ' οὐκ ὁμοία γε τῇ ὑμετέρᾳ ἡ ἐμὴ σύλληψις· ὑμᾶς γὰρ ἡ διὰ τὰ

5 ἔρια ἀγρεύει ἡ διὰ τὸ γάλα, ἐμὲ δὲ διὰ τὸ κρέας.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι εἰκότως ἐκεῖνοι ἀνοιμώζουσιν οἷς ὁ κίνδυνος οὐ περὶ χρημάτων ἐστίν, ἀλλὰ περὶ σωτηρίας.

Codd. G Pb Mb Pa Pc (Ma)–(Ia aliter, δ. καὶ ἀλώπηξ)

1 προβάτων *om.* Pb || 2 ἀνέτεινε G Pa || 2–3 αὐτὸν αἶτ. Pb || 3 ἐπὶ τῷ βοᾷν *om.* Mb || τῷ Pc τὸ *tell.* || ἡμᾶς γάρ (μὲν Pb) οὐ (*om.* Pb Pc) G Pb Mb Pa Pc ἄρα ἡμᾶς οὐ (*per-gram*) Ma, *Hsr.* || λαμβάνει G Pc || 4 πρὸς αὐτὰ Pa || γε *om.* Pb μοι Pc || ἡμετέρα Pa Mb || ἡ ἐμὴ σ.] κέκτηται συλλήψει Pc || ἡμᾶς γάρ (*om.* ἡ) Mb || 5 ἀγρεύη διὰ G || τὸ γάλα Pb τὸ γάλα ἢ διὰ τοὺς ἄρρους Mb τοὺς (τὰς Pc) ἄρρους G Pa Pc || τὸ κρέας Pb Mb τὰ κρέα G Pa Pc || 6 ἂν οἰμωζῶσιν (οιμόζου G) Pb G ὀνομάζουσιν Mb || 7 ἐστίν *om.* Pa || αὐτῆς τῆς σωτηρίας Pb

86

Κίχλα ἐν μυρσινῶνι

Ἐν τινι μυρσινῶνι κίχλα ἐνέμετο, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀφίστατο. ἰξευτῆς δὲ παρατηρησάμενος ἐμφιλοχωροῦσαν ἰξεύσας συνέλαβε. καὶ δὴ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔφη “δειλαία ἐγώ, ἦτις διὰ τροφῆς γλυκύτητα ζωῆς στερίσκομαι.”

Πρὸς ἄνδρα ἄσωτον δι’ ἡδυπάθειαν ἀπολωλὸτα ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pg Mb (Ca) Pa Pc–(Ia)

1 μυρσινῶνι Pc –σίῳι G –σίῳι ἢ Pb –σινῶν ἢ Pa μυρρίνη Pg μυρίνη Mb Ca || 2 ὁ ἰξευτῆς Pa || περιτῇ G || μέλλουσαν Pa Pc || 3 εἶπεν G || ἐγώ Pg Mb Ca εἰμί G Pb Pa Pc || γλυκυτάτης Pb || ζωῆς G Pb σωτηρίας *tell.* || 4 πρὸς—εὐκαιρος Pc πρὸς —ἀπολωλὸτα ἑαυτὸν G πρὸς ἄνδρα ε. καὶ ἡδυπαθῆ ὁ λόγος (ὁ λ. *om.* Pg) Pg Mb ὁ λόγος πρὸς ἄνδρα ἄσωτον δι’ ἡδυπάθειαν ἀπολωλὸτα εὐκαιρὸς ἐστίν Pa ὁ λ. εὐκαιρος πρὸς—ἀπολωλὸτα ἑαυτὸν Pb

87

Χῆν χρυσοτόκος

Ἐρμῆς θρησκευόμενος ὑπὸ τινος περιττῶς χῆνα αὐτῷ ἐχαρίσατο ὡς χρύσεια τίκτουσαν. ὁ δὲ οὐκ ἀναμείνας τὴν κατὰ μικρὸν ὠφέλειαν, ὑπολαβὼν δὲ ὅτι πάντα τὰ ἐντὸς χρύσεια ἔχει ἢ χῆν, οὐδὲν μελλήσας ἔθυσεν αὐτήν. συνέβη δὲ αὐτῷ μὴ μόνον ὦν πρσεδόκησε σφαλῆναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ὡς ἀποβαλεῖν τὰ γὰρ ἐντὸς πάντα σαρκώδη εὗρεν.

5

Οὕτω πολλάκις οἱ πλεονέκται δι’ ἐπιθυμίαν πλειόνων καὶ τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προίενται.

Codd. G Pb Pa–(II III IV)

1 χῆν αὐτῷ G χῆναν ἑαυτῷ Pb || χρύσεια Pb Pa –ια G χρύσεια *Schn., Hsr.* || 2 δ’ οὐκ G Pb || 3 χρυσᾶ Pa || ἔχειν Pb || ἢ χῆν nos ὁ χ. *codd.* || αὐτῇ G Pb αὐτὸν Pa || δ’ αὐτὸν G δ’ αὐτὸν Pb || 4 ὁ πρὸ ὦν Pb || καὶ *om.* G || 6 οὕτως Pb οὕτω καὶ G || 7 προίονται Pa προίεμεν G

88

Ἐρμῆς καὶ ἀγαλματοποιός

Ἐρμῆς βουλόμενος γινῶναι ἐν τίνι τιμῇ παρὰ ἀνθρώπους ἐστίν, ἤκεν ἀφομοιωθεὶς ἀνθρώπῳ εἰς ἀγαλματοποιοῦ ἐργαστήριον. καὶ θεασάμενος Διὸς ἄγαλμα ἐπυνθάνετο

"πόσου;" τοῦ δὲ εἰπόντος "δραχμῆς", γελάσας ἡρώτα "τὸ τῆς Ἰπρας πόσου ἐστίν;" εἰπόντος δὲ ἔτι μείζονος, θεασάμενος καὶ ἑαυτοῦ ἄγαλμα ὑπέλαβεν ὅτι αὐτόν, ἐπειδὴ
 5 καὶ ἄγγελός ἐστι καὶ ἐπικερδής, περὶ πολλοῦ οἱ ἄνθρωποι ποιοῦνται. διὸ προσεπυνθάνετο "ὁ Ἑρμῆς πόσου;" καὶ ὁ ἀγαλματογλύφος ἔφη "ἄλλ' ἐὰν τούτους ἀγοράσῃς, τοῦτόν σοι προσθήκην δώσω."

Πρὸς ἄνδρα κενόδοξον ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὄντα ὁ λόγος ἀρμόζει.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(III)

1 γινῶναι βουλόμενος Pb || παρὰ τοῖς ἀ. Pg || ἐστίν G Pc ἔσται Pg ἢ Pa ἐσθίειν Pb || 2 ἀνθρώπῳ εἰς Pb ἀ. ὁρᾷ εἰς G ἀ. καὶ ὁρᾷ (om. εἰς) Pa Pc Pg || καὶ θ. | θ. δὲ Pg || ἐπίθετο Pb || 3 εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ὅτι δραχμῆς Pa || τὸ G Pc om. Pa Pg Pb || ἔσται Pg om. Pa || 4 ἔτι πλείονος Pc || καὶ πλεονεξίας G Pg Pa Pc om. Pb || ἑαυτοῦ Pb αὐτοῦ cell. || 5 καὶ αὐτὸς ἄγγελος om. G || ἐστὶ om. Pa || περὶ πολλῶν G || ποιοῦνται οἱ ἄν. Pa οἱ ἄν. τίθενται Pc || διὸ προσεπυνθάνετο Pb διόπερ ἐπυνθάνετο cell. || 6 πόσου Pc om. cell. || 7 τοῦτο G Pg || 8 κενόδοξον Pa || περὶ τοῖς G Pb || ἀρμόσει Pg

89

Ἑρμῆς καὶ Τειρεσίας

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν Τειρεσίου μαντικὴν πειρᾶσαι εἰ ἀληθὴς ἐστίν, κλέψας αὐτοῦ τοὺς βόας ἐξ ἀγροῦ, ἦκεν ὡς αὐτόν εἰς ἄστῳ ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ καὶ ἐπεξενώθη παρ' αὐτῷ. παραγγελλθείσης δὲ τῷ Τειρεσίᾳ τῆς τοῦ ζεύγους ἀπωλείας, παραλαβὼν τὸν Ἑρμῆν ἦκεν εἰς τὸ προάστειον οἰωνόν τινα περὶ τῆς κλοπῆς σκεψόμενος, καὶ
 5 τούτῳ παρήνει λέγειν αὐτῷ ὃ τι ἐὰν θεάσῃται ὄρνεον. καὶ ὁ Ἑρμῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἄετόν ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ παριπτάμενον ἀπήγγειλεν αὐτῷ. τοῦ δὲ εἰπόντος μὴ πρὸς αὐτοὺς τοῦτο εἶναι, ἐκ δευτέρου ἰδὼν κορώνην ἐπὶ τινος δένδρου καθημένην καὶ ποτὲ μὲν ἄνω βλέπουσαν, ποτὲ δὲ εἰς γῆν κύπτουσαν, ἐδήλωσεν αὐτῷ. ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν "ἄλλ' αὕτη γε ἡ κορώνη διόμνυται τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 10 ὅτι, ἂν σὺ θέλῃς, τοὺς ἑμαυτοῦ βόας ἀπολήψομαι."

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην.

Codd. G Pb-(Ia III)

2 ἦκεν G εἶχεν Pb || ὡς-ἄστῳ scripti εἰς αὐτόν ὡς ἄστῳ G πρὸς αὐτόν εἰς ἀ. Pb || ἐξενώθη Ia || 3 παραγγελλθείσης Ia προ- G προαπελθούσης Pb || 4 σκεψόμενος Ia σκεψάμενος G σκεπτόμενος Pb || 5 τούτῳ-αὐτῷ Ia τοῦτο παραινέει λέγων αὐτῷ (αὐτῷ om. Pb) G Pb || 6 τι (vel ὅτι) ἐὰν G Ia εἰ τι ἂν Pb || θεάσῃς τὸ G || 6-7 παριπ.-μὴ πρὸς om. G || 7 τοῦτο Pb Ia τοῦ G τοῦτον edd. || 8 τὴν γῆν Ia || 9 αὕτη edd. αὕτη G αὕτη Pb Ia || γε om. Pb || ἢ om. Ia || 10 ἐὰν G || σὺ om. Pb

90

Ἑχὶς καὶ ὕδρος

Ἑχὶς φοιτῶν ἐπὶ τινὰ κρήνην ἐπινεν. ὁ δὲ ἐνταῦθα οἰκῶν ὕδρος ἐκώλυνεν αὐτόν, ἀγανακτῶν εἰ γε μὴ ἀρκεῖται τῇ ἰδίᾳ νομῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ δίαιταν ἀφικνεῖται. αἰεὶ δὲ τῆς φιλονεικίας αὐξανομένης, συνέθεντο ὅπως εἰς μάχην ἀλλήλοις καταστῶσι καὶ τοῦ νικῶντος ἢ τε τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος νομὴ γένηται. ταξάμενων
 5 δὲ αὐτῶν προθεσμίαν, οἱ βάτραχοι διὰ μῖσος τοῦ ὕδρου παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἔχιν παρεθάρσυνον αὐτόν ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ συμμαχήσειν αὐτῷ. ἐνσταθείσης

δὲ τῆς μάχης ὁ μὲν ἔχισ πρὸς τὸν ὕδρον ἐπολέμει, οἱ δὲ βάτραχοι μηδὲν περαιτέρω δρᾶν δυνάμενοι μεγάλα ἐκεκράγεσαν. καὶ ὁ ἔχισ νικήσας ἡτιᾶτο αὐτούς, εἰ γε συμμαχήσειν αὐτῷ ὑποσχόμενοι παρὰ τὴν μάχην οὐ μόνον οὐκ ἐβοήθουν, ἀλλὰ καὶ ἥδον. οἱ δὲ ἔφασαν πρὸς αὐτόν “ἀλλ’ εὖ ἴσθι, ὦ οὗτος, ὅτι ἡ ἡμετέρα συμμαχία οὐ 10 διὰ χειρῶν, διὰ δὲ μόνης φωνῆς συνέστηκεν.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἐνθα χειρῶν χρεῖα ἐστὶν ἡ διὰ λόγων βοήθεια οὐδὲν λυσιτελεῖ.

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia)

1 ἔχισ ποτὸν ἐπὶ τινος κρήνης Pa || ἡ-οικοῦσα ὕδρα-ἀγανακτοῦσα, εἰ τις ἰη/γα, Ph || ἐκώλυσεν Pa || 2 ὅτι μὴ Pa || καὶ τὴν ἑαυτοῦ Pb || 4 κατασταθῶσι Pg || τῷ νικῶντι Pa || τοῦ ὕδατος καὶ τῆς γῆς Pa Pg || γίνεταί Pa || 5-7 διὰ μίσος-βάτραχοι om. Pg || 6 παρεθάρσυνον Ia -αν G Pa παραθαρρύνουσιν Pb || ἐνστάσης Ia ἐστάσης Pa || 7 ὁ μὲν ἔχισ om. Pa || οὐδὲν G || παρετέρω G Pa || 8 δυν. δρᾶν Ph Pg || ἐκεκράγεσαν Ia κεκράγεσαν (-εισαν Ph) G Pb Pg ἐκραύγασαν Pa || ἡτιάσατο Pb || εἰ γε Ia ὅτι γε (γε om. Pb) G Pb Pg Pa || 9 περὶ τ. μάχην G Pb Pg || αὐτῷ Pa γιν οὐκ || 10 πρὸς αὐτούς Pg || εὖ γε Pa || 11 ἀλλὰ διὰ μόνης Pb || καθέστηκεν Pb || 12 ἐστὶν om. Pa || λόγον Pb

91

Ὅνος παίζων καὶ δεσπότης

Ἐχων τις κύνα Μελιταῖον καὶ ὄνον διετέλει ἀεὶ τῷ κυνὶ προσπαίζων· καὶ δὴ, εἴ ποτε ἔξω δειπνοίῃ, ἐκόμιζέ τι αὐτῷ καὶ προσιόντι καὶ σαίνοντι παρέβαλλεν. ὁ δὲ ὄνος φθονήσας προσέδραμε καὶ σκιρτῶν ἐλάκτισεν αὐτόν. καὶ ὅς ἀγανακτήσας ἐκέλευσε παίοντας αὐτόν ἀπαγαγεῖν καὶ τῇ φάτῃ προσδῆσαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα πεφύκασιν.

5

Codd. G Pb Pa Pc (Mo)

2 ἔξω ἐδείπνει διεκόμιζε Pa || παρέβαλλεν Mo per corr. περίβαλεν tell. || 3 φθονέσας G Pa || ἐλάκτισεν Pa || καὶ ὅς Pc καὶ ὥς G Pa καὶ ὁ δεσπότης Pb || 4 ἀπαγαγεῖν (ἐπ- G) Pa Pc G ἀγαγεῖν Pb || 5 πρὸς ταῦτα (sic) Pb

92

Κύνες δύο

Ἐχων τις δύο κύνας τὸν μὲν θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ οἰκουρὸν ἐποίησε. καὶ δὴ, εἴ ποτε ὁ θηρευτικὸς ἐξιών ἐπ’ ἄγραν συνελάμβανέ τι, ἐκ τούτου μέρος καὶ τῷ ἐτέρῳ παρέβαλλεν. ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ καὶ τὸν ἕτερον ὀνειδίζοντος, εἰ γε αὐτὸς μὲν ἐξιών παρ’ ἕκαστα μοχθεῖ, ὁ δὲ οὐδὲν ποιῶν τοῖς αὐτοῦ πόνοις ἐντρυφᾷ, ἐκείνος ἔφη πρὸς αὐτόν “ἀλλὰ μὴ ἐμέ μέμφου, ἀλλὰ τὸν δεσπότην, ὅς οὐ πονεῖν με 5 ἐδίδαξεν, ἀλλοτρίους δὲ πόνους κατεσθίειν.”

Οὕτω καὶ τῶν παιδῶν οἱ ῥάθυμοι οὐ μεμπτέοι εἰσίν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἄγωσιν.

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia III)

1 ἐδίδασκε Pg Pa || 2 εἴ ποτε om. Pb ποτε (om. εἰ) Pa || θηρευτῆς Pa || πρὸς ἄγραν G Pb || ἐκ τούτου μέρος Pb τούτου (-τω Pa) ἐκ μέρους Pg Pa τοῦτο δὲ ἐκ μέρος G || 3 παρέβαλλεν G -ίβαλεν tell. || 4 μὲν om. Pb Pg || παρ’ ἕκαστα-ποιῶν om. G || παρ’ ἐκ. | ἀεὶ (linea subductum) διόλου Pb || μοχθεῖ Pb -οίη Pg Pa || δ’ Pb Pg || ἑαυτοῦ

Pb || ἐτρόφα (i || 5 ἔφη οἱ. Pg || ἀλλὰ τ. δ. | τὸν δ. δὲ Pb || 5-6 π. μὲν ἔδειξεν Pa || 6 ἀλλ' ἀλλοτρίοις πόνοις ἐσθίειν Pb || 7 εἰσὶν οἱ. Pa || 8 ἀγούσιν Pg

93

Ἔχισ καὶ ῥίνη

Ἔχισ εἰσελθὼν εἰς χαλκουργοῦ ἐργαστήριον παρὰ τῶν σκευῶν ἔρανον ᾗτει λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν ἦκε πρὸς τὴν ῥίνην καὶ αὐτὴν παρεκάλει δοῦναί τι αὐτῷ. ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα εἶπεν "ἀλλ' εἰρήθης εἰ παρ' ἐμοῦ τι ἀποίσεσθαι οἰόμενος, ἦτις οὐ διδόναι, ἀλλὰ λαμβάνειν παρὰ πάντων εἴωθα."

5 Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι μάταιοι εἰσιν οἱ παρὰ φιλαργύρων τι κερδαίνειν προσδοκῶντες.

Codd. G Pb Mb Pa-(Ia)

1 ἐλθὼν Pb || περί G Pb || 2 ἦκε | ἦδε Pb ἦκε καὶ Mb || ῥίνα Pb || ταύτην Pb om. Mb || 3 ὑπολαβοῦσα Mb || ἀπίσεσθαι τι Mb ὑποίσεσθαι τι Pb || 4 παρὰ πάντων εἴωθα Pa παρ' ἀπάντων οἶδα Mb περί π. εἴωθα G Pb || 5 εἰσὶν οἱ. Pa || οἱ (οἱ Pb) περί-προσδοκῶσιν G Pb || κερδαίνειν τι Mb τι κερδάνειν (sic) Pa

94

Πατήρ καὶ θυγατέρες

Ἔχων τις δύο θυγατέρας τὴν μὲν κηπουρῷ ἐξέδωκε πρὸς γάμον, τὴν δὲ ἑτέραν κεραμεῖ. χρόνου δὲ προελθόντος ἦκεν πρὸς τὴν τοῦ κηπουροῦ καὶ ταύτην ἡρώτα πῶς ἔχοι καὶ ἐν τίνι αὐτοῖς εἶη τὰ πράγματα. τῆς δὲ εἰπούσης πάντα μὲν αὐτοῖς παρῆναι, ἐν δὲ τοῦτο εὐχεσθαι τοῖς θεοῖς, ὅπως χειμῶν γένηται καὶ ὄμβρος, ἵνα τὰ λάχανα

5 ἄρδευθῇ, μετ' οὐ πολὺ παρεγένετο καὶ πρὸς τὴν τοῦ κεραμέως καὶ αὐτῆς ἐπυνθάνετο πῶς ἔχοι. τῆς δὲ τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐνδείσθαι εἰπούσης, τοῦτο δὲ μόνον εὐχεσθαι, ὅπως αἰθρία τε ἐπιμείνῃ καὶ λαμπρὸς ὁ ἥλιος, ἵνα ξηραυθῇ ὁ κέραμος, εἶπε πρὸς αὐτὴν "ἐὰν σὺ μὲν εἰδῖαν ἐπιζητῆς, ἡ δὲ ἀδελφή σου χειμῶνα, ποτέρᾳ ὑμῶν συνεύξομαι,"

10 Οὕτως οἱ ἐν ταύτῳ τοῖς ἀνομοίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως περὶ τὰ ἑκάτερα πταίουσιν.

Codd. G Pb Pg Pa (Ca)-(Ia III)

1 κηπουρῷ Pb ei sic infra || 2 προύκοντος Pg || πρὸς G Pb ὡς Pa εἰς Pg || τοῦ om. Pg || 3-4 παρῆναι, ἐν δὲ τοῦτο (τοῦ G) Pb G πάρεστι ἐν δὲ τ. Pg παρ ἐν δὲ τ. Pa || 5 καὶ ἀντε πρὸς om. Pg Pa || αὐτῆς Pg αὐτὸς Pa οὕτως G Pb || 6 εἰπούσης Ca om. tell. || 7 τε om. Pg τε καὶ Pa || λαμπρὰ post τε libri del. Hsg. || ἐπιμείνῃ ἡ σελήνη Pa || ὁ ἀντε ἥλιος om. Pb Pg || εἶπε δὲ Pa Pg || πρὸς αὐτὰς Pa || 8 ἐπιζητεῖς G Pg || δὲ om. G || συνεύξομαι libri omnes || 9 deest ἐπιμυθίῳ in G || ἀνόμοις Pa

95

Ἀνὴρ καὶ γυνὴ ἀργαλέα

Ἔχων τις γυναῖκα πρὸς πάντα λίαν τὸ ἥθος ἀργαλέαν ἐβουλήθη γινῶναι εἰ καὶ πρὸς τοὺς πατρῆους οἰκέτας ὁμοίως διάκειται· ὅθεν μετὰ προφάσεως εὐλόγου πρὸς τὸν πατέρα αὐτὴν ἐπεμψε. μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης αὐτῆς ἐπυνθάνετο πῶς αὐτὴν οἱ οἰκεῖοι προσεδέξαντο. τῆς δὲ εἰπούσης "οἱ βουκόλοι καὶ οἱ ποιμένες

5 με ὑπεβλέποντο," ἔφη πρὸς αὐτὴν "ἀλλ', ὦ γύναι, εἰ τούτοις ἀπήχθου οἱ ὄρθρου

μέν τὰς ποιμένας ἐξελαύνουσιν, ὅψε δὲ εἰσίασι, τί χρή προσδοκᾶν περὶ τούτων οἷς πᾶσαν τὴν ἡμέραν συνδιέτριβες;”

Οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα καὶ ἐκ τῶν προδήλων τὰ ἄδηλα γνωρίζεται.

Codd. G Pb Pg Mb Pc-(Ia III)

1 γυναῖκα τις ἔχων Mb || τὸ ἦθος πρὸς πάντα ἀργαλέον λίαν Pc, unde Hsg. λίαν quasi dittographia ortum elevent || πάντα G Pb Pg Mb Pc πάντας Hsg. quasi ex Pc πάντας τοὺς οἰκέλους Cham. || ἡβουλήθη γυνῶναι Pb ἐβόλετο μαθεῖν Pc || 3 αὐτὴν G Ia αὐτῆς Pg Mb Pc αὐτοῖς Pb || ἐπαυελθούσης codd. Vat. 1702 (Ph) recensitionis Ia ἐπελθούσης codd. plerique rec. Ia ἐλθούσης G Pb Pg Mb Pc || 4 ἀπεδείξαντο Pg || 5 με] συρρα post βουκόλοι in Pg Mb || ἀπεβλέποντο Pc || 6 εἰσίασι Pg, nescio an recte εἰσίασι Mb || 7 συνδιέτριβες Pb συνέτριβες G διέτριβες Pg Mb Pc || 8 ἐκ post καὶ Pb om. tell. || γνωρίζονται Pb om. Pc

96

Ἔχισ καὶ ἀλώπηξ

Ἔχισ ἐπὶ δέσμη ἀκανθῶν εἰς τινα ποταμὸν ἐφέρετο. ἀλώπηξ δὲ παριούσα, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν “ἄξιος τῆς νεῶς ὁ ναύκληρος.”

Πρὸς ἄνδρα πονηρὸν μοχθηροῖς πράγμασιν ἐγκυρήσαντα.

Codd. Pb Pg G Pa Pc-(II IV)

1 ἐπὶ δέσμη (-ην Pg) ἀκ. Pb Pg ὑπὸ παλιούρων δέσμη (δεσμηθεὶς Pc) G Pa Pc || εἰς τ' π. ἐφέρετο Pb Pg ἐπὶ ποταμοῦ παρεφέρετο G ὑπὲρ ποταμὸν παρεφέρετο Pa ὑπὸ ποταμῷ (?) παρεγένετο Pc || ἀλώπηξ δὲ π. (παρούσα G)-αὐτόν Pb G Pa Pc ἀλ. δὲ θεασαμένη αὐτὴν Pg || 2 ἄξιος ἄξιος Pc || νεῶς G Pb νηὸς tell. || 3 ἐγκυρ. Pa Pc ἐκ- G ἐγχειρίσαντα (-ήσαντα Pg) Pb Pg

97

Ἐριφος καὶ λύκος αὐλῶν

Ἐριφος ὑστερήσας ἀπὸ ποιμνῆς ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἔριφος λέγει τῷ λύκῳ “πέπεισμαι, λύκε, ὅτι σὸν βρώμᾳ εἰμι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀδόξως ἀποθάνω, αὐλησον, ὅπως ὀρχήσωμαι.” αὐλοῦντος δὲ τοῦ λύκου καὶ ὀρχουμένου τοῦ ἐρίφου, οἱ κύνες ἀκούσαντες ἐδίωκον τὸν λύκον. ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ λύκος λέγει τῷ ἐρίφῳ “ταῦτα ἐμοὶ καλῶς γίνεται· ἔδει γὰρ με μακελλάριον ὄντα αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι.”

5

Οὕτως οἱ παρὰ γνώμην τοῦ καιροῦ τι πράττοντες καὶ ὦν ἐν χερσὶν ἔχουσιν ὑστεροῦνται.

Codd. G Pb Pg Mb Pa-(Ia III)

1 ἀπὸ] ὑπὸ Pa || ποιμνῆς post Pg Mb || τοῦ δὲ ἐρίφου ἀτονήσαντος καὶ τοῦ λύκου καταλαβόντος (ex Ia) post κατεδ. add. Mb || δὲ om. Mb || 2 λύκε om. Pg Mb || 3 ὀρχήσομαι Pb Pa || τοῦ ἐρίφου ὀρχ. Pb || 4 ἐπακούσαντες Pg || καὶ (om. Pa) ἐξελθόντες post ἀκ. Pb Pa || τὸν λύκον ἐδίωκον Pb || ἐδίωκον G Pb κατεδίωκον Pa κατεδίωξαν Pg Mb || ἐπιστραφεὶς δὲ λέγει G ὁ δὲ ἐπ. λ. Pb || 5 καλῶς γίνεται G Pb Pa καὶ εὖ γε δὴ Pg Mb || με om. Pg || ἐρίμ. om. Mb tale habet Pg: πρὸς τοὺς παρὰ τὴν ἑαυτῶν τύχην τι πράττοντας

98

Ἐριφος ἐπὶ δώματος ἐστὼς καὶ λύκος

Ἐριφος ἐπὶ τινος δώματος ἐστὼς λύκον παριόντα ἐλοιδορεῖ. ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν “οὐ σὺ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.”

‘Ο λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ καιροὶ διδῶσι κατὰ τῶν ἀμεινόνων θράσος.

Codd. Pg Mb(bis)-(II III IV) *Huius fab. nihil praeter epimythium extat in G Pb, ubi legitur in fine fab. sequentis (nr. 99); meo errore factum est ut fab. 98 et 99 hic praevertendo ordine legantur, legenda erat 99 ante 98, ut in archetypo; cf. κυρτα p. 306*

1 πρὸς αὐτόν] αὐτῷ Mb || 3 ὅτι διδῶσι κ. τ. ἀμ. θράσος (τά θράση Pb) οἱ καιροὶ G Pb || θάσος Pg Mb

99

Ἀγαματοπώλης

Ξίλινόν τις Ἑρμῆν κατασκευάσας, τοῦτον προσενεγκὼν εἰς ἀγορὰν ἐπώλει. μηδενὸς δὲ ὠνητοῦ προσιόντος, ἐκκαλέσασθαι τινὰ βουλόμενος ἐβόα ὡς ἀγαθοποιὸν δαίμονα καὶ κέρδους δωρητικὸν πιπράσκει. τῶν δὲ παρατυχόντων τινὸς εἰπόντος πρὸς αὐτόν “ὦ οὗτος, καὶ τί τοῦτον τοιοῦτον ὄντα πωλεῖς, δέον τῶν παρ’ αὐτοῦ
5 ὠφελειῶν ἀπολαύειν;” ἀπεκρίνατο “ὅτι ἐγὼ μὲν ταχείας ὠφελείας τινὸς ἐπιδέομαι, αὐτὸς δὲ βραδέως εἴωθε τὰ κέρδη περιποιεῖν.”

Πρὸς ἄνδρα αἰσχροκερδῇ μηδὲ θεῶν πεφροντικότα ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G (173) Pa Pc-(G99 Pb Pg Mb Ca)-(Ia)

1 Ἑρμῆν τις ξύλινον G 99 Pb Pg Mb || τοῦτον-ἐπώλει] καὶ προσενεγκὼν (προσαγαγὼν Pg Mb) εἰς ἀγορὰν (τὴν ἀ. Pg Mb) ἐπώλει G 99 Pb Pg Mb ἐπώλει προσενεγκὼν τοῦτον ἐν πόλει Pa || εἰς ἀγορὰν om. G173 Pc || 2 μηδενὸς-προσιόντος om. G 173 || προϊόντος Pg Mb || 3 τηρητικὸν Ia Ca || 3-4 τινος-οὗτος] τις ἔφη ὦ ἄνθρωπε G 99 || 4 ὄντα om. G 173 || 5 ἀπεκρίνατο] κάκεινος ἔφη G173 κάκεινος (om. Pg Mb) ἀπεκρίνατο λέγων G 99 Pb Pg Mb || δέομαι Pa || 7 μηδὲ (μὴ Pc) θεῶν π. G173 Pa Pc καὶ μηδὲν περὶ θεῶν πεφροντικότα (θεοῦ φροντίζοντα Mb) Pg Mb καὶ τὸ θεῖον περιφρονούντα Ia || εὐκαιρος om. G173

100

Ζεὺς, Προμηθεύς, Ἀθηνᾶ, Μῶμος

Ζεὺς καὶ Προμηθεύς καὶ Ἀθηνᾶ κατασκευάσαντες ὁ μὲν ταῦρον, Προμηθεύς δὲ ἄνθρωπον, ἡ δὲ οἶκον, Μῶμον κριτὴν εἵλοντο. ὁ δὲ φθονήσας τοῖς δημιουργήμασιν ἀρξάμενος ἔλεγε τὸν μὲν Δία ἡμαρτηκέναι τοῦ ταύρου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῖς κέρασι μὴ θέντα, ἵνα βλέπη ποῦ τύπτει τὸν δὲ Προμηθεά, διότι τοῦ ἀνθρώπου τὰς
5 φρένας οὐκ ἔξωθεν ἀπεκρέμασεν, ἵνα μὴ λανθάνωσιν οἱ πονηροί, φανερόν δὲ ἢ τί ἕκαστος κατὰ νοῦν ἔχει. τριτὸν δὲ ἔλεγεν ὡς ἔδει τὴν Ἀθηνᾶν τῷ οἴκῳ τροχοὺς ἐπιθεῖναι, ἵνα, ἐὰν πονηρῷ τις παροικισθῇ γείτονι, ῥαδίως μεταβαίνειν. καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτῆσας κατ’ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βασκανίᾳ τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν ἐξέβαλεν.

‘Ο λόγος δηλοῖ ὅτι οὐδὲν οὕτως ἐστὶν ἐνάρητον ὃ μὴ πάντως περὶ τι ψόγον ἐπιδέχεται.

Codd. G Pb Pa Pc (Ma)-(IV)

1 κατασκευάσαν Pa || ὁ Πρ. δὲ Pb || 2-3 Μῶμον-ἔλεγε om. Pc || 2 εἵλοντο G || 3 ἀρξάμενος Ma αἰξάνόμενος G Pa ἀχθόμενος Pb || τὰ κέρατα Pc || 4 μὴ Ma, om. cell. || ποῦ τύπτει Ma τοῦ τύπτειν G Pb Pc τὸ τύπτειν Pa || διὰ τὴν Pa, pro διότι || διότι ἀνθρώπου Pb || 5 φανερόν δὲ ἢ τί G φ. δὲ εἴ τι Pa φανεροὶ δὲ εἴ τι Pc φανερῶντες εἴ τι Pb || 6 τὸν οἶκον Pa || ὑποθεῖναι Coraës || 7 πονηρὸς τις παροικισθεὶς γείτων Pa || 8 κατ’ αὐτόν G

101

Κολοιδὸς καὶ ὄρνεα

Ζεὺς βουλόμενος βασιλέα ὀρνέων καταστήσαι προθεσμίαν αὐτοῖς ἔταξεν ἢ παραγενήσονται. κολοιδὸς δὲ συνειδὼς ἑαυτῷ δυσμορφίαν περιῶν τὰ ἀποπίπτοντα τῶν ὀρνέων πτερὰ ἀνελάμβανε καὶ ἑαυτῷ περιῆπτεν. ὡς δὲ ἐνέστη ἡ ἡμέρα, ποικίλος γενόμενος ἦκε πρὸς τὸν Δία. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ διὰ τὴν εὐπρέπειαν βασιλέα αὐτὸν χειροτονεῖν, τὰ ὄρνεα ἀγανακτήσαντα περιέστη καὶ ἕκαστον τὸ ἴδιον πτερόν ἀφείλετο. οὕτω τε 5 συνέβη αὐτῷ ἀπογυμνωθέντι πάλιν κολοιδὸν γενέσθαι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ χρεωφειλέται μέχρι μὲν τὰ ἀλλότρια ἔχουσι χρήματα δοκοῦσιν εἶναι, ἐπειδὴν δὲ αὐτὰ ἀποδώσωσιν, ὅποιοι ἐξ ἀρχῆς ἦσαν εὐρίσκονται.

Codd. G Pb Pg Pa Pc (Ma)-(Ia II IV)

1 ὀρνέοις Pb || ἐν ἡ Ia Ma || μὴ παραγενήσεσθαι Pa || 2 ὑποπίπτοντα Pb || 3 τὰ πτερὰ G πτίλα Pb || περιετίθει Pb || ἀνέστη G || 4 δὲ om. G || 5 ἀφείλατο Pb || οὕτως Pb || 6 αὐτὸν ἀπογυμνωθέντα Pb || ὥστε πάλιν Pc || 7 μὲν om. Pg || 8 αὐτὰ om. Pb || τὰ αὐτὰ Pa || ἀποδώσωσιν G Pb Pg Pc || ἀπαιτηθῶσιν Ia || ἦσαν ἐξ ἀρχῆς οὕτως εὐρ. G

102

Ἑρμῆς καὶ Γῆ

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῆν ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ δεῖξαι ὅθεν ὀρύξαντες σπήλαιον ποιήσουσι. τοῦ δὲ τὸ προσταχθέν ποιήσαντος, ἡ Γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν. ὡς δὲ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων τὸν Δία προστεταχέναι, ἔφη “ἀλλ’ ὀρυσσέτωσαν ὅσῃν βούλονται” στένοντες γὰρ αὐτὴν καὶ κλαίοντες ἀποδώσουσιν.” 5

Πρὸς τοὺς ῥαδίως δανειζομένους, μετὰ λύπης δὲ ἀποδιδόντας ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pg Pa Pc (Ma)-(Ia)

1 ἐκέλευσεν Ἑρμῆν G || ἐκ. Ἑρμῆ Pb Pg || ἐκάλεσεν Ἑρμῆ Pa || ἐκάλεσεν Ἑρμῆν Pc || 2 σπήλαιον ποιήσουσι (ποιήσωσιν G) Pb Pg Pa Pc G || πλεον οἰήσωσι (uel -σουσι uel οἰσουσι) Ia || πλεον ποιήσουσι Lachmann, Halm || π. ὀνήσονται Coraës || πλεονεκτήσουσι Haas || σιτολογήσουσι F. Bölle apud Hsr. || 3 ὁ δὲ Ἑ. Pb || 4 ὅσον Ma Cham. Hsr. || προσκλαίοντες G || παραδώσουσιν Pb || 5 ῥαδίως μὲν Ia Hsr. || καὶ μετὰ νίκης Pb || ὁ λ. εὐκ. om. Pg

103

Ἑρμῆς καὶ τεχνίται

Ζεὺς Ἑρμῇ προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον χέαι. ὁ δὲ τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον ἐκάστῳ ἐνέχει. ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος πολὺ φάρμακον κατελείπετο, λαβὼν ὅλην τὴν θυίαν κατ’ αὐτοῦ κατέχεεν. ἐκ τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας πάντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

Πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον ὁ λόγος εὐκαιρος. 5

Codd. G Pa¹ (96) Pa² (101) Mb-(Ia III)

1 χεῖν Pa² || 1-2 ὁ δὲ τρίτον τρίψας Pa² || 2 ὅσον Mb || ἐγχεῖ Pa¹ || ἐπὶ G || σκυτέως | ἱατροῦ Pa² || ὑπολειπόντος G || ὑπολειπόντος Pa¹ || 3 λαβὼν οὖν Pa² || θυσίαν Mb || χύσειν

P^a 4 δι ομι. (i) δὲ πάντων ομι. P^a 1 || σκυτέας | ιατρούς P^a 2 σκυτέας G Mh) δερματο-
αόπτεις. καὶ glossa p^a ad σκυτέας, legitur in marg. (i) || 5 ὁ λόγος εἵκαιρος πρὸς ἄνδρα ψ.
(ἀνδρὰς ψευδολόγους Mh) P^a 2 Mh

104

Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων

Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων περὶ τοξικῆς ἥριζον. τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος ἐντείναντος τὸ τόξον
καὶ τὸ βέλος ἀφέντος, Ζεὺς τοσοῦτον διέβη ὅσον Ἀπόλλων ἐτόξευσεν.

(ὣτως οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι, πρὸς τῷ ἐκείνων μὴ ἐφικέσθαι, καὶ
γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

Codd. G Ph Pa Pc

1 ἐκτείναντος Ph || 3-4 πρὸς-ὀφλισκάνουσιν | γέλωτος ἀξιοὶ εἰσιν Ph || πρὸς τὸ (i) Pa || ἐκείνου
Pa μὴ ἐκείνων Pc

105

Ἀνθρώπου ἔτη

Ζεὺς ἄνθρωπον ζωογονήσας ὀλιγοχρόνιον ἐποίησεν. ὁ δὲ τῇ ἑαυτοῦ συνέσει χρώ-
μενος, ὅτε ἐνίστατο ὁ χειμῶν, οἶκον ἑαυτῷ κατεσκεύασε καὶ ἐνταῦθα διέτριβε. καὶ δὴ
ποτε σφοδροῦ κρύους γενομένου καὶ τοῦ Διὸς ὕοντος, ἵππος ἀντέχειν μὴ δυνάμενος
ἦκε δρομαῖος πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τούτου ἐδεήθη ὅπως σκέπη αὐτόν. ὁ δ' οὐκ ἄλλως
5 ἔφη τοῦτο ποιήσῃν, ἐὰν μὴ τῶν ἰδίων ἐτῶν μέρος αὐτῷ δῶ. τοῦ δὲ ἀσμένως παραχωρή-
σαντος, παρεγένετο μετ' οὐ πολὺ καὶ βοῦς, οὐδ' αὐτὸς δυνάμενος ὑπομένειν τὸν
χειμῶνα. ὁμοίως δὲ τοῦ ἀνθρώπου μὴ πρότερον ὑποδέξεσθαι φάσκοντος, ἐὰν μὴ τῶν
ἰδίων ἐτῶν ἀριθμὸν τινα αὐτῷ παράσχη, καὶ αὐτὸς μέρος δούς ὑπεδέχθη. τὸ δὲ τελευ-
ταῖον κύων ψύχει διαφθειρόμενος ἦκε καὶ τοῦ ἰδίου χρόνου μέρος ἀπονείμας σκέπης
10 ἔτυχε. οὕτω τε συνέβη τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν μὲν ἐν τῷ τοῦ Διὸς χρόνῳ γένωνται,
ἀκεραίους τε καὶ ἀγαθοὺς εἶναι· ὅταν δὲ εἰς τὰ τοῦ ἵππου ἔτη γένωνται, ἀλαζόνας
τε καὶ ὑπαύχενας εἶναι· ἀφικνουμένους δὲ εἰς τὰ τοῦ βοός ἔτη, ἀχθεινοὺς ὑπάρχειν·
ἐπὶ δὲ τὸν τοῦ κυνὸς χρόνον διανύοντας ὀργίλους καὶ ὑλακτικούς γίνεσθαι.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆσαιτο ἂν τις πρὸς πρεσβύτην θυμῶδη καὶ δύστροπον.

Codd. G Ph Pg-(IV)

1 ζωογονήσας G ποιήσας Ph Pg || αὐτὸν ἐποίησεν Ph Pg || 2 κατεσκεύαζε Ph || 3 γενομένου
Pg || 4 δρομαῖος Pg || σκέπη αὐτόν δέχεται G || 5 οἰκίῳν ὁστῶν Ph || 6 ὁ βοῦς Pg || 7 ὑποδέξεσθαι
Schh. ὑποδέξασθαι libri || 8 αὐτῷ ομι. Ph || κατάσχη Ph || ὑπήχθη G || 9 χρόνου
χρεῖσμοῦ G || αὐτῷ ἀπονείμας Pg || 10 οὕτω γὰρ συμβαίνει Pg || 11 δὲ καὶ εἰς G || 12 ἀχθεινοὺς
Haas apud Hsg. ἀρχικούς libri || 13 ἐπὶ δὲ-διανύοντας G Pg τοὺς δὲ-ἀνύοντας
Ph || ὀλίγους Pg || 14 τούτῳ-πρὸς Ph οὗτος ὁ λόγος χρῆσεται ἂν τις πρὸς G οὗτος ὁ λ.
ἀρμόττει πρὸς Pg

106

Ζεὺς καὶ χελώνη

Ζεὺς γαμῶν τὰ ζῶα πάντα εἰστία. μόνῃ δὲ χελώνῃ ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν
αἰτίαν τῇ ὑστεραίᾳ ἐπυνθάνετο αὐτῆς διὰ τί μόνῃ ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἦλθε. τῆς δὲ

εἰπούσης “οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος,” ἀγανακτήσας κατ’ αὐτῆς παρεσκεύασεν αὐτὴν τὸν οἶκον αὐτὸν βαστάζουσιν περιφέρειν.

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἰροῦνται μᾶλλον λιτῶς οἰκεῖν ἢ παρ’ ἄλλοις πολυτε- ὶ
λῶς διαιτᾶσθαι.

Codd. Pn Pb Cn G-(III)

1 Ζεὺς γαμῶν τὰ om. G Ζ. συγκαλεσάμενος τὰ Pb || πάντα τὰ ζῶα Pn || ὑστερησάσης om. G || 2 ἐπὶ τῷ δείπνῳ G || ἦλθες G Pb || 3 φίλος οἶκος, ἄριστος οἶκος Pb || 4 τὸν οἶκον αὐτὸν Pb αὐτὸν τὸν οἶκον Cn αὐτὸν οἶκον G τὸν οἶκον αὐτῆς Pn || περιφέρειν Pb φέρειν G ἐπιφέρειν Cn om. Pn || 5 λιτῶς οἶκοι (αι οἶκωι?) G λιτῶ οἶκῳ μένειν Cn || ἄλλοις Pb ἄλλους G ἄλλων Pn ἄλλην Cn || πολυτελῶς Pb

107

Ζεὺς καὶ ἀλώπηξ

Ζεὺς, ἀγασάμενος ἀλώπεκος τὸ συνετὸν τῶν φρενῶν καὶ τὸ ποικίλον, τὸ βασιλείον αὐτῇ τῶν ἀλόγων ζῶων ἐνεχείρισε. βουλόμενος δὲ γινῶναι εἰ τὴν τύχην μεταλλάξασα μετεβάλετο καὶ τὴν γλισχρότητα, φερομένης αὐτῆς ἐν φορείῳ κύνθαρρον παρὰ τὴν ὄψιν ἀφῆκεν. ἡ δὲ ἀντισχεῖν μὴ δυναμένη, ἐπειδὴ περίπτατο τῷ φορείῳ, ἀναπηδήσασα ἀκόσμως συλλαβεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο. καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ’ αὐτῆς πάλιν ὶ
αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀπεκατέστησεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, κἂν τὰ προσχήματα λαμπρότερα ἀναλάβωσι, τὴν γοῦν φύσιν οὐ μετατίθενται.

Codd. G Pb Mb Pn-(Ia)

1 ἐργασάμενος G θεασάμενος Pn || 2 ἐνεχείρησε G Pb Mb || τὴν τύχην Pb τύχην (om. τὴν) G τὰς τύχας Pn τὴν ψυχὴν Mb || 3 μετεβάλλετο Pb Mb || τ. γλισχρότητα Mb τῆς γλισχρότητος Pn τὴν ἔξιν G Pb || περὶ G Pb || 4 τοῦ φορείου Pb Mb || ἀναποδίσασα Pb || 5 ἀκόσμος Pn || 6 τάξιν] ὄψιν Pb || 7 ὁ λ. δ. ὅτι om. Mb || 8 τὴν-μετ.] οὐ μετατίθενται τὴν φύσιν Mb || τὴν γὰρ φ. G

108

Ζεὺς καὶ ἄνθρωποι

Ζεὺς πλάσας ἀνθρώπους ἐκέλευσεν Ἑρμῇ νοῦν αὐτοῖς ἐγχεῖν. κακείνος μέτρον ἴσον ποιήσας ἐκάστω ἐνέχεεν. συνέβη δὲ τοὺς μὲν μικροφυεῖς πληρωθέντας τοῦ μέτρου φρονίμους γενέσθαι, τοὺς δὲ μακροὺς, ἅτε μὴ ἐφικομένου τοῦ ποτοῦ [μὴδὲ μέχρι γονάτων] εἰς πᾶν τὸ σῶμα, ἀφρονεστέρους γενέσθαι.

Πρὸς ἄνδρα εὐμεγέθη μὲν σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον, ὁ λόγος εὐκαιρος. ὶ

Codd. G Pb Pg Mb Pn Pc-(Ia)

1 ἀνους πλάσας Pc || Ἑρμῇ Pg Mb || νοῦν αὐτοῖς Pg σὺν αὐτοῖς νοῦν Mb || ἐγχεῖν] ἐπιστῆσαι Pg Mb || 1-2 μέτρον ἴσον ποιήσας G Pb Pc μ. π. ἴσον Pg Mb Pa || 2 ἐνέχεεν ἐκάστω Pa || δέ] οὖν Pb || πληρωθέντας Pb -θέντος rel. || 3 ἐφικνομένους Mb ἐφικομένους Pa || τόπου Pg Mb || 3-4 μὴδὲ μέχρι γονάτων delent Halm, Cham. post σῶμα colloca Charitonides || μὴδὲ om. Pc || μὴδὲ εἰς πᾶν τὸ σῶμα μέχρι γονάτων Pb || 5 ἐπιμυθίῳ om. G || μὲν] τῷ G || ὁ λ. εὐκ. om. Pg Mb ὁ καιρὸς εὐλόγος Pc

109

Ζεὺς καὶ Αἰσχύνη

Ζεὺς πλάσας ἀνθρώπους τὰς μὲν ἄλλας διανοίας εἰθὺς αὐτοῖς ἐνέθηκε, μόνης δὲ Αἰσχύνης ἐπελάθετο. διόπερ ἀμνηχανῶν πόθεν αὐτὴν εἰσαγάγῃ ἐκέλευσεν αὐτὴν διὰ τοῦ ἀρχοῦ εἰσελθεῖν. ἡ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀντέλεγε καὶ ἠναξιοπάθει, ἐπεὶ δὲ σφόδρα αὐτῇ ἐπέκειτο, ἔφη “ἀλλ’ ἐγὼγε ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις εἴσειμι, ὥς, ἂν ἕτερόν 5 μοι ἐπεισέλθῃ, εὐθέως ἐξελεύσομαι.” ἀπὸ τούτου συνέβη πάντας τοὺς πόρνους ἀναισχύντους εἶναι.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα μάχλον.

Codd. G Pb Pg Pc-(III)

1 διανοίας] διαθέσεις Cham. ei Hsg., ex III || εἰθὺς om. Pg || ἐπέθηκεν G || 2 μὴ σχῶν G Pc prou ἀμνηχ. || 3 τοῦ ἀρχου G τὰς ἀρχὰς Pb Pg τοῦ ἀνάρχου Pc || ἀναξιοπάθει G Pg ἀνηξ- Pb ἀνεξ- Pc || 3-4 αὐτῇ σφόδρα Pc || 4 ταύταις (om. ταῖς) G τοιούταις Pb || 5 ἐπεισέλθοι Pg || καὶ συνέβη Pc || πόρνους Pb Pg πονηροὺς Pc μάχλους G || 6 ἀν. εἶναι] ἀναισχυντῆσαι Pc || 7 ἄνδρα πόρνον G Pb

110

Ἥρω

Ἥρῳα τις ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔχων τούτῳ πολυτελῶς ἔθυσεν. αἰεὶ δ’ αὐτοῦ ἀναλίσκομένου καὶ πολλὰ εἰς θυσίας δαπανῶντος, ὁ ἥρωρ ἐπιστὰς αὐτῷ νύκτωρ ἔφη “ἀλλ’, ὦ οὗτος, πέπαυσο τὴν οὐσίαν διαφθείρων· ἐὰν γὰρ πάντα ἀναλώσας πένης γένῃ, ἐμὲ αἰτιάσῃ.”

Οὕτω πολλοὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀβουλίαν δυστυχοῦντες τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς θεοὺς 5 ἀναφέρουσιν.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc

1 δὲ Pa Pc || ἐξαναλίσκομένου G Pb Pa ἐξαλ- Pc || 2 εἰς θυσίαν Pg Mb Pc || νυκτός Mb || 3 πέπαυσο τὴν οὐσίαν διαφθείρων (διατρίβων Pb) τὴν οὐσίαν G Pb π. τὰς οὐσίας διαφθείρων Pa || ἀναλώσης (-σεις Mb) καὶ Pb Pg Mb || 4 οὕτως G Pb || τὸν θεόν Pg Mb || cf. p. 306

111

Ἡρακλῆς καὶ Πλούτος

Ἡρακλῆς ἰσοθεωθεὶς καὶ παρὰ Διὶ ἐστιώμενος ἕνα ἕκαστον τῶν θεῶν μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης ἡσπάζετο. καὶ δὴ τελευταίου εἰσελθόντος τοῦ Πλούτου, κατὰ τοῦ ἐδάφους κύψας ἀπεστρέψατο αὐτόν. ὁ δὲ Ζεὺς θαυμάσας τὸ γεγονὸς ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τὴν αἰτίαν δι’ ἣν πάντας τοὺς δαίμονας ἀσμένως προσαγορεύσας μόνον τὸν 5 Πλούτον ὑποβλέπεται. ὁ δὲ εἶπεν “ἀλλ’ ἐγὼγε διὰ τοῦτο αὐτόν ὑποβλέπομαι, ὅτι, παρ’ ὃν καιρὸν ἐν ἀνθρώποις ἤμην, ἐώρων αὐτόν ὥς ἐπὶ πλείστον τοῖς πονηροῖς συνόντα.”

Ὁ λόγος λεχθεὶς ἂν ἐπὶ ἀνδρὸς πλουσίου μὲν τὴν τύχην, πονηροῦ δὲ τὸν τρόπον.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(Ia)

1 περὶ G Pb || τῶν θεῶν om. Pc || 2 τελευταῖον (-αῖον G) G Pg || εἰσιόντος Pb || 3 κύψας Pb κρύψας tell. || ἀπεστρέψατο Pb || 4 τοὺς δαίμονας om. Pb || προσ. ἀσμένως Pa || 5 ὑποβλέπεται Pg Pa ἀποβλ- G Pb ἀπεβλέπετο Pc || φησιν Pg || ἀλλ’-ὑποβλέπομαι om. Pg || ἀποβλέπομαι Pc || 6 τὸ πλείστον Pb Pa || 8 ψυχὴν Pc

112

Μύρμηξ καὶ κάνθαρος

Θέρους ὥρᾳ μύρμηξ περιπατῶν κατὰ τὴν ἄρουραν πυροὺς καὶ κριθὰς συνέλεγεν, ἀποθησαυρίζομενος ἑαυτῷ τροφήν εἰς τὸν χειμῶνα. κάνθαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐθαύμασεν ὡς ἐπιπονώτατον, εἴ γε παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μοχθεῖ παρ' ὃν τὰ ἄλλα ζῶα πόνων ἀφειμένα ραστώνην ἄγει. ὁ δὲ τότε μὲν ἡσύχαζεν, ὕστερον δέ, ὅτε χειμῶν ἐνέστη, τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου κλυσθείσης ὁ κάνθαρος ἦκεν πρὸς αὐτὸν λιμώτων καὶ τροφῶν μεταλαβεῖν δεόμενος. ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν "ὦ κάνθαρε, ἀλλ' εἰ τότε ἐπόνεις, ὅτε με μοχθοῦντα ὠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπέδεδου."

Οὕτως οἱ περὶ τὰς εἰθηνίας τοῦ μέλλοντος μὴ προνοοῦμενοι περὶ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.

Codd. G 112 Pb Pg 72 Pa 104-(Ia)

1 πυροὺς] σίτους Pb || 2 τροφὰς Pa || 3 αὐτῷ Pa || μοχθεῖ παρ' ὃν om. Pa || τὰ δὲ ἄλλα Pa || 4 ἀφειμένα Pg || ραστώνη διάγειν Pa || 4-5 ὡς δ τε χειμῶν ἐνέστη καὶ G Pa || 5 ἐκλυσθείσης Pa || 6 καὶ Pb om. G Pg Pa || τροφῶν G Pb Pg τροφῆς Pa || ἔφη Pb Ia om. G Pg Pa || 7 με μοχθοῦντα Ia ἐμόχθουν καὶ με (ἐμέ Pg Pa) G Pb Pg Pa || 8 περὶ (bis) G Pb Pg παρὰ Pa || μὴ om. Pb || τῶν om. G

113

Θύννος καὶ δελφίς

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφίνος καὶ πολλῷ τῷ ροίῳ φερόμενος, ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἐμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ σφοδρᾶς ὀρμῆς ἐκβρασθεὶς εἰς τινα ἡϊόνα. ὑπὸ δὲ τῆς αὐτῆς φορᾶς ἐλαυνόμενος καὶ ὁ δελφίς αὐτῷ συνεξώσθη. καὶ ὁ θύννος, ὡς ἐθεάσατο, ἐπιστραφεὶς πρὸς αὐτὸν λιποψυχοῦντα ἔφη "ἀλλ' ἔμοιγε οὐκέτι λυπηρὸς ὁ θάνατος· ὁρῶ γάρ καὶ τὸν αἰτίον μοι θανάτου γενόμενον συναποθνήσκοντα."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ῥάδιον φέρουσι τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἴδωσι καὶ τοὺς αἰτίους τούτων γεγονότας δυστυχοῦντας.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia II III)

2 ὑπὸ τῆς σφ. Pb || ἐκβρασθῆναι Pa ἐκκρουσθεὶς Pb || εἰς τὴν ἡϊόνα Pc || δὲ om. G Pb Pg || 3 φορᾶς G || δελφίν Pb Pc || 4 πρὸς om. Pb || λιποψυχοῦντα Pg Pc λυπ- Mb λιποθυμοῦντα Pa || 5 μου τοῦ θανάτου Pb || θανάτῳ γ. συναποθνήσκον Pg || 6 ῥαδίως Pg Mb || τὰς τῶν ὁμοίων σ. Pa || 7 γεγ. δυστυχοῦντας] συναποθνήσκοντας Pb

114

Ἱατρὸς ἐπ' ἐκφορᾷ

Ἱατρὸς ἐκκομιζομένῳ τινι τῶν οἰκείων ἐπακολουθῶν ἔλεγε πρὸς τοὺς προπέμποντας ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἴνου ἀπείχετο καὶ κλυστῇρι ἐχρήσατο, οὐκ ἂν ἀπέθανε. τούτων δὲ τις ὑποτυχὼν ἔφη "ὦ οὗτος, ἀλλ' οὐ νῦν σε ἔδει ταῦτα λέγειν, ὅτε οὐδὲν ὀφελὸς ἐστί, τότε δὲ αὐτῷ παραινεῖν, ὅτε καὶ χρῆσθαι ἡδύνατο."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι δεῖ τοῖς φίλοις παρὰ τὰς χρείας τὰς βοηθείας παρέχεσθαι, ἀλλὰ μὴ μετὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόγνωσιν κατειρωνεύεσθαι.

Codd. G Ph Pg Mb Pa Pc-(Ia II III)

1 τῶν οἰκείων om. Pc || κατακολουθῶν Pg Mb om. Ph || πρὸς τοὺς συμπομπέοντας Ph || πρὸς τ. συμπομπέοντας Pc (antim. προπέμποντας G || 2 ὦ οἶτος Mh || κλυστηρίῳ Pc κλυστήρσι Schu. || ἐκέχρητο Pg Mb || 3 τοῦτον G Ph Pg Pc || ὑπολαβὼν Pg Mb || οὐ νῦν (νῦν om. Ph) σε ἔδει (δεῖ G) G Ph Pa Pc || οὐ δεῖ σε νῦν Pg || οὐ δεῖ νῦν σε Mh || τοῦτο λέγειν Pg Mb || 4 ἐστὶ om. Pa || τότε δέ] ἀλλὰ τότε Mh Pc || παραινεῖν αὐτῷ Ph π. (om. αὐτῷ) Pa || καὶ χρῆσθαι Pa Pc || κέχρησθαι Ph Pg Mb || χρῆσθαι G || 5 ὁ λ. δηλοῖ om. Mh || χρῆ τοῖς φίλους Ph || περὶ G Ph Pa || 6 τὰς-ἀπογνώσεις Pa || τὴν om. Ph || τῶν om. Pg

115

Ἰξευτῆς καὶ ἀσπίς

Ἰξευτῆς ἀναλαβὼν ἱξὸν καὶ τοὺς καλάμους ἐξῆλθεν ἐπ' ἄγραν. θεασάμενος δὲ κίχλαν ἐπὶ τινος ἰψηλοῦ δένδρου καθημένην, ταύτην συλλαβεῖν ἠβουλήθη. καὶ δὴ σινάψας εἰς μῆκος τοὺς καλάμους ἀτενὲς ἔβλεπεν, ὅλος ὢν πρὸς τῷ ἀέρι τὸν νοῦν. τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἄνω νεύων ἔλαθεν ἀσπίδα πρὸ τῶν ἑαυτοῦ ποδῶν κοιμωμένην
5 πατήσας, ἣτις ἐπιστραφεῖσα δάξ ἐἰς αὐτὸν ἐνήκεν. ὁ δὲ λιποψυχῶν ἔφη πρὸς ἑαυτόν
"ἄθλιος ἔγωγε, ὃς ἕτερον θηρεῦσαι βουλόμενος ἔλαθον αὐτὸς ἀγρευθεὶς εἰς θάνατον."

Οὕτως οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλάς ῥάπτοιντες φθάνουσιν αὐτοὶ συμφοραῖς περιπίπτοντες.

Codd. G Ph Pg Pa Pc-(Ia II III)

1 τοὺς om. Pg || 2 ἐβουλήθη G Pa || ἠδυνήθη Ph || 3 ἀνάψας G Ph || τὸν ἀέρα Pg Pc || 4 τῶν ποδῶν αὐτοῦ Pg || κοιμώμενον Pa || 5 πατήσαι Ph Pa || δάξ-ἐνήκεν scripsi, scd dubitanter || δάξ ἐἰς αὐτὸν ἀνήκεν (ἀνείκεν G) G Pg Pc || δῆξει αὐτὸν ἀνήκεν Pa || ἐπληξεν αὐτόν Ph || δάξ αὐτόν ἀνείλεν scripsi. Hsr. || nunt. δῆγμα (vel δῆξιν) αὐτῷ ἐνήκε.' cf. f. 231 || λιποψυχῶν Ph Pg Pc || 6 ὅστις Pc || ἔλαθον-ἀγρευθεὶς] αὐτὸς ἠγρεύθη Pg || ἔλ. αὐτὸς ἀγρευθῆναι Pa || 7 τοὺς πέλας βλάπτοντες G || τοὺς π. ἐπιβουλεύοντες Pg || αἰτοὶ συμφ.] τούτοις αὐτοὶ Pg || συμφοράς περιπίπτοντας G

116

Καρκίνος καὶ ἀλώπηξ

Καρκίνος ἀναβάς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τινος αἰγιαλοῦ μόνος ἐνέμετο. ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, ἀπορούσα τροφῆς, προσδραμούσα συνέλαβεν αὐτόν. ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεισθαι ἔφη "ἄλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι θαλάσσιος ὢν χερσαῖος ἠβουλήθην γενέσθαι."
5 Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλιπόντες ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως δυστυχοῦσιν.

Codd. G Ph Pg Mb Pa Pc-(Ia III)

1 μόνος ἐνέμετο om. G || ἐκάθητο Ph || 2 ἀνέλαβεν G Ph || 3-4 ὅτι χερσαῖος ἐγενόμην θαλάσσιος ὢν Pc

117

Κάμηλος κεράτων ἐπιθυμήσασα

Κάμηλος θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ τοῖς κέρασιν ἀγαλλόμενον, φθονήσασα αὐτῷ ἐβουλήθη καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι. διόπερ παραγενομένη πρὸς τὸν Δία τοῦτου

ἰδέετο ὅπως αὐτῇ κέρατα προσνείμῃ. καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς. εἴ γε μὴ ἀρκεῖται τῷ μεγέθει τοῦ σώματος καὶ τῇ ἰσχύϊ, ἀλλὰ καὶ περισσοτέρων ἐπιθυμεῖ, οὐ μόνον αὐτῇ κέρατα οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν ὠτων ἀφείλετο. 5

Οὕτω πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις ἐποφθαλμιῶντες λανθάνουσι καὶ τῶν ἰδίων στερούμενοι.

Codd. G Ph Pg Pa Pc-(Ia II IV)

1 τοῖς Ph om. coll. || φθονέσασα G Pa || φθ. αἰτὸν Pc || 2 ἡβουλήθη Pb Pc || διόπερ|
διό καὶ Pb διό Pg || 3 προσνείμει Pg || 4 ἀρκοῖτο Pb || 5 οὐ πηλε πρ. om. G || ἀφείλατο
G ἀφῆκεν Pa || 6 ἐποφθαλμίζοντες Pb ἀντοφθαλμοῦντες Pg

118

Κάστωρ

Κάστωρ ζῳὸν ἐστὶ τετράπουν ἐν λίμνῃ νεμόμενον. τούτου λέγεται τὰ αἰδοῖα εἰς τινὰς θεραπείας χρήσιμα εἶναι, καὶ δὴ εἴ ποτέ τις αὐτὸν θεασάμενος διώκει, εἰδὼς οὐ χάριν διώκεται μέχρι μὲν τινος φεύγει τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῇ χρώμενος, πρὸς τὸ ὁλόκληρον ἑαυτὸν φυλάξαι· ἐπειδὴν δὲ περικατάληπτος γένηται, ἀποκόπτων τὰ ἑαυτοῦ αἰδοῖα ρίπτει καὶ οὕτως τῆς σωτηρίας τυγχάνει. 5

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων φρόνιμοί εἰσιν ὅσοι διὰ χρήματα ἐπιβουλευόμενοι ἐκεῖνα ὑπερορώσιν ὑπὲρ τοῦ ἔνεκα τῆς σωτηρίας μὴ κινδυνεύειν.

Codd. G Pb Pg Mb Pa-(Ia II III)

1 ζῳὸν ἐστὶ τετράπουν G ἐστὶ ζ. τ. Pb ἐ. τ. Pg ἐ. τ. ζ. Mb ζ. τ. Pa || ἐν λίμνῃ
G ἐν λίβυῃ Pb || γινόμενον (γεν- Pb) G Pb γιγνόμενον Pa || 2 θεοπροπίας Mb || εἶναι
om. Pa || διώκει G Pa || ἐκτέμνειν βουλόμενος πρὸς διώκει G Pb Pa Ia om. Pg Mb || 3
τινος χάριν Pg Mb || μέχρι μὲν τινος om. Pg Mb μ. μέντοι τινός Pa || συγχρώμενος G Pa
Ia || 4 αὐτὸν Pb || φυλάξαι G Pb διαφυλάξαι Pg Mb Pa Ia || δὲ Pb Pa οὖν Pg Mb
om. G || δὲ πον κατὰληπτος Pb || 5 αὐτοῦ Mb || καὶ οὕτω Pg Mb || τῆς σωτ. αὐτοῦ περιγίνεται
(παραγ- Mb) Pg Mb || 6-7 φρόνιμοί εἰσι ὅσοι (οἱ φρ. ὅσοι Pb Pa)-ὑπὲρ τοῦ ἔνεκα (ἐν. om.
G Pa) τῆς σωτηρίας μὴ κινδυνεύειν G Pb Pa οἱ φρ. ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σῶσεως οὐδένα λόγον
χρημάτων ποιοῦνται Pg οἱ φρ. ποιοῦσιν, ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σῶσεως μηδένα λόγον τῶν χρημάτων
ποιούμενοι Mb

119

Κηπουρὸς ἀρδεύων λάχανα

Κηπουρῷ τις ἐπιστὰς ἀρδεύοντι τὰ λάχανα ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τὴν αἰτίαν δι' ἣν τὰ μὲν ἄγρια τῶν λαχάνων εὐθαλῆ τέ ἐστι καὶ στερεά, τὰ δὲ ἡμερα λεπτὰ καὶ μεμα-
ραμμένα. κακέϊνος ἔφη “ἡ γῆ τῶν μὲν μήτηρ, τῶν δὲ μητρειά ἐστι.”

Οὕτω καὶ τῶν παιδῶν οὐχ ὁμοίως τρέφονται οἱ ὑπὸ μητρειᾶς τρεφόμενοι τοῖς μητέρας ἔχουσιν. 5

Codd. G Pb Mb Pa Pc

1 κηπουρῷ Pb Mb Pc || τὰ om. Pb Mb Pc || ἐπίθετο Mb || αὐτῷ Pc || δι' ἣν αἰτίαν Pb
|| 2 εὐθανῇ Mb || ἐστὶ om. Pa εἰσι Pc || καὶ ἀνθηρά Mb || μεμαραμμένα (-αμένα Pa Pc)
G Pa Pc μεμαρασμένα Pb Mb || 3 κακέϊνος ἔφη Pb ὁ δὲ ἔφη ὅτι Mb καὶ εἶπεν Pa
καὶ ἡ γῆ εἶπε (om. ἡ γῆ) Pc desunt in G || τῶν μὲν ἀγρίων ἡ γῆ μήτηρ ἐστὶ, τῶν
δὲ ἡμέρων μητρειά Mb || ἐστὶ om. Pa πρὸς μήτηρ in Pc || 4 ἀπὸ Mb || 4-5 τῶν ἔχόντων
μητέρας Mb

120

Κηπουρός καὶ κύων

Κηπουροῦ κύων εἰς φρέαρ ἔπεσεν. ὁ δὲ ἀνιμήσασθαι αὐτὸν βουλόμενος ἐπεκατέβη. ὁ δὲ κύων ἠπορημένος, ὡς προσῆλθεν αὐτῷ, οἶόμενος ὑπ' αὐτοῦ βαπτίζεσθαι ἔδακεν αὐτόν. καὶ ὅς κακῶς διατεθεὶς ἔφη "ἄλλ' ἔγωγε ἄξια πέπονθα· τί γάρ, σοῦ ἑαυτὸν κατακρημνίσαντος, τοῦ κινδύνου σε ἀπαλλάξαι ἐπειρώμην;"

- 5 Πρὸς ἄνδρα ἀχάριστον καὶ τοὺς εὐεργέτας ἀδικοῦντα.

Codd. G P^b P^g M^b P^a P^c (M^a M^o)-(Ia III)

1 κηπουροῦ P^b M^b P^c || ἐπέπεσεν P^c || ὁ δ' G P^b || αὐτὸν *om.* P^g | ἐπεκατέβη M^a M^o ἐπεὶ κατέβη G P^a ἐκεῖ κ. P^b *Ch om.* *Hng.* ὑποκατέβη (ὑπεκ- M^b) P^g M^b || 1-2 ἐπεκ.-ἠπορημένος *om.* P^c || 2 ὁ κύων P^a || ἀπορησάμενος P^b P^g M^b || οἶόμενος | δοκῶν P^g M^b || ἀπ' αὐτοῦ G P^a | βεβαπτίσθαι P^g M^b βαπτισθῆναι P^c || 3 καὶ ὡς G P^a M^a || σεαυτὸν P^a P^c *om.* G || 4 πειρώμενος G | βουλόμεν P^b P^c || 5 καὶ-ἀδικοῦντα (ἀδ. ὁ μῦθος M^b) P^g M^b πρὸς τοὺς εὐεργέτας καὶ πρὸς ἀδικοῦντα (-τας P^a) ὁ μῦθος ἀρμόζει G P^b P^a πρὸς εὐεργέτας καὶ πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας ὁ λόγος εὐκαιρος P^c

121

Κιθαρωδὸς

Κιθαρωδὸς ἀφυγῆς ἐν κεκονιαμένῳ οἴκῳ συνεχῶς ἄδων, ἀντηχοῦσης αὐτῷ τῆς φωνῆς, ᾧῃ αὐτὸν εὐφωνον εἶναι σφόδρα. καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἔγνω δεῖν καὶ εἰς θέατρον εἰσελθεῖν. ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ σκηνὴν καὶ πάνυ κακῶς ἄδων λίθοις βαλλόμενος ἐξηλάθη.

- 5 Οὕτω καὶ τῶν ρητόρων ἔνιοι ἐν σχολαῖς εἶναι τινες δοκοῦντες, ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται, οὐδενὸς ἄξιον εὐρίσκονται

Codd. G P^b P^a M^b-(Ia III)

1 κ. ἀμουσος ἐν P^b || οἴκῳ κεκ. M^b || συνηθῶς M^b || ἀντηχοῦσης δὲ P^b || 2 ᾧῃ αὐτὸν *Stegnbach* ὥστε (ὡ- P^b P^a) αὐτόν (αὐτόν νομίσαι P^b) G P^a P^b ὥστε νομίσαι αὐτόν (*vel* αὐτόν) Ia ἐνόμισεν αὐτόν M^b || σφόδρα εἶναι P^a || ἐπὶ τούτῳ ἐπαρθεὶς M^b || τοῦτο G P^b || 3 καὶ-εἰσελθεῖν (εἰσελθὼν G) | θεάτρῳ αὐτόν ἐπιδουῖναι (*ex* Ia) M^b || ἐπὶ σκηνὴν G P^b P^a πρὸς τὸ ἐπιβεῖξασθαι Ia ἐπὶ τὸ δειξάσθαι M^b || λίθοις (-ους G) β. ἐξηλάθη G P^b P^a λίθοις αὐτόν ἐξέωσαντες ἀπέλυσαν Ia M^b || 5 δοκοῦντες εἶναι τι M^b τινες δοκοῦντες (*om.* εἶναι) P^a || 6 ἀφίκονται G M^b || οὐδενὸς εἰσιν ἄξιοι M^b

122

Κλέπται καὶ ἀλεκτρυόνων

Κλέπται εἰς τινα οἰκίαν εἰσελθόντες οὐδὲν μὲν ἄλλο εὗρον, μόνον δὲ ἀλεκτρυόνα, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπηλλάγησαν. ὁ δὲ μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι ἐδέετο ὅπως αὐτόν ἀπολύσωσι, λέγων χρησίμῳ αὐτόν τοῖς ἀνθρώποις εἶναι νύκτωρ αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείροντα. οἱ δὲ ὑποτυχόντες ἔφασαν "ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτό σε μᾶλλον

- 5 θύομεν· ἐκείνους γὰρ ἐγείρων ἡμᾶς οὐκ ἔρς κλέπτειν."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἠναντίωται ἃ δὴ τῶν χρηστῶν ἐστὶν εὐεργετήματα.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(In III)

1 οἶκον Pg Mb || ἐλθόντες Pb || οὐδὲν μὲν ἄλλο (δ. om. G) εὖρον, μόνον δὲ G Pa εὖρον οὐδὲν, μόνον δὲ Pb οὐδὲν ἄλλο εὖρον εἰ μὴ μόνον Pc οὐδένα εὖρον εἰ μὴ Pg Mb καὶ μηδὲν ἄλλο εὐρηκότες ἢ (εἰ μὴ Vind. 178) μόνον In || 2 ἀπῆσαν Pg Mb || θ. ὑπ' αὐτῶν Pb || ἔδιδετο αὐτῶν Pg Mb || ὅπως ἂν Pb || 3 λέγων-εἶναι (ὑπάρχειν Pg Mb) G Pb Pg Mb χρήσιμον δὲ τα τοῖς ἀντοῖς καὶ Pa εἰ αὐτὸν χρ. τοῖς ἀντοῖς εἶναι λέγων Pc || νυκτός Pg Mb || αὐτὸν G || 4 ἐγείροντα πρὸς τὰ ἔργα Pb || τὰ om. Pg || ἐγείραντα G Mb ἐγείρειν Pa || ὑποτυχόντες (-οὔντες G Pb) Pa G Pb om. Pg Mb Pc In || ἀλλὰ om. Pg Mb || σε μάλιστα G Pa Pc || 5 γὰρ om. G || ἡμᾶς-κλείπτειν (κλ. ἐξ ἐτέρων Pb) Pg Mb Pb ἐξ ἐτέρων ἡμᾶς οὐκ ἔστ κλ. Pa Pc ἐξετέρω ἀγῆμας οὐκ ἔστ ἡμᾶς κλ. G || 6 ἐρίμ. om. Mb || ἡναντίωνται Pb -οὔται Pg || 7 ἀ δὴ G ἀ διὰ Pc τὰ διὰ Pa ἀ Pg ἄτινα Pb || 7 εἰσιν Pc

123

Κολοιὸς καὶ κόρακες

Κολοιὸς τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων κολοιῶν διαφέρων, ὑπερφρονήσας τοὺς ὁμοφύλους, παρεγένετο πρὸς τοὺς κόρακας καὶ τούτοις ἤξιον συνδιαιτᾶσθαι, οἱ δὲ ἀμφιγνοοῦντες αὐτοῦ τό τε εἶδος καὶ τὴν φωνὴν παίοντες αὐτὸν ἐξέβαλον. καὶ ὅς ἀπελαθεῖς ὑπ' αὐτῶν ἤκε πάλιν πρὸς τοὺς κολοιούς. οἱ δὲ ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τῇ ὕβρει οὐ προσεδέξαντο αὐτόν. οὕτω τε συνέβη αὐτῷ τῆς ἐξ ἀμφοτέρων διαίτης στερηθῆναι.

5

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰς πατρίδας ἀπολιπόντες καὶ τὰς ἀλλοδαπὰς προκρίνοντες οὔτε ἐν ἐκείναις εὐδοκιμοῦσι, διὰ τὸ ξένους εἶναι, καὶ ὑπὸ τῶν πολιτῶν δυσχεραίνονται διὰ τὸ ὑπερπεφρονῆκεν αὐτούς.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(In)

1 τῷ μεγέθει Schn. πῶσω μ. G Pb Pg Pc ὁπῶσω-μ. Pa || τῶν ἄλλων μεγέθει Pa || κολοιῶν om. Pa Pc || ὑπερφέρων Pa || 1-2 τὰς ὁμοφύλας παρεγένετο G || 2 τούτους Pb Pa || ἀμφιγνόντες Pb Pg Pc || 3 αὐτῷ τὸ Pa || ἐξεβάλλον G ἐξω ἐβαλλον Pg || καὶ ὡς G Pa || ἀπελασθεῖς G || ἀπ' αὐτῶν Pg Pc || 4 ἤλθε Pg || εἰς τ. κ. Pb ἐπὶ τ. κ. Pg || 5 συνέβη αὐτόν Pg || διαίτης Pc || 6 ἀπολιμπάνοντες Pb Pg || τὴν ἀλλοδαπὴν Pb Pg || 7 διὰ τὸ ξένους (ξένοι Pc) G Pa Pc om. Pb Pg || ὑπὸ (παρὰ Pg) τῶν ἰδίων πολιτῶν Pb Pg || δυσχεραίνονται (-νεσθαι Pa) G Pa Pc ἀποστρέφονται Pb Pg || 8 διὰ καὶ Pa || διὰ-αὐτοῖς om. Pb Pg

124

Κόραξ καὶ ἀλώπηξ

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκάθισεν. ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτόν καὶ βουλομένη τοῦ κρέως περιγενέσθαι στᾶσα ἐπὶ αὐτόν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, λέγουσα καὶ ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. ὁ δὲ παραστήσαι αὐτῇ θέλων ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μέγαλα ἐκεκράγει. ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη "ὦ κόραξ, καὶ φρένας εἰ εἶχες, οὐδὲν ἂν ἐδέξαιτο εἰς τὸ πάντων σε βασιλεύειν."

5

Πρὸς ἄνδρα ἀνόητον ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(II IV)

1 θ. αὐτόν] τοῦτον θ. Pg || 2 καὶ Pb deest tell. || κρέατος Pa || τε om. Pg || 3 λέγουσα καὶ ὅτι Pg λ. ὡς tell. || μάλιστα αὐτόν Pg || μάλιστα om. Pc || 4 ἐγένετο Pa || παραστήσαι (περιστ- Pb)-ἔχει (εἶχε Pb) om. Pg || αὐτῇ Pa αὐτήν G Pb αὐτῷ Pc || 5 ἀπαβαλὼν Pa ἐβαλὼν Pc || κάτω Pg μιστ κρέας || μεγάλως Pc || δὲ om. Pb || 6 καὶ φρένας-βασιλεύειν] ἔχεις τὰ πάντα, νοῦν μόνον κτῆσαι (cf. Buhner, 77) Pb || καὶ om. Pg || εἰ φρ. εἶχες Pg || οὐδὲν ἐδέξαιτο εἰς-βασ. G οὐδὲν ἂν ἐδέξαιτο εἰς τὸ π. σε βασιλεύειν Pa οὐδὲν ἂν ἔδει σε τοῦ π. βασιλεύειν Pc οὐκ ἂν ἐδέξαιτο σε εἰς τὸ π. βασιλεύειν Pg || 7 ὁ λόγος οὗτος ἀρμόζει πρὸς ἄνδρα ἀνόητον Pg

125

Κορώνη καὶ κόραξ

Κορώνη φθονήσασα κόρακι ἐπὶ τῷ διὰ οἰωνῶν μαντεύεσθαι ἀνθρώποις καὶ τὸ μέλλον προφαίνειν καὶ διὰ τοῦτο ὑπ' αὐτῶν μαρτυρεῖσθαι, ἐβουλήθη τῶν αὐτῶν ἐφικέσθαι. καὶ δὴ θεασαμένη τινὰς ὁδοιπόρους παριόντας ἤκεν ἐπὶ τινος δένδρου καὶ στᾶσα μεγάλα ἐκεκράγει. τῶν δὲ πρὸς τὴν φωνὴν ἐπιστραφέντων καὶ καταπλαγέντων,
 5 εἰς τις ὑποτυχὼν ἔφη “ἀλλ’ ἀπίωμεν, ὦ φίλοι· κορώνη γάρ ἐστιν, ἥτις κεκραγυῖα οἰωνὸν οὐκ ἔχει.”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι πρὸς τῷ τῶν ἴσων μὴ ἐφικέσθαι καὶ γέλωτα ὀφλίσκάνουσιν.

Codd. G Pb Pa (Ma Mo)-(III)

1 φθονήσασα G || ἐπὶ τὸ Pa || οἰωνωντεύεσθαι G || 2 ἐβουλήθη Pb || 3 ἐπὶ τι δένδρον Pb || 4 μεγάλως Pb || τὰς φωνὰς Pa || 5 ὦ φίλοι om. Pa || ἐστιν om. Pa || 7 πρὸς τὸ τῶν ἡσων(ι') Pa

126

Κολοῖος καὶ ἀλώπηξ

Κολοῖος λιμώττων ἐπὶ τινος συκῆς ἐκάθισεν. εὐρῶν δὲ τοὺς ὀλύνθους μηδέπω πεπεῖρους προσέμενεν ἕως σῦκα γένωνται. ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἐγχρονίζοντα καὶ τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ μαθοῦσα ἔφη “ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ οὗτος, ἐλπίδι προσέχων, ἥτις βουκολεῖν μὲν οἶδε, τρέφειν δὲ οὐδαμῶς.”

[Πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον ὁ λόγος εὐκαιρος.]

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia)

1 καὶ τοὺς ὀλύνθους εὐρῶν Pg || 2 συκαὶ G Pb || γένονται G Pg || 3 ἔφη πρὸς αὐτόν Pg || ἀπιδας G || 4 παρηγορεῖν pro β. Pg || 5 πρὸς-εἵκαιρος G pr. ἄνδρα φιλόνεικον ὁ λ. εἴκ. Pb ὁ λ. pr. ἄνδρα φιλόνεικον Pg pr. ἄνδρα φιλόνεικον Pa

127

Κορώνη καὶ κύων

Κορώνη (<Ἀθηνᾶ θύουσα>) κύνα ἐφ’ ἐστίασιν ἐκάλεσεν. ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτὴν “τί μάτην τὰς θυσίας ἀναλίσκεις; ἡ γὰρ δαίμων οὕτω σε μισεῖ ὥς καὶ τῶν σῶν οἰωνῶν τὴν πίστιν περιελέσθαι.” καὶ ἡ κορώνη ἀπεκρίνατο “ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο αὐτῇ θύω, διότι οἶδα αὐτὴν ἀπεχθῶς διακειμένην, ἵνα διαλλαγῇ.”

5 Οὕτω πολλοὶ διὰ φόβον τοὺς ἐχθροὺς εὐεργετεῖν οὐκ ὀκνοῦσιν.

Codd. G Pb Pa Pc Mb-(Ia III)

1 Ἀθηνᾶ θύουσα codd. ex recens. III ἐστῶσα G Pa Pc om. Pb Mb || τινὰ κύνα Pb || ἐφ’ Pb ἐπ’ G Pa εἰς Pc πρὸς Mb || προσεκαλεῖτο Mb || ἡ δὲ G || 1-2 τί (τί γάρ Pc)-ἀναλίσκεις] μὴ μ. τ. θ. ἀνάλισκε Mb || 2 ἡ γὰρ δαίμων G Pa ὁ γὰρ δ. Pb Pc ἡ γὰρ θεά Mb || οὕτως Pa Pc Mb || σῶν οἰωνῶν Pa || 3 προέλεσθαι Mb || ἀλλὰ διὰ Mb || 3-4 αἰτῶ θ.-αἰτόν Pb || 4 διαλλαγῇ μοι Pb μὴ διαλάττη G εὐμενῆς μοι γένηται Mb || 5 διὰ φ. πολλοὶ Mb || τοὺς ἐχθροὺς codd. nonnulli recens. III τοὺς πολλοὺς libri rell.

128

Κόραξ καὶ ὄφεις

Κόραξ τροφῆς ἀπορῶν, ὡς ἐθεάσατο ὄφιν ἐν τινι εἰηλίῳ τόπῳ κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς ἤρπασε. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος καὶ δακόντος αὐτόν, ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη “ἀλλ’ ἐγωγε δείλαιος, ὅστις τοιοῦτον ἔρμαιον εὖρον ἐξ οὗ καὶ ἀπόλλυμαι.”

Οὗτος ὁ λόγος λεχθεὶς ἂν ἐπ’ ἀνδρὸς ὃς διὰ θησαυροῦ εὔρεσιν καὶ περὶ σωτηρίας ἐκινδύνευσεν.

5

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(III)

1 ἐπὶ τινι G Ph || τόπῳ ἐν ἡλίῳ Pg || 2 δακνοντος Pb || 3 ὅστις (suil ὅστις in Pa) G Pg Pa Pc ὅτι Pb || εὖρων G εὔρηκα Pa || 4 λεχθείη ἂν] ἀρμόζει Pg || ἐπ’ ἀνδρὸς G Pc ἐπ’ ἄνδρα Pb Pa πρὸς ἄνδρας Pg || ὃς-ἐκινδύνευσεν] ὅστις πρὸς σῶαν θησαυρὸν εὖρων ὑπ’ αὐτοῦ ἐκιν. Pg

129

Κολοῖος καὶ περιστεραιί

Κολοῖος ἰδὼν περιστερὰς ἐν τινι περιστεροτροφείῳ καλῶς τρεφόμενας, λευκάνας ἑαυτὸν ἦκεν ὡς τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληψόμενος. αἱ δέ, μέχρι μὲν ἡσύχαζεν, οἰόμεναι περιστερὰν αὐτόν εἶναι προσίεντο· ἐπειδὴ δὲ ποτε ἐκλαθόμενος ἐφθέγγετο, τηνικαῦτα ἀμφιγνοήσασαι αὐτοῦ τὴν φωνὴν ἐξήλασαν αὐτόν. καὶ ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἐνταῦθα τροφῆς ἐπανῆλθε πάλιν πρὸς τοὺς κολοῖους· κἀκεῖνοι οὐ γνωρίζοντες αὐτόν διὰ τὸ χρῶμα τῆς μετ’ αὐτῶν διαίτης ἀπεῖρξαν αὐτόν. οὕτω τε δυοῖν ἐπιτυχεῖν ζητῶν οὐδὲ μιᾶς ἔτυχεν.

5

Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τοῖς ἑαυτῶν ἀρκεῖσθαι, λογιζομένους ὅτι ἡ πλεονεξία πρὸς τῷ μηδὲν ὠφελεῖν πολλάκις καὶ τὰ προσόντα ἀφαιρεῖται.

Codd. G Pb Pa (Ph)-(III)

1 περιστροφείῳ G τροφείῳ Pb || 2 ὡς καὶ (καὶ αὐτὸς Ph) ἀπὸ τῆς αὐτῆς G Pa Ph || μὲν Pb deest celeris || ἡσύχαζον Pa || οἰόμενος Pb || 3 εἶναι αὐτόν Pb || 4 ἀμφιγνοήσασαι Sternbach ἀμφιγνώσαι G ἀμφιγνώσασαι Pa Ph αὐται γνωρίσασαι Pb || αὐτόν G || τὴν φωνὴν-αὐτόν om. G || 5 ἀπῆλθε π. εἰς Pb || 6 μετ’ αὐτόν Pb || οὕτω δὲ Pb || τοῖν δυοῖν Pb || ἐπιτυχεῖν ζητῶν Pb ἐπιθυμήσαι ζ. G Pa ἐπιθυμήσας Ph, Cham. || 9 πρὸς τὸ G Pa

130

Κοιλία καὶ πόδες

Κοιλία καὶ πόδες περὶ δυνάμεως ἥριζον. παρ’ ἕκαστα δὲ τῶν ποδῶν λεγόντων ὅτι τοσοῦτον προέχουσι τῇ ἰσχύϊ ὡς καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα βαστάζειν, ἐκείνη ἀπεκρίνατο “ἀλλ’, ὦ οὔτοι, ἐὰν μὴ ἐγὼ τροφήν προσλάβωμαι, οὐδὲν ὑμεῖς βαστάζειν δύνασθε.”

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων μηδὲν ἐστὶ τὸ πολὺ πλῆθος, ἐὰν μὴ οἱ στρατηγοὶ ἄριστα φρονῶσιν.

5

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(Ia)

2 προσέχουσι τῇ ἰσχύϊ τοσοῦτον ὥστε Pb || προσέχουσι Pa || 3 ἀλλ' οἱ. Pb || ὡ οὕτως Mb
 εἰ μὴ Pc || εἰ μὴ τροφήν ἡμῖν ἐγὼ παρέσχοιμι Mb || οὐδὲν G || οὐδὲ vel οὐδ' cell. || 4 δύνασθαι
 G || δυνήσεσθε (-σθαι) cell. || 5 μηδὲν-πλήθος Hsr. τὸ μηδὲν ἐπὶ (ἐπὶ τὸ Pa Pc) πολὺ
 πλήθος G Pa Pc || μηδὲν εἶναι τὸ πλήθος Mb || ἀδύνατοί εἰσιν οἱ στρατιῶται Pb || ἂν μὴ Pb
 || 6 τὰ δριστα Pc

131

Κολοιὸς φυγὰς

Κολοιὸν τις συλλαβὼν καὶ δῆσας αὐτοῦ τὸν πόδα λίνῳ τῷ ἑαυτοῦ παιδίῳ ἔδωκεν.
 ὁ δὲ οὐχ ὑπομείνας τὴν μετὰ ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν
 ἦκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. περιειληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις, ἀναπτῆναι
 μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἐμελλεν, ἔφη πρὸς ἑαυτὸν "ἀλλ' ἔγωγε δείλαιος,
 5 ὅστις τὴν παρὰ ἀνθρώποις δουλείαν μὴ ὑπομείνας ἔλαθον ἑμαυτὸν καὶ σωτηρίας
 στερήσας."

Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσειεν ἂν ἐπ' ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ μετρίων ἑαυτοὺς κινδύνων
 ρύσασθαι βουλόμενοι ἔλαθον εἰς μείζονα δεινὰ πεσόντες.

Codd. G Pb Pa-(Ia III)

1 τὸν ἑαυτοῦ πόδα Pb || λινῷ καλῷ Pa || τὰ ἑαυτοῦ παιδία G || τῷ ἐ. παιδί Pa || τοῖς αὐτοῦ
 παισιν Pb || δέδωκεν G Pa || 2 μετ' Pa || 4 ἐπειδὴ ἀπὸ τεθνήσκειν G || 5 ὅστις περὶ ἀνῶν (ση
 ἀνῶνς ?) G || ὅστις τὴν παρὰ ἀνῶν Pa || ὅστις τὴν μετὰ τῶν ἀνῶν Pb || 6 στερῆσαι Pa || 7
 ἂν οἱ. G Pb || οἵτινες Pb || 8 πεσόντες Pb || περιπεσεῖν Pa || περιτυχόντες G

132

Κίων λέοντα διώκων

Κίων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν, τοῦτον ἐδίωκεν. ὡς δὲ ἐπιστραφεῖς ἐκείνος ἐβρυχή-
 σατο, φοβηθεὶς εἰς τοῦπίσω ἔφυγεν. ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἔφη "ὦ κακὴ
 κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὐ οὐδὲ τὸν βρυχηθμόν ὑπέμεινας;"

5 'Ο λόγος λεχθεὶς ἂν ἐπ' ἀνδρῶν αἰθάρδων οἱ τοὺς κατὰ πολὺ δυνατωτέρους συκοφαν-
 τεῖν ἐπιχειροῦντες, ὅταν ἐκείνοι ἀντιστῶσιν, εὐθέως ἀναχαιτίζουσιν.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia II)

1 ἐκείνος] ὡς λέων Pa || 2 τὰ ὀπίσω G Pg Mb || 3 σὺ ἐδίωκες λ. δε Pc || τὸν οἱ. Pg Mb
 || βρυγμόν Pg || βρυχμόν Mb || ὑπέμεινας τὸ σύνολον Pc || 4 ὁ λόγος οὗτος Pg Mb || ἐπ' ἀνδρὸς
 λεχθεὶς αἰθάρδους Pg Mb || λεχθεὶς ἂν ἐπ' ἀνδρὰ αἰθάρδων Pa || αἰθάρδων] αἰθαδεία συνόντων
 Pb || οἱ κατὰ πολὺ G Pb Pa Pc || δε τοὺς κ. π. Pg Mb || δυνατωτέρους Pg Mb Pa Pc || -οις
 G Pb || -ων Ia (οἱ. πολὺ) || 5 ἐπιχειρῶν Pg Mb || εὐθὺς Pc || ἀναχαιτιζόμενος φεύγει Pg
 Mb

133

Κύων κρέας φέρουσα

Κύων κρέας ἔχουσα ποταμὸν διέβαινε· θεασαμένη δὲ τὴν ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ
 ὕδατος ὑπέλαβεν ἑτέραν κύνα εἶναι μείζον κρέας ἔχουσαν. διώπερ ἀφείσα τὸ ἴδιον
 ὥρμησεν ὡς τὸ ἐκείνης ἀφαιρησομένη. συνέβη δὲ αὐτῇ ἀμφοτέρων στερηθῆναι, τοῦ
 μὲν μὴ ἐφικομένη, διότι μηδὲν ἦν, τοῦ δὲ, ὅτι ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ παρεσύρη.

Πρὸς ἄνδρα πλεονέκτην ὁ λόγος εὐκαιρος.

5

Codd. G Ph Pa Pc-(II IV)

1-2 ἐν τῷ ὕδατι Pa || 2 ὑπέλαβεν-ἔχουσιν om. Pa || μείζονα Pc || ἀφήσασα G || 3 ὥς Pc ὥστε Pa eis G Ph || ἀφαιρήσεται Pa ἀφαιρεθησομένη Ph || συνέβη-στερηθῆναι om. Pa || αὐτὴν G || 3-4 καὶ τὸ μὲν Pa || 4 ἐφικόμενῃ G ἐφικόμενον Pa || μὴδὲ Ph οἰδὲν Pa || τὸ δὲ Pa || δ' ὅτι G Ph || 5 εὐκαιρος om. G

134

Κύων κοιμώμενος καὶ λύκος

Κύων πρὸ ἐπαύλεως τινος ἐκοιμάτο. λύκος δὲ τοῦτον θεασάμενος καὶ συλλαβὼν οἷός τε ἦν καταφαγεῖν. ὁ δὲ αὐτοῦ ἐδεήθη πρὸς τὸ παρὸν μεθεῖναι αὐτόν, λέγων “νῦν μὲν λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός, μέλλουσι δέ μου οἱ δεσπότες γάμους ἄγειν· ἐὰν οὖν ἀφήσῃς με νῦν, ὕστερον λιπαρώτερον καταβοιήσεις με.” ὁ δὲ πεισθεὶς αὐτῷ τότε μὲν ἀπέλυσε· μεθ' ἡμέρας δὲ ὀλίγας ἐλθὼν, ὡς ἐθεάσατο αὐτόν ἐπὶ τοῦ δώματος κοιμώμενον, κατε- 5 κάλει πρὸς αὐτόν ὑπομιμνήσκων τῶν ὁμολογιῶν. ὁ δὲ ὑποτυχὼν ἔφη “ἀλλ', ὦ λύκε, ἐὰν αὐθις με πρὸ τῆς ἐπαύλεως κοιμώμενον ἴδῃς, μηκέτι γάμους ἀναμείνῃς.”

Οὕτως οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν περί τι κινδυνεύσαντες ἐκφύγωσι, ταῦτα ὕστερον φυλάσσονται.

Codd. G Ph Pg Mb Pa Pc-(Ia II III)

1 πρὸς ἐπ. G Ph || τοῦτον αὐτόν Pc om. Pa || 2 οἷός τε ἦν ὥστε Pb || καταβοιήσασθαι Pg || ὁ δὲ om. Pa || μεθεῖναι μὴ θῆναι Pg Mb || 3 μὲν om. Mb || οἱ δεσπότες μου Pg Mb || ἄγειν ἔχειν Pb ἀγαγεῖν Pc || ἐὰν οὖν καὶ ἐὰν Pg Mb || 3-4 ἀφήσῃς με νῦν (v. om. Pg Mb) Ph Pg Mb ἀφήσῃ αὐτόν (αὐτόν ἀ. Pa) G Pc Pa || 4 λιπαρώτερον γεγονότα Pg Mb λιπαρόν Pc λιπαρόν αὐτόν Pa || καταβοιήσεις με Ph καταβοιήσῃ με Pg καταβοιήσεται (-σθαι Pa) G Pc Pa καταθύσεις με Mb || αὐτόν Pc om. Pa || τότε μὲν om. Pc || ἀπέλυσεν αὐτόν Pg Mb || 5 ἐλθὼν om. Pa || κοιμώμενον om. Pc || κατεκάλει πρὸς G Pc ἐκάλει πρὸς Pb Pa προσεκαλεῖτο (om. πρὸς) Pg Mb || 6 ἀρτίως ἐξελθεῖν πρὸς αὐτόν add. Pb || αὐτόν ὑπομιμνήσκων αὐτόν Pg || συνθήκων Pg Mb || ὑπολαβὼν Pg Mb || 7 κοιμώμενον om. Pg Mb || ὑπομείνῃς Pc || 8 οὕτω καὶ οἱ Pc || περί τινος Pb π. τινι Pc || 8-9 ταῦτα ὕστερον Pb Pc τ. eis ὕστερον G Pa ὕστερον τ. Pg Mb || 9 φυλάττονται Pb Mb

135

Κύνες λιμώττουσαι

Κύνες λιμώττουσαι, ὡς ἐθεάσαντο ἐν τινι ποταμῷ βύρσας βρεχομένας, μὴ δυνάμεναι αὐτῶν ἐφικέσθαι συνέθεντο ἀλλήλαις ὅπως πρῶτον τὸ ὕδωρ ἐκπίωσιν, εἰθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. συνέβη δὲ αὐταῖς πινοῦσαι διαρραγῆναι (πρίν) ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.

Οὕτως ἐνιοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἐλπίδα κέρδους ἐπισφαλεῖς μόχθους ὑφιστάμενοι 5 φθάνουσι πρῶτον καταναλισκόμενοι ἢ ὧν βούλονται περιγεγόμενοι.

Codd. G Ph Mb Pa Pc-(Ia)

1 ἐπὶ τινος ποταμοῦ Mb || δυνάμενοι G Pa || 2 ἀλλήλαις G Mb || πρῶτον τὸ ὕδωρ G τὸ ὕδωρ πρ. Pc πρῶτον τὸ ὕδωρ Mb πρὸς τὸ ὕδωρ Pa τὸ ὕδωρ (om. πρ.) Pb || ἐκπ. εἰθ' οὕτως ἐκπιεῖν κοί Pa || 3 περί τ. β. Mb || παραγίνονται Pb || αὐτὰς πινοῦσας Pb || πρίν add. || 6 πρῶτον ἀναλισκόμενοι Mb πρὸς τὸν μόχθον Pa || ἢ om. Pa || περιγιγόμενοι G περιγεγόμενοι Pa

136

Κύων καὶ λαγῳός

Κίων θηρευτικός λαγῳὸν συλλαβὼν, τοῦτον ποτὲ μὲν ἔδακνε, ποτὲ δὲ αὐτοῦ τὰ χεῖλη περιέλειχεν. ὁ δὲ ἀπανθήσας ἔφη πρὸς αὐτόν “ἄλλ’, ὦ οὔτος, παῦσαί με καταδάκνων ἢ καταφιλῶν, ἵνα γινῶ πότερον ἐχθρὸς ἢ φίλος μου καθέστηκας.”

Πρὸς ἄνδρα ἀμφίβολον ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pg Pa-(IV)

1 λαγ. συλ. G Pa λ. συλλαβόμενος Pg λαβὼν ποτε λ. Pb || τοῦτον om. Pg || μὲν ποτὲ G || πῇ μὲν-πῇ δὲ Pb || 1-2 τὰ χεῖλη αὐτοῦ Pg τὰ χ. (om. αὐτοῦ) G || 2 μὴ καταδάκνων G Pa μέ δάκνων Pb || 3 ἐχθρὸς ἢ-καθίστηκας| ἐ. εἰ ἢ φίλος Pg || 4 εὐκαιρος om. Pg

137

Κώνωψ καὶ ταῦρος

Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι ταύρου καὶ πολὺν χρόνον ἐπικαθίσας, ἐπειδὴ ἀπαλλάττεσθαι ἐμελλεν, ἐπυνθάνετο τοῦ ταύρου εἰ ἤδη βούλεται αὐτόν ἀπελθεῖν. ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν “ἄλλ’ οὔτε ὅτε ἦλθες ἔγνων, οὔτε ἐὰν ἀπέλθης γνώσομαι.”

Τοῦτω τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα ἀδύνατον, ὅς οὔτε παρῶν οὔτε ἀπῶν ἐπιβλαβὴς ἢ ὠφέλιμός ἐστιν.

Codd. G Pb Pa Pc-(IV)

1 ἐπιστὰς ? Schn., cf. Babrii f. 84 || 2 ὑποτυχὼν om. Pc || 3 ἔφη Pb || οὔτε ὅτε ἐὰν ἀπέλθης Pa || ἂν ἀπ. Pc || 4 οὕτω τ. λόγῳ Pa || 5 ἐστίν om. Pa

138

Λαγωὶ καὶ βάτραχοι

Λαγωὶ καταγρόντες ἑαυτῶν δειλίαν ἔγνωσαν δεῖν ἑαυτοὺς κατακρημνίσαι. παραγενομένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τινα κρημνόν, ᾧ λίμνη ὑπέκειτο, ἐνταῦθα βάτραχοι ἀκούσαντες τῆς ποδοσφορίας ἑαυτοὺς εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἐδίδοσαν. εἰς δὲ τις τῶν λαγῳῶν θεασάμενος αὐτοὺς ἔφη πρὸς τοὺς ἐτέρους “ἀλλὰ μηκέτι ἑαυτοὺς κατακρημνίσωμεν· ἰδοὺ γάρ, εὖρηται καὶ ἡμῶν δειλότερα ζῶα.”

Οὕτω καὶ τοῖς ἀνθρώποις αἱ τῶν ἄλλων συμφοραὶ τῶν ἰδίων δυστυχημάτων παραμυθίαι γίνονται.

Codd. G Pb Pa Pc Pg-(II III IV)

1 καταγεγρότες Pc || ἑαυτῶν δειλίαν Pg ἐ. δειλίας G Pc τῆς ἐ. δειλίαν (-ίας Pa) Pb Pa || δεῖν om. Pa || 1-3 παραγενομένων-ποδοσφορίας| καὶ παραγεγρόμενοι ἐπὶ τινα λίμνην βαλεῖν ἑαυτοὺς. οἱ ἐν αὐτῇ βάτραχοι τοῦ ψόφου ἀκούσαντες Pg || 2 ἐπέκειτο Pb || 3 αὐτοὺς εἰς Pa || βάθεια G Pa || 4 τοὺς ἐταίρους αὐτοῦ Pg αὐτοὺς Pa || αὐτοὺς Pa αὐτοὺς Pg || 5 εὖρηται Pb Pa || καὶ om. Pc || 6 δυστυχίαι Pb

139

Λάρος καὶ ἱκτινος

Λάρος ἰχθὺν καταπιὼν, διαρραγέντος αὐτοῦ τοῦ φάρυγγος, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος νεκρὸς ἔκειτο. ἱκτινος δὲ αὐτόν θεασάμενος ἔφη “ἄξια σύ γε πέπονθας, ὅτι πτηνὸς γεννηθεὶς ἐπὶ θαλάσσης τὴν δίαιταν ἐποιῶ.”

Οὕτως οἱ τὰ οἰκεῖα ἐπιτηδεύματα καταλιπόντες καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιβαλλόμενοι εἰκότως δυστυχοῦσιν.

5

Codd. G Pa (Ca)-(Ia)

1 λάβρος Pa || αὐτῷ Pa || 2 ἰκτίνος libri ἰκτίνος edd., sine causa || πτηνός Nevelet -όν libri

140

Λέων ἐρασθεῖς

Λέων ἐρασθεῖς γεωργοῦ θυγατρός, ταύτην ἐμνηστεύσατο. ὁ δὲ μὴ ἐκδοῦναι θηρίῳ τὴν θυγατέρα ὑπομένων, μηδὲ ἀρνεῖσθαι διὰ φόβον δυνάμενος, τοιοῦτον ἐπενόησεν. ἐπειδὴ συνεχῶς αὐτῷ ὁ λέων ἐπέκειτο, ἔλεγεν ὡς νυμφίον μὲν αὐτὸν ἄξιον τῆς θυγατρός δοκιμάζει· μὴ ἄλλως δὲ αὐτῷ δύνασθαι ἐκδοῦναι, ἐὰν μὴ τοὺς τε ὀδόντας ἐξέλη καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκτέμῃ· τούτους γὰρ δεδοικέναι τὴν κόρην. τοῦ δὲ ῥαδίως διὰ τὸν ἔρωτα ἑκάτερα ὑπομείναντος, ὁ γεωργὸς καταφρονήσας αὐτοῦ, ὡς παρεγένετο πρὸς αὐτόν, ῥοπάλοις αὐτὸν παίων ἐξήλασεν.

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ ῥαδίως τοῖς πέλας πιστεύοντες, ὅταν τῶν ἰδίων πλεονεκτημάτων ἑαυτοὺς ἀπογυμνώσωσιν, εὐάλωτοι τούτοις γίνονται οἷς πρότερον φοβεροὶ καθεστήκεσαν.

10

Codd. G Pb Pa Pc Pg-(II IV)

1 γεωργοῦ τινος θυγατρίου Pc θυγατρός τινος γ. Pb θ. γ. Pg || ταύτη μνηστευθῆναι ἐβούλετο Pg || ἐκδοῦναι Pa || 2 ἐπιμένων Pg || ἀρνήσασθαι Pa || τὸν φόβον Pb Pg || φόβον τὴν θυγατέρα δ. Pa || δυνάμ.] βουλόμενος Pc || τοιοῦτόν τι Pb || 3 ἐπειδὴ δὲ G ἐπεὶ Pg || 3-4 ἔλεγεν-δοκιμάζει| λέγων ὡς νυμφίον με ἀνάξιον τῆς θυγατρός ἀποδοκιμάζει, ἔλεγε Pg || μὲν om. Pb || 4 δὲ om. Pg || ἐκδοῦναι φησὶν Pg || τε om. Pb Pg || ἐξέλγεται Pb Pg || 5 ἐκτέμνη Pg || δεδοικέναι τὴν κόρην| δεδ. ῥαδίως τὴν κ. ἔφη Pb τὴν κ. δεδ. ἔλεγε Pg || 6 ἑκάτερον Pb || ἐκ. ὑπεκσπάσαντος Pc ἐκ. καταδεξαμένου Pg || 7 παίων αὐτόν Pb αὐτόν παίοντα G || ἀπήλασεν Pg || 8 Ὁ-ὅτι| οὕτως Pb || πέλας| ἐχθροῖς Pb Pg || 9 ἀπογυμνάσωσιν G || οἱ πρὸς οἷς G || 10 καθεστήκασιν G Pb Pg Pc

141

Λέων καὶ βάτραχος

Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγότος ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἶόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι. προσμείνας δὲ αὐτοῦ μικρὸν χρόνον, ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν ἀπὸ τῆς λίμνης ἐξελθόντα, προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπὼν “μηδένα ἀκοή ταραττέτω πρὸ τῆς θέας.”

Πρὸς ἄνδρα γλωσσαλγίας οὐδὲν πλέον δυνάμενον ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pa Pc Pb Pg-(Ia II III)

1 πρὸς| περὶ G || τὰς φωνὰς Pa τὴν λίμνην Pc || εἶναι om. Pa || 2 αὐτοῦ G αὐτόν Pg αὐτῷ Pa om. Pb Pc || αὐτόν πρὸς ἐθεάσατο Pb, πρὸς ἐξελθόντα Pc om. rel. || 3 κατεπάτησεν αὐτόν Pg || μηδένα ἀκοή (ἄκων Pb)-θέας (πέρας Pg) Pb Pg Ia εἶτα τηλικούτος ὢν τηλικαῦτα βοῆς; G Pa Pc || 4 πρὸς-εὐκαιρος Pc πρὸς ἄνδρα (-ρος Pa) γλωσσαργίαν (-αλγίαν Pa) οὐδὲν πλέον τοῦ λαλεῖν δ. ὁ λ. εὐκαιρος (εἰκ. om. G) G Pa ὁ λ. εὐκαιρος (εἰκ. om. Pg) πρὸς ἄνδρα γλωσσώδη οὐδὲν πλ. τοῦ λαλεῖν δ. Pb Pg

142

Λέων γηράσας καὶ ἀλώπηξ

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφήν πορίζειν ἔγνω δεῖν δι' ἐπινοίας τοῦτο πράξαι. καὶ δὴ παραγενόμενος εἰς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα· καὶ οὕτω τὰ παραγενόμενα πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἐπίσκεψιν ζῶα συλλαμβάνων κατήσθιε. πολλῶν δὲ θηρίων καταναλωθέντων ἀλώπηξ
 5 τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνείσα παρεγένετο, καὶ στᾶσα ἄπωθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο αὐτοῦ πῶς ἔχοι. τοῦ δὲ εἰπόντος “κακῶς” καὶ τὴν αἰτίαν ἐρομένου δι' ἣν οὐκ εἴσεισιν, ἔφη “ἀλλ' ἔγωγε εἰσῆλθον ἄν, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰσιόντων ἵχνη, ἐξιόντος δὲ οὐδενός.”

Οὕτως οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφεύ-
 10 γουσιν.

Codd. G Pb Pa-(II III IV)

2 εἰς τὸ σπ. G || κατακλιθεὶς G κατακλεισθεὶς Pb Pa || 3 προσεποιεῖτο νοσεῖν Pa || 3-4 εἰς ἐπίσκεψιν Pb || 5 ἄπωθεν G Pa || 6 καλῶς Pb Pa || 7 εἰ οἷ. G Pa || ἐξιόντων G

143

Λέων καὶ ταῦρος

Λέων ταύρῳ παμμεγέθει ἐπιβουλείων ἐβουλήθη δόλῳ αὐτοῦ περιγενέσθαι. διόπερ πρόβατον τεθυκέναι φήσας ἐφ' ἐστίασιν αὐτὸν ἐκάλεσε, βουλόμενος κατακλιθέντα αὐτὸν καταγωνίσασθαι. ὁ δὲ ἐλθὼν καὶ θεασάμενος λέβητάς τε πολλοὺς καὶ ὀβελίσκους μεγάλους, τὸ δὲ πρόβατον οὐδαμοῦ, μὴδὲν εἰπὼν ἀπηλλάττετο. τοῦ δὲ λέοντος αἰτι-
 5 ωμένου αὐτὸν καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου δι' ἣν οὐδὲν δεινὸν παθὼν ἀλόγως ἄπεισιν, ἔφη “ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην τοῦτο ποιῶ· ὁρῶ γὰρ παρασκευὴν οὐχ ὥς εἰς πρόβατον, ἀλλ' εἰς ταῦρον ἡτοιμασμένην.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων αἱ τῶν πονηρῶν τέχναι οὐ λανθάνουσιν.

Codd. G Pb Pg Pa Pc-(II)

1 λέων ταῦρον καλέσας ἐπιβουλείων αὐτοῦ περιγενέσθαι Pc || ταῦρον παμμεγέθει Pa || ἡβουλήθη Pb || δόλῳ G Pa om. Pb Pg Pc || αὐτῷ Pb || 2 πρόβατα Pb || πρὸς ἐστίασιν Pb Pg ἐφ' ἐστίαν Pc || ἐκαλ. αὐτὸν Pc || αὐτὸν (post βουλ. in Pg) Pb Pg om. G Pa Pc || 3 λέβητα καὶ πολλοὺς ὀβ. μεγάλους Pg || τε om. Pb || 4 τὸ πρόβατον δὲ Pg || μηδαμοῦ Pc || 5 αὐτὸν-πυνθ. om. G || δι' ἣν δικά G || οὐδέ ἐν G Pa || δεινὸν om. Pc || ἄλογος Pc || 6 τοῦτο om. Pb Pg || κατασκευὴν Pb Pg || 7 ἀλλ' ὥς εἰς Schn.

144

Λέων ἐγκλεισθεὶς καὶ γεωργός

Λέων εἰς γεωργοῦ ἐπαυλιν εἰσῆλθεν. ὁ δὲ συλλαβεῖν βουλόμενος τὴν αὐλείαν θύραν ἐκλείσεν. καὶ ὅς ἐξελθεῖν μὴ δυνάμενος πρῶτον μὲν τὰ ποιμνία διέφθειρεν, ἔπειτα δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς βόας ἐτράπη. καὶ ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς περὶ ἑαυτοῦ τὴν θύραν ἀνέωξεν. ἀπαλλαγέντος δὲ τοῦ λέοντος ἡ γυνὴ θεασαμένη αὐτὸν στένοντα εἶπεν

“ἀλλὰ σύ γε δίκαια πέπονθας· τί γὰρ τοῦτον συγκλείσαι ἐβούλου, ὃν καὶ μακρόθεν σε ἑδεῖ τρέμειν;”

Οὕτως οἱ τοὺς ἰσχυροτέρους διερεθίζοντες εἰκότως τὰς ἐξ αὐτῶν πλημμελείας ὑπομένουσιν.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(Ia)

1 ἐπ. γεωργοῦ Pb Mb || εἰσελθὼν Mb || συλλαβεῖν αὐτόν Mb || αὐλείαν Pc αὐλίαν G Pa αὐλιαίαν Pb Mb || 2 καὶ ὡς G Pa || 3 δὲ om. Pb || περὶ αὐτοὺς (?) Pb || 4 ἤνοιξεν Pb || αὐτοῦ τοῦ λέοντος Pb || στένοντα αὐτόν Pc || 5 ἀλλὰ om. Mb || γε om. Pb Mb || κλείσαι τοῦτον Mb || τοῦτον] τοσοῦτον Pb Pc || ἡβούλου Pb ἐβουλείου G Pa Pc ἐβουλήθεις Mb || ἀπὸ μακρόθεν Pb || 6 σε om. Pc || τρέμειν Pb Mb φεύγειν G Pa Pc Ia || 7 οἱ πονηροὶ τοὺς Pb || τοὺς ἐχθροὺς διερεθίζοντας Mb || τὰς τε ἐξ αὐτῶν G τὰς ἐαυτῶν Pb

145

Λέων καὶ δελφίς

Λέων ἐν τινι αἰγιαλῷ πλαζόμενος, ὡς ἐθεάσατο δελφῖνα παρακίψαντα, τοῦτον ἐπὶ συμμαχίαν παρεκάλεσε, λέγων ὅτι ἀρμόττει μάλιστα φίλους αὐτοὺς καὶ βοηθοὺς γενέσθαι· ὁ μὲν γὰρ τῶν θαλαττίων ζώων, αὐτὸς δὲ τῶν χερσαίων βασιλεύει. τοῦ δὲ ἀσμένως ἐπινεύσαντος ὁ λέων μετ’ οὐ πολὺν χρόνον μάχην ἔχων πρὸς ταῦρον ἄγριον ἐπεκαλεῖτο τὸν δελφῖνα ἐπὶ βοήθειαν. ὡς δὲ ἐκεῖνος καίπερ βουλόμενος ἐκβῆ- 5 ναι τῆς θαλάσσης οὐκ ἠδύνατο, ἡτιᾶτο αὐτόν ὁ λέων ὡς προδότην. ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν “ἀλλὰ μὴ ἐμέ μέμφου, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ἥτις με θαλάσσιον ποιήσασα γῆς οὐκ ἐᾷ ἐπιβαίνειν.”

Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ φιλίαν σπενδομένους τοιοῦτους ἐπιλέγεσθαι συμμάχους οἳ ἐν κινδύνοις παρῆναι ἡμῖν δύνανται.

10

Codd. G Pb Pa-(Ia)

1 ἐπὶ τινι Pa || πελαζόμενος Pb || 2 ἐπὶ συμ. τοῦτον G ὡς ἐπὶ σ. τ. Pa || 3 ἀρμόζει Pb || αὐτοὺς Pa ἐαυτοὺς Pb om. G || 3 θαλασσίων G || αὐτοὺς δὲ-βασιλεύειν G || χερσαίων ζώων εἰμὶ βασιλεὺς Pb || 4 ὁ λέων ἐπὶ πολὺν χρόνον Pa || τινι μάχην Pb || 5 ἐπεκάλει G προσε- κάλει Pb || εἰς βοήθ. Pb || ὁ δὲ κείνος καὶ περιβουλόμενος G || καίπερ om. Pb || 6 καὶ ἡτιᾶτο G Pa || ὁ λέων Pb om. G Pa || 6-7 ὁ-εἶπεν Pb Ia om. G Pa || 7 ἀλλὰ τ. φ. G Pa τ. φ. δὲ Pb || θαλάττιον Pa || γῆς Pb om. G Pa || 8 ἐπιβαίνειν G ἐπιμένειν Pa ἐπιβῆναι Pb || 9 ἀτὰρ] οὕτως Pa || σπενδομένους G || 10 ἐν τοῖς κ. πανταχοῦ Pb || παρῆναι ἡμῖν G παρῆ- ναι Pb παρ’ ἡμῖν Pa || δεδύνηται Pb

146

Λέων μὺν φοβηθείς

Λέοντος κοιμωμένου μῦς τὸ σῶμα διέδραμεν. ὁ δὲ ἐξαναστὰς πανταχοῦ περιελίττετο ζητῶν τὸν προσεληλυθότα. ἀλώπηξ δὲ αὐτόν θεασαμένη ὠνείδιζεν, εἰ λέων ὦν μὺν ἐφοβήθη. καὶ ὅς ἀπεκρίνατο “οὐ τὸν μὺν ἠύλαβήθην, ἐθαύμασα δὲ εἰ τις λέοντος κοιμωμένου τὸ σῶμα ἐπιδραμεῖν ἐτόλμησεν.”

Ὁ λόγος διδάσκει δεῖν τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων μὴδὲ τῶν μετρίων πραγμάτων καταφρονεῖν.

5

Codd. G Pb Pg Ca Pa-(IV)

1 τῷ σώματι περιέδραμεν Pb τῷ στόματι διέδραμεν Pg Ca || πανταχόθεν Pa || περιελείτο Pb περιελίττετο G Pa || 2 προεληλυθότα G Pg Ca || ἐμειδίαζεν G || ὦν ομι. G Pb || 2-3 μὴν ἠύλαβήθη Pa ἐφοβήθη μ. Pg Ca || 3 καὶ δε (ὡς G) ἀπεκρίνατο ομι. Pb ὁ δὲ φησιν Pg Ca || 3-4 οὐ (ὁ G) τὸν μὴν ἐλαβήθη (ἐφοβήθη Pa), ἐθ. δὲ εἰ τις λείοντος (λέων G)-ἐτόλμησεν G Pa ἀλλὰ κατὰ τῆς γνώμης αὐτοῦ τὴν ὁργὴν ἔχω Pg Ca ἀλλ' οὐ κατὰ γνώμην αὐτοῦ τὴν ὁρμὴν ἔχω, φησι Pb || 5 ὁ λόγος δ' ὅπως Ca || δεῖν (δεῖ G) μὴ διδ. G Pa

147

Λέων καὶ ἄρκτος

Λέων καὶ ἄρκτος ἐλάφον νεβρὸν εὐρόντες περὶ τούτου ἐμάχοντο. δεινῶς δὲ ὑπ' ἀλλήλων διατεθέντες, ἐπειδὴ ἐσκοτώθησαν, ἡμιθανεῖς ἔκειντο. ἀλώπηξ δὲ παριούσα, ὡς ἐθεάσατο τοὺς μὲν παρειμένους, τὸν δὲ νεβρὸν ἐν μέσῳ κείμενον, ἀραμένη αὐτὸν διὰ μέσου αὐτῶν ἀπηλλάττετο. οἱ δὲ ἐξαναστήναι μὴ δυνάμενοι ἔφασαν “ἄθλιοι 5 ἡμεῖς, εἴ γε ἀλώπεκι ἐμοχθοῦμεν.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι εὐλόγως ἐκείνοι ἄχθονται οἱ τῶν ἰδίων πόνων τοὺς τυχόντας ὁρῶσι τὰς ἐπικαρπίας ἀποφερομένους.

Codd. G Pb Pg Mb Pa-(Ia II III)

1 ἄρκτος G || ἐλάφου νεῦρον σύροντες G Pa ἐλαφον εὐρόντες Pb || τοῦτο G || ἐμάχοντο οἱ αὐτὸν καταβोधήσεται Mb || δὲ ομι. Pb Pg || ὑπὲρ ἀλλ. Pa || 2 διατεθέντων Pb || καὶ ἐπειδὴ Pg || ἐσκοτώθη Pb Mb || παριούσα G παριούσα Pa || 3 τὸ δὲ νεῦρον (τὸν δ. ν. Pb) μέσον (ἔσω Pb) κείμενον G Pb τῶν δὲ νεύρων μέσων κειμένων Pa || ἀραμένη αὐτὸ Pa || 4 μέσῳ G μέσων Pa || 6 Ὁ-δοι ομι. Pb ὁ λ. διδάσκει ὅτι Pg Mb || ἐκείνου Pa || τῶν ἰδίων καμάτων Pg Pb Ia τῷ οἰδίῳ καμάτῳ Mb || 7 ἐπιφερομένους G Pb

148

Λέων καὶ λαγῶς

Λέων περιτυχὼν λαγῶν κοιωμένῳ τοῦτον ἐμελλε καταφαγεῖν. μεταξὺ δὲ θεασάμενος ἐλαφον παριούσαν, ἀφείς τὸν λαγῶν ἐκείνην ἐδίωκεν. ὁ μὲν οὖν παρὰ τὸν ψόφον ἐξαναστὰς ἔφυγεν. ὁ δὲ λέων ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἐλαφον, ἐπειδὴ καταλαβεῖν οὐκ ἠδυνήθη, ἐπανήλθεν ἐπὶ τὸν λαγῶν. εὐρών δὲ καὶ αὐτὸν πεφευγότα ἔφη “ἀλλ' 5 ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι ἀφείς τὴν ἐν χερσὶ βορὰν ἐλπίδα μείζονα προέκρινα.”

Οὕτως ἐνιοὶ τῶν ἀνθρώπων μετρίοις κέρδεσι μὴ ἀρκούμενοι, μείζονας δὲ ἐλπίδας διώκοντες, λανθάνουσι καὶ τὰ ἐν χερσὶ προΐεμενοι.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia)

1 ἐπιτυχὼν Pb || 2 παρὰ (περὶ G) τὸν ψόφον (τῶν ψόφων Pc) Pa Pc G ἀπὸ τῶν ψόφων Pg Mb Pb Ia || 3 ἔφυγεν Pb || 4 πάλιν ἐπὶ Pg Mb || 5 ὅτι ἀφείς Pb Pg Mb παραφείς G ἀφείς Pa ἀφείς γάρ Pc || ἐλπίδα-προέκρινα (προέκρινα Pb, ἔδραμον Pc) G Pb Pa Pc ἀδήλως ἐλπίσιν ἐδίωκεν Pg Mb || 6 μὴ μετρίοις κ. ἐπαρκούμενοι Pb || μικροῖς κ. Pg Mb || 6-7 μείζονας-διώκοντες ομι. Pg Mb Pb

149

Λέων, ὄνος καὶ ἀλώπηξ

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν εἰς ἀλλήλους στείλαμενοι ἐξῆλθον εἰς ἄγραν. πολλὴν δὲ αὐτῶν συλλαβόντων ὁ λέων προσέταξε τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. τοῦ δὲ

τρεις μοίρας ποιήσαντος καὶ ἐκλέξασθαι αὐτῷ παραινοῦντος, ὁ λέων ἀγανακτήσας ἀλλόμενος κατεβοινήσατο αὐτὸν καὶ τῇ ἀλώπεκι μερίσαι προσέταξεν. ἡ δὲ πάντα εἰς μίαν μερίδα συναθροίσασα καὶ μικρὰ ἐαυτῇ ὑπολιπομένη παρῆνει αὐτῷ ἐλέσθαι. 5 ἐρομένου δὲ αὐτὴν τοῦ λέοντος τίς αὐτὴν οὕτω διανέμειν ἐδίδαξεν, ἡ ἀλώπηξ εἶπεν "αἱ τοῦ ὄνου συμφοραί."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι σωφρονισμός τοῖς ἀνθρώποις γίνεται τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(Ia II III)

1 κοινωνίας G || στείλαμενοι πρὸς ἀλλήλους Pg Mb || εἰς G Pa Pc πρὸς Pb Pg Mb || στείλαμενοι G Pg Mb Pa Pc, cf. f. 171 ποιησάμενοι Pb σπείσάμενοι Ia || 3 μοίρας om. Pb μ. ἐξ ἴσου Ia || παραινοῦντος αὐτὸν Pg Mb αὐτοῦ π. G || ἀγαν. κατὰ τοῦ ὄνου Pc || 4 ἀλλόμενος secl. Hsr. || κατεβοινήσε Pa || αὐτὸν Pg Pc τὸν ὄνον Mb om. G Pb Pa || 5 εἰς μίαν μοίραν ποιήσασα Pc || τὰ πρὸ καὶ Pa || ὑπολιπομένη G ὑπολειπομένη Pa Pc ἀπολειπομένη Pb Pg ἀπολειμένη Mb || παρῆνει αὐτῷ (αὐτὸν Pc) | περιήει αὐτὰ Pg Mb || 6 ἐρομένου-λέοντος | τοῦ δὲ εἰπόντος (add. αὐτῇ Mb) Pg Mb || καὶ αὐτὴ τις λίβρι om. Ia || αὐτὴν om. Mb || οὕτως Pg om. Pb || ἔφη Pg Mb || 7 ἡ-συμφορά Ia || 8 γίνεται τοῖς ἄνθρωποις Pb || τῶν ἄνων Pc || γίνονται Pg Mb om. Pa

150

Λέων καὶ μῦς ἀντευεργέτης

Λέοντος κοιμωμένου μῦς τῷ σώματι ἐπέδραμεν. ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτὸν οἷός τε ἦν καταβοινήσασθαι. τοῦ δὲ δεηθέντος μεθεῖναι αὐτὸν καὶ λέγοντος ὅτι σωθεῖς χάριτας αὐτῷ ἀποδώσει, γελάσας ἀπέλυσεν αὐτόν. συνέβη δὲ αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ τῇ τοῦ μύδος χάριτι περισωθῆναι. ἐπειδὴ γὰρ συλληφθεὶς ὑπὸ τινων κυνηγετῶν κάλῳ ἐδέθη τινὶ δένδρῳ, τὸ τηνικαῦτα ἀκούσας ὁ μῦς αὐτοῦ στένοντος ἐλθὼν 5 τὸν κάλῳ περιέτραγε καὶ λύσας αὐτόν ἔφη "σὺ μὲν οὕτω μου τότε κατεγέλασας ὥς μὴ προσδεχόμενος παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσθαι· νῦν δὲ εὖ ἴσθι ὅτι ἔστι τις καὶ παρὰ μυσὶ χάρις."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι καιρῶν μεταβολαῖς οἱ σφόδρα δυνατοὶ τῶν ἀσθενεστέρων ἐνδεεῖς γίνονται.

10

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(IV)

1 στόματι Mb || παρέδραμεν Pc || 1-2 καὶ συλλαβὼν-δεηθέντος | συνελάβετο (καὶ συλλαβὼν Pb) αὐτόν. ἐδέθη οὖν (οὖν om. Pb) αὐτοῦ Mb Pb || 2 μῆθοναι G μὴ θοιγήσασθαι Mb μὴ φαγεῖν Pb || καὶ λέγοντος | λέγων Mb Pb || 3 πολλὰς χάριτας Mb Pb || ἀποδώσειν. ὁ δὲ γελάσας Mb || γελάσας δὲ αὐτόν ἀπέλυσεν Pb || οὖν πρὸ δὲ Pb || 4 χάριτας πρὸ -τι G || κυνηγῶν Pb Mb Pc || 5 ἐπὶ τινὶ δ. Mb Pb || τὸ om. Mb Pb || ὁ μῦς ἀκούσας Mb Pb || 6 τῶν κάλῳ Mb || περιέτραγε Pa || αὐτῷ G πρὸ αὐτόν om. Mb Pb || τότε οὕτω μου κ. Pc || τότε om. Mb Pb || κατεγέλας G || 7 μὴ προσδοκῶν (om. ὥς) Mb Pb || κομίσασθαι Mb Pb || τις G Pa om. Mb Pb Pc || 9 deest c. r. in Pb || ἐν ταῖς τῶν κ. μ. Mb || καὶ οἱ libri exerceo Pa

151

Λέων καὶ ὄνος ὁμοῦ θηρεύοντες

Λέων καὶ ὄνος κοινωνίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι ἐξῆλθον ἐπὶ θήραν. γενομένων δὲ αὐτῶν κατὰ τι σπήλαιον ἐν ᾧ ἦσαν αἷγες ἄγριαι, ὁ μὲν λέων πρὸ τοῦ στομίου τὰς ἐξιούσας παρετηρεῖτο, ὁ δὲ εἰσελθὼν ἐνῆλατό τε αὐταῖς καὶ ὠγκᾶτο ἐκφοβεῖν βουλόμενος. τοῦ δὲ λέοντος τὰς πλείστας συλλαβόντος, ἐξελθὼν ἐπυνθάνετο αὐτοῦ εἰ

- 5 γενναίως ἠγωνίσαστο καὶ τὰς αἶγας εὖ ἐδίωξεν. ὁ δὲ εἶπεν “ἀλλ’ εὖ ἴσθι ὅτι καγὼ ἂν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ᾔδειν σε ὄνον ὄντα.”

Οὕτως οἱ παρὰ τοῖς εἰδόσιν ἀλαζονευόμενοι εἰκότως γέλωτα ὀφλισκάνουσι.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(Ia)

1 ποιησάμενοι G Pa σπεισάμενοι Pb Pc Mb || θήρας G || γεναμένων G || 2 τι om. G || ἐν ψ-λίω om. Pa || ἀγριαὶ αἶγες Pb || παρὰ τὸ στομίον Mb || τὰς G στὰς tell. || 2-3 στὰς ἐξιόσας τὰς αἶγας Ia, Hsg. || 3 ἐνήλατό (ἐνήλλατό Pc) τε αὐταῖς G Pa Pc ἐνήλλαττεν αὐταῖς Mb ἤλαυνεν αὐτάς Pb || 4 συλλαμβάνοντος G Pa Pc || ἐξελθὼν] καὶ ἐξελθόντος αὐτοῦ Mb || αὐτοῦ om. G αὐτῷ Pc || 5 γενναῖος G || εὖ ἐδίωξεν Hsg. ἐξεδίωκεν G Pa ἐδίωκεν Pc ἐδίωξεν Mb Pb || ὁ-ἴσθι] ἀλλὰ σύ, φησιν, εὖ ἴσθι Mb || ἂν om. Mb || 6 σε προσ ᾔδειν Mb προσ ὄντα Pb om. G Pa Pc || ὄνον εἶναι Pc || 7 περὶ Pb || εἰκότως om. Pb

152

Ληστής καὶ συκάμινος

- Ληστής ἐν ὁδῷ τινα ἀποκτείνας, ἐπειδὴ ὑπὸ τῶν παρατυχόντων ἐδιώκετο, καταλιπὼν αὐτὸν ἐφημαγμένος ἔφυγε. τῶν δὲ ἀντικρυς ὀδευόντων πυνθανομένων αὐτοῦ τίνι μεμολυσμένας ἔχει τὰς χεῖρας, ἔλεγεν ἀπὸ συκαμίνου νεωστὶ καταβεβηκέναι. καὶ ἕως ταῦτα ἔλεγεν οἱ διώκοντες αὐτόν, ἐπελθόντες καὶ συλλαβόντες, ἐπὶ τινος
- 5 συκαμίνου ἀνεσταύρωσαν. ἡ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν “ἀλλ’ ἔγωγε οὐκ ἄχθομαι πρὸς τὸν σὸν θάνατον ὑπηρετοῦσα· καὶ γὰρ ὃν αὐτὸς φόνον ἀπειργάσω, τοῦτον εἰς ἐμέ ἀπεμάττου.”

Οὕτω πολλάκις καὶ οἱ φύσει χρηστοί, ὅταν ὑπ’ ἐνίων ὡς φαῦλοι διαβάλλωνται, κατ’ αὐτῶν πονηρέεσθαι οὐκ ὀκνοῦσι.

Codd. G Pb Pg Mb Pa

1 περὶ τῶν ἀποτυχόντων Pb παρὰ τῶν ὑποτυχόντων Pg παρὰ τῶν ἐκείνου συγγενῶν Mb || 2 ἐφημαγμένος scripsi dubitanter ἤμαγμένος Hsg. ἐπημαγμένον G αἵμαγμένον Pa om. tell. ημῇ ἐκεῖ, ἤμαγμένος (vel -ον) ? || ἔφυγε Pa || 3 τί Pb διὰ τί Pg Mb || ἔχεις Pb || νεωστὶ om. Pg Mb Pb || 4 ἕως G ὡς tell. || οἱ δ. αὐτόν om. Pb || συλλαβόμενοι Pg Mb Pb || ἐπὶ (ἀπὸ Pa) τινος σ. G Pa εἰς τινα συκάμινον Pg Mb Pb || 5 ἀνεσταύρωσαν G Pa αὐτόν ἔστρωσαν Pg Mb Pb || ἡ-αὐτόν G Pa ἡ δὲ συκάμινος ἔφη Pg Mb Pb || ἀλλ’ ἔγωγε om. Pg || οὐκέτι Pg Mb Pb || 6 τὸν σὸν om. Mb σὸν om. Pg || ὃν αὐτὸς ὄντος G || φόνον Pb Pa || ἀπειργάσατο G Pg κατειργάσω Pb || εἰς ἐμέ τοῦτον Pg Mb || 7 ἀπαιμάττου Mb ἀπέματτεν Pg ἐξαιμάτωσας Pb || 8 καὶ om. Pg || ὑπὸ τινων Pb ὑπὲρ ἐνίων Pa || διαβάλλονται G διαβάλονται Pa

153

Λύκοι καὶ πρόβατα

- Λύκοι ἐπιβουλεύοντες ποίμνῃ προβάτων, ἐπειδὴ οὐκ ἐδύναντο αὐτῶν περιγενέσθαι διὰ τοὺς φυλάσσοντας αὐτὰ κύνας, ἔγνωσαν δεῖν διὰ δόλου τοῦτο πρᾶξαι. καὶ πέμψαντες πρέσβεις ἐξήτουν παρ’ αὐτῶν τοὺς κύνας, λέγοντες ὡς ἐκείνοι τῆς ἐχθρας αἰτιοὶ εἰσι καί, εἰ ἐγχειρίσουσιν αὐτοὺς, εἰρήνη μεταξὺ αὐτῶν γενήσεται. τὰ δὲ
- 5 πρόβατα μὴ προῖδόμενα τὸ μέλλον ἐξέδωκαν αὐτοὺς. καὶ οἱ λύκοι περιγενόμενοι ἐκείνων ῥαδίως καὶ τὴν ποίμνην ἀφύλακτον οὖσαν διέφθειραν.

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων αἱ τοὺς δημαγωγοὺς ῥαδίως προδιδούσαι λανθάνουσι καὶ αὐταὶ ταχέως πολεμίοις χειρούμεναι.

Codd. G Pa Pb (Pd Ma Mo)

1 ποίμνην G || ἡδύναντο Pb Pd Pa Ma Mo || παραγενίσθαι G || 2 φυλάττοντας Pa || διὰ λόγου Pd || 3 ἐξήτουν Schn. ἐξήτουν libri || 3-4 λέγοντες-εἰσιν ἐγχειρῆσαι αὐτοὺς εἰρήνην μ. αὐτῶν γενήσεται G λέγοντες ἐκείνους τοὺς τῆς ἐχθρας ὄντας αἰτίους ἐγχειρῆσαι αὐτοῖς καὶ εἰρήνην μεταξὺ αὐτῶν γενέσθαι Pb *similia praebet* Pd || 5 προειδόμενα G Pa προβλεπόμενα Pb προσώπμενα Ma Mo || ἐξεδίωξαν τοὺς κύνας Pb Pd || 6 καὶ οἱ. Pb Pd || 7 δημηγόρους Pb Pd || προδοῦσαι Pb

154

Λύκος καὶ ἵππος

Λύκος κατὰ τινα ἄρουραν ὀδεύων κριθὰς εὖρε· μὴ δυνάμενος δὲ αὐταῖς τροφῇ χρήσασθαι καταλιπὼν ἀπήει. ἵππῳ δὲ συντυχῶν, τοῦτον ἐπὶ τὴν ἄρουραν ἀπήγαγε λέγων ὥς εὐρῶν κριθὰς αὐτὸς μὲν οὐκ ἔφαγεν, αὐτῷ δὲ ἐφύλαξεν, ἐπεὶ καὶ ἡδέως αὐτοῦ τὸν ψόφον τῶν ὀδόντων ἀκούει. καὶ ὁ ἵππος ὑποτυχῶν εἶπεν “ἀλλ’, ὦ οὗτος, εἰ λύκοι κριθῶν τροφῇ χρήσθαι ἡδύναντο, οὐκ ἂν ποτε τὰ ὦτα τῆς γαστροῦς προέκρι- 5 νας.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ φύσει πονηροί, κἂν χρηστότητα ἐπαγγέλλωνται, οὐ πιστεύονται.

Codd. G Pa-(Ia)

1 αὐτὰς τροφῇ G || 2 ἵπποσυντυχὸν τούτῳ G || τὰς ἀρούρας Pa || ἐπήγαγε *Sternbach* || 3 δὲ Pa || 4 αὐτὸν τ. ψόφον G αὐτοῦ τῶν ψόφων Pa || 5 τὰ ὄντα Pa

155

Λύκος καὶ ἀρήν

Λύκος θεασάμενος ἄρνα ἀπὸ τινος ποταμοῦ πίνοντα, τοῦτον ἐβουλήθη μετ’ εὐλόγου αἰτίας καταθοιγήσασθαι. διόπερ στὰς ἀνωτέρω ἡτιᾶτο αὐτὸν ὥς θολοῦντα τὸ ὕδωρ καὶ πιεῖν αὐτὸν μὴ ἐῶντα. τοῦ δὲ λέγοντος ὥς ἄκροις τοῖς χεῖλεσι πίνει καὶ ἄλλως οὐ δυνατόν κατωτέρω ἐστῶτα ἐπάνω ταρασσεῖν τὸ ὕδωρ, ὁ λύκος ἀποτυχῶν ταύτης τῆς αἰτίας ἔφη “ἀλλὰ πέρυσι τὸν πατέρα μου ἐλοιδόρησας.” εἰπόντος δὲ ἐκείνου 5 μὴδ’ ἐπέτειον γεγενῆσθαι, ὁ λύκος ἔφη πρὸς αὐτὸν “ἐὰν σὺ ἀπολογιῶν εὐπορῆς, ἐγὼ σε οὐ κατέδομαι;”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἷς πρόθεσίς ἐστιν ἀδικεῖν, παρ’ αὐτοῖς οὐδὲ δικαία ἀπολογία ἰσχύει.

Codd. G Pb Pa (Ma Mo)-(II IV)

1 ἐπὶ τινα ποταμὸν Pb || ἐβουλήθη Pb || μετ’ εὐλόγου Ma Mo ἀπὸ τινος εὐλ. G Pb Pa || 3 πιεῖν G Pb Pa πίνειν Mo || αὐτῷ G || χ. πίνειν Pa || 4 κατωτέρω ἐστῶτα οἱ. Pb αὐτῷ ἐστῶτι (-ος Ma) κάτω Mo Ma || ὁ λύκος δὲ Pb || 5 εἰπόντος ἐκείνου Pb || 6 μὴδ’ ἐπέτειον *scripsi* μὴδὲ πῇ γαίαν G μὴδέποτε Pa μὴδέπω Pb μὴδέπω τότε *Sternbach* || γεννηθῆναι Pb || πρὸς αὐτὸν οἱ. G || 7 οὐ κατέδομαι Pb *interrogative distinct Sternbach* οὐ κατέδομαι G οὐ καταδέχομαι Pa οὐχ (ἤττον) κατέδομαι Schn.; Cham. (σοῦ) οὐ φείδομαι *Hindson* || 8 ἡ πρόθεσις Pa || τοὺς πάντας ἀδικεῖν G ἀδ. τ. πάντας Pa || 9 ἰσχύει] ἐστὶ Pa

156

Λύκος καὶ ἐρωδιός

Λύκος καταπιὼν ὅστοιν περιήει ζητῶν τὸν ἰασόμενον. περιτυχὼν δὲ ἐρωδιῷ τοῦτον παρεκάλει ἐπὶ μισθῷ τὸ ὅστοιν ἐξελεῖν. κακείνος καθείς τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν εἰς τὸν φάρυγγα αἰτοῦ ἐξέσπασε καὶ τὸν ὡμολογημένον μισθὸν ἀπῆτει. ὁ δὲ ὑποτυχὼν εἶπεν "ὦ οὔτος, οὐκ ἀγαπᾷς ἐκ λύκου στόματος σῶαν τὴν κεφαλὴν ἐξενεγκῶν, ἀλλὰ
5 καὶ μισθὸν ἀπαιτεῖς;"

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι μεγίστη παρὰ τοῖς πονηροῖς εὐεργεσίας ἀμοιβὴ τὸ μὴ προσαδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(II IV)

1 τὸν ἰασόμενον αἰτὸν ζητῶν G Pa Pc || ἰώμενον Mb || ἠρώω Mb || 2 ἐκβαλεῖν Pa ἐξελθεῖν Pb || 2-3 τὴν φάρυγγα Pa || 3 ἐξέσπασεν G || ὁμολογηθέντα Mb Pb || ἐξήτει Pb || 3-5 ὁ δὲ-ἀπαιτεῖς] ὁ δὲ λύκος φησὶν ἄρκει σοι καὶ τὸ μόνον σῶαν ἐξελεῖν τὴν κεφαλὴν Pb || 3 ὑποτυχὼν om. Pc ὑπολαβὼν Mb || 4 οὐκ-ἐξενεγκῶν] οὐκ ἄρκει σοι ἐκ στόματος λύκου σῶαν τὴν κ. ἐξενεγκεῖν Mb || τὴν κεφ. σῶαν ἐξελέγκαι Pc || 6 ὁ λ. δηλοῖ om. Mb || περὶ G || εὐεργεσία (om. ἀμοιβή) Pb

157

Λύκος καὶ αἶξ

Λύκος θεασάμενος αἶγα ἐπὶ τινος κρημνοῦ νεμομένην, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο αὐτῆς ἐφικέσθαι, κατωτέρω παρῆνει αὐτὴν καταβῆναι, μὴ καὶ πέση λαθοῦσα, λέγων ὡς ἀμείνων ὁ παρ' αὐτῷ λειμῶν, ἐπεὶ καὶ ἡ πόα σφόδρα εὐανθής. ἡ δὲ ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτόν "ἀλλ' οὐκ ἐμέ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, αὐτὸς δὲ τροφῆς ἀπορεῖς."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι, ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι πονηρεῖνται, ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.

Codd. G Pb Mb (Ca) Pa Pc-(Ia)

1 κρημνοῦ Pb Mb Ca κρημνώδους (-δος G) ἄντρου G Pa Pc || 2 παρῆνει αὐτὴν (αὐτὴν om. Ca) κατωτέρω καταβῆναι Mb Ca Pb || μὴ πως πέση Mb Ca || 2-3 ὡς (om. Ca) καὶ λειμῶνες καὶ πόα παρ' αὐτῷ σφοδροτάτη Mb Ca ὡς καὶ λειμῶνες παρ' αὐτῷ καὶ ἡ πόα φαιδροτέρα Pb || 3 παρ' αὐτόν Pa || 3-4 ἡ δὲ πρὸς αὐτόν ἐφη Mb Ca Pb || 4 αὐτὸς δὲ] ἀλλὰ Mb Ca ἀλλ' αὐτὸς Pc || 5 οἱ πονηροὶ Mb Ca Pb οἱ κακοῦργοι καὶ πανοῦργοι Pc || πονηρεῖνται G Mb πορεύονται Pc || 6 ἀνόνητοι Mb Ca εὐνόητοι Pc ἀνόητοι tell.

158

Λύκος καὶ γραῦς

Λύκος λιμώττων περιήει ζητῶν ἑαυτῷ τροφήν. ὡς δὲ ἐγένετο κατὰ τινα ἔπαυλιν, ἀκούσας γραὸς κλαυθμυριζομένῃ παιδί διαπειλούσης, ἐὰν μὴ παύσηται βαλεῖν αὐτόν τῷ λύκῳ, προσέμενεν οἶόμενος ἀληθεύειν αὐτήν. ἐσπέρας δὲ γενομένης, ὡς οὐδὲν τοῖς λόγοις ἀκόλουθον ἐγένετο, ἀπαλλαττόμενος ἔφη πρὸς ἑαυτόν "ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλει οἱ ἄνθρωποι ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ ποιοῦσι."

Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους οἱ τοῖς λόγοις ἀκόλουθα τὰ ἔργα οὐκ ἔχουσι.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(II III IV)

1 τινὰ ἐπαυλιν Pc τὴν ἐπ. Pa τι ἐπαύλην Gi τινὰ τόπον Mb Ph || 2 παιδί κλαίοντι ἀπειλουμένης Mb Ph || διαλειπούσης Pa || ὡς ἂν Ph || 2-3 βαλεῖν αὐτῷ (αὐτὸ Pc) τῷ (om. G) λύκῳ G Pc καλεῖν αὐτῷ λύκον Mb Pa βάλλειν λύκῳ Ph || 3 οἴόμενος προσέμενεν ἀληθεύειν (om. αὐτήν) Ph || γεναμένης G || 4 ἐγένετο Pa ἦν Mb || πρὸς αὐτόν Pa om. Mb Ph Pc || 5 οἱ ἄνθρωποι om. Pc πρὸς λέγουσιν ἰν Mb || 6 οὗτος om. Mb Ph || ἀρμόσει πρὸς Mb || 6-7 ἀρμόσειεν ἂν-ἔχουσι | ἀρμόσει τοῖς μὴ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα ἔχουσιν ἐπόμενα Ph || οὐκ ἔχουσι τὰ ἔργα ἀκόλουθα Pa

159

Λύκος καὶ πρόβατον

Λύκος τροφῆς κεκορεσμένος, ἐπειδὴ ἐθεάσατο πρόβατον ἐπὶ γῆς βεβλημένον, αἰσθόμενος ὅτι διὰ τὸν ἑαυτοῦ φόβον πέπτωκε, προσελθὼν παρεθάρσυνεν αὐτό, λέγων ὡς, ἐὰν αὐτῷ τρεῖς λόγους ἀληθεῖς εἶπη, ἀπολύσει αὐτό. <τὸ> δὲ ἀρξάμενον ἔλεγε πρῶτον μὲν μὴ βεβουλησθαι αὐτῷ περιτυχεῖν, δεύτερον δέ, εἰ ἄρα τοῦτο εἴμαρται, τυφλῷ, τρίτον δέ “κακοὶ κακῶς ἀπόλοισθε πάντες οἱ λύκοι, ὅτι μηδὲν παθόντες 5 ὑφ’ ἡμῶν κακὸν πολεμεῖτε ἡμᾶς.” καὶ ὁ λύκος ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὸ ἀψευδὲς ἀπέλυσεν αὐτό.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πολλάκις ἡ ἀλήθεια καὶ παρὰ πολεμίοις ἰσχύει.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(IV)

1 πρόβ.] παιδίον Pb || 2 τὸν αὐτοῦ φ. Mb Pc || ἐπεπτώκει Ph || προσελθὼν Gi παρελθὼν Pc || παρεθάρσυνεν Pb || αὐτῷ G αὐτόν Mb || 3 ὡς ἂν Pb || αὐτῷ (αὐτὸ G) τρεῖς λ. ἀλ. εἶπη (εἶπη om. G Pa) G Pa Pc τρεῖς λ. ἀλ. αὐτῷ εἶπη Ph τρεῖς ἀλ. αὐτῷ λ. εἶπη Mb || ἀπολύσει G -ση Pa Pc ἀπολύει Pb -λύειν Mb || ἀπολύσει αὐτό. <τὸ> δὲ Sternbach ἀπολ. αὐτὸς (αὐτὸ Pa) δὲ G Pa ἀπολ. αὐτό (-όν Mb) καὶ Pb Mb ἀπολ. αὐτό. αὐτὸ δὲ Pc || ἀρξάμενος G Pa || 4 ἔλεγεν ὡς μὴ Mb ἔλ. πρῶτον μὴ Pb || μὴ βουλόμενον αὐτῷ περιτυχεῖν περιέπεσε Mb || βούλεσθαι Ph || δεύτερον παραπλησίως ἡμαρτηκέναι Pb || τούτῳ Mb εἴμαρται G ἡμαρτε Pa Pc εἴμαρται μείναι Mb || 5 τυφλῷται Pc || τρίτον δὲ ὅτι Pa || ἀπόλοισθε Sternbach ἀπόλλυσθαι (-θε Pc) G Pc ἀπόλυσθε Pa ἀπολύνται Mb Ph || οἱ om. G || 5-6 μηδὲν κακὸν παθ. ὑφ’ ἡμῶν Mb || 6 ἐφ’ ἡμῶν κακῶς Pb || τὸ ἀψευδὲς αὐτοῦ Mb Pb || 7-8 αὐτό-ἰσχύει om. Pc || 8 ἡ om. Pa

160

Λύκος τετρωμένος καὶ πρόβατον

Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς καὶ κακῶς διατεθεὶς ἐβέβλητο τροφήν ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι μὴ δυνάμενος. καὶ δὴ θεασάμενος πρόβατον, τούτου ἐδεήθη ποτόν αὐτῷ ὀρέξαι ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ “ἐὰν γὰρ σὺ μοι,” φησί, “ποτόν δῶς, ἐγὼ τὴν τροφήν ἑμαυτῷ εὐρήσω.” τὸ δὲ ὑποτυχὸν ἔφη “ἐὰν ποτόν σοι ἐγὼ ἐπιδῶ, σὺ καὶ τροφή μοι 5 χρήση.”

Πρὸς ἄνδρα κακοῦργον δι’ ὑποκρίσεως ἐνεδρεῖοντα ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pa Pc-(Ia III)

1 κακῶς πάσχων Pb || ἐβέβλητο τροφήν (ἐβέβλητο τροφὰς Pa)-δυνάμενος Pa Pc ἐβέβλητο τρ. ἑαυτῷ περιποιούμενος Pb ἐβούλετο τροφήν ἑαυτῷ περιποιεῖσθαι G || 2 καὶ δὴ θ.] θεασάμενος δὲ Pb Ia || 2-3 τούτου-ἐκ τοῦ om. Pa || 3 περιρρέοντος Pb || 3-4 ἐὰν-εὐρήσω desunt ἰν G Pa Pc || φησί Ia om. Pb || 4 ἑμαυτῷ Pb ἑαυτῷ Ia || εὐρήσω Ia εὐρίσκω Pb || τὸ δὲ ὑποτυχὸν ἔφη Pb ὁ δὲ ὑποτυχὸν εἶπεν Gi ὑποτυχὸν ἔφη Pa τὸ δὲ εἶπεν Pc || εἰ π. σοι ἐγὼ παρέξω Pc || ἐπιδῶ Gi ἐπιδώσω Pb Pa || σὺ om. Pb Pa || τροφή μοι (με Pb) χρή Pb Pa || 6 ὁ λόγος εὐκαιρος om. G

161

Μάντις

Μάντις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθεζόμενος ἡργυρολόγει. ἐλθόντος δέ τινος αἰφνίδιον πρὸς αὐτὸν καὶ ἀπαγγείλαντος ὡς τῆς οἰκίας αὐτοῦ αἱ θύραι ἀνεσπασμέναι εἰσὶ καὶ πάντα τὰ ἐνδον ἐκπεφορημένα, ἐκταραχθεὶς ἀνεπήδησε καὶ στενάξας ἔθει δρόμῳ τὸ γεγονός ὀφόμενος. τῶν δὲ παρατυχόντων τις θεασάμενος εἶπεν “ὦ οὗτος, σὺ τὰ
5 ἀλλότρια πράγματα προειδέναι ἐπαγγελλόμενος τὰ σαυτοῦ οὐ προεμαντεύου;”

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἐκείνους τοὺς ἀνθρώπους οἱ τὸν ἑαυτῶν βίον φαύλως διοικούντες τῶν μηδὲν προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρῶνται.

Codd. G Pg Mb Pa Pc-(Ia II III)

1 ἡρμολόγει Pc || 2 ἀναπεπασμένοι Pg ἀναπεπετασμένοι Mb || εἰσὶ Pg Mb εἰσαν G ἦσαν Pa Pc || 3 ἐκ ταραχῆς Pg || ἔτι δρόμῳ G Pa δρόμῳ ἔθει Pc ἀπῆει δρομαῖος (-αίωτ Pg) Mb Pg || 4 περιτυχόντων G || ὁ πρὸς σὺ Pg Mb || 5 ἐπαγγειλάμενος Pc || προεμαντεύσας G || 6 οὕτω τ. λ. G Pa || 6-7 οἱ τὸν (τῶν Mb)-μηδὲν αὐτοῖς (αὐτοῖς om. Mb) προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρῶνται Pg Mb τοὺς (om. Pa) τὸν ἐ. βίον φαύλως διοικούντας καὶ τῶν μηδὲν προσηκόντων πρὸν. πειρωμένους Pa Pc οἱ τῶν βίον φαύλως διοικούντων καὶ τῶν μηδὲν προσηκ. προνοεῖσθαι πειρόντων G

162

Παῖς καὶ κόραξ

Μαντευομένη τινὶ περὶ τοῦ ἑαυτῆς παιδὸς ἔτι νηπίου ὄντος οἱ μάντις προέλεγον ὅτι ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθήσεται. διόπερ φοβουμένη λάρνακα μεγίστην κατασκευάσασα ἐν ταύτῃ αὐτὸν καθεῖρξε, φυλαττομένη μὴ ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθῇ. καὶ διετέλει
5 καὶ ποτε ἀνοιξάσης αὐτῆς καὶ τὸ πῶμα ἐπιθείσης, ὁ παῖς ἀπροφυλάκτως παρέκυψεν. οὕτω τε συνέβη τῆς λάρνακος τὸν κόρακα κατὰ τοῦ βρέγματος κατενεχθέντα ἀποκτεῖναι αὐτόν.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τὸ πεπρωμένον ἀπαρεγχείρητόν ἐστι.

Codd. G Pa

1 μαντευομένης τινὸς Pa || ἔτι om. Pa || 4 τὰς ἐπιτηδείας αὐτῷ τροφὰς Pa || αὐτῷ om. G || 6 βρέγμα τοῦ G || 8 nullum erim. in Pa || ἀπαρευχείρητον G corr. Hsg.

163

Μέλισσαι καὶ Ζεὺς

Μέλισσαι φθονήσασαι ἀνθρώποις τοῦ ἰδίου μέλιτος ἦκον πρὸς τὸν Δία καὶ τούτου ἔδόντο ὅπως αὐταῖς ἴσχυν παράσχη παιούσαις τοῖς κέντροις τοὺς προσιόντας τοῖς κηρίοις ἀναιρεῖν. καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν διὰ τὴν βασκανίαν παρεσκεύασεν αὐτάς, ἥνικα ἂν τύπτωσί τινα, τὸ κέντρον ἀποβαλεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ
5 τῆς σωτηρίας στερίσκεσθαι.

Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσειεν ἂν πρὸς ἄνδρας βασκάνους, οἱ καὶ αὐτοὶ βλάπτεσθαι ὑπομένουσι.

Codd. G Pb Pg Pa Pc (Ma Mo)-(II IV)

1 παρά τοῦ ἰδίου Pc || ἰδίου ἔργου Pg || τούτου om. Pb || 2 αὐταῖς ἰσχυρὰ παράσχη (-σχοι Pg, -σχηται Pc) παιούσαις (-σαι G, παυούσαις Pc) G Pg Pc ἰσχυρὰ παράσχηται παιούσαις (αὐταῖς Pb, om. π.) Pa Pb || 4 τινὰς τύπτωσι Pb || τινὰ Ma Mo τινὰς tell. || τῶν κέντρων Pa || ἀποβάλλειν G Pb Pc || 5 τῆς om. Pb Pg || 6 ὁ λ. οὗτος Pg ὁ λόγος Pb || ἀρμόσειεν ἂν (ἂν om. G) Pa G ἀρμόσει Pb Pg Pc || περὶ ἀνδρας G || 7 ὑπομένουσι πρὸς τὸ ἐμπλῆσαι τὸ οἰκεῖον πάθος Pg

164

Μηναγύρται

Μηναγύρται ὄνον ἔχοντες τούτῳ εἰώθεσαν τὰ σκεύη ἐπιτιθέντες ὁδοιπορεῖν. καὶ δὴ ποτε ἀποθανόντος αὐτοῦ ἀπὸ κόπου, ἐκδείραντες αὐτόν, ἐκ τοῦ δέρματος τύμπανα κατεσκεύασαν καὶ τούτοις ἐχρῶντο. ἐτέρων δὲ αὐτοῖς μηχαναγυρτῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν ποῦ ἂν εἴη ὁ ὄνος, ἔφασαν τεθνηκέναι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας λαμβάνειν ὅσας ἀλλ' οὐδὲ ζῶν ὑπέμεινεν.

5

Οὕτω καὶ τῶν οἰκετῶν ἔνιοι, καίπερ τῆς δουλείας ἀφειμένοι, τῶν δουλικῶν ἔργων οὐκ ἀπαλλάττονται.

Codd. G Pb Pg Pa-(Ia)

1 μηχαναγυρταῖον ἔχοντες G || εἰώθασι Pb || ὁδοιποροῦντες ἐπιτιθέναι Pb || 2 αὐτοῦ om. Pg αὐτοῦ τοῦ ὄνου G || ὑπὸ κόπου Cogaēs || 4 ποῦ ἂν εἴ G || ὁ ὄνος ἡμῶν (ἡ- Pb) Pg Pb || ἔφησαν Pb || 5 ἀλλ' οὐδὲ ζῶν ὑπέμεινεν G ποτε οὐδὲ ζῶν ὑπέμεινεν ἂν Pa ζῶν οὐχ ὑπήνεγκεν Pg Pb || 6 καίπερ Pg Pa καὶ περὶ G περὶ Pb || ἐλευθερίας ἐφειμένοι Pb || ἀφειμένοι Pg ἀφειμένοι G Pa || ἔργων Pg ἀρχῶν G Pb Pa || 7 οὐ καταλλαγέστες G

165

Μύες καὶ γαλαῖ

Μυσι καὶ γαλαῖς πόλεμος ἦν. αἰεὶ δὲ οἱ μύες ἡττώμενοι, ἐπειδὴ συνῆλθον εἰς ταυτόν, ὑπέλαβον ὅτι δι' ἀναρχίαν τοῦτο πάσχουσιν· ὅθεν ἐπιλεξάμενοί τινες ἑαυτῶν στρατηγούς ἐχειροτόνησαν. οἱ δὲ βουλόμενοι ἐπισημότεροι τῶν ἄλλων εἶναι, κέρατα κατασκευάσαντες ἑαυτοῖς συνῆψαν. ἐνστάσης δὲ τῆς μάχης συνέβη πάντας τοὺς μύας ἡττηθῆναι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἐπὶ τὰς ὀπὰς καταφεύγοντες ῥαδίως εἰσέδυνον, οἱ δὲ στρατηγοὶ μὴ δυνάμενοι εἰσελθεῖν διὰ τὰ κέρατα αὐτῶν συλλαμβανόμενοι κατησθίοντο.

5

Οὕτω πολλοῖς ἡ κενοδοξία κακῶν αἰτία γίνεται.

Codd. G Pb Pg Pa-(II IV)

2 ὑπέλαβεν Pa || αὐτῶν Pg || 3 εἶναι] φανῆναι Pa || 4 πάντας μύας G π. τοὺς μύας Pg || 5 οὖν om. G || ἐπὶ-καταφεύγοντες om. Pb Pg || εἰσδυνον Pa || 7 οὕτω πολλάκις Pg || καινοδοξία Pa || διὰ φιληδοξίαν γίνεται Pb

166

Μύρμηξ

Μύρμηξ ὁ νῦν τὸ πάλαι ἄνθρωπος ἦν, καὶ τῇ γεωργίᾳ προσέχων τοῖς ἰδίοις πόνοις οὐκ ἤρκετο, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐποφθαλμιῶν διετέλει τοὺς τῶν γειτόνων καρποὺς ὑφαιρούμενος. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας κατὰ τῆς πλεονεξίας αὐτοῦ μετεμόρ-

5 φωσεν αἶτόν εἰς τοῦτο τὸ ζῶον ὃς μύρμηξ καλεῖται. ὁ δὲ καὶ τὴν μορφὴν ἀλλάξας τὴν διάθεσιν οὐ μετεβάλετο· μέχρι γὰρ νῦν κατὰ τὰς ἀρούρας περιῶν τοὺς ἄλλων πυρούς τε καὶ κριθὰς συλλέγει καὶ ἐαυτῷ ἀποθησαυρίζει.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ φύσει πονηροί, κὰν τὰ μάλιστα κολάζωνται, τὸν τρόπον οὐ μετατίθενται.

Codd. G Pb Pg Mb Pa Pc-(III)

1 ὁ νῦν *om.* Pa || τὸ παλαιόν Pb πάλαι (*om.* τὸ) Pc || 1-2 οὐ μόνον τοῖς ἰδίῳις πόνουις ἤρκεῖτο (*ἤρκ.* πόνουις Pc) G Pa Pc || 2 ἐφορῶν δ. Pg Mb || 3 ἀφαιρούμενος Pg Mb || ὁ δὲ Z. Pg Mb Pb || 4 δ (*ὅς* Pg) καλεῖται μύρμηξ Pg Mb Pb || τὰς μορφὰς Pa || 4-5 καὶ τὴν διάθ. G || 5 μετεβάλλετο G Pg Mb Pc μετέβαλε Pb || 5-6 τοὺς ἄλλων (*ἀλώων* Pc) πυρούς (*πορ-* G) τε (*om.* Pa) καὶ κριθὰς G Pa Pc τ. πόνους (*σπόρους* Mb) τῶν ἄλλων Pg Mb Pb || τοὺς <τῶν> ἀλώων κ. *Hsg.* || 6 συλλέγειν G -γων Pa συνάγει Pb || 7 κολάζονται G Pg Mb || 8 οὐκ ἀποτίθενται Pb

167

Μυῖα

Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς χύτραν κρέως, ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ ζωμοῦ ἀποπνίγεσθαι ἐμελλεν, ἔφη πρὸς ἐαυτὴν “ἄλλ’ ἐγωγε καὶ βέβρωκα καὶ πέπωκα καὶ λέλουμαι· κὰν ἀποθάνω, οὐδὲν μοι μέλει.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ῥᾶδιον φέρουσι τὸν θάνατον οἱ ἄνθρωποι ὅταν ἀβασανίστως παρακολουθήσῃ.

Codd. G Pa Pc-(II)

1 κρέας G || ἀπὸ τοῦ ζωμοῦ Pc

168

Ναυαγὸς καὶ θάλασσα

Ναυαγὸς ἐκβρασθεὶς εἰς τινα αἰγιαλὸν διὰ τὸν κόπον ἐκοιμᾶτο. μετὰ μικρὸν δὲ ἐξαναστάς, ὡς θεάσατο τὴν θάλασσαν, ἐμέμφετο αὐτῇ ὅτι γε δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους τῇ πραύτητι τῆς ὄψεως, ἡνίκα ἂν αὐτοὺς προσδέξηται, ἀπαγριουμένη διαφθείρει. ἡ δὲ ὁμοιωθεῖσα γυναικὶ ἔφη πρὸς αὐτόν “ἄλλ’, ὦ οὗτος, μὴ ἐμέ μέμφου, 5 ἀλλὰ τοὺς ἀνέμους· ἐγὼ μὲν γὰρ φύσει τοιαύτη εἰμι ὅποιαν καὶ νῦν με ὀρᾷς· οἱ δὲ αἰφνιδίων μοι ἐμπίπτοντες κυματοῦσι καὶ ἐξαγριαίνουσιν.”

Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων οὐ δεῖ τοὺς δρώντας αἰτιᾶσθαι, ὅταν ἐτέροις ὑποτεταγμένοι ὦσι, τοὺς δὲ τούτοις ἐπιστατοῦντας.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(IV)

1 ναυαρχὸς Pb || τὸν αἰγ. Pa || ἐκοιμᾶτο διὰ τ. κ. Pa || μετὰ δὲ μικρὸν Pb || 2 θεάσατο πρὸς Pb || καὶ ἐμέμφετο G || αὐτὴν Mb Pb || γε *om.* Pb Mb Pc || 3 τῇ τῆς ὄψεως λαμπρότητι Pb || πραύτητι G πραύτητι Pa Pc Mb || συνόψεως Pa συναθίς G || προσδείχεται Pa || ἀπαγριουμένη Mb Pb || 4 γυν. ὁμοιωθεῖσα πρὸς αὐτόν ἔφη Pb || πρὸς αὐτόν *om.* Mb || ἄλλ’ *om.* Pc || ὦ οὕτως ἀλλὰ Mb || μέμφου ἐμέ Pb || 5 μὲν *om.* Pb || ὅποιαν ἂν Pa Pc || καὶ νῦν με (*με om.* Mb) ὀρᾷς (*ὀρᾶστε* G) G Mb Pa με καὶ νῦν ὀρᾷς Pc ἡ γῆ Pb || 6 αἰφνιδίων Mb Pa -οι G Pb Pc || μοι Mb μου G με Pc *om.* Pb Pa || ἐμπ. κ.] ἐπέρχονται καὶ κ. Pa || ἐξαγριοῦσι G Pa || 8 ἐτέροις *om.* Mb || τοῖς δὲ τούτοις (*τοιούτοις* Pa) ἐπιτάττουσιν (*ἐπιστα-* τούτων Pa) Mb Pa

169

Νέος ἄσωτος καὶ χελιδὼν

Νέος ἄσωτος καταφαγὼν τὰ πατρῶα, ἱματίου αὐτῷ μόνου περιλειφθέντος, ὡς ἐθεάσατο χελιδόνα παρὰ καιρὸν ὀφθεῖσαν, οἰόμενος ἤδη θέρος εἶναι, ὡς μηκέτι δεόμενος τοῦ ἱματίου καὶ τοῦτο φέρων ἀπημπόλησεν. ὕστερον δὲ χειμῶνος ἐπιλαβόντος καὶ σφοδροῦ τοῦ κρύους γενομένου περιῶν, ἐπειδὴ εἶδε τὴν χελιδόνα νεκράν ἐρριμμένην, ἔφη πρὸς αὐτήν "ὦ αὐτή, σὺ κάμῃ καὶ σὲ ἀπώλεσας."

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπισφαλές ἐστιν.

Codd. G Pa Pc Pg Mb (Ca)-(II)

1 αὐτοῦ μόνου G μόνου αὐτῷ Pc καὶ μόνου (-ον Mb) Pg Mb || περιλειφθέντος Pc περιλειπόντος G περιλιπόντος Pa ἐπιλιπόντος Pg Mb || 2 κατὰ καιρὸν Pg Mb || ὀφθεῖσαν om. Pc ἔλθοῦσαν (=Cham.) καὶ ὀφθεῖσαν Ca || οἰόμενος ἤδη (ἤδη om. Pc) θέρος εἶναι (εἶναι om. Pa) G Pa Pc καὶ δὴ θ. εἶναι ὑπολαβὼν Pg καὶ δὴ ἐλπίσας θ. εἶναι Mb || 3 ἀπημπόλησθαι G ἀπεμπόλει Pg || ἐπιλαβομένου Mb ἐπιγενομένου Pg || 4 καὶ-γενομένου om. G || σφοδροῦ τοῦ κρύους (χειμῶνος Pa) γενομένου (γεγονότος Pa) Pc Pa σφ. γενομένου τοῦ ἀέρος Pg Mb || περιῶν om. Pg Mb || ἐρριγωμένην Cham. || 5 σὺ κάμῃ ἀπολώλεκας Pg Mb || 6 πάντα τὰ κατὰ καιρὸν δρώμενα ἐπισφαλῇ τυγχάνουσι Pa || περὶ καιρὸν-τυγχάνει G

170

Νοσῶν καὶ ἱατρός

Νοσῶν τις καὶ ἐπερωτῶμενος ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ πῶς διетέθη, ἔλεγε πλέον τοῦ δέοντος ἰδρωκῆναι. ὁ δὲ ἔφη ἀγαθὸν τοῦτο εἶναι. ἐκ δευτέρου δὲ ἐρωτῶμενος πῶς ἔχει, ἔφη φρίκη συνεχόμενος διατετινάχθαι. ὁ δὲ καὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἔφασκεν εἶναι. τὸ δὲ τρίτον, ὡς παρεγένετο καὶ ἐπηρώτα αὐτὸν περὶ τῆς νόσου, διαρροία περιπεπτωκῆναι εἶπεν· κἀκεῖνος ἀγαθὸν καὶ τοῦτο εἶναι φήσας ἀπηλλάγη. τῶν δὲ οἰκείων τινὸς παραγενομένου πρὸς αὐτὸν καὶ πυνθανομένου πῶς ἔχει, ἔφη "ἐγὼ σοι ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλωλα."

5

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τούτοις ὑπὸ τῶν πέλας μακαρίζονται τῇ ἐξωθεν οἴήσει, ἐφ' οἷς αὐτοὶ παρ' ἑαυτοῖς τὰ μάλιστα δυσφοροῦσιν.

Codd. G Pa Pg Mb (Ma Mo)-(Ia II III)

1-2 ἔλεγε-ἰδρωκῆναι G Pa πλέον τ. δ. ἰδρωκῆναι ἔφη Pg Mb || 2 ἔφη-ἔχει om. G || δὲ om. Ma Mo || ἔφη ἀγαθὸν τοῦτο εἶναι (εἶναι om. Pa, ut saepe) Ma Mo Pa ἀγαθὸν τοῦτο ἔλεγεν Pg Mb ἔφη non ἔλεγε legendum indicat lacuna in G (unde Ia) || δὲ om. Mb || ἔχει Pg Mb || 3 συνεχόμενον Pa || ἀγαθὸν ἔφασκεν εἶναι (εἶναι om. Pg Mb) G Pg Mb ἔφη ἀγαθὸν Pa || 4 διαρροία π. εἶπεν (ἔφασκε Pa) G Pa ἔφη ὑδέρω π. Pg Mb || 5 εἶναι om. Pa || φήσας ἀπηλλάγη om. Pg Mb || 6 πρὸς αὐτὸν om. Pg || ἔχει Pg Mb || ἔφη πρὸς αὐτὸν G Pa || σοι om. Pg Mb || 7 τούτοις τοῖς G || ὑπὸ τῶν πέλας om. Pg || ἐπὶ τῇ ἐξωθεν Mb || 8 οἰκήσει Pa || δυσχεραίνουσιν Pg Mb

171

Νυκτερίς, βάτος καὶ αἴθουα

Νυκτερίς καὶ βάτος καὶ αἴθουα κοινωνίαν πρὸς ἀλλήλας στειλάμεναι ἐμπορεῖσθαι διέγνωσαν. καὶ δὴ ἡ μὲν νυκτερίς ἀργύριον δανεισαμένη εἰς μέσον κατέθηκεν,

ἡ δὲ βάτος ἐσθῆτα ἐνεβάλετο, ἡ δὲ αἶθυια χαλκὸν πριαμένη καὶ τοῦτον ἐνθεμένη ἔπλει. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νηὸς περιτραπείσης, (πάντα ἀπολέσασαι αἵται ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. καὶ) ἡ μὲν αἶθυια ἀπ' ἐκείνου τὸν χαλκὸν ζητοῦσα ἐπὶ τοῦ βιθοῦ δύνει, οἰομένη ποτὲ εὐρήσειν· ἡ δὲ νυκτερίς τοὺς δανειστὰς φοβουμένη ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεται, νυκτὸς δὲ ἐπὶ νομὴν ἔξεισιν· ἡ δὲ βάτος τὰς ἐσθῆτας ἐπιζητοῖσα τῶν παριόντων ἐπιλαμβάνεται τῶν ἱματίων, προσδοκῶσα τῶν ἰδίων τι ἐπιγνώσεσθαι.

Ἵ ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι περὶ ταῦτα μᾶλλον σπουδάζομεν περὶ ἃ ἂν πρότερον πταίσωμεν.

Codd G. Ph Pa Pc Mb (Ca rec. II)–(Ia II III)

1 πρὸς ἀλλήλους κοιν. σπεισάμενοι Pb || ἀλλήλας Pa Pc -ους G Mb || 2 δὴ om. Pb Mb || ἀργύρις ἀργυρίου G || καθῆκεν Pa || 3 ἐσθῆτας Pc || ἐνεβάλλετο Pc Mb || τὸ πλοῖον προ χαλκὸν Pb || 3-4 πριαμένη-ἐπλει om. Pb Mb || 4 νεὸς G Pc || 4-5 πάντα-καὶ Ca desunt in rec. I πᾶς ὁ γόμος εἰς βυθὸν κατηνέχθη. καὶ Ia || 5 τὸν χαλκοῦν G τὸ πλοῖον Pb || 6 ἐπὶ διεσώδυναι Mb || ἐπὶ Pb ἀπὸ G Pa Pc κατὰ Schn. || ποτὲ Pb Mb ὅτι G Pc τὸν χαλκὸν Pa || εὐρήσει Pc || 7 μὲν om. Pb || τὰς om. Mb || 8 τῶν ἀπὲ ἱμ. om. Pb || τῶν ἰδίων ἱματ. πρ. τι Mb || τῶν ἰδίων τι G Pa τὰ ἴδια Pb τι Pc || 9 σπουδάζομεν μᾶλλον G || ὧν ἂν Pc & (om. ἂν) Pb Mb || πταίσωμεν Pb ὀλέσωμεν Pc

172

Νυκτερίς καὶ γαλαῖ

Νυκτερίς ἐπὶ τῆς γῆς πεσοῦσα ὑπὸ γαλῆς συνελήφθη. μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι παρεκάλει περὶ τῆς σωτηρίας. τῆς δὲ λεγούσης ὡς οὐ δύναται αὐτὴν ἀπολύσαι, φύσει γὰρ πᾶσι πολεμεῖ πτηνοῖς, ἔφησεν ἑαυτὴν μὴ ὀρνεον εἶναι, ἀλλὰ μῦν, καὶ οὕτως ἀφείθη. ὕστερον δὲ πάλιν πεσοῦσα καὶ συλληφθεῖσα ὑπὸ ἐτέρας γαλῆς ἐδεῖτο ὅπως μεθεῖν αὐτήν. τῆς δὲ εἰπούσης ἅπασιν τοῖς μυσὶ διεχθραίνειν, ἔλεγεν ἑαυτὴν μὴ μῦν εἶναι, ἀλλὰ νυκτερίδα, καὶ πάλιν ἀπελύθη. οὕτω τε συνέβη αὐτῇ δις ἐναλλαξαμένη τὸ ὄνομα τῆς σωτηρίας περιγενέσθαι.

Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ μὴ αἰεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐπιμένειν, λογιζομένους ὅτι οἱ τοῖς καιροῖς σιμμετασχηματιζόμενοι πολλάκις καὶ τοὺς σφοδροὺς τῶν κινδύνων ἐκφεύγουσιν.

Codd. G Pa Pc Pg Mb (Ca)–(Ia III)

1 ὑπὸ τὴν γῆν-συνελήφθη Pc || καὶ μέλλουσα προ μ. δὲ Pg Mb || 2 περὶ τῆς σ. ἑαυτῆς (αὐτῆς Pg) παρεκάλει Pg Mb Ca || οὐ δύναμαι Mb || ἀπολύσειν Pg Mb || 3 πάντας π. πτηνοὺς Pa || πτηνοῖσιν Pg Mb Ca || μὴ αὐτὴν ὀρνεον Pg Mb || ἑαυτὴν Pc αὐτὴν tell. || 4 πεσοῦσα πάλιν Pa πεσοῦσα (om. πάλιν) Pg Mb || ἐδεῖτο Pg Mb Ca fort. recte || 5 μεθεῖ G μεθεῖ Pc μὴ θύση Pa μὴ θοιγήσεται Pg Mb || ἅπασιν μυσὶ Pg Mb || διεχθραίνειν G Ca δὴ ἐχθραίνειν (vel δ. ἐχθαίρειν) Ia || 6 εἶναι μῦν Pc || σ. αὐτῇ] συνήθη Pg || αὐτὴν δις ἐναλλαξαμένην Mb Ca || 8-9 τοὺς καιροὺς G || 9 μετασχηματιζόμενοι Pg Mb Ca

173

Ξυλευόμενος καὶ Ἑρμῆς

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν τὸν πέλεκυν ἀπέβαλε· τοῦ δὲ ρεύματος παρασύραντος αὐτόν, καθήμενος ἐπὶ τῆς ὄχθης ὠδύρετο, μέχρις οὗ ὁ Ἑρμῆς ἐλεήσας

αὐτὸν ἤκε. καὶ μαθὼν παρ' αὐτοῦ τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἔκλαιε, τὸ μὲν πρῶτον καταβάς
 χρουσοῦν αὐτῷ πέλεκυν ἀνήνεγκε καὶ ἐπυνθάνετο εἰ οὗτος αὐτοῦ εἶη. τοῦ δὲ εἰπόντος
 μὴ τοῦτον εἶναι, ἐκ δευτέρου ἀργυροῦν ἀνήνεγκε καὶ πάλιν ἀνηρώτα εἰ τοῦτον ἀπέβαλεν. 5
 ἀρνησαμένου δὲ αὐτοῦ, τὸ τρίτον τὴν ἰδίαν ἀξίνην ἐκόμισεν αὐτῷ. τοῦ δὲ ἐπιγνόντος,
 ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην πάσας αὐτῷ ἐχαρίσατο. καὶ ὅς ἐπανελόμενος,
 ἐπειδὴ παρεγένετο πρὸς τοὺς ἐταίρους, τὰ γεγενημένα αὐτοῖς διηγήσατο. τῶν δὲ τις
 ἐποφθαλμιάσας ἐβουλήθη καὶ αὐτὸς τῶν ἴσων περιγενέσθαι. διόπερ ἀναλαβὼν
 πέλεκυν παρεγένετο ἐπὶ τὸν αὐτὸν ποταμὸν καὶ ξυλευόμενος ἐπίτηδες τὴν ἀξίνην εἰς 10
 τὰς δίνας ἀφῆκε καθεζόμενός τε ἔκλαιεν. Ἑρμοῦ δὲ ἐπιφανέντος καὶ πυνηνομένου
 τί τὸ συμβεβηκὸς εἶη, ἔλεγε τὴν τοῦ πελέκεως ἀπώλειαν. τοῦ δὲ χρυσοῦν αὐτῷ ἀνε-
 νεγκόντος καὶ διερωτῶντος εἰ τοῦτον ἀπολώλεκεν, ὑπὸ τοῦ κέρδους ὑποφθὰς ἔφασκεν
 αὐτὸν εἶναι. καὶ ὁ θεὸς αὐτῷ οὐκ ἐχαρίσατο, ἀλλ' οὐδὲ τὸν ἴδιον πέλεκυν ἀπεκατέ-
 στησεν. 15

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναγωνίζεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκους
 ἐναντιοῦται.

Codd. G Ph Pa Pc Pg Mb-(Ia II III)

1 κατὰ τινα Pb || τὸν αὐτοῦ ἀπέβαλε π. (πέλεκυ Mb) Pg Mb || παρασύραντος] περισπώντος
 Pg παρασπόντος Mb || 2 ὁ οἰ. G Pc Pg || 3 παρ' αὐτοῦ οἰ. Pb || καταβολὰς Pa || 4 πέλεκυν
 αὐτῷ Pb || ἀνήγαγε Pc || αὐτοῦ οἰ. Pb αὐτὸς Pg Mb || 4-5 εἶη-τούτον οἰ. G || 5 τοῦτον
 αὐτὸν εἶναι Pg || εἶναι οἰ. Pa || ἐκ-ἀνήνεγκεν] δευτέρου ἀργυροῦν Pc || ἡρώτα Pg Mb Pb ||
 τοῦτο G || ἐπέβαλεν G ἀπώλεσεν Pc || 6 αὐτοῦ G Pa Pc καὶ τοῦτον (-ου Mb) Pg Mb
 Pb || τὸ οἰ. G || τὸ τρίτον οἰ. Pg Mb || τὴν-ἐκόμισεν αὐτό G αὐτῷ τὴν ἰδίαν ἀ. ἐκόμισε
 Pb τὴν-ἀνεκόμισε (οἰ. αὐτῷ) Pa τὴν ἰδίαν ἀξίνην αὐτῷ ἐκόμ. Pg Mb τὴν ἰδίαν αὐτοῦ
 πέλεκυν ἐκόμ. Pc || 7 ἀπάσαν G || ἀνελόμενος Ph || 8 ἐπειδὴ οἰ. Pc || ἐταίρους Pc ἐτέρους
 cell. || καὶ τὰ γ. Pc || γεγενημένα-τῶν οἰ. G || τούτων δὲ τις Mb || 9 ἀποφθαλμιάσας Mb
 || ἐβουλήθη Pc || τὸν ἴσον παραγίνεσθαι Mb || 10 τὸν ποταμὸν τὸν αὐτὸν Pg || καὶ οἰ. Pg Mb
 || ξυλευόμενος Mb || ἐπιτ. (ἐπιτηδείως Mb) δὲ Pg Mb || τὰς δίνας Pa || 11 τὴν δίνην Pg Mb
 || δὲ προ τε Pg Mb || ἐπιφθάντος Pc φανέντος Pb || εἰπόντος προ πυθ. Pa || 12 εἶη οἰ. Pc
 || χρυσὴν Ph -ὸν Pa || ἐνεγκόντος Pg Mb Pc || 13 καὶ διερωτῶντος οἰ. Pc || τοῦτο G ||
 ἀπώλεσεν Pb Pc || ὑπὸ-ἔφασκεν οἰ. G || τοῦ οἰ. Pg Mb || ὑποφθὰς Pa Pc ὑποπτάς Pb
 ἔφαθεις Pg Mb || 14 εἶναι οἰ. Pa || κάκεινος προ κ. ὁ θ. Pg Mb || οὐ μόνον οὐκ Cham. ex
 cod. Mj in rec. Ia || ἴδιον οἰ. G Pb || ἀπεκατ. πέλεκυν (-κα Mb) Pg Mb || ἀποκατίστησεν Pb
 || 16 ὁ-ὄτι] οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνω (ex crīm. fab. sequentis) G || ὄτι οἰ. Pc || τῶν θεῶν Pa

174

Ὅδοιπóρος καὶ Τύχη

Ὅδοιπóρος πολλὴν ὁδὸν διανύσας, ἐπειδὴ κόπῳ συνείχετο, πεσὼν παρά τι φρέαρ
 ἵκοιμáτο. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ ὅσον οὐδέπω καταπίπτειν, ἡ Τύχη ἐπιστᾶσα καὶ
 διεγείρασα αὐτὸν εἶπεν “ὦ οὗτος, εἰ γε ἐπεπτώκεις, οὐκ ἂν τὴν σεαυτοῦ ἀβουλίαν,
 ἀλλ' ἐμέ ἦτιῶ.”

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἑαυτοὺς δυστυχῆσαντες τοὺς θεοὺς αἰτιῶνται. 5

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb-(II IV)

1 ἀνύσας Pb || τὸ φρέαρ Ph || 2 καταπίπτειν ὅσον οὐπω Pc || οὐπω Pb Pa Pc || καὶ οἰ.
 G || 3 ἑαυτοῦ Pc || 5 crīm. οἰ. Pb || δι' ἑαυτῶν Pg Mb οἰ. G || τὸν θεὸν Pc τὸ θεῖον
 Pg Mb

175

Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος

Ὀδοιπόροι θέρουσ ὥρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι, ὡς ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαίοντο. ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους "ὡς ἀνωφελές τι τοῦτο καὶ ἄκαρπον ἀνθρώποις ἐστὶ τὸ δένδρον." ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη "ὦ ἀχάριστοι, ἐτι τῆς
5 ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἀχρεῖαν με καὶ ἄκαρπον ἀπσκαλεῖτε;"

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων τινὲς οὕτω ἀτυχεῖς εἰσιν ὡς καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐπὶ τῇ χρηστότητι ἀπιστεῖσθαι.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb-(Ia)

1 Ὀδοιπόροι δύο Pb || περὶ μεσημβρίαν om. Pc || 2 ὑπ' αὐτὴν G ὑπὸ κάτω αὐτῆς Pg Mb || 2-3 ἀνεπαίοντο. ἀναβλέψαντες om. G || 3-4 ὡς-δένδρον G Pb ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελές τοῦτο τὸ δένδρον ἐστὶ τοῖς ἀνῶις Mb ἀνωφελὸν τι τοῦτο τοῖς ἀνῶις ὡς ἄκαρπὸν ἐστὶ τὸ δένδρον Pg ὡς ἀνωφελές ἐστὶ τοῦτο καὶ ἄκαρπον ἀνῶις τὸ δ. Pc ὡς ἀνωφ. τι τοῦτο ἄκαρπον ἀνῶις τὸ δ. Pa || 4 ὑπολαβοῦσα ἔφη πρὸς αὐτοὺς Pg Mb || ἐτι|ἐπὶ G || 5 ἐξ ἐμέ Pb || ἀπολαβόντες Mb || ἄκαρπον καὶ ἀχρεῖαν (om. με) Pg Mb || ἄκαρπον| ἀχάριστον Pc || 6 ἐνιοι Pg Mb || οὕτω anle ἀτυχεῖς Pb om. tell. || εἰσιν om. Pa || εὐεργετοῦντας Pg εὐεργετούμενοι Pa || 7 τῇ om. Pg || ἀχρηστότητι G || ἀπαιτεῖσθαι Pc

176

Ὀδοιπόρος καὶ ἔχιν

Ὀδοιπόρος χειμῶνος ὁδεύων, ὡς ἐθεάσατο ἔχιν ὑπὸ κρύους διαφθειρόμενον, τοῦτον ἐλεήσας ἀνείλατο καὶ βαλὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ κόλπον θερμαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δὲ μέχρι μὲν ὑπὸ τοῦ ψύχους συνείχετο, ἡρέμει· ἐπειδὴ δὲ ἐθερμάνθη, δάξ εἰς τὴν αὐτοῦ γαστέρα ἐνῆκε. καὶ ὅς ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη "ἀλλ' ἐγώ γε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ
5 τούτον ἀπολλύμενον ἐσφζον, ὃν ἔδει καὶ ἐρρωμένον ἀναιρεῖν;"

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πονηρία εὐεργετουμένη πρὸς τῷ ἀμοιβᾶς μὴ ἀποδιδόναι καὶ κατὰ τῶν εὐεργετῶν ἀναπτεροῦται.

Codd. G Pb Pa Pc Pg (Ca)-(IV)

1 ἐπὶ χειμῶνος Pc || ὡς om. Pg || τοῦ κρύους Pb || διαφθειρομένου G διεφθαρμένου Pa || 2 ἐλεήσας G || ἀνείλατο Pb Pg || 3 τοῦ om. Pg || δὲ om. Pb || ἐθερμάνθη καὶ ἀνεζώθη Pb || 3-4 δάξ-ἐνῆκε| τὴν αὐτοῦ γαστέρα ἔδακε Pb || ὁδᾶξ Ca || ἑαυτοῦ G Pa Pc om. Pg || 4 ἐνῆκε scđrsi, cf. συργα f. 115 ἀνῆκε Pa Pg Ca ἀνείλε Pc ἀνήνεγκεν G || καὶ ὡς G Pa || 5 ἐγὼ τούτον Pc || ἐσφζον| περιεποιούμην Pg Ca || δ' ἔδει G με ἔδει Pc || ἀνελεῖν Pc || 6 erim. fab. sequentis habet Pg || πρὸς τὸ G Pa || μὴ om. G Pb || ἀποδοῦναι Pc

177

Ὀδοιπόροι καὶ φρύγανα

Ὀδοιπόροι κατὰ τινα αἰγιαλὸν ὁδεύοντες, ὡς ἦλθον ἐπὶ τινα σκοπιάν, ἐνθὲνδε θεασάμενοι φρύγανα πόρρωθεν ἐπιπλέοντα ᾤθησαν ναῦν εἶναι μεγάλην. διὸ προσέμενον ὡς μέλλουσιν προσορμίζεσθαι. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα μικρὸν προσεπέλαζον, ἀπεκαρᾶδόν κουν ὑπολαμβάνοντες πλοῖον εἶναι οὐκέτι μέγα

ὥς τὸ πρότερον. ἐγγὺς δὲ παντελῶς ἐξενεχθέντων αὐτῶν, ἰδόντες φρίγανα ὄντα ὧς ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους “τὸ μηδὲν ὄν ἡμεῖς μάτην προσεδεχόμεθα.”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐνιοὶ ἐξ ἀπόπτου δοκοῦντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς διάπειραν ἔλθωσιν, εὐρίσκονται οὐδενὸς ἄξιοι.

Codd. Pa Pc Mb G Ph-(Ia III)

1 ἐνθεν G ἐνθεν Pb || 2 ἀπὸ πόρρωθεν G || ἐπὶ πλέον ὄντα Pa ἐπιπλέοντες Pc || ναῖς εἶναι μεγάλη Pb || εἶναι om. Pa || διόπερ Mb || 3 ἀνέμων G || 4 προσήγγισον Pb προσδοκῶντες Pc || ἀπεκαρᾶδόν Pa Ia ἐπε- G Pb Pc περιε- Mb || ὑπολαμβάνοντες om. G Pb || 5 τὸ om. Mb || ἐγγὺς δὲ παντελῶς om. G Pb || ἐξενεχθέντα αὐτὰ Pa ἐξενεχθέντων δὲ αὐτῶν G Pb ἐνεχθέντων (om. αὐτῶν) Mb || καὶ ἰδόντες (ιδόντων Pb) G Pb || αὐτὰ φρίγανα ὄντα Pb || εἶναι pro ὄντα Mb || 6 πρὸς-ὄν] μηδὲν εἶναι Mb || ὄν Pb ἦν G Pc om. Pa || ἡμεῖς δὲ Pc Mb || προσεδεχόμεθα Pc Mb Ia προσδεχόμεθα Pb Pa προεκδεχόμεθα G || 7 ἀπόπτου Sternbach ἀπροόπτου libri || φοβερά G φαινόμενοι Pc || εἶναι om. Pa || διάπειραν] ἰδίαν πείραν Mb || 8 οὐδενὸς λόγου ἄξιοι Mb

178

‘Οδοιπόρος καὶ ‘Ερμῆς

‘Οδοιπόρος πολλὴν ὁδὸν ἀνύων ηὔξατο ὧν ἂν εὔρηται τὸ ἡμισυ τῷ ‘Ερμῇ ἀναθήσειν. περιτυχῶν δὲ πήρα ἐν ἧ ἀμύγδαλά τε ἦν καὶ φοίνικες, ταύτην ἀνείλατο οἰόμενος ἀργύριον εἶναι. ἐκτινάξας δὲ, ὡς εὔρε τὰ ἐνόντα, ταῦτα καταφαγὼν καὶ λαβῶν τῶν τε ἀμυγδάλων τὰ κελύφη καὶ τῶν φοινίκων τὰ ὅστᾱ, ταῦτα ἐπὶ τινος βωμοῦ ἔθηκεν, εἰπὼν “ἀπέχεις, ὦ ‘Ερμῆ, τὴν εὐχήν” καὶ γὰρ τὰ ἐντὸς ὧν εὔρον καὶ τὰ ἐκτὸς ὧς πρὸς σὲ διανεμέμηναι.”

Πρὸς ἄνδρα φιλάργυρον διὰ πλεονεξίαν καὶ θεοὺς κατασοφίζόμενον ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb-(Ia II III)

1 διανύων Pc || ἂν ἄρα εὔροι τι (om. ὧν) Pg Mb || εὔρηται scripsi εὔρη τι (τι om. Pc) G Pb Pa Pc || τούτου ante τὸ ἡμ. Cham., nec in unde || ἀναθεῖναι Pb || 2 πήραν Pc || ἀμυγδαλοὶ Pb || τε om. Pg Mb || ἦσαν Pb om. Pg Mb || ταύτην] ταῦτα Pa || ἀνείλετο Pg Mb || 2-3 οἰόμενος ταύτην ἀργυρίων πεπληρωμένην εἶναι Pc || 3 εἶναι om. Pa || ἐκτείνας Pg Mb || ὡς-λαβῶν] ὡς εὔρων ταῦτα κατέφαγε λαβῶν Pg Mb || ἐνόντα αὐτῇ (om. ταῦτα) Pc || ταῦτα καταφαγὼν καὶ om. Pb || 4 τε om. Pg Mb || κελύφη Pg κάλυφα Mb τζέφλια Pa || ταῦτα om. Pa || 5 ἐκτὸς ὧν-ἐντὸς Pb || ὡς pro ὧν Pa || ἔφαγον pro εὔρον Pc || 6 διανεμέμηναι G διανεμόμηναι Pb διανεμέμηναι Pa || 7 εὐκαιρος om. Pa

179

‘Ονος καὶ κηπουρός

‘Ονος κηπουρῷ δουλεύων, ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἦσθιε πολλὰ δὲ ἐκακοπάθει, ηὔξατο τῷ Διὶ ὅπως τοῦ κηπουροῦ αὐτὸν ἀπαλλάξας ἐτέρῳ δεσπότη ἐγχειρίσῃ. ὁ δὲ ‘Ερμῆν πέμψας ἐκέλευσε κεραμεῖ αὐτὸν πωλῆσαι. πάλιν δὲ αὐτοῦ δυσφοροῦντος, ἐπειδὴ καὶ πολλῷ πλείονα ἀχθοφορεῖν ἠναγκάζετο, καὶ τὸν Δία ἐπικαλουμένου, τὸ τελευταῖον ὁ Ζεὺς παρεσκεύασεν αὐτὸν βυρσοδέψῃ πραθῆναι. καὶ ὁ ὄνος ἰδὼν τὰ ὑπὸ τοῦ δεσπότη 5 πραττόμενα ἔφη “ἀλλ’ ἐμοιγε αἰρετώτερον ἦν παρὰ τοῖς προτέροις δεσπότης ἀχθοφοροῦντι λιμώττειν ἢ ἐνταῦθα παραγενέσθαι, ὅπου, ἐὰν ἀποθάνω, οὐδὲ ταφῆς τεύξομαι.”

- Ἵ) λόγος δηλοῖ ὅτι τότε μάλιστα τοὺς πρῶτους δεσπότας ποθοῦσιν οἱ οἰκέται,
10 ὅταν ἐτέρων πείραν λάβωσιν.

Codd. G Pb (Pd) Pa Pg Mb-(Ia II III)

1 *Formam* κηπῶν-*hic ei infra habent* Pb Pd || 2 ἐγχειρίσοι Pg || Ἑρμῆν] Ζεὺς Pg Mb Pd || 3 κεράμια Pa || αἰτὸν *om.* Pg Mb Pd || καὶ *om.* Pg Mb || 4 πλείον Pb Pd πλέον Pg Mb || ἐπικαλούμενος Pb ἐπεκαλεῖτο Mb || 5 αἰτὸν παρεσκεύασε Pg Mb || βυρσοδέλη G -δεῦσι Pb || παραθῆναι G πωληθῆναι Pb Pd || εἰδώς G Pa || τὰ παρὰ τοῦ δ. G || 6 περὶ Pg || 7-8 ἀχθοφοροῦντι (-τα Pa)-τεύξομαι] τοῦτω γὰρ ὥς ὁρῶ καὶ τὸ δέρμα μέλλω προσδοῦναι (προδ. Pd) Pg Mb Pd || περιγένεσθαι G || ὅπου οὐδέ (οὐδ' Ia) ἂν Pb Ia ὅπου δ' ἂν G ὅπου ἀλλ' ἰάν Pa || οὐδέ ταφῆς ἀξιώθησομαι Pa || 9 προτέρους Pa || οἱ οἰκέται ποθοῦσιν Pa || 10 ἐτέρων *om.* G καὶ ἐτέρων Pa

180

Ὅνος ἄλας βαστάζων

- Ὅνος ἄλος γέμων ποταμὸν διέβαινεν. ὀλισθὼν δέ, ὥς κατέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, ἐκτακέντος τοῦ ἄλος, κουφότερος ἐξανέστη. ἦσθεις δὲ ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ὕστερόν ποτε σπόγγους ἐμπεφορτισμένοι κατὰ τινα ποταμὸν ἐγένετο, ᾤθη ὅτι ἂν πάλιν πέσῃ ἐλαφρότερος διεγερθήσεται· καὶ δὴ ἐκὼν ὤλισθε. συνέβη δ' αὐτῷ, τῶν σπόγγων
5 ἀνασπασάντων τὸ ὕδωρ, μὴ δυνάμενον ἐξανίστασθαι ἐνταῦθα ἀποπνιγῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι διὰ τὰς ἰδίας ἐπινοίας λαυθάνουσιν εἰς συμφορὰς ἐνσειόμενοι.

Codd. G Pb Pa Pg Mb (Ma Mo)-(IV)

1 ἄλος *scripsi* ἄλας *libri* || γέμων G Pg Ma Mo βαστάζων Pb ἔχων Pa φέρων Mb || διήρχετο Pb || ὀλισθὼν G Ma Mo ὀλισθήσας *rell.* || 2 ἄλατος Pa || κουφότερον Pb || εἰφραίνεις Pb || ἐπὶ τοῦτο G Pb Pg || 3 ποτε *om.* Pg Mb || ἐμπεφ.] ἦν πεφορτισμένος Pg ἦν πεφορτωμένος Mb || κατὰ τινα *om.* Pb || ἐγέν.] διέβαινεν Pb || δεῖν *prosi* ᾤθη Pb δέ Pg Mb || 4 ἐλαφρότερον G Pb || διεγερθήσεται Pb ἐγερθήσεται Mb || ὤλισθησε Pg Mb Pb || αἰτὸν Pg Mb || 5 δυνάμενος G Pa -ω Pb || ἐξαναστήσεσθαι Pb ἐξαναστῆναι Pa || ἐν τούτῳ Pg Mb || ἀποπνιγῆναι ὑπὸ τὸ ὕδωρ Pa || 6 διὰ *om.* G Pb Pa || τῆς Mb || λ. συμφορῶν αἰτίας ἔχοντες Pb || 7 ἐνσειόμενοι G Pa ἑαυτοὺς ἐμβάλλοντες Pg Mb

181

Ὅνος καὶ ἡμίονος

- Ὀνηλάτης ἐπιβείς ὄνῳ καὶ ἡμίονῳ γόμους ἤλαυνεν. ὁ δὲ ὄνος, μέχρι μὲν πεδῖον ἦν, ἀντείχετο πρὸς τὸ βάρος· ὥς δὲ ἐγένετο κατὰ τι ὄρος, μὴ δυνάμενος ὑποφέρειν παρεκάλει τὴν ἡμίονον μέρος τι τοῦ γόμου αὐτοῦ προσδέξασθαι, ἵνα τὸ λοιπὸν αὐτὸς διακομίσαι δύνηται. τῆς δὲ παρ' οὐδὲν θεμένης αὐτοῦ τοὺς λόγους, ὁ μὲν κατακρημ-
5 νισθεὶς διερράγη· ὁ δὲ ὄνηλάτης, ἀπορῶν ὃ τι ποιήσῃ, οὐ μόνον τοῦ ὄνου τὸν γόμον τῇ ἡμίονῳ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ὄνον ἐκδείρας ἐπεσώρευσε. καὶ ἡ οὐ μετρίως καταπονηθεῖσα ἔφη πρὸς ἑαυτήν· “δίκαια πέποιθα· εἰ γὰρ παρακαλοῦντι τῷ ὄνῳ μικρὰ κοιφίσαι ἐπέισθην, οὐκ ἂν νῦν μετὰ τῶν αὐτοῦ φορτίων καὶ αὐτὸν ἔφερον.”
- Οὕτω καὶ τῶν δανειστῶν ἔνιοι διὰ φιλαργυρίαν, ἵνα μικρὰ τοῖς χρεώσταις μὴ
10 παράσχωσι, πολλάκις καὶ αὐτὸ τὸ κεφάλαιον ἀπολλύουσιν.

Codd. G Pb Pa Mb (Ca)-(II III IV)

1 τοὺς γόμους Mb || πεδίου G λείος τόπος Pb || 2 ἐγένοντο Ca || κατά τι δρος Mb Ca κατάπορος G Pa κατά τινα κρημνὸν Pb || ὑποφέρειν μὴ δυνάμενος Pa || 3 τὸν ἡμίονον Mb || τοῦ λοιπὸν G || 4 διακ. δύν.] διακομίσσεται Pb || δύνηται G δυνήσεται Pa δυνηθῇ Mb Ca || παρ' οὐδέν θ.] παρωμένης G || 5 τί γρο ὁ τι Mb || 5-6 τὸν γόμον τοῦ δρου τῷ ἡμίονῳ Pb || 6 ἀλλὰ-ἐπεσώρευσεν] ἀλλὰ καὶ (καὶ om. Mb) τὴν βύρσαν τῇ ἡμίονῳ (τοῦ δρου Ca) ἐπ. (ἐπέστρωσεν Mb) Ca Mb || ἐπεσώρευσεν G Pa Ca ἐπίθηκεν αὐτῇ Pb || καὶ ἡ G Pa ἡ δὲ Pb Mb Ca || 7 πρὸς ἑαυτὴν om. Mb Ca πρὸς αὐτὴν Pa || τῷ δρω om. G Pa Ca || 8 μικρὸν Mb Ca || μετ' αὐτῶν φορτίον αὐτοῦ καὶ Pa μετὰ τοῦ φορτίου αὐτοῦ (αὐτοῦ φ. Ca) Mb Ca || 9-10 μικρὰ ἐπιτόκια λάβωσι, πολλάκις Mb Ca || 10 καὶ om. G || ἀπόλλυσιν Pa

182

"Ονος βαστάζων ἄγαλμα

"Ονῳ τις ἐπιθεῖς ἄγαλμα ἤλαυνεν εἰς ἄστν. πολλῶν δὲ συναντώντων καὶ προσκυνούντων τὸ ἄγαλμα, ὁ ὄνος, ὑπολαβὼν ὅτι αὐτὸν προσκυνοῦσιν, ἀναπτέρωθεῖς ὠγκᾶτο τε καὶ οὐκέτι περαιτέρω προῖεναί ἐβούλετο. καὶ ὁ ὄνηλάτης αἰσθόμενος τὸ γεγονός τῷ ῥοπάλῳ αὐτὸν παίων ἔφη "ὦ κακὴ κεφαλὴ, ἔτι καὶ τοῦτο λοιπὸν ἦν, ὄνον σε ὑπ' ἀνθρώπων προσκυνεῖσθαι;"

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς ἐπαλαξονευόμενοι παρὰ τοῖς εἰδόσιν αὐτοὺς γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.

Codd. G Pb Pa Pg Mb (Ca)-(IV)

1 ἦγεν Pb || πόλιν Pg Mb Ca || πολλῶν δὲ συν. καὶ πρ. scripsi, cf. recensio nem IV (Cham. p. 438) τῶν δὲ συν. καὶ (καὶ om. Pb) πρ. G Pa Pb πάντων δὲ τῶν συν. πρ. Pg Mb Ca || 2 τῷ ἀγάλματι, ὑπολαβὼν ὁ ὄνος ὅτι αὐτῷ Pg Mb || 3 τε om. Pg Mb Ca || προσίεναί G Pa προβαίνειν Pg Mb Ca || 4 ἐτι] ἐστι Pg ἐσθη Mb αἶται Ca || λοιπὸν-σε scripsi λ. ἦν ὀνοῦσσαν G λ. ἡγνόνουν σε Pa λείπον ἦν ὄνον Pb λοιπὸν δρον Pg Mb || λοιπὸν, ἐὰν δρους ὑπὸ ἀνθρώπων προσκυνεῖσθαι ζητῇ Ca || ὑπὸ Pg Mb ὑπὲρ Pa || 5 προσκυνεῖσθαι; ὄνος σὺ τυγχάνεις. μὴ σκίρτα, μηδὲ νόμιζε σαυτὸν θεὸν ὑπάρχειν Mb || 6 οἱ om. Pa || ἀλαξονευόμενοι Pg Mb || αὐτοῖς Pa

183

"Ονος ἄγριος καὶ ὄνος ἡμερος

"Ονος ἄγριος ὄνον ἡμερον θεασάμενος ἐν τινι εὐηλίῳ τόπῳ προσελθὼν ἐμακάριζεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. ὕστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα καὶ τὸν ὄνηλάτην ὀπισθεν ἐπόμενον καὶ ῥοπάλῳ παίοντα εἶπεν "ἀλλ' ἐγώ γε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω· ὀρῶ γὰρ ὅτι οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τὴν ἀφθονίαν ἔχεις."

5

Οὕτως οὐκ ἔστι ζηλωτὰ τὰ μετὰ κινδύνων καὶ ταλαιποριῶν περιγιγνόμενα κέρδη.

Codd. G Pb Pa Pg Mb (Ca)-(Ia III)

1 ἰδὼν Pb γρο θ. || 2 τῆς om. Mb || 3 ὀπίσω Pa || ῥοπάλοις αὐτὸν π. Pg Mb Pb || ἔφη Pb || 4 ἀλλ' ἐγώ γε om. Pg Mb Ca || τὴν εὐδαιμονίαν Pb Pg || 6 epim. fab. seq. proptrium habet Pg || ὅτω κε τὴν ζηλωτὰ τὰ G οὕτως οὐκ εὐζήλωτα (om. τὰ) Pa || μυρίων κινδ. Pa || περιγιγνόμενα (-γεν- Mb) Pa Mb προσγιγνόμενα Pb

184

Ὅνος καὶ τέττιγες

Ὅνος ἀκοίσας τεττίγων ῥδόντων ἤσθη ἐπὶ τῇ εἰφωνίᾳ καὶ ζηλώσας αἰτῶν τὴν φωνὴν ἐκινθάνετο τί σιτούμενοι τοιαύτην φωνὴν ἀφίᾳσι. τῶν δὲ εἰπόντων “δρόσον,” ὁ ὄνος προσμένων τῇ τροφῇ τῆς δρόσου λιμῶ διεφθάρη.

(ὣτως οἱ τῶν παρὰ φύσιν ἐπιθυμοῦντες πρὸς τῷ μὴ ἐφικνεῖσθαι καὶ τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.

Codd. G Pa Mb Pb (Ca Pg)-(Ia)

Nihil practer erimythium habet Pg, cf. *supra* ad 183.6 || 2 φωνὴν G Pb εἰφωνίαν Pa ἡδύτητα Mb Ca || 2-3 ἐκινθάνετο-διεφθάρη] ἐπελάθετο καὶ τῆς οἰκείας φωνῆς Pb || 2 ἐκινθ.] εἶπε Mb Ca | ἀφίετε Ca || 3 παραμένων Mb || τῇ-δρόσου G τῇ δρόσω Mb Ca δρόσον tantum Pa || 4 οὕτως οἱ παρὰ Pg Mb οὕτω καὶ οἱ παρὰ Pa || πρὸς-δυστυχοῦσιν] καὶ ἃ ἔχουσι δυστυχοῦσιν Pb || τῷ Pa τὸ G Pg Mb || μὴ ἐπιτυχεῖν ὧν ἐφίενται Pg Mb Ca

185

Ὅνοι πρὸς τὸν Δία

Ὅνοι ποτέ ἀχθόμενοι ἐπὶ τῷ συνεχῶς ἀχθοφορεῖν καὶ ταλαιπωρεῖν πρέσβεις ἐπεμψαν πρὸς τὸν Δία, λίσιν τινὰ αἰτούμενοι τῶν πόνων. ὁ δὲ αὐτοῖς ἐπιδειξάμενος ὅτι τοῦτο ἀδύνατόν ἐστιν, ἔφη τότε αἰτούς ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς κακοπαθείας, ὅταν οὐροῦντες ποταμὸν ποιήσωσι. κἀκεῖνοι αὐτὸν ἀληθεύειν ὑπολαβόντες ἀπ' ἐκείνου καὶ μέχρι τοῦ νῦν, ἔνθα ἂν ἀλλήλων οὐρον ἴδωσιν, ἐνταῦθα καὶ αὐτοὶ περιστάμενοι οὐροῦσιν.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τὸ ἐκάστω πεπρωμένον ἀθεράπευτόν ἐστιν.

Codd. G Pb Pa Mb Ca-(III)

1 ἐπὶ τὸ G || 2 τῶν πόνων αἰτούμενοι Mb Ca || ὁ δ' G Pb || αὐτοῖς om. Mb Ca || 3 ἐστιν om. Pa || τότε αὐτοῖς ἔφη τῆς κακοπαθείας ἀπαλλ. Mb ἔφη τότε αὐτοὶ ἀπαλλ. τῆς κ. Ca || 4 ἀληθεύειν αὐτὸν Mb Ca || ὑποβαλόντες G || 5 τοῦ G om. tell. || ἐνθα-ἴδωσιν (εἴδωσιν G) om. Pa || ἐνταῦθα] ἢ ἕτερον (-ου Ca) ὑγρὸν Mb Ca || 6 παραστάντες Ca περιεστάντες Mb || 7 ὁ λ.] ὅλως Ca || τὸ om. Mb Ca || πεπρωμένον] πρεπόμενον G πεπραμένον Pa τὸ πεπρωμένον Ca τῶν αἱρουμένων πεπραγμένον Mb || ἐστιν Pb om. tell.

186

Ὅνος καὶ ὄνηλάτης

Ὅνος ὑπὸ ὄνηλάτου ἀγόμενος, ὥς μικρὸν τῆς ὁδοῦ προῆλθεν, ἀφείλ τὴν λείαν ἀτραπὸν εἰς κρημνὸν ἐφέρετο. μέλλοντος δὲ αὐτοῦ κατακρημνίζεσθαι, ὁ ὄνηλάτης ἐπιλαβόμενος τῆς οὐρᾶς ἐπειρᾶτο μεταπεριάγειν αὐτόν. τοῦ δὲ εὐτόνως ἀντιπίπτοντος, ἀφείλ αὐτόν ἔφη “νίκα· κακὴν γὰρ νίκην νικᾷς.”

5 Πρὸς ἄνδρα φιλόνηκον ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pa Mb Ca-(IV)

1 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Mb Ca || 2 ἀτραπὸν Pa Mb ἀτάρ (*lesle Furia*) Ca om. G Pb || διὰ κρημνῶν (-ὸν Mb) Pa Mb Ca || κρημνίζεσθαι Mb || 3 περιάγειν Pb μετάγειν Mb Ca || εὐτόνος G || 4 ὡς δὲ, νίκα Ca || 5 ὁ λόγος (ὅλως pto ὁ λ. Ca) πρὸς ἄνδρα φιλόνηκον Mb Ca || φιλόνηκον *libri exscripto* G

187

Λύκος ἱατρός

“Ὀνος ἔν τινι λειμῶνι νεμόμενος, ὡς ἐθεάσατο λύκον ἐπ’ αὐτὸν ὁρμώμενον, χωλαίνειν προσεποιεῖτο. τοῦ δὲ προσελθόντος αὐτῷ καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου δι’ ἣν χωλαίνει, ἔλεγεν ὡς φραγμὸν διαβαίνων σκόλοπα ἐπάτησε καὶ παρήνει αὐτῷ πρῶτον ἐξελεῖν τὸν σκόλοπα, εἴθ’ οὕτως αὐτὸν καταθινοῦσθαι, ἵνα μὴ ἐσθίων περιπαρῇ. τοῦ δὲ πεισθέντος καὶ τὸν πόδα αὐτοῦ ἐπάραντος, ὅλον τε τὸν νοῦν πρὸς τῇ ὀπλῇ ἔχοντος, ὁ ὄνος λαξ εἰς τὸ στόμα ἀφείλ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ἐξετίναξε. καὶ ὁσ κακῶς διατεθεὶς ἔφη “ἄλλ’ ἐγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τοῦ πατρός με μαγειρικὴν τέχνην διδάξαντος αὐτὸς ἱατρικῆς ἐπελαβόμην;”

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως δυστυχούσιν.

Codd. G Ph Pn Pg Mb (Ca)-(II IV)

1 τὸν λύκον Pg Mb || ὁρμούμενον Pb || χωλεύει Pg Mb || 2 πυθόμενον Pg Mb Pb || 3 χωλεύει Pg Mb || διαβαίνων G διέβαινον καὶ (καὶ om. Ca) Pg Mb Ca || ἐπάτησα Pn Pg Mb Ca || παρήνει αὐτὸν Pg Mb Ca || 4 αὐτὸν om. Mb || καταθινοῦσας G || ἐσθιοντος Ph || 5 ἐμπεισθέντος Ca || τε om. G Ca || 6 τὴν ὀπλὴν Pg Mb || εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ἀφείλ Pg Mb Ca εἰς τὸ στόμα (om. αὐτοῦ ἀφείλ) G Pb Pa || ἐτίναξε G Pb Pn || 6-7 καὶ ὡς G Pn Ca || 7 διατεθεὶς κακῶς Pb || πατρός μου Pg || 7-8 μαγειρικὰς τέχνας Pa μάγειρον Pg Mb Ca || 8 ἱατρικὴν G ἱατρικὰς Pa τὴν (om. Pg Ca) ἱατρικὴν τέχνην Pg Mb Ca || ἐπελαβόμην G ὑπεβαλλόμην Pg Mb ὑπελαβόμην Ca || 9 ὁ τῶν Mb || τοῖς Pg Mb om. cell. || προσήκον Pb

188

“Ὀνος ἐνδυσάμενος λεοντῇν

“Ὀνος ἐνδυσάμενος λέοντος δορὰν περιῆει ἐκφοβῶν τὰ ἄλογα ζῶα. καὶ δὴ θεασάμενος ἀλώπεκα ἐπειράτο καὶ ταύτην δεδίττεσθαι. ἡ δὲ—ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθεγξαμένου προακηκουῖα—ἔφη πρὸς αὐτὸν “ἄλλ’ εὖ ἴσθι ὡς καὶ ἐγὼ ἂν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμένου ἤκουσα.”

Οὕτως ἐνιοὶ τῶν ἀπαιδευτῶν τοῖς ἐξωθεν τύφοις δοκοῦντές τινες εἶναι ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.

Codd. G Ph Pn Mb (Ca)-(III)

1 δέρμα Pb || 2 γὰρ om. G || 2-3 προακηκοῖναι φθεγξαμένου Pa || 3 προακηκουῖα Pb || πρὸς τὸν ὄνον Pa || καὶ γὰρ Mb Ca οὐκ ἐγὼ Pa || 4 ὀγκωμένου Pb || 5 ἐνιοὶ τῶν ἀνῶν Mb Ca || τυφλοῖς G Pb Pa || τινες—ἐλέγχονται om. G || εἶναι om. Pa

189

“Ὀνος καὶ βάτραχοι

“Ὀνος ξύλων γόμον φέρων λίμνην διέβαινεν. ὀλισθὼν δέ, ὡς κατέπεσεν, ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμενος ὠδύρετό τε καὶ ἔστενεν. οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι ἀκούσαντες αὐτοῦ τῶν στεναγμῶν ἔφασαν “ὦ οὗτος, καὶ τί ἂν ἐποίησας εἰ τοσοῦτον ἐνταῦθα χρόνον διέτριβες ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν οὕτως ὠδύρη;”

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα ῥάθυμον ἐπ’ ἐλαχίστοις πόνοις δυσφοροῦντα, αὐτὸς τοὺς πλείονας ῥαδίως ὑφιστάμενος.

Codd. G Pb Pa Pg Mb Ca-(III)

1 ξίλα βαστάζων διέβαινέ τινα λίμνην. ὀλισθήσας Pb || ξύλων γέμων G || ὡς δὲ ὀλισθήσας κατίπεσεν Pg Mb Ca || 2 τε om. Mb Ca || 3 τὸν στεναγμὸν Pa || ἔφησαν Pg Mb Ca || καὶ om. Pg ἐταῦθα om. Pg *post* διέτριβες in Mb Ca || 4 ὅτι πρὸς Pg Mb Ca || οὕτως om. Ca || 6 τοῖς om. Pg Mb

190

"Ονος, κόραξ καὶ λύκος

"Ονος ἡλκωμένος τὸν νῶτον ἔν τινι λειμῶνι ἐνέμετο. κόρακος δὲ ἐπικαθίσαντος αὐτῷ καὶ τὸ ἔλκος κρούοντος, ὁ ὄνος ἀλγῶν ὠγκᾶτό τε καὶ ἐσκίρτα. τοῦ δὲ ὀνηλάτου πόρρωθεν ἐστῶτος καὶ γελῶντος, λύκος παριὼν ἐθεάσατο καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔφη "ἄθλιοι ἡμεῖς, οἱ, κἂν αὐτῷ μόνον ὀφθῶμεν, διωκόμεθα, τούτῳ δὲ καὶ προσγελῶσιν."

- 5 Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ κακοῦργοι τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξ ἀπόπτου δῆλοί εἰσιν.

Codd. G Pb Pa Mb Ca-(Ia III)

1 εἰλκωμένος Pa ἑλκόμενος G || ἐτρέφετο Ca || 2 αὐτὸν Mb || ἀλγῶν om. Pa || τε om. Pb Ca || 3 στάντος Pb || ἑαυτὸν Mb αὐτὸν tell. || 4 εἰ Pb *pro* οἱ || αὐτὸ μόνον *Halm*, *Cham.* || τούτῳ (οὔτοι Pb) δὲ καὶ προσγελῶσιν (προσεγγελῶσιν III) Pb III *Schn.* οἷω σοὶ προσγ. G καὶ ἴοντες προσγ. Pa τούτοις (-ους Ca) δὲ καὶ προσιοῦσι (-όντας Ca) προσγ. Mb Ca κόραξι δὲ καὶ προσγ. Ia τούτου δὲ καὶ προσιόντος γελῶσιν *Sternbach* || 5 Ὅλως δηλοῖ Ca || καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν προσώπων καὶ ἐξ ἀπροόπτου Pa || ἀπόπτου *coni. edd.* (*Schn.*, *Halm*), cf. *Charitonides* p. 56 ἀπροόπτου *libri*

191

"Ονος, ἀλώπηξ καὶ λέων

"Ονος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐξηλθον ἐπ' ἄγραν. λέωντος δὲ αὐτοῖς περιτυχόντος, ἡ ἀλώπηξ ὀρῶσα τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον προσελθοῦσα τῷ λέοντι ὑπέσχετο παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγείληται. τοῦ δὲ αἰτὴν ἀπολύσειν φήσαντος, προσαγαγοῦσα τὸν ὄνον εἰς τινα πάγην ἐμπεσεῖν

5 παρεσκεύασε. καὶ ὁ λέων ὀρῶν ἐκείνον φεύγειν μὴ δυνάμενον πρῶτον τὴν ἀλώπεκα συνέλαβεν, εἴθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

Οὕτως οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλευόντες λανθάνουσι πολλάκις καὶ ἑαυτοὺς συναπολλύντες.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb Ca-(Ia III)

1 ἐπὶ τὴν ἄγραν Pg εἰς ἄγραν Pb || 2 δ' αὐτοῖς Pb || περιτυχόντος αὐτοῖς Pa || παρατυχόντος Ca || ἐπηρτισμένον Pa || 3 αὐτῷ om. Pg Mb || ἐὰν τι τῶν ἀκινδύνων Pa || ἀπαγγείληται G Pa ἀπαγγέλλητα Ca ἐπαγγέλληται (-έληται Pg) Pb Pg ἐπαγγέλληται Mb || 4 αὐτὴν ἀπολύειν Pg Mb Ca ἀπολύσειν αὐτὴν Pb || παραγαγοῦσα Pb || παγίδα Ca Ia || 5 ὁ δὲ λέων Pc || φυγεῖν (φύγειν Pg) Pg Mb Ca || πρῶτον Pc Pg Ia πρῶτην *celeri* || 6 συνέσχεον Pb || ἐτράπη ἐπὶ τὸν ὄνον Mb || 7 κοινοῖς Pa || ἀναπόλλυνται G ἀπολλύντες Pb

192

"Ορνις καὶ χελιδὼν

"Ορνις ὀφews ὡὰ εὐροῦσα καὶ ταῦτα ἐπιμελῶς ἐκθερμάνασα ἐξεκόλαψε. χελιδὼν δὲ θεασαμένη αὐτὴν ἔφη "ὦ ματαία, τί ταῦτα ἀνατρέφεις, ἄπερ, ἂν αὐξηθῇ, ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται;"

Οὕτως ἀτιθάσσευτός ἐστιν ἡ πονηρία, κἂν τὰ μάλιστα εὐεργετῇται.

Codd. G Pb Pa Pg Mb Ca-(Ia III)

1 ὡς οἱ. Mb || εὐρών Cu || καὶ οἱ. Pa καὶ ταῦτα οἱ. Pb ἐθέρμαινε καὶ μετὰ τὸ θερμᾶναι
ἐξεκ. Pa || ἐξεκόλαψε G Pb Pa ἐξεκόλαπτε *HaIm* *prol* *Lachmann* ἐξεκόλαψε Pz Mb
Ca ἐξέθρεψεν Ia || 2 αὐτὴν θεασ. Cu || ἐκτρέφεις Pg Mb || 3 πρῶτον G Pb || τοῦ Pa Mb
τὸ tell. || ἄρξονται G Ca ἄρξεται Pa Pg Mb || 4 ἐστὶν οἱ. Pa || εὐεργετεῖσθαι G

193

Ὀρνιθοθήρας καὶ κορύδαλος

Ὀρνιθοθήρας πτηνοῖς πάγην ἴστη. κορύδαλος δὲ αὐτὸν θεασάμενος ἡρώτα τί
ποιεῖ, τοῦ δὲ εἰπόντος πόλιν κτίζειν καὶ μικρὸν ὑποχωρήσαντος, πεισθεὶς τοῖς λόγοις
προσῆλθε καὶ τὸ δέλεαρ ἐσθίων ἔλαθεν ἐμπεσὼν εἰς τοὺς βρόχους. τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρα
προσδραμόντος καὶ συλλαβόντος αὐτόν, ὁ κορύδαλος ἔφη “ὦ οὗτος, ἐὰν τοιαῖτας
πόλεις κτίξης, (οὐ) πολλοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας εὐρήσεις.”

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τότε μάλιστα καὶ οἶκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεσ-
τῶτες χαλεποὶ ὦσιν.

Codd. G Pb Pa Pc Mb-(Ia II III)

1 ἴστη Pa ἴστα G Pb Pc ἐφίστα Mb || κορύδαλος Pa Mb -ος Pc κορύδαλος
G κόρυδος Pb || ἤρετο Pa Pc || 2 ποιεῖν G || κτίζει Pc || αὐτοῦ τοῖς λ. Mb || δόλοις *pro* λ.
Pb Pa Pc || 3 ἐσθίων δὲ τὸ δέλεαρ Pb || ἐμπεσεῖν Pa || ὀρνιθοθήρα *libri* -ον *Schneider*,
HaIm || 4 ὁ κορύδαλος G ὁ κόρυδος Pb οἱ. Pa Pc Mb || ὦ οὗτος Pa Pc οἱ. G Pb
Mb || οὐ *add. edd.* || 5 εὐρης Pc || 6 ὅτε τότε Mb || καὶ οἱ. Pa || ὅτε Pc || 7 χαλεπὰ ποιῶσιν
(οὔσιν G) Pb G

194

Ὀρνιθοθήρας καὶ πελαργός

Ὀρνιθοθήρας δίκτυα γεράνοις ἀναπετάσας πόρρωθεν ἀπεκαρᾷ δέκει τὴν ἄγραν.
πελαργοῦ δὲ σὺν τοῖς γεράνοις ἐπικαθίσαντος, ἐπιδραμὼν μετ' ἐκείνων καὶ αὐτόν
συνέλαβε. τοῦ δὲ δεομένου μεθεῖναι αὐτόν καὶ λέγοντος ὡς οὐ μόνον ἀβλαβὴς ἐστὶ
τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατος, τοὺς γὰρ ὄφεις καὶ τὰ λοιπὰ ἐρπετὰ
συλλαμβάνων ἀναιρεῖ, ὁ ὀρνιθοθήρας ἔφη “ἀλλ' εἰ τὰ μάλιστα οὐ φαῦλος
ὑπάρχεις, διὰ τοῦτο κολάσεως ἄξιος, ὅτι μετὰ πονηρῶν κεκάθικας.”

5

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τὰς τῶν πονηρῶν συνηθείας περιφεύγειν, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ
τῆς ἐκείνων κακίας κοινωνεῖν δόξωμεν.

Codd. G Pb Pa Pc Mb Ca-(II IV)

1 ἀναπετάσας Pc || ἀπεκαρᾷ δέκει Pa Pc ἐθεώρει G Pb Mb Ca || 2 πελαργοῦ Mb || ταῖς
γεράνοις Pa || καθίσαντος (-ήσαντος G) Pb G || 3 μὴ θύναι G μὴ θῦσαι Mb Ca || 3-4 καὶ
λέγοντος-ἀνθρώποις] ὡς οὐ μόνον αὐτὸς ἐπιβλαβὴς τοῖς ἀνθρώποις λέγοντος Pa || αὐτὸς *prol* μόνον
Pa Pc Mb Ca οἱ. G Pb || 4 τοῖς ἀνθρώποις ἐστὶ Pb || 5 συλλ. κατεσθίει Pa Pc || καὶ ὁ ὀρν.
G Mb Ca || ἀπεκρίνατο Pa Pc || ἀλλ' εἰ μάλιστα G ἀλλὰ μ. Pb ἀλλ' αἰετὰ μ. Pa || μάλιστα
σὺ φαῦλος ὑπάρχεις (ὑπῆρχες G) Pb G μ. οὐ φαῦλος εἰ Ca μ. μὴ φαῦλος οὐ σὺ εἰ Pa μ.
σὺ φ. εἰ οὐδαμῶς Pc μ. σὺ ὁ φαῦλος εἰ Mb || 6 καὶ διὰ Pb || διὰ τοῦτο κολάσεως ἄξιος G Pb
Mb Ca διὰ τοῦτο (δι' αὐτό τ. Pa) γοῦν καὶ (καὶ οἱ. Pa) ἄξιος εἰ κολ. Pa Pc || ἐπειδὴ *pro*
ὅτι Pb || 7 *deest erim. in* Pc || συνουσίας Mb Ca || ἀποφεύγειν Pb φεύγειν Mb Ca ||
7-8 αὐτοῖς ἐκείνοις κακίας G || 8 τῆς αὐτῶν κακίας Pb ἐκείνων τῆς κ. Mb Ca || κοινωνοὶ Pb
Pa Mb || δόξωμεν G

195

Κάμηλος τὸ πρῶτον ὀφθεῖσα

Ὅτε πρῶτον κάμηλος ὤφθη, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες ἔφειγον. ὥς δὲ χρόνον προΐόντος συνείδον αὐτῆς τὸ πρᾶον, ἐθάρρυσαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν. αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μικρὸν ὥς χολὴν τὸ ζῶον οὐκ ἔχει, εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἤλθον ὥστε καὶ χαλινούς αὐτῇ περιθέντες παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασι.

5 Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τὰ φοβερά τῶν πραγμάτων ἢ συνήθεια μεγάλως καταπραΐνει.

Codd. G Pb Pa Ca-(Ia III)

1 πρῶτος G -ως Pa || 2 ἐφυγον Ca || προσιόντος G || συνιδόντες G Pb Ca || 3 ὥς χολὴν om. G || *prosl ζῶον in Pb* || εἰς τοῦτο Pa || 4 χαλινόν Pa || πᾶσιν Pa || ἔδωκαν Ca Ia || αὐτὴν ἔδωκαν Pa || 5 μεγάλως om. Pa Ca || *prosl καταπρ. in G*

196

Ὅφεις καὶ καρκίνος

Ὅφεις καὶ καρκίνος ἐν ταύτῳ διέτριβον. καὶ ὁ μὲν καρκίνος ἀπλῶς τῷ ὄφει καὶ εὐνοικῶς προσεφέρετο, ὁ δὲ ὄφεις ἀεὶ ὑπουλός τε καὶ πονηρός ἦν. τοῦ δὲ καρκίνου συνεχῶς αὐτῷ παραινούντος ἐξαπλοῦσθαι τὰ πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ διάθεσιν μιμεῖσθαι, ἐκεῖνος οὐκ ἐπέειθετο. διόπερ ὁ καρκίνος ἀγανακτήσας, παρατηρησάμενος αὐτὸν κοιμώμενον, τοῦ φάρυγγος αὐτὸν ἐπιλαβόμενος ἀνείλε, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐκτεταμένον ἔφη “ὦ οὗτος, οὐ νῦν σε ἐχρῆν ἀπλοῦν εἶναι, ὅτε τέθνηκας, ἀλλ’ ὅτε σοὶ παρήνουν καὶ οὐκ ἐπήκουες.”

Οὗτος ὁ λόγος εἰκότως ἂν λέγοιτο ἐπ’ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἱ παρὰ τὸν ἑαυτῶν βίον εἰς τοὺς φίλους πονηρευόμενοι μετὰ θάνατον εὐεργεσίας κατατίθενται.

Codd. G Pb Pa Pg Mb-(Ia III)

1 καρκίνος G Mb -ίνος *rell.* || διέτριβεν G || ἀπλώσας G || καὶ om. G Pb || 2 ὄφεις om. Pa Pg Mb || τε om. Pg Mb || 3 αὐτῷ Pb -όν *rell.* || τὰ (om. G) κατ’ αὐτὸν G Pg Mb || 3-4 καὶ-μιμεῖσθαι] κατὰ τὴν αὐτοῦ διάθεσιν ὑποκείμενον Pb || 4 ἐκεῖνος δὲ Pg || ὁ καρκίνος om. Pa Pg Mb || 5 αὐτὸν *prosl φ.* G || *deest ceteris* || ἀνείλε καὶ Pg om. *rell.* || ἰδεν G εἶδεν Pb || 6 καὶ ἔφη G Pb || εἶπεν Pg || χρῆ G Pb || εἶναι om. Pa || ἕως ὅτε Pa || ἀλλ’ ὅτε σοὶ G Pb || ὅτε δὲ σοὶ (σε Pg Mb) Pa Pg Mb || 7 καὶ om. Pa Pg Mb || ἐπείθου Pg Mb ἀτήρησο Pa Ia || 8 οὕτως ὁ λ. G || λέγετο G Mb || περὶ Pb Pg || τῶν ἑαυτῶν G Mb || 9 μετὰ δὲ θ. G || μετὰ τὸν θ. Pa

197

Ὅφεις καὶ γαλῇ καὶ μύες

Ὅφεις καὶ γαλῇ ἐν τινι οἰκίᾳ ἐμάχοντο. οἱ δὲ ἐνταῦθα μύες ἀεὶ καταναλισκόμενοι ὑπὸ ἀμφοτέρων, ὥς ἐθεάσαντο αὐτοὺς μαχομένους, ἐξῆλθον βαδίζοντες. οἱ δὲ ἰδόντες τοὺς μύας, ἀφέντες τὴν πρὸς ἑαυτοὺς μάχην ἐπ’ ἐκείνους ἐτράπησαν.

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πόλεων οἱ ἐν ταῖς τῶν δημαγωγῶν στάσεσιν ἑαυτοὺς παρειαυκ-
5 λούντες λανθάνουσιν αὐτοὶ ἐκατέρων παρανάλωμα γιγνόμενοι.

Codd. G Pb Pa Mb-(Ia)

1 οἰκίας Mb || καταναλίσκοντο G || καταναλίσκοντο Pb || 2 ὑπ’ Pb Mb || αὐτοὺς-βαδίζοντες Ia || om. G Pb Pa || τὴν μάχην εἰς θεῖαν ἐξήσαν Mb || 2-3 οἱ δὲ-τοὺς μύας *scripsi* || οἱ δὲ

τούτους θεασάμενοι Mb ιδόντες δὲ τοὺς μ. Ia δὲ τοὺς μ. (omissis ceteris) G tantum τοὺς μύας Pb Pa || 3 τότε ἀφέντες Ia || αὐτῶν G αὐτοῖς Mb || 4 καὶ οἱ ἐπὶ-οἱ ἐν Pa || τῶν om. G Pb || ἐνστάσειν G Pb || παρεισκυκλῶντες Charitonides παρασκύλλοντες G περισκύλλαντες Pb -οντες Schneider παρεισκυλῶντες Pa περισκυλῶντες Mb παρεισβάλλοντες Ia || 5 αὐτοὶ Pa αὐτοὺς Mb αὐτοῖς G Pb || γινόμενοι Pb Pa Mb

198

Ὅφεις πατούμενος καὶ Ζεὺς

Ὅφεις ὑπὸ πολλῶν πατούμενος ἀνθρώπων τῷ Διὶ ἐνετύγχανε περὶ τούτου. ὁ δὲ Ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν “ἀλλ’ εἰ τὸν πρότερόν σε πατήσαντα ἐπληξας, οἶκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε τοῦτο ποιῆσαι.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ τοῖς πρώτοις ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

5

Codd. G Pb Pg Mb Ca-(III)

1 περὶ τούτου om. Pg Mb Ca || 2 σε om. G Pb || 3 σοι τοῦτο π. Ca || 4 ὅλως δηλοῖ pro ὁ λ. δ. Ca || ὅτι τοῖς πρώτοις ἀντίς Ca || ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι III ἐπιβαίνοντες Pb ἀμυνόμενοι G Pg Mb Ca

199

Παῖς καὶ σκορπίος

Παῖς πρὸ τοῦ τείχους ἀκρίδας ἐθήρενε. πολλὰς δὲ συλλαβῶν, ὡς ἐθεάσατο σκορπίον, νομίσας ἀκρίδα εἶναι, κοιλάνας τὴν χεῖρα οἷός τε ἦν καταφέρειν αὐτοῦ. καὶ ὅς τὸ κέντρον ἐπάρας εἶπεν “εἴθε γὰρ τοῦτο ἐποίησας, ἵνα καὶ ἄς συνείληφας ἀκρίδας ἀποβάλης.”

Οὗτος ὁ λόγος ἡμᾶς διδάσκει μὴ δεῖν πᾶσι τοῖς χρηστοῖς καὶ πονηροῖς κατὰ ταῦτα προσφέρεσθαι.

5

Codd. G Pb Pa Pc Pg Ca (Ma Mo)-(II IV)

1 τοῦ om. G Pb || 2 οἷθεις Pa Pc pro ν. || αὐτοῦ τὴν χ. G Pb || καταφέρων G || αὐτὸν Pc Ca || 2-3 καὶ ὡς G Pb Pa Ca || 3 ἐπάρας| ἐπληξεν G Pb || εἴθε γὰρ| θέλων Pb || ποιήσας Pa || ἄς κατέχω τὰς ἀφὰς ἀκρίδας G Pb || 4 ἀποβάλης Pc Ca ἀποβάλλης (-εις G) Pb G ἀπολέσης Pa ἀπέλλα (?) Pg malim ἀπέβαλες || 5 ὅλως διδάσκει ἡμᾶς Ca οὗτος ὁ λ. διδ. ἡμᾶς Pg οὗτος ὁ λ. διδ. (δηλοῖ Pc) Pa Pc || μηδὲν Pc || τοῖς πονηροῖς Pa Pc || 5-6 κατὰ αὐτὰ G κ. ταῦτα Pa Pc om. Pb τὰ αὐτὰ (om. κατὰ) Ca || 6 προσφέρειν Ca

200

Παῖς κλέπτης καὶ μήτηρ

Παῖς ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμφοιτητοῦ δέλτον ἀφελόμενος τῇ μητρὶ ἐκόμισε. τῆς δὲ οὐ μόνον αὐτὸν μὴ ἐπιπληξάσης ἀλλὰ καὶ ἐπαινεσάσης αὐτόν, ἐκ δευτέρου ἱμάτιον κλέψας ἤνεγκεν αὐτῇ, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐκείνη ἀπεδέξατο. προῶν δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς νεανίας ἐγένετο, ἤδη καὶ τὰ μείζονα κλέπτειν ἐπεχείρει. ληφθεὶς δὲ ποτε ἐπ’ αὐτοφώρῳ καὶ περιαγκωνισθεὶς ἐπὶ τὸν δῆμιον ἀπήγετο. τῆς δὲ μητρὸς ἐπακολουθούσης αὐτῷ καὶ στερνοκοπομένης, ὁ νεανίας εἶπεν “θέλω τι εἰπεῖν τῇ μητρὶ μου εἰς τὸ οὖς.” καὶ ἐπεὶ τάχιστα αὐτῷ προσῆλθε, τοῦ ὠτίου ἐπιλαβόμενος

5

κατέδακεν αὐτό. τῆς δὲ κατηγοροῦσης αὐτὸν ὡς δυσσεβῆ, ἐκεῖνος ἔφη “ἀλλὰ τότε
 10 ὅτε σοι πρῶτον τὴν δέλτον κλέψας ἤνεγκα, εἰ ἐπληξάς με, οὐκ ἂν μέχρι τούτου ἐχώρησα
 ὡς καὶ ἐπὶ θάνατον ἀπάγεσθαι.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τὸ κατ' ἀρχὰς μὴ κωλυόμενον ἐπὶ μείζον αὖξεται.

Codd. G Pb Pg Mb Pa—(Ia II III)

Textum minus accuratum praebent G Pb, *cum* Ia *mixtum* Pa Pg Mb. 1 ὑφελόμενος
 Pa ἀνελόμενος Pb || διεκόμεσε Mb || 2 αὐτῷ Pa || μὴ om. Pa Pb Pg || ἐκπληξάσης G ||
 καὶ| μᾶλλον Pa || αὐτὸν om. Mb || 3 καὶ ἐτι Pb ἐτι G ἐτι δὲ Pa Pg Mb Ia || μᾶλλον
 ἐκείνη ἀπεδέξατο G Pb μ. ἀποδεξαμένης (ἀπ. αὐτῆς Ia) Pg Mb Ia ἐπαινεσάσης αὐτὸν
 ἐκείνης Pa || τοῖς om. G Pb || 4 ὡς-ἐπεχείρει Pg Mb Pa Ia ὁ νεανίας ἐπὶ (καὶ ἐπὶ Pb) τὰ
 μείζονα (μείζων G) κλέπτειν ἐπεχείρει (ἐχώρει pr. κλ. ἐπ. Pb) G Pb || 5 ἐπ' αὐτοφώρῳ (-όρω
libri) om. Pb || περιαγωνισθεῖς G || τὸν δῆμιον Pg τ. δῆμον (δῆμον Pb) G Pb Mb τοὺς
 δημίους Pa || ἀπῆγον Pg || μητρὸς om. Pa || 6 στερνοκοπομένης *Halim* στερνοποιουμένης
 G Pa -πονοιμένης Pb -τοπούσης Mb -τυπτούσης Pg τὰ στέρνα τυπτομένης Ia ||
 ὁ νεανίας om. Pg Mb Pa Ia || θέλω-οὐς G Pb βούλεσθαι τι αὐτῇ εἰπεῖν πρὸς τὸ οὐς (πρὸς
 τὸ οὐς εἰπεῖν Pg Mb) Ia Pa Pg Mb, *nescio an recte* || 7 καὶ-προσῆλθε (αὐτῇ pr. Pa) Ia
 Pa ἡ δὲ ἐλθοῦσα πρὸς αὐτὸν ταχέως G τῆς δὲ προσελθοῦσης ταχέως Pb καὶ προσελθοῦσα
 τ. Pg Mb || 7-8 τοῦ (καὶ τοῦ Pa) ὠτίου-αὐτό Ia Pa τοῦ ὠτίου ἐπιλαβόμενος καταδήξας ἀφείλετο
 Pg Mb ἐκεῖνος (om. Pb) ἐπελάβετο τοῦ ὠτός αὐτῆς καὶ αὐτὸν (αὐτὸν om. Pb) ἐξέκοψε G
 Pb || 8 αὐτὸν ὡς δ. G Pb δυσσέβειαν καὶ λεγούσης μὴ ἀρκεῖσθαι οἷς πεπλημμέληκεν ἤδη ἀλλὰ
 καὶ τὴν μῶν ἐλωβήσατο Pg Mb αὐτοῦ δυσσέβειαν (ἀσέβειαν Ia) εἶπερ (εἰπεῖν Pa) μὴ ἀρκεσθεῖς
 οἷς (σοι Pa) ἤδη πεπλημμ. καὶ τὴν μῶν ἐλωβήσατο Ia Pa || κάκεινος Ia Pa || ὑπολαβὼν ἔφη
 Pg Mb ὑποτυχὼν εἶπεν Ia Pa || τότε om. Pg Mb || 9 πρῶτον om. G || ἐπέπληξάς με Pg
 Pa πέπληξάς μοι Mb || τοῦτο G || 10 ὡς Pa Ia om. *rell.* || ἀπάγεσθαι Pa ἐπ- G
 ἐπηγόμεν Mb ἡγόμεν Pb ἡπειγόμεν Pg || 11 κολαζόμενον (-μένον Pg) Pa Pg Mb ||
 μείζων G μείζονα Pa Pg Mb || αὖξει Pb

201

Περιστέρα διψῶσα

Περιστέρα δίψει συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο ἐν τινι πίνακι κρατῆρα ὕδατος γεγραμ-
 μένον, ὑπέλαβεν ἀληθινὸν εἶναι. διόπερ πολλῶ ρόιζῳ ἐνεχθεῖσα ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ
 πίνακι ἐντινάξασα. συνέβη δὲ αὐτῇ τῶν πτερῶν περιθλασθέντων ἐπὶ τὴν γῆν κατα-
 πεσοῦσαν ὑπὸ τινος τῶν παρατυχόντων συλληφθῆναι.

5 Οὕτως ἐνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ σφοδρὰς ἐπιθυμίας ἀπερισκέπτως τοῖς πράγμασιν
 ἐπιχειροῦντες ἑαυτοὺς εἰς ὀλεθρον βάλλουσιν.

Codd. G Pb Pa Pg Mb Ca—(Ia III)

1 π. ποτε δίψει Ca || ἐν τινι ποταμῷ Pb || 2 ἀληθῇ Pg Mb Ca || διότι Pa || ρύζῳ G Pa
 || 2-3 ἔλαθεν αὐτῇ τῷ πίνακι ἐμπεσεῖν καὶ ἐντινάξας (ἐκτινάξασα Pb) G Pb || 3 δὲ Pa οὖν
 Pg Mb Ca om. G Pb || αὐτὴν G || περιθλασθέντων G περικλασθέντων Pb περιθραν-
 σθέντων (παρα- Pg) Pa Pg Mb Ca || ὥστε ὑπὸ τὴν γῆν G || τῆς γῆς Pa || καταπεσοῦσα Pg
 || 4 παρατετυχηκότων Pg Mb Ca || καταληφθῆναι Pb || 5 ῥαθυμίας G Pb || ἀπερισκέπτως
 πράγμασιν G Pb ἀπροσκέπτως τοῖς pr. Pa || 6 λανθάνουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὀλ. ἐμβάλλοντες
 (εἰσίσυντες Pa) Ia Pa || ἐμβάλλουσιν Pg περιβάλλουσιν Mb Ca

202

Περιστέρα καὶ κορώνη

Περιστέρα ἐν τινι περιστερεῶνι τρεφομένη ἐπὶ πολυτεκνίᾳ ἐφρυνάττετο. κορώνη
 δὲ ἀκούσασα αὐτῆς τῶν λόγων ἔφη “ἀλλ', ὦ αὐτῇ, πέπαυσο ἐπὶ τούτῳ ἀλαζονευο-
 μένῃ· ὅσῳ γὰρ ἂν πλείονα τέκνα σχῆς, τοσοῦτῳ περισσοτέρας δουλείας στενάξεις.”

Οὕτω καὶ τῶν οἰκετῶν δυστυχέστεροί εἰσιν ὅσοι ἐν τῇ δουλείᾳ τεκνοποιοῦσιν.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb Ca (Ma Mo)–(Ia III)

1 περιστερῶνι Pb Pc περιστεροτροφέω Pa || ἐπὶ Pb Pa Pc ἐν G Pg Mb Ca || πολυτελεία Pc || 1-2 κορώνη-λόγων om. G || 2 τῶν λόγων om. Pb Pc || ἀλλ' om. Pg Mb Ca || αὐτῇ Pb || τούτοις G Pg Mb || 3 ὅσον G Pb || ἂν om. Pc || πλεον Pa || σχῆς Pa Pc ἔχης Pg ἔχεις Mb Ca ποιεῖς (-ῆς Pb) G Pb || τοσοῦτον G Pb || περιττοτέρας G Pb περισσοτέραν Pc -ον Ca -ρα Pg Mb περιστερᾶ Pa || δουλείας Pa -αν Pc -α Pg Mb Ca λύπας Pb λύπης G || στενάξεις (ἂν στ. G) G Pc Pg Mb -άζεις Pa Ca συνάγει Pb || 4 δυσχερεῖς Pb δυστυχέστατοι Mo || τ. (τέκνα ποιούσι Pb) πολλά G Pb τέκνα ποιῶσιν (-ῶσιν Pg) Mb Pg

203

Πίθηκος καὶ ἀλιεῖς

Πίθηκος ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ δένδρου καθήμενος, ὡς ἐθεάσατο ἀλιεῖς ἐπὶ τινος ποταμοῦ σαγήνην βάλλοντας, παρετηρεῖτο τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα. ὡς δὲ ἐκείνοι τὴν σαγήνην ἀνασπᾶσαντες μικρὸν ἀποθεν ἡρίστων, ὁ πίθηκος καταβὰς ἐπειρᾶτο καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ πράττειν· φασὶ γὰρ μιμητικὸν εἶναι τὸ ζῷον. ἐφαψάμενος δὲ τῶν δικτύων, ὡς συνελήφθη, ἔφη πρὸς ἑαυτὸν “ἀλλ’ ἐγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ 5 ἀλιεύειν μὴ μαθὼν τούτῳ ἐπεχείρουν;”

‘Ο λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ τῶν μηδὲν προσηκόντων ἐπιχείρησις οὐ μόνον ἀσύμφορος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβής ἐστιν.

Codd. G Pb Pa Pg Mb–(II IV)

1 δένδρου ὑψηλοῦ G || καθήσας Pa καθεζόμενος G || ἐν τινι ποταμῷ Pb ἐπὶ τινος ἡόνος Pa || 2 σ. ἔλκοντας Pa || παρετήρει Pb παρετήρει τῶν G || 3 ἡρίστων G Pb Pg Mb ἔρρικτον Pa || ὁ (ὁ δὲ G) πίθηκος G Pb om. Pa Pg Mb || 4 δὲ Pa pro γὰρ || μιμητικὸν ζῶον εἶναι τὸ τοιοῦτον ἐφαψ. τῶν ἰχθύων Pb || 5 αὐτὸν Pb || 6 ἀλιεὺς G Pb pro -εύειν || τοῦτο G Pb Pa Pg || 7 *epim. deest in* Pb || οἱ pro ἡ Mb

204

Πλούσιος καὶ βυρσοδέψης

Πλούσιος βυρσοδέψει παρωκίσθη· μὴ δυνάμενος δὲ τὴν δυσωδίαν φέρειν ἐπέκειτο αὐτῷ ἵνα μεταβῇ. ὁ δὲ ἀνεβάλλετο, λέγων μετ’ ὀλίγον χρόνον μεταβήσεσθαι. τούτου δὲ συνεχῶς γενομένου, συνέβη χρόνου διελθόντος τὸν πλούσιον ἐν συνηθείᾳ γενόμενον τῆς δυσωδίας μηκέτι αὐτῷ ἐνοχλεῖν.

‘Ο λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ συνηθία καὶ τὰ δυσχερῆ τῶν πραγμάτων καταπραῖνει. 5

Codd. G Pb Mb Pa (Ma Mo)–(IV)

1 βύρσει (-ῃ G) Mb G βυρσοδεῦσι Pb || παρωκίσθη Pa παρακείμενος (περι- Pb) G Pb παραμένοντι Mb || δὲ om. Mb || 1-2 διετίλει ἐκάστοτε αὐτῷ ἐπικείμενος Pa || 2 ἀνεβάλλετο G Pb ὡς αἰεὶ αὐτὸν διανεβάλλετο Pa || λέγων-μεταβήσεσθαι | χρόνον λέγων μ. Pb || τοῦτο G || 3 γινομένου Pb Pa || συνέβη-γενόμενον om. G || χρόνου διελθόντος om. Pb || τὸν πλούσιον om. Mb || 3-4 ἐν συνηθείᾳ τῆς ὁσμῆς τούτου γενόμενον μηκέτι αὐτῷ διανοχλεῖν Pb ἐνθά τις ὡς μὴ γενόμενον (ἡθάδα τῆς ὁσμῆς γ. *Slembach, Cham.*) μηκέτι αὐτῷ ἐνοχλεῖν Pa || γενομένου Mb || 4 δυσωδίας G Mb || αὐτὸν Mb || 5 συνηθία τῶν ἡθῶν Pa

205

Πλούσιος καὶ θρηνωδοί

Πλούσιος δύο θυγατέρας ἔχων, τῆς ἐτέρας ἀποθανούσης, θρηνούσας ἐμισθώσατο. τῆς δὲ ἐτέρας παιδὸς λεγούσης πρὸς τὴν μητέρα “ἄθλιαι ἡμεῖς, εἴ γε αὐταί, ὧν

- ἔστι τὸ πάθος, θρηνεῖν οὐκ ἴσμεν, αἱ δὲ μηδὲν προσήκουσαι οὕτω σφοδρῶς κόπτονται καὶ κλαίουσιν," ἡ μήτηρ ἔφη "μὴ θαύμαζε, τέκνον, εἰ οὕτως αὐται θρηνοῦσιν· ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τοῦτο ποιοῦσιν."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐργολαβεῖν.

Codd. G Pb Pg Mb Ca Pa Pc-(Ia III)

1 τῆς μᾶς Pb Mb || τὰς θρηνούσας Ia Pa Pc Ca θρήνους G || 2 λαλούσης G Pb || πρὸς τὴν μῶρα αὐτῆς Pc om. Pb || ὡς ἄθλιναι (om. ἡμ.) Pb || εἰ γε αὐταί| ὅτι ἡμεῖς μὲν Ca || αὐταί Pb αὐται tell. || μὲν ροσὶ αὐταί Ia Pa || 2-3 ὧν ἔστι om. Pa || ὧν τὸ πάθος ἔστι Ia Pc Ca || 3 μηδὲν| μακρὸν G Pb || σφόδρα Pa Pc Pg Mb Ca Ia || τύπτονται Pc || 4 καὶ κλαίουσιν om. Pc || καὶ (om. Pb Ca) ἡ μήτηρ ἔφη G Pb Pg Mb Ca ἡ μήτηρ ὑποτυχοῦσα εἶπεν Ia ἐκείνη ὑποτυχοῦσα εἶπεν (ἔφη Pc) Pa Pc || ἀλλὰ μὴ Pa Pc Ca Ia || θ. τοῦτο, τέκνον Pc || αὐται οὕτως Pb || οὕτως οἰκτρῶς Pa Pc Ca || 5 ἀργ. γὰρ Mb || ποιοῦσιν| ὥσιν Pg || 6 ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἔνιοι Pg Mb || καὶ ἀλλ. Pa Pc Ca || ἐνίων πρὸ ἀλλ. Pg Mb || 7 ἐργολαβεῖν Pc ἔργον λαβεῖν Ca ἔργω λαβεῖν tell.

206

Ποιμὴν καὶ κύων

Ποιμὴν ἔχων κύνα παμμεγέθη τούτῳ εἰώθει τὰ ἔμβρυα καὶ τὰ ἀποθνήσκοντα τῶν προβάτων παραβάλλειν. καὶ δὴ ποτε εἰσελθούσης τῆς ποιμνῆς, ὁ ποιμὴν θεασάμενος τὸν κύνα προσιώντα τοῖς προβάτοις καὶ σαίνοντα αὐτὰ εἶπεν "ἀλλ', ὦ οὗτος, ὃ θέλεις σὺ τούτοις ἐπὶ τῇ σῇ κεφαλῇ γένοιτο."

- 5 'Ο λόγος εὐκαιρος πρὸς ἄνδρα κόλακα.

Codd. G Pb Pa Pc Mb-(Ia IV)

1 τοῦτον G Pb || 2 εἰσελθὼν τῇ ποιμνῇ G Pb || καὶ θεασάμενος Pb || 3 προσιώντα-αὐτὰ| τοῖς πρόβασι σαίνοντα Pa προσιώντα τοῖς πρόβασι Pc || περισαίνοντα Mb || ἀλλ' οὗτος ὡς θέλεις G || 4 σὺ om. Mb || ἐπὶ τούτοις ἐπὶ Pc || 5 πρὸς ἄνδρα κόλακα ὁ λ. εὐκ. Pa Pc || εὐκαιρός ἐστι Pb

207

Ποιμὴν καὶ θάλασσα

- Ποιμὴν ἐν τινι παραθαλασσίῳ τόπῳ νέμων, ὡς ἐθεάσατο τὴν θάλασσαν γαληνὴν τε καὶ πραεῖαν, ἐπεθύμησε πλεῖν. διόπερ πωλήσας αὐτοῦ τὰ πρόβατα, φοίνικας ἀγοράσας καὶ ναῦν ἐμφορτισάμενος, ἀνήχθη. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου καὶ τῆς νηὸς περιτραπίσης, πάντα ἀπολέσας μόλις ἐπὶ τὴν γῆν διενήξατο. πάλιν δὲ γαλήνης γενομένης, ὡς ἐθεάσατό τινα ἐπὶ τῆς γῆς ἐπαινοῦντα τῆς θαλάσσης τὴν ἡρεμίαν, ἔφη "ἀλλ', ὦ οὗτος, αὕτη γάρ σοι φοινίκων ἐπιθυμεῖ."

Οὕτω πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς φρονίμοις γίνεται μαθήματα.

Codd. G Pb Pg Mb Pa (Pe)-(Ia II III)

1 τόπῳ om. Pb Pa || γαληνῶσαν Pa || 2 πλεῖν G || πλεῖν καὶ ἐμπορεῖσθαι Mb || αὐτοῦ om. Pa Ia || φοίνικας ἐπρίατο Pa Ia || 3 ἐμφορτισάμενος G Pb || ἀνήχθη G || 4 ἐπιτραπίσης Pa || πόλιν Pb || ἐπὶ τὴν γῆν Schh. ἐπὶ τῆς γῆς G Pb Pg Mb ἐπὶ γῆς Pa Ia || 5 γενομένης G || ἐπὶ τῆς ἡρόνος Pa ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ Ia || τὴν τῆς θ. ἡρεμίαν Pb || 6 νημελίαν Pg Mb || σου Pg Mb || φοινικίων G Pb || 7 τοῖς ἀνῶις Pg Mb || γίνονται G Pb Pa

208

Ποιμὴν καὶ πρόβατα

Ποιμὴν ἐλάσας τὰ πρόβατα εἰς τινα δρυμῶνα, ὡς ἐθεάσατο δρῦν παμμεγέθη μεστήν βαλάνων, ὑποστρώσας τὸ ἱμάτιον ἐπὶ ταύτην ἀνέβη καὶ τὸν καρπὸν ἀντίσειε. τὰ δὲ πρόβατα ἐσθίοντα τὰς βαλάνους ἔλαθε καὶ τὸ ἱμάτιον συγκαταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμὴν καταβάς, ὡς ἐθεάσατο τὸ γεγονός, εἶπεν “ὦ κάκιστα ζῶα, ὑμεῖς τοῖς λοιποῖς ἔρια εἰς ἐσθῆτα παρέχετε, ἐμοῦ δὲ τοῦ τρέφοντος καὶ τὸ ἱμάτιον ἀφείλεσθε.” 5

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων πολλοὶ δι’ ἄγνοιαν τοὺς μηδὲν προσήκοντας εἰεργετοῦντες κατὰ τῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται.

Codd. G Pb Pa Pc Mb Ca-(Ia III)

1 εἰσελάσας Pa Pc || 1-2 δρῦν μεστήν β. παμμεγέθη Pa || 2 τὸ (om. Pb) ἱμάτιον Mb Ca Pb || τὸ ἱμ. αὐτοῦ Pa || τὰ ἱμάτια (ἱμ. αὐτοῦ Pc) G Pc || ἐπ’ αὐτὴν Pb || ὑπὸ ταύτην G || τὸν om. G Pb || ἀνέστιεν G || κατέσειε (III) *Halm C’halm.* || 3 πρ. ἀντισείοντα τὰς β. ἤσθιον. ἔλαθε δὲ καὶ Pc || ἔλαθον G Pb || ἔλαθε-συγκ. || ἔλαθε διαρρήξαι καὶ τὸ ἱμ. (τὰ ἱμάτια Ca) Mb Ca || τὸ ἱμάτιον Mb || τὰ ἱμάτια *rell.* || συγκαταφαγόντα Pc || συγκαταφαγεῖν G Pb || 4 καταβάς om. Mb || 5 εἰς om. G || ἐσθῆτας Pa Ia || παρεχόμενα, ἐμοῦ τοῦ τρ. Pa Pc || τρ. ὑμᾶς G Pb Ia || καὶ ἱματίων G || καὶ (om. Pc) τα ἱμάτια Pa Pc || κατεφάγετε καὶ ἀφείλασθε ἀπ’ ἐμοῦ Pa || ἀφείλασθε (-σθαι G) G Pb Ca || ἀφείλεσθαι Mb || 6 καὶ om. Pa || πολλοὶ Pb || om. Ca || πολλάκις (οἱ π. Mb) G Pa Pc Mb || 7 κατὰ om. Pa

209

Ποιμὴν καὶ λυκιδεῖς

Ποιμὴν εὐρῶν λυκιδεῖς τούτους μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἔτρεφεν, οἰόμενος ὅτι τελειωθέντες οὐ μόνον τὰ ἑαυτοῦ πρόβατα φυλάξουσιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἀρπάζοντες ἑαυτῷ οἴσουσιν. οἱ δὲ, ὡς τάχιστα ἐτράφησαν, ἀδείας τυχόντες πρῶτον αὐτοῦ τὴν ποίμνην διέφθειραν. καὶ ὃς ἀναστενάξας εἶπεν “ἀλλ’ ἐγώ γε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τούτους νηπίους ὄντας ἔσωζον, οὓς ἔδει καὶ ηὔξημένους ἀναιρεῖν;” 5

Οὕτως οἱ τοὺς πονηροὺς περισώζοντες λανθάνουσι καθ’ αὐτῶν πρῶτον αἰτούς ῥωννύντες.

Codd. G Pb Mb Pa-(Ia)

1 λυκίδια ταῦτα G Pb || ἔτρεφον Mb || 2 τελειωθέντες || εἰ ταῦτα θρέψει Pb || τηρήσουσιν Pa Ia || τηροῦσιν Mb || τὰ (om. Pa Ia) ἕτερα Mb Pa Ia || τὰ ἐτέρωθεν G || 3 ἑαυτῷ G || αὐτῷ *rell.* || ηὔξηθησαν Pa Ia || ἤδειςαν Mb || ἀδείας δὲ G || πρῶτα τὴν ἑαυτοῦ π. Mb || 4 διαφθείρειν ἤρξαντο Pa Ia || καὶ ὡς G || καὶ ὡς ταῦτα ἤσθετο Pa || 5 ἔσωζον || ἔτρεφον Pb || αὐξαμένους Mb || ἠύξα- G || 6 τοῖς πονηροῖς Pa || κατὰ αὐτῶν G || καθ’ ἑαυτῶν Pa || 7 ῥωννύοντες Mb

210

Ποιμὴν παίζων

Ποιμὴν ἐξελαύνων αὐτοῦ τὴν ποίμνην ἀπὸ τινος κώμης πορρωτέρω διετέλει τοιαύτη παιδιᾷ χρώμενος· ἐπιβοώμενος γὰρ τοὺς κωμήτας ἐπὶ βοήθειαν ἔλεγεν ὡς λύκοι τοῖς προβάτοις ἐπῆλθον. δις δὲ καὶ τρίς τῶν ἐκ τῆς κώμης ἐκπλαγέντων καὶ ἐκπηδησάντων, εἶτα μετὰ γέλωτος ἀπαλλαγέντων, συνέβη τὸ τελευταῖον τῇ ἀληθείᾳ λύκους ἐπελθεῖν. ἀποτεμνομένης δὲ αὐτοῦ τῆς ποίμνης καὶ αὐτοῦ ἐπὶ βοήθειαν ἐπιβοῶντος, ἐκεῖνοι 5

ὑπολαβόντες αὐτὸν παίζειν κατὰ τὸ ἔθος, οἳδὲν ἐφρόντισαν· καὶ οὕτως αἰτῶ συνέβη ἀπολέσαι τὰ πρόβατα.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοῦτο κερδαίνουνσιν οἱ ψευδόμενοι, τὸ μὴδ' ὅταν ἀληθεύωσι πιστεῦσθαι.

Codd. G Pb Pa Pg Mb Ca-(II IV)

1 πορρωτέρως Pb περαιτέρω Pg || 2 παιδία G Ca -εία Pa πολιτεία Pg Mb || χρόνῳ μὲν ὡς Pa || ἐπιβρόμενος G || γὰρ om. Pa Mb || πολίτας Ca || 3 ἐπῆλθοσαν Pg Mb Ca ἐπέθνε Pa || δὲ om. Pb Ca || τῶν om. G Pb Pg || ῥώμης Pb || 3-4 καὶ ἐκπ.-συνέβη| εἶτα συνέβη G || 4 λύκους (λύκων Pg) ἐπελθεῖν τῇ ἀληθείᾳ Pg Mb ταῖς ἀληθείαις λύκους ἐπ. G Pb Pa || 5 ἀποτεμνομένης (-ου G, -ος Ca) δὲ αὐτοῦ τῆς ποιμνῆς (ἀγέλης τῶν προβάτων Mb) G Pb Pg Mb Ca ἀποτεμνομένου-τὴν ποιμνὴν Pa -μένων δὲ αὐτῶν τὴν ποιμνὴν Cham. || καὶ αὐτοῦ-ἐπιβοῶντος Pg Mb καὶ αὐτοῦ ἐπιβοῶντος ἐπὶ βοήθειᾳ Ca καὶ αὐτὸς ἐπὶ βοήθειαν βοῶν G Pb καὶ τοῦ ποιμένος ἐπὶ βοήθειᾳ τοὺς κωμήτας ἐπικαλουμένου Pa || 6 ἦθος Pg Mb Ca || ἦττον ἐφρόντιζον Pa Pg Mb Ca || οὕτως συνέβη αὐτὸν Pg Mb Ca || 7 ἀπολέσθαι τὰ πρ. G Pb τῶν προβάτων στερηθῆναι Pa || 8 ὅλως δηλοῖ Ca || ψευδολόγοι Pa || ἵνα τὸ G || μὴδὲ Pa Pg Ca μὴδὲν Mb || ἀληθεύουσι G Ca -ωνται Pb || 9 πιστεῦσθαι ὑπό τινος G Pb

211

Παῖς λουόμενος

Παῖς ποτε λουόμενος ἐν τινὶ ποταμῷ ἐκινδύνευσεν ἀποπνιγῆναι. ἰδὼν δὲ τινα ὁδοιπόρον, τοῦτον ἐπὶ βοήθειαν ἐφώνει. ὁ δὲ ἐμέμφετο τῷ παιδί ὡς τολμηρῷ. τὸ δὲ μειράκιον εἶπε πρὸς αὐτόν “ἀλλὰ νῦν μοι βοήθει, ὕστερον δὲ σωθέντι μέμφου.”

[Ὁ λόγος εἴρηται πρὸς τοὺς ἀφορμὴν καθ' ἑαυτῶν διδόντας ἀδικεῖσθαι.]

Codd. G Pb Pg Mb Ca-(IV)

1 ἐκινδύνευσεν Mb || τοῦ ἀποπνιγῆναι G || τινα om. Pb || 2 βοήθεια Ca || ἐκάλει Mb Ca || τὸν παῖδα ὡς τολμηρόν G Pb || 3 νῦν με G μοι om. Pb || σωθέντι μοι G Pb || μέμψαι (-η Ca) Pg Mb Ca || 4 ὅλως μοι ὁ λ. Ca || ἀφορμὰς Pb

212

Πρόβατον κειρόμενον

Πρόβατον ἀφυῶς κειρόμενον πρὸς τὸν κείροντα ἔφη “εἰ μὲν ἔριον ζητεῖς, ἀνωτέρω τέμνε, εἰ δὲ κρέως ἐπιθυμεῖς, ἄπαξ με καταθύσας τοῦ κατὰ μικρὸν βασανίζειν ἀπάλλαξον.”

Πρὸς τοὺς ἀφυῶς ταῖς τέχναις προσφερομένους ὁ λόγος εὐκαιρος.

Codd. G Pb Pg Mb Ca-(IV)

1 πρὸς τὸν κείροντα (τοὺς κείροντας Pb) G Pb om. Pg Mb Ca || ἔρια Ca || 1-2 ζητεῖτε-τέμνετε-ἐπιθυμεῖτε Pb || 2 κρέας G κρεῶν Pg Mb Ca || καταθύσατε-ἀπαλλάξοντες Pb || 3 ταῖς om. Pg Mb || τὴν τέχνην Ca || περιφερομένους G Pb παρα- Ca || ὁ λόγος εὐκαιρος Pb om. G ὁ λόγος ἀρμόδιός ἐστιν (ἐστὶν om. Pg Mb) Pg Mb Ca

213

Ῥοιὰ, μηλέα καὶ βάτος

Ῥοιὰ καὶ μηλέα περὶ εὐκαρπίας ἤριζον. πολλοῦ δὲ τοῦ νείκου ἀναφθέντος, βάτος ἐκ τοῦ πλησίον φραγμοῦ ἀκούσασα εἶπεν “ἀλλ', ὦ φίλαι, πανσώμεθά ποτε μαχόμεναι.”

Οὕτω παρὰ τὰς τῶν ἀμεινόνων στάσεις καὶ οἱ μηδενὸς ἄξιοι πειρῶνται σοφεῖν.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb-(Ia II III)

1 καὶ ἐλαία *post* μηλέα Pc Ia || περί κάλλους Pg Mb || τοῦ ἀπτε νείκου *om.* Pg καὶ Mb || 2 φραγμοῦ ἀκούσας G ἀκούσασα φρ. Pc || φίλε G Pa Mb || παυσόμεθα G Pb Pg Mb || μαχόμενοι Pa || 3 *crim. om.* Mb || περί τὰς Pb || ἀμείνων G Pb || σοβεῖν G τινες εἶναι Pb δοκεῖν τι εἶναι (εἶναι τι Pg) Pa Pc Pg

214

Σπάλαξ

Σπάλαξ—ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ζῶον τυφλὸν—λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ ὅτι “βλέπω.” κακείνη πειράζουσα αὐτὸν χόνδρον λιβανωτοῦ δοῦσα αὐτῷ ἐπηρώτα τί ποτε εἶη. τοῦ δὲ εἰπόντος ψηφίδα, ἡ μήτηρ εἶπεν “ὦ τέκνον, οὐ μόνον τοῦ βλέπειν ἐστέρησαι, ἀλλὰ καὶ τὰς ὀσφρήσεις ἀπώλεσας.”

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀλαζόνων καὶ τὰ ἀδύνατα ἐπαγγέλλονται καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις 5 ἐλέγχονται.

Codd. G Pb Pa Pg Ca-(Ia II III IV)

1 τὸ *om.* Pa || λέγει πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Pa || βλέπει Pa Pg || 2 λιβανωτὸν Pb || αὐτῷ *om.* Pa || τί τοῦτο εἶη G Pb || 3 ψηφίδος G || καὶ (*om.* Pb) ἡ μή G Pb *om.* Pa Pg Ca || ἔφη Pa || τὸ βλέπειν G || 4 ὀσφρ. ἀποβέβλησαι Pa || 5 καὶ τὰ Pg Ca μέχρις οὗ τὰ G Pb Pa || ἐπαγγέλλονται G κατεπαγγέλλονται *cell.* || 6 ἐξελέγχονται Pa

214a

“Οτι πονηρὰ γνώμη καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν ἀλλοιοῖ καὶ βλάπτει.

Πηρὸν ἀσπάλαξ καὶ τυφλὸν ζῶον. εἰς οὖν τὴν μητέρα θέλων φιλῆσαι ἀντὶ τοῦ στόματος τῷ αἰδοίῳ προσψαύει. τοῦτο δὲ ποιῶν τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς οἶκ' ἔλαθεν. εἰς δὲ αὐτῶν εἶπεν ὥς “θέλων τι μέγα ποιῆσαι καὶ πνοῆς ἧς εἶχες ἐστέρησαι δικαίως.”

Cod. B (IV)

1 ἀλλοιεῖ *cod.* || 2 πηρὸν K nōll, πικρὸν *cod.* || 4 θέλοντι *cod.*, *corr.* K nōll

215

Σφήκες καὶ πέρδικες καὶ γεωργός

Σφήκες ποτε καὶ πέρδικες δίψει συνεχόμενοι ἦκον πρὸς γεωργὸν καὶ παρὰ τούτου ποτὸν ἦτουν, ἐπαγγελλόμενοι ἀντὶ τοῦ ὕδατος, οἱ μὲν πέρδικες περισκάψειν τὰς ἀμπέλους καὶ τοὺς βότρυας εὐπρεπεῖς ποιῆσαι, οἱ δὲ σφήκες κύκλῳ περιστάντες τοῖς κέντροις τοὺς κλέπτας ἀπώσασθαι. κακείνος ὑποτυχὼν ἔφη “ἀλλ' ἔμοιγέ εἰσι δύο βόες, οἵτινες μηδὲν μοι κατεπαγγελλόμενοι πάντα ποιοῦσιν· οἷς ἄμεινόν ἐστιν 5 ἢ ὑμῖν τὸ ποτὸν παρασχεῖν.”

Οὗτος ὁ λόγος πρὸς ἄνδρα ἀχάριστον.

Codd. G Pb Pa Pc Pg-(Ia II III)

1 σφίκαι G || συνεχόμενοι *libri* || καὶ *om.* G || περί Pg || 2 ἐπαγγελλόμενοι Pg -ειλάμεναι Pc || αἱ μὲν π. G || 2-3 τοῖς ἀμπελώνας Pg || 3 ποιῆσαι Pa Pc ποιῆσαι Pg || αἱ δὲ σφήκες (σφίκαι G) G Pb αἱ δὲ Pc Pg οἱ δὲ Pa || περιστάντες G Pa -στᾶσαι Pb Pc Pg || 4 τοῖς κέντροις Pb || ἀπώσασθαι Pb G Pa Pc Pg || ὑποτυχὼν *om.* Pc ὑπολαβὼν Pg || εἶπεν Pa Pc Pg || εἰσι *om.* Pa || 5 μοι μηδὲν G || μοι *om.* Pb Pg || κατεπαγγέλλονται π. ποιοῦντες Pc || ἐστιν *om.* Pc || 6 μὴ ὑμῖν Pc ἡμῖν (*om.* ἡ) Pa || τὸν τόπον G || τὸ *om.* Pg || παρέχειν Pg || 7 οἷτος-ἀχ. G Pg οἷτος ὁ λ. εὐκαιρος πρὸς ἄνδρα ἀχάριστον Pb πρὸς ἄνδρα ἀχ. ὁ λ. εἶκ. (ἀρμόδιος Pc) Pa Pc

216

Σφήξ καὶ ὄφεις

Σφήξ ἐπὶ κεφαλὴν ὄφεως καθίσας καὶ συνεχῶς τῷ κέντρῳ πλήσσων ἐχείμαζε. ὁ δὲ περιώδυνος γενόμενος καὶ τὸν ἐχθρὸν οὐκ ἔχων ἀμύνασθαι, τὴν κεφαλὴν ἀμάξης τροχῷ ὑπέθηκε καὶ οὕτω τῷ σφηκὶ συναπέθανεν.

Πρὸς τοὺς συναποθνήσκειν τοῖς ἐχθροῖς ὑπομένοντας.

Codd. Pg G Pb (Ma Mo)-(Ia)

1 σφήγξ G || καθίσασα Pb || τῷ κέντρῳ Ma Mo τὸ κέντρον G Pb τοῖς κέντροις Pg || πλήττον G πλήττουσα Pb || 2 καὶ οἱ. Pb || ἔχον G || 3 οὕτως τῇ σφίγγῃ G οὕτω τῇ σφηκὶ Pb || 4 ὁ λ. δηλοῖ πρὸς G || ὁ λ. δηλοῖ ὅτι τινὲς τοῖς ἀνῶις αἰροῦνται συναποθνήσκειν Pb

217

Ταῦρος καὶ αἶγες ἄγριαι

Ταῦρος διωκόμενος ὑπὸ λέοντος κατέφυγεν εἰς σπήλαιον ἐν ᾧ ἦσαν αἶγες ἄγριαι. τυπτόμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ κερατιζόμενος ἔφη "οὐχ ὑμᾶς φοβούμενος ἀνέχομαι, ἀλλὰ τὸν πρὸ τοῦ στόματος τοῦ σπηλαίου ἐστῶτα."

Οὕτω πολλοὶ διὰ φόβον τῶν κρειττόνων καὶ τὰς ἐκ τῶν ἡττόνων ὕβρεις ὑπομένουσιν.

Codd. G Pb Pa Pg Mb Ca (Ma Mo)-(IV)

1 εἰς τι σπ. Pa Pg Mb Ca || 2 δὲ οἱ. Mb || ὑπ' αὐτῶν ὁ ταῦρος καὶ G Pb || ἔφη-ἀνέχομαι || ἀλλ' οὐχ ὑμᾶς φ. ἀνέχομαι ἔφη (ἔφη οἱ. Pa) Pg Mb Pa || ἀλλ' οὐχ Pa Pg Mb Ca || 3 ἀλλὰ τὸν G Pb Pg Mb τὸν δὲ Pa Ca || στόματος τοῦ σπηλαίου | σπηλαίου Pb στομίου Pa || ἐστῶτα λέοντα Pa Ca || 4 καὶ-ἡττόνων οἱ. G Pb || καὶ οἱ. Ca || ἐκ οἱ. Pg || τῶν οἱ. Mb || ἡττόνων Ma Mo γειτόνων Pa Pg Mb Ca

218

Πιθήκου παῖδες

Τοὺς πιθήκους φασὶ δύο τίκτειν, καὶ τὸ μὲν ἐν τῶν γεννημάτων στέργειν καὶ μετ' ἐπιμελείας τρέφειν, τὸ δὲ ἕτερον μισεῖν καὶ ἀμελεῖν. συμβαίνει δὲ κατὰ τινα θεῖαν τύχην τὸ μὲν ἐπιμελούμενον ἀποθνήσκειν, τὸ δὲ ὀλιγωρούμενον τελειοῦσθαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πάσης προνοίας ἡ τύχη δυνατωτέρα καθέστηκε.

Codd. G Pb Pg (Ma Mo)-(II IV)

1 πίθηκας Pb Pg || τὸ μὲν ἐν (ἐν οἱ. Pb) G Pb τὸν μὲν ἕτερον Pg || 2 μετὰ G || τὸν δὲ G Pg || ἀμελεῖσθαι G Pb || 3 τὸν μὲν-τὸν δὲ G Pg || ἐκτελειοῦσθαι Pg ἀναβάλλειν Pb

219

Ταῶς καὶ κολοιός

Τῶν ὀρνέων βουλευομένων περὶ βασιλείας, ταῶς ἡξίου ἑαυτὸν χειροτονῆσαι βασιλέα διὰ τὸ κάλλος. ὀρμωμένων δὲ ἐπὶ τοῦτο τῶν ὀρνέων, κολοιὸς εἶπεν "ἀλλ' ἐὰν σοῦ βασιλεύοντος ὁ αἰετὸς ἡμᾶς διώκῃ, πῶς ἡμῖν ἐπαρκέσεις;"

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι δεῖ τοὺς δυνάστας μὴ κάλλει ἀλλὰ δυνάμει κεκοσμηθῆναι.

Codd. G Pb Pg Mb Pa-(Ia II III)

1 τῶν *om.* Mb || βουλευσαμένων Pb || βασιλέως Pa || ὡς *pro ταῶς* Pa || ταῶν ἡξίουں χειρο-
τονῆσαι Pb || αὐτὸν Pa || χειροτονηθῆναι Pg Mb || 2 ὠρμημένων (*ὁρ-* Pg) Pa Pg || 3 ὁ *om.*
Pg Mb Pa || πῶς ἡμᾶς G || 4 *deest crim. in* Pb ὁ λ. δ. ὅτι οὐ μεμπτοὶ ὅσοι προειδότες
τοὺς μέλλοντας κινδύνους, πρὶν παθεῖν, φυλάττονται Pa || δεῖ *scripsi* αἰ G Pg Mb || δυνατοὺς
G || κεκοσμεῖσθαι G δεῖ νομίζεσθαι Pg Mb

220

Κάμηλος, ἐλέφας καὶ πίθηκος

Τῶν ἀλόγων ζώων βουλομένων βασιλέα ἐλέσθαι, κάμηλος καὶ ἐλέφας κατα-
στάντες ἐφιλονέικουν, καὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ διὰ τὴν ἰσχὺν ἐλπίζοντες
πάντων προκρίνεσθαι. πίθηκος δὲ ἀμφοτέρους ἀνεπιτηδείους ἔφη εἶναι· τὴν μὲν
κάμηλον διότι χολὴν οὐκ ἔχει κατὰ τῶν ἀδικούντων, τὸν δὲ ἐλέφαντα ὅτι δέος ἐστὶ
μὴ αὐτοῦ βασιλεύοντος χοιρίδιον, (ὁ) δέδοικεν, ἡμῖν ἐπιθῆται.

5

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πολλάκις καὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων διὰ μικρὰν αἰτίαν
κωλύονται.

Codd. G Pb Pg Mb-(Ia)

1 Ζῶων τῶν ἀλόγων Mb || βουλευομένων Pb Pg Mb || β. ἑαυτῶν ἐλέσθαι *τινα* Pg Mb || 2
ἐφιλονέικουν G -είκησαν (-ήκησαν Mb) Pg Mb || τὸ μέγεθος-καὶ διὰ *om.* Pg Mb || 3 δὲ *om.*
Mb || ἀμφοτέροις G || ἐπιτηδείους εἶναι ἔφη εἶναι Pb || εἶναι ἔλεγε (*λέγων* Pg) Mb Pg || 4
διότι χαλινὸν ἔχει G Pb || ἐλέφαν G || 4-5 θεός ἐστι καὶ χοιρίδιον δέδοικε καὶ ἡμῖν ὑποτίθεται
G Pb δέος (*ε in v mutilo* Mb) ἐστὶ μὴ αὐτοῦ βασιλεύοντος χοιρίδιον ἡμῖν ἐπιθῆται Pg Mb
δέος-χοιρίδια ἡμῖν ἐπιτίθενται Ia || 5 ὁ *aidd. Schh.* || 6 ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν μεγίστων πραγμάτων
Pb || διὰ G Pb παρὰ Pg περὶ Mb

221

Ζεὺς καὶ ὄφεις

Τοῦ Διὸς γαμοῦντος πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα. ὄφεις δὲ ἔρκων ῥόδον ἀναλαβὼν
τῷ στόματι ἀνέβη. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς εἶπε “τῶν ἄλλων ἀπάντων καὶ ἐκ ποδῶν
δῶρα δέχομαι· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πάντων τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραὶ εἰσι.

Codd. G Pb Mb (Pd)-(II)

1 Τοῦ *om.* Mb || καλοῦντος Pd || ἀνήνεγκε Mb Pd || δῶρα, ἕκαστον δ *τι* ἡδύνατο Mb Pd ||
2 ἔφη Pb || 2-3 τῶν ἄλλων (*ἄλλων om.* G)-δέχομαι G Pb τὰ τῶν ἄλλων δῶρα λαμβάνω
Mb τῶν μὲν ἄλλων τ. δ. λαμβάνω Pd || 3 τοῦ σοῦ *στ.* G σοῦ τοῦ *στ.* Pb τοῦ *στ.* σου
Mb Pd || οὐδὲν G Pb οὐ Mb || 4 τῶν πάντων π. G || εἰσι *om.* Pb

222

Ἄγρις καὶ κύων

Ἄγρις καὶ κύων πρὸς ἀλλήλους διεφέροντο. τῆς δὲ ὑὸς ὁμνυούσης τὴν Ἀφροδίτην
ὅτι, ἐὰν μὴ παύσῃται, τοῖς ὁδοῦσιν ἀνατεμεῖ, ἡ κύων ἔλεγε καὶ κατ’ αὐτὸ τοῦτο
αὐτὴν ἀγνωμονεῖν, εἴ γε Ἀφροδίτῃ μισεῖ, ὥστε ἐὰν φάγῃ τις κρέας ὑὸς τοῦτον
οὐκ ἔφ’ εἰς τὸ ἱερὸν αὐτῆς εἰσιέναι. καὶ ἡ ὑς ὑποτυχοῦσα ἔφη “ἀλλ’, ὦ τᾶν, τοῦτο οἱ
στυγοῦσα ποιεῖ, προνοούμενη δὲ, ἵνα μηδεὶς με θύσῃ.”

5

Οὕτως οἱ φρόνιμοι τῶν ῥητόρων πολλάκις καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν φερόμενα ὀνειδῆ εἰς ἐπαίνους μετασχηματίζουσι.

Codd. G Pb Pa Pc Mb-(Ia III)

1 ἀλλήλας *Cham.* || 2 *ὅτι om.* Pb || τοῖς ὕδασι αὐτὴν Pa || ἀνατέμνει Pc ἀνατέμνειν G Ph Pa κατατεμεῖ Mb || ὁ κύων Mb || 2-3 ἔλεγε κατὰ τοῦτο ἀγνωμονήν αὐτὴν Mb || 3 αὐτὴν *om.* G Pb || εἰ γε Ἀφροδίτῃ ὅν δὲ ἡ Ἀ. Pc || Ἀφροδίτην μισεῖν G Pa || ὥστε ἐὰν (ἀν G) Ph G ἄλλως τε καὶ ἐὰν Pa ὥστε καὶ ἐὰν Pc ὥστε κἀν Mb || τις *om.* Mb || ἰός (ἰός Pa) κρίας Pa Pc || 4 τό *om.* G || εἰσελθεῖν Mb || ὑπολαβοῦσα Mb *om.* Pc || εἶπεν Pc || ὡ τῶν ποταμῶν ἡτῶν G *ὅτι* Pb *om.* Pa Pc Mb || τοῦτό γε Pa || 5 στυγοῦσά με Pa Pc || μήτις Pb || θύσει G Mb θύῃ Pa Pc || 6 τῶν ἀνῶν Mb || καὶ *om.* Pb || προσφερόμενα Pa Pc Ia || 7 εἰς Pc *om. tell.*

223

*Τς καὶ κύων (περὶ εὐτοκίας)

*Τς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων ταχέως ἀποκυεῖ, ἡ ὕς ὑποτυχοῦσα ἔφη "ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, γίνωσκε ὅτι τυφλὰ τίκτεῖς."

*Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb Ca-(Ia III)

1 εὐτεκίας Pa εὐτολμίας G || *ὅτι* πάντων τετραπόδων Ca || 2 ταχέως *om.* Pa Pc || ἀποκύει Pa Pc Mb Ca κύει Pb || ἡ *om.* Pa || ὑποτυχοῦσα *om.* Pc ὑπολαβοῦσα Pg Mb || εἶπεν Pa Pc || λέγεις G Pg Mb φράξῃ Pa πράξῃ Pc || 3 τίκτεῖς *om.* Pg Mb γεννᾷς Ca || 4 ὅπως δηλοῖ Ca || τὰ πράγματα κρίνονται ἀλλ' Mb || ἀλλ' ἐν] ἐν δὲ Pa Pc || κρίνονται G Pa Mb γίνονται Pb

224

*Τς ἄγριος καὶ ἀλώπηξ

*Τς ἄγριος ἐστὼς παρά τι δένδρον τοὺς ὀδόντας ἡκόνα. ἀλώπεκος δὲ αὐτὸν ἐρωτώσης τὴν αἰτίαν δι' ἣν μήτε κυνηγοῦ μήτε κινδύνου ἐνεστῶτος τοὺς ὀδόντας θήγει, ἔφη "ἀλλ' οὐ ματαιῶς τοῦτο ποιῶ· ἐὰν γάρ με κίνδυνος καταλάβῃ, οὐ τότε περὶ τὸ ἀκονᾶν ἀσχολήσομαι, ἐτοίμοις δὲ οὖσι χρήσομαι."

5 *Ὁ λόγος διδάσκει ὅτι δεῖ πρὸ τῶν κινδύνων τὰς παρασκευὰς ποιεῖσθαι.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb-(Ia II III)

1 Σὺς Pa Pc Ia || περὶ τι Pb Pc || ἀλώπηξ G || ἐρομένης Pa Pc Pg Mb Ia || 2 δι' ἣν] διὰ τί G Pb || μήτε-ἐνεστῶτος G Ph μηδενὸς αὐτῷ (δυντος Pg Mb) μήτε κυνηγέτου μήτε κινδύνου ἐφεστῶτος Pa Pc Pg Mb Ia || θήγει] ἀκονᾶν Pa || 3 ἀλλ' ἐγωγε οὐ Pa || οὐποτε G || 4 τοῦ ἀκονᾶν G Pa Pg Mb || ἀσχοληθῆσομαι Pa Mb ἀσχοληθσόμεθα Pg ἀσχοληθῶ Pc || 5 δηλοῖ Pc Pg Mb || *ὅτι* δεῖ G Pb Pg δεῖν Pa Pc *ὅτι (om. δεῖ)* Mb

225

Φιλάργυρος

Φιλάργυρός τις τὴν οἰσίαν ἐξαργυρισάμενος βῶλον χρυσοῦν ὠνήσατο καὶ τοῦτον πρὸ τοῦ τείχους κατορύξας διετέλει συνεχῶς ἐρχόμενος καὶ ἐπισκεπτόμενος. τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον ἐργατῶν τις παρατηρησάμενος αὐτοῦ τὰς ἀφίξεις καὶ ὑπονοήσας

τὸ ἀληθές, ἀπαλλαγέντος αὐτοῦ τὸ χρυσίον ἀνείλετο. ὁ δέ, ὡς ἐπανελθὼν κενὸν εὔρε τὸν τόπον, ἔκλαιε τε καὶ τὰς τρίχας ἔτιλλεν. ἰδὼν δέ τις αὐτὸν ὑπεραλγοῦντα καὶ μαθὼν τὴν αἰτίαν ἔφη πρὸς αὐτόν “μὴ λυποῦ, ἐταῖρε, ἀλλὰ λαβὼν λίθον κατὰθες ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ νόμιζε τὸ χρυσίον κεῖσθαι· οὐδὲ γὰρ ὅτε ἦν ἐχρῶ αὐτῷ.”

‘Ο λόγος δηλοῖ ὅτι τὸ μηδὲν ἐστὶν ἢ κτῆσις, ἐὰν μὴ ἢ χρῆσις παρῇ.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb (Ca)-(Ia II III)

1 τις *om.* Pa Pc || οὐσίαν ἄπασαν Pg Mb || ἐξαργυρωσάμενος Pb || χρυσοῦ G || τοῦτο G || 2 κατορύξας διέβαλε· διετέλει δὲ συχνῶς ἐρχ. καὶ Pb || διετέλει συνέχόμενος Mb || 2-3 τῶν δὲ περὶ (ἐπὶ Pa) τὸν (*om.* Ca) τόπον ἐργατῶν τις Pc Pa Ca τοῦτον δὲ περὶ (παρὰ Pg Mb) τὸν τόπον τις ἐργατῶν G Pb Pg Mb || 3 πολλάκις βλέπων παρατηρησάμενός τε Pb || αὐτοῦ τὰς ἀφίξεις *om.* Pg Mb || 3-4 καὶ ὑπονόησας-ἀνείλετο (-ατο Pa) Pc Pa καὶ καταλαβὼν αὐτοῦ (αὐτοῦ *om.* Pg Mb) τὸ χρυσίον (τὸν χρυσόν G Pb) ἀνείλετο (ἀφείλατο G Pb) G Pb Pg Mb || 4 ὡς *om.* G Pb || καινὸν G || 4-5 καὶ κενὸν εὐρὼν τὸν τόπον Pb εὔρε τὸν τ. κενὸν (*κ. om.* Pa) Pc Pa Ca || 5 τε *om.* Pa Pc Ca || τ. τρίχας ἐσπάρασσεν Pa Pc || ὑπερπαθόντα Pa Ca περιπαθῆ ὄντα Pc *om.* G Pb || 6 καταμαθὼν Pb || ἐταῖρε G Pb *om. tell.* || ἀλλὰ λαβὼν G Pb Ca λαβὼν δὲ Pg Mb Pa Pc || τοῦτον λίθον Pa || 7 εἶναι κείμενον Pc || οὐδὲν G Pb || ἦν ὅτε αὐτῷ ἐχρῶ Pc || 8 ὅτι ἢ κτῆσις οὐδὲν ἐστὶ Pb || ὅτι *om.* Pg || καὶ ἢ χρῆσις Pa Pc

226

Χελώνη καὶ λαγῶς

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ὀξύτητος ἤριζον. καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. ὁ μὲν οὖν λαγῶς διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο. ἡ δὲ χελώνη συνειδυῖα ἐαυτῇ τὴν βραδύτητα οὐ διέλειπε τρέχουσα, καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγῶν παραδραμοῦσα ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

‘Ο λόγος δηλοῖ ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν πόνος ἐνίκησεν.

Codd. G Pb Pa Pc Pg (Ia II IV)

1 ὠκύτητος Pa Pc || 2 τόπων Pa || καὶ ὁ μὲν λαγῶς Pg || ὅκῃτα G || 3 παρ’ ὁδόν Pa Pc Pg || εἰδυῖα Pc || ἐαυτῆς G Pb || τὴν *om.* Pa Pc Pg || 4 διέλειπε G Pc || περιδραμοῦσα Pg || εἰς τὸ G Pb || 6 φύσις ἀμελοῦσα πόνου ἐν. G || μέλλουσαν Pc || ὁ πόνος Pb

227

Χελιδὼν καὶ ὄφεις

Χελιδὼν ἐν τινι δικαστηρίῳ νεοττοποιησαμένη ἐξέπτη. ὄφεις δὲ προσερπύσας κατέφαγεν αὐτῆς τοὺς νεοττούς. ἡ δὲ ἐπανελθοῦσα καὶ τὴν καλιὰν κενὴν εὐροῦσα ὑπερπαθῶς ἔστενεν. ἐτέρας δὲ χελιδόνος παρηγορεῖν αὐτὴν βουλομένης καὶ λεγοῦσης (ὅτι) οὐ μόνον αὐτὴν τέκνα ἀποβαλεῖν συμβέβηκεν, ὑποτυχοῦσα ἔφη “ἀλλ’ ἐγὼγε οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τοῖς τέκνοις κλαίω ὅσον ὅτι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἠδίκημαι ἐν ᾧ οἱ ἀδικούμενοι βοηθοῦνται.”

‘Ο λόγος δηλοῖ ὅτι χαλεπώτεραι γίνονται τοῖς πάσχουσιν αἱ συμφοραί, ὅταν ὕφ’ ὧν ἤκιστα προσεδόκησαν πάσχουσιν.

Codd. G Pb Pa Pc Pg Mb Ca-(IV)

1 τι Mb || ἐξέστη G Pb || δράκων Pa Pc Pg Ca || δὲ τις ἐρπύσας Pg || 2 νεοττούς G || κ. ἰδοῦσα Pg Mb || 3 ἔστενεν ὑπερπαθοῦσα Pg || ὑπερπάθους G ὑπερπαθοῦσα Pb Pg Mb περι-

παῶς Ca || ἐστέρησεν Ca || πειρωμένης Pa Pc Ca || 4 ὅτι *edd.* || οὐ *om.* G Pb || μόνον-συμβέ-
 βηκεν Pa Pc Pg Mb μόνην τέκνα ἀποβαλεῖν αὐτήν σ. Ca μόνον ἄρτι τέκνα (τὰ τ.
 Pb) ἄτ. σ. (συμβεβηκέναι G) G Pb μόνον ἄρα σοὶ τὰ τέκνα ἀπ. συμβέβηκεν; *Schn., malim*
 (λεγομένης) αὐτὴν ἄρτι [μόνον] τ. ἀπ. συμβεβηκέναι || ἀλλὰ καὶ τὸν ἄρρενα *rust* συμβ. Pg Mb
 || ὑπολαβοῦσα Pg Mb Ca || εἶπεν Pa || 5 ἀλλ' Pg Mb Ca *μῖο δσον* || 5-6 οἱ ἀδ. βοηθείας τυγ-
 χάουσι Pa Pc Ca || 7 ὅτι πολλάκις Pa || τὰ χαλεπώτερα G || αἱ *om.* Pc || ὅταν οἱ κριταὶ δι'
 αἰσχροκερδίαν προσωποληπτοῦσιν G Pb || 8 πάσχωσιν (-ουσιν Ca) Pg Mb Ca ὑφίστανται
 Pa ἐπιφέρωνται Pc

228

Χῆνες καὶ γέραναι

Χῆνες καὶ γέραναι τὸν αὐτὸν λειμῶνα ἐνέμοντο. ἐπιφανέντων δὲ αὐτοῖς θηρευτῶν,
 αἱ μὲν γέραναι ἐλαφραὶ οὔσαι διεσώθησαν, οἱ δὲ χῆνες μέιναντες διὰ τὸ βάρος τῶν
 σωμάτων συνελήφθησαν.

5 Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἂν ἐπαναστάσεις ἐν πόλει γίνωνται, οἱ μὲν πένητες
 ἐλαφροὶ ὄντες ῥαδίως μεταβαίνουνσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, οἱ δὲ πλούσιοι διὰ τὴν
 τῶν ὑπαρχόντων ὑπερβολὴν μένοντες ἀπόλλυνται.

Codd. G Pb Mb Pa Pc-(Ia II III)

1, 2 χῆναι G || 1 τῷ αὐτῷ λειμῶνι Pc || δὲ αὐτῶν G || 2 οἱ μὲν γ. ἐλαφροὶ ὄντες G || διεσώθησαν||
 ἀπέπησαν Pa Pc || αἱ δὲ χ. μέινασαι G Mb || τὰ βάρη Pa Pc || 4 *erim. deletum in* Pc οὕτω
 καὶ τῶν ἀνῶν οἱ μὲν πένητες σώζονται, οἱ δὲ πλούσιοι ἀπόλλυνται Pb || ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων Mb
 || *rugato folio tantum* ἐάν ἐ . . . πόλει γίνωνται *legere rossum in* G ἐπὶ ἐπαναστάσει
 πόλεων γίνεται Mb ἐπὶ πόλεμος ἐν πόλει γίνηται Pa ταραχῆς ἐν πόλει γενομένης Ia
 || 4-5 π. εὐπρόφοροι ὄντες Pa Mb Ia || 5 ῥαδίως ἀπὸ πόλεως εἰς ἑτέραν πόλιν διασώζονται τῆς
 ἐλευθερίας μετέχοντες Pa || 6 ἀπόλλυνται G, *cf.* Pb *σιμγα* πολλάκις δουλεύουσι Pa Mb

229

Χελιδὼν καὶ κορώνη

Χελιδὼν καὶ κορώνη περὶ κάλλους ἐφιλονείκουν. ὑποτυχοῦσα δὲ ἡ κορώνη πρὸς
 αὐτὴν ἔφη "ἀλλὰ τὸ μὲν σὸν κάλλος τὴν ἐαρινὴν ὥραν ἀνθεῖ, τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα καὶ
 χειμῶνι παρατείνεται."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἡ παράτασις τοῦ σώματος εὐπρεπείας καλλίων.

Codd. G Pb Mb Ca-(Ia III)

1 ἤριζον Ca || ὑπολαβοῦσα Mb || 2 ἔφη G εἶπεν Pb Mb Ca || μὲν *om.* G Pb || ἀνθεῖ
om. Mb || 3 παρατείνεται Pb² (*altera manu*) παρατάσσεται G Pb¹ ἀντιτάσσεται
 Mb Ca || 4 ὅπως δηλοῖ Ca || ἡ τοῦ σ. παράταξις Pb || παράτασις III παράστασις Mb παρά-
 ταξις G Pb Ca || τοῦ *om.* G || εἰς εὐπρέπειαν κάλλιον G || καλλονή Ca

230

Χελώνη καὶ αἰετός

Χελώνη θεασαμένη αἰτὸν πετόμενον ἐπεθύμησε καὶ αὐτὴ πέτεσθαι. προσελθοῦσα
 δὲ τοῦτον παρεκάλει ἐφ' ᾧ βούλεται μισθῷ διδάξαι αὐτήν. τοῦ δὲ λέγοντος ἀδύνατον
 εἶναι καὶ ἔτι αὐτῆς ἐπικειμένης καὶ ἀξιούσης, ἄρας αὐτήν καὶ μετέωρος ἀρθεὶς ἀφῆκεν
 ἐπὶ τινος πέτρας, ὅθεν κατενεχθεῖσα ἀπερράγη καὶ ἀπέθανεν.

5 Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ταῖς φιλονεικίαις ἑαυτοὺς κατα-
 βλέπτουσιν.

Codd. G Pb Pg Mb Ca-(Ia II III)

1 πετάσθαι G πετᾶσαι Ca || 2 ἐπὶ μισθῷ διδάξαι αὐτὴν ἐφ' ᾧ βούλεται Pg Mb || τοῦ δὲ πείθοντος καὶ λέγοντος (λέγων G) G Pb || 3 ἔτι αὐτὴν αὐτῆς (αὐτοῦ ταύτης Pb) G Pb || ἀρθεῖς] ἀναβάς Pb || ἀφῆκεν αὐτὴν (-ῆς Pg) Mb Pg || 4 τινὰς πέτρας Ca || διερράγη Ca || τίθνηκεν G Pb || 5 Ὁ μῦθος (λόγος Mb) δηλοῖ *om.* Pb || πολλοὶ ἐν φιλονεικίαις Pb || φιλ. τῶν φρονιμωτέρων (φρ. αὐτῶν Ca) παρακούσαντες ἑαυτοὺς καταβλάπτουσι (ἐβλάψαν Pb) Ca Pb || αὐτοὺς G

231

Ψύλλα καὶ ἀθλητής

Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐκάθισεν ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἀθλητοῦ σοβοῦντος καὶ ἀλλομένη ἐνῆκε δῆγμα. ὁ δὲ ἀκροχολήσας, εὐτρεπίσας τοὺς ὄνυχας οἷός τε ἦν συνθλάσαι τὴν ψύλλαν. ἡ δὲ ὑφορμισθεῖσα καὶ πῆδημα λαβοῦσα ἀπέδρα, τοῦ θανεῖν ἀπαλλαγεῖσα. καὶ ὅς στενάξας εἶπεν “ὦ Ἡράκλεις, ὅταν πρὸς ψύλλαν οὕτως, πῶς ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς συνεργός μοι γενήσῃ;”

5

Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς ὁ λόγος διδάσκει μὴ δεῖν ἐπὶ τὰ ἐλάχιστα καὶ ἀκίνδυνα πράγματα ἐπ' εὐθείαν τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν, ἀλλ' ἐπὶ ταῖς μείζουσιν ἀνάγκαις.

Codd. Pg Mb G Pa-(Ia II III)

1 ἐπὶ ταρσοῦ ποδὸς ἀνδρὸς (ἀνὸς Pa) ἀθλητοῦ (ἀλήτου Pa) σοβοῦντος Ia Pa || 1-2 σοβοῦντος-εὐτρεπίσας] ἐκείνος δὲ εὐτρεπίσας G || ἀλλόμενος Pa || 2 συνθλάσειν G || 3 ὑφορμισθῆσα καὶ G ὑφ' ὁρμῆς (ἐφορῇ Mb) φυσικόν Pg Mb Pa || βαλοῦσα G || ἀπαλλαγεῖσα *om.* G || 4 ὅς Pg Mb ὁ ἀθλητής G *om.* Pa || ὦ *om.* Pg || Ἡρακλῇ G Pa || 4-5 ὅταν-γενήσῃ *om.* G || πῶς ἐπὶ τοὺς ἀντ. Pa πόσον πρὸς ἀντ. Pg Mb || 5 μοι γενήσῃ Ia *ianlum* ἢ Pa *om.* Pg Mb || 6 Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς *om.* Mb || δηλοῖ Mb || μηδὲν Pg || πράγματα *om.* G || 7 ἐπ' εὐθείαν Pa *om.* Mb ἐπὶ βοήθειαν ? || ἀνακαλεῖν, ἀλλ' ἐπὶ τὰς μείζω ἀνάγκας Pa

2. FABVLAE RECENSIONIS Ia QVAE DESVNT PRIMAE RECENSIONI

232

Ἀλώπεκες ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ

Ποτὲ ἀλώπεκες ἐπὶ τὸν Μαιάνδρον ποταμὸν συνηθροίσθησαν, πιεῖν ἐξ αὐτοῦ θέλουσαι. διὰ δὲ τὸ ροιζηδὸν φέρεσθαι τὸ ὕδωρ, ἀλλήλας προτρεπόμεναι οὐκ ἐτόλμων εἰσελθεῖν. μιᾶς δὲ αὐτῶν διεξιούσης, ἐπὶ τῷ εὐτελίζειν τὰς λοιπὰς, καὶ δειλίαν καταγέλωσης, ἑαυτὴν ὡς γενναιότεραν προκρίνασα θαρσαλέως εἰς τὸ ὕδωρ ἐπήδησεν. τοῦ δὲ ρεύματος ταύτην εἰς μέσον κατασύραντος, καὶ τῶν λοιπῶν παρὰ τὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ ἐστηκυῖων, πρὸς αὐτὴν εἰπουσῶν “μὴ ἐάσης ἡμᾶς, ἀλλὰ στραφείσα ὑποδείξον τὴν εἰσοδὸν δι’ ἧς ἀκινδύνως δυνησόμεθα πιεῖν,” ἐκείνη ἀπαγομένη ἔλεγεν “ἀπόκρισιν ἔχω εἰς Μίλητον, καὶ ταύτην ἐκεῖσε ἀποκομίσαι βούλομαι· ἐν δὲ τῷ ἐπανίεναι με ὑποδείξω ὑμῖν.”

Πρὸς τοὺς κατὰ ἀλαζονείαν ἑαυτοῖς κίνδυνον ἐπιφέροντας.

10

Codd. Pf V H

3 τὰς λοιπὰς edd. ταῖς λοιπαῖς codd. || 6 εἰπουσῶν Halm εἶπον codd.

233

Κύκνος καὶ δεσπότης

Τοὺς κύκνους φασὶ παρὰ τὸν θάνατον ἄδειν. καὶ δὴ τις περιτυχὼν κύκνῳ πωλούμενῳ καὶ ἀκούσας ὅτι εὐμελέστατόν ἐστι ζῶον, ἠγόρασε. καὶ ἔχων ποτὲ συνδείπνους προσελθὼν παρεκάλει αὐτὸν ἔσθαι ἐν τῷ πότῳ. τοῦ δὲ τότε μὲν ἡσυχάσαντος, ὕστερον δὲ ποτε, ὡς ἐνόησεν ὅτι ἀποθνήσκειν ἐμελλε, θρηνοῦντος ἑαυτόν, ὁ δεσπότης ἀκούσας ἔφη “ἄλλ’ εἰ σὺ οὐκ ἄλλως ἄδεις, ἐὰν μὴ ἀποθνήσκης, ἐγὼ μάταιος ἤμην τότε, ὅτε σε παρεκάλουν, ἀλλ’ οὐκ ἔθουν.”

Οὕτω τινὲς τῶν ἀνθρώπων, ἃ μὴ βούλονται ἐκουσίως ποιεῖν, ἄκοντες ταῦτα ἐπιτελοῦσιν.

Codd. Pf V H Pa

2 εὐμελέστατον vel ἐμμελ. Coraëz p. 424 εὐμενέστατον codd. || ἐστι Pa om. tell. || σύνδειπνον Pf || 3 ἔσθαι ἐν τῷ πότῳ Pa ἔσθαι τὸν πότον tell. || τοῦ δὲ ποτὲ Pa || ἡσυχάζοντος Pa || ποτε om. H || 4 θρηνοῦντος ἑαυτόν nos ἐ. θρ. Pa θρηνοῦντος αὐτόν (-οῦ H) Pf VH || δεσπότης αὐτοῦ Pa || 5 οὐ καλῶς Pa || μ. ἦν, ὅς τότε σε Pa || 7 οὕτω ἐνιοι τῶν ἀνῶν, ἃ μὴ ἐκόντες χαρίσασθαι βούλονται ταῦτα ἄκοντες ἐκ. Pa

(Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες, vide 256)

234

Λύκος καὶ ποιμήν

Λύκος ἀκολουθῶν ποιμνὴν προβάτων οὐδὲν ἡδίκηκε. ὁ δὲ ποιμὴν κατὰ μὲν ἀρχὰς ἐφυλάττετο αὐτόν ὡς ἐχθρόν καὶ δεδοικῶς παρετηρεῖτο. ἐπεὶ δὲ συνεχῶς ἐκεῖνος

παρεπόμενος οὐδὲν ἡδίκηει, ἀλλ' οὔτε ἀρχὴν τοῦ ἀρπάζειν ἐνεχειρεῖτο, τηνικαῦτα ἐννοήσας φύλακα μᾶλλον εἶναι αὐτὸν ἢ ἐπίβουλον, ἐπειδὴ χρεῖα τις αὐτὸν κατέλαβεν
 5 εἰς ἄστν παραγενέσθαι, καταλιπὼν παρ' αὐτῷ τὰ πρόβατα ἀπῆλθεν. καὶ ὅς καιρὸν ἔχειν ὑπολαβὼν τὰ πλείω διέφειρεν. ὁ δὲ ποιμὴν ἐπανελθὼν καὶ θεασάμενος τὴν ποίμνην διεφθαρμένην ἔφη "δίκαια πέπονθα· τί γὰρ λύκῳ πρόβατα ἐπίστευον;"

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φιλαργύροις καὶ πλεονέκταις τὰς παρακαταθήκας ἐγχειρίζοντες εἰκότως ἀποστεροῦνται.

Codd. Pf V II Pa Ca

1 ποιμὴν V || 2 αὐτὸν ὡς πολέμιον Pa Ca τὸν ἐχθρὸν V || 3 παρεπόμενος Pa Ca πορευόμενος II om. Pf V || οὐδὲν ἡδίκηει-ἐνεχειρεῖτο (ἀνε- H) Pf V H οὐδ' ἀρχὴν ἀρπάζειν ἐπεχειρεῖ Pa οὐδὲ ἀρ. ἐπεχειρεῖ Ca || τὸ τηνικαῦτα Pa || 4 ἐννοήσας Hsg. ἐν νῷ θήσας Pf V H νοήσας Pa Ca || εἶναι om. Pa || 5 ἀπηλλάγη Pa Ca || καὶ ὅς Pa καὶ ὡς Ca ὁ δὲ ὡς Pf V H || 6 τὰ πλείω Pa || διεφ. | πεσὼν διεφόρησεν Pa || 7 εἶπεν V || ἀλλ' ἐγώ γε δίκ. π. Pa Ca || 8 καὶ πλεονέκταις om. Pa Ca || καὶ πλ.-ἀποστεροῦνται | ἀπώλεια γενήσεται Ca || τὴν παρακαταθήκην Pa

235

Μύρμηξ καὶ περιστέρα

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγὴν βουλόμενος πιεῖν, ἀπεπνίγετο. περιστέρα δὲ καθεζομένη ἐν τῷ παρεστηκότι δένδρῳ κλάσασα φύλλον ἔρριψε, δι' οὗ ἐπιβὰς ὁ μύρμηξ ἐσώθη. ἰξευτὴς δὲ τις παρασταθεὶς καὶ συνθεὶς τοὺς καλάμους τὴν περιστερὰν λαβεῖν ἠθέλην. ὁ δὲ μύρμηξ ἐξελθὼν ἔδακεν αὐτὸν εἰς τὸν πόδα· κἀκεῖνος περιτιναξά-
 5 μενος ἔσεισε τοὺς καλάμους, κάντεῦθεν φυγοῦσα ἡ περιστέρα διεσώθη.

Δύνανται καὶ τὰ μικρὰ μεγάλας ἀμοιβὰς τοῖς εὐεργέταις παρέχειν.

Codd. Pf V H Pg Mb Pb-(II III)

1 καὶ κατελθὼν Mb || εἰς τινα (τὴν Mb) π. Pg Mb Pb || 2 καθεζομένη om. Pg Mb Pb || παρεστηκότι Coraēs περιεστήκοτι libri || φ. ἔβαλε Pg Pb φ. ἔλαβε Mb || ἐπιστὰς Pg Mb || 3 διεσώθη Pb || τις om. Pb || παρασταθεὶς Pg παραστὰς Pb || καὶ om. Pg Mb || 4 λαβεῖν Mb || ἐξελθὼν om. Pg Mb Pb εἰσελθὼν V || 4-5 ἔδακεν-διεσώθη] ἰδ. (ἔξεδακεν Pg) εἰς τὸν πόδα τοῦ ἰξευτοῦ· ὁ δὲ σείσας τοὺς καλάμους ἐποίησε τὴν περιστερὰν φυγεῖν Mb Pg δακὼν εἰς τ. πόδα τὸν ἰξευτὴν τοὺς κ. διασεῖσαι ἐποίησε τὴν δὲ π. φυγεῖν Pb || 6 ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι καὶ τὰ ἀλογα ζῶα αἰσθῆσιν ἔχει· δεῖ οὖν καὶ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι Pg Mb ὁ μ. δηλοῖ ὅτι-ἔχει (= Pg Mb) καὶ ἀλλήλους ὠφελεῖ Pb

236

Ὅδοιπόροι καὶ κόραξ

Πορευομένοις τισὶν ἐπὶ πρᾶξιν τινα κόραξ ὑπήντησε τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν πεπηρωμένος. ἐπιστραφέντων δὲ αὐτῶν καὶ τινος ὑποστρέψαι παραινοῦντος—τοῦτο γὰρ σημαίνειν τὸν οἰωνόν—ἕτερος ὑποτυχὼν εἶπεν "καὶ πῶς οὗτος ἡμῖν δύναται τὰ μέλλοντα μαντεύεσθαι, ὅς οὐδὲ τὴν ἰδίαν πήρωσιν προείδετο, ἵνα φυλάξηται;"
 5 Οὕτω καὶ οἱ ἐν τοῖς οἰκείοις πράγμασι τὸ ἄβουλον κεκτημένοι καὶ εἰς τὰς τῶν πέλας συμβουλίας ἀδόκιμοι.

Codd. Pf V H Pa

1 ἐπὶ πρόσταξιν Pa || τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν H || 2 περωμένος V || 3 ἑτέρους Pa || 4 ὅς ἄλλω οὐδὲ Pa || προείδεν Pa || 5-6 οὕτω καὶ τῶν ἀνῶν οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις ἄβουλοι καὶ εἰς-ἀδόκιμοι εἰσιν Pa

237

Ὅνον ἀγοράζων

Ὅνον τις ἀγοράζειν μέλλων ἐπὶ πείρα αὐτὸν ἔλαβε, καὶ εἰσαγαγὼν αὐτὸν ἐπὶ τῆς φάτνης μετὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὄνων ἔστησεν. ὁ δὲ καταλιπὼν τοὺς ἄλλους παρὰ τῷ ἀργοτάτῳ καὶ ἀδηφάγῳ ἔστη. καὶ ὡς οὐδὲν ἐποίει, δῆσας αὐτὸν καὶ ἀπαγαγὼν τῷ ἰδίῳ δεσπότη ἀπέδωκε. τοῦ δὲ διερωτῶντος εἰ οὕτω ταχεῖαν αὐτοῦ τὴν δοκιμασίαν ἐποίησατο, ὑποτυχὼν εἶπεν “ἀλλ’ ἐγὼγε οὐδὲν ἐπιδέομαι πείρας· οἶδα γὰρ ὅτι 5 τοιοῦτός ἐστιν, ὅποιον ἐξ ἀπάντων τὸν συνήθη ἐπελέξατο.”

Ὅτι τοιοῦτος ἕκαστος ὑπολαμβάνεται εἶναι, ὅποιοις ἐταίροις συναναστρέφεται.

Codd. Pf V H Pa Mb

1 ἀγοράζων, οπι. μέλλων Mb || ἐπὶ δοκιμασία καὶ πείρα Pf V H || πείραν Pa Mb || ἔλαβεν αὐτὸν Mb || εἰσαγαγὼν-ἔστησεν] εἰσαγαγὼν ἐπὶ (eis Pa) τοὺς ἰδίους ἐπὶ τῆς φάτνης αὐτὸν ἔστ. (αὐτῷ ἔθησεν Pa) Pa Mb || 2 τοῦτον ἔστησεν Pf V || ἡ δὲ Mb || παρὰ Pa ἐπὶ tell. || 3 τὰ λαιμαργότατα καὶ ἀδηφάγα Mb || καὶ ὅς Pf V H || 3-4 δῆσας-ἀπέδωκε nos δῆσας οὖν-τοῦτον ἀπ. Pf V H δῆσας ἀπαγαγὼν (ἀπάγων Mb) τῷ δεσπότη αὐτὸν ἀπ. Pa Mb || 4 ἐρομένου H || οὕτως ἀξίαν αὐτοῦ τ. δοκ. Pa οὕτως αὐτοῦ τ. δοκ. ἀξίαν Mb || 5 ὑπολαβὼν ἔφη Mb || οἶδὲ Pf || ἔτι δέομαι Mb || 6 ὅποιος Pf V H || τὰ συνήθη Mb || ἐξελέξατο H Mb || 7 ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τοιοῦτος εἶναι τις (εἶναι τις οπι. Pa) ὑπολαμβάνεται ὅποιος ἂν ᾗδεται (εἶδεται Pa) τοῖς ἐτέροις Mb Pu || ἐταίροις H ἐτέροις tell.

238

Ὅρνιθοθήρας καὶ περιστεραί

Ὅρνιθοθήρας πετάσας τὰ λίνα ἐκ τῶν ἡμέρων περιστερῶν προσέδῃσεν· εἶτα ἀποστὰς αὐτὸς πόρρωθεν ἀπεκαρὰ δόκει τὸ μέλλον. ἀγρίων δὲ ταύταις προσελθουσῶν καὶ τοῖς βρόχοις ἐμπλακεισῶν, προσδραμὼν συλλαμβάνειν αὐτὰς ἐπειρᾶτο. τῶν δὲ αἰτωμένων τὰς ἡμέρους, εἶγε ὁμόφυλοι οὔσαι αὐταῖς τὸν δόλον οὐ προεμήνυσαν, ἐκείναι ὑποτυχοῦσαι ἔφασαν “ἀλλ’ ἡμῖν γε ἄμεινον δεσπότης φυλάττεσθαι ἢ τῇ 5 ἡμετέρᾳ συγγενείᾳ χαρίζεσθαι.”

Οὕτω καὶ τῶν οἰκετῶν οὐ μεμπτέοι εἰσὶν ὅσοι δι’ ἀγάπην τῶν οἰκείων δεσποτῶν παραπίπτουσι τῆς τῶν οἰκείων συγγενῶν φιλίας.

Codd. Pf V H (Me)

1 λίνα Pf V H || 3 ἐμπλακεισῶν Cham. συμ- libri || 5 ἔφησαν H || 6 ἡμετέρα V

239

Ὅρκος

Παρακαταθήκην τις λαβὼν φίλου ἀποστερεῖν διανοεῖτο. καὶ δὴ προσκαλουμένου αὐτὸν ἐκείνου ἐπὶ ὄρκον, εὐλαβούμενος εἰς ἀγρὸν ἐπορεύετο. γενόμενος δὲ κατὰ τὰς πύλας, ὡς ἐθεάσατό τινα χωλὸν ἐξιώντα, ἐπυθάνετο αὐτοῦ τίς τε ἦν καὶ ποῖ πορεύεται. τοῦ δὲ εἰπόντος Ὅρκον ἑαυτὸν εἶναι καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς βαδίζειν, ἐκ δευτέρου ἤρετο αὐτὸν διὰ πόσου χρόνου ἐπιφοιτᾶν ταῖς πόλεσιν εἴωθεν. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο “δι’ ἐτῶν 5 τεσσαράκοντα, ἐνίστε δὲ καὶ τριάκοντα.” καὶ ὅς οὐδὲν μελλήσας τῇ ὑστεραίᾳ ὤμοσε

- μὴ εἰληφέναι τὴν παρακαταθήκην. περιπεσὼν δὲ τῷ Ὀρκῷ, καὶ ἀπαγόμενος ἐπ' αὐτοῦ ἐπὶ κρημνόν, ἤτιᾶτο αὐτὸν ὅτι, προειπὼν ὡς διὰ τριάκοντα ἐτῶν ἐπιπορεύεται, οὐδὲ πρὸς μίαν αὐτῷ ἡμέραν ἄδειαν δίδωσιν. ὁ δὲ ὑποτυχὼν ἔφη "ἀλλ' εὖ ἴσθι ὡς, 10 ὅταν με λίαν τις ἀνιάσῃ, καὶ αἰθημερὸν ἐπιφοιτᾶν εἴωθα."

"Ὅτι ἀδιόριστός ἐστι τοῖς κακοῖς ἢ ἐκ θεοῦ τιμωρία.

Codd. P^f V H Mb (Ma Mo)

1 -θήκας Mb || 3 αὐτοῦ τῆς τίς τε P^f V || τίς τε εἶη Mb Ma Mo || τοῖ H τοῦ *rell.* || πορεύ-
οιτο Mb Ma Mo || 4 αὐτὸν ὄρκον εἶναι Mb || ἡρώτα Mb Ma Mo || 5 αὐτὸν *om.* Mb || φοιτᾶν
Mb || ὁ δὲ ἀπ.] ἔφη Mb || διὰ τῶν τεσσαράκοντα P^f V H || διὰ τ. ἐτῶν Mb || 6 καὶ διὰ τρ.
Mb || 7-8 ὑπ' αὐτὸν Mb || 8 αὐτὸν ὡς προειπὼν αὐτῷ ὡς Mb || ἐπιπορεύεται Ma Mo -εἶεσθαι
P^f H Mb || διαπορεύεσθαι V || 9 αὐτῷ *om.* Mb || ἡμ. αὐτῷ V || δίδωκεν Mb || ὑπολαβὼν Mb
|| ἔφη *om.* P^f V H || ἀλλὰ σὺ ἴσθι P^f V H || 10 με λίαν τις ἀνιάσῃ P^f V H || μέλλῃ τις ἀνιᾶσθαι
Mb || μέλλει ἂν τις ἀνιᾶσθαι Ma Mo || 11 ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἀδιόριστός ἐστιν ἢ κατὰ τῶν ἀσεβῶν
ἐκ θεοῦ τ. Mb

240

Προμηθεὺς καὶ ἄνθρωποι

- Προμηθεὺς κατὰ πρόσταξιν τοῦ Διὸς ἀνθρώπους ἐπλασε καὶ θηρία. ὁ δὲ Ζεὺς
θεασάμενος πολλῷ πλείονα τὰ ἄλογα ζῶα ἐκέλευσεν αὐτὸν τῶν θηρίων τινὰ διαφ-
θεύραντα ἀνθρώπους μετατυπῶσαι. τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, συνέβη ἐκ
τούτου τοὺς μὴ ἐξ ἀρχῆς ἀνθρώπους πλασθέντας τὴν μὲν μορφήν ἀνθρώπων ἔχειν,
5 τὰς δὲ ψυχὰς θηριώδεις.

"Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει πρὸς ἄνδρας θηριώδεις καὶ ὀργίλους.

Codd. P^f V H Pa

1 τοῦ *om.* Pa || 2 αὐτῶν τῶν θ. P^f || διαφθεύροντα Pa || 3-4 ἐκ τούτου—πλασθέντας Pa || ἐκ
τοῖς πλασθέντας P^f V || ἐκ τῶν πλασθέντων H || 6 Ἐλεγχον *κτλ.* || πρὸς ἄνδρα σκαιὸν καὶ θηριώδη
ὁ λόγος εὐκαιρος Pa

241

Τέττιξ καὶ ἀλώπηξ

- Τέττιξ ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ δένδρου ἦδεν. ἀλώπηξ δὲ βουλομένη αὐτὸν καταφαγεῖν
τοιούτῳ τι ἐπενόησεν. ἄντικρυς στᾶσα ἐθαύμαζεν αὐτοῦ τὴν εὐφωνίαν καὶ παρε-
κάλει καταβῆναι, λέγουσα ὅτι ἐπιθυμῇ θεάσασθαι πηλίκον ζῶον τηλικαῦτα φθέγ-
γεται. κάκεῖνος ὑπονοήσας αὐτῆς τὴν ἐνέδραν φύλλον ἀποσπάσας καθῆκε. προσδραμού-
5 σης δὲ (αὐτῆς) ὡς ἐπὶ τὸν τέττιγα, ἔφη "ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ αὐτῇ, εἰ ὑπέλαβες
με καταβήσεσθαι· ἐγὼ γὰρ ἀπ' ἐκείνου ἀλώπεκας φυλάττομαι ἀφ' οὗ ἐν ἀφοδεύματι
ἀλώπεκος πτερὰ τέττιγος ἐθεασάμην."

"Ὅτι τοὺς φρονίμους τῶν ἀνθρώπων τῶν πέλας αἱ συμφοραὶ σωφρονίζουσι.

Codd. P^f V H Pa

2 τι Pa || *om. rel.* || 3 τηλικαύτην φωνὴν φθ. Pa || 4 ὑπον. αὐτοῦ Pa || 4-5 τὴν ἐνέδραν-
αὐτῆς (*nos om.*) P^f V H || 8 ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι πάσης προνοίας ἢ τύχῃ δυνατωτέρα καθίστηκεν
Pa, *quod epimythium fab. 162 vel 363 idoneum est*

242

"Ταίνα καὶ ἀλώπηξ

Τὰς ὑαίνας φασί, παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλασσομένης αὐτῶν τῆς φύσεως, ποτὲ μὲν ἄρρενας, ποτὲ δὲ θηλείας γίνεσθαι. καὶ δὴ ὑαίνα θεασαμένη ἀλώπεκα ἐμέμφετο αὐτὴν ὅτι φίλην αὐτῇ γενέσθαι θέλουσιν οἱ προσίεται. κακείνη ὑποτυχοῦσα εἶπεν "ἀλλ' ἐμὲ μὴ μέμφου, τὴν δὲ σὴν φύσιν, δι' ἣν ἀγνοῶ πότερον ὡς φίλη ἢ ὡς φίλω σοι χρήσομαι."

5

Πρὸς ἄνδρα ἀμφίβολον.

Codd. Pf V H

3 θέλουσιν αὐτῇ γενέσθαι Pf V

243

"Ταίλαι

Τὰς ὑαίνας φασί παρ' ἐνιαυτὸν ἀλλάττειν τὴν φύσιν καὶ ποτὲ μὲν ἄρρενας γίνεσθαι, ποτὲ δὲ θηλείας. καὶ δὴ ποτε ἄρσιν ὑαίνα θηλεῖα παρὰ φύσιν διετέθη. ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη "ἀλλ', ὦ οὗτος, οὕτω ταῦτα πράττε ὡς ἐγγὺς τὰ αὐτὰ πεισόμενος."

Πρὸς ἄρχοντας λογοθετοῦντας τοὺς ὑπ' αὐτοὺς καὶ πάλιν ἐκ τοῦ συμβεβηκότος ὑπ' ἐκείνων λογοθετουμένους.

5

Codd. Pf V H Pa

2 γίνεσθαι om. H || ἄρσιν θήλεια H ὑαίνα ἄρσιν ὑαίαν θήλειαν Pa || θήλεια Pf V H || 3 οὕτω Pa μὴ tell. || *malim* πεισόμενη || 5 Τοῦτο εἰκότως εἶποι ἂν τις πρὸς τὸν ἤδη ἄρχοντα ὁ μετ' ἐκείνων μέλλων, εἰ πλημμελὲς τι πάσχοι Pa

244

Ψιττακὸς καὶ γαλῆ

Ψιττακὸν τις ἀγοράσας ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς οἰκίας νέμεσθαι. ὁ δὲ τῇ ἡμερότητι χρησάμενος, ἀναπηδήσας ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκάθισε κακείθεν τερπνὸν ἐκεκράγει. γαλῆ δὲ θεασαμένη ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τίς τέ ἐστι καὶ πόθεν ἦλθεν. ὁ δὲ εἶπεν "ὁ δεσπότης με ἄρτι ὠνήσατο." "οὐκοῦν, ἱταμώτατε ζῶν," ἔφη, "πρόσφατος ὦν τοιαῦτα βοᾶν κατατολμῆς; ἐμοὶ τῇ οἰκογενεῇ οὐκ ἐπιτρέπουσιν οἱ δεσπότες φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐάν ποτε τοῦτο πράξαι τολμήσω, προσαγανακτοῦντες ἀπελεύνουσί με. καὶ σὺ ἀφόβως τολμᾶς παρρησιάζεσθαι." ὁ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων "οἰκοδέσποινα, ἀλλὰ σὺ γε βάδιζε μακρὰν ἐντεῦθεν οὐχ ὁμοίως γὰρ δυσχεραίνουσιν οἱ δεσπότες ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ ὅσον ἐπὶ τῇ σῇ."

5

Πρὸς ἄνδρα πονηρόν, ψόγον κατὰ φθόνων αἰτίαν τοῖς πέλας προσάγοντα.

10

Codd. Pf V Pa Ca

1 ἐφῆκεν Pa || 2 ἀποπηδήσας Ca || ἐπὶ τῆς νεοττίας Pf V || μέλος τερπνὸν Pf V || 3 αὐτὸν Ca || 4 νεωστὶ ἐπρίατο Pa Ca || τοιαῦτα (ταῦτα Ca) βοᾶς (om. κατατ.) Pa Ca || 5 ὅτε ἐμοὶ Pa Ca || φθέγγεσθαι om. Pa Ca || 6 πράξαι τ. | πράξω Pa Ca || 6-7 καὶ σὺ-παρρησ. om. Pa Ca || 7 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν Pf V || 8 ἐντεῦθεν om. Pa Ca || οὐ γὰρ ὁμοίως Ca || 9 καὶ Ca, *gru* δσον || 10 *erm.* *descondim* Pf V πρὸς ἄνδρα πονηροφύγον (-όφογον *Sternbach*) ἐτέροις ἀναιτίοις (ἀεὶ αἰτίας *Sl.*) προσάπτειν ἐπιχειροῦντα λόγος (ὁ λ. *Sl.*) εὐκαιρος Pa ὁ μῦθος οὗτος πρὸς ἄνδρα φιλόφογον, ἐτέροις ἀεὶ αἰτίας προσάπτειν ἐπιχειροῦντα Ca

3. ALIAE FABVLAE E VARIIS AESOPI CODICIBVS DESVMPTAE

245

Ἄνῆρ δειλὸς καὶ κόρακες

Ἄνῆρ δειλὸς ἐπὶ πόλεμον ἐξῆι. φθεγξαμένων δὲ κοράκων, τὰ ὄπλα θείσ ἡσύχαζεν. εἶτα ἀναλαβὼν αὐθις ἐξῆι, καὶ φθεγγομένων πάλιν ὑπέστη καὶ τέλος εἶπεν “ὕμεις κεκράξεσθε μὲν ὡς δύνασθε μέγιστον· ἐμοῦ δὲ οὐ γεύσεσθε.”

Ὁ μῦθος περὶ τῶν σφόδρα δειλῶν.

Cod. Mb

3 κεκράξεσθαι-δύνασθαι-γεύσεσθαι cod., corr. Cham.

246

Γυνὴ καὶ ἀνὴρ μέθυσος

Γυνὴ τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε· τοῦ δὲ πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα τοιόνδε τι σοφίζεται. κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα καὶ νεκροῦ δίκην ἀναισθητοῦντα, ἐπ’ ὤμων ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦσα κατέθετο καὶ ἀπῆλθεν. ἡνίκα δ’ αὐτὸν ἤδη ἀνανήφειν ἐστοχάσατο, προσελθοῦσα τὴν θύραν ἔκοπτε τοῦ πολυανδρίου. ἐκείνου δὲ φήσαντος “τίς ὁ τὴν θύραν κόπτων;” ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο 5
“ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ σῖτα κομίζων ἐγὼ πάρειμι.” καὶ ἐκείνος· “μή μοι φαγεῖν, ἀλλὰ πιεῖν, ὦ βέλτιστε, προσένεγκε· λυπεῖς γάρ με βρώσεως, ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονεύων.” ἡ δὲ τὸ στήθος πατάξασα “οἷμοι τῇ δυστήνῳ,” φησίν· “οὐδὲν γὰρ οὐδὲ σοφισαμένη ὦνησα· σὺ γάρ, ἄνερ, οὐ μόνον οὐκ ἐπαιδεύθης, ἀλλὰ καὶ χείρων σαυτοῦ 10
γέγονας, εἰς ἕξιν σοι καταστάντος τοῦ πάθους.”

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ ταῖς κακαῖς πράξεσιν ἐγχρονίζειν. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

Codd. rec. III apud Cham.

3 ἐπὶ πολυάνδριον Lb Lh || 6 σιτία La Lb Le || 8 οὐδὲν edd. οὐδὲ libri

247

Διογένης ὁδοιπορῶν

Διογένης ὁ κύων ὁδοιπορῶν, ὡς ἐγένετο κατὰ τινὰ ποταμὸν πλημμυροῦντα, εἰστήκει πρὸς τὰς διαβάσεις ἀμηχανῶν. εἰς δὲ τις τῶν διαβιβάξαι εἰθισμένων θεασάμενος αὐτὸν διαποροῦντα προσελθὼν διεπέρασεν αὐτόν. ὁ δὲ ἀγάμενος αὐτοῦ τὴν φιλοφροσύνην εἰστήκει τὴν αὐτοῦ πενίαν μεμφόμενος, δι’ ἣν ἀμείψασθαι τὸν εὐεργέτην οὐ δύναται. ἔτι δὲ αὐτοῦ ταῦτα διανοουμένου, ἐκείνος θεασάμενος ἕτερον ὁδοιπόρον 5
διελθεῖν μὴ δυνάμενον προσδραμῶν καὶ αὐτὸν διεπέρασε. καὶ ὁ Διογένης προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν “ἀλλ’ ἐγωγε οὐκέτι σοι χάριν ἔχω ἐπὶ τῷ γεγονότι· ὁρῶ γὰρ ὅτι οὐ κρίσει ἀλλὰ νόσῳ αὐτὸ ποιεῖς.”

417

10 Ὁ μῦθος δημοῖ ὅτι (οἱ) μετὰ τῶν σπουδαίων καὶ τοὺς ἀνεπιτηδεῖους εἰεργετοῦντες οὐκ εἰεργεσίας δόξαν, ἀλογιστίας δὲ μᾶλλον ὀφλισκάνουσι.

Codd. Pa Ca

1 κυνικός Ca || 2 πρὸς τὰς διαβάσεις *Charitonides* πρὸ τῆς σίλβας Pa om. Ca πρὸς τῇ βαλβίδι *Cham.* || 3 αὐτὸν om. Pa || 3-4 προσελθὼν-εἰσθήκει *Hst.*, *nisius Menae copieretur* πρ. καὶ ἀράμενος (ἐρ- Pa) αὐτοῦ τὴν φιλοφροσύνην διεπ. αὐτόν. ὁ δὲ (διεπ. ὁ δὲ om. Pa) εἰσθήκει Ca Pa πρ. καὶ ἀράμενος αὐτόν σὺν φιλοφροσύνῃ διεπ. αὐτόν. ὁ δὲ εἰσθήκει *Coraes* || 4 αὐτοῦ περὶαν *edd.* αὐτοῦ π. Pa Ca || 9 οἱ *add.* *Coraes* || 10 ἀλογιστίαν Ca

248

Διογένης καὶ φαλακρός

Διογένης ὁ κυνικός φιλόσοφος λοιδορούμενος ὑπὸ τινος φαλακροῦ εἶπεν “ἐγὼ μὲν οὐ λοιδορῶ, μὴ γένοιτο· ἐπαινῶ δὲ τὰς τρίχας ὅτι κρανίου κακοῦ ἀπηλλάγησαν.”

Cod. Pe

2 κακῶς *cod.* *corr.* Miller

249

Κάμηλος ὀρχουμένη

Κάμηλος ἀναγκαζομένη ὑπὸ τοῦ ἰδίου δεσπότης ὀρχήσασθαι εἶπεν “ἀλλ’ οὐ μόνον ὀρχουμένη εἰμὶ ἄσχημος, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσα.”

Ὁ λόγος εἴρηται ἐν παντὶ ἔργῳ ἀπρέπειαν ἔχοντι.

Codd. Pa Pg Mb

1 ὀρχεῖσθαι Pg Mb || 3 ὁ λόγος ἀρμόδιος παντὶ ἀνδρὶ τῷ ἐν τοῖς ἔργοις ἀπρέπειαν ἔχοντι Pg ὁ λ. ἀρμ. πρὸς ἀνδρα παντὶ ἔργῳ ἀπρ. ἔ. Mb

249a

(Babrius 80)

Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
ὀρχεῖσθ’ ὑπ’ αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
ἢ δ’ εἶπ’ “ἐμοὶ γένοιτο κὰν ὁδῷ βαίνειν
μὴ καταγέλαστον, μήτι πυρρίχην παίζειν.”

Codd. A(thous), *Suidas* s.v. πυρρίχην

3-4 ἐμοὶ-παίζειν *Suidas* ἐμοὶ-βαίνειν ἄνευ γέλωτος, μήτι κ’ ἂν χόρῳ παίζειν. A

250

Καρύα

Καρύα παρά τινα ὁδὸν οὔσα καὶ ὑπὸ τῶν παριόντων λίθοις βαλλομένη στενάξασα πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν “ἀθλία εἰμὶ ἐγώ, ἥτις κατ’ ἐνιαυτὸν ἑμαυτῇ ὕβρεις καὶ λύπας παρέχω.”

Ὁ λόγος πρὸς τοὺς ἐπὶ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν λυπουμενούς.

Codd. Pa Pg

1 οὔσα Pa πεφυκυῖα Pg || 2 ἀθλία ἔγωγε εἰμί Pg || λύπας προσφέρω Pg || 4 τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς Pg

251

Κορυδαλός

Κορυδαλός εἰς πάγην ἀλούς θρηνῶν ἔλεγεν “οἴμοι τῷ ταλαιπῶρῳ καὶ δυστήνῳ πτηνῷ· οὐ χρυσὸν ἐνοσφισάμην τινός, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἄλλο τι τῶν τιμίων· κόκκος δὲ σίτου μικρὸς τὸν θάνατόν μοι προὔξενησεν.”

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς διὰ κέρδος εὐτελὲς μέγαν ὑφισταμένους κίνδυνον.

Codd. rec. III. *et alii quidam mixti*

252

Κύων, ἀλέκτωρ καὶ ἀλώπηξ

Κύων καὶ ἀλέκτωρ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους ποιησάμενοι ἐν τῷ ἅμα ὤδευον. τῆς δὲ νυκτὸς καταλαβούσης, ἐν τόπῳ ἀλσώδει ἐλθόντων, ὁ μὲν ἀλεκτρυνὼν ἐπὶ τι δένδρον ἀναβὰς ἐν τοῖς κλάδοις ἐκάθισεν· ὁ δὲ κύων κάτωθεν τῆς ῥαγάδος τοῦ δένδρου ἀφύπνωσε. καὶ τῆς νυκτὸς παρελθούσης καὶ αὐγῆς καταλαβούσης, ὁ ἀλέκτωρ κατὰ τὸ σύνηθες μεγάλα ἐκεκράγει. ἀλώπηξ δὲ τούτου ἀκούσασα καὶ βουλομένη αὐτὸν καταθοινήσασθαι, ἐλθοῦσα καὶ στᾶσα κάτωθεν τοῦ δένδρου ἐβόα πρὸς αὐτόν “ἀγαθὸν ὄρνεον εἶ καὶ χρηστὸν τοῖς ἀνθρώποις· κατάβηθι δέ, ὅπως ἄσωμεν τὰς νυκτερινὰς ὥδας καὶ συνευφρανθῶμεν ἀμφότεροι.” ὁ δὲ ἀλέκτωρ ὑπολαβὼν ἔφη αὐτῇ “ἄπελθε, φίλε, κάτωθεν πρὸς τὴν ρίζαν τοῦ δένδρου καὶ φώνησον τὸν παραμονάριον, ὅπως κρούσῃ τὸ ξύλον.” τῆς δὲ ἀλώπεκος ἀπελθούσης τοῦ φωνῆσαι αὐτόν, ὁ κύων ἄφνω πηδήσας καὶ τὴν ἀλώπεκα δραξάμενος διεσπάραξεν αὐτήν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅποτεν τι κακὸν αὐτοῖς ἐπέλθῃ, ῥᾷδίως πρὸς αὐτὸ ἀντιπαρατάσσονται.

Codd. Ca (Ce Cf Mh)–(III)

2 ἐπὶ τι *Cham.* ἐπὶ τὸ Ca

253

Κύων καὶ κόχλος

Ὡς τις κύων καταπίνειν εἰθισμένος, ἰδὼν τινα κόχλον, χάνας τὸ στόμα αὐτοῦ μεγίστη συνολκῇ καταπέπωκε τοῦτον, οἰηθεὶς ὦν εἶναι. βαρούμενος δὲ τὰ σπλάγχνα καὶ ὀδυνόμενος ἔλεγε “δίκαια ἔγωγε πέπονθα, εἴγε πάντα περιφερῇ ψᾷ πεπίστευκα.”

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ λόγος ὅτι οἱ ἀδικάστως πρᾶγμα προσιόντες λανθάνουσιν ἑαυτοὺς περιπείροντες ἀτοπίαις.

Codd. Mo Ma

1 ἡθισμένος Mo ἡθισάμενος Ma || 3 ψᾷ om. Ma || 4 ἀδικάστως Mo Ma || ἑαυτοῖς π. ἀτοπίας Ma

254

Κύων καὶ μάγειρος

Κύων εἰς μαγειρεῖον εἰσελθὼν, τοῦ μαγείρου ἀσχολουμένου, καρδίαν ἀρπάσας ἔφυγεν. ὁ δὲ μάγειρος ἐπιστραφεὶς, ὡς ἐθεάσατο αὐτὸν φεύγοντα, ἔφη “ὦ οὗτος, ὅπου δ' ἂν εἶ, φυλάξομαί σοι· οὐ γὰρ ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν εἵληφας, ἀλλ' ἐμοίγε καρδίαν δέδωκας.”

5 Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

Codd. rec. II Ch Ce Cf—(Pa Pg Mb)—(III)

1 καὶ τοῦ μαγείρου Ch Ce Cf || 2 στραφεὶς Ce Cf || ὅπου δ' ἂν εἶ (ἡ Cf) Ch Cf ἀπὸ τοῦ νῦν Ce || 5 τῶν ἀνθρώπων Ch || γίν. μαθ. Ce

255

Κώνωψ καὶ λέων

Κώνωψ πρὸς λέοντα ἔλθων εἶπεν “οὔτε φοβοῦμαι σε οὔτε δυνατώτερός μου εἶ· εἰ δὲ μή, τί σοί ἐστιν ἡ δύναμις; ὅτι ξύεις τοῖς ὄνυξι καὶ δάκνεις τοῖς ὀδοῦσι; τοῦτο καὶ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ μαχομένη ποιεῖ. ἐγὼ δὲ λίαν ὑπάρχω σου ἰσχυρότερος. εἰ δὲ θέλεις, ἔλθωμεν καὶ εἰς πόλεμον.” καὶ σαλπίσας ὁ κώνωψ ἐνεπήγετο, δάκνων τὰ
5 περὶ τὰς ῥίνας αὐτοῦ ἄτριχα πρόσωπα. καὶ ὁ λέων τοῖς ἰδίοις ὄνυξι κατένυσσεν ἑαυτὸν, ἕως ἀπηύδησεν. ὁ δὲ κώνωψ νικήσας τὸν λέοντα, σαλπίσας καὶ ἐπινίκιον ἔσας, ἔπατο· καὶ ἀράχνης δεσμῷ ἐμπλακεὶς ἐσθιόμενος ἀπωδύρετο πῶς μεγίστοις πολεμῶν ὑπὸ εὐτελοῦς ζώου, τῆς ἀράχνης, ἀπώλετο.

Cod. Trivultianus 776 apud Cham. p. 315; cf. Achill. Tal. II 22.

1 οὔτε-οὔτε *Cham.* οὐδὲ-οὐδὲ *cod.* || 5 κατένυσσεν *scripsi* κατέλυν *cod.* || 6 ἕως ἀπηύδησεν-νικήσας *Cham.* ἕως ἀγανακτήσας ὁ κώνωψ καὶ νικήσας *cod.* T ἕως οὐ ἡγανάκτησεν. ὁ κώνωψ δὲ *v. editores Neveletum seculi, cui auctor fuit, ut videtur, Frobenius in edil. a. 1524 (cf. Crus. Bab. p. 207), codice usus nobis ignoto || epimythium apud Nev.: ὁ μῦθος πρὸς τοὺς καταβάλλοντας μεγάλους καὶ ὑπὸ μικρῶν καταβαλλομένους.*

256

Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας. αἱ δὲ ἔφησαν “ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ᾔδειμεν τίνες ἦτε καὶ τίσι πολεμεῖτε.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ φιλονεικούντες τοῖς κρείττοσι σὺν τῷ διαμαρτεῖν καὶ καταπαί-
ζονται.

Codd. Pb Ca Pa—(Ia III)

1 ἀετοῖς Pb || 2 ἔφασαν Ca || 3 ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ Ca || σὺν-καταπαίζονται Pb τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας καταφρονοῦσι (κ. *om.* Pa) Ca Pa, *cl* Pb *in fine fabulae antecedentis (= 261 infra)*

257

Λέαινα καὶ ἀλώπηξ

Λέαινα, ὀνειδίζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος ἐπὶ τῷ διὰ παντὸς ἕνα τίκτειν, ἔφη “ἀλλὰ λέοντα.”

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι τὸ καλὸν οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐν ἀρετῇ.

Codd. Pb Mb Ma Mo—(II IV)

1 ἕνα-λέοντα] sic Pb Mb Ma Mo ἕνα τίκτειν, ἔφη. ἕνα (vel ἕνα ἔφη) ἀλλὰ λ. codd. nonnulli rec. II || 3 ὁ λ. δηλοῖ-ἀρετῇ] ὅτι τὸ καλὸν οὐκ ἐν πλήθει δεῖ μετρεῖν, ἀλλὰ πρὸς ἀρετὴν ἀφορᾶν Pb

258

Λέων νοσῶν, λύκος καὶ ἀλώπηξ

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντρῳ. παρήσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα, πλὴν ἀλώπεκος, τᾶλλα τῶν ζώων. ὁ τοίνυν λύκος λαβόμενος εὐκαιρίας κατηγόρει παρὰ τῷ λέοντι τῆς ἀλώπεκος, ἅτε δὴ παρ' οὐδέν τιθεμένης τὸν πάντων αὐτῶν κρατοῦντα, καὶ διὰ ταῦτα μὴδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφικμένης. ἐν τοσοῦτῳ δὲ παρῆν καὶ ἡ ἀλώπηξ, καὶ τῶν τελευταίων ἠκροάσατο τοῦ λύκου ῥημάτων. ὁ μὲν οὖν λέων 5 κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο. ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, “καὶ τίς,” ἔφη, “τῶν συνελθόντων τοσοῦτον ὠφέλησεν ὅσον ἐγώ, πανταχόσε περινοστήσασα, καὶ θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἰατρῶν ζητήσασα καὶ μαθοῦσα;” τοῦ δὲ λέοντος εἰθὺς τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, ἐκείνη φησὶν “εἰ λύκον ζῶντα ἐκδεῖρας τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέσῃ.” καὶ τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, ἡ ἀλώπηξ γελῶσα εἶπεν “οὕτως 10 οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν.”

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ καθ' ἐτέρου μηχανώμενος καθ' ἑαυτοῦ τὴν μηχανὴν περιτρέπει.

Codd. rec. III apud Cham., La Lb Lf Lh, et N

5 ἡ ante ἀλώπηξ om. Lb Lf N || τῶν λύκου LbLh || 6 τίς σε Lb || 8 ἰατροῦ La Lb Lh || 10 εἶπεν. οὕτως libri εἶπεν οὕτως. Cham., Halim || 12 κ. ἐτέρου] καθ' ἐκάστην La Lf || τὴν πάγην La Lb Lf

259

Λέων, Προμηθεὺς καὶ ἐλέφας

Λέων κατεμέμφετο Προμηθεά πολλάκις ὅτι μέγαν αὐτὸν ἔπλασε καὶ καλόν, καὶ τὴν μὲν γένυν ὥπλισε τοῖς ὁδοῦσι, τοὺς δὲ πόδας ἐκράτυνε τοῖς ὄνυξιν, ἐποίησέ τε τῶν ἄλλων θηρίων δυνατώτερον. “ὁ δὲ τοιοῦτος,” ἔφασκε, “τὸν ἀλεκτρυόνα φοβοῦμαι.” καὶ ὁ Προμηθεὺς ἔφη “τί με μάτην αἰτιᾷ; τὰ γὰρ ἐμὰ πάντα ἔχεις ὅσα πλάττειν ἐδυνάμην, ἡ δέ σου ψυχὴ πρὸς τοῦτο μόνον μαλακίζεται.” ἔκλαιεν οὖν ἑαυτὸν ὁ 5 λέων καὶ τῆς δειλίας κατεμέμφετο καὶ τέλος ἀποθανεῖν ἠθελεν. οὕτω δὲ γνώμης ἔχων ἐλέφαντι περιτυγχάνει καὶ προσαγορεύσας εἰστήκει διαλεγόμενος. καὶ ὁρῶν διαπαντὸς τὰ ὦτα κινούμενα, “τί πάσχεις;” ἔφη, “καὶ τί ποτε οἰδὲ μικρὸν ἀτρεμεῖ σου τὸ οὖς;” καὶ ὁ ἐλέφας, κατὰ τύχην περιπτάντος αὐτῷ κώνωπος, “ὄρᾳς,” ἔφη, “τοῦτο τὸ βραχύ, τὸ βομβοῦν; ἦν εἰσδύνη μου τῇ τῆς ἀκοῆς ὁδῷ, πέθνηκα.” καὶ ὁ 10 λέων “τί οὖν ἔτι ἀποθνήσκειν,” ἔφη, “με δεῖ, τοσοῦτον ὄντα καὶ ἐλέφαντος εὐτυχέστερον ὅσον κρείττων κώνωπος ἀλεκτρυῶν;”

Ὁρᾳς ὅσον ἰσχύος ὁ κώνωψ ἔχει, ὥς καὶ ἐλέφαντα φοβεῖν.

Cod. Mb, ex Achille Tatius II 21

2 ἐποίησε δὲ τε Mb || 10 τῇ Achilles om. Mb || 12 ὅσον κ. Achilles πόσω κρείττον Mb
|| ὁ δλ. Mb

260

Λύκος γαυρωθεὶς καὶ λέων

Λύκος πλανώμενός (ποτ') ἐν ἐρήμοις τόποις,
κλινόντος ἤδη πρὸς (κατά)δυσιν ἡλίου,
δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν ἰδὼν ἔφη·
"λέοντ' ἐγὼ δέδοικα, τηλικούτος ὢν;
5 πλέθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος οὐ θηρῶν ἀπλῶς
πάντων δυνάστης ἀθρόων γενήσομαι;"
λύκον δὲ γαυρωθέντα καρτερὸς λέων
(ἐλὼν) κατήσθι· ὁ δ' ἐβόησε μετανοῶν·
"οἷσις ἡμῖν πημάτων παραιτία."

Cod. Mb (Cf. Crus. Bab., p. 236)

1 ποτ' add. Halm τις C. E. Schneider || τόποις ἐρήμοις ἐμπλανώμενος λύκος Lachmann || 2 περὶ cod. || δύσιν ἡλίου cod. κατάδ. ἡ. Meckler δύσιν Ἵππεριονος Lach. δ. ποτ' ἡ. C. E. Schneider || 3 αὐτοῦ cod. || 5 πλέθρου-μῆκος cum versu antecedente coniunxit Crusius || 6 ἀθρόως Crusius || 7 καρτερῶς cod., corr. Lach. || 8 ἐλὼν add. Lach. || κατήσθιεν cod., corr. Lach. || μετανοῶν cod., corr. Coraëz

261

Λύκος καὶ ἀρνίον

Λύκος ἀρνίον ἐδίωκε· τὸ δὲ εἷς τι ἱερὸν κατέφυγε. προσκαλουμένου δὲ αὐτὸ τοῦ λύκου καὶ λέγοντος ὅτι θυσιάσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς, εἰ καταλάβοι, τῷ θεῷ, ἐκείνο ἔφη "ἀλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεοῦ θυσίαν γενέσθαι ἢ ὑπὸ σοῦ διαφθαρῆναι."

Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἷς ἐπικείται τὸ ἀποθανεῖν κρείττων ἐστὶν ὁ μετὰ δόξης θάνατος.

Codd. Mb Ca Pb Ma Mo

1 εἷς τι Cham. εἷς τὸ libri || προσκαλουμένου Mb Ca Pb προκ. Ma Mo || αὐτὸ Mb Ca αὐτόν Mo αὐτοῦ Ma om. Pb || 2 θυσιάσει Ma Mo || αὐτὸ Ca Pb αὐτόν Ma Mo σε Mb || ὁ ἱερεὺς εἰ καταλάβοι (-ῃ Ca) τῷ θ. Mb Ca ὁ ἱερεὺς (om. εἰ-θεῷ) Pb ὁ ἱερεὺς τῷ θεῷ Ma Mo || ἐκείνο edd. ἐκεῖνος Ma Mo ἐκείνῳ Mb Ca om. Pb || ἔφη πρὸς αὐτόν Pb Ma Mo || 3 θεοῦ om. Pb || θυσία Pb Ca || εἶναι Ma Mo προ γ. || 4 Ὁ λ. δλως Ca, ut solet || de epim. cod. Pb, ab hac fabula alieno, vide supra ad 256 || διάκειται Ma Mo || κρείττον Mb Ma Mo || ὁ εἷς δόξαν Ma Mo

262

Ξύλα καὶ ἐλαία

Ξύλα ποτὲ ἐπορεύθη τοῦ χρῆσαι ἐφ' ἑαυτῶν βασιλέα καὶ εἶπαν τῇ ἐλαίᾳ "βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν." καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ ἐλαία "ἀφείσα τὴν πύοτητά μου, ἣν ἐδόξασεν ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι, πορευθῶ ἄρχειν τῶν ξύλων;" καὶ εἶπαν τὰ ξύλα τῇ συκῇ "δεῦρο, βασιλευσον ἐφ' ἡμῶν." καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἡ συκὴ "ἀφείσα τὴν γλυκύτητά μου καὶ τὸ γέννημά μου τὸ ἀγαθὸν πορευθῶ τοῦ ἄρχειν τῶν ξύλων;" καὶ εἶπαν τὰ

ξύλα πρὸς τὴν ῥάμνον “δεῦρο, βασιλευσον ἐφ’ ἡμῶν.” καὶ εἶπεν ἡ ῥάμνος (πρὸς) τὰ ξύλα· “εἰ ἐν ἀληθείᾳ ὑμεῖς χρίετε με εἰς βασιλέα ἐφ’ ὑμῶν, δεῦτε ὑπόσσητε ἐν τῇ σκέπῃ μου· καὶ εἰ μὴ, ἐξέλθοι πῦρ ἐκ τῆς ῥάμνου καὶ καταφάγοι τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.”

Cod. Mb (fabulam narrat Iotham in libro Iudicum 9.8 sqq.)

1 χρύσαι *cod.* || 6 πρὸς *add. Cham.* || 8 ἐξέλθη *cod.* -οι *Cham.*

263

Ὄνος καὶ ἡμίονος

Ὄνος καὶ ἡμίονος ἐν ταύτῳ ἐβάδιζον. καὶ δὴ ὁ ὄνος ὁρῶν τοὺς ἀμφοῖν γόμους ἴσους ὄντας ἡγανάκτει καὶ ἐσχετλίασεν, εἶγε διπλασίονος τροφῆς ἡξιωμένη ἡ ἡμίονος οὐδὲν περιττότερον βαστάζει. μικρὸν δὲ αὐτῶν τῆς ὁδοῦ προΐοντων, ὁ ὄνηλάτης ὁρῶν τὸν ὄνον ἀντέχειν μὴ δυνάμενον, ἀφελόμενος αὐτοῦ τὸ φορτίον τῇ ἡμίονῳ ἐπέ- 5
θηκεν. ἔτι δὲ αὐτῶν πόρρω προβαινόντων, ὁρῶν ἔτι μᾶλλον ἀποκάμνοντα, πάλιν ἀπὸ τοῦ γόμου μετετίθει, μέχρι τὰ πάντα λαβὼν καὶ ἀφελόμενος ἀπ’ αὐτοῦ τῇ ἡμίονῳ ἐπέθηκε. καὶ τότε ἐκείνη ἀποβλέψασα εἰς τὸν ὄνον εἶπεν “ὦ οὗτος, ἀρά σοι οὐ δοκῶ δικαίως τῆς διπλῆς τροφῆς ἡξιωθῆναι;”

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς προσήκει μὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ τέλους τὴν ἐκάστου 10
δοκιμάζειν διάθεσιν.

Codd. Pa Mb

1 καὶ δὴ ὄνος *Pa* || 3 βαστάζει *Pa* βαδίζει *Mb* || 4 ὁρῶν *om. Mb* || 5-7 ἐτι δὲ-ἐπέθηκε *om. Mb* || 6 μετετίθη *Pa* || 7 ἐκείνος ἀποβλέψας εἰς αὐτὸν ἔφη *Pa* || ὦ οὕτως *Mb* || 7-8 ἀρά σοι δίκαιος δοκῶ-ἡξιωμένη *Pa* || 9 ἀλλ’ ἀπὸ ἀπὸ δὲ *Pa*

264

Ὄνος καὶ κύων συνοδοιποροῦντες

Ὄνος καὶ κύων ἐν ταύτῳ ὥδοιπόρουν. εὐρόντες δὲ ἐπὶ γῆς ἐσφραγισμένον γραμμάτιον, ὁ ὄνος λαβὼν καὶ ἀναρρήξας τὴν σφραγίδα καὶ ἀναπτύξας, διεξήκει εἰς ἐπήκοον τοῦ κυνός. περὶ βροσκημάτων δὲ ἐτύγχανε τὰ γράμματα, χόρτου τε, φημί, καὶ κριθῆς καὶ ἀχύρου. ἀηδῶς οὖν ὁ κύων, τοῦ ὄνου ταῦτα διεξιόντος, διέκειτο· ἔνθεν 5
δὴ καὶ ἔφησε τῷ ὄνῳ “ὑπόβαθι, φίλτατε, μικρὸν, μὴ τι καὶ περὶ κρεῶν καὶ ὀστέων εὕρης διαλαμβάνων.” ὁ δὲ ὄνος ἅπαν τὸ γραμμάτιον διεξελθὼν καὶ μηδὲν εὕρηκώς ὦν ὁ κύων ἐζήτει, ἀντέφησεν αὐτῷ ὁ κύων “βάλε κατὰ γῆς, ὥς ἀδόκιμον πάντη, φίλε, τυγχάνων.”

Cod. Mb

5 δὴ *Halm* τι *cod.* || 6 διαλαμβάνων *cod.*, *corr. Halm*

265

Ὀρνιθοθήρας καὶ πέρδιξ.

Ὀρνιθοθήρας, ὀψιαίτερον αὐτῷ ξένου παραγενομένου, μὴ ἔχων ὃ τι αὐτῷ παρα-
θείη, ὥρμησεν ἐπὶ τὸν τιθασσὸν πέρδικα καὶ τοῦτον θύειν ἔμελλε. τοῦ δὲ αἰτωμένου

αἰτόν ὡς ἀχάριστον, εἶγε πολλά ὠφελούμενος παρ' αὐτοῦ τοὺς ὁμοφύλους ἐκκα-
λουμένον καὶ παραδιδόντος, αὐτὸς ἀναιρεῖν αὐτὸν μέλλει, ἔφη "ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε
5 μᾶλλον θύσω, εἰ μὴδὲ τῶν ὁμοφύλων ἀπέχῃ."

Ἦ ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι οἱ τοὺς οἰκείους προδιδόντες οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀδικουμένων
μισοῦνται, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τούτων οἷς προδίδονται.

Cod. Pa

266

Πῆραι δύο

Προμηθεὺς πλάσας ποτὲ ἀνθρώπους δύο πῆρας ἐξ αὐτῶν ἀπεκρέμασε, τὴν μὲν
ἀλλοτρίων κακῶν, τὴν δὲ ἰδίων, καὶ τὴν μὲν τῶν ὀθνείων ἔμπροσθεν ἔταξε, τὴν δὲ
ἐτέραν ὀπισθεν ἀπήρτησεν. ἐξ οὗ δὴ συνέβη τοὺς ἀνθρώπους τὰ μὲν ἀλλότρια κακὰ
ἐξ ἀπρόπτου κατοπτάζεσθαι, τὰ δὲ ἴδια μὴ προορᾶσθαι.

5 Τοῦτω τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἂν τις πρὸς ἄνδρα πολυπράγμονα, ὅς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
πράγμασι τυφλώττων τῶν μὴδὲν προσηκόντων κήδεται.

Codd. Pa Pc-(Mb IV)

1 ποτὲ] πῶτε *Pa Pc* || 1-2 τὴν μὲν ἀλλοτρίαν κακῶν, τὴν δὲ ἰδίαν *Pc* || 3 ἐκρέμασεν *pro* ἀπ.
Pc || 4 ἀπρόπτου *Sternbach et Cham.* || 5 οὕτω τῷ λ. *Pa*

267

Ποιμὴν καὶ λύκος σὺν κυσὶ τρεφόμενος

Ποιμὴν νεογνὸν λύκου σκύμνον εὐρών καὶ ἀνελόμενος σὺν τοῖς κυσὶν ἔτρεφεν.
ἐπεὶ δὲ ἠϋξήθη, εἴ ποτε λύκος πρόβατον ἤρπασε, μετὰ τῶν κυνῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε.
τῶν δὲ κυνῶν ἔσθ' ὅτε μὴ δυναμένων καταλαβεῖν τὸν λύκον καὶ διὰ ταῦτα ὑποστρε-
φόντων, ἐκείνος ἠκολούθει, μέχρις ἂν τοῦτον καταλαβῶν, οἷα δὴ λύκος, συμμετάσχη
5 τῆς θήρας· εἴτα ὑπέστρεφεν. εἰ δὲ μὴ λύκος ἔξωθεν ἀρπάσειε πρόβατον, αὐτὸς λάθρᾳ
θύων ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθoinεῖτο, ἕως ὃ ποιμὴν, στοχασάμενος καὶ συνεῖς τὸ δρῶμενον,
εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν.

Ἦ μῦθος δηλοῖ ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.

Codd. rec. III apud Cham., La Lb Lc Le Lf Lg Lh, et N

2 πῆξινθη *Lc Lg* || ἀρπάση *Lc Lg* || 3 μὴ δυν. ἔσθ' ὅτε *Lg* || 4 μέχρι *Lh* || 6 ἕως καὶ ὁ π.
Lg || 8 οὐ οἷ. *Le*

268

Σκώληξ καὶ δράκων

[Συκέα παρ' ὁδὸν ἦν.] Σκώληξ [δὲ] θεασαμένη δράκοντα κοιμώμενον ἐξήλωσεν
αὐτοῦ τὸ μῆκος. βουλομένη δὲ αὐτῷ ἐξισωθῆναι παραπεσοῦσα ἐπειρᾶτο ἑαυτὴν ἐκτεί-
νειν, μέχρις οὐ ὑπερβιαζομένη ἔλαθε ραγεῖσα.

5 Τοῦτο πάσχουσιν οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι· θᾶπτον γὰρ αὐτοὶ διαρ-
ρήγνυνται ἢ ἐκείνων ἐφικέσθαι δύνανται.

Codd. Pa Pc

1 Συκέα-ήν *seclusit Cham.* || σκώληξ *Crusius (Bab. Fab. p. 199; q. v.)* ἀλώπηξ *codd.* || δὲ *seclusit Cham.* || Σκώληξ in 'Αλώπηξ corruptio, otiosum illud Συκέα-ήν ea de causa a librario additum esse credo, ut haec fabula, sicut vicinae, a litt. Σ inciperet || 2 παρά ἀναπεσούσα Pa

269

Σὺς ἄγριος, ἵππος καὶ κυνηγέτης

Σὺς ἄγριος καὶ ἵππος ἐν ταύτῳ ἐνέμοντο. τοῦ δὲ συνὸς παρ' ἕκαστα τὴν πόαν διαφθείροντος καὶ τὸ ὕδωρ θολοῦντος, ὁ ἵππος βουλόμενος αὐτὸν ἀμύνασθαι ἐπὶ κυνηγέτην σύμμαχον κατέφυγε. ἀκείνου εἰπόντος μὴ ἄλλως δύνασθαι αὐτῷ βοηθεῖν, εἰ μὴ χαλινὸν τε ὑπομείνῃ καὶ αὐτὸν ἐπιβάτην δέξηται, ὁ ἵππος πάντα ὑπέστη. καὶ ὁ κυνηγέτης ἐποχηθεὶς αὐτῷ καὶ τὸν σὺν κατηγονίσαστο καὶ τὸν ἵππον προσαγαγὼν τῇ φάτνῃ προσέδραμεν. 5

Οὕτω πολλοὶ δι' ἀλόγιστον ὀργήν, ἕως τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι θέλουσιν, ἑαυτοὺς ἑτέροις ὑπορρίπτουσιν.

Cod. Pa-(IV)

2 διαφθείραντος *cod.*, *corr. Sternbach* || 3 κατέφυγε *scripsi* παρέλαβε (*del. ἐπὶ Sternbach*) κατέλαβε *cod.*

269a

(Aristot. *Rhet.* II 20)

Στησίχορος μὲν γάρ, ἐλομένων στρατηγὸν αὐτοκράτορα τῶν Ἰμεραίων Φάλαριν, καὶ μελλόντων φυλακὴν διδόναι τοῦ σώματος, τᾶλλα διαλεχθεὶς εἶπεν αὐτοῖς λόγον· ὥς ἵππος κατεῖχε λειμῶνα μόνος· ἐλθόντος δ' ἐλάφου καὶ διαφθείροντος τὴν νομήν, βουλόμενος τιμωρήσασθαι τὸν ἔλαφον ἡρώτα τιν' ἀνθρώπον εἰ δύναίτο μετ' αὐτοῦ κολάσαι τὸν ἔλαφον. ὁ δὲ ἔφησεν, εἰ μὴ λάβῃ χαλινόν, καὶ αὐτὸς ἀναβῇ ἐπ' αὐτὸν ἔχων ἀκόντια. συνομολογήσαντος δὲ καὶ ἀναβάντος, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι αὐτὸς ἐδούλευσεν ἤδη τῷ ἀνθρώπῳ. 5

“Οὕτω δὲ καὶ ὑμεῖς,” ἔφη, “ὁρᾶτε, μὴ τοὺς πολεμίους βουλόμενοι τιμωρήσασθαι ταῦτό πάθητε τῷ ἵππῳ· τὸν μὲν γὰρ χαλινὸν ἤδη ἔχετε, ἐλόμενοι στρατηγὸν αὐτοκράτορα· εἰ μὴ φυλακὴν δῶτε, καὶ ἀναβῆναι ἐάσητε, δουλεύετε ἤδη Φαλάριδι.” 10

270

Τοῖχος καὶ πᾶλος

Τοῖχος σπαραττόμενος ὑπὸ πάλου βιαίως ἐφώνει “τί με σπαράττεῖς μηδὲν ἡδικοῦτα;” καὶ ὅς· “οὐκ ἐγώ,” φησὶν, “αἴτιος τούτου, ἀλλ' ὁ ὀπισθεν σφοδρῶς με τύπτων.”

Cod. Mb

2 ἀλώπισθεν *cod.*

271

Χειμῶν καὶ ἔαρ

Χειμῶν ἔσκωψε εἰς τὸ ἔαρ καὶ αὐτὸ ὠνειδισεν ὅτι εὐθὺς φανέντος ἡσυχίαν ἄγει ἔτι οὐδὲ εἰς, ἀλλ' ὁ μὲν τις ἐπὶ λειμῶνας καὶ ἄλση γίνεται, ὅτῳ ἄρα φίλον δρέπεσθαι

- ἀνθέων καὶ κρίνων, ἥ καὶ ῥόδον τι περιαγαγεῖν τε τοῖς ἑαυτοῦ ὄμμασιν, καὶ παραθέσθαι
 [ἢ] παρὰ τὴν κόμην· ὁ δὲ ἐπιβὰς νεὼς καὶ διαβαίνων πέλαγος, ἂν τύχη, παρ' ἄλλους
 5 ἤδη ἀνθρώπους ἔρχεται· καὶ ὅτι ἅπαντες ἀνέμων ἢ πολλοῦ ἐξ ὀμβρων ὕδατος ἔχουσι
 φροντίδα οἰκέτι. “ἐγώ,” ἔφη, “ἄρχοντι καὶ αὐτοδεσπότη ἔοικα, καὶ οὐδὲ εἰς οὐρανόν,
 ἀλλὰ κάτω που καὶ εἰς τὴν γῆν ἐπιτάττω βλέπειν καὶ δεδιέναι καὶ τρέμειν καὶ ἀγαπη-
 τῶς διημερεῖειν ἔστιν ὅτε οἴκοι ἠνάγκασα.” “τοιγαροῦν,” ἔφη τὸ ἔαρ, “σοῦ μὲν
 10 κἂν ἀπαλλαγεῖεν ἄνθρωποι ἀσμένως· ἐμοῦ δὲ αὐτοῖς καλὸν καὶ αὐτὸ εἶναι δοκεῖ
 τοῖνομα, καὶ νῆ μὰ Δία γε ὀνομάτων κάλλιστον, ὥστε καὶ ἀπόντος μέμνηνται καὶ
 φανέντος ἐπαγάλλονται.”

Cod. Mb

1 χερμῶνα σκῶψαι-ὄνειδίσθαι cod., corr. Furia || 3 num fuit ἢ παραθέσθαι : || 9 κἂν
 Cham. καὶ cod. || ἐμοῦτε cod., corr. Furia || αὐτὸ τὸ εἶναι cod., corr. Furia

272

Ψύλλα καὶ ἄνθρωπος

Ψύλλα δὲ ποτέ τιμι πολλὰ ἠνόχλει.
 καὶ δὴ συλλαβὼν, “τίς εἰ σύ” ἀνεβόα,
 “ὅτι πάντα μου μέλη κατεβοσκήσω,
 εἰκὴ καὶ μάτην ἐμέ καταναλίσκων;”
 5 ἢ δὲ ἐβόα “οὕτως ζῶμεν, μὴ κτείνης·
 μέγα γὰρ κακὸν οὐ δύναμαι ποιῆσαι.”
 ὁ δὲ γελάσας πρὸς αὐτὴν οὕτως ἔφη·
 “ἄρτι τεθνήξῃ χερσὶ μου ταῖς ἰδίαις·
 ἅπαν γὰρ κακόν, οὐ μικρόν οὐδὲ μέγα

10 οὐδ' ὅλως πρέπει καθόλου που φυῆναι.”

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ κακὸς οὐ πρέπει ἐλεθθῆναι, κἂν μέγας ᾖ, κἂν μικρός.

Codd. Ch Cb Ca Mb

1 πολλά τιμι Ca Mb || 2 εἰ Ch om. Cb || σύ Cb om. tell. || ἐπηρώτα Mb || 3 τὰ
 μέλη καταβοσκήσω Cb καταβοσκήσω μέλη Mb || 7 πρὸς αὐτὸν ταῦτα λέγει Mb || 10 που Halm
 τοῦ codd. || 11 ὁ μ. δ. om. Cb Mb || ὅτι μὴ δώσεις χώραν τὸ κακόν ριζῶσαι· ἔκτεμε δὲ μᾶλλον
 καὶ μὴ ἐάσης φῦναι Mb || καὶ μέγας Cb

273

Ψύλλα καὶ βουῖς

Ψύλλα δὲ ποτε τὸν βουὴν οὕτως ἠρώτα· “τί δὴ παθὼν ἀνθρώποις ὀσημέραι δουλεύ-
 εις, καὶ ταῦτα ὑπερμεγέθης καὶ ἀνδρείος τυγχάνων, ἐμοῦ σάρκας αὐτῶν οἰκτίστως
 διασπώσης καὶ τὸ αἶμα χανδὸν πινούσης;” καὶ ὅς· “οὐκ ἄχαρις ἔσομαι,” φησί,
 “μερόπων γένει· στέργομαι γὰρ παρ' αὐτῶν καὶ φιλοῦμαι ἐκτόπως, τρίβομαι τε
 5 συχνῶς μέτωπόν τε καὶ ὠμούς.” ἢ δὲ “ἄλλ' ἐμοὶ γοῦν τέως τῇ δειλαίᾳ ἢ σοὶ φίλη
 τρίψις οἰκτιστος μόρος ὅτε καὶ τύχη συμβαίνει.”

Ὅτι οἱ διὰ τοῦ λόγου ἀλαζόνες καὶ ὑπὸ τοῦ εὐτελοῦς ἡττῶνται.

Cod. Mb

Textu libere mutato fabulam in versus redegit Cham., sed vix tanti videtur || 2 σάρκας
 αὐτοῦ cod.

4. FABVLAE ORIGINIS BABRIANAE

SIVE METRO INTEGRAE SIVE TANTVM IN PARAPHRASI SERVATAE, QVARVM
ARGVMENTA IN ANTECEDENTIBVS FABVLIS NON TRACTANTVR,
AD LITTERAM DIGESTAE

274

Ἄγαθὰ καὶ κακά

Ὅτι ἀγαθῶν μὲν οὐδεὶς ταχέως ἐπιτυγχάνει, ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν ἕκαστος καθ' ἐκάστην πλήττεται.

Ὑπὸ τῶν κακῶν τὰ ἀγαθὰ ἐδιώχθη ὡς ἀσθενῇ ὄντα, εἰς οὐρανὸν δὲ ἀνῆλθεν. τὰ δὲ ἀγαθὰ ἠρώτησαν τὸν Δία πῶς εἶναι (δεῖ) μετ' ἀνθρώπων. ὁ δὲ εἶπεν (μὴ) μετ' ἀλλήλων πάντα, ἐν δὲ καθ' ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχεται. διὰ τοῦτο τὰ μὲν κακὰ 5
συνεχῇ τοῖς ἀνθρώποις ὡς πλησίον ὄντα ἐπέρχεται, τὰ δὲ ἀγαθὰ βράδιον ἐξ οὐρανοῦ κατιόντα.

Codd. B Mb

1 *Promythium* = *erimi*. in Mb || Ὁ λόγος δηλοῖ ὅτι ἀγαθῶ Mb || 3 Ἀγαθὰ πάντα ὑπὸ τῶν κακῶν Mb || ἀνῆλθον Mb || 3-4 τὰ δὲ ἀγαθὰ *Kpdl* τὰ δὲ κακά B καὶ τὰ κακά Mb || 4 εἶναι codd. εἶη *Coraēs* εἶναι δεῖ *Halm* || μετ' ἀνθρώποις B || μὴ add. *Coraēs*

275

Ἄετὸς τὰ πτερὰ τιλθεῖς

Ὅτι δεῖ χρηστὰς ἀμοιβὰς τοῖς εὐεργέταις παρέχειν, τοὺς πονηροὺς δὲ φρονίμως τροποῦσθαι.

Ποτὲ αἰτὸς ἐάλω ὑπ' ἀνθρώπου. τούτου δὲ τὰ πτερὰ ὁ ἄνθρωπος κόψας ἀφῆκε μετὰ τῶν ὀρνίθων ἐν οἴκῳ εἶναι. ὁ δὲ ἦν κατηφὴς οὐδὲ ἥσθιεν ἐκ τῆς λύπης· ὁμοιος δὲ ἦν βασιλεῖ δεσμώτῃ. ἕτερος δὲ τις τοῦτον ὠνησάμενος καὶ τὰ πτερὰ ἀνα- 5
σπάσας καὶ μύρῳ χρίσας ἐποίησε πτερῶσαι. ὁ δὲ πετασθεὶς καὶ τοῖς ὄνυξι λαγῶν ἀρπάσας ἤνεγκεν αὐτῷ δῶρον. ἀλώπηξ δὲ ἰδοῦσα εἶπεν “μὴ τούτῳ δίδου, ἀλλὰ τῷ πρῶτῳ, ὅτι ὁ μὲν φύσει ἀγαθὸς ἐστίν· ἐκείνῳ δὲ μᾶλλον ἐξευμενίζου, μὴ πως πάλιν λαβὼν σε τῶν πτερῶν ἐρημώσῃ.”

Codd. B (Bb)-(II)

1 τοῖς εὐεργ. Bb τοῖς εὐεργέταις B || 9 τῶν πτερῶν *Cg*. τὸ πτερόν B

276

Ἄετὸς τοξευθεῖς

Ὅτι τὸ κέντρον τῆς λύπης δεινότερόν ἐστιν ὅταν τις ἐξ οἰκείων κινδυνεύσῃ.

Ὑπεράνωθεν πέτρας αἰτὸς ἐκαθέζετο λαγῶνους θηρεῦσαι σκοπῶν. τοῦτον δὲ τις ἔβαλε τοξεύσας, καὶ τὸ μὲν βέλος ἔσω εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφίς σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἰστήκει. ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη “καὶ τοῦτό μοι ἑτέρα λύπη, τὸ τοῖς ἐμοῖς 5
πτεροῖς ἀποθνήσκειν.”

Codd. B (Bb)-(III)-(Ma Mo)

1 ὅτε τις-κινδυνεύσει B Bb || 2 σκοπῶν B ζητῶν III

276a

(Aeschylus fr. 139)

- ὦδ' ἔστι μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος,
 πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰτὸν
 εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
 "τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 5 ἀλισκόμεσθα."

277

(Babrius 12)

'Αηδῶν καὶ χελιδῶν

- 'Αγροῦ χελιδῶν μακρὸν ἐξεπωτήθη,
 εὔρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθημένην ὕλαις
 ἀηδὸν ὀξύφωνον· ἡ δ' ἀπεθρήνει
 τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
 5 ἐκ τοῦ μέλους δ' ἔγνωσαν αἱ δύο ἀλλήλας,
 καὶ δὴ προσέπτησάν τε καὶ προσωμίλουν.
 χῆ μὲν χελιδῶν εἶπε "φιλτάτη, ζῶεις;
 πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θράκην.
 αἰεὶ τις ἡμᾶς πικρὸς ἔσχισεν δαίμων.
 10 [καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἡμεῖς ἀλλήλων.]
 ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
 σύσκηνος ἡμῖν καὶ φίλη κατοικήσεις,
 ὅπου γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις ἔσεις.
 [ὑπαιθρον βλήν λείπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις
 15 ὁμώροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἶκει.]
 τί σε δροσίζει νῶτον ἔννυχος στίβη,
 καὶ καῦμα θάλλπει, πάντα καὶ κατακναίει;
 ἄγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, μὴ σίνου."
 τὴν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἡμείφθη·
 20 "ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις,
 καὶ μὴ μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσης.
 μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
 οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπίμιξις ἀνθρώπων
 λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει."
 25 [παραμυῖα τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης
 λόγος σ' φὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·
 λύπη δ', ὅταν τις (οἷς ποτ') εὐθενῶν ὥφθη
 τούτοις ταπεινὸς αἰσθῆται συνουικήσῃ.]

[Ὅτι συμφέρει τῷ ἡδικομένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν αὐτὸν φερόντων κακῶν.]

Codd. AVG, quorum lectiones non omnes profero. Accedit cod. Gudianus minimi prelii, quem neglexi.

1 μακρὰν VG || 6 προσέπτησάν τε V πρὸς ἐπεισάντο G || 9 αἰε AVG πάλαι Nauck

|| v. 10 legitur post 13 in VG, seclusi praeeunte Eberh. || 13 κούχι V || 14-15 secl. Düb-
ner et alii, rel. Cr., sed post 18 || 16 σοι VG σε A || νῶτον V νυκτός A om. G ||
ἐνν. στείβη A ἑνδρόσος κούχη VG || 17 καὶ καῦμα θάλπει πάντα (π. θ. G) καὶ κατακαίει GV
κ. καῦμα θ., πάντα δ' ἀγρώτην τήκει A π.-τήκει in A furt. observatio, quae e marg.
insula veram sumit movit lect. κατακαίει Rth. προ-καίει || 18 ἄγε μήνυσον σαυτὴν σοφὴ περ
οὔσα V ἄγε δει πέρ σαι τὴν σοφὴ οὔσαν μήνυσον G || μὴ σίνου Cr. μήνυσον codd. || 21
ὄρχαδος σὺ χωρίσῃς A, corr. Boiss. ὄρχ. συγχωρήσεις V ὄρχαδος ἀποπνήξεις G hic
desinit G || 23 καὶ ἐπιμίξις A, corr. codd. ἐπιμίξις τ' V ἢ τε μίξις codd. Gudianus
(inter tetrasticha, vide edd.) || 25-28 om. V || 27 οἷς ποτ' add. Haupt || εὐσθενῶν ὀφθῇ
A, corr. Dübner || 28 ὦν A, corr. Db. || 30 εἰς om. V

278

(Babrius 15)

'Αθηναῖος καὶ Θηβαῖος

- 'Ανὴρ 'Αθηναῖός τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὠμίλει.
ῥέων δ' ὁ μῦθος ἦλθε μέχρ' ἡρώων,
μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οἷδ' ἀναγκαίη·
5 τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἱὸν 'Αλκμήνης
μέγιστον ἀνδρῶν, νῦν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
ὁ δ' ἐξ 'Αθηνῶν ἔλεγεν ὥς πολὺ κρείσσων
Θησεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
ὄντως λέλογχεν, 'Ηρακλῆς δὲ δουλείης.
10 λέγων δ' ἐνίκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ.
ὁ δ' ἄλλος ὥς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσην
λόγοις ἄμιλλαν, εἶπεν ἀγρίῃ μούσῃ·
"πέπαυσον νικᾷς. τοιγαροῦν χολωθεῖη
Θησεὺς μὲν ἡμῖν, 'Ηρακλῆς δ' 'Αθηναίοις."

[Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶνας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξουσίων. εἰς ματαιολογίας 15
καὶ ἔριδας.]

Cod. A

6 θεὸν A, corr. Menas || 12 λόγων Bergk

279

Αἶψα καὶ ὄνος

"Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ γίνεται τῶν κακῶν ἀρχηγός.

Αἶψα καὶ ὄνον ἔτρεφέ τις. ἡ δὲ αἶψα φθονήσασα τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς
ἔλεγεν "ὥς ἄπειρα κολάζῃ, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δὲ ἀχθοφορῶν." καὶ συνεβού-
λευεν ἐπιληπτον ἑαυτὸν ποιήσαντα καταπεσεῖν ἐν τινὶ βόθρῳ καὶ ἀναπαύσεως
τυχεῖν. ὁ δὲ πιστεύσας καὶ πεσὼν συνετρίβη. ὁ δὲ δεσπότης τὸν ἱατρὸν καλέσας 5
ῥητε βοηθεῖν. ὁ δὲ αἰγὸς πνεύμονα ἐγχυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ καὶ οὕτω τῆς ὑγείας
τυχεῖν. τὴν δὲ αἶψα θύσαντες τὸν ὄνον ἰάτρευον.

Codd. B (Bb Bc)-(Mb versus)

6 οὕτω Bc om. B Bb

280

(Babrius 3)

Αἶξ καὶ αἰγοβοσκός

- Αἶγας ποτ' αἰγοβοσκὸς ἀνεκάλει χρήζων,
 ἐπὶ σηκὸν ἄξων· χαί μὲν ἦλθον, αἱ δ' οὐπω.
 μιῆς δ' ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
 κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου,
 5 τὸ κέρας κατῆξε μακρόθεν λίθῳ πλήξας.
 τὴν δ' ἰκέτευε· "μή, χίμαιρα συνδούλῃ,
 πρὸς τοῦ σε Πανός, ὅς νάπας ἐποπτεύει,
 τῷ δεσπότη, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
 ἄκων γὰρ ἠύστόχησα τὸν λίθον ῥίψας."
 10 ἡ δ' εἶπε "καὶ πῶς ἔργον ἐμφανὲς κρύψω;
 τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω."

[Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἀμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρή κρύπτειν.]

Codd. A (G B)

Versus 1-3 restitui n̄isus testimonio praecipue codd. G et B. Falso legitur 2 post 3 in A, sed verum ordinem indicavit ibidem corrector in marg. Sic pergil G: Αἶγα ποταὶ αἰγοβοσκὸς ἀνεκάλει κλείζων: ἐπὶ σηκὸν ἄξων χέ μὲν ἦθον ἰ δούπῳ. μιᾶς δαπεχθοῖς πρὸς φάραγγα τρώγου. Ba: Αἰγοβοσκὸς τὰς αἶγας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν μάνδραν, μία δὲ ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη ἡδύ τι βοσκομένη. A: Αἶγας ποτ' εἰς ἐπαιλιν αἰπόλος κλείζων (χρή supra scr. corrector); μιᾶς ἀπειθοῦς-τρωγούσης (v. 3) ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ' ὡς αἱ μὲν ἦλθον αἱ δ' οὐπω || 5 κατῆξε Lm, ex tetraslichis I 36 κατέαξε libri || 8 τάλαινα Herwerden || epim. non habet G

281

(Babrius 5)

Ἀλεκτορίσκοι Ταναγραῖοι

- Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
 οἷς θυμὸν εἶναι φασιν οἶον ἀνθρώποις.
 τούτων δ' ὁ λειφθεὶς, τραυμάτων γὰρ ἦν πλήρης,
 ἔκυπτ' ἐς οἴκου γωνίην ὑπ' αἰσχύνης·
 5 ὁ δ' ἄλλος εἰθὺς εἰς τὸ δῶμα πηδήσας
 ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
 καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας
 ἀπῆλθ'· ὁ δ' ἄδεῶς ἀμφέβαινε θηλείαις,
 ἀμείνονα σχὼν τὰπίχειρα τῆς ἥττης.
 10 Ἄνθρωπε, καὶ σὺ μή ποτ' ἴσθι καυχήμενον,
 ἄλλου σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης·
 πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράσσειν.

Codd. A G (B Tr)

1-2 leguntur apud Suidam s. v. Ταναγραῖοι || 2 φασὶ θυμὸν εἶναι G φ. εἶναι θ. Suidas

|| 3 δ' ὁ G δ' om. A || 4 ἐκνπτ' ἐς *Athena*, *Haupl*, *edd.* ἐκρύπτει' AG κατεκρύβη (ἐν γωνίᾳ) B || οἶκον γονιήν G || 5 εἰθῶς] φησιν G || εἰς AG, cf. *Bab.* 125, 1 ἐπὶ (B) *Eb.* Cr. || 7 ἀετός AG, *corr.* Βοῖσσ. || 8 ὁ δ' ἄλλος ἀμ. θ. AG, *corr.* *Eb.* ὁ δὲ ἕτερος . . . ἀφόβως συνῆν B ὁ δὲ . . . ἀδέως ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινε Tr || 9 ἀμείνονα ἔχων *Suidas* s. v. τάπιχειρα, unde ἔχων ἀμείνω *Wagner* ἀμείνον' ἰσχων *Hilberg* || τάπιχειρα τῆς ἥ.] τὰ παρὰ τῆς κρείττων G || 10-12 AG, *secl. edd.*, *eadem fere in paraphrasi* B, *sed promythiī loco* || 12 πρᾶττειν AB

282

(Babrius 4)

Ἀλιεὺς καὶ ἰχθύες

Ἀλιεὺς σαγήνην ἦν νεωστὶ βεβλήκει,
 ἀνείλετ'· ὄψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
 τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτός εἰς βυθὸν φεύγων
 ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου,
 5 ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἠπλώθη.
 Σωτήριόν πῶς ἐστι καὶ κακῶν ἕξω
 τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
 σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνων.

Codd. A (B)

2 ἀνείλκεν *Eb.* || [6-8] *Eb.* Cr. ὅτι εὐκολον ἡ σωτηρία τοῖς μὴ μεγάλως εὐτυχοῦσιν, τὸν δὲ μέγαν ὄντα τῇ δόξῃ σπανίως ἴδοις ἐκφ. τοὺς κ. B || 6 σωτήριόν *Eb.* -ία A || 8 κινδύνων *Athena* -ου A -ους B

283

(Babrius 11)

Ἀλώπηξ πυρφόρος

Ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων
 ξένη θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκείη,
 τὴν κέρκον ἄψας καὶ λίνου τι προσδήσας
 ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
 5 εἰς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ὠδήγει
 τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ ληίων ὥρη,
 ποίη δὲ καλλίκαρπος ἐλπιδὼν πλήρης.
 ὁ δ' ἠκολούθει τὸν πολὺν πόνον κλαίων,
 οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἄλῃα Δημήτηρ.
 10 Χρὴ πρᾶον εἶναι μὴδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι
 ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
 αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.

[Θυμῷ χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτρῳ καλὸν οὐκ ἔνι.]

Codd. A G, (Papyrgus Amh. 26)-(B)

1 ἐχθρὰν *litteri* -ῆν *Eb.* Cr. || ἀμπελ[ου] τε καὶ κηπ[ου] p. Amh. || 2 αἰκείη p. Amh. αἰκίη A αἰκίη G || 5 εἰς G *cl* p. Amh. ἐς A || τοῦ βλαβόντος A G B τοῦ βλαβόντος

Αἰρεσι τοῖς μελόντος Lm. τοῦ λαβόντος (Orrelli 6-7 ἡν-πλήρης] Μηδειῶν τὰς ὥρας
 θύραις καιρὸς γὰρ: Τοιθηδὲ πᾶς ἀμειτὸς ἐλπίδων πλήρης (i || 7 ποίη δὲ κ. ἐλ. πλ. scripsi,
 πίσυς (salimomiu partim codicis (i (τοιθηδὲ), partim p. Amh. (καὶ καλλεικαρπος ἐλ. πλ.,
 versus numeris mensema) καὶ καλλίπαις ἀμειτὸς A ἡν δὲ καιρὸς τοῦ ἀμειτοῦ B In
 comituni (i et B fonte, qui super discrepat ab A, conflatae erant duae lectiones,
 quatum prior et genuina partim in G partim in parvulo servata est, altera, pessima
 illa et substituta, integra legitur in A In G, πᾶς ἀμειτὸς superest e varia lectione —παις
 αμειτος super καλλεικαρπος scripsi, quia summiola est vox κ. || 8 hunc versus om. p. Amh. ||
 πῶσον G κόπον A || 9 αἰωα p. Amh. (quod conl. Eb.) ἄλωνα AG || 10-12 huius
 epim. interpretatio Latina exstat in p. Amh. in paraphrasi habet B om. G secl.
 alii || 13 haec Bubrio adscripsit solus Georgides (Boiss. p. 49)

284

Ἄνθρωπος καὶ λέων συνοδεύοντες

Ὅτι πολλοὶ καυχῶνται διὰ λόγων ἀνδρεῖοι εἶναι καὶ θρασεῖς, οὓς ἡ πεῖρα γυμνασ-
 θέντας ἐξελέγχει.

Ἦδενέ ποτε λέων σὺν ἀνθρώπῳ, ἕκαστος δὲ αὐτῶν τοῖς λόγοις ἐκαυχῶντο. καὶ
 δὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἦν ἀνδρὸς στήλη πετρίνη λέοντα πνίγοντος. ὁ δὲ ἀνὴρ ὑποδείξας τῷ
 λέοντι ἔφη “ὄρῃς σὺ πῶς ἐσμεν ὑμῶν κρείττονες;” κακείνος εἶπεν ὑπομειδιάσας
 “εἰ λέοντες ᾔδεισαν γλύφειν, πολλοὺς ἂν ἄνδρας εἶδες ὑποκάτω λέοντος.”

Codd. B (Bb)-(II)-(V, versus)

4 πνίγοντος Bb πνιγούσης B

285

• (Babrius 119)

Ἄνθρωπος καταθραύσας ἄγαλμα

- Ξυλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν ἦν δὲ τεχνίτης.
 σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέρην θύων
 ἐπρασσε φαύλως. τῷ θεῷ δ' ἐθυμώθη,
 χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
 5 χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρήη καταγείσης,
 ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν “Ἑρμεία,
 σκαιὸς τίς ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
 ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμᾶς,
 ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίσαντας ἡμείψω.
 10 τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδειν.”
 [Καὶ τοὺς θεοὺς Λίσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
 βουλόμενος ἡμᾶς νοθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
 πλέον οὐδὲν ἔχεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
 ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφελθῆις.]

Cod. A

2. ἡμέραν A || 6 ἄνθρωπος A, corr. Lm. || 7 ἐσσι Ahrens, coll. Babrii f. 77,8 εἰ
 A || 8 ὠφέλεις A, corr. Boiss. || ἡμᾶς A || 10 καινὴν A, corr. Boiss. || [11-14] Eb. Cr.

286

Ἀράχνη καὶ κωλώτης

Σοφῆς ἀράχνης ἰσθὸν εὔρε κωλώτης
καὶ λεπτὸν ἐνέδν φᾶρος ἐκτεμῶν τοίχου. . . .

*Babrii fragmentum apud Suidam s. v. κωλώτης: κ. ἀσκαλαβώτης. Βάβριος. Σοφῆς-
τοίχου*

287

(Babrius 8)

Ἄραψ καὶ κάμηλος

Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἰροῖτο. χὼ κάμηλος οὐκ ἄτερ μούσης
εἶφ' "ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;"

[Ὁ λόγος εὐθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.]

Cod. A

288

(Babrius 14)

Ἄρκτος καὶ ἀλώπηξ

Ἄρκτος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἤχρει
νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ' ἔφασκε μὴ σύρειν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε "μᾶλλον ἥρούμην
εἰ νεκρὸν εἴλκες, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἤπτου."

5 Ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρὸν με θρηνεῖτω.

Cod. A

1 Ἄρκτος (ἄρκτος libri aliquot s. v. ἐκτόπως)—ἤχρει citat Suidas s. ἀρκου ei s. ἐκτόπως || [5]
Eb. Cr.

289

(Babrius 120)

Βάτραχος ἰατρός

Ὁ τελμάτων ἔνοικος ὁ σκιῇ χαίρων,
ὁ ζῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρίποις,
εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις
"ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,

5 οἷων ταχ' οὐδεὶς οἶδεν, οἶδ' ὁ Παιήων,

ὅς "Ὀλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς ἰατρεῖει."
 "καὶ πῶς" ἀλώπηξ εἶπεν "ἄλλον ἰήσῃ,
 ὅς σαυτὸν οὕτω χλωρόν ὄντα μὴ σῶζεις;"

[Πρὸς ἄνδρα ἁμαθῇ καὶ ἀπαιδεύτον, ἄλλου παιδεύειν ἐπαγγελλόμενον.]

Codd. A (B V in paraphrasi)

4 αἰμί B V εἶναι A || 8 χωλόν V

290

(Babrius 21)

Βόες καὶ μάγειροι

Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐζήτουν
 ἔχοντας αὐτοῖς πολεμὴν ἐπιστήμην
 καὶ δὴ συνηθοίζοντο πρὸς μάχην ἤδη
 κέρατ' ἀποξύνοντες. εἰς δέ τις λίην
 5 γέρων ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας,
 "οὔτοι μὲν ἡμᾶς" εἶπε "χερσὶν ἐμπείροις
 σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
 ἦν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
 διπλοῦς τότε ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει
 10 τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ."
 Ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
 ὁρᾷν ὀφείλει μὴ τι χεῖρον ἐξεύρη.

[Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεῖν σοφοῖς καὶ ἐπεικέσιν ἢ δεσπόζεσθαι ὑπὸ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.]

Codd. AV

2 πολεμίαν AV || 4 ἀποξύναντες V || 5 πολλὰ γῆν *Lm.* π. γὰρ ἦν A πολλὴν γῆν
 V || 7 φάζουσι καὶ κόπτουσι V κόπτουσι καὶ σφ. *Knöll* || σικίης V || 8 ἂν δ' εἰς ἀτεχνεῖς
 V || v. 9 *posl 10 leg.* ἰν A || ἔστι V || οὐδὲ γὰρ V || 10 θύων V || ἐλλείπει *Nauck* || [11-12]
edd. plerique om. V

291

(Babrius 20)

Βοηλάτης καὶ Ἡρακλῆς

Βοηλάτης ἄμαξαν ἤγεν ἐκ κώμης.
 τῆς δ' ἐμπεσοῦσης εἰς φάραγγα κοιλῶδη,
 δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἰστήκει,
 τῷ δ' Ἡρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
 5 θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα.
 ὁ θεὸς δ' ἐπιστὰς εἶπε "τῶν τροχῶν ἄπτου
 καὶ τοὺς βόας κέντριζε. τοῖς θεοῖς δ' εὐχου
 ὅταν τι ποιῇς καὶνός, ἢ μάτην εὖξη."

Codd. A (V G, *Suidas* s.v. τὴν χεῖρα, *Photius Lex. II* p. 213 N.)

1 ἐκ κώμης A *Phot. Suid.*: εἰς κώμην VG || 2 κυκλοῦδαι G || 3 αὐτὸν A, *corr. Fixius* αὐτῶν G *om. Phot. Suid.* δ δὲ V || 4-5 τῷ δ' Ἡρ. προσήχεται μόνῳ ἀπάντων (μόνον ἀπαντας G) θεῶν ἐκείνῳ (-ον G) ὡς πολλὰ δυναμένῳ (διαμένῳ V) VG τῷ Ἡρ. προσευχόμενος ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα *Phot. Suid.* || 6 ὁ θεὸς δ' ἐπιστάς *Eb.* ὁ δὲ θ. ἐπ. *Phot. Suid.* θ. δ' ἐπ. A αὐτὸς δ' ἐπ. VG || 7 κέντιζε A || τοῖς β. νύττε, καὶ τότε τὸν θεὸν εὐχου *Phot. Suid.* || 8 *hunc v. om. G* || μὴ μέντοι γε μάτην εὐχου *Phot. Suid.* μὴ μάτην εὐξη V

292

(Babrius 55)

Βοῦς καὶ ὄνος ἀροτριῶντες

Ἔνα βοῦν τις εἶχε, τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
ἡροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
ἐπεὶ δὲ τοῦργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
ἔμελλεν αὐτούς, ἦ τ' ὄνος διηρώτα

5 τὸν βοῦν "τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;"
ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν "ὅσπερ εἰώθει."

Codd. A (V)

1 Ὄνον τις ἔχων καὶ τῷ βοὶ συζεύξας V || 3 τετέλεστο A, *corr. Boiss.* ἐπληρώθη V || 4 ἦ τ' A ἦ V εἶτ' *Lm. Eb. Rlh.* || 5 τῷ γηπόνῳ V || 6 ὁ δὲ πρὸς V

293

(Babrius 27)

Γαλῇ συλληφθεῖσα

Γαλῇν δόλῳ τις συλλαβὼν τε καὶ δῆσας
ἐπνιγεν ὑδάτων ἐν συναγκίῃ κοίλῃ.

τῆς δ' αὖ λεγούσης "ὡς κακὴν χάριν τίνεις
ὦν ὠφέλουν θηρῶσα μῦς τε καὶ σαύρας,"

5 "ἐπιμαρτυρῶ σοι," φησὶν, "ἀλλὰ καὶ πάσας
ἐπνιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἡρήμους
[κρεῶν (τ') ἀνεψγὸς ἄγγος. ὥστε τῶν ἡξῇ]
βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμας."

[Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ τὰ μεγάλα, εὐκαιρὸς ἐστὶν ὁ λόγος.]

Codd. A V G

1 δῆσας VG πνίγων A || 2 ὑδ. ἐν συναγκείᾳ (-αγγίαι A) AG βαλὼν ὑδ. συνέχεια V βάπτων (*Buttmann*) ὑδατος ἐν συναγκείᾳ *Eb.* || 3 δ' αὖ AG δὲ V || τίνεις A τίνω G τίνα V || 4 ὦν γὰρ ὠφέλουν G ὦν σ' ὦ. *Fixius* ὦν ὦ. *Bergk* || 5 πλείστας G πρὸ πάσας || 6 ὄρνεις, οἶκον μεστὸν δὲ ῥήμοις G || 7 *hunc v. om. A* || τε *suppl. Boiss.* || ἀνέψγες *Boiss.* ἀνεψγῶν *Naber* || 8 βλάπτουσιν μ. ἦ. ἡμᾶς ὠφελοῦσι V || *erim. A* ὁ λόγος πρὸς τοὺς ὀλίγα μὲν ὠφελοῦντας, πλείονα δὲ βλάπτοντας V *nullum erim. in G*

294

(Babrius 65)

Γέρανος καὶ ταῶς

- Ἦριξε τεφρὴ γέρανος εἴφνυε ταῶ
 σείοντι χρυσᾶς πτέρυγας. "ἀλλ' ἐγὼ ταύταις,"
 ἢ γέρανος εἶπεν, "ὦν σὺ τὴν χρόην σκώπτεις,
 ἀστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω·
 5 σὺ δ' ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις
 χαμαὶ πτερύσσης," φησὶν, "οὐδ' ἄνω φαίνη."
 Θαυμαστός εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην
 ἢ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῇτι.

Codd. A-(B)

1-2 *Aliud fabulae exordium idemque ut videtur vere Babrianum ex parte servavit Suidas s. v. γέρανος: Αἰβυσσα γέρανος ἥδ' ἐταῶς εὐπλήλῃ | χλωρὴν ἀεὶ βόσκοντο λείμακος (χείματος Suid., corr. Lewis) ποιήν. exordium decurtatum in A || 1 τεφρὴ A m. prior. τέ- m. rec., corr. Boiss. || 4 κλάζω M. Schmidl, Eb. χρήζω Fröhner παίζω Sitzler φωνῶ B || [7-8] Eb. Cr., alii*

295

(Babrius 2)

Γεωργὸς δίκηλλαν ἀπολέσας

- Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
 καὶ τὴν δίκηλλαν ἀπολέσας ἐπεζήτει,
 μή τις παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
 ἡρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὁ ποιήσει,
 5 εἰς τὴν πόλιν κατήγε πάντας ὀρκώσων·
 τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐθήεις
 ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους
 εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεῖν.
 ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
 10 τοὺς πόδας ἐνίζον ἀπέθεντο τὰς πήρας,
 κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
 μήνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
 ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν "ὡς μάτην ἦκω·
 κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς (ὁ) θεὸς ἂν εἰδείη,
 15 ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει,
 ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἷδεν ἀνθρώπων;"

[Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσὶ δεσπόται.]

Cod. A

2 ἐζήτει A ἐπεξ- Boiss. ἀνεξ- Fixius ποτ' ἐζήτει Lm. || 3 μὴ τῶν A, corr. Boiss. || 12 σίγλων Bergk || 14 (ὁ) θ. Eb. Cr. θεός γ' A, sed γ' m. rec.

296

Γεωργὸς καὶ αἰτὸς ἀπολυθείς

"Ὅτι τοὺς ἀγαθὸν τι πεπονθότας ἐκ τινος ἀντευεργετεῖν χρή· ὁ γὰρ ἀγαθὸν ποιήσεις ἀντιδοθήσεται σοι.

Γεωργὸς αἰτὸν εὐρὼν ἡγρευμένον, τὸ κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐλεύθερον. ὁ δὲ οὐκ ἄμοιρος αὐτῷ χάριτος κατεφάνη, ἀλλ' ὑπὸ τείχος σαθρὸν καθήμενον ἰδὼν, προσπετάσας τοῖς ποσὶν ἤρε τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φακιδόλιον. ὁ δὲ 5 ἐξαναστὰς ἐδίδωκε· τοῦτο δὲ ὁ αἰτὸς ἔρριψε. καὶ ἀναλαβόμενος αὐτὸ καὶ ὑποστρέψας εὖρε τὸ τείχος συμπεπτωκὸς ἐνθα ἐκάθητο, θαυμάσας τὴν ἀμοιβήν.

Cod. B

297

(Babrius 26)

Γεωργὸς καὶ γέραναι

Γέραναι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.

ὁ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίδωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήσσω

5 αἱ δ' ὡς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,
κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,
ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ' ὡς πρὶν εἰώθει,
λίθους δὲ βάλλων, ἠλόησε τὰς πλείους.

αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις
10 "φεύγωμεν" ἐκράυγαζον "εἰς τὰ Πυγμαίων.
ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς
ἔοικεν, ἦδη δ' ἄρχεται τι καὶ πράσσειν."

[Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς πταίοντας εἰκεν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψὲ ποτε πειραθεῖεν ὀδύναις.]

Cod. A

1-2 citat Suidas s. v. πυρίνῳ σίτῳ || 1 τὴν om. Suid. || χώραν A —ην Suid. || 4 φόβῳ Bergk Eb. || 8 βαλὼν A, corr. Boiss. || 11 ἄνθρωπος A, corr. edd. || 13-14 δεῖν (v. l. δεῖ)-παραθεῖεν Georgides, Gnom. (p. 31 Boiss.) || 13 εἰκεν Georg. ἦκειν A

298

(Babrius 33)

Γεωργὸς καὶ ψᾶρες

Δυσμαὶ μὲν ἦσαν Πλειάδων, σπόρου δ' ὥρη,
καὶ τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν ῥίψας
ἐφύλασσε· ἐστῶς· καὶ γὰρ ἄκριτον πλήθει

- μέλαν κολοίων ἔθνος ἦλθε δυσφώνων
 5 ψᾶρές τ' ὀλεθρος σπερμάτων ἀρουραίων.
 τῷ δ' ἠκολούθει σφενδόνην ἔχων κοίλην
 παιδίσκος. οἱ δὲ ψᾶρες ἐκ συνηθείης
 ἤκουον εἰ τὴν σφενδόνην ποτ' ἦτήκει,
 καὶ πρὶν βαλεῖν ἔφευγον. εὔρε δὴ τέχνην
 10 ὁ γεωργὸς ἄλλην τὸν τε παῖδα φωνήσας
 ἐδίδασκεν· "ὦ παῖ, χρὴ γὰρ ὀρνέων ἡμᾶς
 σοφὸν δολῶσαι φύλον, ἥνικ' ἂν τοίνυν
 ἔλθωσ', ἐγὼ μὲν," εἶπεν, "ἄρτον αἰτήσω,
 σὺ δ' οὐ τὸν ἄρτον, σφενδόνην δέ μοι δώσεις."
 15 οἱ ψᾶρες ἦλθον κἀνέμοντο τὴν χώραν.
 ὁ δ' ἄρτον ἦτει, καθάπερ εἶχε συνθήκην,
 οἱ δ' οἴκ ἔφευγον. τῷ δ' ὁ παῖς λίθων πλήρη
 τὴν σφενδόνην ἔδωκεν· ὁ δὲ γέρων ρίψας
 τοῦ μὲν τὸ βρέγμα, τοῦ δ' ἔτυψε τὴν κνήμην,
 20 ἐτέρου τὸν ὦμον, οἱ δ' ἔφευγον ἐκ χώρας.
 γέρανοι συνήντων καὶ τὸ συμβὰν ἡρώτων.
 καὶ τις κολοίων εἶπε "φεύγετ' ἀνθρώπων
 γένος πονηρόν, ἄλλα μὲν πρὸς ἀλλήλους
 λαλεῖν μαθόντων, ἄλλα δ' ἔργα ποιούντων."
 25 [Δεινὸν τὸ φύλον τῶν δόλφ τι πραττόντων.]

Codd. AV

1 Πλειάδος δ. ἦσαν σπ. ἐν ὥρᾳ V || 2-3 καὶ-ἐστὼς *etiam* Suid. s.v. νεός || 2 π. εἰς νεὸν σπείρας Suid. ἐν κλήρῳ πυροῖς σπείρας V || 3 φύλασσε Suid. ἐφύλαττε V || 5 ψᾶρες τ' ὀλεθρος A ψᾶρες ὀρύκται V ψᾶρές τ' ὀρύκται C. E. Schneider || 7 αἱ δ' ὀρνίθες μῦοι οἱ δὲ ψᾶρες coní. Cr. et Herwerden || συνηθείας V || 9 λαβεῖν A || εὔρε δὲ V || 10 τὸν τε τότε V || 11 ἡμᾶς AV, corr. Eb. || 12 σοφῶν δηλῶσαι φίλων V || ἥνικ' ἂν V ἥνικα A || 13 ἔλθωσιν AV, corr. edd. || εἶπεν om. V || 15 καὶ ἐνέμοντο A καὶ νέμοντο V, corr. Boiss. || χώραν V || 16 δδ' A || αἰτεῖ V || συνθήκην AV -κη Fixius || 17, 20 ἔφυγον V || 18 δίδωκεν V || 22 κολοίως V || 24 δ' ἔργα V δὲ (om. ε.) A || 25 *crim. om.* V || ὅτι δεινὸν A ὅτι del. Boiss.

299

Γεωργὸς καὶ φυτὸν

Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει τὸ δίκαιον ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσι.

- Φυτὸν ἦν εἰς γεωργοῦ χώραν καρπὸν μὴ φέρον, ἀλλὰ μόνον στρουθῶν καὶ τεττίγων
 5 κελαδούντων ἦν καταφυγή. ὁ δὲ γεωργὸς ὡς ἄκαρπον ἐκτεμεῖν ἤμελλεν. καὶ δὴ τὸν
 πέλεκυν λαβὼν ἐπέφερε τὴν πληγὴν. οἱ δὲ τέττιγες καὶ οἱ στρουθοὶ ἰκέτευον τὴν
 καταφυγὴν αὐτῶν μὴ ἐκκόψαι, ἀλλ' ἐᾶσαι, ὥστε ἄδειν ἐν αὐτῷ καὶ σέ τὸν γεωργὸν
 τέρπειν. ὁ δὲ μηδὲν αὐτῶν φροντίσας καὶ δευτέραν πληγὴν καὶ τρίτην ἐπέφερε.
 ὡς δὲ ἐκοίλανε τὸ δένδρον, σμήνος μελισσῶν καὶ μέλι εὔρε. γευσάμενος δὲ, τὸν πέλεκυν
 ἔρραψε καὶ τὸ φυτὸν ἐτίμα ὡς ἱερὸν καὶ ἐπεμελεῖτο.

Cod. B

1 τὸ φύσει δίκαιον B, corr. Knöll || 3 φέρων B

300

(Babrius 37)

Δαμάλης καὶ βοῦς

Δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφετος, ἀτριβῆς ζεύγλης,
 κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρω
 “τάλας” ἐφώνει “μόχθον οἶον ὀτλεύεις.”
 ὁ βοῦς δ’ ἐσίγα χυπέτεμνε τὴν χώραν.

- 5 ἐπεὶ δ’ ἔμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν,
 ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομάς ἀπεξεύχθη,
 ὁ δὲ μόσχος ἀδμῆς κείνος εἴλκετο σχοίνῳ
 δεθεῖς κέρατα, βωμόν αἵματος πλήσων.
 κάκείνος αὐτῷ τοιάδ’ εἶπε φωνήσας·
 10 “εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης.
 ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύη,
 καὶ σοῦ τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.”
 [Ἔργοις ἔπαινος, ἀργία δὲ κίνδυνος.]

[Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου ρύεται.]

Codd. A-(B)

1 δάμαλις AB, corr. Meineke || 3 habet Suid. s. ὄτλος || 4 καὶ ὑπέτεμνε τὴν χώραν A.
 em. Boiss., cf. Cr. ad loc. || 7 ἀδμήσκειν δε A, corr. Boiss. || 10 πονῶν Boiss. πορεύειν A
 κάμων B || 13 om. edd. plerique

301

(Babrius 10)

Δούλη καὶ Ἀφροδίτη

- Λίσχρῆς τις ἦρα καὶ κακοτρόπου δούλης
 ἰδίης ἑαυτοῦ, καὶ παρείχεν αἰτούση
 ἅπανθ’ ἐτοιμῶς. ἡ δὲ χρυσίου πλήρης,
 σύρουσα λεπτὴν πορφύρην ἐπὶ κνήμης,
 5 πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ.
 τὴν δ’ Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτίην τούτων
 λύχνοις ἐτίμα, καὶ καθ’ ἡμέρην πᾶσαν
 ἔθυεν ἡὔχεθ’ ἱκέτευεν ἡρώτα,
 ἕως ποτ’ αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
 10 ἦλθεν καθ’ ὕπνου, καὶ φανείσα τῇ δούλῃ
 “μή μοι χάριν σχῆς ὥς καλήν σε ποιούση·
 τούτῳ κεχόλωμαί” φησιν “ὦ καλὴ φαίνῃ.”

[Ἄγας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὡς καλοῖς χαίρων
θεοβλαβής τις ἐστὶ καὶ φρίνας πηρός.]

Codd. AG-(B)

1 v. citat *Suidas* s. ἤρα, ubi *codd.* partim σαπρᾶς τις, partim αἰσχροῦ σαπρᾶς τις exhibent αἰσχροῦ τις (τις om. B) AB αἰσχρὰ τῆς G || κακοτρόπου G B *Suid.* κακοτρόπου A || 2 ἰδίας AG, corr. *Boiss.* || αὐτοῦ-αὐτοῦσης A recte G || 4 λεπτήν (-άν G) κορφύραν AG || κνήμαις G in A, litt. extremis atram. obductis, ambigitur utrum -ης (Cr.) legendum an -ας (Rth.) || 5 πάση A, corr. *Bergk* ἅπασαν G ἴσην *Richards* || 7 ἡμέραν AG || 8 ἡρώτα] ἐθυμία G || 10 ἦλθεν etiam G || 12 τοῦτω κεχόλωμαι A τοῦτο γὰρ κεχόλωμαι G τοῦτω χολοῦμαι *Meineke* τ. 'χολώθη *Bergk* τ. κοταίνω *Eb.* cf. Cr. p. xxvii || 13-14 absunt in G proorsus aliter B in promythio || 13 αἰσχροῖς A, corr. *Boiss.*

302

(*Babrius* 143, Cr.)

Δρύες καὶ Ζεὺς

Αἱ δρύς ποτ' εἰς Ζηνὸς πρόσωπον ἐλθοῦσαι
τοιῶνδε μύθων μεμπτικῶν ἱκατήρξαντο·
“ὦ Ζεῦ, γενάρχα καὶ πατὴρ φυτῶν πάντων,
εἰ κοπτόμεσθα, πρὸς τί κάξέφους ἡμᾶς ;”
5 πρὸς ταῦτα δ' ὁ Ζεὺς μειδιῶν ἔλεξ' οὕτως·
“αὐταὶ καθ' αὐτῶν εὐπορεῖτε τὴν τέχνην·
εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντ' ἱερίκτετε,
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχεν.”

Codd. G-(B). Vss. 7, 8 *Suidas* s.v. στελεόν

Versus 1-6 ita fere dedi ut sunt ab *Husselmana* (p. 122) emendati; fabula prius tantum in paraphrasi innotuit. || 1 εἰς πρόσωπον Ζηνὸς ἐλθοῦσαι G || 2 μεμψημῶν κατηρξάντου G || 2, 7 ultimae voces metri causa reiciendae || 4 ἡ κοπτόμεθα προσ τι καὶ ξέφους ἡμᾶς G || 5 λίξεν G || 7 ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτητε *Suid.* ὅ. στίλεται ἅπαντα τίκτεται G ὅ. τὰ στελλίδια ἐγεννᾶτε B ὑμῖν στελεὰ πάντ' ἐγεννήθη nel ὑμῶν στ. ἐξεγεννήθη scite conī. Cr. || ἱερίκτετε ut propriam cod. G lectionem scr. *Huss.* || 8 γεωργῷ πέλεκυς ἐν δόμοις εἶη conī. Cr. || γεωργὸς *Suid.* δρυτομός G || πέλεκυν *Suid.* -κα G || ἐν δόμοις εἶχε *Suid.* εἶχεν ἐν δόμοις G

303

(*Babrius* 38)

Δρυτόμοι καὶ πεύκη

Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνείραν αὐτῇ σφῆνας, ὡς διασταίη
γένοιτό τ' αὐτοῖς ὁ πόνος ὑστερον ῥῶων.
πεύκη στένουσα “πῶς ἂν” εἶπε “μεμφοίμην
5 τὸν πέλεκυν, ὅς μου μὴ προσῆκε τῇ ρίζῃ,
ὡς τοὺς κακίστους σφῆνας, ὧν ἐγὼ μήτηρ ;
ἄλλος γὰρ ἄλλη μ' ἐμπεσὼν διαρρήσσει.”

[Ὁ μῦθος ἡμῖν τοῦτο πᾶσι μνησεί,
ὥς οὐδέν οὕτω δεινὸν ἂν ὑπ' ἀνθρώπων
πάθοις τι τῶν ἔξωθεν ὥς ὑπ' οἰκείων.] 10

Codd. A-(B)

1 σχίζοντες Bergk || 2 ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφῆνας ὡς διασταίη Suidas s. ἐναφῆκαν || 5 μοι coni. Cr. || [8-10] edd. plerique, def. Hohmann p. 51 sq.; eadem fere habet B in promythio || 8 δ' ἡμῖν A, corr. Dübner

304

(Babrius 64)

Ἑλάτη καὶ βάτος

Ἴριζον ἐλάτη καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
ἐλάτης δ' ἐαυτὴν πολλακῶς ἐπαινούσης·
“καλὴ μὲν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίῃ φύω,
5 στέγη τε νηῶν εἰμι καὶ τρόπις πλοίων,
δένδρῳ τοσοῦτῳ πῶς, ἄκανθε, συγκρίνη;”
βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν “ἦν λάβης μνήμην
[τῶν πελέκων τῶν ἀεὶ σε κοπτόντων]
καὶ τῶν πελύκων τῶν ἀεὶ σε τεμνόντων,
10 βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἰρήσῃ.”
[Ἄπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
καὶ δόξαν ἔσχε χυπέμεινε κινδύνους.]

[Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρο-
μένους, οἱ μετὰ αὐταρκειᾶς βιοῦντες κἀντέθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.]

Codd. AG-(B)

2 δ' αὐτῆς πολλάκις G || 4 σύσκημος G || 5 στέγη τε ναῶν G στ. τε μελάρων A χρεσι-
μέω εἰς ναῶν στέγη B νηπι ιστός τε νηῶν / cf. Ἀντιπύ f. 19 || 6 δένδρων τοσοῦτων ἐκπρεπε-
τάτη πάντων A δένδρον τοσοῦτον (-ρω, -τω Huss.) πῶς ἄκανθ' ἀποκρίνει G δ. τ. π. ἄκανθε
συγκρίνη scripsi, coll. B: πῶς ἐμοὶ συγκρίνη || 7 ἢ λάβοις μνήμη G || [8] Rth. Cr. alii.
post hunc v. desinit G || 9 καὶ sc. etiam || [11-12] Eb. Cr. || 12 καὶ ὑπέμεινε A, corr.
Boiss. || 16 ἐκφεύγωσι A

305

(Babrius 46)

Ἑλαφος νοσῶν

Ἑλαφος καθ' ὕλην γυῖα κοῦφα ναρκήσας
ἔκειτο πεδίων ἐν χλόῃ βαθυσχίνῳ,
ἐξ ἧς ἐτοιμὴν χιλὸν εἶχε πεινήσας.
ἤρχοντο δ' ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζώων
5 ἐπισκοποῦντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων.
ἐλθὼν δ' ἕκαστος τῆς πόης τ' ἀποτρώγων
ἦει πρὸς ὕλας (τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων.)

ἔλαφος δὲ λίμῳ κοῖνόν ῥοσφ κατεσκήκει,
μή πω κορώνην δευτέρην ἀναπλήσας,
10 ὅς εἰ φίλους οἶκ' ἔσχε, κἄν γεγηράκει.

Codd. AG

2 βαθύ σχίνων G βαθυσχοίνω A, cf. *surra*, f. 280, 3 || 3 ἐξηστοί χυλόν εἶχε πίνησών G || 4 ἄλλαι πτο ἀγέλαι G || 6 πόαστ' A πόας G || 7-8 τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων (*Fistius*), *vel tōn νοσοῦντ' ὧν χαίρειν, cu lege supplere iubet Cr, ut codicis lectionem interpolatoris esse statuas; ipse tamen, Kth. sequens, scribit οἷδ' ἐπῆεν εἰ θνήσκει ὁ δὲ πεινίῃ θνήσκει A ὁ δυπεξίει θνήσκων (om. v. 8) G ὁ δὲ τάλας (πίνης) κατεσκήκει (om. v. 8, ἔλαφος-ῥοσφ) Lm. Bergk Eb. || 8 om. G || καὶ οὐ A, corr. *Menas* || 9 δευτέραν AG || 10 ἢ τοὺς φίλους οἶα ἔσχον καὶ γεγηράκειν A || *erim.* in A non ad hanc f. pertinet sed ad aliam quandam *omissam nullum erim. in G**

306

(Babrius 117)

Ἑρμῆς καὶ ἀνὴρ ὑπὸ μύρμηκος δηχθεῖς

Νεῶς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης,
ιδῶν τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θ.οὺς κρίνειν·
ἐνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοίῳ,
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
5 καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἶα συμβαίνει,
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἔσμός ἦλθε μυρμήκων,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρῶγειν·
ὑφ' ἐνὸς δὲ δηχθεῖς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων
10 "εἴτ' οἶκ' ἀνέξη" φησὶ "τοὺς θεοὺς εἶναι
ὑμῶν δικαστὰς οἷος εἰ σὺ μυρμήκων;"

[Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἄν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκῶσιν εἶναι.]

Codd. AVT-(B)

2 ἔλεγεν ἄδικα A. ἀδίκως ἔλεγε VB ἀδικῶσειπεν T || 5 λέγοντες A -τος VB || 6 πολυσυμμετροσηκασμοσ T -ἱκθ' ἔσμός *Hesseling* || 7 σπεύδων τὰς V || 8 συνεπάται V || τ. πλείους A τ. πάντας VB τ. ἄλλους T || 9 δ' V (T) δὲ B τ' A || ραβδιων. ξας T ραβδίῳ *Hess.* || 10 εἴτ' οὐκ ἀνέξη V εἴτα οἶκ' ἀνέχεται B εἰς τουλκοίει T || 10-11 εἶναι ὑμῶν A ἡμῶν εἶναι VT || 11 <ο>ποιος T || 12 *nullum erim. in T, aliud in B* || ὁ λ. δηλοῖ μηδένα τολμᾶν ψέγειν V || 14 δοκεῖν εἶναι A, *emend. Eb.* δοκοῖεν (om. εἶναι) V

307

(Babrius 30)

Ἑρμῆς καὶ λιθουργός

Γλίψας ἐπώλει λίγδινόν τις Ἑρμεῖην.
τὸν δ' ἡγόραζον ἄνδρες, ὅς μὲν εἰς στήλην

- (υἱὸς γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
 ὁ δὲ χειροτέχνης ὡς θεὸν καθιδρύσων.
 5 ἦν δ' ὀψέ, χῶ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
 συνθέμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὐτὸν δείξειν
 ἐλθοῦσιν. ὁ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας
 αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὀνειρείαις,
 "εἶεν," λέγοντα, "τάμὰ νῦν ταλαντεύη."
 10 ἦ γὰρ με νεκρὸν ἢ θεὸν σὺ ποιήσεις."

Cod. A

1 citat Suidas s.v. λύγδινα || Ἑρμείαν Suid. || 4 χειροτέχνημ' Lm. Eb., sed cf. Cr.; pauperi Hermes deus κερδῶος || 5 καὶ ὁ A, corr. Boiss. || 6 δείξειν Eb. δείξαι A || 7 ὁ δὲ λιθουργὸς] vox iterata suspicionem movet: putat Van Herwerden lacunam hic olim existitisse atque sic ab librario expletam; poetam scribere potuisse εἶτα νεκτὸς || 9 εἶδεν λέγοντα A εἶεν λ. Gillbauer, Cr. σὺ δὲ λ. Meineke Eb. ἰδοὺ λ. Bergk || 10 ἐν σοὶ νεκρὸν γὰρ ἢ θεὸν με ποιῆσαι Hausath || ἦ γὰρ Lm. ἐν γὰρ A || post v. 10 spatium duorum vs. vac., in marg. λείπει m. rec.

308

(Babrius 48)

Ἑρμῆς τετράγωνος καὶ κύων

- Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἰστήκει,
 λίθων δ' ὑπ' αἰτῷ σωρὸς ἦν. κύων τοῦτῳ
 εἶπεν προσελθὼν "χαῖρε πρῶτον, Ἑρμεία·
 ἔπειτ' ἀλεῖψαι βούλομαί σε, μηδ' οὕτω
 5 θεὸν παρελθεῖν, καὶ θεὸν παλαιστρίτην."
 ὁ δ' εἶπεν "ἦν μου τοῦτο μὴ ἑπικιχμήσης
 τοῦλαιον ἐλθὼν, μηδὲ μοι προσουρήσης,
 χάριν εἴσομαί σοι· καὶ πλεόν με μὴ τίμα."

[Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις τὰ βελτίω δρᾶσαι, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτιῶν ἀργῆσαι.]

Cod. A

3 εἶπε A, corr. Boiss. || 6 μοι Fixius || ἑπικιχμήσης Bergk, Rth. || 9 οὐ καλῶς πῶς A, corr. Boiss.

309

(Babrius 57)

Ἑρμοῦ ἄμαξα καὶ Ἀραβες

- Ἑρμῆς ἄμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
 ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίης πάσης,
 ἤλαυνε διὰ γῆς, ἄλλο φύλον ἐξ ἄλλου
 σχεδὶν ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ὤνων

- 5 νέμων ἐκάστω μικρόν. ὥς δὲ τῷ χώρῳ
 τῷ τῶν Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξήκει,
 λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
 ἐπισταθῆναι τὴν ἄμαξαν. οἱ δ' ὥσπερ
 πολύτιμον ἀρπάζοντες ἐμπορίου φόρτον,
 10 ἐκένωσαν αὐτὴν οἷδ' ἀφήκαν εἰς ἄλλους
 ἔτι προελθεῖν, καίπερ ὄντας, ἀνθρώπους.
 ἐντεῦθεν Ἀραβές εἰσιν, ὥς ἐπειράθην,
 ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
 οὐδὲν κάθεται ῥῆμα τῆς ἀληθείης.

Codd. A-(BV)

4 σχέδον Bergk, alii || τῶν ἀνῶν A, corr. Eb. || 6 τῶν τότε Ἀρ. Seidler, Eb. || [7, 8, 9] Rth., sed eadem fere narratur in paraphrasibus B V || 11 προελθεῖν B et edd. plerique προσ- A || καίπερ ὄντας A καὶ περιόντας Ahtens γειτνιώντας vel γῆν πολοῦντας Fixius || 14 ἀληθείας A

310

(Babrius 54)

Εὐνούχος καὶ θύτης

Εὐνούχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων
 σκεψόμενος, ὁ θύτης δ' ἀγνὸν ἦπαρ ἀπλώσας
 "ὅταν μὲν" εἶπε "ταῦτ' ἴδω, πατὴρ γίνῃ,
 ὅταν δὲ τὴν σὴν ὄψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνη."

- 5 [Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἢ καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.]

Codd. A-(Bd)

2 ἀγνοεῖν παραπλώσας A, corr. Lm. ἀρνός ἢ. ἀ. Ahtens || 3 ταῦτ' A φῶμ' conl.
 Cr. τὴν θυσίαν Bd || 5 εἰ καὶ A || ὄλως vel τελείως Eb.

311

Ζεὺς, ζῶα, καὶ ἄνθρωποι

"Ὅτι, ἐκ θεοῦ λογικῶν τιμηθέντων πάντων, ἀνεπαισθήτως ἔχουσιν τινες τῆς τοιαύτης τιμῆς καὶ μᾶλλον ζηλοῦσι τὰ ἀναίσθητα καὶ ἄλογα ζῶα.

- Λέγουσι πρῶτον τὰ ζῶα πλασθῆναι καὶ χαρισθῆναι αὐτοῖς παρὰ θεοῦ τῷ μὲν ἀλκήν, τῷ δὲ τάχος, τῷ δὲ πτερά, τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν ἐστῶτα εἰπεῖν
 5 μόνον κατέλιπες ἔρημον χάριτος." τὸν δὲ Δία εἰπεῖν "ἀνεπαισθητος εἰ τῆς δωρεᾶς, καίτοι τοῦ μεγίστου τετυχηκώς· λόγον γὰρ ἔχεις λαβὼν, ὃς παρὰ θεοῖς δύναται καὶ παρὰ ἀνθρώποις, τῶν δυνατῶν δυνατώτερος καὶ τῶν ταχίστων ταχύτερος."
 καὶ τότε ἐπιγνοὺς τὸ δῶρον ὁ ἄνθρωπος προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας ᾤχετο.

Cod. B

1 λόγῳ Chambry || 5 κατέλιπες Chambry καταλιπεῖν B || ἀνεπαισθήτως B

312

(Babrius 58)

Ζεὺς καὶ πίθος ἀγαθῶν

- Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
 ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ.
 ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἶδέναι σπεύδων
 τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
 5 διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους,
 κάκεϊ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
 μόνη δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
 τεθὲν τὸ πῶμα, τοιγὰρ ἐλπίς ἀνθρώποις
 μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγόντων ἡμᾶς
 10 ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

Codd. A et Harleianus 3521—(B Bd)

1 συγκλείσας B || [6] Eb. Rth. || νίμεσθαι Bergk

313

(Babrius 127, Cr.)

Ζεὺς κριτής

- (Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν ὀστράκοισιν ἐγγράψαι
 ἀμαρτίας <τε κἀδικήματ'> ἀνθρώπων
 ἐκέλευσε κὰς κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
 <σταθεῖσαν> αὐτοῦ πλησίην, ἐρευνήσας)
 5 ὅπως ἐκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσει.
 τῶν ὀστράκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις
 τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
 εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴ ποτ' εἰθύνουι.
 τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσήκε θαυμάζειν
 10 ἣν θᾶσσον ἀδικῶν ὅψ' εἰς κακῶς πρᾶσσει.

Codd. V B

Versus 1-4 sic restituit Crusius ὀστράκῳ γράφοντι τὸν Ἑρμῆν ἀμαρτίας ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς εἰς κ. ταύτας σ. V ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀμ. ἐν ὀστράκοις τὸν Ἑ. ὥρισε γράφειν καὶ εἰς κιβώτιον ἀποτιθεῖναι πλησίον αὐτοῦ B || 4 σταθεῖσαν suppl. Gillbauer || 4-5 ἐν' ἐρευνήσας ἐ. τὰς δίκας V ὅπως ἐ. τ. δ. (om. ἐρ.) B || 5 ἀναπράσσει V -ἄξει Rth. || 6 τῶν ὁ. δὲ κεχ. ἀλλ. (om. ἐπ') V συγκεχυμένων δὲ τῶν ὁ. ἐπ' ἀλλ. B || 7 sic VB || 8 V in fine εἴ ποτε καλῶς κρίνοιτο B || 9-10 sic V in paraphrasi B (= promythium)

314

(Babrius 24)

Ἥλιος καὶ βάτραχοι

Γάμοι μὲν ἦσαν Ἥλιου θέρους ὦρη,
 τὰ ζῶα δ' ἱλαροὺς ἦγε τῷ θεῷ κώμους.

καὶ βάτραχοι δὲ λιμνάδας χοροὺς ἤγον·
οἷς εἶπε παύσας φρῦνος "οὐχὶ παιάνων
5 τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδων δὲ καὶ λύπης·
ὅς γὰρ μόνος νῦν λιβάδα πᾶσαν αὐαίνει
τί μὴ πάθωμεν τῶν κακῶν, ἐὰν γήμας
ὅμοιον αὐτῷ παιδίον τι γεννήσῃ;"
[Χαίρουσι πολλοὶ τῶν ὑπερβολῇ κούφων
10 ἐφ' οἷς ἄγαν μέλλουσιν οὐχὶ χαιρήσειν.]

Codd. A-(B V)-*Suidas* (4-5 s.v. παιάν, 6-8 s. αὐήνας)

3 λιμναῖους A, emend. *Fixius* λιμνάδες? C. F. Müller || 4 οὐς-φρῦνος A ὁ (εἰς *Bergk*) δ' εἶπε κλαύσας φ. *Suid.* εἰς δ' ἐξ αὐτῶν μέγα ἀναστενάξας ἀνακέκραγε V εἰς δὲ τούτων εἶπεν B || παιᾶνος *Suid.* || 5 φροντίδος *Suid.* || 6 εἰ γὰρ *Suid.* B εἰ οὖν V || 7 τί μὴ A *Suid.* τι μοι V τί οὐ B || ἐὰν A ὅταν *Suid.* εἰ BV || 8 αὐτῷ A || [9-10] *Lm. et edd. plerique eadem habent B et V in paraphrasi*

315

(Babrius 62)

Ἡμίονος

Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
καὶ κριθιήσας ἐτρόχαζε κάφῳνει
τένοντα σείων "ἵππος ἐστὶ μοι μήτηρ,
ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἡττων."
5 ἄφνω δ' ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηφήσας·
ὄνου γὰρ εἰθὺς πατρὸς ὦν ἀνεμνήσθη.

[Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς εὐημερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τύχην δοξασθέντας.]

Cod. A

1 ἀργὸς *Fixius*, *Eb.*, sed cf. *Cr. ad loc.* || 2 κριθιάσας A -ήσας *Cr.*, q. v.

315a

Ὁ δὲ Αἰσωπος . . . [vide *Test.* 36] "ἡμίονος δ'" ἔφη "Λυδὸς ἐν ποταμῷ τῇς ὄψεως αὐτοῦ κατιδὼν εἰκόνα καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, ὥρμησε θεῖν ὥσπερ ἵππος ἀναχαιτίσας. εἶτα μέντοι συμφρονήσας ὡς ὄνου υἱὸς εἶη, κατέπαυσε ταχὺ τὸν δρόμον καὶ ἀφῆκε τὸ φρύαγμα καὶ τὸν θυμόν."

Plutarchus in Conv. Sept. Sap. 4 (150a)

316

Ἡρακλῆς καὶ Ἀθηνᾶ

Ὅτι πᾶσι φανερόν καθέστηκεν ὡς αἱ μάχαι καὶ ἐριδες αἰτίαι μεγάλης βλάβης ὑπάρχουσιν.

Διὰ στενῆς ὁδοῦ ὤδευεν Ἡρακλῆς. ἰδὼν δὲ ἐπὶ γῆς μήλω ὁμοίον τι ἐπειράτο συν-

τρίψαι. ὡς δὲ εἶδε διπλοῦν γενόμενον, ἔτι μᾶλλον ἐπέβαινεν καὶ τῷ ῥοπάλῳ ἔπαιεν. τὸ δὲ φυσηθὲν εἰς μέγεθος τὴν ὁδὸν ἀπέφραξεν. ὁ δὲ ῥίψας τὸ ῥοπαλον ἴστατο θαι- 5
μάζων. Ἀθηνᾶ δὲ αὐτῷ ἐπιφανείσα εἶπε “πέπαυσο δέ, ἀδελφε, τοῦτό ἐστι φιλονεικία καὶ ἔρις· ἂν τις αὐτὸ καταλείπη ἀμάχητον, μένει οἶον ἦν πρῶτον, ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως οἰδεῖται.”

Cod. B (Bd)

317

(Babrius 75)

Ἰατρὸς ἄτεχνος

- Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ,
πάντων λεγόντων “μὴ δέδιχθι, σωθήσῃ
πάθος μὲν ἐστὶ χρόνιον, ἀλλ’ ἔση ῥᾶων,”
[ὁ δ’ ἄτεχνος ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων]
5 “οὐ συναπατῶ σε” φησὶν “οὐδ’ ἐνεδρεύω
ἔτοιμα δεῖ σε πάντ’ ἔχειν· ἀποθνήσκεις·
τὴν αὔριον γὰρ [τὸ] μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.”
ταῦτ’ εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ’ εἰσῆει.
χρόνῳ δ’ ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
10 προσηλθεν ὠχρὸς, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων.
ὁ δ’ ἰατρὸς αὐτῷ “χαῖρ’” ἔφη συναντήσας,
καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
κακεῖνος εἶπεν “ἡρεμοῦσι τῆς Λήθης
πίνοντες. ἡ Κόρη δὲ χῶ μέγας Πλούτων
15 πρῶην ἰατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἠπείλουν,
[ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους]
16a ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἔως’ ἀποθνήσκειν.
ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ’ ἐγὼ δείσας
εὐθύς προσηλθον, ἠψάμην τε τῶν σκήπτρων
20 κἀπώμοσ’ αὐτοῖς, ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις
ἰατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης.”

[Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθῆσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγματι τινι κεκτημένους, τὴν δὲ τούτου πρᾶξιν παντελῶς οὐκ ἔχοντας.]

Codd. A-(B Bb V Bd)

2 δέδιχθι Eb. Cr., formam def. Bergk ad Sapph. fr. 27, O. Schneider ad Nicandrum Alex. 443, Schmidt ad Hesych. s.v. δέδιχθι A m. pr. μὴ τι δέδιχθι Ahrens || [4] Bgk. Eb., Cr., alii || v. 5 post 6 legitur in A transp. Hartung, Eb. || 5 οὐ συναπατῶ Cr. οὐκ ἐξαπατῶ A || 7 τὸ del. Rth. || 14 πίνοντες B, et Dübner || 15 πάντ’ ἠπείλουν ? Cr. || [16] Cr. || 16a ex paraphr. (B Bb V Bd) asciverunt Gillbauer Rth. Cr. || ἔωςιν paraphr. || 24 ἐχόντων A, corr. Boiss.

318

(Babrius 29)

Ἴππος γέρων

Γέρων ποθ' Ἴππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,
 ζευχθεὶς δ' ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἐσπέρην ἤλει.
 καὶ δὴ στενάξας εἶπεν "ἐκ δρόμων οἷων
 καμπτήρας οἷους ἀλφιτεῦσι γυρεύω."

5 [Μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον
 πολλοῖς τὸ γῆρας εἰς πόνους ἀνηλώθη.]

Codd. A G—(B Bb Bc)

Lacunam statuerunt post v. 1 Lm., post 2 Fixius, Cr., credo sine causa || 2 ἤλει
Εb. ἤλι G τάλας m. rec. in A || 3-4 καὶ δὴ στενάξας μέγα ἐκ βάθους εἶπεν: ἐκ δρόμων
οἷον εἶχον πρῶτον ἀρτήσας: καμπτήρας οἷους ἀμφίτοισιν γυρέων G || 4 ἀλφίτοισι A, cm.
Meineke | [5-6] Lm. Ὅτι μὴ λίαν ἐπαίρεσθαι (l. -σθω) τις πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς ἢ τῆς δόξης
δυνατόν π. γὰρ τὸ γ. ἐν κόποις ἀνηλώθη B Bb)

319

(Babrius 83)

Ἴππος καὶ ἵπποκόμος

Κριθᾶς τις ἵππου (πανδοκεῦσι πωλήσας
 ἵπποκόμος, εἶτα) πᾶσαν ἐσπέρην πίνων,
 ἔψυχεν ἐκτένιζεν ἡμέρη πάση.

ὁ δ' εἶπεν "εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
 5 καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πῶλει."

[Τῶν καιρίων δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
 καὶ συμφερόντων κόσμος [γὰρ] οὐδὲν ὠνήσει
 τὸν ἀποροῦντα τῶν <ἄγαν> ἀναγκαίων.]

[Ὁ παρὼν ρηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμάτων τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς
 πέλας ἐξαπατῶντας.]

Codd. A V—(B Bb)

1 ἵππου τίς κριθᾶς V || 1-2 κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ὁ ἵπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν B Bb, unde
 suppl. Cr. || 2 πᾶσαν ἐσπέραν V π. ἡμέρην A || 3 ἔψυχεν V, corr. Knöll ἔτριβεν (sc.
 gloss.) A B Bb || 7 ὠνήσεν Fixius || 8 ἄγαν, vel χρεῖων (post ἀν.) suppl. Cr. || 9 Ὁ μῦθος
 πρὸς τοὺς V

320

(Babrius 76)

Ἴππος καὶ στρατιώτης

Ἴππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
 ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κᾶτρεφεν χόρτῳ,
 παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·

- ἔπει δ' ἐπαύσατ', ἣν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
 5 καὶ μισθὸν ἵππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου,
 τότε ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
 κορμούς παχεῖς κατῆγεν εἰς πόλιν βαίνων,
 μισθῷ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἄλλοιον,
 10 τὸ πνεῦμα σῶζων ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοισι,
 σάγην δὲ νώτοις ἔφερεν οὐκέθ' ἱππεῖην.
 ὥς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἠκούσθη,
 σάλπιγξ τ' ἐφώνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
 ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
 15 ἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγχαλινώσας
 ὁ δεσπότης παρῆγεν ὡς ἐφιππεύσων.
 ὁ δ' ὀκλάσας ἐπιπτεν οὐκέτ' ἰσχύων.
 "ἔντασσε πεξοῖς σαυτόν" εἶπεν "ὀπλίταις·
 σὺ γάρ μ' ἀφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστήσας
 πῶς αὖθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;"

[Μηδὰ μὴ τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι· τὸ γὰρ μὴ οὕτω γινόμενον πολλοῖς πολλάκις οὐ τὴν τυχούσαν ἡγάγε βλάβην.]

Codd. A-(B)

[8] *Rth.* || ἀλλοίων *Fixius* φόρτους-ἀλλοίους *Eb.* || 10 ἱππεῖην *Ahrens, Lm.* ἱππεῦσιν
 A ἱππεύειν *Ellis* || 12 σάλπιγξ τ' ἐφώνει *Lm. ex B:* καὶ ἡ σ. ἐφώνει, *cf. supra, f. 295,*
 11 σ. τ' ἐκέλευε A σ. τ' ἐκλείζει *Ellis* || 16 μηδὲν ἰσχύων B || 20-23] *aliter promythium*
in B || 20 δεῖ A, *corr. edd.*

321

(Babrius 40)

Κάμηλος ἐν ποταμῷ

- Διέβαινε ποταμὸν ὄξυν ὄντα τῷ ρείθρῳ
 κυρτὴ κάμηλος, εἴτ' ἔχεζε. τοῦ δ' ὄνθου
 φθάνοντος αὐτὴν εἶπεν "ἢ κακῶς πρᾶσσω·
 ἐμπροσθεν ἤδη τάξόπισθέ μου βαίνει."
 5 [Πόλις ἂν τις εἴποι τὸν λόγον τὸν Αἰσώπου
 ἢς ἔσχατοι κρατοῦσιν ἀντὶ τῶν πρώτων.]

Codd. A-(B V)

3 πρᾶττω A || 4 τάχ' ὀπισθὲ A, *corr. Dübner* τὰ ἐξόπισθὲν V τὰ ὀπισθὲν B || [5-6]
Eh. Cr. def. Hohmann p. 56

322

(Babrius 109)

Καρκίνος καὶ μήτηρ

"Μὴ λοξὰ βαίνειν" ἔλεγε καρκίνῳ μήτηρ,
 "ὕγρῃ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν."

ὁ δ' εἶπε "μήτερ ἢ διδάσκαλος, πρώτη
ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω."

[Ἀντίρρησην ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.]

Codd. A-(B)

4 ὀρθὰ βάδιζε καὶ βλ. σε ζηλώσω B || ἐπελθε *Fislius*

323

Κόραξ καὶ Ἑρμῆς

"Ὅτι οἱ πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἀγνώμονες γενόμενοι ἐν περιστάσει ἐμπεσόντες οἱχ
ἔξουσι βοηθοῖς.

Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθεὶς ἤψατο τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτὸν ἐπιθύσειν.
σωθεὶς δὲ τοῦ κινδύνου τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. πάλιν δὲ ὑφ' ἐτέρας κρατηθεὶς
5 παγίδος, ἀφείς τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ Ἑρμῇ ὑπέσχετο θῦσαι. ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη
"ὦ κάκιστε, πῶς σοι πιστεύσω, ὅς τὸν πρότερόν σου δεσπότην ἡρνήσω καὶ ἡδίκησας;"

Codd. B-(Bb V Bd)

3 εὔξατο B

324

(Babrius 78)

Κόραξ νοσῶν

Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ

"μὴ κλαῖε, μήτερ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὖχου

νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι."

"καὶ τίς σε, τέκνον," φησί, τῶν θεῶν σώσει;

5 τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμός οὐκ ἐσυλήθη;"

[Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλητα, φησὶν, εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς γίνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν
δεήσεις.]

Codd. AT-(B Bb Bd, II)

1 ελεγε T || 2 κλαε T || v. 3 om. T del. *Hesseling* || 4 ηδειπετεκνονκαι . . . σετωνθεων-
σωσαι T ἢ δὲ εἶπε τίς (καὶ τίς Bd) σε τῶν θεῶν, τέκνον (ὦ τ. Bd), ἐλεήσει B Bb Bd . . .
καὶ τίς σε τ. τῶν θ. ἐλ. II τέκνον ἀπτε σώσει in A, *transposuit Nauck* || 5 ποιοσγαρβω-
μοσυποσουου T || *aliter promythium in B Bb*

325

(Babrius 88)

Κορυδαλλὸς καὶ γεωργός

Κορυδαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων,
ὁ τῷ χαραδριῷ πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντάδων,

- καὶ παῖδας εἶχε ληίου κόμη θρέψας
 λοφῶντας ἤδη καὶ πτεροῖσιν ἀκμαίους.
 5 ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων,
 ὡς ξανθὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε “νῦν ὦρῃ
 πάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν’ ἀμήσω.”
 καὶ τις (δὲ) κορυδοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
 ἤκουσεν αὐτοῦ τῷ τε πατρὶ μηνύει,
 10 σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει.
 ὁ δ’ εἶπεν “οὐπω καιρὸς ἐστὶ νῦν φεύγειν”
 ὅς γάρ φίλοις πέποιθεν οὐκ ἄγαν σπεύδει.”
 ὡς δ’ αὖτις ἦλθεν, ἡλίου δ’ ὑπ’ ἀκτίνων
 ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας
 15 μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὔριον δώσειν,
 μισθὸν δ’ ἔταξε δραγματιφόροις δώσειν,
 κορυδαλλὸς εἶπε παισὶ νηπίοις “ὦρῃ
 νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
 ὅτ’ αὐτὸς ἀμᾶ κού φίλοισι πιστεύει.”

[Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύναμις, καὶ μὴ καταθαρρεῖν ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.]

Codd. A V

1 κορυδαλλὸς A *m. pr.* -ὅς *m. rec.* χαραδρεὺς V || νεοττίβων V || 2 ὁ Lm. δς AV καὶ Sauppe (*ex* 3, *ubi legit* δς) || τὸ χαραδραῖον A κορυδαλλῶ V || δς-ἀντὶδὲi Hartung || 3-4 habet Suidas s. λόφος || 3 εἶχε A Suid. om. V || κόμαις V || 6 ὡς ξηρόν εἶδε A, *em.* Eb. (*flava seges Avianus* 21, 2) ἀνθηρόν δν V ἀνθηρόν ἤδη Blomfield, Lewis; *sed praedicalivum ab* ἐποπ. *pendens vix ferendum* || 7 με V || 8 τις <δὲ> κορυδοῦ Eb. Cr. τις κορυδοῦ A τις κορυδοῦ V τις κορυδαλοῦ Lm. || 11 νῦν φεύγειν A τοῦ φ. V ἥα λύνει Suidas s. ἡίων || 12 δς τοῖς φ. V || 13 ὡς δ’ V ὡς A || δ’ ἐλθῶν V || 15 ἀμητῆρσιν A, *corr.* Blomfield ἀμήτορσιν V || δώσειν A πέμπειν V || 16 μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματιφόροις δώσειν (*sic, non legitur* δ. *ἐλεγε*) V om. A || δ’ ἔταξε Cr. δ’ ἔφασκε Eb. || 17 εἶπε κορυδαλλὸς (κόρυδος V) AV *transp.* Eb. || πᾶσι V || 17-18 ὄντως (οὕτως V) | νῦν ἐστὶν ὦρῃ AV νῦν ἐστὶν ὄντως *in v.* 18 Suidas s. ἀμᾶν, *qui vss.* 18-19 *solos habet* ὦρῃ *et* ὄντως *transp.* Lm. || 18 ἐκ τόπων Suid. ἀλλαχοῦ AV || 19 ἀμᾶ Suid. αὐτῷ AV αὐτῷ Buiss. || 20 καταθαρρεῖν ταῖς *scripsi* καταφρονεῖν (κ. θαρροῦντας V) ταῖς AV

326

(Babrius 92)

Κυνηγὸς δειλὸς

- Λέοντα τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
 ἵχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·
 δρυτόμῳ δὲ μακρῆς ἐγγυὺς ἐντυχὼν πεύκης
 “ὦ πρὸς σε νυμφῶν,” εἶπεν, “ἄρα γινώσκεις
 5 ἵχνη λέοντος ὅστις ὥδε φωλεύει;”
 κακείνος εἶπεν “ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·

αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω."
 ὁ δ' ὠχρήσας γομφίους τε συγκροῖων
 "μῆ μοι χαρίζου" φησι "πλεῖον οὐ χρήζω,
 10 τὸ δ' ἵχνος εἶπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξης."

[Ὁ μῦθος ἐλέγχει [ἐκείνους] τοὺς λόγους <μὲν> ἀνδρείους ἐπιδεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.]

Codd. A-(B Bb)

3 μακρᾶς A || 8-9 Suidas s. γομφίους || 8 ὠχρήσας Suid. -άσας A || συγκρούσας Suid.
 || 11 [ἐκείνους] τ. λ. <μὲν> Boiss.

327

(Babrius 61)

Κυνηγὸς καὶ γριπεὺς

"Ἦiei κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
 ἦει δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
 καὶ πως συνηβόλησαν οἱ δὺ' ἀλλήλοις,
 χῶ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἀλιπλῶων,
 5 θήρην δ' ὁ γριπεὺς ἠρέτιζεν ἀγρείην,
 τὰ τ' εἶχον ἀντέδωκαν, εἶτα τὴν θήρην
 ἡμειβον ἀεὶ, δεῖπνα δ' εἶχον ἡδίω,
 ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν "ἀλλὰ καὶ τούτων
 τὸ χρηστόν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείῃ,
 10 πάλιν δ' ἕκαστος ἃ πρὶν εἶχε ζητήσῃ."

[Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρὸν τι ἀπολαύσας, εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἕτερον τρέπει.]

Codd. A G

2 πλήρης G || 4 ἀλιπλούτον G || 5 ἠρέτιζεν A, corr. Db. Lm. ἠθέριζεν G || 9 ἐξολεῖται A, corr. Db. ἐξώθειται G || τῇ συνηθείῃ A τὴν συνηθείαν G || 11 μικροῦ A, corr. Lm.

328

(Babrius 42)

Κύων ἐστιώμενος

Δεῖπνόν τις εἶχε λαμπρὸν ἐν πόλει θύσας.
 ὁ κύων δὲ τούτου κυνὶ φίλῳ συναντήσας
 ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἠρώτα.
 κάκεῖνος ἦλθε· τὸν δὲ τοῦ σκέλους ἄρας
 5 ὁ μάγειρος ἐκτὸς ἐξέριψε τοῦ τοίχου
 εἰς τὴν ἄγυιαν. τῶν κυνῶν δ' ἐρωτώντων
 ὅπως ἐδείπνησ', εἶπε "πῶς γὰρ ἂν κρεῖττον,
 ὅς οὐδὲ ποίην ἀναλῦειν με γινώσκω;"

[Ὅτι τοῖς μὴ λόγῳ τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦσιν ἔπεται πολλάκις τὸ κακῶς ἐν αὐτοῖς πάσχειν.]

Codd. A-(B Bc Bd II)

2 δ' ὁ A Cr. δὲ vulgo || 3 citat Suidas s. ἐρωτῶ σε || αὐτὸν A Suid. || 5 ἐξέριψε A, corr. Db. || 8 ποῖαν A m. pr., ποῖ ἂν m. rec. || ὅτι οὐδὲ τὴν δόδον οἶδα ὅθεν ἐξῆλθον B

329

Κύων θηρευτικός

Ὅτι οὐ δεῖ κινδύνους ἑαυτῷ ἐπιφέρειν διὰ τρυφὴν καὶ ματαίαν δόξαν, ἀλλὰ τούτους ἐκφεύγειν.

Κύων τρεφόμενος ἐν οἴκῳ θηρσὶν εἰδὼς μάχεσθαι, ἰδὼν πολλοὺς ἐν τάξει ἱσταμένους, ῥήξας τὸν κλοιὸν τοῦ τραχήλου ἔφευγε διὰ τῶν ἀμφόδων. κύνες δὲ ἄλλοι τοῦτον ἰδόντες εὐτραφῇ οἷα ταῦρον εἶπον “τί φεύγεις;” ὁ δὲ εἶπεν “ὅτι μὲν τροφῇ συζῶ 5 περισσῇ οἶδα, καὶ σῶμα τὸ ἐμὸν εὐφραίνω, ἀεὶ δὲ πλησίον εἰμὶ θανάτου, ἄρκους καὶ λέουσι μαχόμενος.” οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους εἶπον “καλὸν βίον ἡμεῖς, εἰ καὶ πενιχρὸν ζῶμεν, οἵτινες οὔτε λέουσι οὔτε ἄρκους μαχόμεθα.”

Codd. B-(Bd V)

1 κινδύνου B -ους V || 5 εἶπεν (prol ταῦρον) B -ον V || 5-6 συζῶν-εὐφραίνω B συζῶ π. καὶ τὸ σῶμα-εὐφραίνω οὐκ ἀπαρνοῦμαι Bd || 7 λέουσι Knöll et Bd κυσί B

330

(Babrius 110)

Κύων καὶ δεσπότης

Μέλλων ὀδεύειν τῆς κυνὸς τις ἐστῶσης
εἶπεν “τί χάσκεις; πάνθ' ἔτοιμά σοι ποίει·
μετ' ἐμοῦ γὰρ ἦξεις.” ἡ δὲ κέρκον οὐραίην
ἵρασά φησι “πάντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις.”

[Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκεύαστον περὶ συνοδοιπορίας καταπείγοντα ὁ λόγος εὐκαιρος.]

Codd. A, p. Oxy. 1249 (mutila)

3 οὐραίην edd. plerique deest lect. p. Oxy. οὐραίης A, quod quasi ‘ani’ significans def. Cr. || ἡ-οὐραίην desunt in p. Oxy. || 4 σαινοῦσ' εἶπεν π... p. Oxy. num admittendum κέρκον-σαινῶσά φησι? || σὺ δὲ βαρδύνεις A, corr. Ahrens δηθύνεις Nauck (Philol. IV 198) || 5 nullum epim. in p. Oxy. || πρὸς τὸν ἐν ἐτοιμασίᾳ ὄντα καὶ post ἀπαρ. ut aliena delevi

331

(Babrius 69)

Κύων καὶ λαγῶς

Θάμνου λαγῶν δασυπόδην ἀναστήσας
κύων ἐδίωκεν οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν,

δρόμῳ δ' εἰλείφθη. καὶ τις αἰπόλος σκώπτων
 "ὁ πηλίκος σου" φησὶν "εὐρέθη θάσσων."

- 5 ὁ δ' εἶπεν "ἄλλως ἄλλον ἀρπάσαι σπείδων
 τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σῶζων."

Cod. A

1 δασυπόδην *Ahrens*, cf. *Eb. ad loc.* δασύπουν A || 2 <ἐπ>εδίωκεν *metri causa conit. Cr.*,
sed fort. i. per synizesin pronuntiandum || 5-6 *schol. Thuc. IV 92, 2*: ἄλλος ἄλλον ἀγρεῦ-
 σαι θέλων τρέχει τις, ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κ. σ. || 6 ἄλλον πρὸ αὐτὸν *etiam A, corr. Fixius, alii*

332

(Babrius 104)

Κύων κώδωνοφορῶν

Λάβρῃ κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκείσας
 ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
 πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
 ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων

- 5 ἤλαζονεύετ'· ἀλλὰ δὴ κύων γραίῃ
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν "ὦ τάλαν, τί σεμνύνη;
 οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ' ἐπικεῖνης,
 σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις."

[Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρονούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθωιεν.]

Codd. A-(B Bb V Bd)

1 λάβρα A || 4 ἀγορᾶς A || 7 ἐπικεῖνης A ἐπικεῖνης *Nauck*, cf. *Cr.* || 9-10 *aliter pro-*
mythium in B (=epim. in V)

333

Λαγῶς καὶ ἀλώπηξ

"Ὅτι τοῖς περιέργοις πολλάκις μέγιστον κακὸν συνέβη κακῶς τῇ περιεργίᾳ χρω-
 μένοις.

- 'Ο λαγῶς τῇ ἀλώπεκι· "ὄντως πολλὰ κερδαίνεις, [ἢ ἔχεις] ὅτι ὄνομά σοι κερδῶ
 ἐστίν;" ἡ δὲ ἀλώπηξ "εἰ ἀπιστεῖς," ἔφη, "δεῦρο, ἐγὼ ἐστιῶ σε." ὁ δὲ ἠκολούθει
 5 καὶ ἦν ἐνδον οὐδὲν ἢ ὁ λαγῶς δεῖπνος τῇ ἀλώπεκι. ὁ δὲ λαγῶς ἔφη "σὺν κακῷ μέν,
 ἀλλ' ἔμαθόν σου τὸ ὄνομα πόθεν ἐστί· οὐκ ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δολοῦν."

Cod. B

1 χρώμενος *cod.* 2. ἢ ἔχεις *del. Cr., ut glossema*

334

(Babrius 102)

Λέοντος βασιλεία

Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμῶδης
 οὐδ' ὠμός οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,

- πρὸς δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
 ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης
 5 τῶν ἀγρίων ἀγυρμός ἐγεγόνει ζῶων,
 δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
 τὰ ζῶα πάντα δ' ὥς ὑπέσχον εὐθύνας,
 λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ἐπ' αἰγάγρῳ,
 ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
 10 ὁ πτωχὸς λαγῶς εἶπεν "ἀλλ' ἐγὼ ταύτην
 τὴν ἡμέρην αἰεὶ ποτ' ἠνύχόμεν, ἥτις
 καὶ τοῖς βιαίους φοβερά τ' ἀσθενῇ θήσει."

[Ἐπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πράφ καὶ λίαν δικάῳ]

Codd. A-(B)

3 πρὸς δὲ καὶ *Cr.*, cf. *Babrii prol. II, 16* πρὸς δ' ἄρα καὶ A || ὥσπερ ἄνθρωπος B
 || 4 δυναστείας A || 6 πρὸς ἄλληλα B || 7 δ' ὥς *Lm.* ὥς δὲ A || 8 δ' ἐπ' A δὲ γ' *Lm.* || 9
 δὲ *Boiss. ex B, om. A* || 11 ἡμέραν A || αἰεὶ A ἰδεῖν *Eb. ex B* || 12 καὶ ταῖς A

335

(Babrius 99)

Λέων καὶ αἰετός

- Λέοντι προσπτάς αἰετῶν τις ἐξήτει
 κοινωνὸς εἶναι. χῶ λέων "τί κωλύει;"
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν, "ἀλλ' ἐπ' ἐνεχύρῳ δώσεις
 τῶκυπτέρῳ σου μὴ μεθιέναι πίστιν"
 5 πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένοντι πιστεύσω;"

[Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεῦν, καὶ μάλιστα τοῖς μήπω φίλοις.]

Codd. A V

1 αἰετῶν, *om. τις, V* || 3 ἀλλ' ἐπ' ἐνεχύρῳ *Rth.* ἀλλ' ἐνέχυρον AV ἀλλὰ γ' ἐνέχυρον
Eb., alii aliter || 4 τῶκυπτέρῳ V τῶ- *Rth.* τὰ ὠκύπτερα A τῶκύπτερον *Athenis Lm.*
Eb. τῶκυπτέρῳ *Cr.* || μὴ μεθιέναι π. *Eb. Cr.* μὴ μεθίειν τὴν π. AV

336

(Babrius 95)

Λέων, ἀλώπηξ, καὶ ἔλαφος

- Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ
 ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας,
 φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν ἥ προσωμίλει.
 ταύτῃ ποτ' εἶπεν "εἰ θέλεις με σὺ ζῶειν—
 5 πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις
 κείνον τὸν ὑλήεντα δρυμόν οἰκούσης,
 καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω—

- σὺ δ' ἦν θελήσῃς, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἤξει
 λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις."
- 10 ἀπῆλθε κερδῶ, τὴν δ' ὑπ' ἀγρίαις ὕλαις
 σκιρτῶσαν εὔρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποίης.
 προσέκυνσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
 προσεῖπε, χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἦκειν.
 "ὁ λέων" ἔφασκεν, "οἶδας, ἔστι μοι γείτων,
- 15 ἔχει δὲ φαύλως, κάγγυς ἔστι τοῦ θνήσκειν.
 τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννήσει
 διεσκοπεῖτο· σὺς μὲν ἔστιν ἀγνώμων,
 ἄρκτος δὲ νωθῆς, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
 τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
- 20 ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιώτατην κρίνει·
 γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῶει,
 κέρας δὲ φοβερόν πᾶσιν ἐρπετοῖς φύει,
 δένδροις ὅμοιον, κοῦκ ὁποῖα τῶν ταύρων.
 τί σοι λέγω τὰ πολλὰ ; πλὴν ἐκυρώθης,
- 25 μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων.
 τότε οὖν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
 δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.
 ταῦτ' ἤλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλτάτη. σπεύδω
 πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ—
- 30 χρήται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις—
 δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραίης
 κεφαλῆς ἀκούεις· ἔπρεπέ σοι παρεδρεύειν
 ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
 τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις,
- 35 ψυχαὶ δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτώντων."
- ὥς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῖς ἐχαυνώθη
 λόγοισι ποιητοῖσιν, ἤλθε δ' εἰς κοίλην
 σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οἶκ ᾔδει.
 λέων δ' ἀπ' εἰνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
- 40 ὄνυξιν οὐατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
 σποιδῇ διωχθεῖς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
 θύρης κατιθῖς ἤγεν εἰς μέσας ὕλας.
 κερδῶ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
 ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
- 45 κάκεινος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων
 (ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λῆπη),
 πάλιν δὲ κερδῶ καθικέτειε φωνήσας
 ἄλλον τιν' εἰρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
 ἡ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
- 50 "χαλεπὸν κελεύεις, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω."

- καὶ δὴ κατ' ἵχνος ὡς σοφὴ κύων ἦει,
 πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
 αἰεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
 μή ποὺ τις ἔλαφος ἡματωμένη φεύγει.
 55 τὴν δ' ὡς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ὠδήγει,
 ἕως ποθ' εὔρεν ἐν κατασκίῳ χώρῳ
 δρόμων ἀναψύχουσαν. ἡ δ' ἀναιδείης
 ὀφρὺν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἰστήκει.
 ἐλάφου δὲ φρίξ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
 60 χολὴ δ' ἐπέζει καρδίην, ἔφη δ' οὕτως·
 [σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με καὶ φεύγω.]
 “ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
 ἦν μοι προσέλθης καὶ τι γρύξαι τολμήσης.
 ἄλλους ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπειρήτους,
 65 ἄλλους δὲ βασιλεῖς αἰρέτιζε καὶ ποιεῖ.”
 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήδην
 “οὕτως ἀγεννῆς” φησὶ “καὶ φόβου πλήρης
 πέφυκας ; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις ;
 ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλεύων,
 70 μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε κωθείης,
 ἔψαυσεν ὡτός, ὡς πατὴρ ἀποθνήσκων·
 ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δώσειν,
 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις.
 σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 75 βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης.
 καὶ νῦν ἐκείνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται,
 λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην,
 βασιλῇ δὲ φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
 οἷμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω ;
 80 ἅπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνη.
 ἀλλ' ἔλθέ, καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
 μηδ' ἐπτόησο πρόβατον οἶον ἐκ ποιμνῆς.
 ὁμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 οὕτω γένοιτο σοὶ μόνη με δουλεύειν,
 85 ὡς οἰδὲν ἐχθρὸν οἶδεν, ἀλλ' ὑπ' εἰνοίης
 τίθησι πάντων κυρίην σε τῶν ζώων.”
 τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιίνην
 ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην.
 ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 90 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
 σάρκας λαφύσσω, μνελὸν ὀστέων πίνων,
 καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἰστήκει
 πεινώσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρίην

- λάπτει, πεσοῦσαν ἀρπάσασα λαθραίως,
 95 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὦν ἐκεκμήκει.
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας
 μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεζήτη,
 καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἡρεύνα.
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης,
 100 "οὐκ εἶχε πάντως" φησί "μὴ μάτην ζήτη.
 ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
 ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἶκους;"

[Ὅτι τοῖς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως ἀφνκτα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.]

Codd. A-(BV)

2 ἐφ' ἀπλώσας Hartung || 4 ἡ θέλεις Boiss. || 8 ἂν A ἦν Lewis Cr. || εἰς χεῖρας A, transp. Boiss. || 10 δ' ἐν Cr., cf. ἐν ταῖς ὕλαις BV || 11 μαλακῆς A, corr. Boiss. || 12 προσέκυσε Bergk ἔσκυε A προσπαίσασα B ἔκυσσε Lm. || 14 οἶσθας ἐφ' ἔσκα A m. pr., m. rec. β a supra scripsit et οἶσθας in οἶδας mutavit || 17-23 σὺς μὲν κτλ.] haec ipsius leonis verba esse voluerunt Sauppe et Cr., qui κρίνω pro κρίνει scribunt in v. 20 || 24 ἐκνύσθη Cr. || 26 ἂν A οὖν Lm. αὐ Seidler Eb. || 27 τοῦτο om. A m. pr., post εἰπούσης add. m. rec., post σοι transp. Menas || 29 πάλιν ABV πάλαι Lm. || 32 ἐπρεπέ σοι A Cr. ἐπρεπεν Bergk Eb. || 36 ὡς A || 39-83 om. V || 43 ἐκρότησεν (= B) Bergk || 50 ἀλλ' ὁμως (= B) Cr. ὁμως om. A, sed supra versum post κελεύεις legitur αὖθις nigro atram. obductum αὖθις ἀλλ' Rth. <ἰέσποτ'> ἀλλ' Eb. || 57 'Ἀναιδείης' Cr. || 59 ἐπίσχευ ὦτα A, corr. Meineke || 60 χολῇ Db. || 61 om. B del. Db. || 62 οἶτι Cobet || 63 γρύξαι τι A, transp. Boiss. γρύσαι τι Eb. Rth. Cr. || 64 ἄλλοις ἀ. τοῖς ἀπειρήτοις A, corr. Cobet ἄλλοις ἀ. τοῖς ἀπείροις B || 65 αἰρέτιζε Cobet (cf. supra 327.5) εἰθέτιζε Ellis ἐπερίθιζε A (ἄλλοις ποιεῖ βασιλεῖς καὶ ἐπέθιζε B || 66 ἐτέρφθη A, corr. Bergk || 76 πλείον B πλίον A || 78 βασιλῇ δὲ Fixius βασιλεία δὲ A βασιλῆα (om. δέ) Cr. || 81 γενναῖα A || 84 μόνη ABV || 85 ἐχθρὸν οἶδεν Lm. ἐ. ὁ λέων A ὁ λέων ἐχθρός Cr. || 86 κυρίαν A || vv. 87-88 citat Suidas s. v. ἀχαίνη et κωτίλλω, vss. 90-92 (λέων-δάπτων) s. πανθοῖην, v. 93 s. νεβρείην, vv. 93-94 s. νεβρός || 90 παντοῖην A || 91 σάρκας A ἔγκατα Suid. BV || 92 δάπτων Suid. loc. cit., et s. δάπτω λάπτων A || 93 θήρης A κερδῶ Suid. || 97 μόνην ἀπάντων Eb. || 101 ποίαν A

337

(Babrius 106)

Λέων, ἀλώπηξ, καὶ πίθηκος

- Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐξήλου,
 καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὸν διατρίβων,
 ὅσων ἀρίστην ὀριτρόφων φύην ἔγνω,
 φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράθη.
 5 πολὺς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων
 θηρῶν ὁμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
 ὁ δ' εἰστία τε κἀφίλει νόμῳ ξείνων,
 ἄδην τιθεῖς ἅπασι δαῖτα θυμήρη.
 φίλην δὲ κερδῶ καὶ σύννοικον εἰλήφει,
 10 μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει.

- γέρων δέ τις πίθηκος ἦν ὁ δαιτρείων
 κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
 ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
 ταῦτόν παρετίθει δεσπότη τε κακείνῳ,
 15 ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρῃ·
 κερδῶ δ' ἐώλων ἔφερεν οὐκ ἴσην μοῖραν.
 καὶ δὴ ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
 δείχνου τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν
 λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα·
 20 "κερδοῖ σοφῇ, λάλησον ὥσπερ εἰώθης·
 παιδρῷ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον."
 ἡ δ' εἶπεν "ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
 πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
 οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μόνον ἀλγύνει,
 25 τὰ δ' ἔπειτα" φησὶ "προσκοπούμενη κλαίω.
 καθ' ἡμέρην γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος
 ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαῖνοι,
 τάχ' οὐδ' ἐώλων γεύσομαι κρεῶν ἤδη."
 ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ὡς λέων τε μειδήσας
 30 εἶπεν "πιθήκῃ ταῦτα μηδ' ἐμοὶ μέμφου."

[Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ παρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.]

Cod. A

4 ἐπειράθη Lewis, cf. supra 309.12 -ἀτο A || 6 θηρίων A, corr. Boiss. | 8 ἄλην A, em. Boiss. λίην Hermann ἄλις? Cr. || 10 συνεζήτει A, corr. Fixius || 15 εἶχεν A εἶλεν Lm. || 16 κερδοῖ Bergk || 17-19 αὐτῆς-σιγῶσης-ἀποσχοῦσης Hertzberg || νν. 18-19 inverso ordine habet A transp. edd. || 20 εἰώθης A, cf. Bab. fab. 16.9 Cr. -ης in -eis m. rec. in A, et sic edd. plerique || 27 βαῖνον A, corr. Lm. || 28 ἤδη Bergk μούνη A τλήμων Eb. || 29 ὡς λέων τε A ἰλέως τε Sauppe

338

Λέων καὶ κάπρος

"Ὅτι τὰς πονηρὰς ἔριδας καὶ τὰς φιλονεικίας καλὸν ἐστὶ διαλύειν, ἐπειδὴ πᾶσιν ἐπικίνδυνον τέλος ἄγουσιν.

Θέρους ἐν ὥρᾳ, ὅτε τὸ καῦμα δύσαν ἐμποιεῖ, εἰς μικρὰν πηγήν λέων καὶ κάπρος ἦλθον πιεῖν. ἤριζον δὲ τίς πρῶτος αὐτῶν πίῃ· ἐκ τούτου δὲ πρὸς φόνον ἀλλήλων διηγέρθησαν. ἄφνω δὲ ἐπιστραφέντες πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι, εἶδον γῦπας ἐκδεχομέ- 5 νους ὅς ἂν αὐτῶν πέσῃ, τοῦτον καταφαγεῖν. διὰ τοῦτο λίσαντες τὴν ἔχθραν εἶπον "κρεῖσσόν ἐστιν ἡμᾶς φίλους γενέσθαι ἢ βρῶμα γυψὶ καὶ κόραξιν."

Codd. B Bb

339

(Babrius 67)

Λέων καὶ ὄναγρος

- ἑήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκοινώνουν.
 ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἐν ποσὶν κρείσσων.
 ἐπεὶ δὲ λείαν εἶχον ἄφθονον ζώων,
 ὁ λέων μερίζει καὶ τίθησι τρεῖς μοίρας,
 5 καὶ "τὴν μὲν αὐτός" φησὶ "λήψομαι πρώτην·
 βασιλεὺς γάρ εἰμι· λήψομαι δὲ κακείνην
 ὡς ἐξ ἴσου κοινωνός. ἡ τρίτη δ' αὕτη
 κακὸν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν."
 Μέτρει σεαυτόν· πρᾶγμα μὴδὲν ἀνθρώπῳ
 10 δυνατωτέρῳ σύναπτε μὴδὲ κοινώνει.

Codd. A G—(B Bb V)

2 εἰλαί—ἐμποσὶν θάσσει G || ἐν A ἦν Bergk || 3 λείαν in λείαν corr. m. rec. in A λείαν
 G λείην Eb. || εἶχον G ἔσχον (νικῶν εἶχον?) A || 5 πρώτην Eb. Cr., cum tetrastichista (I 48, p. 279 Cr.) et imitatore vetere apud Suid. s. v. λάχος (Cr. p. 216)
 πρώτην etiam V in paraphrasi πρώτος AG || [9–10] Eb. Cr. eadem in paraphrasi B
 (prom.) et V desunt in G

340

(Babrius 1)

Λέων καὶ τοξότης

- Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγῆσων,
 τόξου βολῆς ἔμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζώων
 φυγὴ τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.
 λέων δὲ μῦθος προῦκαλεῖτο θαρσύνσας
 5 αὐτῷ μάχεσθαι. "μεῖνον" εἶπε "μὴ σπεύσῃς"
 ἄνθρωπος αὐτῷ, "μὴδ' ἐπελπίσῃς νίκη·
 τῷ δ' ἀγγέλω μου πρῶτον ἐντυχῶν γνῶσθαι
 τί σοι ποιητόν ἐστιν." εἶτα τοξεύει
 μικρὸν διαστάς. χῶ μὲν οἷστὸς ἐκρύφθη
 10 λέωντος ὑγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας
 ὥρμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
 τούτου δ' ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν εἰστήκει.
 ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελευούσης,
 "οὐ με πλανήσεις" φησὶν, "οἶδ' ἐνεδρεύσεις"
 15 ὅπου γὰρ οὕτω πικρὸν ἄγγελον πέμπει,
 πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω."

[Ὅτι δὲ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκων τὴν ἐκάστου διάθεσιν, καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς ὑνιμίως διαφέρει.]

Codd. A-(B Bc)

4 δὲ τοῦτον A δὲ μόνος B Bc, *corr.* Schneidewin | θαρσῆσαι A, *corr.* Boiss. || 5 αὐτῷ A || σπεῦδε A, *em.* Firinus | κεύθου. *Immisch*, qui haec verba leoni tribuit || 6 ἄνθρωπος A, *em.* Lm. || μὴ γ' *Immisch* || 14 οὐ μὴ Naber || 15 πικρὸν (B) Db. φοβερόν A || 16 φοβερός Db. πικρός A

341

(Babrius 90)

Λέων λυσσῶν καὶ νεβρός

Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρός ἐξ ὕλης
ιδὼν ἔφησεν "ἡμέων τάλαιπῶρων
τί γὰρ μεμηνώς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
ὅς ἦν φορητὸς οἰδὲ σωφρονῶν ἡμῖν;"

[Πρὸς ἄνδρα φύσει ὀργίλον καὶ αἰμοβόρον, ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ τῶν ὑπηκόων λαμβάνοντα.]

Codd. A V

4 ἡμῖν A || 5 ὁ λόγος πρὸς V || ἐξουσίαν-λαμ. om. V

342

Λύκοι καὶ κύνες (καταλλαγέντες)

"Ὅτι οἱ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας προδιδόντες τοιούτους μισθοὺς λαμβάνουσι.

Οἱ λύκοι τοῖς κυσὶν εἶπον "διὰ τί ὅμοιοι ὄντες ἡμῖν ἐν πᾶσιν οὐχ ὁμοφρονεῖτε ἡμῖν ὡς ἀδελφοί; οὐδὲν γὰρ ὑμῶν διαλλάττομεν πλὴν τῇ γνώμῃ. καὶ ἡμεῖς μὲν ἐλευθερίᾳ συζῶμεν· ὑμεῖς δὲ τοῖς ἀνθρώποις ὑποκύπτοντες καὶ δουλεύοντες πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑπομένετε, καὶ κλοιά περιτίθεσθε, καὶ φυλάττετε τὰ πρόβατα. ὅτε δὲ 5 ἐσθίουσι, μόνα τὰ ὀστᾶ ὑμῖν ἐπιρρίπτουσιν. ἀλλ' ἐὰν κείθησθε, πάντα τὰ ποίμνια ἔκδοτε ἡμῖν καὶ ἔξομεν πάντα κοινὰ εἰς κόρον ἐσθιόντες." ἰπήκουσαν οὖν πρὸς ταῦτα οἱ κύνες. οἱ δὲ ἔνδον τῶν σπηλαίων εἰσελθόντες πρότερον τοὺς κύνας διέφθειραν.

Codd. B-(Bb V)

3 ἡμῶν πρὸς ὑμῶν B Bb || 7 οὖν om. B || 8 τοῦ σπηλαίου Bb || εἰσελθόντες om. B

343

(Babrius 85)

Λύκοι καὶ κύνες (πολεμοῦντες)

Κυσὶν ποτ' ἐχθρα καὶ λύκοις συνειστήκει.
κύων δ' Ἀχαιοὺς ἠρέθη κυνῶν δῆμῳ
τραπεηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ζυελλεν, ἐβράδυνεν. οἱ δ' ἐπηκείλουν,
5 εἰ μὴ προάξει, τὴν μάχην τ' ἐνεργήσει.
"ἀκούσατ'" εἶπεν "οὐ χάριν διατρίβω,
τί δ' εὐλαβοῦμαι· χρή δ' αἰεὶ προβουλεύειν.

- τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὦν ὁρῶ πάντων
 ἔν ἐστιν· ἡμῶν δ' ἦλθον οἱ μὲν ἐκ Κρήτης,
 10 οἱ δ' ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἱ δ' Ἀκαρνάνων,
 ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἱ δὲ Κύπρον ἢ Ἑράκην
 αὐχοῦσιν, ἄλλοι δ' ἄλλοθεν—τί μηκύνω;
 τὸ χρῶμα δ' ἡμῖν οὐχ ἔν ἐστιν ὡς τούτοις,
 ἀλλ' οἱ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις,
 15 ἔνιοι δὲ πυρροὶ καὶ διάργεμοι στήθη,
 ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
 εἰς πόλεμον ἄρχειν" εἶπε "τῶν ἀσυμφώνων
 πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ' ἔχοντας ἀλλήλοισ;"
 [Συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
 τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.]

Codd. A-(B)

1 ἐχθρη Rth., Cr. || 2 δήμου A, em. Bergk κυσίν B || 4 κάβράδυνεν Lm., cf. supra, fab. 319, 3 || 5 προάξῃ A, em. Baiter, attii ut Homericum rel. Cr. || τ' ἐνεργήσῃ Haupt Eb. ἐνεδρεύσει A ἐφεδρεύων (= διατρίβων) conl. Cr. || 8 πολεμίων μὲν Fixius || 10 εἰσιν οἱδ' A, corr. Fixius Μολοσσῶν, εἰσιν οἱδ' Boiss. || 14-15 Suidas s. διάργεμοι: πῇ μὲν λευκοί, πῇ δὲ μέλανες· ἀλλ' οἱ μὲν ἡμῶν (sic) μέλανες, οἱ δὲ τεφρώδεις, | ἕτεροι ξανθοὶ καὶ δ. στ. || 14 ἄλλοι A ἀλλ' οἱ B Suid. || 15 δὲ πυρροὶ B, quod conl. Gaisford δὲ λαμπροὶ (gloss. ad διάργεμοι ?) A || 19 ὅτι ante συμφ. del. m. rec. in A

344

(Babrius 101)

Λύκος ἐν λέουσιν

- Λύκος τις ἀδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
 λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν. ὁ δ' ἀγνώμων
 τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
 ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὠμίλει.
 5 κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα "μὴ φρενωθείην"
 ἔφη "τοσοῦτον ὡς σὺ νῦν ἐτυφώθης·
 σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνη,
 ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνῃ."

[Πρὸς τοῖς ὑπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους κἀντεῖθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἑαυτοὺς ἐπιγινώσκειν.]

Codd. A V

2 ἐκάλει V || 3 συμφύλων V || 5 φρενωθείην V -είη A μήκφρενωθείην Coraēs Eb. || 7 ὡς om. V || 8 εἰς-σύγκρισιν V || γίνῃ A φαίνη V || 9 ὑπὸ Baiter ἀπὸ AV || 9 κἀντεῖθεν A καὶ V || ἔπειτα δὲ ἐλ. A ἐλ. δὲ V

345

(Babrius 130)

Λύκος καὶ ἀλώπηξ παρὰ πάγῃ

Πάγης ἀλώπηξ οὐκ ἄπωθεν ἐστῶσα
 βουλὰς ἐκίνει ποικίλας, τί ποιήσῃ.

- λύκος δὲ ταύτην πλησίος θεωρήσας
 ἐγγὺς προσελθὼν τὸ κρέας λαβεῖν ἤτει.
 5 ἡ δ' εἶπεν "ἦκε τῇδε καὶ δέχου χαίρων·
 φίλος γὰρ εἰ μοι τῶν ἀγαν ἀναγκαίων."
 ὁ δ' ἀθρόως ἐπῆλθεν· ὥς δὲ προσκύψας
 τὸ σκυτάλιον (τ') ἔσεισε καὶ χαλασθείσης
 ῥάβδου μέτωπα σὺν τε ῥίνας ἐπλήγη,
 10 "ἀλλ' εἰ τοιαῦτα" φησί "τοῖς φίλοις δώσεις
 τὰ δῶρα, πῶς σοὶ τις φίλος συναντήσῃ;"

Cod. V

1 ἀλώπηξ πάγης οὐκ ἀποθεν V, *corr. Cr.* || 3 πλησίον V, *corr. Cr.* || 4 ἐγγεῖς V || *vv* 5, 6 *Itanep. Bergk Cr., cf. v. 10* || 5 γὰρ εἰμὶ V || 8 τὴν σκύδαλιν ἔσεισε V, *em. Cr., q. v.* || 10 ἀλλητοιαῖτα φ. τοῖς φ. δίδως V, *corr. Knöll*

346

(Babrius 100)

Λύκος καὶ κύων πιμελῆς

- Λύκῳ συνήντα πιμελῆς κύων λίην.
 ὁ δ' αὐτὸν ἐξήταζε, ποῦ τραφεῖς οὕτως
 μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
 "ἄνθρωπος" εἶπε "δαψιλῆς με σιτεύει."
 5 "ὁ δέ σοι τράχηλος" εἶπε "πῶς ἐλευκώθη;"
 "κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρείῳ,
 ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας."
 λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας "ἐγὼ τοίνυν
 χαίρειν κελεύω" φησί "τῇ τρυφῇ ταύτῃ,
 10 δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν αὐχένα τρίψει."

[Ὅτι αἰσχροὺς καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρὰς ἡδονῆς χάριν δουλοπρεπῶς ζῶειν.]

Codd. A-(V)

1 πιμελῆς κ. λίαν A || 2 πούτραφης A, *corr. Menas* || 5 πῶς εἶπεν A, *corr. Boiss.* || 6 σιδηρίῳ A || 11 ζώην A, *corr. Boiss.* || φευκτίον ὁ μῦθος παραινεῖ *probi* ζῶειν A, *delendum*

347

(Babrius 105)

Λύκος καὶ λέων

- Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης ποίμνης
 ἐκόμιζεν οἴκαδ'· ὧ λέων συναντήσας
 ἀπέσπασ' αὐτοῦ. καὶ λύκος σταθεῖς πόρρῳ
 "ἀδίκως ἀφείλου τῶν ἐμῶν" ἐκεκράγει.
 5 λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων
 "σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη;"

[Ἵ μῖθος δικάϊως (καί) προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αἰτῷ πταίσματι κειμένοις.]

Codd. A-(B Bb V)

2 οἰκαδε A | ἐπατήσας in συναντ. corr. m. rec. in A συναντήσας eliam B Bc V
4 ἀφείλω A B μ' ἀφείλου Cγ.

348

Λύκος στρατηγήσας καὶ ὄνος

Ὅτι αὐτοὶ οἱ τοὺς νόμους δικάϊως ὀρίζειν δοκοῦντες καὶ ἐν οἷς ὀρίζουσι καὶ δικάζουσιν οὐκ ἐμμένουσιν.

Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας νόμους ἔταξε πᾶσιν ἵνα, εἴ τι ἂν ἕκαστος κινήσῃ, πάντα εἰς μέσον ἄξῃ καὶ μερίδα ἴσῃν ἐκάστῳ δώσῃ, ὅπως μὴ οἱ λοιποὶ
5 ἐνδεεῖς ὄντες ἀλλήλους κατεσθίωσιν. ὄνος δὲ παρελθὼν τὴν χαίτην σείσας ἔφη "ἐκ φρενὸς λύκου καλὴ γνῶμη· ἀλλὰ πῶς σὺ τὴν χθесινὴν ἄγραν τῇ κοίτῃ ἐναπέθου; ἄγε ταύτην εἰς μέσον ἀπομερίσας." ὁ δὲ ἐλεγχεῖς τοὺς νόμους ἀνέλυσεν.

Codd. B-(Bb Bd II)

1 δοκοῦνται B -ντες Bb || 3 δ τι Cham. || λύκων στρατηγήσας Bb στ. λ. B || 5 ἀλλήλους Bb -ως B

349

(Babrius 114)

Λύχνος

Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἐσπέρης ἡῦχει
πρὸς τοὺς παρόντας, ὥς Ἐωσφόρου κρείσσων,
λάμπειν ἅπασιν ἐκπρεπέστατον φέγγος.
ἀνέμου δὲ συρίσαντος εἰθὺς ἐσβέσθη
5 πνοιῇ ραπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἄπτων
εἶπεν τις αὐτῷ "φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει."

[Ὁ μῖθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φυσιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.]

Codd. A V-(B Bb)

3 sic transp. Eb.Cγ.: ἅπασι φέγγος ἐκπρ. λάμπειν || 4 πνεύσαντος V συρρεύσαντος B Bb || 5 πνοιῇ A || 6-7 φαῖνε-φέγγος V B Bb βαιὼν ἦν λύχνου πνεῦμα τῶν δ' ἀστ. τὸ φ. A || 7 οὐτορ' ἐκλείπει V (B Bc) || 8 ὁ μῖθος δηλοῖ μὴ ἐπαίρεσθαι V

350

(Babrius 116)

Μοιχὸς καὶ ἀνὴρ

Νυκτὸς μεσοῦσης ἦδε παῖς τις εὐφώνως.
γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε, κάξαναστᾶσα .

- θυρίδων προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
 λαμπρῆς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
 5 τὸν ἄνδρ' ἑαυτῆς καταλιπούσα κοιμᾶσθαι
 κάτω μελάθρων ἦλθε, καὶ θύρης ἕξω
 ἐλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
 ὦνῆρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης
 ζητῶν ὁποῦστί, κούκ ἰδὼν δόμων εἴσω
 10 μηδὲν χανῶν τε καὶ τὸς ἦλθεν εἰς οἶμον.
 καὶ τῇ συνεύνῳ φησί "μηδὲν ἐκπλήσσου,
 τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πείσον ἐν δόμοις εἶδεν."
 ὃν καὶ λαβὼν παρήγεν. εἶτα κάκεῖνος,
 ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, τῇδ' ἐραθύμει.
 15 Τουτὶ μὲν οὕτως· ἐμφασίς δὲ τοῦ μύθου,
 κακὸν ἐπιχαίνειν, ὅταν ἔχη τις ἐκτίσαι.

Codd. A V

2 κέξαναστᾶσα V || 4 λαμπρᾶς εἰ λίαν AV || 5 ἄνδρα αὐτῆς εὐδοντα ἐκλιπούσα V || 7 τ. προθυμίαν V τῇ προθυμίᾳ A || πλήρη A πᾶσαν V || 8 ὦνῆρ A ἀνὴρ V ἁ- Lm. || ταύτης] δ' ἐγερθεῖς? Cr. || 9 ἐφευρεῖν pro ὁποῦστί V || 10 μηδὲν χανῶν (supra scr. μελήσας m. rec.) A μηδὲν χανῶν V μ. χαλῶν Knöll ἀμηχανῶν Ahrsens, alii || ὁσοίμαι in εἰς οἶμον corr. m. rec. in A εἰς οἶμον etiam V, nisi fallor || 11 ἐκπλήττου V || 12 δ' om. V || ἐν δόμοις Hartung Cr. εἰς δόμους AV || εἰς δόμους σπεύδειν Eb. -ῆκεν Schneidewin ἔρπειν? Cr. || 14 τῇδ' (sc. hac ratione) A ἡδ' V χῆδ' Lm. || [15-16] Eb. Cr. || 16 ἐπιχαίνειν Bergk Cr. ἐπιχαίρειν AV ἐστι δαίρειν Lm.

351

Μόσχος καὶ ἔλαφος

"Ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οἰδεμία λόγου παραίνεσις ἐπιρρώννυσι, κἂν καὶ εὐμήκεις καὶ στερεοὶ τῷ σώματι φαίνωνται.

Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπεν "σὺ καὶ μεγέθει μείζων εἰ τῶν κυνῶν καὶ ταχυτῇτι διαφέρεις καὶ κέρατα πρὸς ἄμυναν ἔχεις· τί οὖν τοσοῦτον φοβῇ τοὺς κύνας;" καὶ ἡ ἔλαφος ἔφη "ὅτι μὲν ταῦτα πάντα ἔχω, οἶδα· ὑλακῆς δὲ εἰ ἀκούσω, τὸν λογισμὸν σκοτοῦμαι καὶ ὅλη τῆς φυγῆς γίνομαι." 5

Codd. B (Bb)-(II III)

1-2 κἂν-φαίνονται (sic) Bb om. B

352

(Babrius 108)

Μῦς ἀρουραῖος καὶ μῦς ἀστικός

Μυῶν ὁ μὲν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
 ὁ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
 ἔθεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
 ὁ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων

- 5 ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης·
 τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
 ρίζας, μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ,
 "μύρμηκος" εἶπε "ζῆς βίον ταλαιπώρου,
 ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων.
- 10 ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει·
 τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σέ τῆς Ἀμαλθείης.
 εἰ μοι συνέλθοις, ὡς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
 παρεῖς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χώραν."
 ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
- 15 εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπὸ τε τοῖχον ἀνθρώπου.
 ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθῃ,
 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων,
 στάμνοι τε μέλιτος σῶρακοί τε φοινίκων.
 ὁ δ' ὡς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
- 20 καὶ τυρὸν ἤγεν ἐκ κανισκίου σύρων,
 ἀνέωξε τὴν θύρην τις· ὁ δ' ἀποπηδήσας
 στενῆς ἔφευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
 ἄσημα τρίζων τὸν τε πρόξενον θλίβων.
 μικρὸν δ' ἐπισχὼν εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
- 25 ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης·
 ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
 οἱ δ' ἐνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρίτης
 "τοιαῦτα δειπνῶν" εἶπε "χαῖρε καὶ πλούτει,
 καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνοις,
- 30 ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων.
 ἐγὼ δέ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
 ὑφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω."

[Ταῦτα ῥητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλίας κακαῖς συμβουλίαις ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχῃ, καὶ κινδύνους καθυποβάλλειν χάριν ρεουσῶν ἡδονῶν.]

Codd. A-(B II)

1 ἀρουρίτην ? Eb. ἀρουραίων Rth. || 12 συνέλθῃς in -ois fecit pr. m. in A || 13 ἀσφάλαξι, lii. γ interiecta pr. m., A || 16 πλήρη A πλήρη Fixius θήκη Eb. || 17 sq. habet Suidas s. v. σωράκους || πίθος Suid. || 21 θύραν A || 24 sq. Suid. s. Καμειραία ἰσχάς || δ' Suid. τ' A || εἶτ' Suid. || 27 ἀρουρείτης A || 28 καίπερ τοσαῦτα πεινῶν B || 31 sq. Suid. s. κρίμνον || 34 καθυποβάλλαι A

353

(Babrius 112)

Μῦς καὶ ταῦρος

Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὁ δ' ἐδίωκεν ἀλγῆσας
 τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,

- ὤρυσσεν ἐστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
 ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
 5 παρὰ τὴν ὀπὴν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκίψας
 ὁ μῦς ἐφέρπει καὶ πάλιν δακῶν φεύγει.
 ὁ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὁ ποιήσῃ
 διηπορεῖτο. τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρύξας·
 "οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός· ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
 10 τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει."

Cod. A

3 ὤρυσσ' ἐνεστὼς *Fröhner, fort. recte* || τὰς βώλους? *Cr.* || 5 ἐνθεν δ' A, *corr. Db.* || 7
 κούκ *Bergk* ὀργίλως *pro* οὐκ ἔχων *coni. Eb.*

354

Μῦς καὶ χαλκεῖς

Μῦς ἐκφέρειν μῦν, ἔργον ὄντ' ἀσιτίας.
 οὓς χαλκεές βλέποντες ἔστασαν γέλων.
 ὁ μῦς δ' ἔτι ζῶν εἶπε μεστὸς δακρύων
 "ὥς οὐδὲ μῦν δύνασθε κἂν τρέφειν ἕνα."
 [Μὴ γελᾶν πτώμα τοῦ πέλας.]

Ignatii Diaconi tetrastichon (I 8) secundum ed. C. Fr. Müller, nisi quod μεστὸς
(codd. MSUR Ald.) pro μεστοὶ scripsi in v. 3 Cf. Cr. Bab. 296

355

Ὀδοιπόρος καὶ Ἀλήθεια

"Ὅτι κάκιστος βίος καὶ πονηρὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν, ὅτε τὸ ψεῦδος προκρίνεται
 τῆς ἀληθείας.

Ὀδοιπορῶν τις ἐν ἐρήμῳ εὔρε γυναῖκα μόνην κατηφῇ ἐστῶσαν, καὶ φησιν αὐτῇ
 "τίς εἶ;" ἡ δὲ ἔφη "Ἀλήθεια." "καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν τὴν πόλιν ἀφείσα τὴν ἐρημίαν
 οἰκεῖς;" ἡ δὲ εἶπεν "ὅτι τοῖς πάλαι καιροῖς παρ' ὀλίγοις ἦν τὸ ψεῦδος, νῦν δὲ εἰς 5
 πάντας ἀνθρώπους ἐστίν, ἐάν τι ἀκούειν καὶ λέγειν θέλῃς."

Cod. B-(V mutilus = Bab. 128, ed. Cr.)

1 προσκρίνεται B || 6 ἔσται B, *corr. Cham.*

356

(Babrius 128)

Ὅϊς καὶ κύων

Ὅϊς τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα·
 "κέירים μὲν ἡμᾶς καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
 (τὸ) γάλα δ' ἀμέλγοντ' ἐστι σοι φίλον πῆξαι,
 ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.

- 5 πλίον οἰδέν ἡμῖν, ἀλλὰ χή τροφή γαίης
 ἅπασ'· ἐν ὄρεσι δ' εἴθαλές τί γεννᾶται;
 βοτάνη γ' ἀραιή καὶ δρόσου γεμισθεῖσα.
 (τὴν) κύνα δὲ φέρβεις ἡμῖν ἐν μέσοις ταύτην
 τρέφων ὅποια σαυτὸν εἴθαλει σίτῳ."
 10 τούτων ἀκούσας ἡ κύων ἔφη τοῖα·
 "εἰ μὴ παρήμην κὰν μέσοις ἐπωλεύμην,
 οὐκ ἂν ποθ' ὑμεῖς ἔσχετ' ἀφθονον ποίην·
 ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω
 δρηστῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα."

[Ὁ μῦθος τοῖς τῇ τῶν πλησίον διαφθονουμένοις εὐημερίᾳ, ἔστιν ὅτε καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελουμένους.]

Cod. V

1 νομία τοιάδε V, corr. Buttmanh νομῆα τοιούτως? Cr. || 3 τὸ add. Buttmanh || ἀμύλων V, em. Coraēs cod. lect. defendit Cr. || φλέον Lm. || 4 περισσεύσει V || 5 πλίον δ' V δ' del. C. E. Schneider || χή Lm., καὶ V || γῆς V || 6 πάσα V, em. C. E. Schneider || ὄρεσι δ' Lm. ὄρεσιν V || τι V, τι Lm. || γεννᾶται Coraēs γεννήσει V Cr. || 7 β. γ' ἀραιή Haupt β. γ' ὀρείη Lm. β. τ' ἀραιή Cr. ὠραία βοτάνη V || v. 7 secl. Rth. || 8 φέρβοις δ' ἂν ἡμῖν ἐν μέσοις κύνα ταύτην V, em. Cr. || post 9 versus excidisse videtur; cf. Xen. || 10 ταῦθ' ὡς ἤκουσεν V, em. Schneidewin || 11 μέσοις ἐπωλεύμην V Cr. -s ἐπ- plerique || ἀφθονον ποίην V || 13 περιτρέχουσα δ' ἐγὼ πάντοθεν κωλύω V, em. C. E. Schneider || 16 εὐημερίαν V || 17 ὠφελουμένων V, corr. Cr.

356a

(Xenophon Mem. II 7, 13)

Καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη "εἴτα οὐ λέγεις αὐταῖς τὸν τοῦ κυνὸς λόγον;

- Φασὶ γάρ, ὅτε φωνήεντα ἦν τὰ ζῶα, τὴν οἶν πρὸς τὸν δεσπότην εἰπεῖν 'θαυμαστὸν ποιεῖς, ὅς ἡμῖν μὲν ταῖς καὶ ἑρία σοὶ καὶ ἄρνας καὶ τυρὸν παρεχούσαις οὐδὲν δίδως ὃ τι ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν, τῷ δὲ κυνί, ὅς οὐδὲν τοιοῦτόν σοι παρέχει, μεταδίδως
 5 οὐπερ αὐτὸς ἔχεις σίτου.' τὸν κύνα οὖν ἀκούσαντα εἰπεῖν 'ναὶ μὰ Δί', ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ καὶ ὑμᾶς αὐτὰς σφάζων, ὥστε μήτε ὑπ' ἀνθρώπων κλέπτεσθαι μήτε ὑπὸ λύκων ἀρπάζεσθαι· ἐπεὶ ὑμεῖς γε, εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, οὐδ' ἂν νέμεσθαι δύναισθε, φοβούμεναι μὴ ἀπόλησθε.'

- Οὕτω δὴ λέγεται καὶ τὰ πρόβατα συγχωρῆσαι τὸν κύνα προτιμᾶσθαι. καὶ σὺ
 10 οὖν ἐκείναις λέγε ὅτι ἀντὶ κυνὸς εἰ φύλαξ καὶ ἐπιμελητής, καὶ διὰ σέ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς ἀδικούμεναι ἀσφαλῶς τε καὶ ἡδέως ἐργαζόμεναι ζῶσιν."

357

"Ονος ἵππον μακαρίζων

"Ὅτι τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐ δεῖ ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνους φθόγον καὶ κίνδυνον λογισαμένους ἀγαπᾶν πενίαν, ἡσυχίαν, ἡσυχίας μητέρα.

"Ονος τὸν ἵππον ἐμακάριζε διὰ τὴν τροφήν καὶ τὴν θεραπείαν, ἑαυτὸν δὲ ἐταλάνιζε καὶ τὴν ἑαυτοῦ τύχην, ὅτι ἀχθοφορεῖ καὶ ὀλίγη αὐτῷ ἔστιν ἡ τροφή, ὁ δὲ ἵππος

κεκοσμημένοι τῷ χαλινῷ καὶ προμετωπίδιοις, καὶ κοῦφος αὐτῷ ὁ δρόμος. ταῦτα τοῦ ὄνου λογιζομένου ἐπέστη πολέμου καιρός. καὶ ὁ στρατιώτης μετὰ τῶν ὄπλων ἐπέβη τοῦ ἵππου καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσείει, καὶ ὁ ἵππος [μέσος] τοῖς ξίφεσιν ἔκειτο τραυματίας καὶ ψυχορραγῶν. μετεβάλλετο δὲ τὴν γνώμην ὁ ὄνος καὶ τὸν ἵππον ἤλεσεν.

Codd. B-(II, III)

7 μέσος *secl.* Knöll || 8 μετεβάλλετο Knöll

358

(cf. Babrii f. 139, Cr.)

Ὅνος ἐν λεοντῇ

Ὅτι πένης καὶ ιδιώτης ὦν μὴ μιμοῦ τὰ τῶν πλουσίων, μὴ ποτε καταγελασθῇ καὶ κινδυνεύσης.

Ὅνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ἐνομίζετο πᾶσιν, καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. ὥς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν, τότε δὴ πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

Codd. B-(Bb, et *codd.* mixti *recentiores* apud Cham., p. 463)

2 κινδυνεύσης· τὸ γὰρ ξέρον ἀνοίκειον Bb

359

(Babrius 125)

Ὅνος παίζων

Ὅνος τις ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα καὶ παίζων τὸν κέραμον ἔθλα, καὶ τις αὐτὸν ἀνθρώπων ἐπιδραμῶν κατῆγε τῷ ξύλῳ παίων.

ὁ δ' ὄνος πρὸς αὐτόν, ὥς τὸ νῶτον ἤλγῃκει,

5 “καὶ μὴν πίθηκος ἐχθές” εἶπε “καὶ πρῶην ἔτερπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας.”

[Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας τοὺς ἐναντίως ἔχοντας τὰς δόξας καὶ κινδύνους ἑαυτοῖς ἐπιφέροντας.]

Cod. V

1 κάμπαῖζων *coni.* Cr. || 4 ὥς τὸν V ὅς τὸ Eb. || ἤλγῃκει V ἡλοία Hertzherr Eb. || 5 ὁ πίθηκος χθές V, *corr.* Bullmann || ἡμᾶς V

360

(Babrius 133)

Ὅνος παλιούρους ἐσθίων

Ὅνος παλιούρων ἥσθι' ὀξίην χαίτην.

τέν δ' εἶδ' ἀλώπηξ, ἐρπύσσασα δ' εἰρήκει·

“πῶς, οὗτος, ἀπαλῇ κάξανειμένη γλώσση
σκληρόν μαλάσσεις προσφάγημα καὶ τρώγεις;”

[Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς σκληροὺς καὶ ἐπικινδύνους προσφέροντας διὰ γλώσσης λόγους.]

Codd. V-(B Bb)

1 παλιούρων-δέξην Cr. παλλιούρων ἥσθιεν δέξην V || 2 τοῦτον δὲ ἰδοῦσα ἀλώπηξ εἶπεν
B || εἶδεν V || ἐρπύσσα Fgōhner ἀρπάσσα V καγχάσσα Eb. Cr. κερτομούσα Cham.
|| δ' εἰρώτα Van Herwerden || 3 οὗτος Cr. οὕτως V οὕτω (τῇ ἀ.) B Bb || κάξανειμένη
Cr. καὶ ἀνειμένη V || 4 μαλάσσει V, cm. Bergk

361

(Babrius 124)

Ὀρνιθοθήρας, πέρδιξ, καὶ ἀλεκτορίσκος

- Ὀρνιθοθήρῃ φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
μέλλοντι θύμβρα καὶ σέλινα δειπνήσειν.
ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἠγρεύκει.
ῶρμησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
5 ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεῦειν.
ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευε μὴ κτεῖναι·
“τὸ λοιπὸν, (ὦ τᾶν), δικτύῳ τί ποιήσεις,
ὅταν κυνηγῇς; τίς δέ σοι συναθροίσει
εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλλήλων;
10 τίνος μελωδοῦ πρὸς (τόν) ἦχον ὑπνώσεις;”
ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
ἀλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας·
“πόθεν μαθήσῃ πόσον εἰς ἔω λείπει,
15 τὸν ὠρόμαντιν ἀπολίσσας με; πῶς γνώσῃ
πότ' ἐννυχέει χρυσότοξος Ὀρίων;
ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει,
ὅτε δροσώδης ταρσὸς ἐστὶν ὀρνίθων;”
κάκεινος εἶπεν· “οἶσθα χρησίμους ὥρας·
20 ὁμῶς δὲ δεῖ σχεῖν (τόν φίλον) τί δειπνήσει.”

[Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίαις εἰθισμένῳ οὐδεὶς λόγος ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ
τὰ καθ' ἡδονήν.]

Cod. V

1 ὀρνιθοθήρα V || αἶφνης V, cm. C. E. Schneider || 4 δὲ π. π. θύσον V || 5 ἡμερώσαν V
|| 6 δ' αὐτόν] sic V || κτείνειν Rth. || 7 ὦ τᾶν suppl. Cr., cf. ὅταν infra, quocum confusum
ὦ τᾶν facile praetermitti potuit (ψίλω) τὸ λοιπὸν Piccolos apud Cr. || 9 εὐωπὸν] sic
V || 10 τὸν add. Cotaes || 11 γενειήτην V || 12 ἐβουλήθη V || 13-15 ὁ δ'-με leguntur apud
Suidam s. v. πέταυρα || 13 δ' ἐκ] sic V et Suid. || πεταύρου Suid. τοῦ τέγους V || κλαγγὸν
Suid. -ήν V, cf. Babrii fab. 135, 3 (Cr.) κλαγκτὸν Jacobus τρανὸν Tour ad Suid.
|| βοήσας Suid. βωστρήσας Hemsterhuys || 14 μαθήσει πόσον V -ῃ πόσον Suid. ||
15 ὠρομάτην V, corr. J. G. Schneider ὠρονόμον Suid. || θήσας με Suid. || με om. V
|| 17 προῖνῶν V || 18 ὅτε (δὴ) ? Cr. || 19 οἶδα V, corr. C. E. Schneider οἶδας (εἶπεν) conl.
Cr. || 20 τὸν φίλον suppl. C. E. Schneider || 21 ὁ ἀνδρὶ V

362

(Babrius 134)

Ὅφως οὐρά καὶ μέλη

- Οὐρή ποτ' ὄφως οὐκέτ' ἤξιου πρώτην
 κεφαλὴν βαδίζειν οὐδ' ἐφείπεθ' ἐρπούση·
 “κάγώ γάρ” εἶπεν “ἐν μέρει προηγοίμην.”
 τὰ λοιπὰ δὲ μέλε' εἶπεν “οὐχὶ σιγήσῃ;
 5 πῶς, ὦ τάλαινα, χωρὶς ὀμμάτων ἡμᾶς
 ἢ ῥινὸς ἄξεις, οἷς ἕκαστα τῶν ζώων
 τὰ πορευτὰ βαίνει πᾶν τε κῶλον εἰθύνει;”
 τὴν δ' οὐκ ἐπειθε, τὸ φρονοῦν δ' ἐνικήθη
 τῷ μὴ φρονοῦντι· λοιπὸν ἤρχε τῶν πρώτων
 10 τῷπισθεν, οὐρή δ' ἡγεμὼν καθιστῆκει
 σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει·
 κοῖλον δὲ πέτρης εἰς βάραθρον ἠνέχθη
 καὶ τὴν ἄκανθαν ταῖς πέτραισι συντρίβει.
 σαίνουσα δ' ἰκέτευεν ἢ πρὶν αὐθάδης·
 15 “δέσποινα κεφαλὴ, σῶσον, εἰ θέλεις, ἡμᾶς·
 κακῆς γὰρ ἔριδος σὺν κακοῖς ἐπειράθην.
 εἰς πρῶτον οὖν μᾶλλον με (σοι) καθιστάσῃ
 ἐγὼ προσέξω,” φησί, “μὴ ποτ' ἀρχούσης
 ἐμοῦ τι δόξης ὕστερον κακῶν κύρειν.”

[Ὁ μῦθος διαβάλλει ἄνδρας ἀναισθήτους (πρὸς) τοὺς ἰδίους δεσπότας ἐπεγειρομένους (καὶ) 20
 τὴν ἰδίαν τάξιν ἀγνοεῖν βουλομένους κἀντεῦθεν ὀλεσθρον ἑαυτοῖς καὶ τοῖς πέλας ἐπιφέροντας.]

Codd. V-(B Bb)

1 οὐρά-οὐκ ἐτίξιον V || 4 δὲ μέλε' Eb. δὲ μέρη V δὲ-μέλη B μέρεα δ' Cr. || οὐχὶ σιγήσῃ
 sc̄t̄r̄ps̄i οὐχ' ἡγήσῃ V ἢ σύ γ' ἡγήσῃ Eb. Cr. || 6 ἄξεις B Bb ἄξεις V || 7 πᾶν τε κῶλον
 εἰθύνει Nauck παντάποδ' εὐ. V πάντα πόδα τ' ἐπειθύνει Cr. || 8-9 τὸ φρ. δ' ἐνικήθη.
 τὸ μὴ φρονοῦν δὲ λοιπὸν V, corr. Cr. || 10 τὰ δ' ὀπισθεν οὐρῆς V, corr. Cr. || 13 ἄκανθα τ.
 πέτραις V || 15 δ. κ. σὺ ἡμ' s σῶσον V σῶσον ἡμᾶς εἰ θέλεις, δέσποινα B Bb, unde v. restituit
 Knöll || vv. 17-19 om. B Bc del. Rth. capiti dedit Bergk vss. vix saurus esse
 μοιυῖ Cr. || 17 εἰς τὸ πρῶτον V, corr. Knöll || οὖν-καθιστάσῃ Cr. οὖν με μᾶλλον καταστά-
 σαν V || 19 τῆς δόξης V, corr. Nauck σὺ δ. Rth. || ὕστερον κακῶν V, corr. Knöll || κυρεῖν
 V || 20 πρὸς εἰ καὶ ad l. Cr. || καὶ τοῖς ἰδίοις δεσπόταις ἐπανισταμένους B et Knöll || 21
 ἑαυτοὺς καὶ τοὺς π. ἐπιφέρουσιν V, corr. Knöll

363

(cf. Babrii f. 136, Cr.)

Παῖς καὶ λέων γεγραμμένος

Ὅτι ἂ δὴ μέλλει συμβαίνειν τινί, ἐγκαρτερεῖτω τούτοις γενναίως καὶ μὴ σοφι-
 ζέσθω· οὐ γὰρ ἐκφεύξεται.

Τίον τις μονογενῇ γέρων δειλὸς ἔχων γενναῖον καὶ κυνηγεῖν ἐφιέμενον, τοῦτον

- καθ' ὕπνους εἶδεν ὑπὸ λέοντος θανατωθέντα. φοβηθεὶς δὲ μὴ ὑπαρ γένηται καὶ ἀλη-
 5 θείσῃ ὁ ὄνειρος, οἶκημα κάλλιστον καὶ μετώρον κατασκευάσας, ἐκέῖσε τὸν υἱὸν
 παρεφύλαττε. ἐξωγράφησε δὲ καὶ τὸ οἶκημα πρὸς τέρψιν παντοίοις ζώοις, ἐν οἷς
 καὶ λέων ἐμορφώθη. ὁ δὲ ταῦτα μᾶλλον ὀρῶν πλείω τὴν λίπην εἶχε, καὶ δὴ ποτε
 πλησίον τοῦ λέοντος στάς, “ὦ κάκιστον θηρίον,” εἶπε, “διὰ σέ καὶ τὸν ψεύστην
 ὄνειρον τοῦ ἐμοῦ πατρὸς γυναικεῖα ἐνεκλείσθην φρουρᾷ· τί σοι ποιήσω;” καὶ εἰπὼν
 10 ἐπέβαλε τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ ὥς τυφλώσων τὸν λέοντα. σκόλοψ δὲ τῷ ὄνυχι αὐτοῦ
 ἰπείσους ἄλγῃμα ὀξύ καὶ φλεγμονὴν μέχρι βοιβώνων εἰργάσατο· πυρετός τε ἐπὶ
 τούτοις ἀνάψας τὸν παῖδα θάπτον τοῦ βίου ὑπεξήγαγεν. ὁ δὲ λέων καίπερ γραπτὸς
 ὢν τούτον ἀνιρρήκει, μηδὲν τῷ τοῦ πατρὸς ὠφελθέντα σοφίσματι.

Codd. B-(Bb etc., et T; *vide Comm.*)

1 δεῖ B Bb || σοφίζεσθαι B Bb || 4 ἀληθεύσει B Bb

364

(Babrius 56)

Πιθήκου μήτηρ καὶ Ζεὺς

- Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζώοις
 ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ' ἔβλεπεν κρίνων.
 ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος, ὡς καλοῦ μήτηρ,
 πίθωνα γυμνὸν σιμὸν ἡρμένῃ κόλποις.
 5 γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη.
 ἡ δ' εἶπεν οὕτω· “Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
 ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.”
 [Ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῇ κρίνει.]

Cod. A

2 ἔβλεπε A || 3 καλὴ A *em. Boiss.* καλὸν (*ad* πίθωνα) *Scidler Cr.* || [8-9] *Lm.* || 9
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ A αὐτὸς τὸν αὐτοῦ *Eb.* γόνον τὸν αὐτοῦ *Naber*

365

(Babrius 113)

Ποιμὴν λύκον συγκλείσων

- Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλης
 κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλείειν.
 ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε “πῶς σπεύδεις
 τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσαγὼν ἡμῖν;”

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.]

Codd. A-(B Bb etc., V)

2 κνακὸν *ex* κνάκον *m. rec. in A* || 4 ἡμῖν A

366

Ποιμὴν λύκον τρέφων

Ὅτι οἱ τῇ φύσει δεινοί, ἀρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν μαθόντες, τοὺς διδάξαντας πολλάκις ἐβλάψαν.

Ποιμὴν μικρὸν λύκον εὐρῶν ἐθρέψατο, εἶτα σκύμνον γενόμενον ἐδίδαξεν ἀρπάζειν ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων. ὁ λύκος δὲ διδαχθεὶς ἔφη “ὄρα μή πως σὺ ἐθίσας με ἀρπάζειν πολλὰ τῶν σεαυτοῦ προβάτων ζητήσης.”

5

Codd. B V

1, 2 *epim. in V* || *ὅτι om. V* || 2 π. πλείονα ἐβλάψαν V || 5 *ζητήσεις V*

367

(Babrius 70)

Πόλεμος καὶ Ὑβρις

Θεῶν γαμούντων, ὡς ἕκαστος ἐξεύχθη,
ἐφ' ἅπασιν Πόλεμος ἐσχάτῳ παρῆν κλήρῳ.

Ὑβριν δὲ γήμας, ἣν μόνην κατειλήφει,
ταύτης περισσῶς, ὡς λέγουσιν, ἠράσθη,

5 ἔπεται δ' ἐτ' αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.

Μήτ' οὖν ποτ' ἔθνη, μὴ πόλεις ἀνθρώπων
ὑβρις (γ') ἐπέλθοι, προσγελῶσα τοῖς δήμοις,
ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εἰθέως ἥξει.

Cod. A-(B)

2 παρῆν ἐφ' ἅπασιν πολ. ἐκάστωι κλ. A πολ. παρῆν ἐσχάτῳ κλ. B, *transp. Hermann, Lm.* || 3 Ὑβριν δὲ μόνην κατέλαβεν B || ἣν μόνην κατειλήφει *Felixius, coll. B* ἣν ἄρης κ. A οὐ γὰρ εἰς κ. *Ed.* ἣν ἄρ' ὕστατ' εἰλήφει *Nauck* ἣν τίς ἂν κατ. *coni. Cr.* || 5 δὲ ταύτῃ A, *em. Lm.* δὲ αὐτῇ B δ' ἐπ' αὐτῇ *Bergk Cr.* || [6-8] *Ed., eadem fere B in promythio* || 6 μήτ' οὖν *Lm.* μὴ γοῦν A || *ἔθνη* του A, *em. Nauck* || 7 γ' *add. Hermann, quod fort. in γοῦν (A) abierat*

368

Ποταμός καὶ βύρσα

Ὅτι τολμηρὸν ἄνδρα καὶ αὐθάδη πολλάκις εἰς γῆν κατήγαγε συμφορὰ βίου.

Ποταμός δι' αὐτοῦ βύρσαν βοείαν φερομένην ἠρώτησε “τίς καλεῖ;” τῆς δὲ εἰπούσης “σκληρὰ καλοῦμαι,” ἐπικαχλάσας τῷ ρεύματι εἶπεν “ἄλλο τι ζήτηι καλεῖσθαι· ἐγὼ γὰρ ἤδη ἀπαλὴν σε ποιήσω.”

Codd. B-(M^d M^h Mⁱ M^m apud Cham.)

1 τολμηρῶν ἀνδρῶν καὶ αὐθάδων B, *em. Knöll* || 2 αὐτοῦ B || καλῇ B, *em. Knöll* || 3 σκληρὰ B || *ξηρὰ ceteri*

369

Ῥόδον καὶ ἀμάραντον

Ὅτι κρεῖσσον ὀλιγαρκούμενον τινα διαμένειν ἢ πρὸς ὀλίγον τρυφήσαντα μεταβολῆς δυστυχοῦς τυχεῖν ἢ καὶ ἀποθανεῖν.

Ῥόδῳ παραφνὲν ἀμάραντον ἔφη “ὅλον ἄνθος εὐπρεπὲς εἶ, καὶ ποθητὸν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις· μακαρίζω σε τοῦ κάλλους καὶ τῆς εὐωδίας.” τὸ δὲ εἶπεν “ἐγὼ μὲν, ὦ ἀμάραντον, πρὸς ὀλίγον καιρὸν ζῶ, καὶ κῖν μηδεὶς ἐκκῶψη με, τήκομαι· σὺ δὲ ἀνθῆεις καὶ ζῆς αἰεὶ οὕτω νέον.”

Codd. B-(Bb V)

3 θεῶ B

370

Σαλπιστής

Ἦν τις σαλπιστὴς στρατὸν ἐπισυνάγων,

ὅστις κρατηθεὶς ἐβόα τοῖς παροῦσι·

“μὴ κτείνετε με εἰκῇ καὶ μάτην, ἄνδρες,

ἐπεὶ περ ἐγὼ οὐκ ἔκτεινα οὐδένα·

5 πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐ κτῶμαι ἄλλο.”

οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτα οὕτως ἐβόων·

“διὰ τοῦτο γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ ἄρτι,

ὅτι μηδὲν δυνάμενος ἐν πολέμῳ

τοῖς πᾶσι κράζεις πρὸς μάχην ἐπεγείρων.”

10 Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πλείστον πταίουσιν οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας ἐπεγείροντες εἰς τὸ κακοποιῆσαι.

Codd. Ch Cb M(on. 525) L(eid. 93) Ma-(III etc., vide Comm.)

5 τὸν χαλκὸν τοῦτον Ch τὸ χαλκοῦν τοῦτο Cb || 7 σὺ pro γὰρ M || 8 ὅτι-πολέμῳ Ch ὅτι σὺ μὲν δ. πολέμῳ Cb ὅτι σὺ μηδὲν δ. πολεμεῖν M L Ma || 9 κράζεις τοὺς πάντας (τοὺς π. κρ. L Ma) πρὸς μ. διεγείρων M L Ma τοῖς πᾶσι κράζων ἐπεγείρεις Cb || 10 πλείστον codd. nonnulli apud Cham. πλείον vel πλῖον plerique || 11 κακοποιεῖν Ch L Ma

371

(Babrius 41)

Σαύρα καὶ δράκων

Διαρραγῆναί φασιν ἐκ μέσου νώτου

δράκοντι μῆκος ἐξισουμένην σαύραν.

Βλάβῃς σεαυτὸν κοῦδὲν ἄλλο ποιήσεις,

ἦν τὸν σε λίην ὑπερέχοντα μιμήσῃ.

Cod. A

2 μήκος A, corr. Boiss. || 4 ἄν A || τὸν σε Lm. τόνδε A || λίαν A, corr. Bailler

372

(Babrius 44)

Ταῦροι τρεῖς καὶ λέων

Ἐνέμοντο ταῦροι τρεῖς αἰεὶ μετ' ἀλλήλων.
 λέων δὲ τούτους συλλαβεῖν ἐφεδρεύων,
 ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς οὐκ ἔδοξε νικήσειν,
 λόγοις δ' ὑπόλοις διαβολαῖς τε συγκρούων
 5 ἐχθροὺς ἐποίει, χωρίσας δ' ἀπ' ἀλλήλων
 ἕκαστον αὐτῶν ἔσχε ραδίην θοίνην.
 Ὅταν μάλιστα ζῆν θέλῃς ἀκινδύνως,
 ἐχθροῖς ἀπίσται, τοὺς φίλους δ' αἰεὶ τήρει.

Codd. A-(B Bb Bc, V)

3 μὲν ὄντας Seidler || 6 ραδίαν A || [7, 8] Eb. Cr.

373

(Babrius 140, ed. Cr.)

Τέττιξ καὶ μύρμηξ

Χειμῶνος ὥρῃ σῖτον ἐκ μυχοῦ σύρων
 ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσωρεύκει.
 τέττιξ δὲ τούτον ἰκέτευε λιμώττων
 δοῦναί τι καὶ τῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ.
 5 “τί οὖν ἐποίεις” φησὶ “τῷ θέρει τούτῳ;”
 “οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ἄδων.”
 γελάσας δ' ὁ μύρμηξ τὸν τε πυρὸν ἐγκλείων
 “χειμῶνος ὄρχοῦ” φησὶν “εἰ θέρους ἡὔλεις.”

[Κρεῖττον τὸ φροντίζειν ἀναγκαίων χρειῶν ἢ τὸ προσέχειν (νοῦν) τέρψεσιν (τε) καὶ κώμοις.]

Fabula exstat apud Ps.-Dositheum, CGL III pp. 47 et 101. Varias utriusque codicis lectiones, quae sunt fere omnes merae depravationes orthographicae, proferre supersedeo. De paraphrasibus cf. Comm. κρεῖττον-κώμοις servavit Georgides in Gnomologio (p. 48 Boiss.), in paraphrasi expresserunt codd. Ca Ma Cf Pg νοῦν et τε add. Boiss.

374

Τράγος καὶ ἄμπελος

Τράγος ἐν τῇ ἐκβολῇ τῆς ἀμπέλου τὴν βλάστην ἔτρωγε. τούτῳ προσεῖπεν ἡ ἄμπελος “τί με βλάπτεις; μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη; ὅμως, ὅσον σοῦ θυομένου οἶνον χρήξουσιν, ἐγὼ παρέξω.”

Τοὺς ἀχαρίστους καὶ βουλομένους τοὺς φίλους πλεονεκτεῖν ὁ μῦθος ἐλέγχει.

Codd. B Bb-(V)

1 τούτῳ δὲ Bb || 4 Ὅτι τοῖς κτλ. B, in promythio || ἐλέγχει ὁ λόγος Bb

375

Φαλακρός ἱππεύς

Ὅτι μὴδεις λυκείσθω ἐπὶ συμφορᾷ ἐπελθούσῃ· ὁ γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οἷδ' παραμένει· γυμνοὶ γὰρ ἦλθομεν, γυμνοὶ καὶ ἀπελευσόμεθα.

Φαλακρὸς τις τρίχας ξένας τῇ ἑαυτοῦ κορυφῇ περιβέει ἱππευεν. ἄνεμος δὲ φυσήσας ἀφείλετο ταύτας· γέλωσ' πλατὺς δὲ τοὺς παρεστῶτας εἶχεν. κάκεϊνος εἶπε τοῦ δρόμου
5 παύσας· "τὰς οὐκ ἐμὰς τρίχας τί ξένον φεύγειν με, αἱ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας, μεθ' οὐ καὶ ἐγεννήθησαν, κατέλιπον;"

Codd. B-(Bb V Mc Md Mh Mi Mm Mn apud Cham.)

376

(Babrius 28)

Φρύνος φυσῶσα ἑαυτήν

Γέννημα φρύνου συνεπάτησε βοὺς πίνων.
ἐλθοῦσα δ' αὐτόν—οὐ παρῆν γάρ—ἢ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεζήτει.

"τέθνηκε, μήτηρ· ἄρτι γὰρ πρὸ τῆς ὥρης
5 ἦλθεν πάχιστον τετράπουν, ὑφ' οὗ κεῖται
χηλῇ μαλαχθεῖς." ἢ δὲ φρύνος ἡρώτα,
φυσῶσ' ἑαυτήν, εἰ τοιοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῶον. οἱ δὲ μητρί· "παῦε, μὴ πρίου.
θᾶσσον σεαυτήν," εἶπον, "ἐκ μέσου ῥήξεις
10 ἢ τὴν ἐκείνου ποιότητα μιμήσῃ."

[Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττωσι παρατείνεσθαι τοῖς μέλλουσι.]

Codd. AV

1 φρ. γέννημα V || 2 αὐτόσ' Furia, Eb. || 4 ὥρας AV || 5 ἦλθε V || 6 μαλαχθεῖς V·θεν
A Cr. παταχθεῖς J. G. Schneider παλαχθεῖς Hercher Eb. || 7 τοιοῦτον AV τοσοῦτον
edd. plerique || 8 παύει με πρίου μήτηρ V παῦε μὴ πρίου Bergk || 10 ποιότητα AV
ποσότητα Boiss., alii πιότητα Coraḡs

376a

(Ph. I 24)

Inops, potentem dum vult imitari, perit.

In prato quodam rana conspexit bovem
et tacta invidia tantae magnitudinis
rugosam inflavit pellem. tum natos suos

5 interrogavit an bove esset latior.
illi negarunt. rursus intendit cutem
maiore nisu, et simili quaesivit modo
quis maior esset. illi dixerunt 'bovem.'

novissime indignata, dum vult validius
10 inflare sese, rupto iacuit corpore.

2 quondam *Heinsius*

377

Χελιδών κομπάζουσα καὶ κορώνη

“Ὅτι οἱ ἀλαζόνες διὰ τοῦ λόγου ψευδολογοῦντες αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἑλεγχος καθίστανται.
Ἡ χελιδὼν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην “ἐγὼ παρθένος (εἰμί) καὶ Ἀθηναία καὶ
βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων θυγάτηρ.” καὶ προσέθηκε καὶ τοῦ Τηρέως
τὴν βίαν καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. καὶ ἡ κορώνη “τί ἄν” ἔφη “ἐποίησας, εἰ
τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου τμηθείσης τοσαῦτα λαλεῖς;”

5

Codd. B-(Bb V Bd)

1 ψευδολογοῦντες V -οῦνται B Bb || 2 εἰμί *add. Cham., sed post θυγ.* || 3 τοῦ T. τὴν
βίαν V τὸν T. καὶ τὴν β. B Bb

378

Χύτραι

“Ὅτι ἐπισφαλὴς ἐστὶ βίος πένητι δυνάστου ἄρπαγος πλησίον παροικοῦντος.
Χύτραν ὀστρακίνην καὶ χαλκὴν ποταμὸς κατέφερεν. ἡ δὲ ὀστρακίνη τῇ χαλκῇ
ἔλεγε· “μακρόθεν μου κολύμβη καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γάρ μοι σὺ προσψάυσης, κατα-
κλῶμαι, κἄν τε ἐγὼ μὴ θέλουσα προσψάύσω.”

Codd. B-(Bb V)

1 παροικοῦντος Bb -τα B -τι V

δ. ENUMERANTVR FABVLAE NOVAE QVAE VITA
AESOPI TRADITAE SVNT

379

Ἀνὴρ ἐρασθεὶς τῆς ἰδίας θυγατρὸς—Vitae c. 141 (W)

380

Ἀνὴρ τὰς ἰδίας φρένας χέσας—c. 67

381

Γεωργὸς γηράσας καὶ ὀνάρια—c. 140

382

Δελφῶν πρόγονοι—c. 126

383

Δύο ὁδοί—c. 94

384

Μῦς καὶ βάτραχος—c. 133

385

Ὀνειροὶ—c. 33 (G)

386

Παρθένος μωρά—c. 131

387

Πένης ἀκρίδας θηρεύων καὶ τέττιξ—c. 99

388

Χήρα καὶ ἀρότης—c. 129

389

Λῖλουρος ὄρνιθας ἐπὶ δεῖπνον καλῶν

Λῖλουρος προσποιούμενος γενέθλιον ἄγειν ἐπὶ δεῖπνον ὄρνεα ἐκάλεσεν· ἔπειτα παρατετηρηκῶς εἰσελθόντας ἔκλεισεν τὰς θύρας καὶ καθ' ἓνα ἤρξατο ἐσθίειν.

Οὗτος ὁ μῦθος ἤρμωσται εἰς ἐκείνους οἱ πρὸς ἐλπίδα ἱλαρὰν προενόμενοι τὰ ἐναντία πάσχουσιν.

Ps. Dos. Hermeneumatum cod. Leidensis, CGL III p. 42.

2 παρατηρηκῶς *cod.* || 3 πορευομένου—proficiscentes *cod.*

390

Κορώνη καὶ ὑδρία

Κορώνη διψῶσα προσῆλθεν ἐπὶ ὑδρίαν καὶ ταύτην ἐβιάζετο ἀνατρέψαι. ἀλλ' ὅτι ἰσχυρῶς ἐστήκει οὐκ ἠδύνατο αὐτὴν καταβαλεῖν, ἀλλὰ μεθόδῳ ἐπέτυχεν ὃ ἠθέλησεν· ἔπεμπε γὰρ ψήφους εἰς τὴν ὑδρίαν καὶ τούτων τὸ πλῆθος ἀπὸ κάτωθεν τὸ ὕδωρ ἄνω ὑπερέχεεν. καὶ οὕτως ἡ κορώνη τὴν ἰδίαν δίψαν κατέπαυσεν.

Οὕτως οὖν φρόνησις ἀνδροτῆτα πλανᾷ.

Ps. Dos. cod. Leid. p. 43.

2 καταβαλεῖν *cod.* || 3 πλῆθος] παθος—multitudo *cod.*

390a

(Avianus 27)

- Ingentem sitiens cornix aspexerat urnam
 quae minimam fundo continuisset aquam.
 hanc enisa diu planis effundere campis,
 scilicet ut nimiam pelleret inde sitim,
 5 postquam nulla viam virtus dedit, admovet omnes
 indignata nova calliditate dolos.
 nam brevis inmersis accrescens sponte lapillis
 potandi facilem praebuit unda viam.
 Viribus haec docuit quam sit prudentia maior,
 10 qua coeptum volucris explicuisset opus.

391

Οἰκοδεσπότης καὶ ναῦται

Οἰκοδεσπότης τίς ποτε πλέων εἰς θάλασσαν ἐκοπία ὑπὸ χειμῶνος, καὶ οἱ ναῦται ἀσθενέστερον ἱππρέτουν διὰ τὸν χειμῶνα· οἷς ὁ ἄνθρωπος εἶπεν “ὕμεῖς,” φησὶν,

“εἰ μὴ τοῦτο τὸ πλοῖον ταχύτερον ἄγετε, λίθοις ὑμᾶς καταβαλῶ.” τότε εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπεν “ὠφελον γὰρ (ἐν) ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἤμεν, ὅπου λίθοι συλλεγῆναι δύνανται.”

- 5 Τούτῳ οὖν ὅμοια τὰς ψυχὰς ἡμῶν βαστάζειν ὀφείλομεν τὰς κουφοτέρας ζημίας, ἵνα τὰς βαρυτέρας ἐκφύγωμεν.

Ps. Dos. cod. Leid. p. 41.

1 Τισποται οικοδεσποτης *cod.*, *corr. Cr.* || 3 καταλω, *voce deiciam redditum, cod.* || 4 ἐν *add. Cr*

392

Ὅνος ἄρρωστος καὶ λύκος ἱατρός

Ὅνον ἄρρωστον λύκος ἐπεσκέπτετο καὶ ἤρξατο τὸ σῶμα αὐτοῦ θιγγάνειν καὶ ἐξετάζειν, ποῖα μᾶλλον μέρη αὐτοῦ ἐπόνουν. ἀπεκρίθη ὁ ὄνος “ἂ σὺ θιγγάνεις.”

Οὕτως ἄνθρωποι κακοί, εἰ καὶ ὠφελεῖν δοκοῦσιν, μᾶλλον βλάπτουσιν.

Ps. Dos. cod. Leid. p. 45.

7. FABVLARVM ADDITAMENTVM EX APHTHONIO

393

Αἰθίοψ

Μῦθος ὁ τοῦ Αἰθίοπος δηλῶν τὰς φύσεις μὴ μεταβάλλεσθαι.

Αἰθιοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῶμα δοκῶν ἀμελεία τοῦ πρότερον ἔχοντος. καὶ παραλαβὼν οἶκαδε πάντα μὲν αὐτῷ προσῆγε τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειρᾶτο φαιδρύνειν· καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ ἔσχε, νοσεῖν δὲ τῷ πονεῖν παρεσκεύασε.

5

Μένουσιν αἱ φύσεις ὡς προῆλθον τὸ πρότερον.

Aphth. fab. 6, ed. F. Sbordone, Rivista Indo-Greco-Italica XVI 47 sqq.; unde varias lectiones transcribere nolui

394

Ἀλώπηξ λέοντος ὑπηρέτης

Μῦθος ὁ τῆς ἀλώπεκος παραινῶν μὴ βλέπειν τὰ μείζονα.

Ἀλώπηξ λέοντι συνῆν ἐν ὑπηρέτου προσχήματι, καὶ ἡ μὲν ἄγρας ἐμήνυνεν, ὁ δὲ ἐμπίπτων ἐλάμβανεν· ἐκατέρω τοίνυν πρὸς τὴν ἀξίαν διηρεῖτο μερίς. ζηλοτυπήσασα δὲ ἡ ἀλώπηξ τῶν πλειόνων τὸν λέοντα, θηρᾶν ἀντὶ τοῦ μηνύειν ἡρεῖτο, καὶ πειρωμένη ποίμνης τι λαβεῖν κατέστη πρώτη τοῖς θηρώσιν εἰς θήραμα.

5

Ἀρχεσθαι μᾶλλον ἀσφαλῶς ἄμεινον ἢ κρατεῖν σφαλερῶς.

Aphth. 20, ed. Sb.

395

Δράκων καὶ αἰετός

Μῦθος ὁ τοῦ αἰετοῦ καὶ τοῦ δράκοντος παραινῶν ἀρχεσθαι χάριτος.

Δράκων καὶ αἰετός συμπλακέντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο, καὶ ὁ μὲν δράκων εἶχε τὸν αἰετὸν συλλαβόν. γεωργὸς δὲ ἰδὼν, λύσας τὴν πλοκὴν τοῦ δράκοντος, αὐτόνομον ἀφῆκε τὸν αἰετὸν. χαλεπήνας δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ δράκων ἰὼν ἐπαφῆκε τῷ τοῦ σώσαντος πόματι· πιεῖν δὲ τοῦ γεωργοῦ πρὸς ἄγνοιαν μέλλοντος, ὁ αἰετός καταπτὰς τῶν τοῦ γεωργοῦ χειρῶν ἐξαιρεῖται τὴν κύλικα.

5

Τοὺς εὖ ποιῶντας μένουσι χάριτες.

Aphth. 28, ed. Sb.

(Ἐλαία καὶ συκῇ, Aphth. 22; cf. infra fab. 413)

396

Ἴκτινοι καὶ κύκνοι

Μῦθος ὁ τῶν ἱκτίνων καὶ κύκνων παραινῶν μὴ μιμεῖσθαι τὰ μὴ προσήκοντα.

Ὅσῃ τοῖς κύκνοις ἡ φύσις ὥδῃν, τοσαύτῃ ἱκτίνοισι παρέσχε τὸ πρότερον. ἵππων

δὲ χρεμετιζόντων ἀκούσαντες εἰς ἔρωτα ἦκον τῆς ἐκείνων φωνῆς, καὶ μιμεῖσθαι πειρώμενοι συναποβάλλουσιν ἃ εἶχον οἷς μαθεῖν ἐπετήδευον· χρεμετίζειν μὲν γὰρ οὐκ ἔμαθον, ἔδειν δὲ ἐπελάθοντο.

Φέρει τῶν προσόντων τὴν στέρησιν ἢ τοῦ μὴ προσήκοντος μίμησιν.

Αῤητ. 3, ed. Sb. Cf. Babr. 73

397

Ἰξευτῆς καὶ τέττιξ

Μῦθος ὁ τοῦ ἰξευτοῦ παραινῶν μὴ λόγοις προσέχειν ἀλλ' ἔργοις.

Ἰξευτῆς τέττιγος ἀκούσας μέγα τι θηράσειν ἐδόκει, μετρεῖν τὴν θήραν ἐκ τῆς ὥδης παρερχόμενος. ὥς δὲ τὴν τέχνην κινήσας εἶλε τὸ θήραμα, ὥδης μὲν πλέον οἶδεν ἑκομίσατο, κατητιᾶτο δὲ τὴν δόξαν ὥς ψευδῇ τοῖς πολλοῖς κρίσιν ἐπάγουσαν.

Οὕτως (οἱ) φαῦλοι δοκοῦσι μᾶλλον ἢ περ γεγόνασιν.

Αῤητ. 4, ed. Sb.

398

Κόραξ καὶ κύκνος

Μῦθος ὁ τοῦ κόρακος παραινῶν τῇ φύσει πειθαρχεῖν.

Ἐωρακῶς τὸν κύκνον ὁ κόραξ ἐξήλου τοῦ χρώματος· οἰηθείς δὲ εἶναι τοιοῦτον οἷς ἀπελούετο, τοὺς βωμοὺς ἐκλιπὼν ὅθεν ἐτρέφετο, λίμναις καὶ ποταμοῖς ἐνδιέτριβεν. καὶ τὸ μὲν σῶμα φαιδρύνων οὐκ ἡμειβεν, τροφῆς δὲ ἀπορῶν διεφθείρετο.

Φύσιν οὐκ οἶδε μεταβάλλειν ἢ δίαίτα.

Αῤητ. 40, ed. Sb.

399

Κύκνος ἀντὶ χηνὸς ἀπαχθεὶς

Μῦθος τοῦ χηνὸς καὶ τοῦ κύκνου τοὺς νέους εἰς λόγους παρακαλῶν.

Ἀνὴρ εὐπορῶν χηνά τε ἅμα καὶ κύκνον ἅμφω τρέφειν ἐβούλετο. ἔτρεφε δὲ οὐκ ἐφ' ὁμοίοις βουλεύμασι· τὸν μὲν γὰρ ὥδης, τὸν δὲ τραπέζης ἐκέκτητο χάριν. ὥς δὲ ἔδει τὸν χήνα ἀποθανεῖν ἐφ' οἷς ἐτρέφετο, νύξ μὲν ἦν καὶ διαγινώσκειν ὁ καιρὸς οὐκ ἀφῆκεν ἐκάτερον, ὁ κύκνος δὲ ἀντὶ τοῦ χηνὸς ἀπαχθεὶς ὥδῃ σημαίνει τὴν φύσιν, καὶ τὴν τελευταίαν διαφεύγει τῷ μέλει.

Αῤητ. 2, ed. Sb.

400

Μελισσαι καὶ ποιμήν

Μῦθος ὁ τῶν μελισσῶν καὶ τοῦ ποιμένος παραινῶν πονηροῖς μὴ τίθεσθαι κέρδεσιν.

Ἐν κοίλῃ δρυὶ μέλι κατειργάζοντο μέλισσαι. ποιμήν δὲ τις αὐταῖς ἐργαζομέναις περιτυχῶν ἀφελέσθαι προηρεῖτο τοῦ μέλιτος. αἱ δὲ ἄλλοτε ἄλλως περιπτάμεναι αὐτὸν ὥθουν τοῖς κέντροις, καὶ τελευταίαν ὁ ποιμήν “ἄπειμι,” ἔφη, “μηδὲν δεόμενος μέλιτος, εἰ δεῖ μελίσσαις περιτυχεῖν.”

Τὰ κακὰ κέρδη τοῖς διώκουσι κίνδυνος.

Αῤητ. 27, ed. Sb.

8. ENVMERANTVR SYNTIPAE FABVLAE QVARVM
ARGVMENTA IN PRAECEDENTIBVS
FABVLIS NON TRACTANTVR

401

Ἄνῆρ, ἵππος, καὶ πῶλος (Synt. 45)—infra p. 543

402

Θηρευτῆς καὶ ἱππεύς (Synt. 49)—p. 545

403

Θηρευτῆς καὶ κύων (Synt. 21)—p. 535

404

Θηρευτῆς καὶ λύκος (Synt. 6)—p. 531

405

Κύκλωψ (Synt. 48)—p. 544

406

Κύνες λέοντος δορὰν σπαράττοντες (Synt. 19)—p. 535

407

Κύων λύκον διώκων (Synt. 38)—p. 541

408

Λαγῶς ἐν φρέατι καὶ ἀλώπηξ (Synt. 10)—p. 532

409

Λέων ἐγκάθειρκτος καὶ ἀλώπηξ (Synt. 17)—p. 534

410

Νεανίσκος καὶ γραῦς (Synt. 54)—p. 547

411

Ὀναγρος καὶ ὄνος (Synt. 30)—p. 538

412

Ποταμοὶ καὶ θάλασσα (Synt. 4)—530

413

Συκῇ καὶ ἐλαίᾳ (Aphthonius 22, Synt. 31)—p. 538

414

Ταῦρος, λέαινα, καὶ σύαγρος (Synt. 11)—p. 532

415

Χαλκεῖς καὶ κύων (Synt. 16)—p. 534

9. E TETRASTICHIS BYZANTINIS

416

Ἄρκτος, ἀλώπηξ, καὶ λέων θηρεύοντες

Θήρευον ἄρκτος ἢδ' ἀλώπηξ καὶ λέων.
ἀλλ' οἱ μὲν ἐξεύροντο θήραν ἐκ πόνων,
κάμηλον δ' ὥς εὕρισκε κερδῶ δεσμίαν,
ἦλθεν διαγγέλλουσα ταύτην ὡς ἄγραν.

Tetrast. II 7, ed. C. Fr. Müller apud Crusium, p. 288 4 ἄγραν Müller ἄνουν
libri

417

Λύκος διδάσκαλος καὶ ὄρνις

Ἐπη προκύψας τοῦ Λυκόφρονος λύκος
ἄττει πρὸς ὄρνιν ταῦτα τοῦ φράσαι χάριν
ἢ δ' αὖ μαθητὴν ὡς ἶδεν κεχηνότα,
τείνει πτεροῖσι πρὸς φυγὴν ἠπειγμένη.

Tetrast. II 28, ed. Müller 1 προκύψας Boiss. || 3 ἶδεν Müller εἶδε cod.

418

Στρουθὸς Λίβυσσα

Πᾶσιν πέφυκε θηρσί καὶ πτηνοῖς μάχη.
ἤλω Λίβυσσα στρουθός, ἥ τοῦσδ' ἐπλάνα
εἶναι μὲν ὄρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίον,
πτηνοῖς κάραν δεικνύσα, τοῖς θηρσὶν πόδας.
[Τὸ ἀμφίβολον κοινωνίας ἄπιστον.]

Tetrast. I 22, ed. Müller

Κλέπτης καὶ πανδοκεὺς

Κλέπτης κατέλυσεν ἐν τινι πανδοχίῳ¹. διέμενεν δὲ ἐκεῖ ἡμέρας τινὰς προσδοκῶν κλέψαι τι. ὥς δὲ οὐκ ἠδύνατο² τοῦτο ποιῆσαι, μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἰδὼν τὸν πανδοχέα ἐνδυθέντα χιτῶνα ὡραῖον καὶ καινὸν (ἦν γὰρ ἑορτή), καὶ καθεζόμενον πρὸ τῆς πύλης τοῦ πανδοχείου,¹ καὶ οἰδένᾳ ἄλλον τυχόντα ἐκεῖ, ἀπελθὼν³ καὶ ὁ κλέπτης ἐκάθισεν πλησίον τοῦ πανδοχέως καὶ ἤρξατο διηγείσθαι⁴ μετ' αὐτοῦ. καὶ διηγούμενοι ὥραν ἱκανήν,⁵ ἐχασμήσατο⁶ ὁ κλέπτης καὶ ὁμοῦ μετὰ τοῦ χασμεῖσθαι⁷ ὠρῶτο ὡσπερ λύκος. ὁ δὲ πανδοχεὺς φησι πρὸς αὐτόν “τί οὕτως ποιεῖς;” καὶ ὁ κλέπτης ἀπεκρίθη “νῦν ἀναγγελῶ σοι· ἀλλὰ δέομαί σου ἵνα φυλάξης τὰ ἱμάτιά μου· ἐνταῦθα γὰρ καταλείψω. ἐγώ, κύριέ μου, οὐκ οἶδα πόθεν μοι ἐπέρχεται τὸ χασμεῖσθαι⁸ οὕτως, ἢ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου ἢ διὰ ποίαν αἰτίαν, οὐ γινώσκω· ὅταν οὖν χασμηθῶ⁹ τρεῖς βολάς, γίνομαι λύκος ἐσθίων ἀνθρώπους.” καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐχασμήσατο⁶ ἐκ δευτέρου, καὶ πάλιν ὠρῶτο καθάπερ καὶ τὸ πρῶτον. ἀκούσας οὖν ταῦτα ὁ πανδοχεὺς καὶ πιστεύσας,⁹ τοῦ κλέπτου ἐφοβήθη, καὶ ἀναστὰς ἠβούλετο φυγεῖν. ὁ δὲ κλέπτης δραξάμενος αὐτόν τοῦ χιτῶνος παρεκάλει αὐτόν λέγων· “ἀνάμεινον, κύριέ μου, καὶ λάβε τὰ ἱμάτιά μου, ἵνα μὴ ἀπολέσω αὐτά.” καὶ παρακαλῶν αὐτόν, ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἤρξατο χασμεῖσθαι⁷ ἐκ τρίτου. ὁ δὲ πανδοχεὺς φοβηθεὶς μὴ πως φάγῃ αὐτόν, κατέλιπε τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα καὶ εἰσελθὼν δρομαίως¹⁰ εἰς τὸ πανδοχεῖον¹ κατησφαλίσσατο εἰς τὸ ἐνδότερον. καὶ ὁ κλέπτης λαβὼν τὸν χιτῶνα ἀπῆλθεν.

Οὕτω πανθάνουσιν οἱ τὰ μὴ ἀληθῆ πιστεύοντες.

¹ sic cod. ² εἰδύνατο cod. ³ ἐπελθὼν Halm ⁴ διηγίσθαι cod. ⁵ sic cod., ὥρα ἱκανῇ (falsa lectio) Furia Coraḗs Halm ⁶ ἐχασμήσατο cod. ⁷ χασμίσθαι cod. ⁸ χασμηθῶ cod. ⁹ πιστεύσας τοῦ κλέπτου ἐφ. cod. π., τοῦ κ. ἐφ. Furia π. τῷ κλέπτῳ ἐφ. Coraḗs Halm ¹⁰ δρομαίως cod. -αῖος Coraḗs

Μοιχοὶ δύο

Ἄνθρωπος ἀπερχόμενος πρὸς τινα γυναῖκα κρυφίως ἐν νυκτὶ ἐμοίχευεν αὐτήν. δεδώκει δὲ αὐτῇ σημεῖον τοῦ νοεῖν αὐτόν, ὅταν ἐλθὼν ἔξωθεν τῆς θύρας¹ ὑλακτῆσθαι ὡσπερ μικρὸν κυνάριον ἀνοίγειν αὐτῷ τὴν θύραν.² ἐποίει δὲ τοῦτο καθ' ἐκάστην. ἕτερος δὲ τις θεασάμενος αὐτόν βαδίζοντα καθ' ἐσπέραν παρ' ἐκείνην τὴν ὁδόν, καὶ τὴν πανουργίαν αὐτοῦ νοήσας, μιᾷ τῶν νυκτῶν ἠκολούθει αὐτόν μακρόθεν κρυφίως. ὁ δὲ μοιχὸς μηδὲν ὑποπτεύων, ἐλθὼν παρὰ τὴν θύραν³ ἐποίει κατὰ τὸ σῦνηθες. ὁ δὲ ἀκολουθῶν, θεασάμενος πάντα ἀνεχώρησε πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ. τῇ δὲ ἐρχομένη νυκτὶ ἀναστὰς αὐτὸς πρῶτος ἀπῆλθε πρὸς τὴν μοιχευομένην γυναῖκα καὶ ὑλακτῆσας ὡσπερ κυνάριον, ἐκείνη, θαρροῦσα ὅτι ὁ μοιχὸς αὐτῆς ἐστίν, ἔσβεσε τὴν λυχνίαν, ἵνα μὴ τις θεάσῃται αὐτόν, καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν⁴. ὁ δὲ εἰσελθὼν συνεγένετο αὐτῇ. μετ' ὀλίγον δὲ ἦλθε καὶ ὁ πρῶτος μοιχὸς αὐτῆς καὶ ὑλάκει ἔξωθεν κατὰ τὸ εἰωθὸς

ὥσπερ κυνάριον. ὁ δὲ ἐνδοθεν ἰστάμενος, νοήσας τὸν ἐξωθεν ὑλακτοῦντα ὥσπερ κυνάριον, αὐτὸς σταθεὶς ἔσωθεν τῆς οἰκίας ὑλάκτει ἰσχυρῇ τῇ φωνῇ, ὡς μεγαλώτατος κίων. ὁ δὲ ἐξωθεν, νοήσας ὡς μείζων αὐτοῦ ὑπάρχει ὁ ἐνδοθεν, ἀνεχώρησεν.

1. 2. 3. 4: θυρός, θήρα, θήρα, θύρα cod., corr. Rohde

421

Ναύτης καὶ υἱός

Λέγεται γὰρ ὡς ναύτης τις εἶχεν υἱόν, ἡβουλήθη δὲ τὴν γραμματικὴν αὐτῷ ἐκπαιδεῦσαι· ὅθεν καὶ ἐν διδασκαλίῳ τοῦτον βαλὼν καὶ χρόνον ἱκανὸν ποιήσας ἐκεῖ τὴν γραμματικὴν εἰς ἄκρον διήλθεν. εἶτα λέγει τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὁ νέος· “πάτερ, ἰδοὺ τὴν γραμματικὴν πᾶσαν ἐν

ἀκριβεῖα διήλθον· ἀλλ’ οὖν ἄ[φες μοι] 5

καὶ τὴν ῥητορικὴν διελθεῖν.” ἤρесе οὖν τῷ πατρὶ [καὶ ἐν διδα-

σκαλίῳ πάλιν βαλὼν αὐτὸν ῥήτωρ τ[έλειος ἐγένετο. μιᾷ]

δὲ τῶν ἡμερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ τοῦ [πρὸς αὐτοῦ καὶ τῆς μρς]

συνήσθιον ἀλλήλοις καὶ διη[γείται ὁ νέος τοῖς γονεῦσιν ὡς]

τῆς γραμματικῆς καὶ τῆς ῥ[ητορικῆς ἐστιν ἐμπειρος, ὁ δὲ πῆρ] 10

λέγει πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ· “περὶ [τῆς γραμματικῆς ἀκήκοα ὅτι κειμή-]

λίον ἐστὶ πασῶν τῶν τεχνῶν [καὶ ὅστις ταύτην εὖ μεμάθηκε]

ἀπταίστως γράφει· [δὸς οὖν καὶ σὺ πεῖράν τινα τῆς τέχνης.”]

ἀποκριθεὶς δὲ [ὁ νέος ἔφη· “ταύτην διανέμων τὴν ὄρνιν καθ’ ἃ]

ἡ γραμματικὴ [κελεύει, δείξω ὑμῖν ὅτι ὄντως ἡ γραμματικὴ] 15

κρείττω[ν ἐστὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν.

ἐν εὐ[. τέμνων δὲ τὴν ὄρνιν ἔφη “σοὶ μέν,

πῆρ, τὴν κεφαλὴν δώσω, ὅτι κεφαλὴ εἰ τοῦ οἴκου καὶ πᾶσ-]

ι[ν ἡμῖν ἐπιτάττει· σοὶ δὲ, μῆρ, τοὺς πόδας τούτους προσνέμω,]

δ[ιότι πᾶσαν τὴν ἡμέραν διατρέχουσα διὰ τοῦ οἴκου πράγ-] 20

ματα [πολλὰ ἔχει· ἄνευ δὲ ποδῶν περιγενέσθαι τούτου οὐ]

δύνασαι. [τοῦτο δὲ τὸ σῶμα ψιλὸν ἐμοὶ μάλιστα προσήκει, ὧ]

εὐκολόν [ἐστὶ ψιλοῖς λόγοις ἐνδιατρίβειν διὰ τῆς πολλῆς διδα-

χῆς.” [καὶ ταῦτα εἰπὼν καταφαγεῖν ἤρξατο τὴν ὄρνιν. ὁ δὲ πῆρ]

[ὀργισθεὶς ἀφῆρπασεν αὐτὴν καὶ ἔφη· “σὺ μὲν τρία μέρη] 25

[ποιεῖς κατὰ τὴν γραμματικὴν, ἐγὼ δὲ δύο κατὰ τὴν ῥητορικὴν·]

ἀλλ’ οὖν θέλω ἵνα φάγω τὸ ἐν ἐγώ, τὸ δὲ ἕτερον ἢ σὴ μήτηρ·

σὺ δὲ φάγε ὅπερ πεποίηκας μετὰ τῆς ῥητορικῆς σου.”

[Οὕτω πανθάνουσιν οἱ μετὰ πανουργίας καὶ δολοπλο-

[κίας λόγ]ων ἐν τῷ βίῳ πορευόμενοι. 30

Servantur huius fabellae reliquiae in parte superiore folii 79 recti et versi; reliquum folium inde a versu sexto oblique abscissum est. De argumento, quale ad summam fuerit, propter similitudinem fabulae cuiusdam apud Franco Sacchetti (no. 123), qua primus in nostra restituenda feliciter usus est Hausraith (Rhein. Mus. N.S. LXXXVII, 85 sqq.), dubitari nequit. Supplementa vero, quae magnam partem praecepit Har., eo adieci consilio, ut sensus fabulae, qualis fuisse poterat, non verba, perspiceretur. Tex-

tum ipse Florentiae anno 1930 diligenter exscripsi. Sacchettiianam narrationem, quatenus ad rem pertinet, dabo in Commentario.

1 ἀπαιδεύσαι cod. || 2, 7 βαλλῶν cod. || 3, 6, 27 πῆρ, πῆρι, μῆρ cod. || 5 ἐθέλω Hsr., ego legi a[|| 7 τ. ἐγένετο παριουσῶν Hsr. || 8 τῆς μῆς αἰτοῦ καὶ τοῦ πῆς Hsr. ego legi τούτῃ || 9 paulo aliter Hsr., eodem sensu || 10 sic Hsr. || 11 sq. τῆς ῥητορικῆς ἀκ. ὅτι κειμήλιον Hsr. || 12 sq. τεχνῶν [καθάπερ καὶ ὁ μακάριος] Ἀπτηστός Hsr. ἀπτήστος cod., rectum illeως sūt μακαρίτης ille grammaticus! || 13-15 suppl. Hsr. || 16-17 [ν ἐστὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν] τέμνων δὲ τὴν ὄρνιν ἐφη σοὶ Hsr., praetermisso verso insequente || 18-21 sic Hsr. || 18 πρ . . . legit Hsr., unde conī. πῆρ, ego πε . . . || 21 ego legi μὲν a[, sed nescio an falso || 22-23 [τοῦτο δὲ τὸ σῶμα νεκρὸν (vel ψιλόν) ἐμοὶ λείπεται, ὃ οὐδὲν] εὐκολόν [ἐστὶν ἐν τῷ βίῳ, ἵνα καὶ ἀπολαύω τι τῆς π. διδα]χῆς Hsr. || 24-25 καὶ τοῦτο-ἀφ. τὴν ὄρνιν καὶ ἐφη suppl. Hsr. || 25-26 ἐφη δύο μέρη ποιήσας· τὸ μὲν πρῶτον αὐτὸς διανεῖμαι τὴν ὄρνιν ταύτην οὐκ ἤθελον Hsr.

11. ALIAE FABVLAE E VARIIS SCRIPTORIBVS DEPROMPTAE

422

Ἄετός ποτε ἄνθρωπος

Γηράσκουσι (δέ) τοῖς αἰτοῖς τὸ ῥύγχος αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμψούμενον αἰεὶ μᾶλλον, καὶ τέλος λιμῶ ἀποθνήσκουσιν. ἐπιλέγεται δέ τις καὶ μῦθος, ὥς τοῦτο πάσχει διότι ἄνθρωπός ποτ' ὦν ἠδίκησε ξένον.

[Aristot.] *Hist. Anim.* IX 117. *Fabula legitur in collectione Hauptmanniana, Lips.* 1741, nr. 349.

423

Αἷσωπος καὶ κύων

Αἷσωπον ἀπὸ δέλπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας
θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν "ὦ κύον κύον,
εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
πύρους πρίαιο, σωφρονεῖν ἂν μοι δοκεῖς."

Aristoph. Vesp. 1401 sqq.

424

Αἷσωπος πρὸς τοὺς Κορινθίους

Ἐποίησε δὲ [sc. ὁ Σωκράτης] καὶ μῦθον Αἷσώπειον οὐ πάνυ ἐπιτετευγμένον, οὐ
ἡ ἀρχή·

Αἷσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστει νέμουσι
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῃ σοφίῃ.

Diog. Laert. II 5, 42

425

Ἄλιεὺς καὶ πολύπους

Καρικὸς (δέ) αἶνος λέγεται ὃν ἀναφέρουσιν εἰς γένει Κᾶρα ἄνδρα· τοῦτον γὰρ ἀλιεῖα τυγχάνοντα χειμῶνος θεασάμενον πολύποδα εἰπεῖν "εἰ μὲν ἀποδὺς κολυμβήσαιμι ἐπ' αὐτόν, ῥιγώσω, ἐὰν δὲ μὴ λάβω τὸν πολύποδα, τῷ λιμῷ τὰ παιδί' ἀπολῶ." κέχρηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ Τιμοκρέων ἐν μέλεσι· καὶ Σιμωνίδης δ' αὐτοῦ μνημονεύει ἐν τῷ εἰς Ὀριλλαν ἐπινικίῳ. (*fr.* 11, *Bergk*).

Ps.-Diogen., Praef. Pseudoem. (CPG I 179)

426

Ἀλώπηξ καὶ γέρανος

Οἱ (δέ) τοιαῦτα προβλήματα καθιέντες οὐδὲν ἂν τῆς Αἷσωπείου γεράνου καὶ ἀλώπεκος ἐπιεικέστεροι πρὸς κοινωνίαν φανεῖεν· ὦν ἡ μὲν ἔτνος τι λιπαρὸν κατὰ

λίθου πλατείας καταχεαμένη (τὴν γέρανον ἐδέξατο οὐκ εἰωχουμένην,)¹ ἀλλὰ γελοῖα πάσχουσιν· ἐξέφευγε γὰρ ὑγρότητι τὸ ἔθνος τὴν λεπτότητα τοῦ στόματος αὐτῆς. ἐν μέρει τοίνυν ἡ γέρανος αὐτῇ καταγγείλασα δεῖπνον ἐν λαγυνίδι προῖθκε λεπτὸν ἐχοῖσιν καὶ μακρὸν τράχηλον, ὥστ' αὐτὴ μὲν καθιέναι τὸ στόμα ῥαδίως καὶ ἀπολαύειν, τὴν δ' ἀλώπεκα, μὴ δυναμένην, κομίζεσθαι συμβολὰς πρεπούσας.

Οὕτω τοίνυν, ὅταν οἱ φιλόσοφοι παρὰ πότον εἰς λεπτὰ καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα καταδύντες ἐνοχλῶσι τοῖς πολλοῖς ἔπεσθαι μὴ δυναμένοις, ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἐπ' ὥδ' αἰσιν καὶ διηγήματα φλυαρώδη καὶ λόγους βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἐμβάλλωσιν ἑαυτοῦς, οἵχεται τῆς συμποτικῆς κοινωνίας τὸ τέλος καὶ καθύβρισται ὁ Διόνυσος.

Plut. Quaest. Conv. I 6 (614 e), ed. Bernardakis ¹ suppl. Bern.

427

Ἀλώπηξ καὶ ἐχῖνος

Αἰσωπος¹ ἐν Σάμῳ συνηγορῶν δημαγωγῷ κρινομένῳ περὶ θανάτου, ἔφη ἀλώπεκα διαβαίνουσαν ποταμὸν ἀπωσθῆναι εἰς φάραγγα· οὐ δυναμένην δὲ ἐκβῆναι πολὺν χρόνον κακοπαθεῖν, καὶ κυνοραιστὰς πολλοὺς ἔχεισθαι αὐτῆς. ἐχῖνον δὲ πλανώμενον, ὡς εἶδεν αὐτήν, κατοικτεῖραντα ἐρωτᾶν εἰ ἀφέλοι αὐτῆς τοὺς κυνοραιστὰς· τὴν δὲ οὐκ ἔαν. ἐρομένου δὲ διὰ τί, φάναι “ὅτι οὗτοι μὲν πλήρεις μου ἤδη εἰσίν, καὶ ὀλίγον ἔλκουσιν αἷμα· ἐὰν δὲ τούτους ἀφέλῃ, ἕτεροι ἐλθόντες πεινῶντες ἐκπιούνται μου τὸ λοιπὸν αἷμα.”

“Ἀτὰρ οὖν καὶ ὑμᾶς,” ἔφη, “ὦ ἄνδρες Σάμιοι, οὗτος μὲν οὐδὲν ἔτι βλάπτει· πλούσιος γὰρ ἐστίν. ἐὰν δὲ τοῦτον ἀποκτείνῃτε, ἕτεροι ἥξουσιν πένητες, οἱ ὑμῖν ἀναλώσουσι τὰ κοινὰ κλέπτοντες.”

Aristot. Rhel. II 20 ¹ Αἰσωπος δὲ *Aristot.*

428

Ἄνὴρ Συβαρίτης

Ἄνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καὶ πως κατέαγχε τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὧν ἵππικῆς.
κᾶπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·
“ἔρδοι τις ἦν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.”

Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' ἐς τὰ Πιττάλου.

Aristoph. Vesp. 1427 sqq.

429

Ἄνθρωπος ἀριθμῶν τὰ κύματα

Τὸ γὰρ τοῦ μύθου ἐκεῖνο πάνυ συνετόν, οἶμαι, ὃν Αἰσωπος διηγείτο· ἔφη γὰρ ἄνθρωπὸν τινα ἐπὶ τῇ ἡϊόνι καθεζόμενον ἐπὶ τὴν κυματώγην ἀριθμεῖν τὰ κύματα,

σφαλέντα δὲ καὶ ἄχθεσθαι καὶ ἀνιάσθαι, ἄχρι δὴ τὴν Κερδὴ παραστᾶσαν εἰπεῖν αὐτῷ "τί, ὦ γενναῖε, ἀνιᾶ τῶν παρελθόντων ἔνεκα, δεόν τὰ ἐντεῦθεν ἀρξάμενον ἀριθμεῖν ἀμελήσαντα ἐκείνων;"

Καὶ σὺ τοίνυν, ἐπεὶ περ οὕτω σοι δοκεῖ, ἐς τὸ λοιπὸν ἂν ἄμεινον ποιήσῃς βίον τε κοινὸν ἅπασιν βιοῦν ἀξίων, καὶ συμπολιτεύσῃ τοῖς πολλοῖς οὐδὲν ἀλλόκοτον καὶ τετυφωμένον ἐλπίζων, κτλ.

Lucian. Herm. 84

430

Ἀνθρώπου πλάσις

Καὶ τοῦτο αὖ πάλιν Λῖσωπος λέγει· τὸν γὰρ πηλὸν αὐτῷ ὁ Προμηθεύς, ἀφ' οὗ τὸν ἄνθρωπον διεπλάσατο, οὐκ ἐφύρασεν ὕδατι, ἀλλὰ δακρύοις. οὐχὶ οὖν ἐκκόπτειν αὐτὰ πειρᾶσθαι χρεὼν· ἀμήχανον γάρ· ἀλλ', εἴπερ ἄρα εἶη, ἐπικόπτειν τε καὶ πρᾶνναι, κοιμίζειν τε ἐφ' ὅσον δυνατόν καὶ νοουθετεῖν. ταύτην γὰρ εὐμενῶς προσίεται τὴν ἐπιμέλειαν.

Themistii Or. XXXII, p. 434 (Dindorf)

431

Ἀνθρώπων πολυλαλία

- τάπιδ' Κρόνου τοῖς ἀγνῖτα. .στ.[
 λέγουσι καὶ κως [.] υ .[.] νημεγαῖς· . [
 δίκαιος δ' [Ζε]ύς· οὐ δίκαια δ' αἰσυν[νῶ]ν
 τῶν ἐρπετῶν [μ]ὲν ἐξέκοψε τὸ φθ[ε]γάμα·
 5 γένος δὲ τοῦτ' ἀ[νιγ]ρόν, ὥσπερ οὐ κάρτος
 ἡμέων ἐχόντων χητέρους ἀπάρξασθαι,
 [ἡμει]ψ' ἐς ἀνδρῶν, καὶ γένος [π]ο[λύρ]ρημον
 [ἔ]η καὶ φίλοφον· ψιττακοῦ δὲ [ρητῆρες],
 οἱ [δὲ] τραγωδοὶ τῶν θάλασσαν οἰ[κεύ]ντων]
 10 ἔχο[υ]σι φωνήν· οἱ δὲ πάντες [ἄ]νθρωποι
 καὶ που[λ]ύμυθοι καὶ λάλοι πε[φύ]κασιν
 ἐκείθεν, ὠνδρόνικε· ταῦτα δ' Ἀ[ἰ]σωπος
 ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν, ὄντιν' οἱ Δελφοὶ
 ᾔδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο.

E. Callimachi Iambis, quales exstant in cod. papyraceo Oxy. 1011, vss. 160 sqq. Cf. A. S. Hunt, The Oxyrhynchus Papyri, VII 73; H. von Arnim, Sitz.-Ber. d. Akad. d. Wiss. zu Wien, Bd. 164, Abh. IV, 14 sq.; A. Platt, Class. Quart. IV 112 sq., 205; R. Pfeiffer, Call. Frag. Nuper Reperta (Bonnae 1921) 48 sq. et 29, ubi variorum commentationes laudantur; A. W. Mair, Callimachus and Lycophron (Lond. 1921, Loeb Library) 279 sq.

3 δ' [Ζε]ύς suppl. von Arnim et Platt ἔ[κφ]υς Hunt dubitanter || δίκαια δ' Hunt αἰσυν[νῶ]ν Wilamowitz apud H. || 4 φθ[ε]γάμα von Arnim, Platt || 5 suppl. Platt ἀ[π]ηρον· ὥσπερ οὐ[ν] von Arnim || 7 [ἡμει]ψ' ἐς Platt [ἔ]τρεψ' ἐς von Arnim || 7-8 καὶ γένος·ρητῆρες suppl. von Arnim καὶ κενὸς [φ]ρε[νῶν] δῆμος [π]λει[ω] φιλόφον ψ. λε[λ]ήκα-

σω] Platt || 8 δε [Hunt || 9 οἱ [δε] Hunt || οἱ [κέντων] Wilamowitz || 10 suppl. Platt
 ἀγλαῖσαι τὸν Ἀρνίον ὕμνοι Μοῖραι || 11 πε[φύκασιν] Platt || 12-14 ταῦτα-ἔξεντο ser-
 vantur sine poetar nomine etiam apud Apollonium Soph. in lexico Homérico s. v.
 δεῖδε cf. Test. 23

432

Ἀπόλλων, Μοῦσαι, καὶ Δρυάδες

Πάλιν ἐλθεῖν μοι συνέριθον παρακαλέσω τὸν Αἰσωπον. λόγον δὲ ὑμῖν οὐ Λιβυσ-
 τικόν¹ τινα, ἢ Αἰγύπτιον, ἀλλ' ἐκ μέσων τῶν πάνυ Φρυγῶν, ὅπου καὶ τὸ πρῶτον ὁ
 μῦθος ἐγένετο, ἐν αὐτοῖς εὐρὼν τοῖς Αἰσωπείοις ἀθύρμασιν, ἐθέλω καὶ πρὸς ὑμᾶς
 διηγήσασθαι.

Ὁ Ἀπόλλων ἐπειδὴν εἰς μέλος ἀρμόσῃ τὴν λύραν (...), περιστάνται μὲν
 αὐτὸν πανταχόθεν αἱ Μοῦσαι καὶ χορὸς τῇ λύρᾳ γίνονται· ἀτὰρ δὴ καὶ ἄλλος
 ὁμιλος θεατῆς μελωδίας ἔρχεται, Δρυάδες τινὲς καὶ Ἀμαδρυάδες νύμφαι, ὅρειοι δαί-
 μονες, καὶ οὐκ οἶδα εἰ πάμπαν ἀτάσθαλοι. αἱ δὲ ὅταν μὲν ἅμα ταῖς Μοῖσαις χορεύειν
 βούλονται, θεαί τε εἶναι δοκοῦσι καὶ ὥσπερ Μοῦσαι νομίζονται· ἐπειδὴν δὲ τι
 πρὸς τὴν ἀκοὴν ἀγροϊκὸν τε καὶ πονηρὸν σκίρτημα κατὰ τῆς λύρας σκιρτήσωσιν,
 ἀγανακτεῖ μὲν ὁ Ἀπόλλων (...), οὐ μὴν εὐθὺς ἐπὶ βέλη καὶ φαρέτραν ἔρχεται·
 οὐ γὰρ οἶα περὶ αὐτοῦ λέγειν ἐν Ἰλιάδι τετόλμηκεν Ὅμηρος, τοιαῦτα καὶ Αἰσωπος
 μυθολογεῖ κατὰ τοῦ Ἀπόλλωνος (...). Αἰσώπῳ δὲ μᾶλλον πιστεύσωμεν (...).
 ποιεῖ τὸν Ἀπόλλωνα μεθαρμόζοντα ἐκ προσηνοῦς εἰς τραχὺ μέλος τὴν λύραν, καὶ
 οὐ δακτύλοις, πλήκτρῳ δὲ τὰς χορδὰς πλήττοντα· καὶ συναγανακτεῖ μὲν αὐτῷ
 πρὸς Νυμφῶν ἀδικουμένῳ, κατ' Αἰσωπον, ὅρη καὶ νάπαι καὶ ποταμοὶ καὶ ὄρνιθες,
 ἥδη δὲ καὶ ὁ Ἑλικῶν αὐτὸς ὑπὸ τοῦ πάθους μεταβληθεὶς εἰς ἄνθρωπον φωνὴν τε
 ἀφίησι καὶ κατὰ Νυμφῶν ῥήτῳ γίνεται. (...)· “ποῖ φέρεσθε, ὦ Νύμφαι; τίς
 οὗτος ὑμᾶς πονηρὸς οἶστρος ἐξέμηνε; τί δὲ ἀφεῖσαι τὸν Ἑλικῶνα, τὸ τῶν Μουσῶν
 ἐργαστήριον, ἐπὶ τὸν Κιβαιρῶνα σπεύδετε; συμφοραὶ ἐκεῖ καὶ πάθη καὶ τραγωδίας
 πηγὴ τὰ Κιβαιρῶνος ἐγκώμια. ἐγὼ ποιητὰς ἐκ ποιμένων, ὁ δὲ ἄφρονας ἐκ σωφρο-
 νούντων ἐργάζεται· ἐκεῖ μήτηρ κατὰ παιδὸς μαίνεται, καὶ πολεμεῖ τὸ γένος τῷ γένει·
 ἐνταῦθα Μουσῶν γοναὶ καὶ Μνημοσύνης κῆποι καὶ αἱ τῶν γεννηθέντων τροφαί.
 Ἀπόλλωνι μὲν οὖν συγχορευταὶ καὶ ξυμπαίστορες νῦν τε εἰσὶ καὶ αἰεὶ πάντως μελω-
 δοῦντι παρέσσονται· τὸ δὲ ὑμέτερον πάθος δέδοικα, μὴ σκηνῆς τι μέρος καὶ σκυθρωπῆς
 ὑμῖν προοίμιον τραγωδίας γένηται. ἀλλὰ τί ταῦτα; φθάνουσι δῆπου τάχα τῆς
 ἐμῆς δημηγορίας τὸ πέρασ αἱ Νύμφαι· (καὶ) ἡ μὲν ἐκεῖ πρὸς τὸν θεὸν τῶν Νυμφῶν,
 ἡ δὲ μέλλει, ἡ δὲ ὅσον οὐπω τῷ χορῷ τούτῳ προσπείσεται. δειναὶ γὰρ αἱ τῆς Ἀπόλ-
 λωνος λύρας ἱγυγες καὶ πάντα κεστὸν Ἀφροδίτης παριούσαι ταῖς χάρισι.” ταῦτα ὁ
 Ἑλικῶν παρὰ Αἰσώπῳ δημηγορεῖ.

Himerii oratio XX (ed. Dübner), a nobis decurtata

¹ Λιβυστικόν Dübner, nescio qua re, Λιβυκόν cod. unicus, satis recte

433

Ἀφροδίτη καὶ ἔμπορος

Τίς ἡ αἰτία δι' ἣν ἐν Σάμῳ τὴν Δεξικρέοντος Ἀφροδίτην καλοῦσι; (...) ἡ ὅτι
 ναύκληρος ὢν ὁ Δεξικρέων ἐπλευσεν εἰς Κύπρον ἐπ' ἐμπορίᾳ, καὶ μέλλοντα γεμίζειν

τὴν ναῦν τὴν Ἀφροδίτην κελεύειν ὕδωρ ἐμβαλόμενον, καὶ μηδὲν ἄλλο, πλεῖν τὴν ταχίστην· πεισθεῖς δὲ καὶ πολὺ ὕδωρ ἐνθέμενος ἐξέπλευσεν, εἴτα νηνεμίας καὶ γαλήνης ἐν τῷ πελάγει κατασχούσης, διψῶσι τοῖς ἄλλοις ἐμπόροις καὶ ναυκλήροις ὕδωρ πιπράσκων ἀργύριον πολὺ συνήθροισεν; ἐκ δὲ τούτου κατασκευάσας τὴν θεὸν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν.

Plut., Aetia Graeca 54 (303a), ed. Bern.

434

Βασιλίσκος ἐπὶ ἀετοῦ

Ὁ Αἰσώπου βασιλίσκος ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀετοῦ κομισθεὶς αἰφνίδιον ἐξέπτη καὶ προέφθασεν.

Plut., Praec. Reip. Ger. 12 (806e), ed. Bern.

435

Γαλῇ μέλαινα

Ἦν τις ἀνὴρ τὴν τέχνην σκυτεὺς γαλῇ ἔχων τὸ χρῶμα λευκὴν, ἣ τῶν κατ' οἶκον μυῶν καθ' ἡμέραν ἐθήρευεν ἕνα. αὕτη λαθοῦσά ποτε κατὰ μέσσην κρημνίζεται τὴν λεκάνην, ἐν ἣ τὸ τὰ σκύτη μελαῖνον ὁ σκυτεὺς ἐκεῖνος εἶχεν ὑγρόν, καὶ μόλις ἐκεῖθεν ἀνεισι μέλαν ἔχουσα χρῶμα. ἔδοξεν οὖν τοῖς μυσὶν ἐκείνην ἴσως μηκέτι κρεωφαγεῖν ἐθελήσειν εἰς μοναδικὸν ἑαυτὴν μεταμείψασαν σχῆμα. ὅθεν καὶ ἀδεῶς ἑαυτοὺς ἐς ἔδος ἐφήπλωσαν, ῥινηλατοῦντες ἄνω καὶ κάτω οἷς τραφήσονται. ἀλλ' ἐκείνη πρὸς τοσοῦτον ἄγρας παρελθοῦσα θέατρον, πάντας μὲν ὁμοῦ σαγηνεύειν οὐκ εἶχε καὶ μάλα ἐθέλουσα, δύο δ' οὖν ὁμῶς συλλαβοῦσα κατεθοινήσατο. οἱ δ' ἕτεροι πάντες ὥχοντο φεύγοντες τε ἅμα καὶ θαυμάζοντες, ὅπως ἀπηνεστέρα γέγονεν ἀφ' οὗ τὸ μοναδικὸν περιέθετο σχῆμα.

Ex Nicephori Gregorae Hist. Byzant. VII 1, p. 216 ed. Schorp.

436

Γάλλος καὶ λέων

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἠνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὑετὸν ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἵχνος
βουφάγος εἰς κοίλῃν ἀτραπὸν ἵκτο λέων·

- 5 αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ὁσχέθε χειρὶ
ἤραξεν, καναχῇ δ' ἴαχεν ἄντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὑλονόμος θῆρ
μεῖναι, ἀν' ὕλῃεν δ' ὥκὺς ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὅς τάδε Ῥεῖη
10 ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Simonides personatus in Anth. Pal. VI 217; cf. Bergk, *PLG* III 509

Γλαῦξ καὶ ὄρνεα

Ἰ. Ὅθεν οἶμαι καὶ τὸν μῦθον Αἴσωπος ξυνέστησεν, ὅτι σοφὴ οὔσα [sc. ἡ γλαῦξ] ξυνεβοῦλενε τοῖς ὀρνέοις τῆς δρυὸς ἐν ἀρχῇ φυομένης μὴ ἐᾶσαι, ἀλλ' ἀνελεῖν πάντα τρόπον· ἔσεσθαι γὰρ φάρμακον ἀπ' αὐτῆς ἄφυκτον, ὑφ' οὗ ἀλώσονται, τὸν ἰξόν. πάλιν δὲ τὸ λίνον τῶν ἀνθρώπων σπειρόντων, ἐκέλευε καὶ τοῦτο ἐκλέγειν τὸ σπέρμα· μὴ γὰρ ἐπ' ἀγαθῷ φυήσεσθαι. τρίτον δὲ ἰδοῦσα τοξευτὴν τινα ἄνδρα προέλεγεν ὅτι οὗτος ὁ ἀνὴρ φθάσει ὑμᾶς τοῖς ὑμετέροις πτεροῖς, πεζὸς ὧν αὐτὸς πτηνὰ ἐπιπέμπων βέλη. τὰ δὲ ἠπίσται τοῖς λόγοις καὶ ἀνόητον αὐτὴν ἡγοῦντο καὶ μαίνεσθαι ἔφασκον· ὕστερον δὲ πειρώμενα ἐθαύμαζε καὶ τῷ ὄντι σοφωτάτην ἐνόμιζεν. καὶ διὰ τοῦτο, ἐπὰν φανῇ, πρόσσεισιν ὥς πρὸς ἅπαντα ἐπισταμένην· ἡ δὲ συμβουλεύει μὲν αὐτοῖς οἷδέν ἐτι, οἰδύρεται δὲ μόνον.

Dio Chrysost. Or. XII 7 sq., ed. G. de Budé

437a

Ἐφ' ᾧ [sc. τὰ ὄρνεα] καὶ ξυνετίθει λόγον Αἴσωπος τοιοῦτον· ὥς τὰ ὄρνεα ξυνῆλθε πρὸς τὴν γλαῦκα καὶ ἐδεῖτο τῆς μὲν ἀπὸ τῶν οἰκοδομημάτων σκέπης ἐπανίστασθαι, πρὸς δὲ τὰ δένδρα τὴν καλιάν, ὥσπερ καὶ αὐτά, καὶ τοὺς τούτων μεταπήγνυσθαι κλώνας, ἀφ' ὧν καὶ ᾄδειν ἔστιν εὐσημότερον· καὶ δὴ καὶ πρὸς δρυὶν ἄρτι ταυτηνὶ φυομένην, ἐπειδὴ πρὸς ὥραν ἀφίκηται, ἐτοίμως ἔχειν ἰξάνειν καὶ τῆς χλοερᾶς κόμης ἀπόνασθαι. ἀλλ' οὖν τὴν γε γλαῦκα μὴ τοῦτο τοῖς ὀρνέοις ποιεῖν παραινεῖν, μηδὲ φυτοῦ βλάστη ἐφήδεσθαι ἰξὸν πεφυκότης φέρειν, πτηνοῖς δλεθρον. τὰ δὲ μήτε τῆς ξυμβουλῆς ἀπεδέχετο τὴν γλαῦκα, τούναντίον δὲ ἔχαιρε τῇ δρυὶ φυομένη· ἐπειδὴ δὲ ἰκανὴ ἦν, καθίσαντα ἐπ' αὐτὴν ἦδεν. γενομένου δὲ τοῦ ἰξοῦ ῥαδίως ἤδη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλίσκόμενα μετενόουν καὶ τὴν γλαῦκα ἐθαύμαζον ἐπὶ τῇ ξυμβουλῇ. καὶ νῦν ἔτι οὕτως ἔχουσι, ὥς δεινῆς καὶ σοφῆς οὔσης αὐτῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐθέλουσι πλησιάζειν ἡγούμενα ἀγαθὸν τι ἀπολαύειν τῆς ξυνουσίας· ἔπειτα, οἶμαι, προσίασι μάτην ἐπὶ κακῷ. ἡ μὲν γὰρ ἀρχαία γλαῦξ τῷ ὄντι φρονίμη τε ἦν καὶ ξυμβουλεύειν ἐδύνατο· αἱ δὲ νῦν μόνον τὰ πτερὰ ἔχουσιν ἐκείνης καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ ῥάμφος, τὰ δὲ ἄλλα ἀφρονέστεραί εἰσι τῶν ἄλλων ὀρνέων. οὐκοῦν οὐδὲ ἑαυτὰς δύνανται οἷδέν ὠφελεῖν· οὐ γὰρ ἂν παρὰ τοῖς ὀρνιθοθήραις ἐτρέφοντο δεδεμένα καὶ δουλεύουσαι.

Dio Chrysost. Or. LXXII 14 sq., ed. G. de Budé

438

Γυνὴ Συβαρίτις

Ἐν Συβάρει γυνὴ ποτε κατέαξ' ἐχίνον.—ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι—
οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν "εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα."

Aristoph. Vesp. 1435 sqq.

439

Δάφνη καὶ ἐλαία

- Ἄκου[ε] δὴ τὸν αἶνον· ἔ[ν] κοτε Τμώλῳ]
 δάφνην ἐλαίῃ νεῖ[κος οἱ πάλαι Λυδοὶ]
 λέγουσι θέσθαι· καὶ γὰρ ἦν τανύπτορθον]
 καλὸν τε δένδρο[ν
 5 σείσασ[α] τοὺς ὄρπηκ[ας
 οὐδ μη. φη[σί
 νέον . . ουνα. [

 ὠριστερός μὲν λευκὸς ὡς ὕδρου γαστήρ,
 ὃ δ' ἡλιοπλήξ ὅς τὰ [π]ολλὰ γυμνοῦται.
 10 τίς δ' οἶκος οὐπερ οὐ[κ] ἐγὼ παρὰ φλιῇ;
 τίς δ' οὐ με μάντις ἢ τίς οὐ θυτῆρ ἔλκει;
 καὶ Πυθίη γὰρ ἐν δάφνῃ μὲν ἱδρυται,
 δάφνην δ' αἰεῖ καὶ δάφνην ὑπέστρωται.
 ὦφρων ἐλαίῃ, τοὺς δὲ παῖδας οὐ Βράγχος
 15 τοὺς τῶν Ἰώνων, οἷς ὁ Φοῖβος ὠ[ργίσθη,]
 δάφνη τε κρούων κῆπος οὐ τό[ν]ω τρανε[ί]
 δις ἢ τρίς ε[ί]πῳν ἀρτεμέας ἐποίη[σε];]
 [κ]ῆγῳ μὲν ἢ 'πί δαῖτας ἢ 'ς χορὸν φ[οι]τέω
 τὸν Πυθαῖστην, γίνομαι δὲ κᾶεθλον,
 20 οἱ Δωριῆς δὲ Τεμπόθεν με τέμνουσιν
 ὀρέων ἀπ' ἄκρων καὶ φέρουσιν ἐς Δελφοὺς,
 ἐπὴν τὰ τῶπόλλωνος ἱρὰ γίνηται.
 ὦφρων ἐλα[ί]ῃ, πῆμα δ' οὐχὶ γινώσκω,
 οἶδ' οἶδ' ὀκ[οίη]ν οὐλαφηφόρος κάμπτει,
 25 ἀ[γν]ῇ γάρ εἰμι, κοῦ πατεῦσί μ' ἄνθρωποι,
 ἱρὴ γάρ εἰμι· σοὶ δὲ χῶπόταν νεκρὸν
 μέλλωσι καίειν ἢ [τά]φ[ω] περιστέλλει[ν]
 αὐτοὶ τ' ἀνεστέψ[αντο χ]ὺπὸ τὰ πλευρὰ
 τοῦ μὴ πνέοντ[ος εἰσά]παξ ὑπ[έσ]τ[ρωσαν."]]
 30 Ἥ μὲν τάδ' αὐχεῦ[σ']· ἀλλὰ τὴν ἀπήμ[υνε]
 μάλ' ἀτρεμαίως ἢ τεκοῦσα τὸ χρίμ[α].
 "ὦ πάντ' ἄκ[υμε] τῶν ἐμῶν τόκ[ων δάφνη,]
 ἐν τῇ τελευτῇ κύκνος [ὥς τις ἡδίω]
 ἦεις· οὐ [συν]ῆκά μοι μ[ετὸν τούτων];]
 35 ἐγὼ μὲν ἄνδρας οὓς Ἄρη[ς ἀπόλλυσι]
 σὺν ἔκ τε πέμπω χὺ[πὸ τῷ κάρη] κείμαι]
 [τῷ] τῶν ἀριστέων οἷ κα[λῶ]ν [τετεύχασιν']
 [ἐγὼ δ] ἐλευκὴν ἡνίκ' ἐς τάφον τήθην
 φέρο[υσι] παῖδες ἢ γέροντα Τιθωνόν,
 40 αὐτο[ῖς δ] μαρτέω κῆπὶ τὴν ὁδὸν κείμαι

- [ἀρκ]ε[ῦσα] πλείον ἢ σὺ τοῖς ἀγινεῦσιν
ἐκ τῶν σε Τεμπέων. ἀλλ' ὅτεν γὰρ ἐμνήσθης,
καὶ τοῦτο κῶς ἀέθλον οἶκ' ἐγὼ κρέσσων
σεῦ; καὶ γ[ἀ]ρ <ὦ>γῶν οὖν Ὀλυμπίῃ μέζων
45 ἢ 'ν το[ῖ]σι Δελφοῖς· ἀλλ' ἄριστον ἢ σωπῇ.
ἐγὼ μὲν οὔτε χρηστὸν οὔτε σε γρύζω
ἀπηνές οἰδέν, ἀλλ' ἀηθες ὄρνιθες
[ἐ]ν τοῖς[ι] φύλλοις ταῦτα τινθυρίζουσαι
πάλαι κάθηνται κωτίλ[οι]ς [ὁμηρ]εῦσαι·
50 'τίς δ' εὔρε δάφνην; γαῖα [τὴν γ' ἐφίτυ]σ[εν],
ὡς πρῖνον, ὡς δρῦν, ὡς κύπειρον, ὡς ὕλην.
τίς δ' εὔρ' ἐλαίην; Παλλάς, ἥμος ἢ [ρ]ιζ[ε]
τῷ φυκιοίκῳ κηδίκασ' ἐν ἀρχαίοις
ἀνὴρ ὅφισ τὰ νέρθεν ἀμφὶ τῆς Ἀκτῆς.
55 ἐν ἡ δάφνη πέπτωκε. τῶν δ' αἰεζῶν
τίς τὴν ἐλαίην, τίς δέ [τ]ὴν δάφνην τιμᾶ;
δάφνην Ἀπόλλων, ἡ δὲ Παλλάς ἦν εὔρεν.
ξυγόν τόδ' αὐταῖς, θεοὺς γὰρ οὐ διακρίνω.
τ[ίς] τῆς δάφνης ὁ καρπός; ἐς τί χρήσωμαι;
60 μῆτ' ἔσθε μῆτε πῖνε μῆτ' ἐπιχρίσης.
ὁ τῆς δ' ἐλαίης ἔαδε πόλλ', ἔσω μάσταξ
ὡς ἔ[ν]θεσι|ν καλεῦσιν, ἂν δὲ τὸ χρίμα
ἐν[ῆ] κο|λυμβά[ς], ἦν ἐπα[ῦρε] χῶ Θησεύς.
[τὸ δ]εῦ[τερ]ον τίθημι τῇ δάφνη πτωμα.
65 τεῦ γὰρ [τὸ] φύλλον οἱ ἰκέται προτείν[ο]υσι;
τὸ τῆς ἐλαίης. τὰ τρί' ἡ δάφνη κεῖται.
φεῦ τῶν ἀτρύτων, οἶα κωτιλίζουσι·
λαιδρὴ κορώνη, κῶς τὸ χεῖλος οὐκ ἀλγείς;
' [τεῦ γ]ὰρ τὸ πρέμνον Δῆλιοι φυλάσσουσι;
70 [τὸ τ]ῆς ἐλαίης, ἡ λ[ό]χευσ[ε] τὴν Λητώ.
.....
78 [ἅπαντα πίπτειν ταῦτά φ]ημι τὴν δάφνην.'"
Ὡς εἶπε, τῇ δ' ὁ θυμὸς ἀμφὶ τῇ ῥήσει
80 ἤλγησε, μέζον δ' ἢ τὸ πρόσθεν ἡ[σχαλλ]εν.
[.] φεῦ, τὸ λοιπὸν εἰκο' εστονουτ . . .
[β]άτο[ς τι]ς ἢ χύτ' εἶχε [κάσ]τρ[αφῇ φύλ]λα
ἐλεξεν, ἦν γὰρ οὐκ ἄπωθε τῶν δένδρων·
"οὐκ, ὦ τάλαιναι, παυσόμεσθα; μὴ λίην
85 γεν(ὠ)μεθ' ἐχθραί, μὴ λέγωμεν ἀλλήλας
ἄνολβ' ἀναι[δέως], ἀλλὰ ταυτο . . μ. νᾱ."
τὴν δ' ἄγρι[ο]ς φανείσα ταῦρος ἡ δάφνη
ἐβλεψε καὶ τὰδ' εἶπεν "ὦ κακὴ λώβη
ὡς δὴ μί' ἡμέων καὶ σὺ; μὴ με ποιῆσαι
90 εὐ(θη)κτον· ἡ γὰρ γειτονεῦσ' ἀποπνίγεις . .

Callimachi Iamborum vss. 211 sqq. in pap. Oxy. 1011; cf. supra ad fab. 431.

1-3 ἀκουε-θέσθαι = *Call. fr. 93a, ex Ammonio De Diff. Vocab., p. 8 (Valckenaer), unde suppl. Hunt || 3 suppl. Wilamowitz || post 7 desunt quindecim fere vss; hic fortasse inserendum Call. fr. 93b (Tryphon apud Spengel Rhet. Gr. III 206: παρά δὲ Καλλ. ἀστειζομένη ἡ ἐλαία φησὶν· ἐγὼ φαύλη | δένδρων ἀπάντων εἰμί [sic Hunt, πάντων τ. δ. εἰμί cod.]) || 15 suppl. Wil. || 16 sic Mair τοῖσιν φωνῇ von Arnim || 29 suppl. Hunt κή|εῖ|τάξ Wil. || 30 sic Wil. τὴνδ pap. || 32 ἀκ|υμε Crusius, Platt ἀκ|υθε Murray || τοκ|ων δάφνη Murray || 33-34 suppl. Mair οἱά τις θνήσκων Cr. ὡς ἀποπνέων Platt || 35 suppl. Hunt || 36 suppl. Murray, χύ|π' ἐμοί γε τῇ φαύλῃ τὰ| Cr., coll. fr. 93b, cf. supra || 37 in fine suppl. Diels καλῶς τῶνῃ|κασι von Arnim || 38-40 suppl. Hunt || 41 suppl. Mair τελέω δὲ Ellis τ. τε Pfeiffer || 44 ουγων pap., corr. Hunt || ηρ ουλυμκη pap., em. Housman, Diels ἡ 'ν 'Ολ. Hunt || 49-50 sic Mair || 51 ὕλην| πεύκην in marg. pap., fort. recte || 53 κήδικα|ζεν ἀρχαῖος Wil., Hunt recte dist. Diels (ἀρχαῖος pap.) || 61 πολλέω pap., em Hunt πολλάκις vel πολλαχῇ Wil. || 62 suppl. Ellis ε|τέμφυλον Diels || 63 κο|λυμβά|ς Ellis -|δ' Diels || ἐπα|ῦρε| Mair || 64 sq., 69 suppl. Hunt || 70 λ|όχευ|ς Platt καθέ|σει Wil. || vss. 71-77 ut parum integros omisi || 80 suppl. Mair η|ύχη|σεν Cr. || 82 sic Pfeiffer, coll. fab. 213 supra (=Halm 385) || 86 suppl. Platt || 89 post σὺ interrogative dist. Cr. || 90 εφ|τε|τε|τορ pap., em. Knox*

440

Δραπέτης

‘Ὁ τὸν δραπέτην ἰδὼν διὰ χρόνου καὶ διώκων, ὡς κατέφυγε φθάσας εἰς μυλῶνα, “ποῦ δ’ ἂν” ἔφη “σέ μᾶλλον εὐρεῖν ἐβουλήθηεν ἢ ἐνταῦθα;”

Plut. Coniug. Praec. 41 (144a)

441

Ἑορτὴ καὶ Ὑστεραία

Ἐφη [sc. Themistocles] τῇ ἑορτῇ τὴν ὑστεραίαν ἐρίσαι, λέγουσαν ὡς ἐκείνη μὲν ἀσχολιῶν τε μεστή καὶ κοπώδης ἐστίν, ἐν αὐτῇ δὲ πάντες ἀπολαύουσι τῶν παρεσκευασμένων σχολάζοντες· τὴν δ’ ἑορτὴν πρὸς ταῦτ’ εἰπεῖν “ἀληθῇ λέγεις, ἀλλ’ ἐμοῦ μὴ γενομένης σὺ οὐκ ἂν ἦσθα.”

Plut. Vita Themist. 18

442

Ἑρυθρημάτων γένεσις

Εἰ δ’ ἄγε σοι καὶ μῦθον ἐοικότα μυθολογήσω
αἴσχεσιν ὑμετέροις· ἡ πολὺ δὲ λάλων.

Ἄκριτον ἦν τὸ πάρουθε βροτῶν γένος, ὅς τε φέριστος
ὅς τε χερείωτερος, ὡς φάτις ὠγυγίη.

5 πολλοὶ μὲν δοκέσκον ἀνάρσιοι ὄντες ἄριστοι,
πολλοὶ δ’ αὖτ’ ἀγαθοὶ ἔμπαλιν ἀφραδέες.
κῦδος ἀτιμοτάτοισιν, ἀτιμὴ δὲ τ’ ἀρίστοις
ἔσπετο οὔτι δίκη τῶνδ’ ἐπαμειβομένων.
ἀλλ’ οὐ λῆθεν ἄνακτα Θεὸν κακίη μεδέουσα,

- 10 ὄψέ δ' ἀλαστήσας τοῖον ἔειπεν ἔπος·
 "οὐ θέμις ἔστ' ἀγαθοῖσιν ὁμὸν κλέος ἡδὲ κακοῖσιν
 ἔμμεναι· ὧδ' ἂν ἔοι πλειότερη κακίη.
 τοῖνεκα τοῖσιν ἐγὼ σημήϊον ἐσθλὸν ὀπάσσω,
 ὄφρ' εἰ γινώσκηθ' ὅς κακὸς ὅς τ' ἀγαθός."'
 15 ὥς εἰπὼν ἐρίθηγε παρήϊα τοῖς ἀγαθοῖσιν
 αἶμ' ὑπὸ δέρμα χέας αἰσχεος ὀρτυμένου·
 θηλυτέrais δὲ μάλιστα, ἐπεὶ καὶ εἶδος ἀραιαί
 καὶ κραδίην ἀπαλαί, πλεῖον ὑπεσκέδασε.
 τοῖς δὲ κακοῖσιν ἔπηξε καὶ ἄτροπον ἔνδον ἔθηκε·
 20 τοῦνεκεν οἷδ' ὀλίγον αἰσχεσι συμφέρεται.

Greg. Naz. Poem. Moral. apud Migne PG XXXVII, III p. 898. Ed. etiam Cr. Bab. p. 222 et Coraës nr. 386

443

Ἐρωδιὸς καὶ τρίορχος

Ἐρωδιὸς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
 τρίορχον εὐρὼν ἐσθίοντ' ἀφείλετο.

Semonidis fr. 9 (Bergk)

444

Υ

Ἔρως ἐν ἀνθρώποις

Ἄκουε δὴ τὸν μῦθον. ὅτε τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ζεὺς ἐγέννησε, τὰ μὲν ἄλλα πάντα εἶχον ὡς νῦν κεκόσμηται, Ἔρως δὲ οὐπω ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων ἐγκατψέριζετο, ἀλλ' ἔχων ἔτι τὸ πτερὸν ὁ θεὸς οὗτος μετάρσιον, οὐρανῷ τε ἐνωμίλει καὶ εἰς θεοὺς μόνους ἐτόξευε. δείσας δὲ μὴ αὐτῷ ἀφανισθῇ τῶν ποιημάτων τὸ κάλλιστον, Ἐρωτα πέμπει τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους ἐσόμενον φύλακα. ὁ δὲ ταύτην ἐκ Διὸς τὴν ἐπιτροπὴν λαβὼν, τὸ μὲν ἀπάσαις ψυχαῖς ἐγκατοικίξεσθαι, ἢ πᾶν ἐπ' ἴσης ἡθος νεοτελές τε καὶ βέβηλον ἔχειν τέμενος, οἶκ' ἐδοκίμαζεν· ἀλλὰ τὰς μὲν πολλὰς καὶ ἀγελαίους¹ ψυχὰς τοῖς πανδήμοις Ἐρωσι τοῖς τῶν Νυμφῶν παισὶ ποιμαίνειν ἀπένειμεν, αὐτὸς δὲ τὰς θείας καὶ οὐρανίας ψυχὰς εἰσψέκισατο, καὶ ταύτας ἀναβακχεύων ἐπὶ μανίαν ἐρωτικὴν μυρία ἀγαθὰ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος εἰργάσατο. ὅταν μὲν οὖν ἴδῃς τινα βραδύν τε τὴν φύσιν καὶ πρὸς φιλίαν δυσκίνητον, νόησον ὅτι τῶν Ἐρωτος ἐκείνου ξενίων οἶδαμῶς οὗτος ἡξίωται· ὅταν δὲ ὀξύν καὶ θερμὸν τὴν γνώμην καὶ φλογὸς οἰκὴν ἐπ' ἐρωτικὴν φιλίαν ἄττοντα, νόησον τοῦτον εἶναι ἐκείνου ξένον τοῦ Ἐρωτος.

Himerii Ecloga, 10.6 (apud Phot. Bib. Cod. 165) ed. F. Dübner

¹ αἱ ἀγελαῖαι ?

445

Ἡδονὴ καὶ Λύπη

Α

Ὡς ἄτοπον, ἔφη,¹ ὦ ἄνδρες, εἰσὶν τι εἶναι τοῦτο ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἡδὺν ὡς θαυμασίως πέφυκε πρὸς τὸ δοκοῦν ἐναντίον εἶναι, τὸ λυπηρόν, τὸ ἅμα μὲν αὐτῷ

μή 'θέλειν παραγίγνεσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, ἐὰν δέ τις διώκῃ τὸ ἕτερον καὶ λαμβάνῃ, σχεδόν τι ἀναγκάζεσθαι αἰεὶ λαμβάνειν καὶ τὸ ἕτερον, ὥσπερ ἐκ μιᾶς κορυφῆς ἡμμένω δύ' ὄντε. καὶ μοι δοκεῖ, ἔφη, εἰ ἐνενόησεν αὐτὰ Λῆσωπος, μῦθον ἂν συνθεῖναι ὥς ὁ θεὸς βουλόμενος αὐτὰ διαλλάξαι πολεμοῦντα, ἐπειδὴ οὐκ ἐδύνατο, συνῆψεν εἰς ταῦτόν αὐτοῖς τὰς κεφαλὰς, καὶ διὰ ταῦτα ᾧ ἂν τὸ ἕτερον παραγένηται ἐπακολουθεῖ ὕστερον καὶ τὸ ἕτερον. ὥσπερ οὖν καὶ αὐτῷ μοι ἔοικεν, κτλ.

Plat. Phaed. 60b ἡ ἔφη] sc. Σωκράτης

446

Κόκκυξ καὶ ὄρνιθες

Τῷ κόκκυγι φησιν Λῆσωπος ἐρωτῶντι τοὺς λεπτοὺς ὄρνιθας ὃ τι φεύγοιεν αὐτόν, εἰπεῖν ἐκείνους ὥς ἔσται ποτὲ ἱέραξ.

Plut. Vita Arati 30

447

Κορυδὸς θάπτων τὸν πατέρα

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Λῆσωπον πε-
πάτηκας,
ὅς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα
γενέσθαι,
προτέραν τῆς γῆς, κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αἰτῆς
ἀποθνήσκειν·
γῆν δ' οὐκ εἶναι, τὸν δὲ προκείσθαι πεμπταῖον· τὴν δ'
ἀποροῦσαν
ὑπ' ἀμηχανίας τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατο-
ρύξαι.

Aristoph. Aves 471 sqq.

448

Κύνες μουσικοί

Ἐλεγε δὲ καὶ περὶ τῶν κιθαρωδῶν τῶν παρ' ὑμῖν ἕτερον τοιοῦτόν τινα λόγον. τὰ γὰρ ζῶα ἐν τῇ συνοουσίᾳ τῇ πρὸς τὸν Ὀρφέα τὰ μὲν ἄλλα ἡδεσθαι μόνον καὶ ἐκπεπληχθαι, μιμεῖσθαι δὲ μηδὲν ἐπιχειρεῖν· τῶν κυνῶν δὲ ἐνίους, οἷα δὴ γένος ἀναιδὲς καὶ περίεργον, ἐπιθέσθαι τῇ μουσικῇ, καὶ μελετᾶν τότε εἴθους ἀπίοντας καθ' αὐτοὺς καὶ τὰ εἶδη μεταβαλόντας εἰς ἀνθρώπους διαφυλάττειν τὴν ἐπιμέλειαν. εἶναι δὲ τοῦτο αὐτὸ τὸ γένος τῶν κιθαρωδῶν· διὸ μὴ δύνασθαι παντάπασιν ἐκβῆναι τὴν αὐτῶν φύσιν, ἀλλὰ μικρὸν μὲν τι διασώζειν τῆς Ὀρφείως διδασκαλίας, τὸ πολὺ δ' αὐτοῖς ἐμμένειν κύνειον τοῦ μέλους. ταῦτα μὲν ἐκείνος ἔπαιζεν ὁ Φρύξ.

Dio Chryst. in orat. ad Alexandrinos (XXXII 66), ed. G. de Budé. Ἐλεγε] sc. ἄνθρωπος Φρύξ Λῆσωπον συγγενῆς, qui supra in c. 63 laudatus erat.

449

Κυνὸς οἰκία

... ὥσπερ ὁ Αἰσώπειος κύων, ὃν οὕτως [sc. Αἰσώπος] φησιν ἐν τῷ χειμῶνι συστρεφόμενον καὶ συσπειρώμενον διὰ τὸ ῥιγοῦν οἰκίαν ποιεῖν διανοεῖσθαι, θέρους δ' αὖ πάλιν ἐκτεταμένον καθεύδοντα φαίνεσθαι μέγαν ἐαυτῷ, καὶ μὴτ' ἀναγκαῖον ἡγεῖσθαι μήτε μικρὸν ἔργον οἰκίαν περιβαλέσθαι τοσαύτην.

Plut. Septem Sap. Conv. 14, 157b

450

Λέοντες καὶ λαγωοί

Λέγοιεν (γὰρ) ἂν ἴσως ἄπερ Ἀντισθένης ἔφη τοὺς λέοντας δημηγορούντων τῶν δασυπόδων καὶ τὸ ἴσον ἀξιούντων πάντας ἔχειν· (‘‘οἱ λόγοι ὑμῶν, ὦ δασύποδες, ὀνύχων τε καὶ ὀδόντων, οἷον ἡμεῖς ἔχομεν, δέονται.’’)

Aristot. Polit. III 13.2 (1284a). Leonum responsum sic dant Coraēs et Halim; suppl. nescio qui editorum, praeunte ut videtur Camerario in versione Latina, qui ad ea fort. spectabat quae Lysander apud Plutarchum (Apoth. Lacon. 229c) Megarensi cuidam liberius coram dicenti respondisse fertur: οἱ λόγοι σου, ὦ ξένη, πόλεως δέονται, vel Agesilaus, ib. 212e: οἱ λ. σου πολλῆς δυνάμεως δ.

451

Λύκος δορὰν οἶος περιβεβλημένος

Ὁ ἐπίσακτος κόσμος ἐπικίνδυνος τοῖς χρωμένοις ἐστίν.

Ἐδοξέ ποτε τῷ λύκῳ τὴν φύσιν τῷ σχήματι μεταλλάξασθαι, ὥς ἂν οὕτως ἀφθονίαν ἔξῃ τροφῆς, καὶ δορὰν οἶος περιβεβλημένος μετὰ τῆς ποιμνῆς ἐνέμετο, τὸν ποιμένα φενακίσας τῷ μηχανήματι. νυκτὸς δὲ γενομένης συναπεκλείσθη καὶ ὁ θῆρ παρὰ τοῦ ποιμένου τῇ μάνδρᾳ, καὶ φραγμὸς τῇ εἰσόδῳ περιετέθη καὶ ἀτεχνῶς ὁ περίβολος κατησφάλιστο· ὥς δὲ ὁ ποιμὴν ἠράσθη τροφῆς, μαχαίρᾳ τὸν λύκον ἀπέκτεινεν.

Οὕτως ἄρα ὁ τὸν ἐπίσακτον κόσμον ὑποκριθεὶς τῆς ζωῆς πολλάκις ἐστέρηται, καὶ τὴν σκηνὴν εὖρε παραιτίαν μεγάλου συμπτώματος.

Nicephorus Basilaca in Prog., ed. Walz Rhel. Gr. I 427

452

Λύκος καὶ ὄνος δικαζόμενοι

Λύκος, ὁδοῦ πάρεργον, ὄνῳ περιτυγχάνει τινί. ὥς οὖν ἐντὸς τῶν ἰδίων ἀρκύων ἀναμφιλέκτως ἐκείνον εἶχε, καὶ δεῖπνον ποιεῖν ἔμελλεν, ὥσπερ οὐκ ἀποχρῶσαν ἐαυτῷ τε τροφήν κακεῖνῳ συμφορὰν τοῦθ' ἡγούμενος, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν λόγων προστίθησι· καὶ κατειρωνευόμενος τοῦ ἀθλίου, ‘‘μὴ δέδιθι’’ φησι πρὸς αὐτόν, ‘‘οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἀδίκως διαάκειμαι ὥστε ἀκατάγνωστον σε περὶ τὸν σαυτοῦ βίον εὐρών τι τῶν ἀπευκταίων σε δρᾶσαι, ἀλλ' ἐν μέρει τὰ πραχθέντα ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ πλημμελήματα πρὸς ἀλλήλους ἐκάτερος ἐκκαλύψωμεν. κἂν μὲν χεῖρῳ τὰ ἐμὰ τῶν σῶν,

ἀπολύου ἤδη τοῦ ἐξ ἐμοῦ σοι ὑφορωμένου κινδύνου, καὶ πρὸς τὰς σὰς νομὰς ἀδεῶς μάλ' ἀπότρεχε· ἦν δ' ἐλεγχθῆς παρελάσας ταῖς ἀδικίαις ἐμέ, αὐτὸς σὺ κύριος τῆς ψήφου γίνου, εἰ μὴ δίκαιος εἴης δίκας ἐμοὶ δοῦναι τοιοῦτος ἀλούς." ταῦτ' εἰπὼν καὶ τὰ πλημμεληθέντα οἱ προσέθηκε· τὰ δ' ἦν ὅσων προβάτων καὶ αἰγῶν διασπαράγμοι, μυρίων ἐρίφων καὶ ἀρνῶν ἀρπαγαί, βοῶν πνιγμοναί, καὶ τέλος φυλάκων αὐτῶν δῆγματα, ἧ καὶ φόνοι τούτων τετελεσμένοι. ταῦτα καὶ τοιαῦθ' ἕτερα ὁ λύκος ἰφειμένως πως καὶ ὑποκεκορισμένως διεξιὼν, ὡς μὴ δοκεῖν εἶναι ταῦτ' ἀδικήματα, ὡς αὐτὸς ᾤετο, καὶ τὸν ὄνον τὰ οἰκεία λέγειν προὔτρεψατο. ἐκεῖνος δ' ἐπεὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξετάζων οὐδὲν ἦν εὐρίσκων ἄξιον καταγνώσεως, οὐδὲ γὰρ σύννοιδεν ἑαυτῷ τι τῶν ἀπειρημένων οὐδαμῶς δεδρακότι, τέλος ἀπορῶν, διέξεισί τι τοιοῦτον, ὡς δῆθεν πλημμέλημα. φορτίον γὰρ φησί ποτε τοῦ δεσπότης ἐπιφερόμενος καὶ βαδίζων — λάχανα δ' ἦν αὐτό— "μυίας ὑπογαργαλίσάσης με, μὴ ὑποφέρων, ἔκαμψα τὸν ἑμαυτοῦ τράχηλον ὅπως τοῖς μυκτῆρσι ταύτην ἀποφυσήσαιμι, οὕτως δὲ τυχὸν φύλλον ἐν τῶν λαχάνων ἐκείνων ἐκκρεμασθὲν καὶ τοῖς ἐμοῖς ὁδοῦσιν ἐμπαγὲν, διαμασησάμενος ἐκεῖνο κατέπιον· ἀλλ' εἰθὺς καὶ τούτου τὰς δίκας ἀπέτισα, ὑπὸ τοῦ δεσπότης παρομαρτοῦντος πολλὰς τῷ ῥοπάλῳ, ὅπερ κατεῖχεν ἐκεῖνος, κατὰ τοῦ νώτου σφοδρῶς βληθεὶς, ὡς καὶ πάλιν ἐξέμεσα παραχρῆμα αὐτό." οὕτω τέλος εἶχε τῷ ἀθλίῳ τὰ τῆς ἐξαγορεύσεως καὶ τὸν λόγον ὁ λύκος ὥσπερ ἄλλον ἄρνα τινὰ ἡρπακῶς, "τῆς ἀδικίας!" ἐβόα, "τοῦ ὑπερφυοῦς πλημμελήματος! εἴτ' ἐχώρει σε μέχρι νῦν ἡ γῆ, ἀλιτήριε, τοσοῦτον βδέλυγμα, τοσοῦτον ἄγος, τοσοῦτον μῖasma; βαβαὶ τῆς ἀγνωμοσύνης ἧς ἐπεδείξω πρὸς τὸν σὸν δεσπότην τὸν ἄθλιον, ὃς ἐπὶ τοῖς λαχάνοις οἷς ἐνίδρωσε σπείρων, συνεχῶς ἄρδων, ἀνακαθαίρων, ἐκτίλλων, ἄλλα ὅσα ἐπ' ἐκείνοις ἀνατλάς, ἐφ' οἷς μόνοις τὰς τῆς ζωαρκίας ἐλπίδας ἔτρεφεν, ἐξαίφνης τὸ ἐπ' αὐτοῖς κέρδος ἀπολώλεκεν ὑπὸ σοῦ· δηλοῦσι γὰρ αἱ ἐκείνου πληγαί, σφοδρῶς, ὡς ἔφης, καταφερόμεναί σου, τὴν τῆς ψυχῆς δεινὴν τρώσιν ἐκείνου ἣν ἐβλήθη καιρίαν, σοῦ καταφαγόντος τὰ λάχανα. ἀλλ' ὡς ἔοικεν οὐκ ἀποχρῶσαν ἡ Δίκη τὴν πληγὴν ἐκείνην εἰς πρᾶξιν κρίνασα, ἐποίησε πρὸς τὸ λείπον τῆς ποινῆς ἀποταμίευστον, ἐπεὶ καὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ δηλοῖ ἐναργέστατα μηδόλως διερευνωμένῳ μοι θηραθῆναι σε."

Ταῦτα ὁ λύκος εἰπὼν, διασπαράττων¹ τὸν ὄνον ἐπιπηδήσας καὶ δείπνον ποιεῖ τὸν δύστυχον· ὁ καὶ πρὸ τῆς ἐξαγορεύσεως ἔργον ἐκείνῳ, κἂν εἰ, προσποιούμεμενος δῆθεν δικαιοσύνην, ἑαυτὸν μὴ δοκεῖν ἀδίκως ἐκείνον φαγεῖν τάχα κατέστησε· ταῦτα ποιῶν τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀδικωτάτοις, οἱ τὰ τῶν πλησίον ἀρπάζοντες ἐπισεμνολογοῦσι τὴν πρᾶξιν, καὶ λόγοις ἀδικωτέροις δικαιοσύνην τὴν ἀδικίαν δοκεῖν ἀποδεικνύειν ἐπιχειροῦσιν.

Auctor ignotus in Pro gymnasmatibus apud Walzium, Rh. Gr. I 597, sqq.

¹ *πυμι διασπαράττει-δυστυχὴν?*

453

Λύκος καὶ ποιμένες

Λῆσωπος λόγον εἶπε τοιοῦτον· λύκος ἰδὼν ποιμένας ἐσθιόντας ἐν σκηνῇ πρόβατον, ἐγγὺς προσελθὼν "ἡλίκος ἂν ἦν" ἔφη "θόρυβος ὑμῖν, εἰ ἐγὼ τοῦτ' ἐποίουν."

Phil. Sept. Sap. Conv. 13, 156a

454

Μῦς καὶ ὄστρεον

Παμφάγος ἐρπηστής κατὰ δώματα, λιχνοβόρος μῦς,
 ὄστρεον ἀθρήσας χεῖλεσι πεπταμένον,
 πώγωνος διεροῖο νόθην ὠδάξατο σάρκα·
 αὐτίκα δ' ὀστρακόμενός ἐπλατάγησε δόμος,
 ἀρμόσθη δ' ὀδύναισιν· ὁ δ' ἐν κλείθροισιν ἀφύκτοις
 ληφθεὶς αὐτοφόνον τύμβον ἐπεσπάσατο.

Antiphilus in Anth. Pal. IX 86. Cf. La Fontaine, Fables VIII 9

455

Υ

Μῶμος καὶ Ἀφροδίτη

Ἀρχαῖον δέ μοι δοκεῖς περὶ Μῶμον καὶ Ἀφροδίτης λόγον ἀνανεοῦσθαι. φασὶ γὰρ ὡς ἡ μὲν καθήστο κεκοσμημένη, ὁ δὲ Μῶμος διερρήγνυτο οὐκ ἔχων ὅτι αἰτιάσεται· τελευτῶν δὲ αὐτῆς μὲν ἀπείχετο, τὴν δὲ βλαύτην ἔσκωψεν αὐτῆς· ὥστε ἄμφω συμβῆναι, μήτε δὴ τὴν Ἀφροδίτην ἀκοῦσαι κακῶς μήτε τὸν Μῶμον εἰπεῖν εὖ. καὶ σὺ τὴν σκηνὴν θαυμάζων τὰ παρασκήνια ἡτιάσω, καὶ τοὺς λόγους ἀφείς ἐτήρεις τὰ παραφθέγματα.

Aristides, Or. XXVIII 136 (ed. Keil II p. 184)

456

Υ

Μωρὸς καὶ κόσκινον

Τοσούτων δ' ἐστὶ ἀμαρτημάτων μεστή [sc. definitio], ὥστε μοι παρίσταται τὸ τοῦ μωροῦ, τοῦ πρὸς κόσκινον εἰπόντος οὐχ εὐρίσκειν ὃ τι βύσειεν ἢ μὴ βύσειεν αὐτοῦ.

Galenus, De Methodo Medendi I 9 (Kühn X 68). Coraës nr. 328

457

Υ

Νεανίσκος καὶ ἵππος μαινόμενος

Πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι ὃ φασὶ τίνα παθεῖν ἐφ' ἵππον ἀναβάντα μαινόμενον· ἀρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὁ δὲ οὐκέτι καταβῆναι τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καὶ τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν ποῖαν ἄπεισιν. ὁ δὲ εἶπεν “ὅπου ἂν τούτῳ δοκῇ,” δεικνὺς τὸν ἵππον.

Καὶ ὑμᾶς ἂν τις ἐρωτᾷ “ποῖ φέρεσθε;” τὰληθὲς ἐθέλοντες λέγειν ἐρεῖτε ἀπλῶς μὲν, ὅποιπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ, κατὰ μέρος δέ, ὅποιπερ ἂν τῇ ἡδονῇ δοκῇ, ποτὲ δέ, ὅπου τῇ δόξῃ, ποτὲ δὲ αὐτῇ, τῇ φιλοκερδίᾳ, κτλ.

Lucianus in Cynico, c. 18.

458

ὄνος καὶ διψάς

Δεῖ δὲ καὶ μῦθον τῷδε τῷ ζῳῳ [sc. διψάδι] ἐπᾶσαί με ὅνπερ οὖν ἀκούσας οἶδα, ὡς ἂν μὴ δοκοίην ἀμαθῶς ἔχειν αὐτοῦ. τὸν Προμηθεῖα κλέψαι τὸ πῦρ ἢ φήμη φησί, καὶ τὸν Δία ἀγανακτῆσαι ὁ μῦθος λέγει καὶ τοῖς καταμηνύσασιν τὴν κλοπὴν δοῦναι φάρμακον γήρως ἀμυντήριον. τοῦτο οὖν ἐπὶ ὄνῳ θεῖναι τοὺς λαβόντας πέπυσμαι. καὶ τὸν μὲν προΐεναι τὸ ἄχθος φέροντα, εἶναι δὲ ὥραν θέρειον, καὶ διψῶντα τὸν ὄνον ἐπὶ τινα κρήνην κατὰ τὴν τοῦ ποτοῦ χρεῖαν ἐλθεῖν. τὸν οὖν ὄφιν τὸν φυλάττοντα ἀναστέλλειν αὐτὸν καὶ ἀπελαύνειν, καὶ ἐκεῖνον στρεβλούμενον μισθόν οἱ τῆς φιλοτησίας δοῦναι ὅπερ οὖν ἔτυχε φέρων φάρμακον. οὐκοῦν ἀντίδοσις γίνεται, καὶ ὁ μὲν πίνει, ὁ δὲ τὸ γήρας ἀποδύεται, προσεπιλαβὼν, ὡς λόγος, τὸ τοῦ ὄνου δίψος.

Τί οὖν; ἐγὼ τοῦ μύθου ποιητῆς; ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποιμι, ἐπεὶ καὶ πρὸ ἐμοῦ Σοφοκλῆς ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς, καὶ Δεινόλοχος ὁ ἀνταγωνιστῆς Ἐπιχάρμου, καὶ Ἴβυκος ὁ Ῥηγῖνος, καὶ Ἀριστίας καὶ Ἀπολλοφάνης ποιηταὶ κωμωδίας ᾄδουσιν αὐτόν.

Aelian. N. A. VI 51, ed. Hercher

459

ὄνου παράκυψις

Κεραμεῖς τις ἔτρεφε πολλὰς ὄρνιθας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. ὄνος δὲ παριὼν, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὄνηλάτου, παρακίψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνεσώβησε τὰς ὄρνιθας· αἱ δὲ ἀναπτᾶσαι¹ καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψαν σκεύη. ὁ τοῖνον κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἤγε τὸν ὄνηλάτην. ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν ἀπαντῶντων² τίνος κρίνοιτο, ἔλεγε “παρακίψεως ὄνου.”

Zenob. V 39 (CPG I, p. 137); rem eisdem fere verbis narrat Suidas s. ὄνου παρακίψεως ¹ αἱ δὲ ἀναπτᾶσαι *cod. C om. libri meliores et Suidas, qui infra habet συνέτριψε* ² ἀπάντων *codd., corr. Valckenaer et Suida*

460

ὄνου σκιά

Λέγειν δὲ ποτε κωλυόμενος [sc. ὁ Δημοσθένης] ὑπ' Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ βραχὺ ἔφη βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. τῶν δὲ σιωπησάντων, “νεανίας” εἶπε “θέρους ὥρᾳ ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεος ὄνον Μέγαράδε· μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ ἡλίου, ἐκάτερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν· εἶργον δ' ἀλλήλους, ὁ μὲν μεμισθωκέναι τὸν ὄνον, οὐ τὴν σκιάν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν.” καὶ ταῦτ' εἰπὼν ἀπήει. τῶν δ' Ἀθηναίων ἐπισχόντων καὶ δεομένων πέρας ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ, “εἶθ' ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς” ἔφη “βούλεσθε ἀκούειν, λέγοντος δὲ ὑπὲρ σπουδαίων πραγμάτων οὐ βούλεσθε;”

Plut. Vit. X Oral. 848a

461

Ὅφθαλμοὶ καὶ στόμα

Ἄλλὰ μὴν τοιοῦτον πεπόνθατε οἷον Αἰσωπος ἔφη τοὺς ὀφθαλμοὺς παθεῖν, ἐπειδὴ ἑαυτοὺς μὲν ἐνόμιζον πλείστου εἶναι ἀξίους, τὸ στόμα δὲ ἐώρων ἀπολαῦν τῶν τε ἄλλων καὶ δὴ τοῦ μέλιτος ἡδίστου ὄντος. οὐκοῦν ἡγανάκτουν τε καὶ ἐμέμφοντο τῷ ἀνθρώπῳ. ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς ἐνῆκε τοῦ μέλιτος, οἱ δὲ ἐδάκνοντό τε καὶ ἐδάκρυνον καὶ δριμύ καὶ ἀηδὲς αὐτὸ ἡγοῦντο.

Μὴ οὖν καὶ ὑμεῖς ἐπιζητεῖτε γεύσασθαι τῶν ἐκ φιλοσοφίας λόγων, ὥσπερ ὀφθαλμοὶ μέλιτος· ἔπειτα οἶμαι καὶ δακνόμενοι δυσχερανεῖτε, καὶ φήσετε ἴσως οὐδαμῶς φιλοσοφίαν εἶναι τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ λοιδορίαν καὶ βλάβην.

Dio Chrysost. Or. XXXIII 16, ed. G. de Budé

462

Πένθος γέρας

Φασὶ τίνα τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων εἰσιόντα πρὸς Ἀρσινόην τὴν βασίλισσαν πενθοῦσαν τὸν υἱὸν τοιούτῳ χρήσασθαι λόγῳ, φάμενον ὅτι καθ' ὃν χρόνον ὁ Ζεὺς ἔνεμε τοῖς δαίμοσι τὰς τιμὰς, οὐκ ἔτυχε παρὸν τὸ Πένθος, ἥδη δὲ νενεμημένων ἦλθεν ὕστερον. τὸν οὖν Δία, ὡς ἡξίου καὶ αὐτῷ τιμὴν δοθῆναι, ἀποροῦντα διὰ τὸ ἤδη καταναλῶσθαι πάσας τοῖς ἄλλοις, ταύτην αὐτῷ δοῦναι τὴν ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι γιγνομένην, οἷον δάκρυα καὶ λύπας. ὥσπερ οὖν τοὺς ἄλλους δαίμονας, ὑφ' ὧν τιμῶνται, τούτους ἀγαπᾶν, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τὸ Πένθος. “ἐὰν μὲν οὖν αὐτὸ ἀτιμάσης, ὦ γύναι, οὐ προσελεύσεται σοι· ἐὰν δὲ τιμᾶται ὑπὸ σοῦ ἐπιμελῶς ταῖς δοθείσαις αὐτῷ τιμαῖς, λύπαις καὶ θρήνοις, ἀγαπήσει σε καὶ ἀεὶ τί σοι παρέσται τοιοῦτον ἐφ' ᾧ τιμηθήσεται συνεχῶς ὑπὸ σοῦ.”

Plut. Consol. ad Apoll. 19 (112 A). Φασὶ γάρ *Plut.*

463

Πίθηκοι ὀρχησται

Λέγεται δὲ καὶ βασιλεὺς τις Αἰγύπτιος πιθήκους ποτὲ πυρριχίζειν διδάξαι καὶ τὰ θηρία—μιμηλότατα δὲ ἐστὶ τῶν ἀνθρωπίνων—ἐκμαθεῖν τάχιστα καὶ ὀρχεῖσθαι, ἀλουργίδας ἀμπεχόμενα καὶ προσωπεῖα περικείμενα· καὶ μέχρι γε πολλοῦ εὐδοκιμεῖν τὴν θέαν, ἄχρι δὴ τις θεατὴς ἀστεῖος κάρυα ὑπὸ κόλπον ἔχων ἀφήκεν ἐς τὸ μέσον. οἱ δὲ πίθηκοι ἰδόντες καὶ ἐκλαθόμενοι τῆς ὀρχήσεως, τοῦθ' ὅπερ ἦσαν, πίθηκοι ἐγένοντο ἀντὶ πυρριχιστῶν, καὶ ξυνέτριβον τὰ προσωπεῖα καὶ τὴν ἐσθῆτα κατερρήγγον καὶ ἐμάχοντο περὶ τῆς ὀπίρας πρὸς ἀλλήλους· τὸ δὲ σύνταγμα τῆς πυρρίχης διελέλυτο καὶ κατεγελάτο ὑπὸ τοῦ θεάτρου.

Lucian. Piscat. 36

464

Πίθηκοι πόλιν οίκιζοντες

Οἱ πίθηκοι συνελθόντες ἐβουλευίνοντο περὶ τοῦ χρῆναι πόλιν οἰκίζειν, καὶ ἐπειδὴ ἔδοξεν αὐτοῖς, ἡμελλον ἄπτεσθαι τῇ ἔργου. γέρων οὖν πίθηκος ἐπέσχεεν αὐτούς. εἰπὼν ὅτι ῥᾶον ἀλώσσονται περιβόλων ἔντος ἀποληφθέντες.

Hermog. Progm. 1 (Spengel, Rhet. Gr. II p. 3)

465

Ποιμὴν καὶ μάγειρος

Ποιμὴν ἀνὴρ καὶ μάγειρος ἐβάδιζον ἄμφω κοινὴν ὁδόν. ἰδόντες δὲ ἐκ ποιμνης ἄρνα εὐτραφῆ πλανώμενον, ἀπολειφθέντα τῶν συννόμων, ὥσαντο ἐπ' αὐτὸν ἄμφω. ἦν ἄρα τότε ὁμόφωνα καὶ τὰ θηρία τοῖς ἀνθρώποις. ἐρωτᾷ ὁ ἀμνός, τίς ὡς ἐκάτερος ἐθέλει αὐτὸν μεταχειρίσασθαι καὶ ἄγειν. ὡς δὲ ἐπίθετο τὰληθῆ αὐτά, τὴν ἀμφοῖν τέχνην, φέρων ἑαυτὸν ἐπιτρέπει τῷ ποιμένι· “σὺ μὲν γὰρ δῆμιός τις εἶ καὶ μισαιφόνος τῆς ἀρνῶν ποιμνης, τούτῳ δὲ ἐξαρκέσει, ἂν καλῶς τὰ ἡμέτερα ἔλθῃ.”

Max. Tyr. Or. XIX, ed. Hobein, p. 235

466

Πόρος καὶ Πενία

“Ὅτε ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη ἡστιῶντο οἱ θεοί, οἳ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτηδος υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσαιτήσουσα οἶον δὴ εὐωχίας οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ ἦν περὶ τὰς θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος—οἶνος γὰρ οὐπω ἦν—εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρηνμένος ἠὔδεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατακλίνεται τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἅμα φύσει ἐραστὴς ὢν περὶ τὸ καλὸν καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. ἅτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας υἱὸς ὢν ὁ Ἔρως ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης αἰεὶ ἐστὶ, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλός τε καὶ καλός, οἶον οἱ πολλοὶ οἶονται, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετής αἰεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων, αἰεὶ ἐνδεία σύνοικος. κατὰ δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα ἐπίβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἀνδρείος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντονος, θηρευτὴς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπιθυμητὴς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου, δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής· καὶ οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει τε καὶ ζῇ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνήσκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκει διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ δὲ ποριζόμενον αἰεὶ ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἔρως ποτὲ οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὐτὸ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν.

Plat. Conv. 203b-e, ed. Burnet “Ὅτε γὰρ Plato

467

Σάτυρος καὶ πῦρ

Τοῦ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ὤφθη, βουλομένου φιληῖσαι καὶ περιβαλεῖν, ὁ Προμηθεὺς "τράγος" ἔφη "γένειον ἄρα πενήσεις σύ γε;" καὶ γὰρ κάει τὸν ἀψάμενον, ἀλλὰ φῶς παρέχει καὶ θερμότητα καὶ τέχνης ἀπάσης ὄργανόν ἐστι τοῖς χρῆσθαι μαθοῦσι.

Plut. De Capienda ex Inimicis Utilit. 2 (88e-f) Τοῦ δὲ σ. *Plut.*

468

Σελήνη καὶ μήτηρ

Ἐφη γὰρ [sc. Κλεοβουλίνη] τὴν Σελήνην δεῖσθαι τῆς ἐαυτῆς μητρὸς ὅπως αὐτῇ χιτώνιον ὑφήνη σύμμετρον· τὴν δ' εἰπεῖν "καὶ πῶς σύμμετρον ὑφήνω; νῦν μὲν γὰρ ὁρῶ σε πανσέληνον, αὐθις δὲ μηνοειδῇ, τότε δ' ἀμφίκυρτον."

Οὕτω δὴ, ὦ φίλε Χερσία, καὶ πρὸς ἄνθρωπον ἀνόητον καὶ φαῦλον οὐδέν ἐστι μέτρον οὐσίας· ἄλλοτε γὰρ ἄλλος ἐστὶ ταῖς χρεῖαις διὰ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς τύχας.

Plut. Sept. Sap. Conv. 14 (157a-b)

469

Ταῦρος ὑπὸ λέοντος ἀπατηθεὶς

Λέων ποτὲ ταῦρον ὁρᾷ· καὶ τροφῆς μὲν ἐρᾷ, τὰς δὲ τῶν κεράτων δειδίττεται προσβολάς.¹ καὶ τὸ φάρμακον εὐρών, οὐ θεραπεύει τὸ πάθος. νικᾷ μὲν αὐτὸν ὁ λιμός, καὶ τῷ ταύρῳ κελεύει συμπλέεσθαι, ἀλλ' ἐκφοβεῖ τῶν κεράτων τὸ μέγεθος. τέλος πείθεται τῷ λιμῷ, καὶ φιλίαν πλασάμενος εἰς ἀπάτην τὸν ταῦρον ὑπέρχεται. ὅπου γε² τὸ κακὸν πρόχειρον,³ καὶ τὸ ἀνδρείον πεφόβηται· κἂν ἴδῃ⁴ τὸ βίᾳ κρατεῖν οὐκ ἀκίνδυνον, τὸ λάθρα σοφίζεται. "ἐγὼ γοῦν" φησὶν "ἐπαινῶ σου τὸ καρτερόν, ὑπεράγαμαι τὸ κάλλος, ὅποῖος μὲν εἶ τὴν κεφαλὴν, ὅποῖος δὲ τὴν μορφήν, ὅσος δὲ τοὺς πόδας, ὅσος δὲ τὰς ὀπλὰς· ἀλλ' ὅσον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρεις τὸ ἄχθος! περίελε γοῦν οὕτω ματαίαν ἐπιπλοκήν, καὶ σοὶ καὶ κόσμος ἔσται τῆς κεφαλῆς, καὶ βάρους ἀπαλλαγὴ, καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή. τί δὲ καὶ δεῖ σοὶ κεράτων, εἰρήνης οὐσης πρὸς λέοντα;"⁵ πείθεται τούτοις ὁ ταῦρος, καὶ τὴν ἐκ τῶν ὀπλῶν ἰσχὺν ἀποβαλὼν τῷ λέοντι λοιπὸν εὐχείρωτος ἦν καὶ δεῖπνον ἀκίνδυνον.

Οὕτω τὸ πείθεσθαι τοῖς ἐχθροῖς μετὰ τῆς ἀπάτης φέρει καὶ κίνδυνον.

Nicéphorus Basil. apud Walz., Rhet. Gr. I 423 sq.

¹ προσβολάς *Allatius Var. Gr. Soph. et Rhet. (Romae 1641, pp. 125 sqq.)* προσβολάς (*cod. Par.*) *Walz* ² γὰρ *Allat. (teste Coraë)* ³ πρόδηλον *cod. Par.* ⁴ ἴδοι *Walz* *sine adnot.* ἴδῃ *Coraë, Halm* ⁵ λέοντος *Furia* -τας *Halm*

470

Τέττιγες

Λέγεται δ' ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι (sc. οἱ τέττιγες) ἄνθρωποι, τῶν πρὶν Μούσας γεγονέναι. γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης ᾧδης οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλά-

γησαν ὑφ' ἡδονῆς, ὥστε ῥδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον τελευτήσαντες αὐτοὺς· ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκεῖνο φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδέν τροφῆς δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εἰθὺς ῥδειν, ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθόν παρὰ Μούσας ἐπαγγέλλειν τίς τίνα αὐτῶν τιμῇ τῶν ἐνθάδε.

Plat. Phaedr. 259 b-c

471

Φθεῖρες καὶ γεωργός

Φθεῖρες γεωργὸν ἀροτριῶντα ὑπέδακνον· ὁ δὲ δις μὲν τὸ ἄροτρον μεθεῖς τὸν χιτωνίσκον ἐκάθηρεν. ὥς δ' αὖθις ἐδάκνετο, ἵνα μὴ πολλάκις ἀργοίῃ, τὸν χιτωνίσκον ἔκαυσεν.

Κάγώ τοῖς δις ἡττημένοις παραινῶ, τρίτου πυρὸς μὴ δεθῆναι.

Appian. Bell. Civ. I 101

ADDENDVM

'Αλώπηξ καὶ γηπόνος

- 'Εν ἀμπέλοις γέροντος ἀνδρὸς γηπόνου
κατοικίαν ἔπηξε κερδῶ τις πάλαι.
αὕτη κατεσθίουσα νυκτὸς τὰς ῥᾶγας,
τῆς ἡμέρας ἔμιμνεν ἐν κοίλῳ τόπῳ,
5 φόβῳ προσιζάνουσα καὶ κεκρυμμένη.
ἐλὼν δὲ ταύτην τοῖς λύγοις ὁ γηπόνος,
ἔτυπτεν, ἐσπάραττεν, ἐστρόβει θλίβων.
"ἀλλ' οὐ προσῆλθον εἰς λύμην τῶν βοτρυῶν"
ἔφασκεν ἡ δύστηνος, "ἀλλ' ἴν' αὐτόθι
10 ἅπαν ἀποτρέποιτο κνωδάλων γένος."
ὁ γοῦν γέρων ἔτυπτεν αὐτὴν ἀσκέτως,
ἕως νεκρὰν τέθεικε τὴν παναθλίαν.

E cod. Brancacciano apud F. Sbordone in Rivista Indo-Greco-Italica XVI (1932), p. 38

PARS SEXTA

FABVLARVM SYLLOGE QVAE SYNTIPAE
NOMINE INSCRIBITVR

FABVLARVM SYLLOGE QVAE SYNTIPAE NOMINE INSCRIBITVR

PRAEFATIO

Fabulas duas et sexaginta quae Syntipae nomine innotuerunt primus et solus edidit Christianus Fridericus Matthaei in libello qui prodiit Lipsiae a. 1781;¹ unde descriptae sunt apud Coraën hic illic² omnes praeter f. 54, quam consulto ille omisit, et apud Furiam septendecim,³ quarum invicem quattuordecim, addita una ex Coraë, sine ulla Syntipae ubi debebat facta mentione, rarae nantes, ut ita dicam, non bene apparent nec facile agnoscuntur in libro Halmiano.⁴

Duobus Matthaei usus est exemplaribus manu scriptis, quae ambo uno codice Mosquensi, olim nr. 285 et 298, hodie 436 continentur.⁵ Quorum exemplarium alterum, quod B vocamus (cod. 1 apud Matth.), legitur in foliis 232^v–246^v et scriptum esse potuit, me iudice, saeculo decimo quarto exeunte; alterum, quod est A apud nos (cod. 2, Matth.), incipit a folio 531 et dicitur esse saeculi decimi quinti. Paginarum codicis B simulacra habeo ad manum phototypica, sed A non vidi; eius ergo lectiones mihi colligendae erant ex editione Matthaeiana, ac maximam quidem partem ex silentio, quotiens ille aut lectiones codicis B a textu suo diversas notaverat, aut nulla facta adnotatione eadem typis mandaverat quae exhibet aut B aut M. Est sane ubi scripturam codicis A distincte notet editor, sed non ita saepe. Nihil igitur accuratius de codicis A proprietatibus affirmare possum; attamen confido quae infra de eius testimonio retulerim in re summa non longe a vero recedere. Sero animadvertit Matthaei praeter duo illa Mosquensia aliud exstare nostri libelli exemplar in codice Augustano Bibliothecae Regiae Monacensis, qui hodie numerum habet 525 (M); cuius

¹ *Syntipae Philosophi Persae Fabulae LXII Graece et Latine, ex duobus codicibus Mosquensibus primum edidit et animadversiones adiecit C. F. Matt., litterarum humaniorum in Univ. Caesarea Mosquensi professor publicus ordinarius. Accesserunt scholia inedita Porphyrii aliorumque ad Iliados Homeri Ω et notitia variorum codd. mss. Lipsiae 1781. 8vo pp. 148.*

² Vide indicem fab. Synt. in eius editione p. 478.

³ Hae sunt deinceps, pp. 135 sqq.: Synt. 4, 6, 11, 13, 14, 17, 19–21, 28, 30, 32, 38 45, 48–50.

⁴ Halmii f. 40 = Synt. 17, 43b = 14, 51 = 45, 53 = 48, 65b = 62, 131 = 20, 163 = 49, 164 = 21, 165 = 6, 191b = 32, 219 = 19, 230 = 38, 318 = 30, 380 = 4, 395 = 11.

⁵ Cf. supra p. 31, ubi hic codex in Vita Aesopi edenda designatur littera S. Descriptionem plenam invenias aut in catalogo quem confecit ipse Matthaei (Lipsiae 1805) sub codice 285, aut apud Vladimir in *Sistematicheskoe Opisanie Rukopisei Moskovskoi Sinodal'noi Bibl.* Mosquae 1894, cod. 436. Continet secundum Matth. 'varios libellos variis temporibus scriptos et deinde in unum volumen collectos'. Mosquam allatus est codex saec. xvii^{mo} e monasterio Athoo Iberorum. Cf. *Text Trad.* 202; *Studies* 185 sqq., ubi fusius egi de insigni librorum popularium catena quae communis est codd. intime cognatis S et M.

lectiones ille, quatenus ad has fabulas pertinent, tandem publici iuris fecit in libro quem inscripsit *Varia Graeca*, Mosquae 1811, pp. 276–280. Addit hunc codicem utroque Mosquensi “multo esse meliorem et praestantiorē, utpote saec. xiv in charta bombycina a viro docto et diligenti scriptum”.⁶ Haec Matthaei. De nexu et fide codicum M, A, et B, quorum maxima auctoritas, accuratius infra dicendum erit, nunc breviter de ceteris.

Accedit cod. Vind. phil. Gr. 166, saec xvi, lacunosus,⁷ (V), qui nihil aliud est, si quid video, nisi apographon codicis M. Nam ubique fere cum eo facit contra AB; et, sicubi discrepat ab eo, semper aut solus errat, aut unicam aliquam adfert nullius pretii vocem vel locutionem, quales solent plerique ad arbitrium suum inducere nonnumquam librarii, utique in talibus libris—velut *εἰσελθοῦσα* V pro *εἰσελήλυθεν* MAB in f. 5, *ἀφαρπάσαι* pro *ἀρπάσαι* (MAB) 9, *οὖν* pro *καί* (MAB) 16, *φέρεσθαι* pro *ἐπιφέρεσθαι* (MAB) 55, etc.⁸—

⁶ Cf. *Text Trad.* 200; *Studies* 185 sqq. et Tab. V; Ign. Hardt, *Catalogus Codd. MSS. Bibl. Reg. Bavaricae*, V 299 sub cod. 525: “Bombycinus, in assere, corio albo textus et aere clausus, in 4to . . . caractere minutissimo et nitidissimo, in foliis 176, atramento pallido, oris laceris, saec. xiv, signatus p. 75 n. 2, pessime conservatus” . . . ib. p. 315: “In folio I asseri annexo haec leguntur: ‘Ἡ ἀγία τριάς βοήθει μοι τῷ σῶ δούλῳ, βροτῶν ἀπάντων οἰκτίστῳ πρωτοταβελλαρίῳ καὶ χαρτοφύλακι τῆς τραπέζουντιων ἀγιωτάτης μπρόλεως, καὶ ταῦτα γράφοντι σὺν τῇδε τῇ δέλτῳ ἀνδρέα βυζαντίει [I. -φ] τῷ λιβαδηνῷ, καὶ οἱ ἐντυγχάνοντες εὐχεσθε ἂν μοι σωτηρίας τυχεῖν αἰδίου.’” Exaravit ergo hunc librum Andreas Libadenus Trapezuntius, qui floruit ad medium saec. xiv^{um}. De eo vide Krumbacher *Byz. Lit.*² 422. Fugit Hardtium, nempe quod foliorum ordo nonnumquam male turbatus est, inesse porro huic codici (f. 51–66) celeberrimam illam de Syntipa et septem sapientibus historiam, cui titulus alibi ferme est *Βιβλος Συντίπα τοῦ Φιλοσόφου*, mutilam quidem in initio, sed tamen eo maioris pretii, quod textum praebeat huius libri velut primarium, multo sane illa vulgari eiusdem retractatione quam edidit Boissonade meliorem, et eundem, ecce, quem habemus in codice Mosquensi. Textum Monacensem repperit aliquando et in lucem protraxit A. Eberhard (*Fab. Rom. Gr. Conscri.*, 1872, pp. 136–136). Integram eandem recensionem pristinam ediderunt V. Jernstedt et P. Nikitin, nisi codicibus Mosq., Mon., et Vaticano 335, sub titulo *Mich. Andreopuli Liber Syntipae*, Petropoli 1912 (= *Mémoires de l'Académie Impériale des Sciences. VIIIe Série. Classe hist.-philol. Vol. XI no. 1*). Huius libri prooemium, quod unus servavit cod. Mosq., tale est ex parte (vide Jernstedt-Nikitin, vel Eberh.):

Τοῦ μυθογράφου Συντίπα κατὰ Σύρους,
μᾶλλον δὲ Περσῶν τοὺς σοφοὺς λογογράφους
αὕτη πέφυκεν ἣν βλέπεις δέλτος, φίλε.
ἣν καὶ συρικοῖς τοῖς λόγοις γεγραμμένην
εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὸς ἐλλάδα φράσιν
μετήγαγόν τε καὶ γέγραφα τὴν βίβλον,
τῶν γραμματικῶν ἑσχατὸς γε τυγχάνων
Ἀνδρεόπῳλος Μιχαήλ, Χριστοῦ λάτρης,
ἔργον τεθεικῶς προστεταγμένον τόδε
παρὰ Γαβριὴλ τοῦ μεγιστάνων κλέους
δοῦκὸς σεβαστοῦ πόλεως μελωνύμου [Melitene] . . .

⁷ Desunt fabulae 3, 6, 7 et epimythia f. 5, 40, 41. Fabulae continentur foliis 152–166.

⁸ Similiter *πιεῖν ὕδωρ* pro *ὑδ.* π. 10. 1; *ἀποδράσαιμι* pro *διαδρ.* 12; *καί* pro *οἱ* 27; *ἀπαγαγών* ininus feliciter pro *ἀπάγων* 52.1; *ἀπάρας* pro *ἐξάρας* 51. Solus ac falso scribit librarius *ἀριθμοῦμενος* in 4, *κακίας* pro *κακῶς* in 9, *τέλος* pro *ἔλος* 15, et alia quaedam eiusdem farinae non multa. Textum semel libere refinxit in f. 55 (*καθόσον-περιείχετο*), ubi quae mutat corrumpit.

aut, quod fit saepius, correctiones scripturae codicis M adhibet tam leves tamque faciles inventu atque perspicuas, ut dubitare non possis quin eas omnes de suo invenerit ipse librarius, etiam illas perpauca quas pariter exhibent A et B, scilicet: *κρείττων* recte VB (et A?) pro *κρείττον* falso M in f. 8 ad finem; *πίθηκε* recte VAB pro *άλώπεκε* aperte falso in M (ubi hanc vocem lineola obducta del. eadem manus sine corr.) in f. 14; *παρά* recte VAB pro *περί* aperte falso M in f. 24; *ἐπαχθής* recte VA, *-eis* perperam M, *παχθής* peius B in f. 47; *προσγενήσεται* recte VAB, *προσγένοιτο* difficilior M in f. 62.⁹

Quid haec cum memoria codicum? Nihil, ut opinor; non magis quam tales minutiae quae sunt *διαμάχεσθαι* falso VB pro *-εσθε* MA in 22, *ἐλευθερώσης* VB pro *-εις* MA in 26, *ἄρης* VB pro *ἄρεις* M in 45. Qui scripsit codicem V raro peccat in rebus orthographicis, sed cum peccat, haudquaquam mirari debemus sicubi casu concurrat cum B, cuius scriptura passim eiusmodi vitiis abundat. At errorem, en incohatum, exhibet librarius in initio fabulae 51, ubi primo lectionem codicum AB *γαλαῖς καὶ μυσί ποτε* scribere voluisse videtur, deinde deletis litteris *καὶ πο* (sic), scripta relinquit *γ. ποτὲ καὶ μ.* = M. Neque id quidem quicquam habet significationis; namque verborum ordo *γ. ποτὲ καὶ μ.* (M) satis erat inopinatus, contra ordo *γ. καὶ μ.* adeo solitus ac naturalis ut paene difficile esset ita non scribere. Accedit quod eiusdem fasciae errorem fecit idem scriba in epimythio f. 60, ubi etiam certius apparet eum scripturae suae nullum praeter se ipsum habuisse auctorem: scribit enim *οὗτος δηλοῖ*¹⁰ *ὁ λόγος παριστᾷ* pro *οὗτος ὁ λ. π.* (MAB). Quibus rebus perpensis satis mihi probabile videtur descriptum esse codicem V e codice M.

Codicem Athoum 1025, saec. xv, mihi ut inspicerem non contigit. Quae pauca de eo referre possum pendent e descriptione brevissima quam dedit Lambros in catalogo suo¹¹ I p. 90: φ. 58a. “*Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, ἐκ τῶν παραδειγματικῶν αὐτοῦ λόγων.*” *Ἀρχεται.* “*Ὀνος ἀκούσας φωνῆς τέττιγος ἠδέως αὐτῇ ἐπετέρπετο.*” Τέλ. “*ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κυνῶν ἔσομαι δακνόμενος. Ὡς εἰ καὶ τὸν σκαιὸν ἄνθρωπον . . .* [intercedunt folia 75a–76b!] *τιμήσειέ τις καὶ δεξιώσαιο . . .*” Desinit igitur libellus in fabula 56, eaque manca, neque satis constat utrum omnes habeat turbato vel ignoto ordine fabulas, necne. Ex variis eius lectionibus, quas habemus duas, patet textum magis esse cum M cognatum quam cum AB: *φωνῆς—ἐπετέρπετο* MVA et Athous,

⁹ Eodem corrigendi studio scribit V in f. 15 *ἐπιστάντες θηρευταὶ* pro *ἐπίστανται θ.* καὶ MAB; 16, *ἐγένετο* pro *ἐγίνετο* MAB; 18, *κατατετόλμηκε* pro *κατετόλμηκε* MAB; 24. 2 *κατεβίβρωσκε* pro *καταβέβρωσκε* M, *καταβέβρωκε* AB (quo correctae est scriptura cod. M, non script. codd. AB); 37.1 *λέων τις γεράσας* pro *λ. γ. τις* MAB; 61 ad fin. *διελέγχει* pro *δηλοῖ διελέγχων* M, *ἐλέγχει* AB. In f. 38, M falso, sed consulto, bis ponit nomen generis fem. *λύκαινα* contra AB (*λύκον*) et libros Syriacos (masc. *diba*); sed imprudenter idem M admittit participium *στραφεῖς*, quod V, contra omnem codd. memoriam correxit in *-εῖσα*.

¹⁰ Sic (i.e. *οὗτος δ.*) incipit epimythium alibi in M octiens ac quadragens.

¹¹ Spyridon P. Lambros, *Catalogue of the Greek MSS on Mount Athos*, Cambridge 1895 (græce).

φωνήν—ἐξετέρπετο B; τῇ πόλει ταύτῃ MV et Athous, τῇδε τῇ πόλει AB. Ceterum imperfectam hic esse fabularum Syntipearum seriem, et e fontibus recentioribus depromptam, eo facilius crediderim, quod insunt in eodem codice, praeter alia excerpta satis brevia, etiam fabulae Aesopeae per-paucae numero e recensione Planudea haustae, neque haec quidem in unum locum coactae, sed trifariam dispersae in folia 46a–48b, 56a–57b, 76b.¹²

Iam ad eos codices revertor quibus solis nitamur necesse est, sc. MAB. Atque hoc quidem in primis tenendum, duplicem esse eorum memoriam et alia via M, alia AB ab archetypo communi esse deductos. Etenim eis discrepantibus veram lectionem invenies modo hic modo illic, paulo saepius fortasse in AB quam in M, numquam fere in singulis A aut B sine M. Codices autem A et B tam multa secum communia habent, quae distent ab M, ut dubitari nequeat quin ambo originem duxerint ab eodem exemplari. Quotiens vero inter se dissident A et B, saepissime cum M consistit A, perraro B; unde iure statuere possis multa vel errasse vel novasse scribam codicis B, perpauca A—id quod ex ipsis lectionibus perspectis satis lucide apparet.¹³ Sed quo facilius cernas quae sit horum codicum inter se diversitas simul et nexus, accipe sis pauca exempla, ex quibus discere licet totam rationem:

Fab. 15, ἐπίστανται falso pro ἐφ-MAB; 18, κατετόλμηκε perperam MAB.

Fab. 3 in epim., οὗτος recte M, ut solet (vide infra), ὁ μῦθος AB; 5, ἐκβιβρώσκειν recte M, καταβ- AB; 9, τῷ δυνατωτέρῳ ἑαυτοῦ recte M, τῷ δυνατῷ (-το B) ἑαυτὸν (-ων B) AB.

Fab. 11, θρηνοῦντες recte AB, om. M; 19 in epim., πρὸς—ἐκπίπτωσι recte AB, πρὸς—ἐκπ. μὴ ἐπαινεῖν χρή M; 38, λύκον recte AB, λύκαιναν M.

Fab. 8 in epim., τῆς ἀλογίας καὶ προπετείας M, τῆς ἀλογίστου σπουδῆς καὶ ταχυτήτος AB: utrum rectius sit vix sciri potest, malim AB.

Fab. 1, φωνήν—ἐξετέρπετο B, φωνῆς—ἐπετέρπετο AM; 2, καὶ—ἔφη necessario AM, om. B; 4, κατηγιώντο AM, κατεμέμφοντο B; ib. ὠφελουμένους recte AM, ὑφελμένους B; 7, τόπῳ ἐνὶ ἐν παραβύστῳ ἀπεκρύβη AM, τ. τινι παραβύστῳ ἐναπεκρύβη B, per corr.

Fab. 13, καταφρονοῦντες MB, περιφρονοῦντες A; 15, ἐνεκαυχώμην MB, ἐκαυχώμην Matth. (= A?); 50, ἔφη MB, εἶπε A.

Hactenus de codicum condicione. Quod ad munus editoris attinet, haud pauci sunt loci ubi discrepantibus inter se M et AB, et scripturas varias exhibentibus utrimque satis rei grammaticae consentaneas, aliaque ex parte

¹² Dixi quondam (*Studies* 72), id quod dixisse paenitet, inesse in codice Marciano X 9, saec. xvi, quem raptim olim meis oculis percucurreram, fabulas aliquot Syntipeas; sed res me fefellit. Namque unam tantum habet hic codex, sc. Synt. 10, eamque in paraphrasi. Quae insequuntur fabulae quinque (fol. 125^v–126^v) sunt partim ex Aphthonio, partim e recensione Augustana (I) depromptae, omnes male foedatae.

¹³ Fieri potuit etiam—quod tamen dubito—ut plura intercederent exemplaria inter B et communem fontem quam inter eundem et A, sed non magni refert.

aeque probabiles, incertus manet ob id ipsum lectionum delectus et sine ratione habendus. Sane deest plerumque quo nixus alteri alterum testem anteponas. Attamen praesto sunt nobis interdum duo indicia antea non usurpata, quibus freti nonnumquam pro certo, alias non sine quadam recti specie inter vera ac falsa diiudicare possimus. Ante omnia tenendum est has fabulas graece versas esse e textu Syriaco, cuius varia exstant hodie exemplaria partim inedita; deinde veri simillimum esse eundem interpretem has quoque fabulas vertisse qui narrationem de Syntipa et de septem sapientibus ad finem saeculi xi e lingua Syriaca in Graecam translulerit, Michaellem Andreopulum dico. Quae cum ita sint, eam semper lectionem praetulimus atque in textum recepimus, quaecumque aut plane propius accedat ad sensum vel etiam ad formam scripturae Syriacae, aut cum aliqua ex eis proprietatibus scribendi congruat, quas exhibet ipse Andreopulus in narratione de septem sapientibus reddenda.

Quae ratio quemadmodum adhiberi possit, paucis exemplis illustrabo: Formulam *οὗτος δηλοῖ* in epimythiorum initiis, contra omnem scriptorum Graecorum consuetudinem, octies et quadragies ponit librarius codicis M, id quod optime atque conspicue quadrat in formulas Syriacas *hade malpa* (hoc docet), *maud'a den hade* (hoc autem indicat), *hade luqbal* (hoc est adversus vel ad) etc., in quibus ne semel quidem legitur 'fabula' (*mathla*), vel par vox, sed semper 'hoc' tantum vel (perraro) 'sic'; reiciendae sunt igitur his locis lectiones codicum AB, *ὁ μῦθος (λόγος) δηλοῖ* et similia. Fab. 11, *θρηνοῦντες* recte AB, adstipulantibus libris Syriacis; *om.* MV. Fab. 38, *λύκαινα* MV, *λύκος* AB = Syr. *diba* (masc.); ergo scribendum *λύκος* cum AB.

Fab. 8, *τοῦ ζῆν ἀπερρήγνυτο* (*ἀπορρήγνυται* B) AB, *τοῦ ζ. ἀπεστέρητο* MV; idcirco recipienda est lectio cod. A, quod apud Andreopulum cum *τῆς ζωῆς* quinquies iungitur aliqua forma verbi *ἀπορρήγνυμι*, nusquam verbum *ἀποστερέω*.¹⁴ Cf. Synt. fab. 58. Fab. 54, *φαλλός* MV; *ἰθίφαλλος* AB, quod quater usurpat Andr. p. 64, nusquam *φαλλός*. Fab. 6, *ποῦ σου ἡ προλαβεῦσα ισχύς* MAB. De voce *προλαβεῦσα*, cuius vim omnino neque ipse intellexit neque Schneiderus, quem citat, multus est Halm in praefatione sua pp. viii sq., qui scribendum putat *προσβαλοῦσα*. Sed frustra. Namque hoc loco reddenda erant ea quae legimus in libris Syriacis: *ubi est vis ista, quae tibi paulo fuit ante*; et participium *προλαβών*, — *οὔσα*, eodem sensu, sc. *prior* vel *antecedens*, ter legitur apud Andreopulum (pp. 74, 103); cf. *προλαβόντως* in f. 18.

Sed in variis lectionibus disceptandis deesse plerumque fateor huiusmodi indicia. Ad Andreopuli consuetudinem dicendi, quatenus ea nobis in singulis definiri potest (vide infra), saepius admodum conformantur lectiones

¹⁴ Ut M hoc loco, sic etiam ille qui textum primarium Andreopuli retractavit apud Jernstedt p. 19.25 *τῆς ζωῆς ἀπορρήξει* mutavit in *τ. ζ. ἀποστερήσει*. Idem aliis locis alia verba pro *ἀπορ.* substituit, semel retinuit.

familiae AB quam quas praebet M contrariarum. Quae res, si mihi iam eo tempore comperta esset, cum primum vel iterum vel tertium has fabulas retractarem, non M in lectionibus perquam dubiis altera alteri praeferendis quasi ducem essem secutus, id quod feci, sed, rationis causa dumtaxat, AB.¹⁶ Verum quidquid peccavi plenam utique dedi scripturam, meris vitiis exceptis, tam codicum AB quam codicis M, si non in ipso contextu, at certe in adnotatione; quod superest, non multum interesse mihi videtur. Denique monitum velim lectorem titulos fabularum nullos legi in codicibus manu scriptis; quos dedi ficti sunt omnes aut a me aut ab aliis.

Lectiones codicum Syriacorum latine redditae sat multis locis adpono, eo consilio, ut manifestum sit accurate legentibus quo modo e textu Syriaco pendere videatur Graecus interpres;¹⁶ quibusnam rebus Syrus ille falso nomine Iosipos plane propius accedat ad fabulas Graecas antiquiores recensione I et IV, unde suae ipsius manaverunt fabulae, quam Syntipas noster aliis locis soli Syro, hic sibi solus adstipulans;¹⁷ quae, quatenus et quemadmodum aliquando, sive in rebus ipsis, sive in verborum copia augenda succunda involvenda, novare videatur ille Syntipas-Andreopulus, grammaticorum se teste ἔσχατος γε τυγχάνων;¹⁸ denique quae lateant in libris Syriacis tam ineditis quam editis, quae respondeant tum locis quibusdam Syntipae obscuris vel aliqua de re insignibus,¹⁹ tum etiam singulis ceteroquin ignotae originis fabulis, quae sunt 4, 48, et, pro origine Syriaca, 18, 31, 33, 37, 49. Etsi non multum inter se differunt codices Syriaci, tamen nullus ex eis qui exstant hodie, quippe qui exarati sint omnes annis amplius quadringentis postea quam graece scripsit Syntipas personatus, talis examussum aut est aut esse potuit—qua crescunt incuria plerumque vel licentia id genus libri—qualis is fuit, sive fabularum spectas delectum

¹⁶ In historia de septem sapientibus eadem fere, ut videtur, inter codices M et Mosquensem (AB) intercedit ratio quae in nostris fabulis; Jernstedt et Nikitin (cf. supra adn. 6) p. iii: "Quorum trium codicum scripturis vel leviter perlustratis facile quivis videbit in duas classes eos ita discedere, ut alteram A [i.e. Mosq. 436] et B [Wat. 335] efficiant, alteram C [Mon. 525, noster M]. Quarum illam huic praeferendam duximus. Nam in C est ubi interpolatoris manum deprehendere liceat, cum ansa interpolationis ex A et B codicum scriptura pateat . . . Neque tamen negamus codicem C aliquot locis scripturas veras vel earum vestigia solum servasse atque in primis utilem esse ad prioris classis codicum, qui etiam ipsi plurimis inquinati sunt vitiis, dissensiones disceptandas . . . sicubi A et B inter se dissentiant, is codex, qui lectionem aut manifesto veram aut verae propiorem praebet, semper fere codicem C habet sibi adstipulantem."

¹⁶ Vide, praeter ea quae supra de epimythiorum formulis exposui, adn. ad f. 3 (*templum Apollonis* soli Synt. et Syr.); 28 (κόραξ et *corvus* nusquam alibi); 46 (ἐν τινι σπηλαίῳ κτλ. et ὁ δὲ λύκος-ἐπίνοια, cf. supra f. 202); 52 (χοῖρον); 58 (στρουθός); 61 (λύκοι Synt. et Syr., κύνες alibi; cf. supra f. 135); alia multa.

¹⁷ Vide adn. ad f. 3, 5, 18, 28, 32, 34, 39, 40, 52 (*dixit ei leo* etc., cf. f. 347), 53.

¹⁸ Vide adn. ad f. 1, 5, 6 (θηρευτής), 11, 21, 23, 24, 28, 31, 34, 35, 37, 39, 40, 48, ad init., 52, 53, 56, 58, 61. Andreopuli verba legas supra adn. 6.

¹⁹ Adn. ad f. 5, 6, 11, 13, 14, 16, 18, 20, 23, 28 (*fluxus* SB, cf. rec. I supra f. 133; velim consideres verba καὶ γὰρ—κατεβρώθη, quae desunt libris Syr. et ad vocem *corvum* supra in Syr., fortasse falso positam, spectare videntur), 34, 38, 41, 48, 50, 51, 55, 59.

sive ordinem sive scripturam, quo usus est paulo ante annum 1100 Graecus interpres. Id igitur nolim mireris, quod in quattuor fabulis, errantibus libris Syriacis, verum servat solus Syntipas, praesertim cum facile appareat uno quoque loco quaenam quomodo oriri potuerit in contextu corruptela.²⁰ De Graecis fontibus, unde haustae sunt fabulae eius libri Syriaci, e quo pendet noster Syntipas, ad tempus quam pote brevissime dixisse satis habeo, accuratius posthac de singulis in commentario, quem molior, rationem habiturus. Fabulae Syriacae quae respondent numeris apud Syntipam 1, 3, 5, 8, 14, 18, 22, 24, 27 (?), 32, 33 (?), 34–37, 39, 40, 42, 44, 46, 51, 53, 56–58, 60, 61 originem suam ducunt a recensione prima, quam integram in nostro corpore edidimus;²¹ fabulae 7, 12, 15–17, 20, 26, 28, 29, 43, 45, 47, 49 (?), 50, 52 aut e Babrio ipso manaverunt aut, quod plerumque veri similis, interdum paene certum videtur, ex una alterave ex eius paraphrasibus, quarum non omnes hodie supersunt; fabulae 9, 23, 55, 59 non satis constat utrum ad Babrium referendae sint an ad recensionem I; fabula 31 fortasse ex Aphthonio, 62 e Vita Aesopi (supra f. 387), ceterae originis incertae.

Fabulae Syntipeae quin sint e textu Syriaco translatae fortasse nemo posthac dubitabit qui attente ea perspexerit indicia quae iam supra notavi. Quae res cum ita se habeat, nihil iam restat causae cur in dubio haereas de Andreopulo interprete. Nam in archetypo codicum M et AB (Mosq. 436), ultra quem librum ne ipse quidem Andreopulus investigari potest, neque historia de Syntipa graece conscripta, legebantur hae fabulae statim ante historiam illam de Syntipa celeberrimam, quam graece verterat e lingua Syriaca se teste Andreopulus; atque si hae fabulae, id quod veri simillimum videtur, ut in Graecis codicibus sic etiam in exemplari Syriaco quo usus est Graecus interpres, iuxta historiam illam de Syntipa philosopho iam scriptae steterunt,²² quaeso, quisnam potius eas vertisse putandus est nisi

²⁰ Vide quae adnotavi ad fabulas 20, 35, 48. In f. 51 non tam in ipsis verbis erratum est quam in subiecto enuntiati male subaudiendo.

²¹ Vide quam infra adieci tabulam.

²² Liber Syntipae philosophi syriace exstat solum, quoad scio, in cod. Berolinensi Petermanni nr. 24 (saec. xv vel xvi), unde editus est ab Fr. Baethgen, *Sindban, Syrisch und Deutsch*, Lipsiae 1879, apud J. C. Heinrich. Qui codex continet, inter alia quaedam theologica, haec scripta nobis notatu dignissima: Folia 16^b–57^b, *Fabulae quas narravit Iosipos vir sapiens regi Nebuchadnezar*. Hae sunt K apud nos, de quo vide infra. Inter has fabulas, quae arabice scriptae sunt litteris Syriacis, in medio legimus fabulas Syriacas decem, quas duabus exceptis edidit A. Roediger in *Chrestomathia Syriaca*,² pp. 88–91; quarum invicem quattuor, nr. 4, 5, 6, 8 apud Roediger, ex eadem recensione Syriaca, sc. Iosipi, haustae sunt atque fabulae Syntipeae. Fabulae recensionis Arabicae, quam K vocamus, recentiores sunt Syriacis et partim ex eisdem (unde nomen Iosipi) petitaе, partim ex aliis translationibus Syriacis hodie, ut videtur, deperditis. Fol. 58^a–59^b *Sermo ad Animam*. Fol. 60^a usque ad finem, *Liber Syntipae Philosophi*. Quorsum haec? Ut in codicum Graecorum archetypo, sic etiam in unico qui exstat *Libri Syntipae* codice Syriaco, antecedunt illum librum, brevissimo sane intervallo, fabulae, etsi non ipsae Syntipearum sub nomine Iosipi prototypae, at certe fabulae quae partim ex eisdem derivatae sunt et idem servant scriptoris nomen Iosipi.

idem Andreopulus? Neque aliter iudicares, opinor, etiam si compertum haberemus eas ex alio nescio quo libro Syriaco esse petitas. Nomen Syntipas haud dubium est quin falso sit his fabulis praemissum in loco Iosipi, quo nomine eae passim apud Syros circumferebantur. Id autem quomodo factum sit, non aliter explicare possum nisi statum defuisse in exemplari Syriaco primam huius libelli paginam, qua legeretur in titulo nomen Iosipi; deinde interpretem idcirco has fabulas Syntipae potissimum adscripsisse, scilicet per coniecturam, quia illum pro philosopho simul et fabulatore (*μυθογράφος*, cf. supra adn. 6) haberet, et proxime sequi videret libellum cum Syntipae nomine insignem, tum etiam *παράδειγματικὸν λόγον* refertum.²² Neque desunt indicia quaedam per se pollentia, quibus solus fretus merito concludas, re vera defuisse in codice Syriaco, quo uteretur Graecus interpres, primam illam fabularum paginam. Namque incipit Syntipas ab ea fabula quae legitur tertia in libris Syriacis plerisque (ae. Berol. Sachau nr. 72 = A apud Hochfeld, SB, SC, SG), secunda autem in SS, quinta in SD ubi, ut in SS, turbatus est fabularum ordo. Hi omnes titulum exhibent *Μαθήματα Ἰωσήφ (Sophos SS)*. Sed deest hic titulus in codice Berol. Sachau nr. 336 (= B apud Hoch.), qui inscriptus est inepte *Porro scribimus fabulas aliquot de cuiusque generis animalibus*; et ecce idem codex solus inter omnes Syriacos ab eadem fabula incipit qua Syntipas, solus etiam priores duas fabulas, sicut Syntipas, omnino omittit. Hinc optime patet exstitisse quoddam codicum genus tralaticium e quo excidisset prima fabularum pagina; quorum in numero codicum mirum esset nisi et illud quoque fuisset exemplar, quo usus est Graecus interpres. Denique, quid quod Graecus ille in titulo suo non scribit simpliciter, puta, 'Syntipae Philosophi Fabulae Paradigmata', vel simile quid, sed, consulto ut videtur, *Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, ἐκ τῶν παραδειγματικῶν αὐτοῦ λόγων*? Nonne sensisse videtur aliquas deesse fabulas?

Iam si harum fabularum graecitatem cum ea comparaveris qua usus Andreopulus in historia de Syntipa philosopho graece vertenda, pauca invenies scribendi proprietates, easque saepe admodum singulae quae sunt utriusque libelli communes. Etsi mos est Byzantinorum voces undique ex scriptoribus antiquis collectas ita suis intertexere, quod dixit olim vir mihi amicissimus S. Peppink, "ineptire non monstrare doctrinam male digestam", attamen minime singulae vel plures eundem exhibent verborum delectum atque sequuntur paria velim non tam in singulis quam in summa, neque obliviscendum historiae de Syntipa textum (Attendi quam fabulas, et aliam harum aliam illius retractatio textus Andreopuli paulo recentioris a Boissonade.

²² Cf. Andreopulum apud Jernstedt et Nikitin 107.7 *παράδειγμά τινος ἀλώπεκος*. De vocibus φιλόσοφουςque eius fort. ab ipso Andreopulo appositis, cf.

Particulae quaedam adverbiales: ἀρά γε, Synt. f. 53, septies occurrit apud Andr., ter in R. γοῦν sexties usurpat Synt., vicies et novies uterque Andr. et R. δῆθεν (praesertim ad nomina et adiectiva spectans, ut Synt. 36 ἐπὶ τινὰ δ. ἐμπορίαν, Andr. 26.7 τὴν δ. κόρην) duodecies Synt., octies Andr., bis R. εἴτα octies Synt., passim Andr. ὄντως quater Synt., novies Andr., semel R.

Singulae voces: ἀντέφησε (*respondit*) sexties Synt., decies uterque Andr. et R. διηλεκῶς bis Synt., bis Andr., nusquam R. εἰσέλευσις Synt. 51, Andr. 107.7 et 117.6. Verbum ἐπιφέρομαι pro φέρω usurpatum ter habet Synt. (49, 54, 55), octies Andr., semel R. ἰθύφαλλος Synt. 54, quater Andr. (p. 64), deest in R. ἱλλιγγιάω ter Synt., semel Andr. 25.14. μᾶλλον = *potius*, sensu pro collocatione suo et contextu saepius inopinato: Synt. 5, ἡ δὲ γαλῇ μᾶλλον ἐτέρπετο, i.e. non plus gaudebat, sed gaudebat potius quam dolebat. Synt. 29, ἰδὼν . . . ὁ ὄνος ἑαυτὸν μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας, i.e. sibi gratulabatur potius quam querebatur. Synt. 34, δόξαντος μᾶλλον τὸν ἄνδρα βούλεσθαι αὐτὸν ἐπὶ πλεόν καταβυθίσαι, i.e. potius velle altius submergere quam sublevare. Synt. 59, ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς μᾶλλον ἐπὶ τῇ αὐτῆς ἀπληστία . . . ὦτα ἠλάττωσεν, i.e. irascebatur potius quam propitius erat; similiter Synt. 25 et 50. Cf. Andr. 35, 4, παρὰ τοῦ σοφοῦ τὴν κακίαν μᾶλλον συμβούλου αὐτοῦ, i.e. malitia potius docti quam bono ministerio. Andr. 77, 11, σπινθήρας πυρὸς μᾶλλον ἀποτελοῦσιν, i.e. potius quam iacent frigida. Ibid. 85.9, συνῆκεν ὡς ὁ παῖς ὑπέρκειται μᾶλλον αὐτοῦ τῇ ἰδίᾳ φρονήσει, i.e. μᾶλλον ὁ παῖς ὑπ. ἑαυτοῦ ἢ αὐτὸς τοῦ παιδός. Ibid. 116.3, ὁ δὲ γε νεανίας . . . ἡγωνία μᾶλλον, i.e. dolebat potius quam gaudebat. Similiter Andr. 12.12, 13.12, 53.3; bis tantum in R. Porro velim animadvertas Andr. 32.6, κατὰ τῶνδε τῶν ἐχθρῶν σου μᾶλλον καὶ οὐ συμβούλων (—μᾶλλον ἢ simplicius R); ibid. 47.11, τῶν κοσμίων καθέστηκεν, οὐ μέντοι μᾶλλον τῶν ἀκολάστων (καὶ οὐ R, pro οὐ μ. μᾶλλον). ὁμοθυμαδόν (= πάντες ὁμοῦ) Synt. 60; Andr. 86.11, 90.8, 91.3; deest in R. Pronominis οὗτος casus obliqui saepe in utroque textu ponuntur pro αὐτοῦ, αὐτόν etc.; e.g. Synt. 5, ἡ ταύτης γλῶττα pro ἡ γλ. αὐτῆς; Andr. 56.6, κατ' αὐτῆς ἀγρίανασα πλήττει θρασέως ταύτην. παρίστησι (*repraesental*) Synt. 4 et 43 in epimythiis; παριστᾷ ibid. 14 et 60. Cf. Andr. 120.4, περὶ φιλοσόφου παρίστησι; ibid. 121.6, π. ὅτι; ibid. 42.12, τὰ κατ' ἐμὲ παριστῶ. πρακτέα (= πράξεις) Synt. 37 et 48; cf. Andr. 114.10, τῶν ἀπηγορευμένων . . . πρακτέων (πράξεων R). προλαβών, -οῦσα (*anteccedens*) Synt. 6; Andr. 74.1 et 6, 103.6; semel retinuit R; cf. supra p. 515 et προλαβόντως (*prius*) Synt. 18 in epim. σκαιός quater Synt., quinquies Andr., deest in R. συμφθαρεῖς sensu sexuali Synt. 54; bis uterque Andr. et R.

Locutiones variae: ἐγίνετο ἔξυπνος Synt. 16; ἔξυπνος δὲ γενομένη Andr. 58.5 (ἔξυπνίσασα R); ἐξ. γενόμενος Andr. 117.2, quod ret. R. ἐλπιδὶ θησαυροῦ ἐπερειδόμενος Synt. 27; cf. Andr. 5. 14–16, ὁ βασιλεὺς . . . χρησταῖς ταῖς ἐλπίσι τὸν φιλόσοφον ἐπερείδων. ἔτυχε . . . τυγχάνειν Synt. 40; ἔτυχε κεκτῆσθαι Andr. 39.6; ἔτυχε λέγειν ibid. 85.15, et sic (ἔτ. + inf.) aliis locis quattuor; cf. ἔτυχεν . . . τυγχάνων Andr. 69.3. θέσθαι κατάβρωμα Synt. 4 et 44; cf.

κατάβρωμα γένηται Andr. 53.6; ἀπωλείας με θέσθαι παρανάλωμα ibid. 75.6. μιᾷ γοῦν Synt. 4 et 29; cf. μιᾷ γοῦν Andr. 55.7; μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν ibid. 20.7, 62.11 (= Syr. *bḥad men yaumin*, ut saepe); ἐν μιᾷ γοῦν ibid. 45.7. οἶδεν . . . τὸ σύνολον Synt. 28; Andr. 18. 2-3; legitur τὸ σ. post varias voces negativas duodecies apud Andr., bis tantum in R. τὸ παράπαν (cum negativo) Synt. 31 et 62; novies et vices apud Andr., semel R. ὁμοίοις κακοῖς περιπετεῖς γίνεσθαι Synt. 36 in epim.; cf. μὴ . . . τῷ αὐτῷ πάθει περιπετῆς γένωμαι Andr. 40.9 (μὴ ποτε πάθω καθὼς πέπονθεν . . . R ibid.). προσεκτικῶς ἔχειν Synt. 33 et 36 in epimythiis; Andr. 96.14 (aliter R); cf. προσεκτικῶς ἔχε Andr. 94.14 (aliter R); πρ. . . ἐνορᾶν ibid. 16.8. τὰ μέγιστα ἠθύμει Synt. 10; διηπόρημαι τὰ μέγιστα Andr. 36.13. ἡ . . . εὐνοια μᾶλλον με τὰ μέγιστα θροεῖ Synt. 21; cf. θροούμενος τὰ μέγιστα Andr. 117.4 (πολλὰ φοβηθεῖς R); σφόδρα ἐκθροηθεῖσα Andr. 106.4 (διαταραχθεῖσα R); ἐπτοήθη τὰ μέγιστα Andr. 53.5. τοῦ ζῆν ἀπερρήγνυτο Synt. 8; τ. ζ. ἀπορρήγνυμαι ibid. 58; τῆς ζωῆς ἀπορρήγνυσι Andr. 56.6; τ. ζωῆς ἀπερράγη ibid. 54. 3-4; sic fere quinquies apud Andr. (accedunt 19.9, 43.15, 44.11), semel in R; cf. supra p. 515. ἀνὴρ τις τῶν εὐλαβῶν τυγχάνων, τάχα καὶ τοῖς πρακτέοις σεμνός, Synt. 48 ad initium; cf. Andr. 81.12 ἦσθη λίαν ἐπὶ . . . τῇ αὐτοῦ συλλογιστικῇ, τάχα καὶ σοφιστικῇ ἀποκρίσει.

His omnibus perpensis mihi paene certum videtur has fabulas graece conversas esse ab ipso Andreopulo.

Restat ut pauca dicam de libris Syriacis et Arabicis, quos ex parte sive in variis lectionibus disceptandis sive in aliis rebus explicandis vel illustrandis hic illic adhibui:

SH. Fabulae Syriacae quas e duobus codicibus Berolinensibus A et B, utroque manco, edidit S. Hochfeld in dissertatione quam inscripsit *Beiträge zur Syrischen Fabelliteratur*, Halis Saxonum 1893. Hic primum in lucem prodierunt *Mathle d Iosipos*, quamquam eadem fere sunt pro maxima parte atque *Mathle d Sophos*, quas iam prius e textu quodam chaldaeismis referto et litteris scripto Hebraicis ediderat Julius Landsberger, Posnaniae 1859 (= SS). Praeter hos duos et ex parte cod. SG, ceteri eiusdem collectionis libri Syriaci adhuc iacent inediti atque neglecti. Textus SH constat e sexaginta fabulis, quarum priores octo et viginti servantur in A (= MS Sachau 72, saec. xvii) ac partim in B (Sachau 336 continens fabulas 50, iussu viri docti E. Sachau a. 1884 descriptus), reliquae solum in B. Quae series, licet sit e duobus composita codicibus, nihilominus easdem exhibet eodem ordine fabulas, quinque tantum exceptis quae desunt post nr. 33, quas codices SB, SC et SG, ubi constans est fabularum ordo.

S. Consensus codicum SB SC SD SH, qui mihi ad manum erant.

SB. Musei Britannici Or. MS nr. 2084; cf. G. Margoliouth, *Descriptive List of the Syriac and Karshuni MSS in the Brit. Mus. Acquired Since 1873* (London 1899), p. 3. Continet fabulas 64, easdem et eodem ordine dispositas atque SC, SG.

SC. Codex Cantabrigiensis Add. 2020, anno scriptus 1697, fol. 78^v–82^r et 106^r–109^r; cf. W. Wright, *A Catalogue of the Syriac MSS Preserved in the Library of the University of Cambridge* (Cantabrigiae 1901), Vol. II p. 583. Continet fabulas 64; cf. SB.

SD. Codex Dubliniensis Collegii Trinitatis nr. 1505, fol. 185–199; cf. W. Wright, *Journal of the Royal Asiatic Society*, New Series, Vol. VII (1875), Appendix p. 1, qui tres priores eius fabulas excerptas edidit. Continet 83 fabulas. Errore librarii factum est ut numerus 61 duobus continuis ac diversis fabulis adpositus sit, sed idem bis scripsit fabulam de aquila et vulpe (nr. 27, 78). Lectiones singulas si spectas, et fabularum delectum potius quam ordinem hic illic turbatum, patet hunc textum ceteris vetustate et integritate praestare, et propius accedere haud paucis rebus ad eam libelli formam qua usus est Andreopulus. De hac re vide adnotationem ad Synt. fabulas 4, 18, 25, 33, 47, 49, 59, quas solus habet SD inter codices Syriacos (excepto SR pro f. 59), et ad lectiones in fabulis 11 (ἄνθρωποι), 46 (παρὰ τὴν θάλασσαν), 47 (κύκλωψ),²⁴ 53 (epim.), 58 (οἶμοι τῷ τ.) notatas. Est tamen cur suspiceris nonnullas adventicias esse et fabulas et lectiones.

SG. Codex Romanus Musei Borgiani H. V. 5, ex quo octo et triginta fabulas edidit H. Gismondi in *Linguae Syriacae Grammatica*. ed. altera, Beryti Phoeniciorum 1900, pp. 7–18. Neque hic liber neque ipse codex mihi praesto erat, sed imagines habeo lucis ope expressas earum apud Gismondium fabularum quae desunt in SH. Haec refert Gismondi: “Codex inter alia continet fabellas 64 [sic etiam SB, SC], quae textum fere eundem exhibent ac quem ex codd. Berolinensibus . . . edidit S. Hochfeld. Fabellae 34–38 codicis Borgiani [= 34–38 in SB, SC] in codd. Berolinensibus desiderantur, exstant vero in textu chaldaico edito a J. Landsberger . . . Has hic iis adieci quas in editione a. 1890 primo vulgaveram”.

SR. Fabulae quas e cod. Petermanni 24 edidit Roediger; vide supra, adn. 22.

SS. Textus admodum corruptus, quem e codice quodam saeculi ut illi videbatur xiii vel xiv edidit, emendavit, nec non et germanice vertit Julius Landsberger in libro cui titulus: מְלִיכָא סוֹפּוֹס. *Die Fabeln des Sophos, Syrisches Original der griechischen Fabeln des Syntipas, in berichtitem vocalisirtem Texte zum ersten Male vollständig mit einem Glossar herausgegeben*, etc. Posnaniae 1859. Cf. supra, sub SH. Constat e fabulis 67. Notitiam huius textus pro maxima parte debeo v.d. Hochfeldo plura de eo pp. 11–13 et in adnotationibus ad singulas fabulas factis referenti.²⁵ Eius

²⁴ Falso legit Wright ‘Kumispos’ pro ‘Kuklispos’; i.e. litteram **κ** pro litteris **κ**.

²⁵ Cf. Hochfeld p. 11: “Die Sammlung Landsbergers steht, obwohl sie eine jüdisch-aramäische Rezension ist, mit unseren syrischen Fabeln in allernächstem Zusammenhang; sie enthält ausser nr. 51 52 59, 60 sämtliche Fabeln, die sich in A und B finden, sogar hinsichtlich der Reihenfolge finden sich nur geringe Abweichungen. Auch die Texte stimmen, abgesehen von zahlreichen Auslassungen, Schreibfehlern,

lectiones non nisi raro laudavi. Cave ne credas esse aliquid rationis inter nomen 'Sophos' et adiectivum Graecum σοφός, id quod post Landsberger²⁶ novissime contendit V. Cajkanovic, probante Augusto Hausrath.²⁷ Immo 'Sophos' falso scriptum est pro 'Iosipos', cuius liber re vera hic esse credebatur, non alio longe pacto quam dicitur 'Hikar' apud Arabos pro Ahikar vel 'Buchadnezar' in cod. Mus. Brit. Or. 2442 (=textus K, a Salomone neglectus) pro Nebuchadnezar in cod. Pet. 24. Bene sciebant Syri Iudaeique quomodo dicere deberent sua lingua 'sapiens', minus bene 'philosophus', 'sophista', σοφία etc., quas voces illi saepe a Graecis mutuuntur, numquam vero, ut videtur, σοφός;²⁸ et in tota harum fabularum memoria codicibus tradita saepe hakim ('sapiens') Iosipo apponitur atque Loemano, nusquam Aesopo σοφός.²⁹ Nomen Iosipos (sc. Flavius Iosephus!)²⁹ in locum Aesopi subditum apud Syros aliasque gentes orientales iam multis ante saeculis vulgatum erat quam scriptus est codex ille cui titulus *Mathle d Sophos* (immo *Sipos*, adn. 27^a), quippe quod legitur iam in Vitae Aesopi fragmento saec. ix turcice scripto, quod repertum est nuper in oppido Asiae ulterioris semiruto, nomine Chotscho, quo allatus erat liber ille nescimus quot annis antea, vel qua forma compositus, ex Asia citeriore.³⁰

Fuerunt quondam Urumiae Persarum in bibliotheca Collegii Americani Presbyterianorum duo codices continentes fabulas Iosipi sapientis, quos tamen ante hos triginta fere annos deperditos esse, vel amissos, ab eius collegii curatoribus certior factus sum.

K. Fabulae arabice conscriptae quas narrasse dicitur Iosipos sapiens regi Nebuchadnezar. Cf. supra, adn. 22. Textus exaratus est eo genere

Entstellungen, wesentlich überein; allerdings sind der letzteren so viele, dass es nicht angebracht scheint, alle Abweichungen der Landsbergerschen Ausgabe in den Noten unseres Textes zu geben". Idem ponit (p. 51) inter alias, nescio quibus fretus indiciis, hanc thesin: "Die Sammlung Landsbergers ist im 7. Jahrhundert in Palästina auf Grund der syrischen Vorlage entstanden".

²⁶ ZDMG XII 158.

²⁷ Ber. Philol. Woch. 1911, col. 768.

²⁸ Frustra quidem quaeras hanc vocem apud Payne Smith in *Thes. Syr.* et in *Supplemento* a Margolioutha parato. Illud autem pro certo affirmaverim, aut ipsum errasse editorem legentem in codice suo סִפּוֹס, aut huius codicis librarium, cuius scriptura alibi mendis scateat gravissimis, hic leviter peccasse scribentem ἢ pro ἰ, ita ut olim lectum esse censeam סִפּוֹס = Sipos, falso pro Iosipos.

²⁹ Aesopus φιλόσοφος et σοφιστής primum appellatur in ea Vitae et fabularum recensione (= II), quae tradita est in codd. una cum historia de Syntipa philosopho et cum fabulis quae feruntur Syntipae; cf. *Studies* 189.

³⁰ Cf. Assemani, *Bibl. Orient.* t. III, pars I, p. 7, ubi testimonium de Iosipo (sic) ab Ebedjesu saec. xiv ineunte in catalogo suo oblatum sic vertit: "Iosephi autem scribae exstant proverbia [*Mathle*]". Addit in adnotatione Syros Arabosque Iudaeum illum Iosephum pro auctore habuisse fabularum Aesopiarum, eumque vocare solitos esse ~~mathle~~.

³¹ Vide L. Razony Nagy, "Das vigurische Aesop-Josipas Fragment", *Byzantinische-Neugriech. Jahrbücher* VII (1930) 429 sqq. Hoc fragmentum inter alia edidit A. von Le Coq, "Türkische Manichaica aus Chotscho III", = nr. 2, *Abhandlungen der preussischen Akad. der Wiss.*, Jahrgang 1922.

scripturae quae vocatur *carshuni*, i.e. arabice, sed litteris Syriacis. Dicitur haec sylloge constare e 59 fabulis, quarum 38 e duobus codicibus edidit—utinam et vertisset insuper, vel certe typis mandasset Arabicis!—F. Salomon in commentatione quae inscribitur “Beiträge zur Fabelliteratur”, *Zeitschrift für Assyriologie* XXII (1908) 237–283, XXIII 328–362; cf. Hochfeld pp. 20 sqq., qui huius libri exordium e cod. Peterm. 24 edidit et vertit germanice.³¹ Testimonium textus K quominus saepe adhiberem duae obstabant causae, primo quod hoc genus scribendi mihi utpote tironi lectu erat difficillimum, saepe impossibile; deinde quod via a Salomone praemunita mihi persuasum est has fabulas et e variis fontibus petitas esse et in universum longius recedere a Syntipae fonte quam fabulas nostras Syriacas, e quibus illae ex parte pendere pro certo videntur et mihi et Salomoni.

L. Locmani quae feruntur fabulae Arabicae 41, editae ab Aemilio Roediger, Halis Saxonum 1839. Translatæ sunt hae fabulae e libro Syriaco Iosipi non multo, ut videtur, ante annum 1300 p. C. n., et artius cohaerent cum Syriacis quam K.

Alia sigla:

A B M V, codices Graeci, de quibus vide supra.

Matth., Matthaei in editione sua.

Hochfeld, vide SH.

KD, *Stephanites et Ichnelates* (= *Kalila et Dimna* graece), ed. Puntoni.

³¹ Ad cod. Peterm. accedit apud Salomonem etiam cod. Gothanus, Pertsch 27.1; sed praetermisit ille, quod fortasse vile damnum, codicem carshunicum Mus. Brit. Or. nr. 2442 easdem continentem, ut videtur, fabulas. Accedit quod neglectum est adhuc eiusdem libelli exemplar Arabicis litteris exaratum in cod. Musei Brit. Or. 4100; cf. catalogum suppl. codd. Arab., quem composuit Rieu, p. 739. Quod ad illum codicem carshunicum attinet, qui est nr. 1049 in Tabulario Indico (India Office), non est harum fabularum exemplar, id quod suspicatus est Salomon, sed fabulas continet omnino diversas, 164 numero, quae arabice conversae sunt satis fideliter e libro Armeniaco cui titulus *Aghovesagirkh* (liber vulpium), de quo alio loco data occasione disseram. Hunc textum iam dudum litteris Arabicis impressum edidit N. Marr in tertio volumine libri quem inscripsit *Sborniki Pritch Vardana*, Petropoli 1899. Cum eadem versione Arabica intime cognatae esse videntur fabulae illae carshonicae, numero 233, quas in codice quodam Urfensi invenit F. Schulthess; vide *ZDMG* LXIII (1909), pp. 473 sqq. Incommode accidit, quod illi ignotus fuit textus quem ediderat Marr.

CONSPECTVS FABVLARVM SYNTYPEARVM APPOSITIS SYRIACIS ET ARABICIS

Synt.	Argumentum	Iosipi			Codices Syriaci			Arabice	Aes.
		SB	SC	SG	SH	SD	SS	L	K
									(IV = aut Babrius aut Bab. par.)
— Aesopus et amici		1			1	1	1	{17	
— Homo et cynus		2			2	2	5	—	23
1 "Ονος καὶ τέττιξ		3			3	5	2	—	1
2 "Ανθρωπος καὶ Θάνατος		4			4	6	3	14	3
3 Χελιδὼν καὶ κόραξ		5			5	7	4	—	6
4 Ποταμοὶ καὶ θάλασσα		—			—	65	—	—	25
5 Γαλῆ καὶ ῥίνη		6			6	8	6	28	
6 Θηρευτὴς καὶ λύκος		14			14	16	14	—	13
7 Ἀλέκτορες δύο καὶ ἀετὸς		7			7	9	7	35	
8 Περιστερὰ διψῶσα		8			8	10	8	27	27
9 Κόραξ ἀετὸν μιμούμενος		9			9	11	9	—	
10 Λαγῶς ἐν φρέατι		10			10	12	10	9	
11 Ταῦρος, λάινα καὶ σβάγρος		11			11	13	11	—	
12 Ποιμὴν καὶ λέων		15			15	17	15	—	28
13 Λέων καὶ δύο ταῦροι		16			16	18	16	1	
14 Ἀλώπηξ καὶ πίθηξ		—			—	75	—	—	
15 Ἐλαφος ἐπὶ νόματι		17			17	19	17	2	
16 Κύνων καὶ χαλκεῖς		18			18	20	18	29	
17 Λέων καὶ ἀλώπηξ		19			19	21	19	—	15
18 Ὄφεις πατούμενος		—			—	77	—	—	
19 Κύνες καὶ λέοντος δορά		20			20	22	20	30	
20 Ἐλαφος νοσοῦσα		21			21	23	21	3	
21 Θηρευτὴς καὶ κύων		23			23	24	22	—	
22 Λαγωὶ καὶ ἀλώπεκες		24			24	25	23	10	
23 Παῖς λουόμενος		22			22	26	24	25	4
24 Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ		25			25	{78	25	—	
25 Ἄνθρωπος ἐχὼν ἀνελόμενος		—			—	37	—	—	2
26 Ἰξευτὴς καὶ πέδιλι		29			29	31	29	—	20
27 Ὄρνις χρυσότοκος		30			30	32	30	(Cf. 12)	21
28 Κύνων κρέας φέρων		31			31	33	31	41	22
29 Ὄνος ἵππον μακαρίζων		32			32	38	32	—	6
30 Ὄναγρος καὶ ὄνος		33			33	34	33	—	16
31 Συκὴ καὶ θάλα		34			—	39	47	—	23
32 Κηπουρὸς ἀρδεύων λάχανα		35			—	60	48	15	
33 Κύνων καὶ μακελλεὺς		—			—	76	—	—	24
34 Κηπουρὸς καὶ κύων		36			—	61	43	—	8
35 Γαστήρ καὶ πόδες		52			47	(52)	53	32	
36 Νυκτερίς, κέκφος καὶ βάτος		—			—	61a	44	—	29
37 Λέων γηράσας καὶ ἀλώπηξ		37			—	63	45	6	30
38 Κύνων λύκον διώκων		38			—	79	46	38	

²² Cf. Themist. Or. xxii 278d

²³ Cf. Phaedr. I 23

CONSPECTVS FABVLARVM SYNTIPEARVM APPPOSITIS SYRIACIS ET ARABICIS

Synt.	Argumentum	Iosipi			Codices Syriaci			SR	Arabice		Aes.
		SB	SC	SG	SH	SD	SS		L	K	
39	Νεανίσκος καὶ σκορπίος	39			34	80	34		26		199 rec. I
40	Ταῦρος καὶ αἴγες ἀγριαί	54			49	54	55		—		217 rec. I
									(17)		
41	Αἰθίοψ	60			55	67	59		(23)	33	393 (= Aphth.) ²⁴
42	Γυνή καὶ ὄρνις	61			56	68	61		12		58 rec. I
43	Μύρμηξ καὶ τέττιξ	40			35	40	35		—	5	373 rec. IV
44	Λύκος καὶ αἶξ	41			36	41	36		—		157 rec. I
45	Πῶλος	63			58	69	62		18		401 = Synt., e Bab.
46	Πίσθη καὶ ἀλιεύς	48			43	48	49		—		203 rec. I
47	Κώνωψ καὶ ταῦρος	—			—	71	—		13	34	137 rec. IV
48	Κύκλωψ	64			59	3	—		—		405 = Synt.
49	Θηρευτὴς καὶ ἱππεύς	—			—	64	—		—		402 = Synt. ²⁵
50	Κύων καὶ λαγῶς	—			—	70	64		31		136 rec. IV
51	Μῆες καὶ γαλαῖ	44			39	44	39		—		165 rec. I
52	Λύκος καὶ λέων	42			37	42	37		21	31	347 rec. IV
53	Ταῦς καὶ κόραξ	55			50	55	56		—		219 rec. I
54	Νεανίσκος καὶ γραῦς	—			—	—	—		—		410 = Synt.
55	Ἥλιος καὶ Βορρᾶς	—			—	81	63		34	32	46 rec. I, IV
56	Κυνόδεκτος	—			—	83	67		—		64 rec. I
57	Ὄρνις καὶ χελιδών	57			52	57	—		—		192 rec. I
58	Στρουθὸς ἐπὶ μυρσίνης	62			57	72	60	4	—		86 rec. I
59	Κάμηλος κεράτων ἐφιεμένη	—			—	73	—	5	—		117 rec. I
60	Κύκνοι καὶ χῆνες	53			48	53	54		37		228 rec. I
61	Λύκοι ποταμὸν ἐκπίνοντες	49			44	49	50		36	17	135 rec. I
62	Τέττιξ καὶ ἀνὴρ	50			45	50	51		—		387 (e Vita)
—	Homo et duo serpentes	12			12	14	12		40	12	—
—	Scarabaeus et apis	13			13	15	13		24		—
—	Leo et mus	26			26	28	26		4		146
—	Leo et mus (bene faciens)	27			27	29	27		—		150
—	Leo et taurus (cenaturi)	28			28	30	28	8	5		143
—	Lepus et testudo	43			38	43	38		20	36	226
—	Mustela et gallinae	45			40	45	40		33	26	7
—	Cervus et leo	46			41	46	41		8		76
—	Leo et taurus (solus										
—	pascens gregemque dedig-	47			42	47	42		—		—
—	nans)										
—	Homo et dei simulacrum	51			46	51	52		16		110
—	Hirundo et serpens	56			51	56	—		—		227
—	Leaena et lepus	58			53	58	57		11		257
—	Homo et leo	59			54	59	58		7		284
—	Tres sacerdotes et patri-										
—	archa (exstat in SH, cod.	—			?	—	—		—		—
—	B, nescio ubi) ²⁶										

²⁴ Cf. Themist. Or. xxxii 359b²⁵ Cf. 402a = Ign. Diac. I 24²⁶ Hanc fabulam edidit cum interpretatione Gallica F. Nau, *Revue de l'Orient chrétien*, IIIe série, t. I (XXI), 1918-19, pp. 308-313; cf. Hochfeld p. 9 sq.

FABVLARVM SYNTIPEARVM PROGENIES

Fabulae Graecae Recensionum Praecipue I et IV (Babrianae)

Fabulae Syriacae Iosipo Adscriptae

Fabulae Syntipae Personati Graece Versae Ab M. Andreopulo
Saeculo xi exeunte

ADDENDA

Iam absoluta erat haec praefatio cum primum in manus meas venit liber utilissimus simul et scientiae plenus, qui me antea fugerat: *Une version syriaque des fables d'Ésope conservée dans huit mss.; texte syriaque édité et traduit en français, par Soeur Bruno Lefevre*; Paris, Firmin-Didot, 1941. Hic accuratissime descriptos invenies omnes quos supra laudavi codices Syriacos, addito uno codice adhuc ignoto (P), quem possidet vir doctus linguae Syriacae professor M. Brière, Parisinus. Vide p. xi de nostro codice SG (= V), qui nunc est Vaticanus syr. 39. Quod ad rem nostram attinet, nihil novi adfert Soror Bruno Lefevre, praeter ea quae iam supra exposui, neque quae ratio inter varios intercedat libros, vel librorum classes, explicare conatur. Quod fortasse non magni interest, quippe cum sit quaestio illa perdifficilis, quae haud scio an omnino solvi non possit. Gratulatione utique digna est Soror Bruno Lefevre, cuius liber accurate editus et iam diu desideratus omnibus harum rerum studiosis gratissimus erit.

Fabulas Graecas quindecim, quas e codice Athoo Monast. S. Dionysii nr. 268, saec. xv, transscripsit Lambros in annalibus *Néos Ἑλληνομνήμων*, tom. VII (1910) pp. 54–59, nondum videram cum ad fabulas Syntipeas edendas accessi, neque cognovit Lambros eas esse Syntipae. Sunt namque hae fabulae, id quod nuper mihi eas inspicienti patuit, recensionis Syntipeae nr. 6–20, eis ipsis numeris instructae. Huius codicis textus totus pendet ab

eo quem exhibet M, neque ullas habet lectiones quae sint codicum AB propriae. Veruntamen etiam propius lectione sua ad V accedit, quam ad ipsum M, ita ut corrigenda sint ea quae supra dixi de V quasi ipsius codicis M apographo: veri similis videtur aut V (s. xvi) e textu Athoo integro, eumque ex M esse descriptum, aut V et Athoum ambos per communem fontem deductos esse ab M.

ΣΤΗΝΤΙΠΑ ΤΟΤ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΩΝ ΑΤΤΟΤ ΛΟΓΩΝ

1

“Ονος καὶ τέττιξ

“Ονος ἀκούσας φωνῆς τέττιγος ἠδέως αὐτῇ ἐπετέρπετο, καὶ τὸν τέττιγα ἐπηρώτα λέγων “τί ἄρα τρεφόμενος οὕτω γλυκεῖαν ἔχει(ς) τὴν φωνήν;” ὁ δὲ τέττιξ τῷ ὄνῳ ἀντέφησεν “ἡ ἐμὴ τροφή ἀήρ ἐστὶ καὶ δρόσος.” ὁ δὲ ὄνος τοῦτου ἀκούσας τοῦ ῥήματος ἐνόμισε μέθοδον εὐρηκέναι δι’ ἧς ὅμοιαν τῷ τέττιγι σχοίη φωνήν· καὶ τὸ στόμα εἰθὺς ἀνοίξας πρὸς τὸν ἀέρα κεχήνωτο ὡς δεξόμενος δῆθεν δρόσον εἰς διατροφήν, 5
ἔως οὗ τῷ λιμῷ διεφθάρη.

Οὗτος ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ τινα τὰ φυσικὰ τοῖς παρὰ φύσιν ἐξομοιοῦν καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἀφρόνως ἐπιχειρεῖν.

Titulus MVAB (Συντύπα Μ), *et cod. Athous; Mathle d Iosipos* (ἡκίμα Iosipos SC, *et SB in calce libelli*), i.e. *Fabulae [Fl.] Iosephi (sapientis I.) S, non hoc loco sed superius ante aliam eamque primam fabulam; vide ordinem f. p. 524* || 1 φωνήν-ἐπετέρπετο B || 2 ἔχεις *scripsi persona att. in S* ἔχει MVB || 4 τὴν φωνήν B || 6 τέλειον διεφθάρη AB || 7 Οὔτος-ὅτι] οὕτως B || *epim. in S: hoc docet non decere homines aliquid ultra naturam suam aemulari* || φυσικά] κατὰ φύσιν V

2

“Ἀνθρωπος πένης καὶ Θάνατος

“Ἀνθρώπος τις ἦν πένης, ὃς καὶ ξύλων γόμον ἐπὶ τῶν νώτων ἐβάσταζε. κατὰ δὲ τὴν ὁδοιπορίαν ἱλιγγιάσας ἐκαθέσθη καὶ τὸν γόμον κατέθετο καὶ τὸν Θάνατον οἰκτρῶς ἀνεκαλείτο, λέγων “ὦ Θάνατε.” αὐτίκα γοῦν ὁ Θάνατος ἐφθασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη “τίνος χάριν ἐκάλεσάς με;” λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνὴρ “ἵνα τὸν γόμον ἀπὸ τῆς γῆς συνεχάρης μοι.”

5

Οἷτος δηλοῖ ὅτι πάντες ἄνθρωποι φιλόζῳοι τυγχάνουσιν, εἰ καὶ θλίψεσι καὶ ἀνάγκαις συνέχονται.

1 ἦν τις B || πέντε] *om.* S *et* L || 2 καὶ τ. γ. κατέθετο *om.* B || γ. ξύλων A || 3 καὶ-ἔφη *om.* B || 4-5 ἴνα-μοι] *ut mihi imponeres hoc onus* S || 6 Οὔτος MV, *et sic* (i.e. *hade*) *codd. Syr. ubique, et* L ὁ μῦθος A ὁ λόγος B || 7 συνεχώρη B

3

Χελιδὼν καὶ κόραξ

Χελιδὼν καὶ κόραξ περὶ κάλλους ἀλλήλοις ἐμάχοντο. καὶ φησιν ὁ κόραξ τῇ χελιδόνι “τὸ σὸν κάλλος ἐν μόνῳ τῷ ἔαρι καταφαίνεται, ἐν δὲ τῷ τοῦ χειμῶνος καιρῷ οὐ δίνεται πρὸς τὸ ψύχος ἀντισχεῖν· τὸ δὲ ἐμὸν σῶμα καὶ τῷ κρύει τοῦ χειμῶνος καὶ τῷ καύσῳ τοῦ θέρους γενναίως ἀνθίσταται.”

- 5 Οὔτος δηλοῖ ὅτι ὑγεία καὶ ἰσχὺς σώματος κρείττων κάλλους καὶ ὠραιότητος πέφυκε.

Fab. om. V || 1 κόραξ (*dis*)] **ⲕⲟⲣⲁⲗ** (= κορώνη) S, SR (*nr.* 6), *et sic rec. I, supra f.* 229; κόραξ *syriace* = *na'bā vel 'urbā* || 5 Οὔτος M ὁ μῦθος AB || ἰσχὺς] . . . *vs* M βῶμη AB

4 (412)

Ποταμοὶ καὶ θάλασσα

Ποταμοὶ συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τὴν θάλασσαν κατητιῶντο, λέγοντες αὐτῇ “διὰ τί ἡμᾶς, εἰσερχομένους ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ὑπάρχοντας ποτίμους καὶ γλυκεῖς, ἀλμυροὺς ἀπεργάζῃ καὶ ἀπότους;” ἡ δὲ θάλασσα, ἰδοῦσα ὅτι αὐτῆς καταμέμφονται, λέγει πρὸς αὐτοὺς “μὴ ἔρχεσθε καὶ μὴ γίνεσθε ἀλμυροί.”

- 5 Οὔτος παρίστησι τοὺς ἀκαίρως τινὰς αἰτιωμένους καὶ παρ' αὐτῶν μᾶλλον ὠφελουμένους.

Fab. exstat syriace in SD (*nr.* 65) *et arabice in* K (*nr.* 25); *deest* SB, SC, SG, SH, SS *et* L || 2 τοῖς σοῖς ὕδ. *Halim* || 3 ἀπεργάζει ἀλμ. A || κ. ἀπότους *om.* B || καταμέμφοντο B || 5 Οὔτος ὁ μῦθος παριστᾷ AB || αἰτ. τινὰς A || ὠφελουμένους B ἀριθμουμένους V

5

Γαλῇ καὶ ῥίνῃ

Γαλῇ τις ἐν χαλκευτικῷ εἰσελήλυθεν ἐργαστηρίῳ, κάκεισε ῥίνον εὐροῦσα σιδηροῦν τοῦτον ἱκανῶς ἀνέλιχεν, ὥστε τὴν ἐαυτῆς ἀποτρίβεισθαι γλῶτταν καὶ δεινῶς ἐκδαμάξασθαι καὶ ῥοὴν αἵματος ἀφιέναι. ἡ δὲ γαλῇ μᾶλλον ἐτέρπετο, δοκοῦσα δῆθεν τὸν σίδηρον ἐκβιβρώσκειν, ἕως ἡ ταύτης γλῶττα παντελῶς ἐκδεδαπύνηται.

- 5 Οὔτος ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πρᾶττων τις ἔργον ἀλυσιτελές ὡς ἐπωφελές, μᾶλλον καὶ τοίτῳ δυσάποσπᾶστος προσκείμενος, ἐς ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ καταλυμαίνεται.

1 εἰσελθοῦσα V || ῥίνον] *sic codd., sc.* ῥίνην || 2 ἀνέλιχεν MVA -λυχεν B || 3-4 τὸν σ. καταβιβρώσκειν AB τι τοῦ σ. ἀφαιρεῖσθαι *recensiones Gr. I et Ia* (*supra f.* 59), *et sic* S, *excepto* SB *ubi om.* || 4 ἡ αὐτῆς AB || 5 Οὔτος ὁ λόγος AB || *epim. in* S: *hoc est* (h. *autem docet* SD) *adversus eos qui opes suas in certamen usque conferunt, donec quae habent omnia perierunt; sic* S, *excepto* SB *ubi om. epim; cf. rec. I, supra f.* 59 || 5-6 ἔργον-καταλυμ. *om.* V

6 (404)

Θηρευτής καὶ λύκος

Ἄνῃρ τις θηρευτής, λύκον θεασάμενος προσβάλλοντα τῇ ποιμνῇ καὶ πλείστα τῶν προβάτων ὡς δυνατὸν διασπαράττοντα, τοῦτον εἰμηχάνως θηρεύει καὶ τοὺς κύνας αὐτῷ ἐπαφίησι, φθεγγόμενος πρὸς αὐτόν “ὦ δεινότατον θηρίον, ποῦ σου ἡ προλαβοῦσα ἰσχὺς, ὅτι τοῖς κυσὶν ὅλως ἀντιστῆναι οὐκ ἠδυνήθης.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ τέχνῃ καθέστηκε δόκιμος. 5

Fab. om. V || 1 Ἄνῃρ τις θηρευτής | pastor quidam recte S, sed venator K || 3 φθ. δὲ MAB, δὲ del. Furia || δειλότατον *Halm* improbum (bish) S, pessimum K || 4 προσβαλοῦσα ἰσχὺς *Halm* sine causa, cf. supra p. 515 vis ista quae tibi paulo fuit ante S || 5 Οὗτος M ὁ μῦθος AB || καθέστηκε AB ἐστὶ M

7

Ἀλέκτορες δύο καὶ ἀετός

Δύο ἀλέκτορες ἀλλήλοις ἐμάχοντο. καὶ ὁ μὲν εἰς ἡττηθεὶς τόπῳ τινὶ ἐν παραβύστῳ ἀπεκρύβη, ὁ δὲ ἕτερος, τὴν νίκην ἀράμενος, ἐφ’ ὑψηλοῦ τινος ἔστηκε δωματίου τὰ μεγάλα φρουαττόμενος καὶ τῇ νίκῃ ἐγκαυχώμενος, ἕως ἀετὸς καταπτὰς τοῦτον ἐκεῖθεν ἀνῆρπασεν.

Οὗτος δηλοῖ ὡς οὐ χρὴ τίνα ἐπ’ εὐτυχίᾳ καὶ δυνάμει μέγα φρονεῖν καὶ ἀφρόνως 5 σοβαρεύεσθαι.

Fab. om. V || 1-2 τόπῳ ἐνὶ ἐν π. ἀπεκρ. MA τόπῳ τινι π. ἀναπεκρύβη B || 2 ὑψ. καὶ μεταίωρου τινός B || 5 Οὗτος M ὁ μῦθος AB || τινι A || εὐτυχίαν B || μέγα om. M

8

Περιστερὰ διψῶσα

Περιστερὰ τις σφόδρα ἐδίψα καὶ ἐφ’ ὕδατος ζήτησιν τῇδε κάκεισε περιήρχετο. ἰδοῦσα δὲ ἐν τινι τοίχῳ ἐξωγραφημένην ὑδρίαν ἐδόκει ἀληθῶς ὁρᾶν ὕδατος σκεῦος μεστόν, καὶ ἐλθοῦσα τοῦ πιεῖν τῷ τοίχῳ προσέκρουσε καὶ αὐτίκα τοῦ ζῆν ἀπερρήγνυτο. ὅτε δὲ πρὸς τελευταίαν ἐγγίσασα ἀναπνοὴν ἦν, ἐν αὐτῇ ἔλεγεν ὅτι “δυστυχὴς ὄντως ἐγὼ καὶ ἀθλία, ἐφ’ ᾧ ὕδατος γλιχομένη μὴ θανάτου ἐμνημόνευον.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς πολὺν κρείττων ἢ μακροθυμία τῆς ἀλογίστου σπουδῆς καὶ ταχυ- 5 τήτος.

1 σφοδρῶς AB || κάκει A || 3 ἐλθοῦσα—προσέκρουσε | magno impetu volavit et advenit et se in imaginem immisit S, cf. f. 201 supra || ἀπερρήγνυτο A ἀπορρήγνυται B ἀπεσ-τέρητο MV, cf. supra p. 515 || 4 ἦν om. AB || ἐλ. ἐν ἐ. AB || 6 Οὗτος ὁ λόγος AB || ἀλογίστου σπουδῆς καὶ ταχυτήτος AB ἀλογίας καὶ προπετείας MV

9

Κόραξ ἀετὸν μιμούμενος

Κόραξ ἀετὸν ἐθεάσατο ἄρνα τῆς ποιμνῆς ἀφαρπάζοντα καὶ ἠθέλησε δῆθεν τοῦτον ἐκμιμήσασθαι. ἰδὼν δὲ ἐν τῇ ποιμνῇ κριόν, ἐπειράθη τοῦτον ἀρπάσαι. τῶν δὲ ὀνύχων αὐτοῦ τῷ τοῦ κριοῦ συσχεθέντων ἐρίῳ, φθάσας ὁ ποιμὴν, καὶ τοῦτον πλήξας, ἀπέκ- 5 τεινεν.

- 5 Οὗτος δηλοῖ ὡς ἀνίσχυρος ἀνὴρ, τῷ δυνατωτέρῳ ἑαυτοῦ ἀφομοιοῦσθαι πειρώμενος, οἱ μόνον ἀσθενής εἶναι καὶ ἀφελής ἀπελέγχεται, ἀλλὰ καὶ κακῶς ἐξ ἀφροσύνης ἀποθνήσκει.

1 δῆθεν om. MV || 2 ἀφαρπάσαι V || 5 Οἷτος ὁ λόγος AB || τῷ δυνατῷ (-το B) ἑαυτὸν (-τῶν B) ἀφομοῶσαι AB

10 (408)

Λαγῶς ἐν φρέατι καὶ ἀλώπηξ

- Λαγῶς τις ἐδίψα καὶ ἐν φρέατι κατήλθε τοῦ ὕδωρ πιεῖν, ἀφ' οὗ καὶ ἡδέως πολὺ ἐπεπόκει. ὅτε δὲ ἐκεῖθεν ἀνελθεῖν ἐμελλεν ἀμηχανίᾳ συνεσχίθη περὶ τὴν ἀνοδὸν, καὶ τὰ μέγιστα ἠθύμει. ἀλώπηξ δὲ ἐλθοῦσα κάκεισε τοῦτον εὐρούσα ἔφη πρὸς αὐτόν
5 “μεγάλως ὄντως ἐσφάλης· πρότερον γὰρ ὥφειλες βουλευσασθαι πῶς ἔσται σοι τοῦ φρέατος ἀνελθεῖν, εἴθ' οὕτως ἐν αὐτῷ κατελθεῖν.”

Οὗτος ἐλέγχει τοὺς αὐτοβούλως πράττοντας καὶ μὴ συμβουλευομένους.

1 καὶ ἡδέως MV καὶ τινος καὶ ἡδ. B *spatium vacuum in A, teste Matth.* || 2 ἐπεπόκει MVB || 5 καὶ εἴθ' AB || κατ.] ἀνελθεῖν B || 6 μὴ πρότερον σ. AB *sine consilio S.*

11 (414)

Ταῦρος, λέαινα καὶ σύαγρος

- Ταῦρος εὐρηκῶς κοιμώμενον λέοντα, τοῦτον κερατίσας ἀπέκτεινεν. ἐπιστᾶσα δὲ ἡ ἐκείνου μήτηρ πικρῶς αὐτὸν ἀπεκλαίετο. ἰδὼν δὲ αὐτὴν σύαγρος ὀλοφυρομένην, μακρόθεν ἐστῶς ἔφη πρὸς αὐτήν “ὦ πόσοι ἄρα τυγχάνουσιν ἄνθρωποι θρηνοῦντες, ὦν τὰ τέκνα ὑμεῖς ἀπεκτείνετε.”
5 Οὗτος δηλοῖ ὅτι ἐν ᾧ μέτρῳ μετρῇ τις ἀντιμετρηθήσεται αὐτῷ.

2 σύαγρος] *sic etiam S, sed onager SS* || 3 μακρόθεν] *sic etiam SC* (-procul, et dixit), om. SB, SD, SH || ἄνθρωποι] *sic etiam SD, sed alii SB, SC, SH* || θρηνοῦντες AB et S, om. MV || 5 Οὗτος MV ὁ λόγος AB || *epim. sumptum esse videtur e KD, p. 312; epim. a KD alienum habet S: hoc est adversus eos qui suam ipsorum stultitiam non agnoscunt et alios vituperant* || ἀντιμετρ. MV et KD μετρηθήσεται αὐτῷ AB *cf. Evan. Matt. 7.2, Luc. 6. 38*

12

Ποιμὴν καὶ λέων

- Ποιμὴν τις ἀπολέσας ἐν τῶν προβάτων ἐδεήθη τοῦ θεοῦ συνθήκας ποιούμενος ὡς εἰ γε τοῦτο ἐφεύροι, ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς θυσίαν προσάξει. περιερχόμενος δὲ ὁρᾷ τὸ αὐτὸ πρόβατον ὑπὸ λέοντος βιβρωσκόμενον, καὶ τοῦτο ἰδὼν ἐν ἑαυτῷ ἔλεγεν ὡς
5 “εἰ μόνον τὸν τοῦ θηρίου διαδράσαιμι κίνδυνον, καὶ ἕτερον πρόβατον εἰς λύτρου δῶρον προσενέγκοιμι.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς τὴν ἰδίαν ζωὴν πάντες ἄνθρωποι παντὸς κέρδους καὶ πλοῦτου προτιμότεραν ἔχουσιν.

2-3 τὸ αὐτοῦ B || 3 τοῦτον MV || 4 ἀποδράσαιμι V || λύτρου B || 6 Οὗτος ὁ λόγος AB || *epim. in S: hoc docet solere homines omnia quae habeant dedere, dummodo e morte eripiantur*

13

Λέων καὶ δύο ταῦροι

Λέων προσβαλὼν ταύροις δυσὶν ἐπειράτο τούτους καταθοιγήσασθαι. οἱ δὲ τὰ ἑαυτῶν κέρατα ἐπίσης αὐτῷ ἀντιπαρατάξαντες οἶκ' εἶων τὸν λέοντα μέσον αἰτῶν παρελθεῖν. ὁρῶν τοίνυν ἐκεῖνος ὡς ἀδυνάτως ἔχει πρὸς αὐτοὺς κατεσοφίσατο τοῦ ἐνός, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφησεν ὡς “εἴ γε τὸν σὸν ἐταῖρον προδώσεις μοι, ἀβλαβὴ σε διατηρήσω”. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀμφοτέρους τοὺς ταύρους ἀνήρηκεν. 5

Οὗτος δηλοῖ ὡς καὶ πόλεις καὶ ἄνθρωποι ἀλλήλοις ὁμονοοῦντες οὐ συγχωροῦσιν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς περιγίνεσθαι· τῆς δ' ὁμονομίας καταφρονοῦντες εὐχερῶς ἄρδῃ τοῖς ὑπεναντίοις ἀλίσκονται.

5 καὶ τούτῳ-ἀνήρηκεν] sic fere (om. τούτῳ τ. τρ.) eliam SB,SC,SH annuit taurus ille et prodidit sodalem, et ambos occidit (leo) SD *plura, sed prorsus sua, habet cod.* B in SH: et id taurus concessit et leo aggressus est illum (alterum taurum); et ille constitit mugiens et plorans et sodalem suum inclamans: “O mi amice, veni, fer auxilium.” ille autem non venit, et insiluit in eum leo et vicit et comedit. postridie venit (leo) ad alterum taurum et dixit ei “Pax tecum, O taure!” multum timebat taurus et dixit ei “O mi frater, qui pollicitus es te non esse me occisurum;” et respondit leo dicens “Promissa mea dentes sunt mei”; et insiluit in eum et vicit et occidit et comedit || 6 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || ὡς ὅτι καὶ A || 7 περιφρονοῦντες A || 8 ἐναντίοις AB

14

Ἀλώπηξ καὶ πίθηξ

Ἀλώπηξ καὶ πίθηξ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὠδοπόρουν. παρερχόμενοι δὲ διὰ τινων μνημείων, ἔφη ὁ πίθηξ τῇ ἀλώπεκι ὡς “πάντες οἱ νεκροὶ οὗτοι ἀπελεύθεροι τῶν ἐμῶν γεννητόρων ὑπάρχουσιν.” ἡ δὲ ἀλώπηξ λέγει τῷ πίθηκι “εὐχερῶς ἐψεύσω· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐνταῦθα ταφέντων ἀπελέγξαι σε δύναται.”

Οὗτος παριστᾷ τὸν τοὺς ψευδολόγους ὀρθῶς διελέγχοντα, καὶ τοὺς προδήλως 5 τὸ ψεῦδος ἀντὶ ἀληθείας προσφέροντας.

Fab. solus habet SD inter codd Syr. || 1 ὁδοί- A || 3 εὐκαίρως B || 4 σοι MV || 5 crim. in SD: hoc est adversus eos qui nihil sunt sortiti et mentiendo delectantur || οὗτος ὁ μῦθος AB || παριστᾷ AB δηλοῖ παριστῶν MV

15

Ἐλαφος ἐπὶ νάματι καὶ θηρευταί

Ἐλαφός τις διψῶσα κατῆλθεν ἐπὶ τινι πηγῇ τοῦ ὕδωρ πιεῖν. ἰδοῦσα δὲ ἐν τῷ ὕδατι τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ὁμοίωμα, τῇ μὲν τῶν ποδῶν λεπτότητι ἀπηρέσκετο, τῇ δὲ τῶν κεράτων μορφῇ ἐπετέρπετο. ἄφνω δὲ τινες ἐφίστανται θηρευταὶ καὶ ταύτην ἐδίωκον. καὶ καθ' ὅσον μὲν ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἔτρεχε τῶν διωκόντων ὑπερεγίνετο, φθάσασα δὲ εἰς ἔλος ἀπροσδοκῆτως εἰσελθεῖν, τῶν αὐτῆς κεράτων τοῖς κλάδοις 5 συμπλακέντων, ὑπὸ τῶν διωκόντων καταλαμβάνεται καὶ στενάξασα ἔφη “οἶμοι τῇ ταλαιπώρῳ, ὅτι ἐφ' οἷς ἀπηρεσκόμην ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον διεσφζόμην, οἷς δὲ ἐνεκαυχώμην, ὑπ' αἰτῶν δὴ καὶ ἀπόλλυμαι.”

10 (ὁ)ῖτος δηλοῖ ὡς οἱ χρή τινα τῶν ἐν ἑαυτῷ ἐπαινεῖν, εἰ μὴ τὰ εὐχρηστα καὶ ἐπω-
φελῇ.

3 ἐπίστανται θ. καὶ MAB ἐπιστάντες θ. V ἐφ. θ. κ. *Matth.* || θηρευταὶ] *sic etiam* S, L, et Bab. 43; *contra* λίων *rec.* I et II, *supra* f. 74 || 4 καὶ καθ' ἡ δὲ καθ' B || 5 τέλος V || 6 στενάξας B || 7 ἐνεκαυχώμην (-όμην B) MB ἐνεγκ- V ἐκαυχώμην A || 9 Οὗτος ὁ μῦθος AB || ἐπωφ. διαπράττοιτο MV

16 (415)

Κύων καὶ χαλκεῖς

Ἦν τις κύων χαλκῶν τινῶν ἐν οἰκίᾳ διάγων. κακείνων μὲν ἐργαζομένων οὗτος εἰς ὕπνον ἐτρέπετο, εἰς ἐστίασιν δὲ καθεζομένων ἐγένετο ἔξυπνος καὶ τοῖς ἑαυτοῦ κυρίοις χαριέντως προσεπέλαξεν. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔλεγον “πῶς τῷ μὲν ψόφῳ τῶν βαρυτάτων σφυρῶν οἶδ' ὅλως ἐξυπνίσῃ, τῷ δὲ βραχυτάτῳ κρότῳ τῶν μυλοδόκτων
5 ταχέως διεγείρῃ;”

Οὗτος δηλοῖ ὡς καὶ ἄνθρωποι ἀνήκοι, ἐφ' οἷς δῆθεν ὠφελεῖσθαι караδοκοῦσι, ταχέως τούτοις καὶ ὑπακούουσιν, ἐν οἷς δ' ἀπαρέσκονται ἀπαθεῖς πάντῃ καθίστανται.

1 χαλκῶν] *faber (sing.)* S, *exceplo cod.* A in SH, *ubi punctis additis legitur fabri; vide Hochfeld* || 2 δὲ om. B || ἐγένετο V || τοῖς αὐτοῦ B || 3 O improbe canis ante πῶς S et L || τὰ μὲν ψόφα MV || 4 βραχ. om. B || 6 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || 7 τούτοις om. AB || καθίστανται καὶ ὀκνηροὶ τε καὶ ῥάθυμοι AB

17 (409)

Λέων ἐγκάθειρκτος καὶ ἀλώπηξ

Ἀλώπηξ θεασαμένη ἐγκάθειρκτον λέοντα, καὶ τούτου στᾶσα ἐγγύς, δεινῶς αὐτὸν ὕβριζεν. ὁ δὲ λέων ἔφη πρὸς αὐτήν “οὐ σύ με καθυβρίσεις, ἀλλ' ἡ προσπεσοῦσά μοι ἀτυχία.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς πολλοὶ τῶν ἐνδόξων δυσπραγίαις περιπίπτοντες ὑπὸ εὐτελῶν
5 ἐξουθενοῦνται.

4 Οὗτος MV ὁ μῦθος B ὁ μ. οὗτος A

18

Ὅφεις πατούμενος

Ὅφεις τις ἔρπων παρὰ πολλῶν συνεπατέϊτο, πορευόμενος δὲ εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος εἰδωλεῖον εἰσελήλυθεν. ὁ δὲ Ἀπόλλων εἰθὺς ἔφη πρὸς αὐτόν “εἰ ὠλεσάς γε τὸν πρῶτόν σε συμπατήσαντα, οὐδεὶς ἂν τῶν ἐτέρων κατατετόλμηκέ σου.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ προλαβόντως σφαλέντες εἶπερ εἰθὺς σωφρονίζονται, οἱ ἕτεροι
5 δι' ἐκείνων κατάφοβοι γίνονται.

Fab. exstat syriace in SD, sed deest ceteris || 1-2 εἰς-εἰσελ.] *sic* SD: in templum Apollinis fugit; τῷ Δι' ἐνετύγχανε *rec.* I, *supra* f. 198 || 3 πρῶτος MV || κατετόλμηκε MAB, *corr.* V || 4 *epim.* in SD: hoc docet aequum esse aliquem in initio confirmare, se documenta dare consuesse, ut alii etiam metuant peccatores neve quid peccent, quae propius accedunt ad *rec.* I, *supra* f. 198 || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || προλαβόντες V

19 (406)

Κύνες λέοντος δορὰν σπαράττοντες

Λέοντος δορὰν κύνες εὐρόντες διεσπάραττον ταύτην. τούτοις δὲ ἀλώπηξ ἰδοῦσα ἔφη “εἰ οὗτος ὁ λέων τοῖς ζῶσι συνῆν, εἶδετε ἂν τοὺς αἰτοῦ ὄνυχας ἰσχυροτέρους τῶν ὑμετέρων ὀδόντων.”

Οὗτος δηλοῖ πρὸς τοὺς τῶν ἐνδόξων καταφρονούντας, ὅταν τῆς ἀρχῆς καὶ δόξης ἐκπίπτωσι. 5

2 *idee* MVA || 4 *epim.* | hoc est (h. docet SD) adversus eos qui contemnunt viros potentes cum viderunt eos deiectos S || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || πρὸς (om. B)–ἐκπίπτωσι AB ὡς–ἐκπ. μὴ ἐπαινεῖν χρή MV

20

Ἐλαφος νοσοῦσα

Ἐλαφος νόσῳ περιπεσοῦσα ἐπὶ τινος τόπου πεδινοῦ κατακέκλιτο. τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θέαν αὐτῆς ἐλθόντα τὴν παρακειμένην τῇ ἐλάφῳ νομῇν κατεβοσκήθησαν· εἶτα ἐκείνη τῆς νόσου ἀπαλλαγείσα τῇ ἐνδείᾳ δεινῶς κατετρύχετο, καὶ τῇ νομῇ τὸ ζῆν προσαπώλεσεν.

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ περιττοὺς καὶ ἀνοήτους κτώμενοι φίλους ἀντὶ κέρδους ἰπ’ αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται. 5

1 ἐπὶ–πεδινοῦ] *similiter Bab. 46, supra f. 305 om. L in spelunca perperam S, ubi fort. falso bam'arta scriptum est pro bmarga (in prato), vel haec fab. cum illa (SH 41) confusa, ubi cervus re vera speluncam intrat || κατακέκλιτο] sic codd. || 5 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || κτώμεθα B*

21 (403)

Θηρευτῆς καὶ κύων

Ἀνὴρ θηρευτῆς παρερχόμενον κύνα ἰδὼν διηνεκῶς αὐτῷ ψωμοὺς προσεπέριπτε. λέγει οὖν πρὸς τὸν ἄνδρα ὁ κύων “ἄνθρωπε, ἀπιθὶ ἐξ ἐμοῦ· ἡ γὰρ πολλή σου εὖνοια μᾶλλον με τὰ μέγιστα θροεῖ.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ πολλὰ δῶρά τισι παρερχόμενοι δῆλοί εἰσι τὴν ἀλήθειαν ἀνατρέποντες. 5

1 Θηρευτῆς] *sic etiam S; κλέπτης conl. Hsr., coll. Phaedr. I 23 || παρ. κύνα] canem quem dominus amiserat errantem in campo S || 2 αὐτῇ εὖνοια B || 4 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB*

22

Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες

Λαγιοὶ τινες πρὸς αἰτὸν πόλεμον συγκροτοῦντες τὰς ἀλώπεκας εἰς συμμαχίαν προσεκαλοῦντο. αἱ δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπον “ἐτοιμῶς ἂν εἵχομεν συμμαχεῖν ὑμῖν, εἰ μὴ ᾔδειμεν τίνες τέ ἐστε καὶ τίνι διαμάχεσθε.”

Οὗτος ἐλέγχει τοὺς τοῖς ἰσχυροτέροις προσκρούοντας καὶ ἑαυτοῖς ἐξ αὐτῶν κίνδυνον ἐπάγοντας. 5

3 *τε om. B || 4 Ὁ μῦθος οὗτος AB || καὶ αὐτοῖς B*

23

Παῖς λουόμενος

Παῖς τις εἰσελθὼν ἐπὶ τινὰ ποταμὸν ἀπολούσασθαι, καὶ μὴ εἰδὼς νήχεσθαι, ἐκινδύνειεν ἀποπνιγῆναι. καὶ τινὰ παρερχόμενον ἄνδρα ἰδὼν εἰς βοήθειαν τοῦτον ἐκάλει. ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦτον διασώζων ἐκεῖθεν ἔλεγεν αὐτῷ “ἵνα τί, μὴ νήχεσθαι εἰδὼς, τῆς τοσαύτης κατατετόλμηκας πλημμύρας;” ὁ δὲ παῖς αὐτῷ ἔφη “τέως νῦν βοήθει
5 μοι, καὶ μετὰ ταῦτα ὀνειδίσον.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς ὁ ἐν περιστάσει τινὰ προσονειδίζων ἀκαίρως αὐτοῦ καὶ ἀπρεπῶς καταμέμφεται.

1 εἰσηλθε B || καὶ μὴ εἰδὼς νήχ.] sic. etiam L, desunt S et K || 2 τοῦτον om. B || 3-4 ὁ δὲ-πλημμύρας] et ubi venit homo ad extrahendum (ex. om. SD) eum, vituperavit eum dicens “Quare, natandi inscius, in flumen descendisti?” S, et similiter L et K || 4 κατατόλμηκας B || αὐτῷ om. B || 6 epim. in S: hoc autem docet reprehensiones quae temporibus fiant non suis esse pro molestiis || Οὗτος MV ὁ μῦθος A ὁ λόγος B

24

Ἄετός καὶ ἀλώπηξ

Ἄετός τις τῇ ἀλώπεκι φιλιωθείς τοὺς αὐτῆς μετὰ ταῦτα καταβέβρωκε σκύμνους. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν μὴ δυναμένη τῆς θείας δίκης ἐδέετο κατ’ αὐτοῦ. μὴ γοῦν συμβέβηκε
θυσίαν τινὰ ἐπὶ βωμοῦ κατακαίεσθαι, ὁ δὲ ἄετός καταπτὰς βρῶμα ἐκεῖθεν ζέον ἐξήρ-
πασε καὶ τοῖς ἑαυτοῦ νεοσσοῖς διαδέδωκεν. οἱ δὲ νεοσσοὶ ἐσθίοντες ὑπὸ τῆς ζέσεως
5 εὐθὺς διεφθάρησαν.

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ τῶν ἀνθρώπων δυνάσται καὶ ἄδικοι, εἰ καὶ παρὰ τῶν ἀδικουμένων μηδὲν πάσχουσιν, ἀλλὰ γε ταῖς ἐκείνων ἀραῖς θείαν ἀγανάκτησιν ἐπισπῶνται.

1 καταβέβρωκε M κατεβίβρωκε V || 2 οὖν V || 4 αὐτοῦ B || 6 epim. in S: hoc autem docet eos qui ipsi sibi iudicium facere non possint deo iudicium suum esse permissuros, eumque eis iudicium vindicare solere || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || εἰ] οἱ V || περὶ M

25

Ἀνὴρ ἔχιν ἀνελόμενος

Ἦρα χειμῶνος ἔχισ τις πλησίον ὁδοῦ κατέκειτο καὶ τῇ τοῦ ψύχους σφοδρότητι ἐκινδύνειε διαφθαρῆναι. ἀνὴρ δὲ τις παρερχόμενος καὶ ταύτην ἰδὼν κατῷκτειρε, καὶ ἄρας τῆς γῆς τῷ ἰδίῳ κόλπῳ ἐναπέθετο. ἡ δὲ ἔχισ διαθερμανθεῖσα εὐθὺς καιρίῳ
ὀήγματι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινεν.
5 Οὗτος δηλοῖ ὡς ὁ φύσει κακός, κἂν ἀγαθὸν τι παρὰ τινοςοῦν ἐπισπάσαιτο, τῷ εὐεργέτῃ μᾶλλον κακὰ ἀποδίδωσιν.

Fab. exstat syriace solum in SD (tolidem fere verbis), et arabice in K || 4 ἀπέκτεινεν, interfecit, et coepit (ille) dolere, dicens ‘hoc praemium est, siquis improbum bono afficit’ K || 5 epim. in SD: Hoc autem docet malos homines, quandocumque beneficiū acceperint, beneficientibus nocere || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB

26

Ἰξευτῆς καὶ πέρδιξ

Ἄνῆρ τις ἰξευτῆς κατέσχε τινὰ πέρδικα καὶ εὐθὺς αὐτὴν καταθῆσαι ἠθέλησεν. ἡ δὲ πέρδιξ, τῆς ἰδίας ζωῆς ἀντεχομένη, πρὸς τὸν ἰξευτὴν συνέθετο ὡς “εἰ με τῶν δεσμῶν ἐλευθερώσεις, πολλοὺς πέρδικας ἐκμειλιξαμένη προσαγάγω σοι.” ὁ δὲ ἰξευτῆς, τῷ ταύτης λόγῳ μᾶλλον μανείς, ταύτην αὐτίκα ἀνῆρκεν.

Οὗτος δηλοῖ ὡς ὁ ἐτέρῳ παγίδα ἰστών αὐτὸς ἐν αὐτῇ ὡς σκαιὸς ἐμπεσεῖται. 5

1 αὐτὴν MVA, *et sic* S αὐτὸν B, *Matth.* || 2 ἡ δὲ (S) ὁ δὲ B || ἀντεχόμενος B || συνέθετο B || 3 ἐλευθερώσεις A -σης MVB || -άμενος B || 4 ταύτης *om.* B || τοῦτον B || 5 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || σκαιὸς MVB κακὸς *Matth.* (= A ?)

27

Ὅρνις χρυσοτόκος

Ἄνῆρ τις ὄρνιν ἐκέκτητο χρυσοῦν ῥόν καθ’ ἐκάστην αὐτῷ τίκτουσαν. ὁ δὲ μὴ τῷ καθημερινῷ ἐκείνῳ ἐπαρκούμενος κέρδει, ἀλλ’ ἀφρόνως τοῦ πλείονος ὀρεγόμενος, τὴν ὄρνιν κατέθευσεν· ἐδόκει γὰρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις αὐτῆς θησαυρῷ τινὶ ἐντυχεῖν. καὶ μὴδὲν ὅλως ἐφευρὼν καθ’ ἑαυτὸν ἔλεξεν ὡς “ἐλπιδὶ θησαυροῦ ἐπερειδόμενος, καὶ τοῦ ἐν χερσὶ κέρδους ἐξέπεσον.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ πολλοί, τῶν πλείωνων ὀρεγόμενοι, καὶ τῶν ὀλίγων ἐκπίπτουσι 5

1 Ἄνῆρ] *sic etiam* S *et* K, *sed mulier* L || χρυσοῦν ῥόν] *sic etiam* K *et codd. Syr. omnes praefer* SH, *ubi* ovum magni pretii ovum argenteum L || 6 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || οἱ] καὶ V

28

Κύων κρέας φέρων

Κύων ἀρπάσας βρῶμα ἐκ μακελλίου ὥχeto φυγὰς ἐκεῖθεν καὶ ἔφθασεν ἐπὶ τινα ποταμόν. περαιούμενος δὲ αὐτὸν ὀρᾷ ἐν τοῖς ὕδασι τὴν τοῦ βρώματος σκιάν πολλῷ οὖσαν οὐ ἔφερεν εὐμεγεθεστέραν, καὶ τοῦ στόματος ἀπορρίψας τὸ βρῶμα ἐπὶ τὴν ὁραθεῖσαν αὐτοῦ σκιάν κατηπείγeto. τῆς δὲ ἀφανοῦς γενομένης, στραφεὶς ὁ κύων τὸ ἀπορριφθὲν ἄραι, οὐδὲν ἐφεῦρε τὸ σύνολον· καὶ γὰρ ἐκεῖνο παρά τινος καταπτάντος κόρακος εὐθὺς ἠρπάγη καὶ κατεβρώθη. εἶτα ὁ κύων ἑαυτὸν ἐταλάνιζε, “τί ἄρα πέπονθα;” λέγων, “ὅτι ὁ εἶχον ἀφρόνως καταλιπὼν ἐφ’ ἕτερον ἀφανὲς ἠπειγόμεν, κάκεινου ἀποτυχὼν καὶ τοῦ προτέρου ἐξέπεσον.”

Οὗτος δηλοῖ περὶ τῶν ἀκορέστως ἐχόντων καὶ τῶν περιττῶν ὀρεγομένων. 5

2 περ. δὲ αὐτὸν] *om.* S, *sed habet* L || 3-8 καὶ τοῦ στ.-ἐξέπεσον] *demisit illud quod ceperat et cucurrit ad imaginem quae erat in aqua. Et venit corvus (fluxus SB fort. recte, sc. ‘abura pro ‘urba; vide supra p. 516 adn. 19) et sustulit carnem illam; et ubi reversus est canis neque quicquam invenit, dixit sibi “Pulchra res mihi accidit (“Iacta alea parum mihi profuit” SD), quod, dum multum cupio, et illud (illud parvum SD) quod ceperam amisi” SC SD, similiter SH et SB sed lacunosi || 3 τὸ βρῶμα ἀπ. AB || 9 Ὁ μῦθος οὗτος AB || δηλοῖ-ὀρεγ. MV ἐλέγχει τοὺς ἀκορέστως ἐχοντας καὶ τῶν περ. ὀρεγομένων AB adversus (docet adv. SH) eos qui avaritia laetantur (qui nimis commoti sunt aliqua re SD) S*

29

Ὄνος ἵππον μακαρίζων

Ὄνος καὶ ἵππος ὑπῆρχον ἀνθρώπῳ τινί, καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἰδίαν ὑπηρεσίαν ἐπλήρου. ἀλλ' ὁ μὲν ἵππος ἀνέσεως πολλῆς παραπολαίων δαψιλῶς ἐτρέφετο· χαίτην τε καὶ πλοκάμους ὑπὸ τῶν ἱπποκόμων ἐκαλλωπίζετο καὶ ὁσημέραι τοῖς ὕδασιν ἀπελούετο. ὁ δὲ ὄνος διώλου ἀχθοφορῶν τῷ τῶν γόμων βάρει κατετρύχετο. μιᾷ γοῦν ὁ
 5 τοῦ ἵππου κύριος ἐπιβάς αὐτοῦ ἐπὶ τινα πόλεμον ἀπῆει, καὶ μάχης συγκροτηθείσης ὁ ἵππος πληγείς ἀνῆρέθη. ἰδὼν δὲ τὴν αὐτοῦ ἀπώλειαν ὁ ὄνος ἑαυτὸν μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπηρεσίας.

Οὗτος δηλοῖ ὡς ὁ πενιχρὸς βίος ἀνεπίφοβος τυγχάνων πολλῷ μᾶλλον τοῦ πλούτου, ὡς κινδυνώδους, προτιμότερος.

1 καὶ απτε εκ. om. B || 2 ἐπλήρου B || παραπολάβων A, -λαβῶν B || 3 καὶ ὁσημ.-ἀπελούετο om. B, habet S || 5 τῆς μάχης AB || 6 πληγείς MV εὐθὺς ἐπλήγη καὶ AB || 8 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB

30 (411)

Ὄναγρος καὶ ὄνος

Ὄναγρος ὄνον ἰδὼν βαρὺν γόμον ἐπαγόμενον, καὶ τὴν δουλείαν αὐτῷ ἐπονειδίζων, ἔλεγεν “εὐτυχὴς ὄντως ἐγώ, ὅτι ζῶν ἐλευθέρως καὶ διάγων ἀκόπως αὐτοσχέδιον καὶ τὴν νομὴν ἐν τοῖς ὄρεσι κέκτημαι· σὺ δὲ δι’ ἄλλου τρέφῃ, καὶ δουλείαις καὶ πληγαῖς καθυποβάλλῃ διηνεκῶς.” συνέβη γοῦν αἰθωρὸν λέοντά τινα φανῆναι καὶ τῷ μὲν
 5 ὄνῳ μὴ προσπελάσαι, ὡς συνόντος αὐτῷ τοῦ ὄνηλάτου, τῷ δὲ ὄνάγρῳ, μεμονωμένῳ τυγχάνοντι, σφοδρῶς ἐπελθεῖν καὶ αὐτὸν θέσθαι κατάβρωμα.

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ ἀνυπότακτοι καὶ σκληροτραχήλοι, τῇ αὐτοβουλίᾳ φερόμενοι καὶ βοθηθείας τινὸς μὴ δεόμενοι, αἰθωρὸν πτῶμα γίνονται.

Fab. exstat in S SS SG et K || 2 ζῶν-διάγων B ζῶ-διάγω MVA || 4 διηνεκῶς om. B || 6 αὐτὸν MA -τῷ B -ῆν V αὐτῷ Halim || 7 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || 8 γενήσονται B

31 (413)

Συκῇ καὶ ἐλαίᾳ

Συκῇ τις, ὥρα χειμῶνος τὰ ἑαυτῆς ἀποβαλοῦσα φύλλα, ὑπὸ τινος ἐλαίας πλησιαζούσης τὴν γύμνωσιν ὠνειδίζετο, λεγούσης ὡς “ἐγώ καὶ χειμῶνος καὶ θέρους τοῖς φύλλοις μου κεκαλλῶπισμαι καὶ ἀείφυλλος πέφυκα, σὺ δὲ μόνῳ τῷ θέρει πρόσκαιρον ἔχεις τὸ κάλλος.” οὕτω δὲ αὐτῆς καυχωμένης, κεραυνὸς ἄφνω θεόθεν κατηνέχθη
 5 καὶ ταύτην κατέφλεξε· τῆς δὲ συκῆς τὸ παράπαν οὐχ ἦψατο.

Οὕτως οἱ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ τύχῃ ἐγκαυχώμενοι ἐξαίσιον πτῶμα ὑφίστανται.

Fab. deest in SH, sed habent SB SC SD SG SS || 1 ἀποβάλλουσα AB || 5 τῆς δὲ-ἦψατο] ita fere SD ficus autem gaudebat SG et f. sicut erat vigebat SC om. SB || ὁ καθήψατο AB || 6 epim. in SG: Olivae similes sunt quicumque de divitiis suis vel de magnificentia gloriantes in mortem incurrant hoc autem docet, etc. in eandem sententiam, SB SD, brevius SC

413a
(Aphth. 22)

Μῦθος ὁ τῆς ἐλαίας καὶ τῆς συκῆς· σωφρονεῖν παραινῶν τῇ νεότητι.

Ἐλαία κατεγέλα συκῆς, ὡς αὐτὴ μὲν ἀνθοῦσα πρὸς ἅπασαν ὥραν, συκῆς δὲ τὸ ἄνθος συμμεταβαλλούσης ταῖς ὥραις. αἷς καὶ καταρρνείσα χιών, τὴν μὲν ἐλαίαν κομῶσαν εὐροῦσα, τοῖς θαλλοῖς ἐνιζάνουσα, σὺν τῷ κάλλει καθάπαξ ταύτην διέφθειρε· τὴν δὲ φύλλων εὐροῦσα γυμνὴν, οὐδὲν ἡδίκηκε πρὸς γῆν ὑπορρέουσα. 5

Κάλλος μὴ σωφρονοῦν τοῖς κεκτημένοις καθέστηκεν ὄνειδος.

32

Κηπουρὸς ἀρδεύων λάχανα

Ἄνὴρ τις κηπουρόν τινα θεασάμενος τῶν λαχάνων ἀρδεῖαν ποιούμενον ἔφη πρὸς αὐτόν “πῶς τὰ μὲν ἄγρια φυτὰ, μήτε φυτευόμενα μήτε ἐργαζόμενα, ὡραῖα πεφύκασιν, τὰ δὲ τῆς ὑμῶν φυτηκομίας πολλάκις ξηραίνεται;” ὁ δὲ κηπουρὸς ἀντέφησεν ὡς “τὰ ἄγρια τῶν φυτῶν μόνη τῇ θείᾳ προνοίᾳ ἐφορᾶται, τὰ δὲ ἡμέτερα ὑπὸ χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιμελεῖται.” 5

Οὗτος δηλοῖ ὡς κρείττων ἢ τῶν μητέρων ἀνατροφή πέφυκε τῆς τῶν μητριῶν ἐπιμελείας.

Fab. legitur in codd. Syr., excepto SH || 4-5 τὰ ἄγρια-ἐπιμελεῖται] cf. f. 119 supra et Vitam, c. 35 sqq.; perperam Synt., recte S: terra herbae agresti mater est, hortensi poverca || 4 ὑφορᾶται MV || ἡμερα coni. Matth. || 6 Οὗτος MV ὁ λόγος AB || epim.] sic fere etiam libri Syr.

33

Κύων καὶ μακελλεύς

Κύων ἐν μακελλίῳ εἰσελθὼν καρδίας βρῶμα ἐκεῖθεν ἀφήρπασεν. ὁ δὲ γε μακελλεύς ἐπιστραφεὶς ἔλεγεν αὐτῷ “οὐ καρδίαν ἤρπασας, ἀλλὰ καρδίαν ἐνέθου μοι· εἰ γὰρ αὐθις ἐνταῦθα εἰσέλθης, ἐγὼ σοι τὰ τῆς ἀρπαγῆς ἐπιδείξω ἐπίχειρα.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς ἐν τῷ παθεῖν τις ἐπισπᾶται τὸ μαθεῖν καὶ προσεκτικῶς ἔχειν.

Fab. exstat syriace solum in SD, nr. 76: canis quidam intravit macellum et cor rapuit. Et conversus ad eum macellarius dixit “Non cor mihi abstulisti, sed cor mihi statuisti; posthac enim, si huc veneris, praemium sceleris (?) tui accipies.” hoc docet saepius id quod adolescentibus usu veniat docere eos. || 4 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB

34

Κηπουρὸς καὶ κύων

Κύων κηπουροῦ τινος εἰς φρέαρ ἐμπέπτωκεν. ὁ δὲ κηπουρὸς κατελθὼν αὐτόν ἐκεῖθεν ἀνελκύσαι, δεινῶς ὑπ’ αὐτοῦ ἐδόχηθη, δόξαντος μᾶλλον τὸν ἄνδρα βούλεσθαι αὐτόν ἐπὶ πλεον καταβυθίσαι τῷ ὕδατι. ὁ δὲ κηπουρὸς ὑπὸ τοῦ κυνὸς δηχθεὶς “δικαίως,” ἔφη, “πέπονθα, ὅτι σὲ τοῦ φρέατος ἐκβαλεῖν ἐσπουδακῶς χαλεπῶς μᾶλλον ὑπὸ σοῦ τετραυμάτισμαι.” 5

Οὗτος δηλοῖ κατὰ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἐλέγχους.

Fab. habent codd. Syr. omnes praeler SH || 2 δόξαντος ΜV δόξαν αὐτῷ A δόξαν- τοῖς B 2-3 μάλλον-καταβ. τῷ ἰδ. (τῷ ἰδ. κ. A) AB, et ita fere codd. Syr., i.e. plus im- mergere τὸν ἄνδρα β. καταβ. τῷ ἰδ. ΜV || 4-5 δι-τετραυμ.] melius S, SG: cur (c. enim SD), cum tu te mersisses, ego te expedire studebam? cf. supra f. 120 || 6 Οὔτος- ἄγρ. (ἀγροῦτων V) ἐλέγχοις ΜV ὁ μῦθος οὔτος τοῖς ἀχαρίστοις καὶ ἀγνώμονας ἐλέγχει (-ον B) AB hoc autem docet adversus ingratos SD hoc adv. ingr. SB SC SG

35

Γαστήρ καὶ πόδες

Ἄνδρὸς τινος ἡ γαστήρ τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ περὶ ἰσχύος διεφέρετο. οἱ μέντοι πόδες ἔλεγον τῇ γαστρὶ ὡς “ἡμεῖς σοῦ ἐσμεν ἰσχυρότεροι, ἅτε δὴ καὶ διαβαστῶντές σε.” ἡ δὲ γαστήρ τοῖς ποσὶν ἀντέφησεν ὡς “εἰ μὴ ἐγὼ τὰς βρώσεις ἐδεχόμην, ὑμεῖς ἀδυνάτως ὅλως στῆναι εἴχετε ἄν.”

- 5 Οὔτος δηλοῖ ὡς καὶ ἅπαν στρατεύματα πρὸς τὴν μάχην ἀδόκιμον γίνεται, εἰ μὴ πρότερον ὑπὸ τοῦ στρατηλάτου γυμνάζοιτο καὶ παραθαρρύνοιτο.

Fab. exstare videtur in SD, sicut in ceteris codd. Syr.; sed in imagine quam habeo photographice depictam, praeler duas litteras numerales (= 52), reliqua (8 vsz.) adeo sunt erantida ut omnino legi non possint || 1 ἄνδρὸς τινος] deest in S et L || 3-4 ὑμεῖς-ἄν MA ὑμεῖς ἄν ἄδυν. τοῦ ὅλως στῆναι εἴχεται B || 5-6 Οὔτος-παραθαρρύνοιτο] sic etiam illi qui ad summam rerum pervenerunt, si ei qui sunt inferiores non adiuvant eos, non habent vires SH SB, et in eandem sententiam SC; falsa quidem haec sententia, sed tota posita est in voce lhoun (eos) post m'adrin (adiuvant) repetita, quam si sus- tuleris, idem fere valebit epim. quod in rec. I supra f. 130, i.e. si non adiuvant inferiores suos, illi etc. || Οὔτος ΜV ὁ μῦθος AB

36

Νυκτερίς, κέπφος καὶ βάτος

Νυκτερίς, κέπφος καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλους κοινωνίαν ἔθεντο, τοῦ ἐπὶ τινα δῆθεν ἐμπορίαν ἀπελθεῖν. καὶ ἡ μὲν χρυσόν, ὁ δὲ χαλκόν, ἡ δὲ ὑφάσματα δανειακῶς ἐξελά- βοντο καὶ ἐν πλοίῳ ἀποθέμενοι τοῦ πλοῦς εἰθὺς εἶχοντο. ἄφνω δὲ ζάλη καὶ καταιγὶς διαπνεύσασα εἰς κλύδωνα μέγιστον τὸ πέλαγος ἤρε, καὶ τὸ σκάφος διασπαράξαν

5 τὰ ἐν αὐτῷ πάντα τῷ βυθῷ παραδίδωσιν. ἐξ ἐκείνου δὲ ἡ μὲν νυκτερίς, τοὺς δανειστὰς πτσουμένη καὶ δεδιῶσα καὶ ἑαυτὴν ὑποστέλλουσα, μόνη τῇ νυκτὶ ἐξέρχεται· ὁ δὲ κέπφος ἐπὶ τῆς θαλάσσης τὰς διατριβὰς ἔχει, ἀναζητῶν τὸν χαλκόν· ἡ δὲ βάτος τοῖς ἱματισμοῖς τῶν παραπορευομένων συμπλέκεται, τὰ ὑφάσματα εὐρεῖν δι' ὅλου σπουδάζουσα.

- 10 Οὔτος ὁ μῦθος δηλοῖ ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕκαστον χρή, μετὰ τὴν ἔκβασιν τῶν ἐπι- κινδύνων πράξεων, προσεκτικῶς ἔχειν, ὥστε μὴ αὖθις τοῖς ἐκ τούτων ὁμοίοις κακοῖς περιπετεῖς γίνεσθαι.

Fab. legitur in SD (nr. 61a) SS et K ita fere ut supra; deest SB SC SH || 2 ἐμπορεῖν M || ὁ δὲ ΜV τὸ δὲ AB || 4 διασπαράττει καὶ B || 6 πτσουμ. καὶ om. B || δεδιῶσα Mallh. (lapseu pennaе, an ex A?) || 6-7 τὸ δὲ κέπφος-τὸν χ. ἀναζητοῦν AB || 10 epim. nullum habet SD || Οὔτος ὁ μ. M ὁ μ. AB οὔτος V

37

Λέων γηράσας καὶ ἀλώπηξ

Λέων γηράσας τις καὶ ἀτονήσας, καὶ ἑαυτὸν μὴ δυνάμενος διατρέφειν, ἐπειρᾶτο μηχανικῶς διαζῆν. νοσεῖν οὖν προσποιούμενος κατέκλινεν ἑαυτὸν ἐν τινι σπηλαίῳ· εἶτα τῶν ἄλλων θηρίων εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ παραγινομένων, εἰθὺς ἕκαστον αὐτῶν ἀρπάζων κατήσθιε. γνοῦσα δὲ ἡ ἀλώπηξ τὴν αὐτοῦ πανουργίαν οὐκ ᾔθελε πρὸς αὐτὸν ἀνελθεῖν, ἀλλὰ μακρόθεν ἐστῶσα ἐπηρώτα τὸν λέοντα ὅπως δῆθεν τὰ κατ' αὐτὸν ἔχει. ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔλεγε "τίνος χάριν οὐκ εἰσέρχῃ πρὸς με;" ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀντέφησεν ὡς "πολλῶν ἵχνη ἐνταῦθα ἐώρακα εἰσελθόντων μὲν, μὴ ἐξελθόντων δέ." 5

Οὗτος δηλοῖ ὡς καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀφορᾶσθαι δεῖ τὰ τῶν πρακτέων ἐπικίνδυνα καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποδιδράσκειν, ἀσφαλίζεσθαι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δόλῳ καὶ ὑποκρίσει φιλίας πειρωμένων ἐταίρους λυμαίνεσθαι. 10

Accedunt codd. Syr. SB SC SD SG (et SS). 1 τις γηράσας V, quod melius, sed per corr. || 2 γοῦν B || 6 ἔχειεν B ἔχειν V || 6-7 ἡ δὲ-ἐώρακα] dixit vulpes "Intravissem, nisi vidissem multa," etc. codd. Syr. || 7 μὴ AB periit lect. in marg. M οὐκ V || 8 'Ο μῦθος οὗτος AB || Οὗτος-λυμαίνεσθαι] Hoc docet solere homines, quando viderint exempla pretiosa, fugere e periculo SD; similiter SB SC SG || ὑφορᾶσθαι Matth. (= A ?) || 10 ἐτέρους M ἕτερον V

38 (407)

Κύων λύκον διώκων

Κύων καταδιώκων λύκον ἐφρυνάττετο τῇ τε τῶν ποδῶν ταχυτῇτι καὶ τῇ ἰδίᾳ ἰσχύϊ, καὶ ἐδόκει φεύγειν τὸν λύκον δι' οἰκείαν δῆθεν ἀσθένειαν. στραφεὶς οὖν ὁ λύκος ἔφησε πρὸς τὸν κύνα "οὐ σέ δέδοικα, ἀλλὰ τὴν τοῦ σοῦ δεσπότητος καταδρομὴν."

Οὗτος δηλοῖ ὡς οὐ δεῖ τινα ἐγκαυχᾶσθαι τῇ τῶν ἐτέρων γενναιότητι.

Fab. deest SH et SD || 1 λύκαιν M λύκαιναν AV λύκοναν B nomen generis masc. (i.e. diba) SB SC SG cf. infra || 2 τὸν λύκον AB τὴν λύκαιναν MV || στραφεὶς MAB -εῖσα V || ὁ λύκος AB ἡ λύκαινα MV || 3 ἀλλά-καταδρομὴν] sed dominum tuum qui tecum venit codd. Syr. || 4 ὁ μῦθος οὗτος AB

39

Νεανίσκος ἀκρίδας θηρεύων καὶ σκορπίος

Νεανίσκος τις ἐν τοῖς ἐξωτάτοις καὶ ἐρημικωτάτοις τόποις ἀκρίδας ἠπείγετο κατασχεῖν, καὶ ἰδὼν μέσον αὐτῶν σκορπίον ἐδόκει κάκεῖνον ἀκρίδα ὄντως τυγχάνειν. καὶ δὴ τὴν χεῖρα ἐκτείνας ἐξᾶραι αὐτὸν τῆς γῆς ἔμελλεν. ὁ δὲ σκορπίος τὸ αὐτοῦ κέντρον πρὸς τὸ νύξαι τὸν νέον ἰθύνας, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὡς "εἰ ὅλως τετόλμηκάς μου καθάψασθαι, παρεσκεύασα ἄν σε ἀπολύσαι καὶ ἄς κατέσχες ἀκρίδας." 5

Οὗτος δηλοῖ ὡς οὐ χρή καὶ τοῖς σκαιοῖς ἀνδράσι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπίσης ἐντυγχάνειν, ἀλλ' ἐκάστῳ πρὸς τὴν ἰδίαν γνώμην δεόντως προσομιλεῖν.

1 ἐν-τόποις] extra murum S πρὸ τοῦ τείχους rec. I, supra f. 199 || ἐρημικῆς B || 2 δὴ M δεῖ V om. AB || 6 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || καὶ τοῖς καιοῖς (sic) ἀνδράσι καὶ τοῖς ἀγαθοῖς B, et sic SH SB SC καὶ τοῖς σκαιοῖς ἀνδράσι latium, A καὶ τοῖς ἀγαθοῖς latium, MV et SS || 7 ἀλλ'-προσομ.] omi. S

40

Ταῦρος καὶ αἶγες ἄγριαι

Ταῦρος λέοντά τινα ἀποδιδράσκων ἐν τινι σπηλαίῳ τὴν καταφυγὴν ἔθετο. ἐν αὐτῷ δὲ ἔτυχεν ἀγρίας αἶγας τυγχάνειν, αἱ δὲ καὶ τὸν ταῦρον εὐθὺς ἐκεράτιζον. ὁ δὲ πρὸς αὐτάς ἔλεγεν ὡς “οἶχ ὑμᾶς δέδοικα, ἀλλὰ τὸν τοῦ σπηλαίου ἐξωθεν ἐστηκότα.”

- 5 Οὗτος δηλοῖ ὡς τοῖς ἐν δυσπραγίαις ὑπὸ δυναστῶν περιπίπτουσι πάντες οἱ ἐν τυγχάνοντες μισητῶς ἐπεμβαίνουσιν.

2-3 ὁ δὲ ταῦρος AB || 3 τὸν στήκοντα ἐξωθεν τοῦ σπηλου B || 5 *epim. in S*: sic etiam (hoc autem docet SC) viri potentes, propter timorem regum, pusillorum (p. om. SD) contumelias perferunt; cf. *rec. I, supra f. 217* || 5 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || οἱ αὐτοῖς ἐστ. M || 6 ἐπεμμένουσιν B ἐπιβαίνοισι A

41

Λιθίοψ

Ἄνῃρ τις, ἑωρακὼς Λιθίοπά τινα Ἰνδὸν λουόμενον ἐν τινι ποταμῷ, ἔφη πρὸς αὐτόν “μὴ συνταράσσης καὶ θολοποιῇς τὸ ὕδωρ· οὐδέποτε γὰρ λευκὸς γενήσῃ τῷ σώματι.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς οὐδὲν τῶν φυσικῶν πραγμάτων τοῖς φυσικοῖς μεταβάλλεται.

1 Λιθίοπά τινα Ἰνδὸν] *sic etiam K Ianlum Indum S, SS hominem nigrum L* || τινι om. A || 2 συνταράσσεις καὶ θολοποιεῖς MV || λευκὸν γενήσῃ τὸ σῶμα σου B || 4 *epim. in S*: hoc docet nihil quod natura ortum sit mutari posse || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || ὡς-μεταβάλλεται M om. V ὡς-πραγμάτων τῆς φυσικῆς ιδιότητος μ. A, *forl. recte* ὡς αἱ τῶν πλειόνων τῶν φυσικῶν πρ. τῆς φυσικῆς ιδιότητος μ. B

42

Γυνὴ καὶ ὄρνις

Γυνὴ τις χήρα ὄρνιν ἐκέκτητο ἐν ᾧ τῇ καθ' ἐκάστην ἡμέραν τίκτουσαν, ἦν καὶ δαψιλῶς διέτρεφεν ἡ γυνή, δοκοῦσα ὡς τοῖς πλείοσι σιτίοις δύο ἔσται γεννώσα ᾧ. ἡ δὲ ὄρνις ὑπὸ τῆς πλησμονῆς ἐμβριθῆς γενομένη οὐδὲ τὸ ἐν ᾧ γεννᾶν, ὡς τὸ πρότερον, ἠδύνατο.

- 5 Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ τῶν πλειόνων ὀρεγόμενοι καὶ τῶν ἐν χερσὶν ὀλίγων στερίσκονται.

1 χήρα] *sic etiam SB SC SD, sed om. SH* || ἐν αὐτῇ ᾧ (ᾧ B) AB || ἡμέραν om. AB || ἀποτίκτουσαν (-σα B) AB || 2 δύο AB el S om. MV || 3-4 οὐδὲ-ἠδύνατο] *mortua est S* || ὡς πρότερον MV || 5 Οὗτος MV ὁ λόγος AB

43

Μύρμηξ καὶ τέττιξ

Μύρμηξ τις ὥρα χειμῶνος ἐν θέρους συνήγαγε σῖτον καθ' ἑαυτὸν ἥσθιεν. ὁ δὲ τέττιξ προσελθὼν αὐτῷ ἠτείτο μεταδοθῆναι αὐτῷ ἐκ τῶν αὐτοῦ σιτίων. ὁ δὲ μύρμηξ

ἔφη πρὸς αὐτόν "καὶ τί ἄρα πράττων διετέλεις ἐφ' ὅλῳ τῷ τοῦ θέρους καιρῷ, ὅτι μὴ συνέλεξας σίτον ἑαυτῷ εἰς διατροφήν;" ὁ δὲ τέττιξ ἀντέφησεν αὐτῷ ὡς "τῷ μελωδεῖν ἀπασχολούμενος τῆς συλλογῆς ἐκωλυόμην." τῇ γοῦν τοιαύτῃ τοῦ τέττιγος ἀποκρίσει ὁ μύρμηξ ἐπιγελάσας, τὸν ἑαυτοῦ σίτον τοῖς ἐνδοτέροις τῆς γῆς μυχρῆς ἐναπέκρυψε καὶ πρὸς αὐτόν ἀπεφθέγγετο ὡς "ἐπεὶ τότε ματαιῶς ἐμελώδεις, νυνὶ λοιπὸν ὀρχήσασθαι θέλησον."

Οὗτος παρίστησι τοὺς ὀκνηροὺς τε καὶ ἀμελεῖς, καὶ τοὺς ἐν ματαιοπραγίαις διάγοντας κἀντεῦθεν ὑστερουμένους.

10

Fab. minime discrepat ab S || 1 ὥραν χ. παραδραμῶν ἐν ὥρᾳ θέρους-ἐσθίειν MV || 2 ἐκσιτίων AB σίτου MV || 3 πρὸς αὐτόν AB αὐτῷ MV || πράττων om. A || 4 σίτον-διατροφήν MV σεαυτῷ δ. AB || πρὸς αὐτόν ἀντέφησεν AB || 4-5 τῷ μ. MV τὸ μ. B εἰς τὸ μ. A || 7 τῷ τότε MV || 8 νῦν B νῦν A || 9 ὁ μῦθος οὗτος παριστᾷ AB || καὶ ἐν μ. MV

44

Λύκος καὶ αἶξ

Αἰγὸς τινος ἐπὶ πέτρας ὑψηλῆς νεμομένης, λύκος ἐπιστὰς κάτωθεν ἐπειρᾶτο αὐτὴν κατασχεῖν καὶ βεβρωκέναι· μὴ δυνάμενος δὲ ὅλως ἐπαναβῆναι τῇ πέτρᾳ, ἐστῶς κάτωθεν πρὸς τὴν αἶγα ἔφησεν "ὦ ταλαίπωρε, ἵνα τί καταλιποῦσα τοὺς πεδινοὺς τόπους καὶ τοὺς λειμῶνας ἐπὶ τῆς πέτρας ταύτης τὴν νομὴν πεποιήσαι; ἢ πάντως ἔν' ἐντεῦθεν κινδυνεύσης διαφθαρῆναι;" ἡ δὲ πρὸς τὸν λύκον ἀπεκρίνατο "οἶδα ὡς πολλὰκίς ἐμοῦ ἔνεκεν ἀργὸς διετέλεσας, καὶ δοκεῖς κατενεγκεῖν με τῆς πέτρας καὶ σεαυτῷ θέσθαι κατάβρωμα."

Οὗτος δηλοῖ ὡς πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων βουλήν ἑτέροις παρέχουσι τὴν ἐκείνοις μὲν ὀλεθρίαν, ἑαυτοῖς δὲ ἐπικερδῆ καὶ ὠφέλιμον.

4 ἢ MVB ἢ *Matth.* || 5 ἔν' om. B || 8 ὁ μῦθος οὗτος AB

45 (401)

Πῶλος

Ἄνθρωπος τις ἐπωχεῖτο ἵππῳ τινὶ θηλείᾳ ἐγκύῳ οὔσῃ, καὶ ὁδοιποροῦντος αὐτοῦ ἡ ἵππος πῶλον ἀπέτεκεν. ὁ δὲ πῶλος κατόπιν αὐτῆς εὐθὺς πορευόμενος καὶ ταχέως ἰλιγγιάσας πρὸς τὸν τῆς ἰδίας μητρὸς ἐπιβάτην ἔλεγεν "ἰδοῦ, ὁρᾶς με βραχύτατον καὶ πρὸς πορείαν ἀδύνατον· γίνωσκε δέ, ὡς εἰ ἐνταῦθά με καταλίπης, αἰθωρόν διαφθείρομαι, εἰ δ' ἐντεῦθεν ἄρης με καὶ ἀπαγάγῃς ἐν οἴκῳ καὶ ἀνατραφῆναι ποιήσης, οὕτως αὐξυνθεὶς ἐν ὑστέρῳ ἐποχεῖσθαί μοι ποιήσω σε."

Οὗτος δηλοῖ ὡς ἐκείνους εὐεργετεῖν χρή, ὑπὲρ ὧν καὶ ἡ ἀντάμειψις τῆς εἰποιῦτας ἐλπίζεται.

1 θηλεία τιμὴ ἵππῳ AB || οὔσῃ MV ὑπαρχούσῃ AB || 1-2 ἡ-ἀπέρ. | πῶλον ἢ ἵππος ἀπέρ. A || 2 ἔτεκεν B || εὐθὺς-ταχέως AB ἐβάδιζεν, ὅς εὐθὺς MV || 3 βραχ. ἰδοῦ, ὁρᾶς με MV || 4 δὲ MV τοίνυν AB || ἐκ καταλίπης με AB || διαφείρωμαι B || 5 εἰ δὲ AB || ἄρης BV ἄρεις M || οἴκῳ *scripsi* τόπῳ *codd.* om. S || ποιήσης MV παρασκευάσης (-εις B) AB || 6 ὁντως libri, corr. *Halm* || 7 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || χρή εὐερ. AB

46

Πίθηξ καὶ ἀλιεύς

Ἄνῃρ τις ἀλιεύς παρὰ τὴν θάλασσαν ἄγρην ἰχθύων ἐποίει. πίθηξ δὲ τις αὐτὸν κατιῶν ἐκμιμήσασθαι ἠβουλήθη. τοῦ δὲ ἀνδρὸς ἀποβάντος ἐν τινι σπηλαίῳ ἐπὶ τῷ διαναπαύεσθαι, τὸ δὲ δίκτυον παρὰ τὴν ἡϊόνα καταλιπόντος, ἐλθὼν ὁ πίθηξ καὶ τοῦ δικτύου λαβόμενος ἀγρεῖνσαι δῆθεν δι' αὐτοῦ ἐπεχειρεῖ. ἀγνώστως δὲ τῇ
5 τέχνῃ καὶ ἀσυντάκτως χρώμενος, καὶ τῷ δικτύῳ περισχεθεὶς, ἐπὶ τῆς θαλάσσης εἵθους πέπτωκε καὶ ἀπεπνίγη. ὁ δὲ ἀλιεύς καταλαβὼν αὐτὸν ἤδη ἀποπνιγέοντα ἔφη
"ὦ ἄθλιε, ὦλεσέ σε ἡ ἀφροσύνη σου καὶ ἡ ματαία ἐπίνοια."

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ τὰ ὑπὲρ αὐτοὺς μιμεῖσθαι πειρώμενοι, ἑαυτοῖς ἐντεῦθεν ἐπάγουσι κίνδυνον.

1 ἀλιεύς] *sic (sing.) etiam S* || παρὰ τὴν θάλασσαν] *ila SD, sed om. SB SC SH; cf. infra, et supra f. 203* || 2 αὐτὸν *iterum post* ἐκμ. MVA *om. B* || 2-3 τοῦ δὲ-σπηλαίῳ-διαναπ.] *sic etiam S* || ἀποβάντος-διαναπ. MV ἐν σπηλαίῳ τινὶ ἑαυτὸν εἰσελθόντος διαναπαῦσαι (διαναπαύσαι B) AB || 3 τὸ δὲ δ.-καταλιπόντος MV καὶ τὸ δίκτυον παρὰ τὸν αἰγιαλὸν λιπόντος AB || παρὰ τὴν ἡϊόνα] *iuxta mare SD ad flumen SB SC SH* || ὁ πίθηξ εἰσελθὼν MV || 4 αὐτοῦ AB ἑαυτοῦ V αὐτοῦ (an αὐ-?) M || 7 ἄθλιε AB ἄφρον MV || ὦ ἄθλιε-ἐπίνοια] O mens tua (voluntas tua SD) misera, quae te perdidit S || 8 ἐρίμ.] hoc docet eos qui cupiant aliquid imitari, quod assequi nequeant, in magnum cadere periculum SD -et cadunt in periculum *habet etiam SS, teste Hochfeld* hoc est adversus eos qui homines se maiores imitari cupiunt SB, *et similiter SC et SH* || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || ἑαυτοῖς V || ἑαυτοῖς-κίνδυνον A ἑαυτοῖς ἐντ. ὑπάγονται κινδύνους B ἐντ. κινδύνους ὑπάγονται MV

47

Κώνωψ καὶ ταῦρος

Κώνωψ τις ἐλθὼν ἐπὶ κέρατος ἔστη ταύρου τινός, πειρώμενος δῆθεν αὐτῷ ἄχθος ἐμποιῆσαι τι. τοῦ δὲ ταύρου παρ' οὐδέν αὐτὸν λογιζομένου, βουλόμενος ὁ κώνωψ ἐξ αὐτοῦ ἀποκτῆναι, καὶ βιάζων αὐτόν, ἔφη ὡς "εἵπερ ἐπαχθὴς σοι πέφυκα, πετασθήσομαι ἀπὸ σοῦ." καὶ ὁ ταῦρος ἔφη τῷ κώνωπι "οὔτε ἐλθόντος σοῦ ἡσθόμην, οὔτε
5 ὑποχωροῦντά σε γνώσομαι."

Οὗτος δηλοῖ ὡς καὶ ἀνθρωποὶ τινες, εὐτελεῖς ἅμα καὶ ἄφρονες προδήλως τυγχάνοντες, δοκοῦσι καθ' ἑαυτοὺς τῶν ἐν τιμῇ τε καὶ συνέσει διαπρεπόντων ὑπερέχειν.

Fab. exstat syriace solum in SD, nr. 71; arabice in L et K || SD: Culex quidam super taurum consedit et credebat (*fort. sperabat: sbar*) se onerosum esse tauro. Dixit culex tauro "Si forte onerosus sum tibi, statim abibo." Dixit ei taurus "Neque quando venisti id sensi, neque sciam quando abibis". Hoc autem est adversus eos qui debiles sunt atque pusilli et in sese gloriantur, || 2 ἐμπ. τι MV ἐμποιῆσασθαι AB || αὐτὸν λ. AB λ. τὸν κώνωπα MV || 4 καὶ δ-κώνωπι MV ὁ δὲ ταῦρος (ὁ τ. B) φησι πρὸς τὸν κώνωπα AB || 6 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB

48 (405)

Κύκλωψ

Ἄνῃρ τις τῶν εὐλαβῶν τυγχάνων, τάχα καὶ τοῖς πρακτέοις σεμνός, ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν εὐμαρῶς τοῖς ἰδίοις παισὶ συμβιοτεύων, μετὰ ταῦτα ἐνδεία περιπίπτει ἐσχάτῃ.

καὶ τὴν ψυχὴν καιρίως ἀλγῶν ἐβλασφήμει τὸ θεῖον καὶ ἑαυτὸν ἀνελεῖν ἠναγκάζετο. λαβὼν γοῦν σπάθην ἐπὶ τινα τῶν ἐρημικῶν τόπων ἐξῆι, θανεῖν μᾶλλον ἐλόμενος ἤπερ ζῆν κακῶς. καὶ πορευόμενος λάκκον τινὰ βαθύτατον ἔτυχεν εὐρηκῶς, ἐν ᾧ χρυσίον οὐκ ὀλίγον παρά τινας τῶν γιγαντιαίων ἀνδρῶν ἀπετέθειτο, ᾧ Κύκλωψ ἦν τὸ ὄνομα. ἰδὼν δὲ ὁ δῆθεν εὐλαβὴς ἀνὴρ τὸ χρυσίον φόβου εἰθὺς καὶ χαρᾶς ἀνάπλεως γίνεται, καὶ ῥίπτει μὲν τῆς χειρὸς τὸ ξίφος, αἶρει δὲ τὸ χρυσίον ἐκεῖθεν, καὶ ἄσμενος ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐπανέρχεται. εἴτα ὁ Κύκλωψ ἐπὶ τὸν λάκκον ἐλθὼν καὶ τὸ μὲν χρυσίον μὴ εὐρηκῶς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ κείμενον ἐκεῖσε τὸ ξίφος ἑωρακῶς, αὐτίκα τοῦτο σπασάμενος ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Ὁ λόγος οὗτος δηλοῖ ὡς τοῖς σκαιοῖς ἀνδράσιν ἀκολούθως τὰ κακὰ ἐπισυμβαίνει, τοῖς δὲ ἀγαθοῖς καὶ εὐλαβέσι τὰ ἀγαθὰ ταμιεύεται.

1 Ἀνὴρ-σεμνός] vir iustus SB SD SH vir iustus et dives SC || 1-2 ἀνὴρ τις-συμβιοτεύων (τοῖς-σεμνῶν B) AB ἀνὴρ τις τῶν εὐλ. καὶ τοῖς πρακτέοις σ., ἐπὶ τινα χρόνον πολὺν τοῖς ἰδίοις συμβ. παισὶν εὐμαρῶς MV || 2 μετὰ ταῦτα om. MV || 3 καὶ ἀπὸ τὴν ψ.] δε MV || ἀπὸ ἀναγκάζετο AB || 4 λαβὼν-τόπων] tantum pō in B || λ. οὖν A || ἐλ.] αἰρε-τισάμενος (ἡρ- A) AB || 5 ἤπερ B εἶπερ MV et Matth. (= A ᾿) || κακῶς ζῆν AB || καὶ πορ.] πορ. δε AB || 5-6 καὶ πορευόμενος-χρ. οὐκ ὀλίγον] et cum profectus esset, pervenit ad solitudinem unam (Iharbta hda particulariter, post Iharba magis generaliter supra usurpatum), et in ea invenit aurum multum SB SC et cum discessisset invenit aurum m. SH et cum pervenisset ad locum invenit in eo aurum m. SD. Errant haud dubie libri Syr., sed nescio an materies corruptelae discerni possit in lect. codd. SB et SC ubi, puta, pro pristina lectione hira had (= λάκκον τινὰ) falso olim būra had (= terra inculta, unde solitudo) lectum erat; vel fieri potuit ut paulo infra voces hgrūba had (= in fossa quadam) propter litterarum aspectum simillimum ante Igabra had (= ab homine quodam) exciderent || 5 ἔτυχεν] ἔσχεν B || 6 παρά τινας-ὄνομα] et dominus eius (i.e. auri) erat vir validus et malus, cui nomen Kuklispos SD quod depositum erat ab homine quodam valido et duro et malo SB SC SH || γιγαντιαίων Furia, Halm || ἀποτέθειτο B ἀποθέθεν MV || ἦν om. AB || 7 ὁ ἀνὴρ MV || φόβου-γίνεται] gaudio et timore (et t. om. SD) repletus est S || 8 ῥίπτει-ξίφος] sic etiam (i.e. abiecit gladium) SD, sed om. SB SC SH || 9-11 εἴτα-διεχειρίσατο] ille autem qui aurum deposuerat, (postquam) advenit et aurum non repperit, gladium sumpsit et se ipsum interfecit SD ille autem qui erat dominus auri, postquam advenit et vidit iacere gladium, aurum vero ablatum, gladium sumpsit, etc. SB SC (SH) || 12 epim.] Hoc autem docet non esse vitam (spem SD) improbis hominibus, et bonis bonam (magnam SD) esse spem (et bonis om. SD, et-spem om. SB) neque quicquam mali eis contingere SC SB SD hoc autem-bonam esse vitam SH || Ὁ λ. οὗτος MB οὗτος V ὁ μῦθος οὗτος A || ὡς-τὰ κακὰ ἐπισυμβαίνει (ἐπισ. τὰ φαῦλα A) AB ὡς δτι καὶ ἀνδράσιν ἀκολούθως ποτηροῖς τὰ κ. ἐπισ. MV

49 (402)

Θηρευτὴς καὶ ἱππεύς

Ἀνὴρ τις θηρευτὴς, λαγῶν κατασχὼν καὶ τοῦτον ἐπιφερόμενος, τῆς ὁδοιπορίας εἵχετο. καὶ τινι προσυπαντηθεὶς ἐφίππῳ ἀνδρὶ, ἐζητεῖτο παρ' αὐτοῦ τὸν λαγῶν ἐν προσχήματι ἀπεμπολήσεως. λαβὼν οὖν ὁ ἱππεὺς τὸν λαγῶν ἀπὸ τοῦ θηρευτοῦ, εἰθὺς δρομαῖος ὤχετο. ὁ δὲ θηρευτὴς κατόπιν αὐτοῦ τρέχων φθάσαι αὐτὸν δῆθεν ἐδόκει· τοῦ δὲ ἱππέως ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος μακρὰν ἐκείνου ἀπέχοντος, ὁ θηρευτὴς καὶ ἄκων φωνεῖ πρὸς αὐτὸν καὶ φησιν “ἄπελθε λοιπόν· ἐγὼ γὰρ ἤδη τὸν λαγῶν ἐδωρησάμην σοι.”

Οἷτος δηλοῖ ὡς πολλοὶ ἀκουσίως τὰ ἴδια ἀφαιρούμενοι προσποιούνται δῆθεν ἐκοντὶ ταῦτα δωρεῖσθαι.

Fab. exstat syriace solum in SD (nr. 64); deest etiam L. Ita pergit SD: Venator leporem praedatus est. Et dum ambulat in via, venit obviam ei eques, qui leporem accipiens, tamquam si esset empturus, rapuit statim et aufugit. Venator autem currebat post eum putans se iam iam in eo esse ut consequeretur. Sed cum procul eques provectus esset, venator responsum rettulit dicens "I, datus est tibi." Hoc docet multos, cum per necessitatem rebus suis priventur, eas sigillo 'a fratre tuo' obsignare solere et dono dare. || 3 ἐν om. AB || οὖν MV τάλιν AB || 4 δρομαίως A || 6 καὶ ante ἔκων om. B || ἐπιθι λ. AB || 8 Οἷτος MV ὁ μῖθος AB || 9 δωρ.] δεδωκέναι AB

50

Κύων καὶ λαγῶς

Κίων λαγωῦ κατατρέχων καὶ τοῦτον καταλαβὼν, ποτὲ μὲν αὐτόν ἔδακνε, ποτὲ δὲ τὸ ἐντεῦθεν ἀπορρέον αὐτοῦ αἷμα ἀνέλειχεν. ὁ δὲ λαγῶς ἐδόκει τὸν κύνα μᾶλλον καταφιλεῖν αὐτόν, καὶ ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν "ἦ ὡς προσφιλεῖς περιπτύσσου με, ἦ ὡς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος κατὰδάκνε."

- 5 Οὔτος δηλοῖ ὡς καὶ ἄνθρωποι τινες, ἐξωθεν μὲν φιλίαν ὑποκρίνονται, ἔσωθεν δὲ κακίας καὶ ἀπηνείας πεπλήρωνται.

Fab. habent soli SD et SS inter codd. Syr.; ambo arte cohaerent cum Synt. || 2 ἀνέλιχεν MVB ἀνέλειχεν Matlh. || 2-3 κατ. μᾶλλον AB || 3 ἔφη MVB εἶπε A || 5 Οὔτος MV ὁ μῖθος AB || 6 ἀπηνείας Matlh. (= A ?) ἐπινοίας B ἀπονοίας MV

51

Μύες καὶ γαλαῖ

Γαλαῖς ποτε καὶ μυσὶ μάχη συνεκροτεῖτο. ἡττώμενοι δὲ κατὰ κράτος οἱ μύες, καὶ γνόντες ἐξ ἀτονίας πάντως καὶ δειλίας ἡττᾶσθαι, σατράπας ἑαυτοῖς καὶ τῆς μάχης ἀρχηγούς κεχειροτονήκασιν. οἱ δὲ σάτραπαι ἐμφανέστεροι θελήσαντες καὶ θαρραλέωτεροι τῶν ἄλλων μυῶν καθίστασθαι, κέρατα ταῖς ἑαυτῶν κορυφαῖς περιέ-

5 θεντο. εἶτα πάλιν αἱ γαλαῖ τοῖς μυσὶ προσβαλοῦσαι εἰς φυγὴν πάντας τρέπουσι· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι μύες φυγάδες γενόμενοι πρὸς τὰς ἑαυτῶν καταδύσεις εὐθὺς ῥαδίως εἰσέδυσαν, οἱ δὲ τούτων προέξαρχοι, μέχρι τῶν ὀπῶν καὶ οὗτοι ἐν τῷ φεύγειν φθάσαντες, τῆς ἐν αὐταῖς εἰσελεύσεως ὑπὸ τῶν κεράτων ἐκωλύοντο. καὶ τούτους αἱ γαλαῖ καταλαβοῦσαι ὀλέθρῳ παραδεδώκασιν.

- 10 Οὔτος δηλοῖ ὡς οἱ τοῖς ὅπλοις ἑαυτῶν τεθαρρηκότες, καὶ μὴ τὴν θείαν συμμαχίαν ἐπικαλεσάμενοι, ὑπ' αὐτῶν δὴ καὶ τῶν κινδύνων ἐπισπῶνται.

1 Γαλαῖς καὶ μυσὶ ποτε AB || 3-4 οἱ δὲ σ.-περιέθεντο] et posuerunt (sc. murium civitas) aurea (om. SD) cornua in capita eorum (sc. ducum), quo notum esset eos esse duces S || 7 εἰσέρεσαν Matlh. (A) εἰσέρεσαν B || τοιοῦτον B || προεξάρχοντες AB || 8 τῆς-εἰσελ. AB τῆς εἰσελεύσεως αὐτῶν MV || 10 ἐπιμ.] Hoc docet eos qui cupiant aliquid facere supra naturam suam non modo damno affici, sed etiam in mortem incurrere S || Οὔτος MV ὁ μῖθος AB || 11 ἐκκαλούμενοι MV

52

Λύκος καὶ λέων

Λύκος ἀρπάσας χοῖρον καὶ ἀπάγων αὐτὸν συνήνητησε λέοντι. ὁ δὲ εὐθὺς τὸν χοῖρον ἀφήρπασεν. ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτὸν ὁ λύκος ἐν ἑαυτῷ ἔλεγε “πάντως καὶ αὐτὸς ἐθαύμαζον, πῶς ἂν καὶ διέμεινε παρ’ ἐμοὶ τὸ ἐξ ἀρπαγῆς μοι προσγενόμενον.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς καὶ τὰ ἀλλότρια πράγματα, πλεονεκτικῶς τισι καὶ βιαίως ἐπικτώμενα, τοῖς ταῦτα ἀρπάζουσιν οὐκ εἰς τέλος παραμένουσιν. 5

1 χοῖρον] sic etiam, i.e. hanutsa (masc. SD) vel huntala (fem. SB SC) codd. Syr. SB SC SD et arabice L; falso legitur hulsnta apud Hochfeld (SH) p. 39, unde ut ‘vox incerta’, quasi idem quod ar. حمار (equus), excepta est a Brockelmanno in Lex. Syr. et a Margolioutha non dubitante in Suppl. ad Thes. Syr. De porculo legimus etiam in SS; sed in K, ut apud Bab. (supra f. 347), de agno || ἀπαγαγὼν V || λέοντι συνήνητησε. ὁ δὲ λέων εὐθὺς ἀπὸ τοῦ λύκου AB || 3 ὡς ἂν MV || καὶ om. A || in fine post προσγ. ita pergit S: dixit ei leo “Quod non est tuum proprium noli desiderare” || 4 epim. in S: hoc docet non permanere divitias quae rapina acquirantur, neque aliud quicquam boni habere dominos earum || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || πλεονεκτικοῖς MV || 5 ἀρπάσασιν coni. Malth.

53

Ταῶς καὶ κόραξ

Ποτὲ τῶν πτηνῶν εἰς κοινὴν βουλὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων, ἕκαστον αὐτῶν, τίνι τῶν ἄλλων ἐφαρμόζει τὸ βασιλεύειν, πρὸς ἀλλήλους ἐβουλεύοντο. ὁ δὲ ταῶς ἔφη τοῖς λοιποῖς ὡς “ἔμοιγε μᾶλλον προσήκει ἡ βασιλεία, ἅτε κάλλει καὶ ὠραιότητι σεμνυνομένῳ.” τῶν δὲ ἐτέρων πτηνῶν ἐπαρεσθέντων τῷ ταῶνι, παρελθὼν εἰς μέσον ὁ κόραξ ἀντέφησεν “ἐὰν σὺ τὴν βασιλείαν παραλάβῃς, ἀρά γε, τοῦ ἀετοῦ ἡμῖν 5 ἐπερχομένου, δύνασαι ἡμᾶς τῆς ἐκείνου ἐξελεῖσθαι προσβολῆς;”

Οὗτος δηλοῖ ὡς τὸ βασιλεύειν οὐ τοῖς κάλλει φαιδρυνομένοις ἀρμόττει, ἀλλὰ τοῖς ῥωμαλέοις καὶ γενναιότητι διαπρέπουσιν.

1-2 Ποτὲ-ἐβουλ.] brevius ac simplicius S: aves de regno contendebant; cf. f. 219 supra || 1 τῷ αὐτῷ B || αὐτῶν B || 2 ἐφαρμόζει B, Malth. || τὸ βασιλεῖον MV, et sic infra || ταῶν (vel- ὦν) AB || 3 μᾶλλον om. AB || 4 ὀρνέων A || ἐπαρθέντων V || 6 ἐξαιρεῖσθαι AB || 7 epim.] Hoc docet eum qui ipse se defendere non possit neque alios defendere posse SB SC SH hoc monet non decere reges atque magistratus de pulchritudine sua gloriari rectius SD || Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || τῷ κάλλει MV τοῖς (?) κ. B τοῖς τῷ κ. Malth. sine adnotatione

54 (410)

Νεανίσκος καὶ γραῦς

Νεανίσκος τις ὁδοιπορῶν ἐν ἡμέρᾳ καύσωνος ἐντυγχάνει γυναικὶ τινὶ γρατῖδι, ἥτις καὶ αὐτὴ τὴν αὐτὴν ὁδὸν τῷ νεανίσκῳ συνεπορεύετο. ὁρῶν δὲ αὐτὴν ἐκείνος τῷ τε καύσωνι καὶ τῷ τῆς ὁδοιπορίας καμᾶτῳ δεινῶς ἰλιγγιώσαν, κατῴκτειρε τῆς ἀσθενείας, καὶ μηκέτι ἐξισχύουσιν ὅλως πορεύεσθαι, ἄρας ταύτην τῆς γῆς ἐπὶ τῶν νῶτων αὐτοῦ διεβάσταξε. ταύτην δὲ ἐπιφερόμενος λογισμοῖς τισιν αἰσχροῖς δεινῶς ἐταράττετο, ὑφ’ ὧν καὶ πρὸς οἶστρον ἀκολασίας καὶ σφοδρὸν ἔρωτα ὁ αὐτοῦ ἦρτο ἰθύφαλλος. 5

- εἰθίς δὲ τῇ γῇ καταθεῖς τὴν γραῖδα, ταύτῃ ἀκολάστως συνεγένετο. ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀπλοϊκῶς ἔλεγε “τί ἐστὶν ὃ ἐπ’ ἐμοὶ ἐργάσῃ;” ὁ δὲ αὐτῇ ἔφη ὡς “βαρεῖα πέφυκας, καὶ τοίτου χάριν ἀπογλίσσαι σου τῆς σαρκὸς διανενοῆμαι.” καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ
- 10 εἰς τέλος αὐτῇ συμφθαρεῖς, πάλιν τῆς γῆς ταύτην ἐξάρας ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ νώτων ἐπέθετο. καὶ μῆκος ὁδοῦ τινος διελάσαντος αὐτοῦ, ἔφη πρὸς αὐτὸν ἡ γραῖς “εἰ ἐτι βαρεῖά σοι καὶ ἐπαχθὴς πέφυκα, πάλιν με καταγαγὼν πλέον ἐξ ἐμοῦ ἀπόγλυψον.”
- Οὗτος δηλοῖ ὡς τῶν ἀνθρώπων τινές, τὴν ἰδίαν πληροῦντες ἐπιθυμίαν, προφασίζονται ὡς ἐξ ἀγνοίας τὸ γεγονός διεπράξαντο, δόξαντες δῆθεν μὴ ἐκεῖνο, ἀλλ’ ἕτερόν τι
- 15 τῶν δεόντων μᾶλλον πεποιηκέναι.

Hanc fab. nusquam alibi inveniri || 2 καὶ αὐτὴ *om.* V || τῷ ν. AB τούτῳ MV || 3 κατῴκειρε ταύτην MV || 4 ταύτην *om.* B || τῷ νότο B || 5 αὐτοῦ AB αὐτὴν MV || αἰσχροῖς MV αἰσχρᾶς ἐπιθυμίας AB || 6 ἤρτο ἰθύφαλλος AB ἤρθη φαλλός MV, cf. supra p. 515 || 7 ταύτην B || συνεγένετο AB || 8 αὐτῇ πρὸς αὐτὴν B || 9 καὶ ἀπλε ταῦτα *om.* A || 10 αὐτὴν συμφθαρεῖσαν B || ταύτην ἐξάρας αὐτὴν *Mallh.* (= A ?) || ἀπάρας V || τὰ ἐ. νῶτα A τῷ ἐ. νώτῳ B || 11 ἔθετο AB || καὶ μῆκος-αὐτοῦ *om.* AB || ἔφη-γραῖς MV φησὶν οὖν ἡ γρ. (γρ. αὐτὸν B) AB || 12 ἀπ’ ἐμοῦ *Mallh.* || ἵνα κουφοτέρα σοι γεννήσῃμε *prol* ἀπόγλ. B || 13 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || 15 μᾶλλον *om.* A

55

Ἥλιος καὶ Βορρᾶς

- Ὁ Ἥλιος καὶ ὁ Βορρᾶς ἀνεμὸς ποτε ἤριζον πρὸς ἀλλήλους, ποῖος ἐξ ἀμφοῖν τὸν ἄνθρωπον ἀπογυμνοῦν δύναται. ἤρξατο οὖν πρῶτος ὁ Βορρᾶς σφοδρῶς πνέειν κατὰ τοῦ ἀνθρώπου. ὁ δὲ ἄνθρωπος, καθόσον ἐψύχετο, τοῖς ἱματίοις ἑαυτὸν περιέσκεπε καὶ κραταίως αὐτῶν περιείχετο, μὴ πως τῇ σφοδροτάτῃ τοῦ ἀνέμου προσβολῇ ἐκ
- 5 τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀναρπασθῶσιν· ὅθεν καὶ κατ’ οὐδὲν ὁ Βορρᾶς τὸν ἄνδρα παρέβλαψεν, οὔτε τῶν περικειμένων αὐτῷ ἀμφίων ἀπογυμνώσαι αὐτὸν ἠδυνήθη. εἶτα καὶ ὁ Ἥλιος αὐτῷ ἐπιλάμψας, καὶ τὸν ἀέρα τῆς ἡμέρας σφόδρα καταθερμάνας, εὐθὺς τὸν ἄνδρα τὰ ἱμάτια ἀποδύσασθαι παρεσκεύασε καὶ ἐπ’ ὤμων ταῦτα ἐπιφέρεισθαι.
- 10 Οὗτος δηλοῖ ὡς τὸ ταπεινοφρονεῖν τοῦ ματαίως κομπάζειν ἐνεργέστερον ἐπὶ πᾶσι καὶ πρακτικώτερον πέφυκεν.

Fab. existat syriace in SD et SS || 1 πρὸς ἀλλ. ἤριζον AB || ἀμφοῖν MV ἀμφοτέρων AB || 3-4 καθόσον-περιείχετο] κ. ἐσκέπετο τοῖς ἱματίοις αὐτὸς ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐψύχετο. τίως οὖν περιείχετο τῶν ἱματίων κραταίως V || 3 ἱματισμοῖς AB || 4 ἐκ *om.* MV || 6 αὐτῷ *om.* AB || αὐτὸν *om.* AB || 7 ἐπιλ. αὐτῷ AB || διαθερμάνας AB || 8 τῶν ἱματίων MV || ἐπὶ τῶν ὤμων V ἐσόμενος B || φέρεσθαι V || 10 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || ὑπὲρ τοῦ μ. B ὑπὲρ τὸ μ. *Mallh.* || 11 πέφυκεν *om.* A

56

Κυνόδηκτος

Ἀνὴρ τις ὑπὸ κυνὸς καιρίως δηχθεὶς ἐξήτει τὸν τὴν πληγὴν αὐτοῦ θεραπεύσοντα. ἕτερος δὲ τις αὐτῷ συναντήσας ἔφη πρὸς αὐτόν “τοῦτο προσήκει ποιῆσαι σε· ἀπὸ τοῦ τῆς πληγῆς αἵματος ἐπισταλάξαι τῷ ψωμῷ καὶ τῷ δακόντι κυνὶ τὸν ψωμὸν ἐπιρρίψαι φαγεῖν, καὶ οὕτως ἡ πληγὴ σου θεραπευθήσεται.” ὁ δὲ δηχθεὶς ἀντέφη

αὐτῷ "εἰ τοῦτο ποιήσω, ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ κυνῶν ἴσομαι δακνόμε- 5
νος."

Οὗτος ὁ λόγος δηλοῖ ὡς εἰ καὶ τὸν σκαιὸν ἄνθρωπον τιμήσειέ τις καὶ δεξιώσαιο, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνος αὐτὸν τὸν τιμήσαντα, ἀλλὰ τοὺς ὁμοίους αὐτῷ κακοὺς μᾶλλον ἀγαπᾷ.

Fab. exstat syriace in SD et SS || 1 τὴν αὐτοῦ πλ. AB || θεραπεύοντα B -σαντα V || 4 φαγεῖν om. AB || 5 τῇ πόλει τ. MV et cod. Aithous τῇδε τῇ π. AB || 6 Οὗτος om. AB || ὁ λ. om. V || 7 οὐκ} οὖν AB || τὸν om. B || μᾶλλον om. AB

57

"Ορνις καὶ χελιδὼν

"Ορνις τις εὐρούσα ᾧ ὄφως ἐσχόλαζε τῇ τούτων διατριβῇ, καὶ ταῦτα ἐπώάζουσα ἐπεκάθητο. χελιδὼν δέ τις αὐτὴν θεασαμένη, "ὦ μωρὰ καὶ ἀναίσθητε," ἔφη, "τίνας χάριν ὄφως περιέπεις γεννήματα; εἰ γὰρ αὐξηθῶσι, σοὶ πρότερον ἐμποιήσουσι τὸν ὄλεθρον, καὶ μετέπειτα ἐτέροις."

Οὗτος δηλοῖ ὡς οὐ χρή τινα ἐπὶ διαθέσει ἀνοσίου ἀνδρὸς πεποιθῆναι πώποτε, 5
κἂν πολλὴν αὐτῷ τὴν εὐνοίαν ἐπιδείξεται.

Fab. exstat syriace in S || 1 τούτων MV αὐτῶν AB || 1-2 καὶ τ.-ἐπεκ. MV καὶ τ. πώζουσα ἐπεκ. A καὶ τ. ἐπάζε τῇ αὐτῶν διατριβῇ ἐπεκάθητω B || 2 ἀνίσθητα B || ἔφη om. B || 3 αὐξηθῶσι A αὐξηθῶσι B αὐξήσουσι MV || πρῶτον B || 5 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || πώποτε AB ποτέ MV || 6 τὴν εὐ. om. V || ἐπιδείξαιτο A

58

Στρουθὸς ἐπὶ μυρσίνης

Στρουθὸς τις ἐπὶ μυρσίνης διέτριβε, καὶ διὰ τὸ ἡδὺ τῆς τοῦ δένδρου διαίτης οὐδ' ὅλως αὐτοῦ ἀφίστατο. ἰξευτὴς δέ τις τοῦτον παρατηρησάμενος κατέσχε τε καὶ κατέθυσεν. ὁ δὲ στρουθὸς μέλλων ἀποσφαγῆναι πρὸς ἑαυτὸν ἔλεγεν "οἵμοι τῷ ταλαιπώρῳ, ὅτι διὰ τροφῆς ἀφορμὴν καὶ μικρὰν ἡδονὴν τοῦ ζῆν ἀπορρήγνυμαι."

Οὗτος δηλοῖ ὡς καὶ ἄνθρωποι τινες, δι' ἔφεσιν τρυφῆς καὶ ἀβρότητας περὶ τὸ 5
ζῆν πολλάκις, ὡς μοχθηροί, κινδυνεύουσι.

Fab. exstat syriace in S, SR (nr. 4) et SS || 1 στροῦθος B, et sic infra passer etiam S et SR, sed κίχλα rec. I, supra f. 86 || 2 ὅλος Matth. (= A ?) || τις om. B || 3 οἵμοι τῷ τ.] sic etiam SD et SR, sed om. SB SC SH || 4 διὰ-ἡδονήν] propter fructuum dulcedinem S || ἀπορρήγνυμι A || 5 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || epim. in S: hoc est adversus eos qui propter divitiarum voluptatem etiam vita sua despoliantur || τροφῆς A

59

Κάμηλος κεράτων ἐφιεμένη

Κάμηλος κεράτων ἐφιεμένη ἐδέετο τοῦ Διὸς ἑαυτῇ ταῦτα προσγενέσθαι· ὁ δὲ Ζεὺς, ὀργισθεὶς μᾶλλον ἐπὶ τῇ αὐτῆς ἀπληστίᾳ, καὶ τὰ ταύτης ὦτα ἠλάττωσεν.

Οὗτος δηλοῖ ὡς οἱ τοῦ πλείονος ὀρεγόμενοι καὶ ὧν ἔχουσιν ἀποστεροῦνται.

Fab. exstat syriace in SD et SR (nr. 5) || 1 Διὸς] Zus SR om. SD || ἑαυτῇ] αὐτῷ V || ταῦτα om. MV || 2 τῇ ἑαυτῆς B || 3 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB

60

Κύκνοι καὶ χῆνες

Κύκνοι καὶ χῆνες ἀλλήλοις φιλωθέντες ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἐξῆλθον, καὶ νεμομένων αὐτῶν ὁμοῦ μαδὸν θηρευταὶ αὐτοῖς ἐπήεσαν. καὶ οἱ μὲν κύκνοι, διὰ τὴν τοῦ σώματος ὠκίτητα, εἰθὺς πετασθέντες ἐφυγον· αἱ δὲ χῆνες, τῇ ἑαυτῶν φυσικῇ βραδυτῇ ἐπεχόμεναι, ὑπὸ τῶν θηρευτῶν κατεσχέθησαν.

- 5 Οὗτος ὁ λόγος παριστᾷ τοὺς μὴ ὀλοτρόπως τοῖς ἑαυτῶν φίλοις προπανέχοντας, ἀλλ' ἐν καιρῷ περιστάσεως τούτων ἀφισταμένους.

ccedunt S, SS *et* L || 2 μὲν οὖν A || 3 ταχυτῆτα AB || εἰθὺς AB εἰθὺς M (*post* π.) *om.* V || 3-4 αἱ δὲ χῆνες-ἐπεχόμεναι AB *et* sic S (*fem.*) οἱ δὲ χ.-ἐπεχόμενοι MV || 4 ὑπὸ AB παρὰ MV || 6 περιστάσεων A

61

Λύκοι ποταμὸν ἐκπίνοντες

Λύκοι τινὲς ἐν τινὶ ποταμῷ δέρματα βοῶν ἑωρακότες, καὶ ταῦτα σπουδάζοντες ἐκείθεν ἀνελκύσαι, τῆς τοῦ ποταμοῦ πλημμύρας βαθείας οὔσης κατατολμῆσαι οὐκ ἠδύναντο· ὅθεν ἐβουλεύσαντο καθ' ἑαυτοὺς πρότερον τὰ ὕδατα καταπιεῖν, καὶ εἰθ' οὕτω τὰ δέρματα φθάσαι ἀναλαβεῖν. ἀνὴρ δέ τις ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτοὺς “εἰ
5 ὅλως πειραθῆτε τὰ τοσαῦτα καταπιεῖν ὕδατα, εἰθὺς διασπασθέντες καὶ τῆς ζωῆς στέρηθήσεσθε.”

‘Ο μῦθος οὗτος ἐλέγχει τοὺς τοῖς ἀνηνύτοις ἐξ ἀφροσύνης ἐπιχειροῦντας.

Accedunt S, SS, L *et* K || 1 βοῶν] *sic etiam* L *et* K *taurorum* SD *om.* SB, SC, SH || 1-3 καὶ ταῦτα-ὅθεν] *desunt in* S || 2 πλημμύρας] *sic codd., cf. supra, Synl. 23* || οὔσης αὐτῶν A || 4 οὕτως τὰ δ. φθ. καὶ ἀν. AB; φθ. ἀναλαβεῖν (MV) *non corrigendum* || 5 τὰ *om.* V || 7 ‘Ο-ἐλέγχει AB οὗτος ὁ μ. δηλοῖ διελέγχων M οὗτος διελέγχει V

62

Τέττιξ καὶ ἀνὴρ

Τέττιξ, ἀνδρὰ τινὰ θεασάμενος κατασχεῖν αὐτὸν μηχανώμενον, ἔφη πρὸς αὐτόν· “ἐκείνοις τοῖς ὀρνέοις ἐπέρχου, παρ' ὧν σοι καὶ ὄφελός τι προσγενήσεται· ἐμέ γὰρ εἰ κατάσχῃς, οὐδὲν ἐξ ἐμοῦ τὸ παράπαν κερδανεῖς.”

Οὗτος δηλοῖ ὡς οὐ χρή τινα τῶν ἀχρήστων καὶ ἀνονήτων ἐφίεσθαι.

Fab. habent S *et* SS || 1 τέττιξ τις || B 2 τι προσγ.] προσγένοιτο τι M || 3 κατάσχης AB || 4 Οὗτος MV ὁ μῦθος AB || οὐ δὴ γ. B || *in calce*: τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις M τέλος τοῦ Συντίκα V